ADAM VARŁYHA

KRAJOVY SŁOŬNIK ŁAHOJŠČYNY

Vydańnie ZARANKA
New York — 1970

ADAM VARLYHA

REGIONAL DICTIONARY OF LAHOJSK

BYELORUSSIAN

Published by ZARANKA
New York — 1970

ADAM VARŁYHA

KRAJOVY SŁOŬNIK ŁAHOJŠČYNY

КРАЁВЫ СЛОЎНІК ЛАГОЙШЧЫНЫ

Vydańnie ZARANKA

New York — 1970

466077

БІБЛІЯТЭКА
АН Беларусі

Printed by The Whiteruthenian Press, 452 South Ave., Syracuse N.Y. 13204

UVODNAJE SŁOVA

Hety słoŭnik układaŭsia ŭ alfabetnym paradku pavodla miascovaj havorki, jakaja vyjaŭlajecca ŭ charakternaj vymovie niekatarych hałosnych hukaŭ, a mienavitta:

Kali nacisk u słovie papadaje na hałosnyja huki — **e, i, o, u, y,** dyk u pieršym składzie pierad naciskam paśla miakkich zyčnych zamiesta nienacisknych **o** i **e** čujecca **a,** prykłady: jéłka — jałóvy, lon — laný, sióły — siałó, biéły — bialíć. Ale ŭ druhim i dalejšych składoch pierad naciskam i ŭsich składoch paśla nacisku zamiesta nienacisknych **o, e** čujecca nievyrazny huk niby **i,** niby **a,** ale z bolšaj pieravahaj na **i,** prykłady: zilinaváty (zialanaváty), **lisavík** (lasavík), viraciénca (viaraciénca), vósiń (vósiań), týsiča (týsiača), achópliny (achóplany). Ale, kali nacisk u słovie papadaje na hałosny huk **a,** dyk i ŭ pieršym składzie pierad naciskam paśla miakkich zyčnych zamiesta nienacisknych **o** i **e,** čujecca nievyrazny huk nito **i** nito a z bolšaj pieravahaj na **i,** prykłady: zimlá (ziamlá), sistrá (siastrá), nimá, (niamá), visná (viasná).

Kožnaje zahałovačnaje słova ŭ słoŭniku, aprača adnaskładovych, adznačana naciskam; da kožnaha słova dadziena tałmačeńnie ŭ litaraturnaj movie; da kožnaha słova dany prykładny skaz u miascovaj vymovie.

Pry kožnym zahałovačnym słovie pakazana čaścina movy; dzie vykaz składajecca z dvuch ci bolej słoŭ, tam čaściny movy nie pakazany.

Skłanialnyja słovy zapisany ŭ nazoŭnym i rodnym skłonach. Słovy ŭ rodnym skłonie poŭnaściu zapisany tolki tady, kali jany roźniacca ad nazoŭnaha, prykładam: cisłá, ciasłý; vósim, vaśmí; jiná, jajé. A kali słovy ŭ rodnym skłonie tolki častkova roźniacca ad nazoŭnaha, tady zamiesta niaźmiennaj častki słova stavicca tilda dy tyja składy, dzie adbyłasia źmiena, prykłady: **pamiałó,** ~miłá; **dóbry,** ~raha; **čatýry,** ~roch.

Dziejasłovy zapisany ŭ nieaznačalnaj chormie i pieršaj asobie mužčynskaha rodu prošłaha času. Dziejasłovy ŭ prošłym časie poŭnaściu pišucca tolki tady, kali jany roźniacca ad napisańnia nieaznačalnaj chormy, prykłady: **piačý,** piok; **prahčýsia,** prohsia. A kali słovy ŭ prošłym časie tolki častkova roźniacca ad nieaznačalnaj chormy dziejasłova, tady zamiesta prapuščanaj častki słova pišacca ryska dy tyja składy, dzie adbyłasia źmiena, prykładam: **pirahlidáć,** ~dáŭ; **abnádzicca,** ~dziŭsia. Časami, kali hetaha vymahaje sens vykazu, chorma dziejasłova mužčynskaha rodu zamianiajecca chormaj žanočaha ci nijakaha rodu, prykładam: **acialícca,** ~łasia; **sóbić,** ~ła.

Słovy schodnyja pa napisańni i pa vymovie, ale roznyja pa značeńniu, aznačajucca rymskimi ličbami, prykładam:

Kasá I, ~sý Naz. Zaplecienyja vałasy. Maryla placie kasu.

Kasá II, ~sý Naz. Pryłada kasić travu. Tata klipaja kasu.

Roznyja značeńni słova addzialajucca adno ad druhoha arabskimi ličbami, prykładam:

Abarváć, ~váŭ. 1) Vyrvać travu z kareńniem. Abarvicia, dzietki, pyrnik na hradach. 2) Abarvać nitki na anučy. Abarvi, dačuška, kreŭzy na cadziłca.

UMOŬNYJA SKAROTY

A. Har. — Aleś Harun.
Čas. — Čaścinka.
Dap. sł. — Dapamožnaje słova.
Dz. nz. — Dziejasłoŭ niezakončanaha tryvańnia.
Dz. z. — Dziejasłoŭ zakončanaha tryvańnia.
Fal. Dzic. — Falklor. Dziciačy.
Fal. Kaz. — Falklor. Kazka.
Fal. Klon. — Falklor. Klonka.
Fal. Łaj. — Falklor. Łajanka.
Fal. Pieś. — Falklor. Pieśnia.
Fal. Pryk. — Falklor. Prykazka.
al. Var. — Falklor. Varažba.
Fal. Vinš. — Falklor. Vinšavańnie.
Fal. Zab. — Falklor. Zababon.
Fal. Zah. — Falklor. Zahadka.
Fal. Zam. — Falklor. Zamova.
Fal. Žar. — Falklor. Žart.
F. Bah. — Francišak Bahuševič.
F. Kal. — F. Kalinka.
Jad. Š. — Jadvihin Š.
J. Koł. — Jakub Kołas.
J. Kup. — Janka Kupała.
J. Łuč. — Janka Łučyna.
K. Kal. — Kastuś Kalinoŭski.
K. Krap. — Kandrat Krapiva.
Kl. — Kličnik.
Lič. — Ličebnik.
M. r. — Mužčynski rod.
Naz. — Nazoŭnik.
N. r. — Nijaki rod.
Pan. Jihr. — Panskaje Jihryšča.
P. Trus. — Paŭluk Trus.
Prm. — Prymietnik.
Prn. — Prynazoŭnik.
Prs. — Prysłoŭje.
St. Uł. — Stary Ułas.
Zajm. — Zajmieńnik.
Złč. — Złučnik.
Ž. r. — Žanočy rod.

Ababíć I, ~bíŭ. Dz. z. Pabić, adłupcavać. Maci ababiła chłopca zatoja, što błahija słovy kazaŭ.

Ababíć II, ~bíŭ. Dz. z. 1) Abivać kijem jabłyki z dreva. Chłopic ababiŭ try jabłyki ź jabłyny. 2) Abivać pranikam hałoŭki lonu. Mama ababiła dźvie kapy lonu. 3) Abivać, abtrasać pył. Ciotka ababiła rukoj pył z rukava.

Ababráć I, ~ráŭ. Dz. z. Vybrać, vyłučyć čałavieka na pasadu. Učora Antosia Kancavika ababrali za staršynu.

Ababráć II, ~ráŭ. Dz. z. Ačyścić ad šałupiny bulbinu ci harodninu. Treba ababrać jašče hetyja try bulbiny.

Ababráć III, ~ráŭ Dz. z. Abščypać z dreva sadavinu. Zaŭtra treba ababrać duli.

Ababráć IV, ~ráŭ. Dz. z. Abrabavać, abkraści. Učarašniaju noč ababrali našu viosku, što ni zastałosia ni aviečki ni śvinčaci.

Abačéńnia, ~nia. Naz. Uvaha, pašana. Musia na ciabie nastaŭnik niejkaja abačeńnia maja, što knižku padaryŭ.

Abáčyć. ~čyŭ. Dz. z .Pabačyć, pahladzieć. Abač kudy jon uzabraŭsia.

Abadáj. Zł. Časam užyvajecca zamiesta — kab. Abadaj toj prapaŭ, chto pa doktara pašoŭ. (Fal. Pieś.)

Abadnéj nazié. Kali adna naha abutaja, a druhaja bosaja. Janka abadnej nazie vyskačyŭ až na vulicu.

Abadniéć, ~niéŭ. Dz. z. Apynucca ŭ śviatle novaha dnia. My abadnieli, kali vyjaždžali z lesu.

Abadráć I, ~ráŭ. Dz. z. 1) Paškodzić skuru na ciele. Byk abadraŭ bok na suk. 2) Paškodzić karu na drevie. Barana abadrała karu na jabłynca.

Abadráć II, ~ráŭ. Dz. z. Gvałtam sadrać adziežynu ź ludziny. Aloksa abadraŭ Symona, kali złaviŭ u jabłykach.

Abadráć III, ~ráŭ Dz. z. Skryŭdzić pry handli abo ŭziać vialikaju kvotu pry pazykach. Ty ź jim ni zavodź handlu, bo jon ciabie, jak lipku abdziare.

Abadzinóčyć, ~čyŭ. Dz. z. Pazbavicca siamji. Stać adzinokim. Naš dziadźka abadzinočyŭ: syna zabrali ŭ vojska, a dočki zamuž pašli.

Abadzísty, ~taha. Prm. Paŭkruhły, jak bok vobada. U henaj dziaŭčyny, jak i ŭ matki nos abadzisty.

Abadźmúć I, ~múŭ. Dz. z. Sadźmuć vusnami pył ci parošša. Dziadźka abadźmuŭ pył z knižki.

Abadźmúć II, ~múŭ. Dz. z. Kali zrobicca taŭsty žyvot ad chvaroby. Ciotčynu karovu abadźmuła.

Abahnúć sáni. Zamacavać viazy na saniach. Tata maje sanački abahnuŭ.

Abakpícil, ~la. Naz. Biassumlenny ašukaniec, łajdak, jaki vydaje siabie za pavažnaha čałavieka pakul ašukaje svaju achviaru, a potym vyśmiejvaje jaje. Hety abakpicil ni z ciabie pieršaj sakpiŭ.

Abakpíć, ~píŭ. Dz. z. Ašukać, źniavažyć, vyśmiejać. Jon moža abakpić čałavieka tolki tam, dzie jaho jašče ni znajuć.

Abáłak, ~łka Naz. Páskałak z dreva abałoni. Hety abałak tolki ćmieja na ahni, a karyści ź jaho nijakaj.

Abałaniásty, ~taha. Prm. Tkanina ŭ šyrokija abałonki. Zaviažy, dačuška, abałaniastaju chustku.

Abałónka, ~ki. Naz. Kalarovyja kvadraty na tkaninie. U hetaj koŭdry čyrvonyja j čornyja abałonki.

Abałóń, ~ni. Naz. Słaji dreva, što blizka kary. Abałoń — niatryvałaja dreva.

Abamléć, ~léŭ Dz. z. Asłabieć da niaprytomnaści. Učora brat dva razy abamleŭ.

Abápał. Prs. Z abodvuch bakoŭ. Abapał darohi raśli prysady.

Abapréć, ~réŭ. Dz. z. Kali ad praciahłaj makraty skura na ciele zahnivajecca. U pastuška na bałotnaj pašy nohi abapreli.

Abarának I, ~nka Naz. Kruhłyja skrutki ciestavaha piečyva. Tata kupiŭ na kirmašy śviasła smurhonskich abarankaŭ.

Abarának II, ~nka. Naz. Skručany kružok z mocnych skručanych łutoŭ dla viazańnia smykoŭ i draŭlanych baronaŭ. Tata nakruciŭ abarankaŭ, a zaŭtra budzia smyki vizać.

Abarmot, ~ta. Naz. Ašukaniec, jaki jimkniecca, kab niešta ŭkraści, ci vymanić. Toj abarmot kala mianie taptaŭsia pakul dzisiatku ŭkraŭ.

Abarsáć, ~sáŭ. Uciahnuć, usilić abory ŭ łapci. Abarsaj, synku, novyja łapciki, bo zaŭtra ŭpola pahoniš.

Abarváć I, ~váŭ. Dz. z. Kali rana na ciele zahnajicca dy torhaje. U jaho palic na nazie abarvaŭ.

Abarváć II, ~váŭ. Dz. z. 1) Vyrvać travu z kareńniem. Abarvi, dzietki, travu na hradzie. 2) Adryvać nitki. Abarvi, dačuška, kreŭzy na cadziłca.

Abatknúć, ~núŭ. Dz. z. 1) Abatknuć ščeliny ŭ łodcy. Ja abatknuŭ łodku j zasmaliŭ ščeliny. 2) Abatknuć vokny, ci dźviery. Tata na zimu abatknuŭ vokny dy prystaviŭ pa-

dvojnyja ramy.

Abaŭlácca, ~láŭsia. Dz. nz. Marudzić. Vy, chłopcy, nia 'baŭlajcisia, bo treba da viečara stoh škidać.

Abáva, ~vy. Naz. Marudžańnie. Jidzi, Janka, na schodku, ali biz abavy.

Abaviázak, ~zku. Dabraachvotnaja, ci prymusovaja pavinnaść. Sumlennyja ludzi vykonvajuć svaje abaviazki.

Abaviazáć, ~záŭ. Dz. z. Pastavić u pavinnaść vykanać niejkuju spravu ci raboty. Ułada vołaści abaviazała silan prykavać viodry da krukoŭ la studniaŭ.

Abazvólić, ~liŭ. Dz. z. Zrabić volnym, vyzvalić. Ja na hetym tavary ni zarabiŭ, ali rad, što ruki abazvoliŭ, kali pradaŭ jaho.

Abaźviéčyć, ~čyŭ. Dz. z. Mocna udaryć, kab ahłušyć. Ja tabie, kali abaźviečŭ hetaj viortkaj, dyk ad ziamli ni ŭstaniš.

Abchadzícca, ~dzíŭsia. Dz. z. Nałažycca, chadzić. Hety byčok, kali abchodzicca, dyk dobra pojdzia ŭ sasie.

Abchódzicca I, ~dziŭsia. Dz. nz. Mieć dačynieńni. Hety ŭradovic z usimi ludźmi dobra abchodzicca.

Abchódzicca II, ~dziŭsia. Dz. nz. Upraŭlajecca z rabotaj biaz niejčaj dapamohi. Naš dziadźka simianisty, dyk biz čužnika abchodzicca ŭ haspadarca z rabotaj.

Abchódzić I, ~dziła. Dz. nz. Kryŭdna. Staromu abchodziła, što ŭ jaho rady ni pytajuć.

Abchódzić II, ~dziŭ. Dz. nz. Jišci kala niečaha. Jon abchodziŭ toja bałota.

Abciórci, 'abciór. Dz. z. Abčyścić, asušyć. Abcior baćka tvar rukoju. (J. Koł.).

Abcižáravać, ~vaŭ. Dz. nz. Rabić ciažkim. Uletku abcižaravaj pierad vozu, a zimoj abcižaravaj zad vozu. (Fal. Pryk.).

Abčapácca, ~páŭsia. Dz. z. Panačaplać, panaviešavać na siabie. Starac abčapaŭsia torbami dy pašoŭ u žabraninu.

Abčapácca, daŭhámi. Nabyć šmat daŭhoŭ. Jon choć abčapaŭsia daŭhami, ali dobry dom kupiŭ.

Abdúć, ~dułó. Dz. z. Zrabicca taŭstym puchłym. Mianie doma ni było. Kazu maju abduło. (Fal. Pieś.)

Abdúłavaty, ~taha. Prm. Poŭny taŭsty ŭ tvary. Dzie daloka vy spatkali abdułavataha chłopca?

Abdzialíć, ~líŭ. Dz. z. 1) Kožnamu dać, nikoha nie abminuć. Nastaŭnik vynis kašel jabłykaŭ, dy usich vučniaŭ abdzialiŭ. 2) Pry dzialbie niekamu nie dadać, pakryŭdzić. Kali jany dzialilisia, dyk Marcina zusim abdzialili.

Abdzién. Prs. Na praciahu dnia. Ja abdzień da Miensku źjeździŭ i damoŭ viarnuŭsia.

Abdzíra I, ~ry. abo — **Abdzírtus,** ~sa. Naz. Čałaviek u padranaj adziežy. Niejki abdzira da nas pašoŭ, — žabrak ci durny.

Abdzíra II, ~ry. Naz. abo — **Abdzirácha,** ~chi. Biassumlenny lichviar, jaki za mału absłuhu narodu biare nadzvyčaj vialiku płatu, abo maharyč. Naš chvelčar vialiki abdzira.

Abhaniáć, ~niáŭ. Dz. nz. i z. Admysłovym płužkom absypać bulbu ci harodninu. My svaju bulbu ŭžo abahnali.

Abharadzíć, ~dzíŭ. Dz. z. Pastavić abharodku. Naš susied abharadziŭ sad.

Abharnúć, ~núŭ. Dz. z. Prysypać, prysunuć niešta sypkaje. Abharni, dačuška, harščok žaram.

Abharódka, ~ki. Naz. Płot, tyn, parkan, štakiet — abharodka. Tut treba pastavić novaju abharodku.

Abhavarýć I, ~rýŭ. Dz. z. Z dapamohaj hutarki załadzić niejkuju hramadzkuju spravu. Silania abhavaryli, što jany vyvizuć drovy da škoły.

Abhavarýć II ,~rýŭ. Z dapamohaj hutarki plotak unizić, abniasłavić čałavieka. Ja majo pili j jeli dyj mianie abhavaryli.

Abhavór, ~ru. Naz. Hutarka ab błahich pavodzinach čałavieka, jakich jon nia mieŭ, kab jaho panizić. Heta što ja kažu ni abhavor, ali čystaja praŭda.

Abhruntaváć, ~váŭ. Dz. z. Davieści, najšci padstavu. Advakat abhruntavaŭ, što ja maju prava na hetu spadčynu.

Abhukáć, ~káŭ. Dz. z. Abmović, abhavaryć, panizić čałavieka na słavie. Jany sami nivarty taho čałavieka, kaho jany abhukali.

Abiačéjka. ~ki. Naz. 1) Abahniony bierah vieka dzieżki, kubła. Bondar struhaŭ abiačejku na kubił. 2). Bierahi rešata. U rešacia rasščapiłasia abiačejka.

Abiadniéć, ~niéŭ. Dz. z. Stacca biednym. Jon abiadnieŭ na hetaj sialibia.

Abialíć, ~líŭ. Dz. z. Źniać skuru z zarezanaj žyvioliny. Naš haspadar učora zarezaŭ dźvie aviečki j abialiŭ.

Abiarnúcca, ~núŭsia. Dz. z. Kali nagładavany voz pavalicca na bok. Voš było biady, kali ja ŭčora z vozam siena abiarnuŭsia na mościa.

Abiarnúć, ~núŭ. Dz. z.1) Pastavić sudzinu dnom uhoru. Mama na stale abiarnuła ciorlicu j pastaviła na jej gaźničku. 2) Abvalić na bok. Tata na humnie abiarnuŭ voz siena. 3) Pavalić napoŭnienuju sudzinu. Tamaš niaŭmyśla abiarnuŭ na palicy žban małaka.

Abiazdólić, ~liŭ. Dz. z. Stracić dolu. Kali čałaviek abiazdoliŭ, dyk tracia spryt i rupnaść.

Abiazdóliny, ~naha. Prm. Toj kamu nie šancuje ŭ žyćci. Abiazdoliny čałaviek tracia j nadzieju na palapšeńnia.

Abibók, ~ka. Naz. Hultaj, jaki paabivaje baki ad ležni. Čaho ty lažyš, abibok: vun ludzi pracujuć, jak tyja muraški.

Abicáć, ~cáŭ. Dz. z. Daklaravać. Susied ...aŭ dać nasieńnia łubinu.

Abicánka, ~ki. Naz. Abnadziejivańnie. Abicanka — cacanka, a durnomu radaść. (Fal. Pryk.)

Abicány, ~naha. Prm. Daklaravany. Abicanaja šapka na vušy nia lezia. (Fal. Pryk.)

Abiédzinka, ~ki. Naz. Maleńkaja bułačka chleba vahoj kala adnaho kilo. Tata z abiedzinkaj na Jurja da ŭschodu sonca abchodziŭ žyta.

Abiédźvia, ~viuch. Lič. Dźvie rečy ci jistoty žan. rodu. Jany abiedźvia pašli žać.

Abiéručki. Prs. Abiedźviuma rukami razam. Dziaŭčyna abieručki rvała travu na ...ažy.

Abiłamúcicca, ~ciŭsia. Dz. z. Źbicca z pantałyku. Jon u svajej chacia abiłamuciŭ...a j nia moh znajści dźviarej.

Abirácca, ~ráŭsia. Dz. z. Sam siabie vybiraje, vyznaje za lepšaha. Jon abirajicca razumnaha, a robia zusim padurnomu.

Abirácha, ~chi Naz. Lichviar, machlar, ...kaniec. Hety abiracha hatoŭ i skuru sad... z čałavieka.

Abiráć I, ~ráŭ. Dz. z. Abrać, vyznačyć. Učora abirali dalihata na źjezd.

Abiráć II, ~ráŭ. Dz. nz. Ščypać z dreva sadavinu. Siahońnia Łukašonki abirajuć višni.

Abiráć III, ~ráŭ. Dz. nz. Złuplivać šałupinu z bulby ci harodniny. Dzieci abirajuć bulbu.

Abírki I, ~kaŭ (rak). Naz. Abrezki z bulby ci harodniny. My abirki ad bulby myjim dy dajom karovam.

Abírki II, ~kaŭ (rak). Naz. Astača tavaru, kali lepšy gatunak ź jaho vybrali.. Ja vybraŭ kosku z abirak, ali dobraja udałasia koska.

Abirtniá, abiartní. Naz. Ad bułki chleba ...krojena taŭstaja škibka, dzie razam try...jucca vierchniaja j jispodniaja skarynka. Hetaj abiartni my za dzień ni źjadzim.

Abíŭka, ~ki. Naz. abo — Abićció, ~ciá. Rabota pa abivańni ścien. Abiŭka ścien špalerami kaštavała try dalary.

Abiválka, ~ki. Naz. Niarupny, bieskłapotny, łamakavaty čałaviek. Henaha abivałku nichto nia choča j na rabotu prasić.

Abjiršýć, ~šýŭ. Dz. z. Abšyć kraji kažucha vuzkaj pałoskaj jirchi, kab było ...zdabniej i macniej. Kraviec užo abjiršyŭ kažuch.

Abkapáć, ~páŭ. Dz. z. 1) Absypać matykaj ci rukami harodninu. Ja abkapaŭ kapustu. 2) Absypać piaskom pryzbu. Brat abkapaŭ jistopku. 3) Absypać piaskom bulbu ŭ kapcy. Baćka abkapaŭ kapiec bulby.

Abkaréć, ~réŭ. Dz. Ubrudzić i zasušyć toj ...rud. Miska abkareła zacirkaj.

Abkídać I, ~daŭ. Dz. z. Absypać piaskom. Abkidaj, chłopic, pryzbu ŭ chlevia, kab viecir nia dźmuŭ pad ścianu.

Abkídać II, ~daŭ. Dz. z. Abšyć nitkaj kaniec pałatna, kab nitki nia vybrýndžaŭlisia. Abkidaj, dačuška, heta pałatno, ato nitki vybryndžaŭjucca.

Ablamaváć, ~váŭ. Dz. z. Abłažyć (abšyć) adziežynu ŭ padale jinšaj materyji, abo j skurašynaj. Chutra była ablamovana karakulam.

Ablamóŭka, ~ki. Naz. Abšyŭka (abkładka) adziežyny ŭ padale jinšaj materyjaj, jinšaha kolaru. Hanna kupiła čyrvonaha šoŭku na ablamoŭku sukienki.

Abléźci I, ~zła. Dz. z. Kali ad apioku, ci chvaroby, źlezie skura. U Maksima pośla chvaroby ablezła ŭ rocia.

Abléźci II, ~zła. Dz. z. Kali paśla vady ci sonca mianiajecca koler rečy. Heta šapka była čornaja, a kali ablezła, dyk stała žoŭtaja.

Ablivàka, ~ki. Naz. Zimovy doždž, jaki na ziamli j na rečach adrazu zamiarzaje ŭ lod. Paśla ablivaki na niakutych koniach nima jak jechać.

Ablubaváć, ~váŭ. Dz. z. Nahledzić, vybrać, upadabać. Ja ablubavaŭ sabie dom, ali nimaju hrošy kupić.

Abłakacícca, ~cíŭsia. Dz. z. Apiorcisia łokciami na stoł, a rukami padpiorci tvar. Matavuš abłakaciŭsia na stoł i niešta dumaja.

Abłásavacca, ~vaŭsia. Dz. z. Ablubavać sabie niešta smačnaje i mieć paciah da jaho. Miadźviedź, kali abłasavaŭsia miodam, dyk i pustyja vulli pavaročaŭ.

Abłavícca I, ~víŭsia. Dz. z. Padchapić niejki darmovy dabytak ci maharyč. I Piatruś na hetym handli abłaviŭsia.

Abłavícca II, ~víŭsia. Dz. z. Kali niechta za niaprystojnyja žarty dastanie pa pyskach. Ašto, abłaviŭsia? Budziš boli leźci, ci nie?

Abłažýć I, ~žýŭ. Dz. z. 1) Zabić, pałažyć. Adam adnym strełam abłažyŭ vaŭka. 2) Schodać pavalić. Symon Maksima abłažyŭ na łapatki.

Abłažýć II, ~žýŭ. Dz. z. abšyć. Maryla abłažyła padoł spadnicy gurynaj.

Abłažýć III, ~žýŭ. Dz. z. Apuścić u niz. Tam zzadu abłažy kaŭnier majho kažucha.

Abłažýć IV, ~žýŭ. Dz. z. Abkłaści, kab było ciopła. Abłažy jistopku mialińniam, kab bulba ni pamierzła.

Abłóham. Prs. Chvareć, lažać u paścieli. Užo miesic, jak mama abłoham lažyć.

Abłuniéć, ~nieŭ. Dz. z. Zrabicca mlaŭkim, niepavarotlivym, lanym. Moj koń adviačorkam byŭ zusim abłunieŭ.

Abłytácca, ~táŭsia. Dz. z. abo — Apłútacca, ~taŭsia. Źsiabravacca, zžycca, pažanicca. Jichnaja starejšaja dačka abłytałasia z tym prajdziśvietam.

Abłýžnik, ~ka. Naz. Padchlebnik, padcha-

lim. Heny-ž abłyžnik paddobravaŭsia da Rahora, kab toj hrošy pazyčyŭ.

Abmácać, ~caŭ. Dz. z. Macajučy znajšci. Jon nahoj jabłyk abmacaŭ u travie.

Abmachnáciéć, ~ciéŭ. Dz. z. 1) Abrašci pieršym pucham tvaru. Hety chłopic z hora biz pary abmachnacieŭ. 2) Zaplešnić. Bočki sa starym vinom abmachnacieli ŭ sklepia.

Abmałótki, ~tak. Naz. Kaniec małaćby; chatniaje šviata. U čećvir my spraŭlali abmałotki.

Abmaníć, ~níŭ. Dz. z. Skazać niapraŭdu, kab ašukać, pakryŭdzić. Susied mianie abmaniŭ, — prarakaŭ, što addašć doŭh dy nia' ddaŭ.

Abmaróčacca, ~čaŭsia. Dz. z. Zhubić kirunak u nieznajomaj miaścinie. Chłopcy abmaročalisia ŭ lesia i nimahli trapić damoŭ.

Abmazgaváć, ~váŭ. Dz. z. Abdumać, splanavać, razrachavać. Kali my dobra abmazgujim hetu spravu, dyk budzia vidać ci varta jaje pačynać.

Abmiécica, ~cy. Naz. Muká, što asiadaje ŭ młynie na ścienach. Brat kupiŭ u młynia pud abmiecicy.

Abmiéšavać I, ~vaŭ. Dz. nz. Sachoj uvoryvać pasiejanaje zbožža. Janka abmiešavaja jačmień.

Abmiéšavać II, ~vaŭ. Dz. nz. Absypáć mukoj ci ablivać kułažanaj bulbaj charčy šviňniam ci karovam, Haspadynia abmiešavała siečku karovam.

Abmiéžak, ~žka. Naz. Niaŭzoranaja ziamla pry płocie. Papasi kania na abmiežku.

Abmiorci, ~mior. Dz. z. Chvaroba, kali čałaviek raptam robicca niažyvy j trasiecca (epilepsija). Niejkaja dziaŭčyna na vulicy abmiorła.

Abmóva, ~vy. Naz. Vyšukavać niedachopy ŭ čałavieka, pavialičyvać jich i havaryć ab jich. Jany sidziać biz raboty dy tolki abmovami zajmajucca.

Abmúlić, ~liŭ, Dz. z. Nacisnuć, naciorci skuru na ciele da puzyra. Marcin botam piatu abmuliŭ.

Abmylícca, ~líŭsia. Dz. z. Niešviadoma zrabić ci skazać nia toje, što naležyła. Kožny čałaviek moža abmylicca.

Abmýłka, ~ki. Naz. Niasłušnašć u dumkach, čynach ci vysnavach. Dziadźka zrabiŭ vialikaju abmyłku, što kupiŭ hety dom: jon zusim stary.

Abnačaváć, ~váŭ. Dz. z. Kančać tuju rabotu nočy, što dniom rabili. Jany abnačavali kidajučy stoh.

Abnasícca I, ~síŭsia. Dz. z. Šmat biehać niečaha šukajučy. Ja abnasiŭsia pola j les, a kania ni znašoŭ.

Abnasícca II, ~síŭsia. Dz. z. Znasić usiu adziežu. Heny pabiram zusim abnasiusia: tolki kreŭzami trasie.

Abnádzicca, ~dziŭsia. Dz. z. Pryzvyčaicc da niečaha pavabnaha, zvodziačaha prych dzić. Dzikija šviňnia, kali abnadzilisia ŭ bu bu chadzić, dyk ceły morg zdrapiežyli bulb.

Abnichájić, ~jiŭ. Dz. z. Zadumanuju rabotu ci spravu adłažyć na praciah, abo na zusim. Baćka dumaŭ dom kuplać, ali abnichaiŭ.

Abnisłávić, ~viŭ. Dz. z. Niekaha panizić na słavie ŭ vasiarodździ ludziej. Jon mnie nia tolki ni zapłaciŭ, ali abnisłaviŭ mianie, byccam ja hultaj.

Abnóski, ~kaŭ. Naz. Niedanošanaja adzieža. Jahonyja abnoski vykinuli von.

Abnóžki I, ~kaŭ. Naz. Błahaja voŭna z z aviečča noh. Ty abnožki kładzi asobna.

Abnóžki II, ~kaŭ. Naz. Kvietkavy pył na nožkach u pčoł. Pčoły latuć z abnožkami.

Abó! I, Kl. Užyvajecca pry biadzie ci ździŭleńni. Abo! Što-ž heta budzia?

Abó II, Zł. Niechta z nas prydzia tabie pamahać: abo ja, abo brat.

Abodva, ~vuch. Lič. Dźvie rečy ci asoby mužčynskaha rodu. Jich abodvuch zabrali ŭ vojska.

Abója, abajích. Lič. Dźvie asoby ci rečy, niezvažajučy na rod. Jany aboja (muž i žonka) pajechali na kirmaš.

Abóra I, ~ry. Naz. Šnur žvity ź piańki łapci aborsavać. Jišli Todar jiz Tadoraj, znašli łapać jiz aboraj. (Fal. Pieś.).

Abóra II, ~ry. Naz. Vialiki chleŭ u dvare dla rahataha statku. U dvare pabudavali novaju aboru.

Abó, što tam. Ničoha nadzvyčajnaha. Abó, što tam, kali jon čarku j vypiŭ.

Abóžuchny-báciuchny! Klič pry ździŭleńni. Abožuchny-baciuchny! Čaho jon čepicca da mianie.

Abrá! Kl. Zamiesta — abo. Abra! jaki doždž ucadziŭ.

Abrabaváć, ~váŭ. Dz. z. Gvałtam zabrać usio vartasnaje. Učarašniaju noč našu viosku ŭščent abrabavali.

Abrabícca, ~bíŭsia. Dz. z. Zapeckacca ŭ brud. Kaminar abrabiŭsia ŭ sažu.

Abrabić I, ~bíŭ. Dz. z. Zapeckać u brud. Chłopic abrabiŭ kašulu ŭ chvarbu.

Abrabić II, ~bíŭ. Dz. z. Apracavać. Janka sioleta zmoh abrabić až dźvie sialiby.

Abračýsia, abróksia. Dz. z. Achviaravacca. Jina abrakłasia schadzić pichotoj da Vostraj Bramy.

Abradzícca, ~dziłasia. Dz. z. Naradzić dzicia. Užo tydzień, jak jina abradziłasia.

Abrakácca, ~káŭsia. Dz. nz. Achviaravacca. Dzied abrakaŭsia zrabić dobraju kładku praz brod.

Abramízić, ~ziŭ. Dz. z. Ašukać, abmanić. Niejkija vyryvancy ŭ Miensku Pitrusia abramizili: dali chvalšyvyja hrošy.

Abráz, ~zá Naz. Pavažny malunak. U muzeji adbyvałasia vystava abrazoŭ.

Abráza, ~zy. Naz. Panižeńnie čałaviečaj vartaćci. Štož heta za abraza, kali ja paprasiŭ, kab jon doŭh addaŭ.

Abrázić, ~ziŭ. Dz. z. Źniavažyć čałavieka słovam. Jon moža j biz pryčyny abrazić čałavieka.

Abráźnik, ~ka. Naz. Čałaviek, što pradaje abrazy. Da vas u chatu abraźnik panios abrazy.

Abražáć, ~žáŭ. Dz. nz. Źniavažać, panižać čałavieka. Niamožna abražać navat i błahich ludziej.

Abróć, ~rycí. Naz. Snašć zroblenaja ź viarovak ci ramieńnia, što nadziavać kaniu na hałavu, kab jaho viešci. Abroć pavieś na piareklici.

Abródžavacca, ~vałasia. Dz. nz. Radžać dzicia. Žonka abrodžvałasia doma.

Abrók I, ~ku. Naz. Charč dla kania. Dam tabie abroku ja z novaha toku. (Fal. Pieś).

Abrók II, ~ku. Naz. Achviara. Lutu cmoku dali abroku kožny dzień pa čałavieku. (Fal. Pieś.)

Abrótka, ~ki. Naz. Maleńkaja abroć. Žarabia pryviažy na abrotku.

Abrús, ~sa. Naz. Pałatnina stoł zaściłać. Stoł zasłany abrusam.

Abrýcca, ~rýŭsia. Dz. z. Razburycca, parycca. Staraja chata abryłasia.

Abrýda, ~dy. Naz. Asoba, što maje nałohu da zvadki. Ty naŭkoła abchodź hetu abrydu.

Abrýdać, ~daŭ. Dz. z. Dakučyć, źnialubieć. Heta padarožža mnie abrydała.

Abrydžácca, ~džáŭsia. Dz. nz. Havaryć brydotnyja słovy, łajacca, źnievažać, źniesłaŭlać čałavieka. Vun pajechaŭ toj chłopic, što ŭčora z taboj abrydžaŭsia.

Abryváć I, ~váŭ. Dz. nz. Zahnojivańnie rany. Zastremliny palić torhaja, musia abryvać budzia.

Abryváć II, ~váŭ. Dz. nz. 1) Zryvać liście z rašliny ci ćviet. Abryvaj cvet na tabacca, dyk liścia bolšaja vyraścia. 2) Abryvać nitki ci bryndzali na tkaninie. Pahladzi, mama: jon abryvaja kutasy na majej chustca.

Abrývak, ~rýŭka. Naz. Chabar, maharyč. I ty abryvak majiš z hetaha handlu.

Abryzłója, ~łoha. Prm. Małako, jakoje biez pary zahusła. Heta małako abryzłoja.

Abrýznuć, ~zło. Dz. z. Kali biez pary śviežaje sałodkaje małako zahuśnie. Siahońnia musia doždž budzia, bo ŭsio śviežaja małako abryzło. (Fal. Zab.)

Abryžaváć, ~váŭ. Dz. z. Abmuravać mahiłku kamieńniem i dziornam, a ŭ siaredzinu piasku nasypać. Dzieci abryžavali matčynu mahiłku.

Absadzíć I, ~dziŭ. Dz. z. Pasadzić pa bakach rašliny. Darohu absadzili prysadami.

Absadzíć II, ~dziŭ. Dz. z. Pavalić na ziamlu. U troch ni mahli absadzić parsiuka.

Absadzíć III, ~dziŭ. Dz. z. Ukamplektavać słužboŭcami. Urad tabaru jon absadziŭ svajimi ludźmi.

Absiéści I, ~siéŭ. Dz. z. Ucisnucca ujechać u ziamlu. Padmurak na piadziu absieŭ u ziamlu.

Absiéści II, ~siéŭ. Dz. z. Pasadzicca naŭkoła niečaha. Hošci absieli stały.

Absiéŭ, ~siéva. Naz. Nieabsiejany zahon zbožža praz pamyłku. Kali zdarycca absieŭ u zbožžy, dyk taho hodu u siamji niechta pamre. (Fal. Zab.)

Absmakavácca, ~váŭsia. Dz. z. Upadabać smak niejkaj ježy i lubić jaje. Kali chłopic absmakavaŭsia miodam, dyk časta da dzieda prychodziŭ u hošci.

Absmyléć, ~léŭ. Dz. z. Źvierchu trochi apalicca na ahni. Naš chleŭ zhareŭ, a chata tolki trochi absmyleła.

Abstájavać, ~vaŭ. Dz. nz. Zastupacca, abaraniać słovami. Kali jon abstajaŭja złodzija, dyk jon sam złodzi.

Abstalaváć, ~váŭ. Dz. z. Nabyć patrebnuju kolkaść rečaŭ i pastavić jich na svajim miescy. Chatu abstalavali meblami.

Abstróicca, ~jiŭsia. Dz. z. Pabudavać usie patrebnyja budynki ŭ haspadarcy. Jon užo zusim abstrojiŭsia.

Absudzíć I, ~dziŭ. Dz. z.Pryznać sudam vinnaj svaju praciŭnuju staranu. Raman absudziŭ Michasia za patravu kaniušyny.

Absudzíć II, ~dziŭ Dz. z. Abmović, źniavažyć. Jak ty mianie absudziła, ja j ni spadzivaŭsia. (Fal. Pieś.)

Abścibáć, ~báŭ. Dz. z. Praz vierch bierahu abšyć bierah tkaniny, kab nitki ni vybryndžaŭlisia. Abodva rukavy ja ŭžo abścibała.

Abścióbać, ~baŭ. Dz. z. Ababić dubcom ci puhaj. Biažy, chłópic, abściobaj henaha byčka, što ŭ škodu pašoŭ.

Abślínić, ~niŭ. Dz. z. Abmačyć ślinaj. Kali voŭk abślinia aviečku, dyk jina za vaŭkom u les pabiažyć. (Fal. Vier.)

Abšmijáć, ~jáŭ. Dz. z. Publična panizić i źniavažyć čałavieka. Ty pa zajzdraści jaho abšmijaŭ.

Abšmijáka, ~ki. Naz. Asoba, što vyśmiejvaje j panižaje jinšych ludziej. Dobryja ludzi abšmijakaŭ nia lubiuć.

Abúcca, abúŭsia. Dz. z. Zamacavać na nahach abutak. Pakul mienšy abujicca, dyk bolšy naharujicca. (Fal. Pryk.)

Abúch I, ~cha. Naz. Taja častka tapara, dzie taparyšča zabivajecca. Zabivaj abucham kolla ŭ ziamlu.

Abúch II, ~cha. Naz. Niaciámki, niezdahadlivy, uparty čałaviek. Nu, i abuch-ža z hetaha chłapca: nichaj toja, što niciamia, ali j słuchać nia choča.

Abuchaváty, ~taha. Prm. Chamavaty, nie-

zdahalivy. Tolki abuchavaty čałaviek hetaha kiepstva niezrazumieja.

Abudzícca, ~dzíŭsia. Dz. z. Pračchnucca. Jon abudziŭsia a vośmaj hadzinia.

Aburácca, ~ráŭsia. Dz. nz. Pratastavać, vykazvać niezdavoleńnie. Silanin aburaŭsia za vialiki padatak.

Aburéńnia, ~nia. Naz. Złaślivaje niezdavoleńnie. U Mikoły było vialikaja abureńnia, kali jamu niedali vykazać jahonaj kryŭdy.

Abvalícca, ~líŭsia. Dz. z. Upaści na doł. Niejki čałaviek na darozia abvaliŭsia.

Abvalíć, ~líŭ. Dz. z. 1) Z jimpetu pałažyć čałavieka. Ryhor abvaliŭ Daminika. 2) Raptam z jimpetu pałažyć niejkuju reč. Niejki pjany abvaliŭ stoł. 3) Škinuć dreva z pnia. My siońnia abvalili z pnia sorak sasonak.

Abvaráčavacca I, ~vaŭsia. Dz. nz. Prabyvaje, pražyvaje. A ty-ž daviedaŭsia, dzie tvoj syn abvaračaŭjicca.

Abvaráčavacca II, ~vaŭsia. Dz. nz. Vierniecca na bok. Voz z sienam abvaračaŭjicca.

Abvarýć I, ~rýŭ. Dz. z. Varam apiačy. Hanna abvaryła ruku, kali bulbu adcedžvała.

Abvarýć II, ~rýŭ. Dz. z. Zbolšaha zvaryć. Mama nam u darohu kumpiak abvaryła.

Abvinavácić, ~ciŭ. Dz. z. Pryznać vinnym. Časami j niavinnaha abvinavaciuć.

Abvinaváčavać, ~čavaŭ. Dz. nz. Rabić sproby, kab abvinavacić. Treba pierš upeŭnicca što vinien, a tady abvinavačavać.

Abvinúć, ~núŭ. Dz. z. abo **Uvinúć,** núŭ. Dz. z. Uviarciéć, uchinuć. Jina była tak biedna, kali zamuž jišła, što ni było ŭ što j palca abvinuć.

Abý. Zł. Zamiesta kab. Choć jakoja viasło, aby ŭ rot niasło. (Fal. Pryk.)

Abýcca, abýŭsia. Dz. z. Abžycca, pryzvyčaicca. Ja jak abyŭsia tut, dyk i damoŭ ni karcić.

Aby-chto. Zaj. Biaz vybaru asoby. Mnie aby-chto za hrošy pamoža.

Abydziónny, ~naha. Prm. Na kožny dzień. Heta moj kažuch abydzionny.

Aby-ják. Prs. Biez razboru. Mnie aby-jak hetu noč piraspać.

Abyjákava. Prs. Usio adno, biaz roźnicy. Mnie abyjakava ci jon bahacieja ci biadnieja.

Abyjśćí I, ~šóŭ. Dz. z. Vyšła z nasieńnia novaja raślina. Naš haroch abyšoŭ.

Abyjśćí II, ~šóŭ. Dz. z. Jišci navokała. Lepi abyjšci heta bałota.

Abyjśćí III, ~šło. Dz. z. Stała kryŭdna. Staromu abyšło, što jaho ni paklikali.

Abyjśćísia, ~šóŭsia. Dz. z. Nia mieć patreby. Tam abojducca biz nas.

Abýryć, ~ryŭ. Dz. z. Stacca abyjakavym. Naš dziadźka abyryŭ i ničym ni cikavicca.

Abzá, ~zý. Naz. Paŭkruhły bok (kant) doški, što ad kary. Ty pierš abčašy abzu na došcy, a tady budzim jaje spuskać.

Abzadáčyć, ~čyŭ. Dz. z. Dać zadatku pry kupli. Janka abzadačyŭ vałoku ziamli.

Abzaváty, ~taha. Prm. Doška z abzoj. Abzavatuju došku vykiń von.

Abzładziéjić, ~jiŭ. Dz. z. Niavinnaha nazvać złodziejam. Ja na jaho viek nia 'dpuščusia, što jon mianie abzładziejiŭ.

Abžáryć, ~ryŭ. Dz. z. abo — **Adžáryć** ~ryŭ. Dz. z. Mocna abściobać puhaj, bizunom ci rozgaj. Biažy, chłopic, abžar henu cialicu, što ŭ vavies pašła.

Abžýcca, ~žýŭsia. Dz. z. Trochi pryzvyčajicca da novaj miaściny da novych umoŭ žyćcia. My tut užo trochi abžylisia.

Abžýć, ~žýŭ. Dz. z. Zažyć, zahajicca. Jahony palic užo abžyŭ.

Abžýra, ~ry. Naz. Toj chto abjadajecca. Ad henaha abžyry ničoha ni zastaniecca.

Ach! Kl. Pry ždziŭleńni, spužańni ci biadzie. Ach! jaki jon dobry.

Achájić, ~jiŭ. Dz. z. Ačyścić, vypratać. Kali my ŭsie byli chvoryja, dyk ni było kamu navit i chaty achajić.

Achájny, ~naha. Prm. Toj chto kłapacicca ab čyścini. U vachajnaj haspadyni ŭ chacia čysta i dzieci čystyja.

Achapíć, ~píŭ. Dz. z. Aŭładać, apanavać. Kali vaŭki zavyli la chaty, dyk dziaciej achapiŭ strach.

Achłudziéć, ~dziéŭ. Dz. z. Astyć, adubieć, stacca ćviardym. Kali bulba achłudzieła, dyk i ni hłytajicca.

Achłýścik, ~ka. Naz. Abśmiajaka, ašukaniec, asoba biez pačućcia ludzkaj hodnaści. Nia vier jamu: heta achłyścik; jahonyja słovy viecir.

Achócham, ~ma. Naz. Haściniec, chabar. Maci zanisła pisaru achochama, dyk jon i volny.

Achráć, ~ráŭ. Dz. z. Zakulhać. Moj pastušok achraŭ, dyk samomu daviałosia statak paścić.

Achrák, ~ká. Naz. Kamok ślizu, vykašlenaha ž lehanieŭja. U hetaha chvoraha kryvavyja achraki.

Achrakáć, ~káŭ. Dz. z. Charkać pašla kašlu, kab vyhnać achrak. Heny chvory kašlija j achrakaja.

Achrápak, ~pka. Naz. Taŭstaja sakavitaja cybina z kačanistaj kapusty. Kali nima sadaviny, dyk dzieci achvotna jaduć achrapki z kapusty.

Achudáć, ~dáŭ. Dz. z. Stacca chudym. Hety byčok zusim achudaŭ.

Achvacícca, ~cíŭsia. Dz. z. Zachvareć ad prazmiernaj natuhi. Kali Janka navypiradki braŭsia, dyk koń achvaciŭsia.

Achvát, ~tu. Naz. Chvaroba ad natuhi. U hetaha kania achvat.

Achviárnik, ~ka. Naz. Asoba jakaja chodzie pa vioskach dy źbiraje hrošy na rali-

hijnyja patreby. Adkul hety achviarnik?

Achvócicca, ~ciŭsia. Dz. nz. Mieć achvotu. Chłopic achvocicca chadzić u školu.

Achvóta, ~ty. Naz. Paciah da niejkich čynaŭ. Achvota horš niavoli. (Fal. Pryk.)

Achvôtnik, ~ka. Naz. Asoba, što pa dobraj voli zhłašajecca da niejkich čynaŭ. Načalnik paklikaŭ achvotnikaŭ napierad.

Achvóča. Prs. abo — **Achvótna.** Biez prymusu. Jon achvoča pracuja.

Achvóčy, ~čaha. Prym. Nia hultaj. Jon achvočy, ali da hulniaŭ, a ni da pracy.

Acialícca, ~líłasia. Dz. z. Naradzić cialo. Tarnujecca da karoŭ, zubryc, łasic. Naša čornaja karoŭka acialiłasia.

Aciaróbki, ~bak, bkaŭ. Naz. Abrezki ad harodniny. **Aciarobki** vykiń na śmietnik.

Aciéśliva. Prs. Miakka, lipuča. Tut arecca dobra, ali ŭ łahčynia zimla trochi acieśliva.

Aciéślivy, ~vaha. Prm. Miakki, lipučy, niedapiečany. U nas chleb jość, ali acieślivy.

Aciláhavacca, ~vaŭsia. Dz. nz. Marudzić pry pracy. Vy, chłopčyki, ni acilahavajcisia; bačycia, što chmarycca: doždž hatoŭ pajšci, siena zmoča.

Acižárycca, ~ryŭsia. Dz. z. Stacca ciažkim sam dla siabie, niaruchavym. Ja acižaryŭsia, staŭ mlaŭkim i ni mahu dalej jišci.

Acýla! Kl. Hetak hamoniać, kab adahnać kania. Acyla, da vady!

Ačáchnuć, ačách. Dz. z. Troški astyć. Nalivaj kapustu, nichaj trochi ačachnia, a tady budzim pałudnavać.

Ačádzić, ~dziŭ. Dz. z. abo — **Učádzić,** ~dziŭ. Nadychacca čadu (atrutnaha pavietra). Ci ni ačadziŭ ty, što ty heta kažyš?

Ačamiaréć ~réŭ Dz. z. Ahorknuć, nadakučyć. Hety chłopic mnie zmałku ačamiareŭ.

Ačarnić, ~niŭ. Dz. z. Złajać, źniavažyć, unizić. Jina mianie mirnarodu ačarniła.

Ačchnúcca, ~núŭsia. Dz. z. Razbudzicca. Ačchnułasia dziaŭčynačka siarod mora, uvidziła dziaŭčynačka svajo hora. (Fal. Pieś.)

Ačép, ~pa. Naz. Vuzor vuhła, dzie zarubki vuhła zarublivajucca prostapadła uniz. Heta chata rublina ŭ vačep.

Ačéršćvić, ~viŭ. Dz. z Pačało źvierchu sochnuć. Siena ŭžo ačeršćviła, možna ŭžo raźbivać prakosy dy zahrabać.

Ačúcca, ačúŭsia. Dz. z. Pačynajuć źjaŭlacca viestki ab zhublenaj rečy ci žyvoj jistocie. Nu, ci ačułasia-ž taja vaša karova, što była zhubiłasia?

Ačúchacca, ~chaŭsia. Dz. z. Pryšci da pamiaci, da zvyčajnaha rozumu paśla niaprytomnaści. Kali jon ačuchaŭsia, dyk paznaŭ, što lažyć na špitalnym łožku.

Ačuniáć, ~niáŭ. Dz. z. Papravicca paśla chvaroby. Dziadźka ŭžo trochi ačuniaŭ.

Adabráć I, ~ráŭ. Dz. z. Gvaltam zabrać. Chłopcy adabrali ŭ cyhanoŭ kradzinyja koni.

Adabráć II, ~rála. Dz. z. Sparaližavać. Dziadźku Jakubu adabrała levy bok.

Adapchnúć, ~núŭ. Dz. z. Užyć siły, kab adsunuć. Adapchni čovin ad bierahu.

Adaráć, ~ráŭ. Dz. z. Pasiejanuju pašniu uzarać, kab na hetym miescy niešta jiznoŭ pasiejać. Kali haroch ni ŭzyšoŭ, dyk my jaho adarali dy pasiejili jačmień.

Adaróbka, ~ki. Naz. Kali ŭ niejkaj rečy asiarodak vyparažnicca, a baki stajać. Asiarodak zuba vyhniŭ, a baki stajać, jak adarobka.

Adatknúć I, ~núŭ. Dz. z.Vynić korak z butelki ci špunt z bočki. Adatkni butelku.

Adatknúć II, ~núŭ. Dz. z. Paŭtykać tyčki na miažy. Adatkni miažu, bo zakosišsia.

Adasóbliny, ~naha. Prm. Addzieleny, adłučany. Ja adasobliny ad baćkavaj haspadarki.

Adbícca, ~bíŭsia. Dz. z. Adčuracca, adłučycca. Čornaja aviečka adbiłasia ad domu j nanač ni prychodzia.

Adbić I, ~biŭ. Dz. z. Admović. Dziŭčaty adbili Antolu, kab za Janku ni jšła zamuž.

Adbić II, ~bíŭ. Dz. z. Mocna udaryć. Chłopic zvaliŭsia z jabłyny j bok adbiŭ.

Adbić III, ~bíŭ. Dz. z. Advajavać. Naš połk adbiŭ nazad svaje akopy.

Adbóju nimá. Niemažliva abaranicca, nałaziać. Kali ludzi pačuli, što my svaju karovu pradajom, dyk adboju nima ad kupcoŭ.

Adbýć I, ~býŭ. Dz. z. Vyjechaŭ. Moj siabra adbyŭ z našaj arhanizacyji.

Adbýć II, ~býŭ. Dz. z. Vybyć peŭny čas. Student adbyŭ praktyku dy pajechaŭ na stałaju pracu.

Adcáckać, ~kaŭ. Dz. z. Apracavać reč pryhoža, pamastacku. Voś adcackaŭ Michaś hetu šapu.

Adcáckany, ~naha. Prm. Z gustam apracavany. Voś adcackany hety damok.

Adchadzić I, ~dzíŭ. Dz. z. Šmat chadzić. Voś my adchadzili pakul koni znašli.

Adchadzić II, ~dzíŭ. Dz. z. Adratavać žyćcio. Staraja atruciłasia hrybami, ali nábaha doktar naŭreŭsia, dyk adchadziŭ jaje.

Adchinúcca, ~núŭsia. Dz. z. Astupicca, adyjšci. Adchinicisia, dzieci, z varot, bo aviečki honiuć z pola.

Adciáhavać I, ~vaŭ. Dz. nz. Ciahnuć, vałačy. Haspadar adciahavaŭ kalosy da kuźni.

Adciáhavać II, ~vaŭ. Dz. nz. Adtarminovavać na časie. Kupiec adciahavaŭ razrachunak z rabotnikami.

Adčapícca, ~píŭsia. Dz. z. Adstać, adyšci. Adčapisia ad mianie, čaho ty prystaŭ.

Adčásu. Prs. Praz niejki čas. Adčasu j dzieci padhadujucca.

Ad čásu da čásu. Biazkonca. A jon ad času

da času adkładaja vypłatu doŭhu.

Adčépnaja, ~naha .Prm. Vymušany vykup. Niejkija abarmoty pryčapilisia da dziadźki, dyk jon musiŭ dać rubla adčepnaha.

Adčuplaváć, ~váŭ. Dz. z. Abściobać puhaj, bizunom, dubcom. Kali pastuch dobra adčuplavaŭ henaha byčka, dyk jon boli ŭ vavies ni pašoŭ.

Adčurácca, ~ráŭsia. Dz. z. Vyračysia. Jon adčuraŭsia siamji i haspadarki dy pašoŭ u śviet.

Adčuváć, ~váŭ. Dz. nz. 1) Nutrom. Jon adrazu adčuŭ u žyvacie bol. 2) Jinstynktam. Ja adčuvaŭ nidavier da taho čałavieka.

Adčyniáć, ~niáŭ. Dz. nz. Rasčyniać. Adčyniać dźviery ci vokny ad vušakoŭ. Dziaŭčynka adčyniła dźviery.

Adčyniásty, ~taha. Prm. Taja reč ci pryładździe, što možna adčynić. U našaj chacia vokny adčyniastyja.

Adčynić, ~níŭ. Dz. z. Adpiorci. Adchilić dźviery ci vokny ad vušakoŭ. Adčyni vokny.

Addúcha, ~chi. Naz. Adpačynak. Heta ni rabota ni adducha, a trata času.

Addýchacca, ~chaŭsia. Dz. z. Zaspakojić dychańnie. Daj kaniu trochi addychacca.

Addychnúć, ~núŭ. Dz. z. Adpačyć. Trochi pasiadzim addychniom dy dalej pojdzim.

Addziákavać, ~vaŭ. Dz. z. abo — **Adudziénčyć,** ~čyŭ. Dz. z. Vyjavić udzičnaść. Ja vam addziakaŭju za vašu łasku.

Adhadzícca, ~dzíŭsia. Dz. z. Addziakavać. Ja adhadžusia za vašu dabrość.

Adhałóski, ~kaŭ. Naz. Recha. Adbitak huku. U lesie čulisia adhałoski.

Adharaváć, ~váŭ. Dz. z. Zakončyŭ haravać. Chłopic leta adharavaŭ pry statku.

Adhaŭlácca, ~láŭsia. Dz. z. Spynić post. Siolita razam budzim adhaŭlacca.

Adhétul. Prs. Z hetaha miesca. Adhetul da Vilni dvaccać mil.

Adhódžavacca, ~vaŭsia. Dz. nz. Adpłačavać za zroblenuju łasku. Jon jašče j ciapier adhodžaŭjecca za toja dabro.

Adjéda sérca. Dakučlivy, nadta ŭkaśsiŭšysia. Hety chłopic — adjeda serca.

Adjéd, ~du. Naz. Upyn u ježy. Voś smačnyja jabłyki — ad jich adjedu nima.

Adkaráskacca, ~kaŭsia. Dz. z. Adčapicca. Ja nijak nia moh adkaraskacca ad taho pjanaha j usiu darohu słuchaŭ jahonyja andrymony.

Adkasnúcca, ~núŭsia. Dz. z. Adčapicca, adstać. Adkaśnisia ad mianie, čaho ty pryčapiŭsia.

Adkáz I, ~zu. Naz. Vykazanyja słovy na pastaŭlenyja pytańni. Ja daŭ adkazy na ŭsie jahonyja pytańni.

Adkáz II, ~zu. Naz. Admova ŭ prośbie. Susied prasiŭ pazyki u kasie dapamohi, dyk atrymaŭ adkaz.

Adkazáć I, ~záŭ. Dz. z. Skazać adpaviednyja słovy na pastaŭlenyja pytańni. Vučań adkazaŭ na ŭsie pytańni.

Adkazáć II, ~záŭ. Dz. z. Tastamantam addać u spadčynu majemaść. Dziadźka adkazaŭ Lavonu usiu haspadarku pośla svajej śmierci.

Adkínucca, ~naŭsia. Dz. z. Adračysia, adčuracca. Ptuški adkinulisia ad hnizda.

Adkínuć I, ~naŭ. Dz. z. Ukradzienuju reč cicha viarnuć haspadaru. Chłopcy adkinuli Klajmonu ŭkradzinaja krasivo.

Adkínuć II, ~naŭ. Dz. z. Chvaroba tyfus varočajecca da chvoraha niekalki raz. Tyfus adkinaŭ brata užo treci raz.

Adklikácca, ~káŭsia. Dz. nz. Akazavacca. Padavać svoj hołas. Janka ŭ lesia hukaŭ, a ja adklikaŭsia.

Adkłád, ~du. Naz. Adciahvańnie času z vykanańniem niejkaj spravy ci raboty. Adkład nia jdzie ŭład. (Fal. Pryk.)

Adkładáć I, ~dáŭ. Dz. nz. Adtarminavać, adciahnuć na dalejšy čas. Budoŭli domu ja nia budu adkładać da nalećcia.

Adkładáć II, ~dáŭ. Dz.nz. Častku niejkaha rečyva adłažyć u jinšaje miesca. Chvałšyvaju bulbu adkładajcia ŭ kašel.

Adkradácca, ~dáŭsia. Dz. z. Vyjści z chaty niezaŭvažanym dla jinšych. Chłopic časta adkradajicca z chaty dy jdzie koŭzacca.

Adkradáć, ~dáŭ. Dz. nz. Ukradzienuju reč ci žyvuju jistotu haspadar musie krašci ŭ złodzieja. Bazylovaha kania treba adkradać u zładzija.

Adkúl. Prs. Z jakoha miesca. Adkul ty pryšoŭ?

Adléha, ~hi. Naz. Kali zimoj spyniajecca maroz i makreje śnieh. U vatlehu dzieci hulali ŭ śnieżki.

Adléhłaść, ~ci. Naz. Dalečynia prastoru. Adlehłaść ad škoły da našaha domu piać kilametraŭ.

Adléhły, ~łaha. Prm. Daloki. Toj les ad nas adlehły, dyk my ź jaho ni karystajim.

Adléžyć I, ~žyŭ. Dz. z. Ležučy na ćviardym i chałodnym miescy, dyk častka cieła stanie niačułaj i biazdziejnaj. Janka na načlezia nahu adležyŭ.

Adléžyć II, ~žyŭ. Dz. z. Doŭha lažać u paścieli, chvareć. Baćka paŭhoda adležyŭ, kali nahu złamaŭ.

Adliháć, ~hło. Dz. z. Adyšło, adpuściła. U nosia adlahło i katar minuŭsia.

Adlívič, ~ča. Naz. Doška, što prybivajecca nižej šaloŭki, kab vada z šaloŭki nie ciakła na ścianu. Tut pad šaloŭkaj usiudy prybity adlivičy.

Adłažýć I, ~žýŭ. Pryniać toje čym założana dzirka ci varoty. Adłažy spragu dy zahani

cilaty ŭ zaharadź.

Adłažýć II, ~žyŭ. Dz. z. Častku niečaha pałažyć ŭ jinšaje miesca. Lepšych jabłykaŭ adłažy ciocca, a reštu sami jeścia.

Adłažýć III, ~žyŭ. Dz. z. Rabotu ci spravu puścić na praciah. Budoŭlu domu ja adłažyŭ da nalećcia.

Adłúčavać, ~čavaŭ. Dz. nz. Vyłučać, vyhaniać z hramady. Jon adłučvaje svaje karovy dy budzia paścić asobna.

Adłučýć, ~čyŭ. Dz. z. Addzialić adahnać. Adłučy cilaty dy zahani ŭ zaharadź.

Adłupcaváć, ~vaŭ. Dz. z. Abściobać puhaj ci dubcom. Pastušok adłupcavaŭ byka, što u škodu biehaŭ.

Admóva, ~vy. Naz. Adkaz. Zrakańnie. Jahonaju admovu ad staršynstva schod uvažyŭ.

Admahácca, ~haŭsia. Dz. nz. Nie zhadžacca. Baćka doŭha admahaŭsia jechać u churmanki.

Admazgóŭ. Prs. Nie paddajecca rozumu. Hety chłopic admazgoŭ: kali błahi, a kali dobry; kali razumny, a kali durny.

Admátčycca, ~čyŭsia. Dz. z. Kali pčoły ŭ vulli zastalisia biez matki. Hety vulej jašče ź zimy admatčyŭsia.

Admiáknuć, ~naŭ. Dz. z. Rabicca miakkim. Ty namačy padłuhu, kab admiakła, a tady budziš myć.

Admiéł, ~łu. Naz. Rečka nižej młyna. U vadmiela dzieci kupalisia.

Admiénivacca, ~vaŭsia. Dz. nz. Varočać nazad pamianianyja rečy. Našto mnie admienivacca, kali ja dobra paminiaŭ.

Admysłóvy, ~vaha. Prm. Asablivy, naŭmyśla pryhatavany. Haściej paviali ŭ vadmysłovy pakoj.

Adna'sóbnik, ~ka. Naz. Sielanin, jaki nie pašoŭ u kałhas. Adna'sobnikaŭ pahnali darohu ładzić.

Adnarúčka I, ~ki. Naz. Adna ručejka źmiataha lonu, bo časami składajuć pa dźvie ručejki, jakija zavucca składanyja. Ja namiała adzin dzisiatak i vosim paviesmaŭ adnaručak.

Adnarúčka II, ~ki. Naz. Bandarskaja skobielka z adnej ručkaj. Skobilku adnaručku ja pałažyŭ na atramia.

Adnasłóŭlivy, ~vaha. Prm. Čałaviek, jaki trymajecca dadzienaha słova. Banadysiu možna vieryć, bo jon čałaviek adnasłoŭlivy.

Adnastájny, ~naha. Prm. Adnaho vyhladu. Adnastajny les ciahnuŭsia na dzisiatki kilametraŭ.

Adnólkava. Prs. Usio adno, usio roŭna. Adnolkava, bracia hiniš, dyk addaj mnie j kanaplinic. (Fal. Pryk.)

Adnólkavy, ~vaha. Prm. Hetki samy. U hetych chłopcaŭ adnolkavyja šapki.

Adnóma. Prs. U vadno słova. Ja chacieŭ zastacca, ali moj chłopic, jak upiorsia, dyk adnoma pajedzim damoŭ.

Adónak, ~nka. Naz. Naścił dreva j halla pad niz stohu, kab vada nie padyšła. Tut treba adonak rabić vysoki.

Adpakútavać, ~vaŭ. Dz. z. Pieraciarpieć vialikaje hora. Antoś adpakutavaŭ piać hadoŭ u balšavickim kacecia.

Adpaŭdnióvik, ~ka. Naz. Pałova dnia pašla paŭdnia. Mienšy brat dva adpaŭdnioviki paściŭ karovy.

Adpirácca I, ~raŭsia. Dz. nz. Admaŭlacca tajicca. Jon adpirajicca, što tam byŭ.

Adpirácca II, ~raŭsia. Dz. nz. Adčyniajecca, admykajecca. Hetyja dźviery adpirajucca zusim prosta.

Adpiráć, ~raŭ. Dz nz. adłažyć ź dźviarej zapory. Pozna ni siadzi nasiale, bo ni pajdu adpirać dźviarej.

Adpómścicca, ~ciŭsia. Dz. z. Nie daravać. Jon adpomściŭsia za svaju kryŭdu.

Adprasícca, ~siŭsia. Dz. z. Vyprasicca, prasić dazvołu. Todar adprasiŭsia u načalnika źjeździć na try dni da baćkoŭ.

Adpráva, ~vy. Naz. Nabaženstva. Słužba Boža. U kaplicy była adprava.

Adprávić I, ~viŭ. Dz. z. Pravić nabaženstva. Švitar adpraviŭ jimšu.

Adprávić II, ~viŭ .Dz. z. Adasłać. Nastaŭnik vučnia adraviŭ da baćki.

Adpréčyć, ~čyŭ. Dz. z. Prahnać. Pisar Daniłu adprečyŭ z pamocnikaŭ.

Adpuścícca, ~ciŭsia. Dz. z. Daravać. Spynić hnieŭ. Jon na mianie ŭžo adpuściŭsia.

Adrabícca, ~biŭsia. Dz. z. Skončyć rabotu. Na sanažaci my adrabilisia.

Adrabíć I, ~biŭ. Dz. z. Vykanać umoŭlenuju pracu. Zadatak ja ŭžo adrabiŭ.

Adrabíć II, ~biŭ Dz. z. Papravić, pierarabić. Dva piramoty tvaje ja adrabiła.

Adradzícca, ~dziŭsia. Dz. z. Što niekali było j minuła, dyk jiznoŭ źjaviłasia. Ci ni adradzilisia tabie letašnija Kalady?

Adrakácca, ~kaŭsia. Dz. z. Pakidać, vyrakacca. U Hanny viasiella nia budzia, bo małady adroksia.

Adrantviéć, ~vieŭ. Dz. z. Kali častka cieła abniačulicca j biazdziejničaje. Michaś na kamini zasnuŭ, dyk usia naha adrantvieła.

Adrázu. Prs. Nie marudziačy. Nastaŭnik adrazu paznaŭ, što vučni niejkaju škodu zrabili.

Adródak, ~dka. Naz. Pradaŭžalnik rodu. Našy kniazi źmiorli navat adrodku ni pakinuli.

Adróžnić, ~niŭ. Dz. z. Najšci roźnicu. Možna-ž adroźnić byka ad jindyka.

Adsačýcca, ~čyŭsia. Dz. z. Toje, što niekali było znoŭ źjaviłasia. Bolka była zažyła, a ciapier jiznoŭ adsačyłasia.

Adsadzíć I, ~dziŭ. Dz. z. Kali pry małać-

bie capami małočanaje zbožža adsoŭvajecca da ściany. Ja adnu staranu ŭžo adsadziŭ.

Adsadzić II, ~dziŭ. Dz. z. Sadzić śvinčo ŭ katuch dla adkormlivańnia na miasa. Raman adsadziŭ dvuch parsiukoŭ karmić na miasia.

Adsadzić III, ~dziŭ. Dz. z. Druhi raz pasadzić harodninu na tym samym miescy. Kali hrad našu kapustu źbiŭ, dym my jaje adsadzili nanova.

Adsapnúcca, ~núŭsia. Dz. z. Volna padychać. Trochi adpačyć. Tak ni hani kania: daj jamu trochi adsapnucca.

Adsiaŭnója žýta. Kali na poli źbiaruć niejkuju pašniu, a na tym miescy vosieniaj uzaruć dy siejuć žyta. Adsiaŭnoja žyta byvaja hłuchoja.

Adsiédka, ~ki. Naz. Karotkatarminovoje źnievalnieńnie. Kirmašnych bajcoŭ pasadzili ŭ vadsiedku.

Adsiéjić, ~jiŭ. Dz. z. Kali niejkaja zbažyna nia ŭzyšła, dyk na tymsamym miescy druhi raz siejuć. Kali pavodka spałaskała jačmień, dyk my jaho adsiejili.

Adsikácca, ~káŭsia. Dz. nz. Na słušnuju zaŭvahu davać brutalnyja repliki. Kali dzied staŭ łajić Janku, što kažuch padraŭ, dyk jon staŭ adsikacca.

Adskóčyć I, ~čyŭ. Dz. z. Raptam vyraści. Jak doždž prajšoŭ, dyk atava adskočyła.

Adskóčyć II, ~čyŭ. Dz. z. Raptam uciačy. Kali ścina stała rycca, dyk jon adskočyŭ.

Adsóchnuć, ~chła. Dz. z. Sparaližavać, stać biaźdiejnym. Dziedu ruka adsochła.

Adstajáć, ~jáŭ. Dz. z. Doŭha stajać. Jon cełý dzień adstajaŭ ŭ čarzie.

Adstáŭka, ~ki. Naz. Vialikaja šmata adstaŭlać haračyja harški. Vaźmi, dačuška adstaŭku dy adcadzi bulbu.

Adstupíć I, ~píŭ. Dz. z. Zrabić ustupku, spuścić. Adstupi mnie hetu strelbu, a ty sabie novaju kupiš.

Adstupíć II, ~píŭ. Dz. z. Stupić niekalki krokaŭ. Adstupi na try kroki, a ja kania praviadu.

Adstúpnaja, ~naha. Naz. Płata kankurentu pry handli. Daj mnie try rubli adstupnaha, dyk ja nia budu tabie cany nabivać.

Adsyčéć, ~čéła. Dz. z. Kali viasnoj pad karoj na drevie źjaŭlajecca sok i lohka adstaje kara ad dreva. Lipa ŭžo adsyčeła, można łyki drać na łapci.

Adsýpać, ~paŭ. Dz. z. Častku niejkaha rečyva vysypać u jinšaje miesca. Ja pšanicy na nasieńnia adsypaŭ, a reštu zmałoŭ.

Adsyréć, ~réŭ. Stacca vołkim, makravatym. Na tumania siena adsyreła.

Adšaléć, ~léŭ. Dz. z. abo — **Ašaléć**, ~leŭ. Zachvareć na šalenstva. Jaškaŭ sabaka adšaleŭ.

Adškadavác, ~váŭ. Dz. z. Dać nieškadujučy. Silania adškadavali pa piać rubloŭ z chaty na abharodku škoły.

Adšpilíć, ~líŭ. Dz. z. Vyniać guziki z piatlic. Adšpili guziki, dyk pry rabocia valniej budzia rukam.

Adšukáć, ~káŭ. Dz. z. Doŭha šukać. Voŝža my adšukali koni na načlezie, a jany damoŭ uciakli.

Adtapýryć, ~ryŭ. Dz. z. Adstavić u bok. Jon adtapyryŭ pakalečany palic.

Adtarminaváć, ~váŭ. Dz. z. Pradoŭžyć termin vypłaty. Jamu doŭh adtarminavali.

Adtatúrknuć, ~naŭ. Dz. z. Vytarkać, vypučyvacca. U silanina zupazucha adtaturkła, bo tam jaho kapšuk i rukavicy.

Adtúl. Prs. Z taho dalejšaha miesca. Adtul da raki dva kilametry.

Adubiéć, ~biéŭ. Dz. z. Stacca kalanym, niahnutkim. Jahonyja ruki adubieli.

Adúmacca, ~maŭsia. Dz. z. Pieramianić papiaredniuju dumku. Jon adumaŭsia: domu kuplać nia budzia, a lepi pałoža hrošy ŭ bank.

Adúm, ~mu. Naz. Nierazvažalnaja dumka. Jon ni hladzić, jak ludzi žyvuć, ali žyvie svajim adumam: što na dumku ŭzbryło, tak i robia.

Adurniéć, ~niéŭ. Dz. z. Stacca durnym. Jon ź vialikaha rozumu zusim adurnieŭ.

Adusiúl. Prs. Z usich bakoŭ. Adusiul ludzi źjechalisia na kirmaš.

Adušýcca, ~šýŭsia. Dz. z. Ad prazmiernaj biahi nabyć udušša. Jon na vajnie adušyŭsia, dyk skora j pamior.

Advadzianiéć, ~niéŭ. Dz. z. Kali z hustoj stravy ci jinšaha rečyva vyłučajecca vada. Heta jaječnia advadzianieła, bo adpikłasia.

Adváha, ~hi. Naz. Śmiełaść, ryzyka. Advaha j harady biare. (Fal. Pryk.)

Advalíŭsia maróz. Hetak kažuć, kali nastała adleha. Treba łysych paličyć, dyk maroz advalicca. (Fal. Zab.)

Advavúlić, ~vúliŭ. Dz. z. (Vulh.) Adrezać ci adłamać vialiki kavałak chleba, ci čaho jinšaha. Jurka advauliŭ abiartniu chleba dy ŭ torbu.

Advážny, ~naha. Prm. Śmieły, ryzykovy. Advažny — pan važny. (Fal. Pryk.)

Advážycca, ~žyŭsia. Dz. z. Zryzykavać. Vinceś advažyŭsia vozira pirapłyć.

Adviačórak, ~rka. Naz. Častka dnia pierad viečaram. Niejak raz adviačorkam siradoj ci aŭtorkam. (J. Kup.)

Adviarnúć, ~núŭ. Dz. z.Paviarnuć, nakiravać u druhi bok. Biažy, chłopic, adviarni statak ad sanažaci.

Adviarnúć kasú. Adahnuć kasu ŭ šyjca. Dziadźka adviarnuŭ kasu, kali kasiŭ čarot u zatoccy.

Advichnúć, ~núŭ. Dz. z. Vyvichnuć, vyščapić z pnia dreva suk. Bura advichnuła

suk u našaj jabłynca.

Adviédać, ~daŭ. Dz. z. Prychodzić daviedacca. Ja adviedaŭ svajich baćkoŭ.

Adviédziny, ~naŭ. Naz. Kali susiedki prychodziać adviedać ab zdaroŭji j pryvitać radzichu. Mama pašła da Rahorychi ŭ vadviedziny.

Advílivać, ~vaŭ. Dz. z. Chitryć, uchilacca ad niejkaj hutarki ci raboty. Jon nałažyŭsia advilivać ad ciažkaj raboty.

Advilžéć, ~žéŭ. Dz. z. Zrabicca vołkim. Snapy na tumania advilželi.

Advitácca, ~táŭsia. Dz. z. Pažadać ščaścia pry razychodžańni. Jon śpiašyŭ na ciahnik i nia zmoh z nami advitacca.

Advúčavać, ~vaŭ. Dz. nz. Prymušać zabyvacca. Baćki pavinny advučavać dziaciej ad błahich nałohaŭ.

Adyjśćí I, adyšóŭ. Dz. z. Pakinuć heta miesca. Jon adyšoŭ ad nas.

Adyjśćí II, adyšóŭ. Dz. z. Papravicca. Vyzdaravieć. My dumali, što naš stary pamre, až adyšoŭ.

Adzičéć, ~čéŭ. Dz. z. Stacca dzikim. Naš kot adzičeŭ, kali pažyŭ leta ŭ lesia.

Adziécca, adziéŭsia. Dz. z. Spravić adzietak. Stapan dva hady pasłužyŭ, dyk choć adzieŭsia paludzku.

Adziéć, adziéŭ. Dz. z. Nadzieć, uzłažyć na siabie. Jon adzieŭ novy kažuch.

Adziétak, ~tku. Naz. Adzieža, vopratka. U jaho adzietak novy i čysty.

Adzín-na-adzín. Tolki ŭ dvuch. Jany bilisia adzin-na-adzin.

Adzinóčny, ~naha. Prm. Adno cełaje. U nas na kuchni adzinočnyja dźviery .

Adzinóta I, ~ty. Naz. abo — **Adzinótka,** ~ki. Pasieliśča z adnej haspadarki. Na 'dzinocia, jak u złocia, a ŭ siale, jak u sile. (Fal. Pryk.)

Adzinóta II, ~ty. Naz. Niedachop rabotnikaŭ u siamji. A Boža-ž moj, adzinota maja— śvińnia ŭ repia, ni rabota maja. (Fal. Pieś.)

Adzinótnik, ~ka. Naz. Haspadar, što žyvie na adzinocie. Adzinotniki pryšli ŭ viosku na zborku.

Adzín-u-vadzín. Usie roŭnyja, adbornyja. Tam było piać chłapcoŭ, a ŭsie adzin-u-vadzin.

Adzivácca, ~váŭsia. Dz. nz. Mieć dla ŭžytku adziežu. Jon adziajecca čysta j pa-modzia.

Adziváć, ~váŭ. Dz. nz. Dabyvać dla niekaha adzietak i dahladać, kab jon byŭ čysty j prystojny. Babulka adziaje hetych sirat.

Ad'znáčyć, ~čyŭ. Dz. z. Zrabić znak, kab svaju reč adroźnić ad čužoj. Ja svajo biarvieńnia ad'značyŭ kryžykam u kružku.

Ad'znáka, ~ki. Naz. Znak na svajej rečy. Ad'znaka našaha stohu na bałocia — vitka na pakałku.

Ad'žýć I, ~žýŭ. Dz. z. Končyć žyćcio, pamierci. Naš dzied ad'žyŭ svoj viek. Učora jaho pachavali.

Ad'žýć II, ~žýŭ. Dz. z. Jiznoŭ stać žyć paśla śmierci. Žaba zimoj była źmierzła ŭ lidzianku, a kali viasnoj odtała, dyk ad'žyła.

Ad'žymáć, ~máŭ. Dz. z. Namylić myłam bializnu dy ciorci. Mama ŭčora ad'žymała bializnu, a siahońnia pałośča.

Ad'žydzíéć, ~dziéŭ. Dz. z. Kali hustaja strava ci rečyva robicca žydkim. Jeścia, dzieci, kisiel, ato zaŭtra ad'žydzieja.

Ad'žyrgnúć, ~gnúŭ. Dz. z. Kali chto časam pieražyrgnie (pierastupie praz lažačaha) nohi, dyk treba adžyrgnuć (zadam adstupić) nazad praz nohi), bo hety čałaviek raści nia budzie. Ja-ž tvaje nohi ad'žyrgnuŭ. (Fal. Zab.)

Ahá. Prs. Patakvańnie. Ty byŭ u lesia? — Aha, byŭ.

Ahadáć, ~dáŭ. Dz. z. Nabyć — kupić, uziać napavier, atrymać u padarku. Jon choć i biedna žyvie, ali ahadaŭ dziaŭčynia čaravički.

Ahákać, ~kaŭ. Dz. z. U hutarcy časta ŭžyvać słava — aha. A kab ty astatni raz ahakaŭ. (Fal. Klon.)

Ahárak, ~ka. Naz. Kaniec niedapalenaj łučynki. Padbiary, dačuška, aharki dy padmiaci chatu.

Aharnúć I, ~núŭ. Achapić, aŭładać Kali ź lesu vyskačyŭ voŭk, dyk dzaiciej aharnuŭ strach.

Aharnúć II, ~núŭ. Dz. z. Prybyć, abkružyć, apanavać. Ja maładaja zamuž vyšła, a potym uskoraści dzieci aharnuli, dyk viek praśviatłaści nia vidziła.

Ahá-tú-há! abo — **Ahá-túj-há!** Kl. Hetak kryčać na vaŭka. My čujim pastušok zakryčeŭ: Aha-tuj-ha! Hladzim, až voŭk aviečku panios.

Aházna. Prs. Hetak kažuć na reč, jakaja niaŭdała zroblena i vyhladu nia maje. Moža hetyja boty i krepkija, ali ahazna zrobliny.

Aházny, ~naha. Prym.Kali reč, adziežyna ci sudzina vyhladu nia maje. Heta viadro ahaznaja, vidać što Maciejavaj raboty.

Ahída, ~dy. Naz. Niešta praciŭnaje na vyhlad. Heta ahida jiznoŭ mazola vočy.

Ahídny, ~naha. Prm. Nienavisny źnialubieły. Voś ahidny čałaviek hety Piatruś. kolki jon niavinnych ludziej zahubiŭ.

Ahlédzicca I, ~dziŭsia. Dz. z. Razhledzicca naŭkoła, ahoŭtacca, śkiemić. Narešcia ja ahledziŭsia, što pašoŭ nia tej darohaj.

Ahlédzicca II, ~dziŭsia. Dz. z. Paznacca, asvojicca adno z adnym. Tarnujecca da ludziej i da statku, kali viasnoj pieršy raz vyhaniajuć na pašu. Vy, dzietki, pilnujcia statku pakul ahledzicca, ato hatoŭ pakałocca.

Ahlidácca, ~dáŭsia. Dz. nz. Čas-ad-času

aziracca nazad. Jon bieh šparka dy časta ahlidaŭsia nazad.

Ahlidáć I, ~dáŭ. Dz. z. Mieć apieku nad sirotami ci biezdapamožnymi, kab u jich byŭ adzietak i kab byli adziety i čystyja. A chto-ž ahlidaja tych starych?

Ahlidáć II, ~dáŭ. Dz. z. Pabačyć paciešycca. Haspadar pašoŭ ahlidać jirynú.

Ahłabá, ~bý. Naz. Žardzina ŭ vaziarodach. Našy aziarody na dvanancać ahłob.

Ahłamáździć, ~dziŭ. Dz. z. Zbolšaha ačasać. Dzied ahłamaździŭ biarno na kładku.

Ahórknuć, ahórk. Dz. z. Abrydać, źnialubieć. Och i ahorkli hetyja kpiny. (J. Koł.)

Ahóŭtacca, ~taŭsia. Dz. z. Pryšci da pamiaci. Nareščia jina ahoŭtałasia, što adna siarod dzikaha bałota.

Ahrábić, ~biŭ. Dz. z. Hrablami abciahnuć kapu, voz, stoh siena. Treba ahrabić voz, kab siena ni rastrasałasia.

Ahréch, ~chu. Naz. Chiba pry vorancy, kali miž dźviuch barazion zastajecca calina pad baraznoj. Jahonaja ralla ŭsia ŭ vahrechach.

Ahryzácca, ~záŭsia. Dz. z. Užyvać brutalnyja repliki pry spreččy. Jany časta miž saboj ahryzajucca.

Ahúlna. Prs. Sumiesna, razam. Jany ahulna pracujuć, ahulna j jaduć.

Ahúlny, ~naha. Prm. Sumiesny, usim naležycca. Hety les ahulny — usich nas.

Ahuréć, ~réŭ. Dz. z. Raźlanicca, stać niepavarotlivym. Jon ahureŭ i snoŭdajicca ledź naha za nahu.

Ahuréń, ~rniá. Naz. Hultaj, jaki samachoć paddajecca hultajstvu. A na abied, dyk i hety ahureń parupiŭsia.

Aj! Kl. Užyvajecca pry ździŭleńni, ci spužańni. Aj! što heta?

A-ja-já! Kl. Užyvajecca pry ździŭleńni. A-ja-ja! jaki vysoki dom.

Ajákža. Prs. Upeŭnieńnie. A ty prydzieš da nas? — Ajakža, prydu.

Ajúś! abo — **Ajúc!** Kl. Hetak adhaniajuć śvińniej. Ajuc, u pola!

Akacícca, ~cíłasia. Dz. z. Naradzić novaje patomstva. Tarnujecca da aviečak, trusak, zajčych i kotak. Naša čornaja aviečka užo akaciłasia.

Akaléć, ~léŭ. Dz. z. Paziabnuć, zrabicca niahnutkim. Jahonyja palcy akaleli, što nia moh i pajisa raśpirazać.

Akałacíć, ~cíŭ. Dz. z. Abtraści. My svaju jihrušu ŭžo akałacili.

Akałót, ~tu. Naz. Žytnija snapy, ź jakich ziarniaty vybity. Akałot złažyli pad strachoj.

Akaníca, ~cy. Naz. Dźviercy, začyniać vokny znadvorku. Jidzi začyni akanicu.

Akarýć, ~rýŭ. Dz. z.Askrabšci karu z dreva. Paŭluk akaryŭ kapu biarvion.

Akazácca, ~záŭsia. Dz. z. Adkliknucca na zoŭ. Ja akazaŭsia, kali ty mianie klikaŭ.

Akazícca, ~zíłasia. Dz. z. Radzić kazianio Pirapialostaja kozačka akaziłasia.

Akiłzáć, ~záŭ. Dz. z. Załažyć cugli kaniu ŭ zuby. Symon akiłzaŭ kania.

Akínieny, ~naha. Prm. Asoba na jakuju nie źviartajuć u vahi, i jakoj nie pamahajuć u biadzie. Akininaj asobia ciažka žyć.

Akínuć, ~naŭ. Dz. z. Zaniadbać i niedapamahać u biadzie. Jaho ŭsie akinuli.

Akínuć póršy. (Vul.). 1) Što tyčycca statku, dyk vylinać i stać sycieć. Čorny byčok užo poršy akinuŭ. 2) Što tyčycca čałavieka, dyk pabahacieć i stać chanaberycca. Baŭtruk, kali akinaŭ poršy, dyk na nas užo ni hladzić.

Akínuć vačýma. Uvažliva hlanuć. Jon akinaŭ vačyma hramadu i zaŭvažyŭ nas.

Aknó I, ~ná. Naz. Adtulina ŭ ścianie dla prachodu śviatła. Adčyni vakno.

Aknó II, ~ná Naz. Zhodna vieraŉnia našych staradaŭnych ludziej, što na bałotnych krynicach, u viroch vialikich rek i vaziorach jość biazdonnyja prorvy-lochi, jakija złučany z padziamielnymi rekami j vaziorami, a navat z paviarchoŭnymi rekami j vaziorami. U biazdonnych voknach zimujuć rusałki.

Akópak, ~pka. Naz. Miesca, dzie stajała kapa siena. Jidzi zahrabi akopak.

Akóśsia, ~sia. Naz. abo — **Kasiłnó** ~ná. Jomki dručok, da jakoha prysadžvajecca kasa. Heta akośsia jałovaja.

Akrájic, ~jca. Naz. Adkrojeny kaniec ad bułki chleba. Žješ akrajčyk, dyk budzia syn Mikałajčyk. (Fal. Žart.). (Žartujuć z ciažarnaj žančyny).

Akrájki, ~jak, ~jkaŭ.Naz. Kutnija zuby, što vyrastajuć u čałavieka paśla dvaccaci hadoŭ. U jaho jašče akrajkaŭ nima.

Akramióski, ~kaŭ. Naz. Pradaŭhavatyja kavałki tkaniny, što dastajucca paśla krojki matarjału. Bolšyja akramioski adbiary, a mienšyja vykiń von.

Akráŭki, akrávak. Naz. Doŭhija pałosy (abrezki) łykaŭ, skury ci tkaniny. Sa skuranych akraŭkaŭ Symon bizuny placie.

Akrépnuć, ~rép, ~naŭ. Dz. z. Nabyć siły. Ci daŭna jon ad vietru valiŭsia, a ciapier — bač jak akrep.

Akrucíéń, akrutniá. Naz. Puta, što pryviazavać ahłobniu da kapyła saniej. Siahońnia ja začapiŭ novyja akrutni.

Akryjáć, ~jáŭ. Dz. z. Papravicca paśla chvaroby ci paśla harotnaha žyćcia. Jon piśla svajej chvaroby ŭžo akryjaŭ.

Aksamít, ~tu. Naz. abo — **Móšast,** ~tu. Darahaja machnataja tkanina. Hannina pal-

z aksamitu.

Akunúcca, ~núŭsia. Dz. z. Niečaha šmat abyć, razbahacieć. Siolita Antosik žytam akunuŭsia, bo na prydzirku parasło, jak na gnojiščy.

Akýzia! Kl. Hetak hamoniać, kab adahnać kazu. Akyzia, da łazy!

Aléj, ~ju. Naz. Kłustašć z raślinnych ziarniat. Heta zabojič cisnuć alej.

Aléjnia, ~ni. Naz. Chvabryka ci paŭsamatužny vyrab aleju. Tata pavioz siemia ŭ valejniu.

Amál. Prs. Biez małaha. My ŭžo amal što ŭsiejilisia.

Amátar, ~ra. Naz. Pavažnaja, nieabmiežavanaja asoba. A ty što za 'matar, čamu biz paradku leziš.

Andarák, ~ká. Naz. Samatkanaja spadnica z kalarovych sukonnych nitak. Paścialu ja andarak; Piatruś kaža, što ni tak. (Fal. Pieś.)

Andarák pirabirány. Tkanina ŭ pryhožyja biełaruskija arnamenty. Pirabiranyja andaraki marudna tkać.

Andrymóny, ~naŭ. Naz. Biessansovaja, biaskoncaja hutarka. Pakiń raspraŭlać svaje andrymony, bo prykra słuchać.

Andynáryja, ~ryji. Naz. Charčy chatkovamu parabku na pražyćcio. Jon svajej andynaryji ni źjidaja.

Andziéjić, ~jiŭ. Dz. nz. Apaviadać, pieralivać z pustoha ŭ parožnaje. Dosia tabie andziejić, para ŭžo spać kłaścisia.

Andzijá, ~dziají. Naz. Baba apaviadalnica. Kali pryšła heta andzija, dyk hutarki budzia, jak vady.

Aní. Prs. Admoŭje. Ani nichto ni pryšoŭ. Ani ničoha ni zrabiŭ.

Aniahóžnié. Prs. Paćviardžeńnie. Ci ty siahońnia byŭ u škola? — Aniahožnie.

Aniamiéć, ~miéŭ. Dz. z. Abiaščulicca. Pierastać baleć. Ad taho ziella moj balučy zub jak stoj aniamieŭ.

Aniaŭžóž. Prs. Zamiesta — ci-ž. Aniaŭžož ja jamu skažu chto ŭ nas byŭ?

Ani rády. Nijakim čynam. Ja ani rady nia moh užleźci na tuju sasonku.

Ani tróchi. Zusim nie. Mnie ani trochi nia škoda tych hrošy.

Anóda, ~dy. Aptečnaje lekarstva. Kali budziš u miastečku, dyk kupi mnie anody.

Antaláž, ~žu. Naz. Splecienaje ź nitak uv azdableńnie dla dziavočych uboraŭ. Kaŭnier i rukavy jejnaj sukienki byli abłožany antalažam.

Antryvólija, ~ji. Naz. Atrutnaja vadkašć. Ja jamu antryvolijaj vočy zaliju.

Apád, ~du. Naz. Sadavina, što biez pary sypajecca. Apad my dajom śvińniam.

Apahánić, ~niŭ. Dz. z. Źniavažyć, źniasłavić, spaskudzić. Jany apahanili ŭsio toja, što dla nas było darahim i śviatym.

Apałónik I, ~ka. Naz. Vialikaja łyžka, što stravu nalivajuć u miski. Maci apałonikam mišała stravu.

Apałónik II, ~ka. Naz. Čornyja kłubočki z chvastami, jakija vyłuplivajucca z žabja jikry.

Apámiatavacca, ~vaŭsia. Dz. z. Pryści da rozumu. Apamitajsia, čałavieča, što ty robiš.

Apanaváć, ~váŭ. Dz. z. Aŭładać. Apanavali čerci miesca śviatoja. (Fal. Pryk.)

Apantány, ~naha. Prm. Čałaviek z varjackim nastrojem. Ci jon pjany ci apantany. (Fal. Pryk.)

Aparádzić, ~dziŭ. Dz. z. Spravić dabraju adziežu j ŭbory. Maciej abiedźviuch dačok aparadziŭ.

Aparažníć, ~níŭ. Dz. z. Vybrać usie rečy ź niejkaj sudziny ci miaška. My svaje kłumki ŭžo aparažnili.

Aparóć,~róŭ. Dz. z. Poručysia, šukajučy znajci. Niehdzia-ž i jon aparoŭ dzisiatku na tabaku.

Apáryć I, ~ryŭ. Dz. z. Apiačy varam. Myjučy bializnu, sistra aparyła nahu.

Apáryć II, ~ryŭ. Dz. z. Ablić varam zabituju žyvіołu, kab poŭść vylezła. Haspadynia aparyła dvoja parasiat.

Apaŭzáć I, ~záŭ. Dz. nz. Pamału absovacca na doł. Lidavik z hary apaŭzaja na dalinu.

Apaŭzáć II, ~záŭ. Dz. nz. Pry małaćbie harochu, capami, dyk niechta zavaračvaje bierahi paścieli na siaredzinu dy paŭzučy pryciskaje jich kaleniami. Apošnija dźvie paścieli Janka apaŭzaŭ.

Apiéčki, ~čak, ~čkaŭ. Naz. Draŭlany ci muravany chundamant pad pieč. Siahońnia my zrabili apiečki, a zaŭtra budzim pieč bić.

Apiétavać, ~vaŭ. Dz. nz. Prahavita ješci, žorci. Jany karovu zarezali, dyk kožny dzień miasa apietaŭjuć.

Apikánaja parasiá. Usmažanaje całaje parasia. My na Vialikdziń jeli apikanaja parasia.

Apikavácca, ~váŭsia. Dz. nz. Turbavacca ab niejčym dabrabycie. Dobryja ludzi apiakujucca nad biednymi sirotami.

Apirácca I, ~ráŭsia. Dz. nz. Niečym padtrymlivacca, kab nie abvalicca. Stary apiraŭsia na kij.

Apirácca II, ~ráŭsia. Dz. nz. Mieć za praŭnuju padstavu. Jon apiraŭsia na pastanovu ahulnaha schodu.

Apiráć, ~ráŭ. Dz. z. Bić kijem, palenam (piaryć). Michaś hrozny ŭ karčmie, a doma samoha žonka kijam apiraja.

Apíryšča, ~ča. Naz. Matarjalnaja asnova. U našaj haspadarca bulba samaja apiryšča. Jaje sami jadzim, statak kormim; ad jaje majim groš na patrebu.

Apivóša, ~šy. Naz. Lichviar, vymahač, jaki apošnija soki ciahnie z svajej achviary. Hety apivoša mianie da torby daviadzie.

Aplík, ~ká. Naz. Draciany kručok zašpilać adziežu. Ušyj, dačuška, aplik u kaŭnier.

Apłévuch, ~cha. Naz. Abvisłaje vucha abłavuchaj šapki. Hetak łajuć niastojkaha čałavieka. Apłevuch ty, čaho ty papuściŭsia, kab ciabie ašukali.

Apóchły, ~łaha abo — **Apúchły,** ~łaha. Prm. Pataŭścieńnie cieła ad chvaroby. Jon uvieś apuchły, jak ślivina.

Apóchnuć, 'apóch. Dz. z. Pataŭścieŭ ad chvaroby. Jon apoch i lažyć u paścieli, jak kałoda.

Apójki, ~kaŭ. Naz. Chvaroba žyvioły, kali jaje zamoranuju napajić. U hetaha kania apojki.

Apóknucca, ~naŭsia. Dz. z. Kali na sudzinie łopnie abruč. Cebar apoknaŭsia.

Apóliny, ~naŭ. Naz. Pasieji ad toŭčanaj grucy. Jon (kazioł) na stajinca stajaŭ, jon apolinki smaktaŭ. (Fal. Pieś.)

Apółak, ~łka. Naz. Samaja krajniaja z karoj doška z kałody. Apołak siačy na drovy.

Apómnicca, ~niŭsia. Dz. z. Pryści da pamiaci da razvahi. Jon apomniŭsia, što ni ŭ svajo palez, dyk pacisnaŭ damoŭ.

Apóra, ~ry. Naz. 1) Hrunt, chundamant pad toj ci jinšy ciažar. Padmurak apora usiej budyniny. 2) Matarjalnaja i praŭnaja padtrymka słabych ludziej. Dzieci — apora baćkoŭ na staraści

Apóšni, ~niaha.Prm. abo — **Astatni** ~niaha. Hetak kažuć, kali bolej ničoha nie zastałosia. Apošniaha j u sałdaty ni biaruć. (Fal. Pryk.)

Apóŭźlik, ~ka. Naz. 1) Chudaja zacharčavanaja žyviolina, što poŭść apaŭzła. I Aloksa svajho apoŭźlika u sachu ŭščamiŭ (zaproh). 2) Hetak łajuć niadéšłych ludziej, što pamału chodziać. Kudy jon heny apoŭźlik paciahnuŭsia? Ciahnisia-ž barziej!

Apračá. Prs. Nia ŭličajučy Apriača jaho tam było jašče dvoja.

Aprahácca, ~háŭsia. Dz. nz. Zašmat spažyvać ježy ci pitva. Jon viečna aprahajicca čužym dabrom.

Aprahčýsia, apróhsia. Dz. z. Nia vytryvać, łopnuć zašmat zjeŭšy ci vypiŭšy. Siadzi miła čarnabryva, choć ty apražysia. (Fal. Pieś.)

Apranácha, ~chi. Naz.! Adziežyna, ato chustka ci paściłka. Ni nadzivajsia, ali nakiń jakuju apranachu dy bardziej vyskač adčyni varoty, bo aviečki honiuć z pašy.

Apráva, ~vy. Naz. Pryłada da niejkaj rečy, kab jana była pryhodna da ŭžytku. U našaha dziadźki akulary ŭ załatoj apravia.

Apravavácca, ~váŭsia. Dz. z. Na padstavie prava uniavinnicca. Dobra było jamu apravavacca, kali jon byŭ niavinny.

Apravaváć, ~váŭ. Dz. z. Uniavińnić, vyzvalić ad viny. Śviedki dobra paśviedčyli, dyk sud jaho j apravavaŭ.

Aprávicca, ~viŭsia. Dz. z. Stać pravym. Nia być vinnym. Usie dziviucca, jak jon moh apravicca.

Apraŭláć I, ~láŭ. Dz. nz. Papraŭlać davodzić da ładu. Ja łaty časaŭ, a tata vostraj siakieraj apraŭlaŭ jich.

Apraŭlać II, ~láŭ. Dz. nz. Udaskanalivać, davodzić da paradku. Brat bulbu abhaniaŭ płužkom, a my rukami apraŭlali: abhortvali piaskom kaliŭja i rvali travu na rysoch.

Apróč. Prs. Asobna. Jaho pasadzili aproč za druhim stałom.

Apryčóniki, ~kaŭ. Naz. Asablivaja łasaja ježa. Jina razam za stałom nia jeść, ali apryčonikaŭ pahaniaja.

Aprykrácca, ~kráŭsia. Dz. nz. Łajacca, svarycca, źniavažać adzin adnaho. Nima tut za što aprykracca.

Aprykrónik, ~ka. Naz. Achvotnik da zvadki. Ty hladzi j ni spatykajsia z henym aprykronikam.

Aprýkrycca, ~ryŭsia. Dz. z. Spračacca, łajacca. Ty aprykryŭsia z susiedam, a mnie śviaci vačyma.

Apúcha, ~chi. Naz. Doška, što prybivajecca na kancy łataŭ sałamianaj strachi. Sióńnia tata na łatach zamacavaŭ apuchi, a zaŭtra budzia kryć novaju chatu.

Apúchnuć, apúch. Dz. z. Chvarablivaje pataŭścieńnie cieła. Chvory apuch.

Apundýryć, ~ryŭ. Dz. z. Razadźmuć, stacca taŭstym. Kab ciabie apundyryła. (Fal. Klon).

Apúpirycca, ~ryŭsia. Dz. z. Aprahčysia, łopnuć. Ty-ž apupiryšsia, kali źjasi hetyja jihrušy.

Apuścícca I, ~ciŭsia. Dz. z. Skiravacca na doł. Žuravy apuścilisia na hrečku.

Apuścícca II, ~ciŭsia. Dz. z. 1) Stacca amaralnym. Jon apuściŭsia nižej žyvioły. 2) Stacca nieachajnym. Jon apuściŭsia praz svaju nidbałaść.

Apuščéńnia, ~nia. Naz. Niadbalstva, niarupnaść. Hetamu nia biednaść vinna, ali svajo apuščeńnia.

Apuščónik, ~ka. Naz. Niadbały, niarupny całaviek. Hety apuščonik ni saromijicca ŭ hetkim vyhlidzia j na vulicu vyjci.

Apynúcca, ~núŭsia. Dz. z. Źjavicca na peŭnym miescy. My dumali, što naš Jakim na vajnie zahinaŭ, až jon u Amerycy apynuŭsia.

Apytáć I, ~táŭ. Dz. z. Pytajučy najci. Tata apytaŭ tannaha konika, zaŭtra pojdzia kuplać.

Apytáć II, ~táŭ. Dz. z. Pierapytać, adakzaminavać. Nastaŭnik apytaŭ usich vučniaŭ.

Aráć, aráŭ. Dz. nz. Sachoj ci płuham uźnimać ziamlu dy adsypać jaje na pravy bok. Zaŭtra tata pojdzia arać novym płuham.

Arbá, arbý. Naz. abo — **Aránka,** ~ki, abo—

Vóranka, ~ki. Naz. Sama rabota pa ŭzoravańni pola. U nas arby zastałosia tolki na try dni.

Arkúš, ~ša. Naz. Kvadratovy kavałak papiery ci blachi. Tut try arkušy papiery.

Arómicca, ~cy. Naz. Puha, jakoj karystajucca pry vorancy. Pałažy aromicu na palicy.

Arómy býk. Byk, jakim aruć. Aromych bykoŭ my jašče ni puskali na pašu.

Aržaný, ~nóha. Prm. Charčy vytvaranyja z žyta. Aržanaja kaša sama siabie chvala. (Fal. Pryk.)

Aržónišča, ~ča. Naz. Pole, dzie rasło žyta. Na aržoniščy my pasiom statak.

Aržóńnia, ~nia. Naz. abo — **Jiržýšča,** ~ča. Naz. Pni sałomy žyta paśla žniva. Ni kali noh ty aržonijka. (J. Kup.)

Asabísta. Prs. Persanalna. Jaho asabista paklikali na schod.

Asabísty, ~taha. Prm. Naležycca asobie. Heta jaho asabistaja sprava.

Asablíva. Prs. Vyłučna. Najbolej. Jon na ŭsich łaski ni maja, asabliva jon hnievajicca na Pitrusia.

Asablíviki, ~kaŭ. Naz. Asablivaja lepšaja ježa. Jon z nami ješci nia choča, ali asablivikaŭ patrabuja.

Asablívy, ~vaha. Prm. Admysłovy lepšy. Dziadźka maja asablivyja boty chadzić na palavańnia.

Asačýć, ~čýŭ. Dz. z. Dahledzić, dapilnavać, znajci. Asačyŭ mahiłki, — tak jim dzied havora. (J. Š.)

Asáda, ~dy. Naz. Aprava. U nas usie abrazy ŭ draŭlanych asadach.

Asadzíć I, ~dzíŭ. Dz. z.1) Zrabić asadu dla niejkaj rečy. Brat asadziŭ habelak. 2) Darabić dziaržańnie ci ručki dla pryładaŭ. Baćka asadziŭ rydzil.

Asadzíć II, ~dzíŭ. Dz. z. Zaspakojić, uščunuć. Treba asadzić taho kryksuna.

Asadzíć III, ~dziŭ. Dz. z. Pasadzić roj u novy vulej. Pčalar asadziŭ pčoły.

Asałaviéć, ~viéŭ. Dz. z. Asłabieć, pachmurnieć. Asałavieli dzieci biaz chleba.

Asałóda, ~dy. Naz. Duchovaje zadavaleńnie. Praca dla rodnaha kraju jošć asałodaj žyćcia.

Asiádłašć~ci. Naz. Płošča ziamli pad budynkami, harodam i sadam. Susied kupiŭ asiadłašć z budynkami i sadam.

Asiančúk, ~ká. Naz. Siena košanaje uvosień z staroj travy. My nakasili vialiki stoh asiančuku.

Asianína, ~ny. Naz. Zbor praduktaŭ charčavańnia vosieniaj z sialon. U daŭnyja časy jeździli pa asianinia padupałyja mieščanie, a to j relihijnyja słužki.

Asiaródak, ~ka. Naz. Samaja siaredzina dreva kruhlaka. Tut asiarodak vyhniŭ.

Asiaródździa, ~dzia. Naz. Akalajučaje žycharstva. Asiarodździa maja upłyŭ na ŭzhadavańnia maładoha pakaleńnia.

Asiádły, ~dłaha. Prm. abo — **Asiédły,** ~dłaha. Čałaviek, što žyvie stała na adnym miescy. Naš narod z samych daŭnych časoŭ uvažajecca asiadłym.

Asiélica, ~cy. Naz. Prysialibnaja spłaŭnaja sanažać. Naš susied z asielicy nabraŭ piać kalaśnikoŭ siena-murahu.

Asiéłačka, ~ki. Naz. Małaja asielica. My z tatam svaju asiełačku skasili da śnidańnia.

Asíłak, ~łka. Naz. Čałaviek nadzvyčajnaj siły. Dzieci słuchali kazku ab asiłku.

Asió! Kl. Hetak hamoniać na statak, kali jaho honiać. Asio, ŭ pola!

Asípnuć, asíp. Dz. z. Zachvareć na horła z paškodžańniem na hołasie. Chłopic pakryčeŭ na vaŭka, dyk asip.

Askabáłak, ~łka. Naz. Niadoŭhi j niakruhły kavałak palena. My pryviaźli z tartaka voz askabałkaŭ.

Askabiółak, ~łka. Naz. Źniavažlivaja słova na padletka, jaki biez patreby śmiajecca. Uśćiš henaha askabiołka, čaha jon chichikaja.

Askalópak, ~pka. Naz. Karotki kavałak adbitaha dreva pry ščapańni droŭ. Pakiń ty, chłopic, heta palena, ato tolki na askalopki jaho pabječ, a ni raščepiš.

Askarúbak, ~bka. Naz. Kavałak zasochłaha brudu ci ciesta. Askarubki kiń u karyta.

Askóm. Prs. Paškodžańnie zuboŭ ad kiślini. Mnie ad višań stała askom.

Askrabáć, ~báŭ. Dz. z. Ačyščać ad suchoha brudu. Askrabi hraź ad botaŭ.

Asłúchacca, ~chaŭsia Dz. z. Abycca, pryzvyčajicca da nadzvyčajnaha. Kali ja ulez u vadu kupacca, dyk vada pakazałasia śćiudzionaj, a jak asłuchaŭsia, dyk stała pryjemnaj.

Asłupianiéć, ~niéŭ. Dz. z. Ad vialikaha spužańnia stacca niaruchomym. Kali bomba pad vaknom buchnuła, dyk jon asłupianieŭ.

Asmakavácca, ~váŭsia. Dz. z. Pryzvyčajicca da peŭnaha smaku. Kali chłopic asmakavaŭsia cukierkami, dyk ustaŭnia prychodziŭ da ciotki.

Asmalíć I, ~líŭ. Dz. z. Zalić smałoj ščeliny. Ja čovin asmaliŭ.

Asmalíć II, ~líŭ. Dz. z. Apalić šarścińnie ŭ zabitaj śvińni. Tata śvińniu asmaliŭ, užo myja.

Asmáłak, ~łka. Naz. Zabrudžanaja dzicia ci padletak (Vulh.). Čyje-ž heta asmałki kapajucca na vulicy ŭ hrazi.

Asmarhnúć, ~núŭ. Dz. z. Adnym macham sarvać liście z halinki. Biary dubiec, asmarhni liścia dy hani karoŭ paścić.

Asóbna. Prs. Sam adzin. Ja asobna pasu svaju karovu.

Asóbny, ~naha. Prm. Druhi Jinšy. Dziadźka maja asobny pakoj, dzie jon maluja.

Asóčnik, ~ka. Naz. Palaŭničy, što soča źviaroŭ u lesie i rasstaŭlaje vostup i stralcoŭ na abłavie. Na hetaj abłavia asočnikam byŭ laśnik Šatraŭka.

Asósak, ~ska .Naz. Maładaja svojskaja žyviolina, što kormicca małakom maciery. Mama kupiła na bazary paru parasiat asoskaŭ.

Aspaváty, ~taha. Prm. abo — **Vaspaváty,** ~taha .Asoba, što tvar papsuty vospaj. Ciabie pytaŭsia aspavaty chłopic.

Astalavácca, ~váŭsia. Dz. z. Uładzicca na stałaje žyćcio. Ciapier my astalavalisia u Londania.

Astalcó, ~cá. Naz. Žyviolina, što zastałasia na choŭlu. Naš haspadar prykazvaŭ, kali rezaŭ žyviolinu: "Pasi Boža astalco".

Astałóp, ~pa. Naz. Łajanka na niaciamkaha j niasprytnaha čałavieka. Hetaha astałopa nima jak i na bazar pasyłać, bo ŭ jaho hrošy ŭkraduć.

Astanóŭka I, ~ki. Naz. Miesca, dzie spyniajucca niečaha čakać. Tut astanoŭka tramvaju.

Astanóŭka II, ~ki.) Naz. Pieraškoda ŭ pracy. Hety doždž zrabiŭ astanoŭku siaŭby.

Astárkavaty, ~taha. Prm. Čałaviek jaki vyhladaje starejšym svajho vieku. Hety chłopic ad hora j nistačy vyhlidaja astarkavatym.

Astátni, ~niaha. Prm. Apošni pa liku. Pa što, voŭča, jdzieš? — Pa 'statniaja! (Fal. Pryk.)

Astaŭbavácca, ~váŭsia. Dz. z. Časova spynicca. Padarožnyja astaŭbavalisia u lesia pry rečca na adpačynak.

Astójicca I, ~jiŭsia. Dz. z. Stajić dobraja pahoda. Pahoda astojiłasia, dyk ludzi siena narobiuć.

Astójicca II, ~jiŭsia. Dz. z. 1) Sastanovicca, nia ruchacca. Vada astojiłasia, mut asieŭ, dyk my napjomsia. 2) Kali małako spakojna pastajić, dyk śmitana na vierch uspłyvie. Małako astojiłasia: možna źnimać śmitanu.

Astračýć, ~čýŭ. Dz. z. Splašci asnovu łapcia. Dziadźka mnie łapci astračyŭ, a zaŭtra budzia padplitać.

Astrámak, ~mka. Naz. Vuzieńki z vostrym (stromkim) viarchom voz siena. Dziadźka musia try vazy siena pryvioz? — Dy niby-ž try astramački.

Astryžónak, ~nka. Naz. Dreva z sasnovaha stryžnia. Dzied z astryžonkaŭ robia viraciony.

Astupícca, ~píŭsia. Dz. z. Zyjci nabok. Astupicisia, dzieci, z varot, bo aviečki honiuć z pola.

Astýć, ~týŭ. Dz. z. Stacca ściudzionym. Ustaŭ kapustu ŭ pieč, bo astyła.

Asvá, ~vý. Naz. abo — **Vósła,** ~ły. Naz. Kuślivaja kazurka. Čaha ty pryčapiłasia, jak asva.

Asvójčycca, ~čyŭsia. Dz. z. Ź dzikaha stacca svojskim. Dzikaja huś asvojčyłasia.

Asvójicca, ~jiŭsia. Dz. z. Z čužoha stacca svajim. Hety chłopic u nas niadoŭha žyvie, a ŭžo zusim asvojiŭsia.

Asýpacca I, ~paŭsia. Dz. z. Zvalicca na doł. Liścia z dreŭ asypałasia.

Asýpacca II, ~paŭsia. Dz. z. Źjavilisia bolki strupy. U majho chłopčyka pośla kataru kala rotu asypałasia.

Aściaróžny, ~naha. Prm. Uvažlivy, dbajny. Aściarožny chutčej uchilicca ad niščaścia.

Aśció, ~ciá. Naz. Kalučyja vałaski na kałaskoch zbožža. Aścio jačmieniu nadta kolicca.

Aścirahácca, ~háŭsia. Dz. nz. Pilnavacca, sačyć za saboj. Aścirahajsia, chłopic, kab za płot ni začapiŭsia.

Aśmiáhnuć, ~miáh, ~naŭ. Dz. z. Zbolšaha absochnuć. Rasa aśmiahła, pojdzim siena raźbivać.

Aśmina, ~ny .Naz. Mierka zbožža kala piacidziesiaci kilahramaŭ. My zmałoli žyta try aśminy.

Aśviacícca, ~cíŭsia. Dz. z. Paśviacić. Nima ni łučyny ni gazy, dyk nima čym aśviacicca.

Aśviacísia. Prs. Zamiesta — darmo., što jon hrošy ŭ haspadarku ni daje, dyk heta jašče aśviacisia, ali, kab jon z haspadarki ni braŭ.

Aśviéžycca, ~žyŭsia. Dz. z. Zarezaŭšy žyviolinu na miasa treba dać jej palažać u spakoji z paŭhadziny, a tady skuru źnimać ci smalić. Nichaj palažyć parsiuk z paŭhadziny, kab aśviežyŭsia.

Aśviér, ~ra. Naz. Viły sa strałoj nad studniaj. Pilip pastaviŭ novy aśvier.

Ašałamécicca, ~ciŭsia. Dz. z. Zbantežycca. Zhubić kirunak i razvahu. Jon ašałameciŭsia j niaviedaŭ, što jamu rabić.

Ašamiółak, ~łka. Naz. abo — **Ašamiótak,** ~tka. Niaruchavaje dzicia, adzietaje ŭ ryźzio nie svajho pamieru. Jidzi ašamiotak na pieč, nia mierźni tut.

Ašavúrak, ~rka. Naz. Niepavarotlivaje j nieciamkaje dzicia. Zyjdzi z darohi, ašavurak, bo niechta ciabie zatopča.

Aščadžáć, ~džáŭ. Dz. nz. Adkładać u zapas, zapasić. Dzied aščadžaja hrošy na starašć.

Aščanícca, ~niłasia. Dz. z. Naradzić dziaciej. Tarnujecca da sučak, vaŭčyc i lisic. Pad'žaraja sučka aščaniłasia.

Aščapícca, ~píŭsia. Dz. z. Abchapicca abiedźviumi rukami. Dzicia aščapiłasia za šyju mamy.

Aščarépam. Prs. Učapicca abiedźviumi rukami. Dzicia aščarepam trymajicca za svaju mamu.

Aščédna. Prs. Ściskliva, akanomna, kab ničoha nie marnavałasia. Hety stary žyvie

aščedna.

Aščédny, ~naha. Prm. Ściskłivy, zapaślivy, niraskidlivy. Aščedny čałaviek razvažaja: "Nichaj lepi astaniecca, jak ni stania."

Aškýra! Kl. Hetak hamoniać, kali honiać aviečki. Aškyra, u pola.

Ašłápić, ~piŭ. Dz. z. Abchapicca nahami j rukami. Miadźviedź ašłapiŭ vulej dy razam ź jim i zvaliŭsia ź jełki.

Ašłápki, ~pak., ~pkaŭ. Naz. Abchoplivańnie rukami j nahami. Adam ašłapkami uźlez na vysokaju j padhałaju sosnu.

Ašuhnúć, ~núŭ. Dz. z. Abstupić, abkružyć, aharnuć. Kali tolki my z svajimi berami ŭjechali na bazar, dyk kupcy ašuhnuli naš voz.

Ašukácca, ~káŭsia. Dz. z. Zrabić pamyłku na škodu dla siabie. Ja ašukaŭsia, što kupiŭ toj dom.

Ašukáć, ~káŭ. Dz. z. Vykarystać davier niepraktykoŭnaj asoby, dy zrabić jej matarjalnuju ci maralnuju kryŭdu. Ty mianie ni ašukajiš, bo ja tvaje chitryki znaju.

Ašukánic, ~nca. Naz. Machlar, złydzień, maniuka. Ašukancaŭ treba vyściraĥacca.

Ašúškacca, ~kaŭsia. Dz. z. Choć niechvaślivа, ale ciopła adziecca ŭ šmat adziežyn. Ja ciopła ašuškałasia, dyk usiu darohu z saniej ni złaziła.

At! Admoŭje. Schadzi, synok, zhani kury z hrad. — At! Nichaj Maryla schodzia.

Atábarycca, ~ryŭsia. Dz. z. Stać tabaram. Našy chłopcy atabarylisia ŭ lesia.

Atáryca, ~cy. Naz. Ralla pryhatavanaja pad zasieŭ. Na maju atarycu chvacia svajho nasieńnia.

Ataščáć, ~čáŭ. Dz. z. abo — **Ataščéć,** ~čéŭ. Asłabieć ad ciažkaj pracy j hoładu. Dyj syty koń ataščaja, kali pirahoniš dy ni pakormiš.

Ataŭkáć, ~káŭ. Dz. nz. Taŭčy ŭ stupie ziarniaty zbožža, kab darešty adbić pasieji ad ziarniaci. Maryla ataŭkaja grucu.

Ató. Zł. Zamiesta bo. Addaj mnie hrošy, ato ty zhubiš.

Atópak, ~pka. Naz. Staptany łapać. Atopak vykiń na śmietnik.

Atósy, ~saŭ. Naz. Piańkovyja ci draciany-ja viaroŭki ad piaredniaj vosi da ahłabień. Pasłabi atosy, dyk lahčej budza chamut zasuponić.

Atóžałak, ~łka. Naz. Maładaja raślina, što vyrasła sa staroha pnia ci korania. Jabłynka ssochła, ali z korania atožałak puściła.

Atráma, ~my. Naz. Padoŭžnaja balka chaty, na jakoj apirajucca jinšyja balki. Pad atramaj tarčeli bruski na łučynu.

Atrapianiéć, ~niéŭ. Dz. z. Štučna dapuścić durnotu dziela śmiechu. Agata kali atrapianieła, dyk usiu darohu skakała j pieła..

Atrucíć, ~ciŭ. Dz. z. Dać źješci atruty. Adam atruciŭ piać vaŭkoŭ.

Atrúski, ~sak. Naz. Pry vozcy ci paradkavańni snapoŭ, kali natrecca ziarniat i kałośsia. Źbiary atruski dy vysyp u karyta śvińniam.

Atrúta, ~ty. Naz. Rečyva, jakoje pry ŭvachodzie ŭ varhanizm čałavieka ci žyvioły daje śmierć. Strychnina mocnaja atruta.

Atuštó. Prs. Patakavańnie. Atušto, vaźmi dy pradaj kania.

Aŭčár ~rá. Naz. Čałaviek, jaki kiruje aviačča haspadarkaj. Za pryhonam aŭčary vyłučalisia z pryhonnych ludziej.

Aŭčárnik, ~ka. Naz. abo **Aviáčnik,** ~ka. Chleŭ dla aviečak. Zahani aviečki ŭ vaŭčarnik.

Aŭčýnka, ~ki. Naz. Skura z aviečki. Hety kažuch ź piaci aŭčynak.

Aŭčýńnik, ~ka. Naz. Majstra vyrablać aŭčyny. Aŭčyńnik pryvioz aŭčynki.

Aŭréścia. Prs. Naastatku. Aŭreścia ty sam padumaj ab hetym.

Aŭsiánka, ~ki. Naz. Krupy z paranaha aŭsa. Mama ataŭkała aŭsianku.

Aŭsiáńnica, ~cy. Naz. Aŭsianaja sałoma. Jačnica, aŭsianica — dobraja trasianica. (Fal. Pryk.)

Aŭsiáńnia, ~nia. Naz. Pachań, dzie ros avies. Aŭsiańnia pakinuli na papar.

Aŭtarénia, ~ni. Naz. Jimia karovy, što ŭ vaŭtorak radziłasia. Aŭtareniu my pradali.

Avantúrnik, ~ka. Naz. Čałaviek achvočy da avantur. Ni źviazvajsia z avanturnikam.

Azádak, ~dka. Naz. Zadniaja častka tułava. Niechta našamu pacvynku azadak pirabiŭ.

Azaléć,~ léŭ. Dz. z. Zmoknuć i paziabnuć. Dzień pastajaŭ na słocia, dyk azaleŭ.

Azałacić, ~ciŭ. Dz. z. Uzbahacić zołatam. Ty mianie azałaci, dyk ja ni zrablu hetaha.

Azdabníčka, ~ki. Naz. Hetym słovam prytykajuć dziaŭčynie, jakaja doŭha pierad lusterkaj strojicca. Naša azdabnička ŭžo prystrojiłasia.

Azdóba, ~by. Naz Charastvo. Viek azdoby ŭ vianku ni znasić. (Fal. Pryk.)

Aziábnuć, aziáb. Dz. z. Źmierznuć. Ja aziab, dyk bajusia, kab ni zachvareć.

Aziáć, aziáŭ. Dz. z. Zamiesta — uziać. Chto aziaŭ maju puhu.

Aziarédzić, ~dziŭ. Dz. nz. Padavać na aziarody zbažynu, a tam zamacoŭvać. My z tatam siahońnia aziaredzili haroch.

Aziaródy, ~daŭ. Naz. Pabudova dla sušeńnia zbožža. U hetych aziarodach try rašatni, šeść padpor i dvaccać čatyry ahłaby.

Azirácca, ~ráŭsia. Dz. nz. Hladzieć navakoła. Pazyčony chleb ješ dy azirajsia. (Fal. Pryk.)

Azýzły, ~łaha. Prm. Spuchły. Heta jon azyzły ŭ tvary.

Azýznuć, azýz. Dz. z. Źlohka spochnuć. U jaho nohi azyzli.

466077

Ažarabícca, ~biłasia. Dz. z. Naradzić žarabia. Tarnujecca da kabył, aślic, jišačak i samic mułoŭ. Sivaja kabyła ažarabiłasia.

Až. Dap. sł. Jano nadaje vahi słovu pierad jakim stajić. Biehli až da lesu.

Až na tója léta. Na treci hod, što budzie paśla sioletniaha. Brat viernicca z vojska, až na toja leta.

Ažnó. Zł. Ja dumaŭ, što tata jidzie, ažno niechta čužy.

Ažyrgnúć, ~núŭ. Dz. z. Pierastupić praz niešta. U jichnaj chacia śmiećcia ni ažyrgnuć.

B

Bába I, ~by. Naz. 1) Baćkavu i matčynu matak unuki zavuć — baba. Baba častavała ŭnuka ječniaj. 2) Staraja žančyna, što adrazaje novanarodžanamu maładzionku pup. Baba da ŭnučki ŭ vadviedziny pašła. 3) Usie zamužnyja žančyny. Baby j dzieŭki žać pašli. 4) Mužykova žonka. Jon z nami ŭ darohu ni pajedzia, bo jaho baba abradziłasia.

Bába II, ~by. Naz. Abčesany, pałožany pierak saniej i pryviazany kavałak taŭstoha dreva. Pryviazavaj babu da saniej dy pajedzim biarvieńnia tralavać.

Bába III, ~by. Naz. Kałoda-chorma duhi hnuć. Maciej zrabiŭ babu duhi hnuć.

Bába IV, ~by. Naz. Kapar pali zabivać. My pali zabivali ručnoj babaj.

Bába V, ~by. Naz. Śniežny bałvan. Dzieci źlapili śniežnaju babu.

Bábka I, ~ki. Naz. abo **Bábačka, ~ki.** abo **Babúlka, ~ki.** Łaskavy nazoŭ baby. Babka mnie piražok śpikła.

Bábka II, ~ki. Naz. Łasy piroh, piečany ŭ sudzinie. Mama śpikła babku.

Bábka III, ~ki. Naz. Zialeznaja pryłada kasu klipać. Babku ŭbi ŭ kałodku.

Bábka IV, ~ki. Naz. Sastaŭleny metlik snapoŭ. Mama nažała piać babak snapoŭ.

Bábka V, ~ki. Naz. Źviazany vializny snop sałomy. Tata viaža sałomu ŭ babki.

Bábka VI, ~ki. Naz. Karanny zub (Parecki pav. Smalenščyna). U mianie ŭsie babki vykryšylisia.

Bábić, ~ła. Dz. nz. Adrazać pup novanarodžanamu maładzionku. Staraja Marta ŭsich majich dziaciej babiła.

Babiná, ~ný. Naz. Adno kaliva nasiennaha bobu. Chłopic pasadziŭ try babiny.

Babóŭja I, ~ja. Naz. Sałoma ad bobu. Baboŭja my režym na siečku.

Babóŭja II, ~ja. Naz. Pachań, dzie ros bob. Naviažy kania na baboŭji.

Bábski, ~skaha. Prm. Toje, što naleža babam. Tut babskija ŭbory.

Babzdýr, ~rá. Naz. Mužčyna, što lubie siabravać z babami, ale časta mianiaje hetych siabrovak. Ci ty, Hanna, sapraŭdy pojdziš za hetaha babzdyra?

Báchi zabivája. Zrakajecca svajich słoŭ ci čynaŭ. A jon bachi zabivaja, kaža, što tam nia byŭ i ničoha nia viedaja.

Báćkaŭščyna, ~ny Naz. 1) Rodnaja krajina. My lubim našu baćkaŭščynu Biłaruś. 2) Spadčynaja haspadarka. Ja baćkaŭščynu spuściŭ bratu.

Baćkí, ~kóŭ. Naz. Baćka j maci. Kali baćki addaduć, dyk ja pajdu zamuž za Mikołu. 2) Baćka ŭ množnym liku. Šmat baćkoŭ. Baćki vučniaŭ pryviaźli droŭ dla škoły.

Bačvíńnia, ~nia. Naz. Cyrbuli ź liścia burakoŭ. Hety chaładnik z bačvińnia.

Badáj I. Prs. Zamiesta — mažliva. Badaj što ŭžo para pałudnavać.

Badáj II. Zł. Zamiesta — kab. Badaj jon aprohsia. (Fal. Klon.)

Badlívy, ~vaha. Prm. Taja žyviolina, što badziecca. Badlivaj karovia roh ucinajuć. (Fal. Pryk.).

Badziácca, ~dziáŭsia. Dz. nz. Nia mieć stałaha prypynku, a žyć jak papała. Pa čužych ludziach badziacca viek treba. (J. Kup.).

Badziáka, ~ki. Naz. Čałaviek biaz peŭnaha zaniatku i biaz mety ŭ žyćci. Badziaka, dzie načuja, tam nia dnuja. (Fal. Pryk.)

Bahatýr, ~rá. Naz. Bahaty sielanin. Bahatyr dzivicca, čym biedny žyvicca (Fal. Pryk.).

Báhna, ~ny. Naz. Hłybokaja hraź nie zarosšy travoj. Piatruś uskočyŭ u bahnu.

Baj, ~ja. Naz. Kazačnaja jistota, što son navodzie na dziaciej. Jišoŭ baj pa ścianie. (Fal. Kaz.)

Bajaźlíva. Prs. Aściarožna, niedavierliva. Chłopic bajaźliva paziraŭ na jaho.

Bajaźlívy, ~vaha. Prm. Aściarožny, niedavierlivy. Bajaźlivy ŭ bojku nia lezia.

Bajéc, ~jca. Naz. Achvotnik da bićcia. Kirmašnych bajcoŭ pasadzili ŭ vadsiedku.

Bájić, ~jiŭ. Dz. nz. Apaviadać bajki. Dzied dzieciam bajiŭ bajki.

Bájka, ~ki. Naz. Apaviadańnie nieadpaviadajučaje praŭdzie. Jon raskazaŭ bajku.

Bakóŭka, ~ki. Naz. Małaja kamorka pry vialikim pakoju. Pisar pašoŭ u bakoŭku.

Bal, ~lu. Naz. Haścinnaja zabava z pačastunkam. U susieda siahońnia bal.

Balánka, ~ki. Naz. abo **Baláčka, ~ki.** Paškodžanaje miesca na skury. U jaho na vušnia ŭskočyła niejkaja balanka.

Balaváć, ~váŭ. Dz. nz. Pry pitvie i ježy viesieła pravodzić čas. Balavali pakul hoły stali. (Fal. Pryk.).

Baléja, ~ji. Naz. Vialikaja pradaŭhavataja sudzina bandarnaj raboty, abo blašanaja dla myćcia bializny, ci kupańnia. Ciotka ŭ baleji ad'žymaja bializnu.

Bálka, ~ki. Naz. Taŭstoje biarno. Try balki ŭroblivajucca ŭ ścieny, na jakich kładziecca stol. U našaj chacia balki čosanyja j hab-

lavanyja.

Balšánka, ~ki. Naz. U viasielnaj družynie ŭ maładoj try balšanki. Za stałom pry maładoj siadzieli balšanki.

Balšyniá, ~ní. Naz. Bolej za pałovu. Balšynia silan ni pašli na zborku.

Balúčy, ~čaha. Prm. Vyklikajučy bol. Balučyja krupy siakuć u tvar.

Balúška, ~ki. Naz. Pačastunak z pitvom, pry małoj kolkaści udzielnikaŭ. Našy susiedzi siahońnia sklikajuć precilaŭ i svajakoŭ na balušku.

Bałabéjki, ~jak. Naz. abo **Brazgúški,** ~šak. Brazgučaje pryładździe, što viešajuć kaniu na šyju ŭ zavieji ci na viasielli. Niechta pajechaŭ z bałabejkami.

Bałachón, ~na. Naz. Biełaja pałatnianaja siarmiaha daŭniejšych našych sialan. Kali nadzieniš bałachon, dyk lezia duch von. (Fal. Pryk.)

Bałdygaváć, ~váŭ. Dz. nz. Snoŭdacca biazmetna. Hultajavać. Čaho ty bałdyguješ kala vuhłoŭ, čamu za jakuju rabotu ni biarešsia.

Bałazié. Prs. Najbolej adpaviadaje słovu — dobra. Bałazie-ž ty pryšoŭ, a ja užo bidavała pa tabie.

Bałbatáć, ~táŭ. Dz. nz. 1) Śpieŭ cieciaruka. Ciciaruk bałboča. 2) Chto nievyrazna havora. Heny pjany niešta bałboča.

Bałbatún, ~ná. Naz. Toj chto chutka j niavyrazna havora. Ni mahu ściamić, što heny bałbatun havora.

Bałchvít, ~ta. Naz. Nieadnasłoŭlevy čałaviek, kruciaka, jaki nie pryznajecca da svajich papiarednich słoŭ dy pierakručvaje jich. Ni spadziejsia dajci praŭdy ŭ henaha bałchvita.

Bałótnica, ~cy. Naz. Siena z bałotnaj sanažaci. Hetaj bałotnicy j karovy ješci nia choćuć.

Bandárka, ~ki. Naz. Zaniatak pa vyrabu sudździa. Dzied zajmaŭsia bandarkaj.

Báńka I, ~ki. Naz. Čarka, što lekar stavie chvoramu. Chvoramu pastavili bańki.

Báńka II, ~ki. Naz. Rechva asadžavać kasu. Kaval zrabiŭ dźvie bańki.

Baradá I, ~dý. Naz. 1) Častka tvaru nižej rotu. Brat zvaliŭsia i udaryŭ baradu. 2) Vałasy na baradzie j pa ščokach. Naš dzied zahadavaŭ vialikaju baradu.

Baradá II, ~dý. Naz. Niz kudzieli ŭ praśnicy. Puści bolšaju baradu, dyk lahčej budzia nitku ciahnuć.

Barán I, ~ná. Naz. Samiec aviečak. U barana vialikija rohi.

Barán II, ~ná. Naz. Vialiki habelak, jakim u dvuch hablujuć. My z bratam baranom hablavali balki na chatu.

Baranavałók, ~ka. Naz. Chłapiec padletak, jaki zaŭsiody baranuje. Baranavałok pavyprahaŭ koni na połudzin.

Baravátaja zimlá. Lohkaja piaskavataja hleba. Na baravataj ziamli dobra rodzia bulba j žyta.

Baravý hvaździk. Žoŭtaja pachniučaja kraska, što raście ŭ bary. Dziŭčaty pavili sabie vianki z baravych hvaździkoŭ.

Barcá drać I. Chłapcoŭskaja hulnia-baraćba, kali ščapiŭšysia mocnaj viaroŭkaj adzin adnaho pieraciahvajuć. Antoś z Symonam barca drali.

Barcá drać II. Dvuchasabovaja, sprytnaja j zaciataja łajanka. Siahońnia kala studni Antola z Agataj barca drali.

Barčavína, ~ny. Naz. Suchaziemja miž bałota, zarosłaje chvojnikam. Chłopcy na barčavinia paścili koni.

Bardziéj Prs. Chutčej, skorańka. Bardziej biažy, dzietki, vyhań śvinčo z bulby.

Barlína, ~ny Naz. Vialiki račny čovien. Jurka na barlinia zajechaŭ až u Cherson.

Barókacca, ~kaŭsia. Dz. nz. Dužacca, probavać chto dužej. Chłopcy barokalisia praz plačo.

Barúka, ~ki Naz. Baraćbit, achvotnik dužacca. Janka mały ŭsich chłapcoŭ valaŭ, dyk jaho j ciapier zavuć — baruka.

Barýłka I, ~ki. Naz. Nieźvialikaja bočka dla harełki ci piva. Jany pryviaźli dźvie baryłki piva.

Barýłka II, ~ki. Naz. Draŭlanyja ci metaličnyja častki padsiadziołka, dzie praciahvajecca cieraśsiadzielnik. Tut adarvałasia adna baryłka.

Basłavić, ~víŭ. Dz. nz. Zyčyć dabra i ščaścia. Baćki basłavili maładuju na pasad sadzić.,

Basłaviéńnia, ~nia. Naz. Pačatak viasiella, kali maładyja vyjažždžajuć da šlubu. Mama j siosry pašli da Maciejiški na basłavieńnia.

Basłaŭlóny, ~lónaha. Prym. Toj ci toje nad čym adbyłosia dobraje zyčeńnie. Pastaŭlona — basłaŭlona. (Fal. Pryk.)

Baściáka, ~ki. Naz. Amaralny čałaviek, što pa śviecie baściajecca. Hetamu baściaku nidzie prypynku nima.

Baścí, ~boŭ. Dz. nz. Pchnuć łobam, kałoć rahami. Błahaja taja damova, dzie vała badzie karova. (Fal. Pryk.).

Baŭdýr, ~rá. Naz. Hetak łajuć taŭstych niepavarotlivych ludziej. Hety baŭdyr siadzić i ni zvaruchniecca.

Baŭkún, ~ná. Naz. Jarmo, kali zaprahać adnaho vała. Baŭkun kiń na piareklić.

Baŭtúcha, ~chi. Naz. Jaječnia, dzie jajki razboŭtany z małakom i dobraj mukoj. Siahońnia mama pikła baŭtuchu.

Baŭtanúć I, ~núŭ. Dz. z. Zrabić plesk pa vadzie. Babior baŭtanuŭ u vadu.

Baŭtanúć II, ~núŭ. Dz. z. Skazać niedarečnaja słova. A hety boŭdziła, kali baŭta-

nuŭ, dyk usim soramna stała.

Baŭtún, ~ná. Naz. Ptušynaje jajka, jakoje niezajhranaje ci papsutaje, ź jakoha nia moža vyšci pišklaci. Z hetaha hnizda vyšła vosim pisklat i try baŭtuny zastałosia.

Bávicca I, ~viŭsia. Dz. nz. Zabaŭlacca. Dzicia bavicca z cackami.

Bávicca II, ~viŭsia. Dz. nz. Doŭha nie varočacca damoŭ. Niešta-ž baćka doŭha bavicca ŭ lesia, kab ź jim čaho ni zdaryłasia.

Bažníca, ~cy. Naz. Dom dla maleńnia. Tam la rynku niejkaja bažnica stajić.

Bažýcca, ~žýŭsia. Dz. nz. Prysiahacca, bjučy kułakom u hrudzi. Jon božycca, što tam nia byŭ i ničoha nia viedaja.

Bénban, ~na. Naz. Častka małatarni, dzie kruciacca capy dy abivajucca snapy. U jich ustaŭnia baćka padaje ŭ benban.

Bénc! Kl. Huk ad plasku, kali vyciać pa miakkaj rečy. Maju pracu pjuć i jaduć, a mnie pa tvary, jak benc! dyk benc!

Bérlić, ~liŭ. Dz. nz. Buryć, miašać. Kastera ty, našto ty masła berliš.

Bérła, ~ły. Naz. abo **Vérła,** ~ły. Niešta vialikaje, niepavarotlivaje, łamakavataje. Hetak nazyvajuć stary chudy niepavarotlivy statak. Hetak źniavažajuć pavolnych niepavarotlivych ludziej. Heta berła ledź kratajicca.

Béšcić I, ~ciŭ. Dz. nz. Źnievažać, unižać. źniesłaŭlać całavieka. Jany mianie bešciuć z hrazioj mišajuć.

Béšcić II, ~ciŭ. Dz. nz. Mazać, ciorci, komšyć adziežu. Ty bešciš adziežu, a mnie treba myć dy prasavać.

Béta, ~ty. Naz. Niačystaja, haniebnaja sprava, źviazanaja z machlarstvam, krucielstvam. Ja ni rad, što mianie ŭ hetu betu ŭmišali.

Bialíć, ~líŭ. Dz. nz. 1) Myć, piaryć pałatno, kab było biełym. Siostry bieluć pałatno. 2) Chvarbavać na biełу koler. Tata biela pieč. 3) Nalivać małaka ŭ stravu. Mama biela zacirku.

Bialóny, ~naha. Prm. Zabieliny małakom. Dzieci jeli bialonaju grucu.

Biaréma, ~ma. Naz. Kolki možna ŭziać u dźvie ruki pierad saboj i panieści. My ŭsie pryniaśli pa biaremu halla na ahoń.

Biarnó, birná. Naz. abo **Birvianó,** ~viná. **Toŭstaje** budaŭlanaje dreva. Tata kupiŭ sto biarvion na novaju chatu.

Biarózaŭka, ~ki. Naz. Narodnaje zielle, pryhatavanaje z suchich biarozavych pupušak, nalitych mocnym špirytusam. Jim zalivajuć śviežyja rany. Daje dobryja vyniki. Źbiehaj, dzietki, da ciotki pa biarozaŭku: baćka nahu pasiek.

Biazkónca. Prs. Biez abmiežavańiaŭ. Jamu było viesiła biaskonca.

Biašérdavać, ~vaŭ. Dz. nz. Ździekavacca, źnievažać. Ty boli nia budziš mnoj biašerdavać.

Biaschlébicca, ~cy. Naz. Biednaść, hoład. Smokča biaschlebicca siły. (J. Kup.).

Biazdúšny I, ~naha. Prm. Biazdušny całaviek — žorstki, biazlitasny. Biazdušny całaviek hory za źviera.

Biezdúšny II, ~naha. Biazdušny lon, u Jakoha błahoje, słabaje vałakno. Siolita naš lon biazdušny: usio vałakno lacić u dulku.

Biazhłúzdy, ~daha. Prm. Biaz rozumu. Jaki ty biazhłuzdy całaviek. Heta-ž ty sam na siabie biadu naklikaŭ.

Biazhłúździca, ~cy. Naz. Durnošć, nierazvažlivaść, błytanina. Hety Raman zaŭsiody niejkaj biazhłuździcy narobia.

Bíćcia sérca. Chvaroba serca (Palpitatio). Mama chvareja na bićcia serca.

Bić pieč. Nasypać zvyčajnaj hliny miž zasłanak dy bić kukami. Siahońnia tata zasłanki ŭmacavaŭ, a zaŭtra budzim pieč bić.

Bičóŭka, ~ki. Naz. Častka cepa, čym bjuć pa snapach. Heta bičoŭka dubovaja.

Bidá I, biadý. Naz. Niaščaście, kłopaty. U kožnaha svaja bida, ali ni adnaho dnia (Fal. Pryk.)

Bidá II, biadý. Naz. Lohki voz na čatyry koły. Akanom pajechaŭ na biadzie.

Bidavać, ~váŭ. Dz. nz. Dumać ci havaryć pra biadu. Dosia tabie bidavać.

Bidullívy, ~vaha. Prm. Asoba, što pry małoj biadzie biaduje. Naša mama nadta bidullivaja: kali niechta zapaźnicca ŭ darozia, dyk jina nočy ni zaśnie.

Biédnicca, ~niŭsia. Dz. nz. Kryŭdzicca na svaju biednaść. Nivarta tabie biednicca, bo nichto ničoha darma ni dašć.

Biel, ~li. Naz. Vybielenyja nitki dla tkańnia pałatna u roznyja kolery. A dziaŭčyna tam na rečca biel bialiła. (Fal. Pieś.)

Biel chapíła žýta. Kali žyta nie naliŭšysia pabialeła. Heta žyta biel chapiła.

Biélic, ~lca. Naz. Sudzina bandarskaj raboty z viečkam i ručkaj u viečku. Kascy ŭziali z saboj na sanažać bielic kvasu j bielic małaka.

Biélmy, ~maŭ. Naz. Vočy (Vulh.). Čaho ty svaje bielmy pakulaŭ na mianie?

Biéłka, ~ki. Naz. Jimia sabaki biełaj paŭšci. Biełka pabieh za pastuchami.

Biérah I, ~raha. Naz. 1) Bierah sudziny. U misia bierah adbiŭsia. 2) Bierah raki. Chłopcy ližali na bierazia raki.

Biérah II, ~raha. Naz. abo **Rum,** ~mu. Miesca dzie kładuć dreva dla spłavu. Vazaki pajechali z bierahu.

Biéssibia. Prs. Biez pamiaci. Jon spaŭ biessibia cełyja sutki.

Biéźlič. Prs. Šmat; niepaddajecca ličeńniu. Tam statak ličycca sotkami, a kurej i husiej bieźlič.

Bihá, biahí. Naz. Šparki ruch na nahach.

U hetaha kania dobraja biha.

Biláva, ~vy. Naz. Nazoŭ karovy biełaj paŭści. Naša Bilava ŭžo pasycieła.

Bilávy, ~vaha. Prm. Blandyn. Biełу tvar i śvietłyja vałasy. Niejki bilavy chłopic ciabie pytaŭsia.

Biłachrýpty, ~taha. Prm. Kali skacio čornaje ci buraje, a chrybt. biełу. Biłachrybtaha byčečka my pradali.

Biłamút, ~ta. Naz. Zvadyjaš, maniuka, kruciel. Jak ty mahła pavieryć hetamu biłamutu.

Biłašývy, ~vaha. Naz. Kali sabaka čorny a šyja biełaja. Naš Biłašyvy zajčyka złaviŭ.

Biłazóry, ~raha. Prm. 1) Całaviek bialavy ŭ tvary z biełymi brovami i śvietłymi vačyma. Biłazory chłopic pastaviŭ hety płuh. 2) Koń z śvietłymi vačyma. Zaprahaj dzadźka svajho biłazoraha dy pajedzim na kirmaš.

Bírka, ~ki. Naz. Pałačka z zarubkami, u jakoj adzin bok adščaplaŭsia, kab jaho možna było spraŭdzić z birkaj. Pryniasi birku, dyk addam aŭčyny.

Birúbałka, ~ki. Naz. Kruhłaje pataŭścieńnie na tonkim šnurku. U Hanninaj chustca na kožnaj kutasia była birubałka.

Bispirastánku. Prs. Biaz upynku. Cełу dzień bispirastanku liŭ doždž.

Bíty haścínic. Daroha, dzie adbyvajecca vialiki ruch. Na bitym haścincy i trava ni raście. (Fal. Pryk.)

Bizmáła. Prs. Trochi mieniej, jak naležyła-b. Bizmała nia skončyŭ rabotu.

Bizumóŭna. Prs. Biez adhavorki. Hetak musie j być jak skazana. Bizumoŭna ty musiš siahońnia skončyć hetu rabotu.

Bizdajpryčýny. Prs. Biaz nijakaj pryčyny. A jon bizdajpryčyny pryčapiŭsia da mianie dy staŭ łajicca.

Bizdaróžža, ~ža. Naz. Zusim drennaja daroha. Jak ty ŭ hetkaja bizdarožža advažyŭsia jechać u vialikaju darohu.

Bizhałóŭja, ~ja. Naz. Niespakoj, biazładździe, krutnia, pahibiel. Dabradziejam na zdaroŭja, lichadziejam bizhałoŭja. (Fal. Prk.)

Bizłádździa, ~dzia. Naz. Nieparadak. U hetym kałhasia bizładździa.

Bladý, ~dóha. Prm. Niavyrazny koler z biełavatym adcieńniem. Jina maładzicca j strojicca, ali blidaja ŭ tvary.

Bladziéć, ~dziéŭ. Dz. nz. Rabicca bladym, nie jaskravym. Kožny kolir ad vady j sonca bladzieja.

Bliskavíca, ~cy. Naz. Małanka. Raptoŭny blask u chmarach. Bliskavica — bliś! a hrom — hu-hu-hu!

Blizír, ~ru. Naz. Pakaz, reklama. Jina dla bliziru harełku papiła, ali jina za Jakima nia pojdzia.

Blizná, ~ný. Naz. Darožka na pałatnie, praz pamyłku pry radžańni krasion. Jejnaja pałotno usio ŭ bliznach.

Bliziniá, ~ní. Naz. Blizkaja adlehłaść. Blizinia pola da sialiby daje spor u pracy na haspadarca.

Bliźniáty, ~taŭ. Naz. Kali razam radžajecca dvoje dziaciej. (Chłopiec — **Bliźniúk, ~ká.** Dziaŭčyna — **Bliźniúčka, ~ki.**) U Daroty radzilisia bliźniaty.

Bližéć, ~žéŭ. Dz. nz. Nabližacca. Heny całaviek siudy jidzie, bo bližeja.

Błahí, ~hóha. Prm. Drenny, niadobry. A toj Janka, toj błahi... (A. Har.)

Błáha I. Prs. Brydka, kiepska. Usim vidać, što ty błaha zrabiŭ.

Błáha II, Prs. Źbirajecca na vanity. Ja vyjdu, — mie zrabiłasia błaha.

Błahatá, ~ty. Naz. U vialikaj miery błaha; błahi całaviek. Dobramu całaviečku dobra jiŭ zapiečku, a błahoj błahacie brydka j na kucie. (Fal. Prk.)

Błahatáć, ~taŭ. Dz. nz. Malicca na c.-słav. movie. Švitar u vaŭtary błahoča.

Błahí bok. Jispodni bok adziežyny. Pobač: jon saročku nadzieŭ na błahi bok.

Błázan, ~zna. Naz. Dzivak. Całaviek biez stałaści. Jon z błaznami nia choča sibravać.

Błaznóta, ~ty. Naz. Niepavažnyja ludzi, jakim nia možna daviarać. Tut sabrałasia adna błaznota. Hladzicia, kab jakich padstupkaŭ ni zrabili.

Błúznić, ~niŭ. Dz. nz. U śnie ci ŭ vialikim pale niaprytomna havaryć. Jon u śnie błuźnia.

Błytachá, ~chí. Naz. Kali źvity nitki na vituchu, ci ceŭku, dy jany adny praz druhija kryžujucca. Vy dzieci sučycia ceŭki błytachoj, kab ni ssypalisia.

Bóčka I, ~ki. Naz. Sudzina z dvuma dnami na vadkaść. Heta bočka na piva.

Bóčka II, ~ki. Naz. Mierka na zbožža, kala 3100 kg. My namałacili try bočki žyta.

Bójizna. Prs. Trochi strašna. A ŭsio-ž bojizna adnamu ŭ lesia načavać.

Bójka I, ~ki. Naz. Uzajemnaje bićcio. Chłopcy na jhryščy raspačali bojku.

Bójka II, ~ki. Naz. Sudzina, što masła bić. Heta bojka klanovaja.

Bójki, ~kaha. Prm. Chto źbivaje jinšych. Naš Padłasy bojki byk.

Bok I, ~ku. Naz. Bok cieła. Jamu ŭ pravym baku balić.

Bok II, ~ku. Naz. Krajina. Kali jina zaŭdavieła, dyk u svoj bok pajechała.

Bóli. Prs. Druhaja stupień ad słova šmat. My siolita boli žyta namałacili jak letaš.

Bólka, ~ki. Naz. Balučaje miesca na ciele z paškodžańniem skury. U dziciaci na nazie niejkaja bolka sieła.

Bóma, ~my. Naz. Doŭhi kavałak žardziny, što vyvažavać karčy ci kamieńnie. Ciahni, chłopic, bomu, vyvažym hety korč.

Borć, ~ci. Naz. Rastučaje dreva z vybi-

tym duplom dla pčoł. Dzied palez na borć.

Bórki, ~rak., ~kaŭ. Naz. Dužki. Zmahańnie dvuch asobaŭ, chto dužej. Stapan z Jihnatam schapilisia ŭ borki.

Bórtnik, ~ka. Naz. Majstra rabić borci j dahladać pčoł. Ryhor dobry bortnik.

Bórzda. Prs. Chutka, skora. Pralacieła borzda leta. (J. Koł.)

Bóŭdziła, ~ły. Naz. Hetak nazyvajuć taho, chto ŭ hutarcy ŭžyvaje niedarečnyja ci brydotnyja słovy. Nu j boŭdziła heny Mikałaj.

Bóŭt, ~ta. Naz. Rybackaja pryłada boŭtać vadu. Heta boŭt našaha Ryhora.

Bóžkać, ~kaŭ. Dz. nz. Ubiadzie časta ŭspaminać imia Boha. Siamien božkaja na pažaryščy.

Bracháć, ~chaŭ. Dz. nz. 1) Brešuć sabaki. Sabaka breša na vaŭka. 2) Kažuć —čałaviek breša, kali havora brydotnyja słovy. Ja skažu maciry, što ty brachaŭ.

Brachálka I, ~ki. Naz. abo — **Brachún,** ~ná. Čałaviek, jaki nie trymaje za jazykom brydotnych słoŭ. ...Michałka viadomy ŭsim čysta maniuka, brachałka. (J. Kup.)

Brachálka II, ~ki. Naz. Daŭna ŭ Miensku Plac Voli zvali Brachałka. (Vul.). Jidzi na Brachałku dy vaźmi ramiźnika, kali jišci nia chočyš.

Brachlívy, ~vaha. Prm. Čałaviek, što nia trymaje za jazykom brydotnych słovaŭ. Ściapan čałaviek i ni błahi, ali brachlivy.

Brachniá, ~ní. Naz. Vykazvańnie pustych brydotnych słovaŭ i roznaj many. Ni varta słuchać hetaj brachni.

Bráchnińka, ~ki. Naz. Łaskavy nazoŭ brata ŭ narodnaj tvorčaści. A brachnińka ucikaj... (Fal. Pieá.)

Bratánic, ~nca. Naz. Bratni syn. Jahony bratanic vyšaŭ na doktara.

Bratavacca, ~vaŭsia. Dz. nz. Stavicca jak da roŭnaha. Jak ty śmieŭ bratavacca sa starejšym.

Brátavaja, ~vaj. Naz. Bratava žonka. Jina z bratavaj pajechała.

Brázgać, ~gaŭ. Dz. nz. abo **Brazgatáć,** ~táŭ. Bić zialeza ab zialeza. Za hetkaju rabotu pojdziš łancuhami brazgać.

Bráznuć dźviarýma. Kali niechta sa złości pakidaje chatu j mocna stukaje dźviaryma. Braznuŭ dźviaryma dyj pašoŭ damoŭ.

Braždžéć, ~džéŭ. Dz. nz. Hłuchoje brazgańnie. Dziedava dačka u karecia jedzia, a babinaj dački ŭ torbia kości braždžać. (Fal. Kaz.)

Brážny, ~naha. Prm. Statak adkormleny brahaj. A časam hetym słovam łajuć taŭstych niepavarotlivych ludziej. Varočajsia-ž žvaviej bražnaja karova.

Bred, ~du. Naz. Viasnoj na vierbałozie byvajuć pachniučyja šyšački (katki), jakich lubiać kozy. Nia być kazie na łazie, nia ješci bredu. (Fal. Pryk.)

Brédni, ~niaŭ. Naz. Pustaja hutarka. A pakiń ty svaje hetyja bredni.

Bréndzli, ~laŭ. Naz. Nitki i kreŭzy ŭ padale vybrandžanaj adziežyny. Jejny andarak vybrandziŭsia, dyk upadale pa karchu brendzli cilipajucca.

Brod, ~du. Naz. Zabałočanaja j zalitaja vadoj łahčyna. Praz brod była hać.

Bruchmiél, ~mila. Naz.(Vulh.). Žančyna — **Brucrmiélka,** ~ki. Hetak łajuć ludziej z taŭstym žyvatom. I heny bruchmiel siudy vałačecca.

Brúččyna, ~ny. Naz. Korań adnaho kaliva bručki. Hetu bruččynu saskrylaj karovam.

Brúčka, ~ki. Naz. Varyva z taŭstym sakavitym koraniem. My bručku režym karovam.

Bručkoŭja, ~ja. Naz. Liście ad bručki. Pamyj bručkoŭja dy pasiačy karovam.

Bruk, ~ku. Naz. Daroha vybrukavanaja kamieńniem. Jidzie dziadźka naš pa bruku, adzin za dziesić robia hruku. (J. Koł.)

Brukaváć, ~váŭ. Dz. nz. Kłašci bruk. Silania brukujuć svaju vulicu.

Brydá, ~dý. Naz. Asoba, što pryzvyčajena abrydžacca. Bryda ty! Ty-ž z kožnym abrydziłasia.

Brýdaść, ~ci. Naz. abo — **Brydóta,** ~ty. Kažuć na ŭsio błahoje, brydkoje. 1) Kažuć na ludzinu. Adčapisia ty brydaść. abo — Stojža ty brydota, ja ciabie ŭščunu. 2) Kažuć na błahuju ziamlu ci sanažać. Dy hetaj-ža brydašci šmat, a karyšci ź jaje mała.

Brýdka. Prs. Błaha, kiepska. Heta brydka adno na adnaho plotki rabić.

Brydkí, ~kóha. Prm. 1) Brydki z tvaru. Jon čałaviek dobry, ali z tvaru brydki. 2) Błahi pa pavodzinach. Jon to dobra vyhlidaja, ali brydki pa natury.

Brydzíć, ~dziéła. Dz. nz. Pakazvaje (napaminaje) na doždž. Niešta na niebia brydzić, ci ni na doždž ładzicca.

Bryk! Kl. Raptam pavalicca. Koń bieh z hary dy raptam, bryk! — a kalosy na jaho.

Brykácca, ~káŭsia. Dz. nz. Bicca zadnimi nahami. Hety koń brykajicca.

Bryklívy, ~vaha. Prm. Kanianio, što maje nałohu brykacca. Ni padchodź da hetaj kabyły, bo jina bryklivaja.

Bryl, ~la. Naz. Pavietka letniaj šapki nad vačyma. Kupiŭ šapku z brylam.

Brýnkać, ~kaŭ. Dz. nz. Ruchać struny. Muzyka navodziŭ jiskrypku j brynkaŭ strunami.

Bryšcí, bryŭ. Dz. nz. Pamału biazmetna jišci. Jidzie-brydzie złybiaducha-papaŭzucha. (J. Kup.)

Bryž I, ~ža. Naz. Bierah tkaniny. Ty kali tčeš krosny, dyk bryžoŭ ni zaciahavaj.

Bryž II, ~ža. Naz. Našytyja pałoski dla uvazdableńnia adzieży na rubcach. U jahonaj šapca čyrvonyja bryžy.

Bubiéška, ~ki. Naz. Kłubavidnaje pataŭścieńnie na kutasie chustki. U Agacinaj chustcy na kancy kožnaj kutasiny bubiešačka.

Búbin, ~bna. Naz. Muzyčnaja pryłada z naciahnienaj skury. Bje u bubin Apanas (J. Kup.)

Búbka, ~ki. Naz. Strava z padpražanych ciestavych hałačak. Na žałobny stoł usiudy varuć sałodkaju bubku.

Bubniéć, ~niéŭ. Dz. nz. U paŭhołasa toŭsta havaryć. Što ty tam bubniš?

Buch! Kl. abo — **Babúch!** Hukapierajmańnie, kali niešta zvaliłasia. Buch! dzicia z kałyski.

Búchać, ~chaŭ. Dz. z. Mocna stukać. Za lesam buchajuć harmaty.

Buchmáty, ~taha. Prm. Taŭsty u tvary. Tam siadzieŭ buchmaty chłopic.

Bućviéć, ~viéŭ. Dz. nz. abo — **Butniéć.** ~niéŭ. Pavoli hnić. Kali dreva lažyć u vołkim miescy, dyk jano bućvieja.

Buč I, ~ča. Naz. Pryłada z dubcoŭ rybu łavić. U hetym bučy try rybiny.

Buč II, ~ča. Naz. Sudzina z sałomy, šytaja dubcami, ssypać zbožža. U hetym bučy paŭtary bočki žyta.

Búčny, ~naha. Prm. Taŭsty syty. Tam bučny mužčyna pradaje piva.

Bučniéć, ~niéŭ. Dz. nz. Taŭścieć sycieć. Jon jak staŭ staleć dyk staŭ i bučnieć.

Budóŭla I, ~li. Naz. Usie budynki. Usia jahonaja budoŭla zhareła.

Budóŭla II, ~li Naz. Samoje budavańnie, rabota. Budoŭla chaty kaštavała sto rubloŭ.

Budýnak I,~nku. Naz. (zbornaja) Usie budynki. Jim treba znosić uvieś budynak.

Budýnak II, ~nku. Naz. Sama budynina ścieny j dach. Zhareŭ tolki budynak škoły, a usia ruchomaja majemaść była vynisina.

Budýnina, ~ny. Naz. Adna adzinka z usiaho budynku. Tam jašče niejkaja budynina stajić.

Búdzia parój. Zamiesta —jašče nia pozna. Budzia paroj z kazami na torh. (Fal. Pryk.)

Buháj, ~ja. Naz. Byk pakinieny na plemia. Haspadar kupiŭ zavodnaha buhaja.

Buj, ~ju. Naz. Uzvyšanaje miesca pry mokraj sanažaci. Kascy vyšli na buj.

Bujáć, ~jáŭ. Dz. nz. Kali pasiejanaja pašnia lišciem praz mieru raście. Naša bulba bulbieńnikam bujaja, a bulbiny, jak harechi.

Bujavína, ~ny. Naz. Suchoje miesca pry bałotnaj sanažaci. Na bujavinia my škidali stoh.

Bujnasłój, ~ju. Naz. Dreva z bujnymi słajami. Jełka bujnasłoj na jiskrypku ni nadajecca.

Bujný, ~nóha. Prym. Vialiki taŭsty. Bujnuju bulbu my sami jadzim, a drobnaj stak kormim.

Bukłán, ~ná. Naz. Łajanka na taŭstoha niaruchlivaha chłapca. Hety bukłan siadzić jak hlak, a tam kury hrady dziaruć.

Búksa, ~sy. Naz. Zialezny kružok-rechva, što ŭstaŭlajecca ŭ siaredzinu kalasnoj kałodki. Ź piaredniaha koła buksa vyvaliłasia.

Buksaváć, ~váŭ. Dz. nz. Spadłobja hladzieć pa bakoch. Čaho ty, chłopic, buksujiš? Ja ŭ ciabie pytaju, dzie ty puhu dzieŭ?

Búlba, ~by. Naz. Palavaja pašnia dla charčavańnia ludziej i žyvioły. Bulbu piakuć, bulbu varuć; bulbu jaduć, bulbu chvaluć. Aj bulba, bulba! (Fal. Pieś.)

Bulbiánišča, ~ča. Naz. Pachań, dzie rasła bulba. Na bulbianiščy my pasiejili jačmień z kaniušynaj.

Bulbiány, ~nóha. Prm. Ježa z bulby. My jeli bulbianyja klocki. 2) Rečyva z bulby. U bulbianym kruchmala Hanna kruchmaliła bializnu.

Bulbiéńnik, ~ku. Naz. abo — **Bulbóŭnik,** ~ku. Cybjo (byllo) z bulby. Ad zamarazkaŭ bulbieńnik pačarnieŭ i abvis.

Búlbina, ~ny. Naz. Adna štuka bulby. Źješ hetyja try bulbiny.

Bulón, ~nu. Naz. Strava z bulby, prypravy j vady. Usie my lubim bulon.

Búłačka I, ~ki. Naz. Mały piroh chleba. Hetaj bułački mnie chvacia na dzień.

Búłačka II, ~ki. Naz. U viasielnaj družynie samaja nižejša pasada ŭ maładoha. Na Adamavym viasielli Mikoła byŭ bułačkam.

Bułaviéška, ~ki. Naz. Pataŭścieńnie na tonkaj rečy. Na halinca viarby vyrasła bułavieška.

Bułavísty, ~taha. Naz. Švajcar ŭ katalickaj bažnicy, što chodzie z bułavoj. Michasia Darožnaha naznačyli bułavistym.

Bałaviésisty, ~taha. Prm. Doŭhi nos z pataŭścieńniem na kancy. U našaj babulki byŭ bułaviesisty nos.

Búrbalić, ~liŭ. Dz. nz. Puskać praz vadu burbałki. Švińnia ŭ karycia z vadoj burbala.

Búrbałka, ~ki. Naz. Puzyry na vadzie ŭ časie daždžu. Vidać zadaždžycca, bo burbałki na łužy stanaviacca. (Fal. Var.)

Burčák, ~kú. Naz. Haroch bujnoha hatunku. Susied zavioŭ harochu burčaku.

Burčanína, ~ny. Naz. abo — **Burčéńnia,** ~nia. Hrukat u žyvacie. Kali jon što ni pad naravy źješć, dyk i pojdzia pa žyvacie burčanina.

Burčéć, ~čéŭ. Dz. nz. Ad nizadavoleńnia vykazavać repliki. Dačka ładzicca jišci na jhryšča, a baćka burčyć na piečy.

Burdýć! Kl. Kažuć kali niechta abvalicca. A jon, burdyć, nosam u hraź.

Búrka, ~ki. Naz. U pačatku XX vieku moładź hetak stała zvać siarmiahu. Nadzieŭ burku na kažuch.

Búrknuć, ~naŭ. Dz. z. Niavyrazna skazać. Jon niešta burknaŭ sabie pad nos.

Búryć, ~ryŭ. Dz. nz. Razryvać, rujnavać. Kali chto siolita ni źviazie svajej chaty ŭ viosku, dyk naleta budue jich buryć traktarami.

Busák, ~ká. Naz. Pažarny kruk. Biahuć na pažar z busakami.

Butélka, ~ki. Naz. Małaja plaška. Matka dała pastušku butelku małaka.

Bútla, ~li. Naz. Vialikaja plaška. Mama zasypała cukram butlu višań.

Butrýła, ~ły. Naz. Łajanka niaciamkaha chłopca. Siadzić butryła j nia vidzia što śvińnia ŭ harodzia.

Buzá, ~zý. Naz. Brud, mut na vadzie. Nichaj buza asiadzia, a tady napjomsia.

Buzáć, ~záŭ. Dz. nz. Peckać, abrablać. Ni buzaj hetaj chustki, bo myć nia budu.

Być, byŭ. Dz. z. Žyć, jisnavać. Što budzia, dyk budzia, za dzieda pajdu. (Fal. Pieś.)

Byćció, ~ciá. Naz.Jisnavańnie. Kab jon byćcia ni znaŭ, čaho jon choča.

Byčanók, ~nká. Naz. Małady byčok dva hady. Byčanka treba pradać

Bylínka, ~ki. Naz. abo — **Bylína**, ~ny. Adnahadovaja raślina. Virabiej sieŭ na bylinku.

Býlnik, ~ku. Naz. abo — **Byllólá**, ~la (u zbornym liku). Adnahadovaja raślina. Čarnobil, čarnobil taŭstoja byllo. (Fal. Pieś.)

Býły, ~łóha. Prm. Čałaviek, jaki ciapier nia jość tym, čym byŭ pierš. Ja spatkaŭ byłoha svajho načalnika.

C

Cáchna, ~ny. Naz. Raspusnaja žančyna. Ale časami nie ŭnikajučy ŭ sutnaść hetaha słova, jim zavuć rezvych dziaŭčat. Vun niejkija cachny pabiehli.

Cachóvaja, ~vaj. Prm. Fachovaja raspuśnica. Heta cachovyja pašli.

Cácka, ~ki. Naz. Zabaŭka dla dziaciej. Mama kupiła mnie cacku.

Cáckacca, ~kaŭsia. Dz. nz. Pieścicca, hulać. Dosia ź jim cackacca. Hani jaho von.

Cadóvy blin. Blin z aŭsianaha redkaha ciesta. Mama pikła cadovyja bliny.

Calejny, ~naha. Prm. Kali daŭna arali sochami, dyk levy naroh, što ad caliny, zvaŭsia calejny. Calejny naroh treba advastryć.

Calík, ~kú. Naz. Niarušanaja ziamla, što pad ralloj. Ty calinu ary płytka, dyk mišajučy budziš dastavać caliku, a zaheta zimla nia budzia lipnuć da narohaŭ.

Caliná, ~ný. Naz. Jašče niavoranaja ziamla pašla zboru zbožža. Heta ni haspadar, što da Mikoły caliny nia 'daré.

Calúsińki, ~kaha. Prm. abo **Calútki**,~kaha. Na praciahu niejkaha času. Calusińki dzień pastušok karpieŭ na paliŭni.

Całkavája, ~vój. Prm. Jaječnia, dzie jajki nie razboŭtvajucca. Ciotka nas častavała całkavoj jaječniaj.

Całók, ~łká. Naz. Nierastoŭčanaja niejkaja reč, što zastałasia cełaj. U hetaj kašy (bulbianaj) šmat całkoŭ.

Capiłnó, ~ná. Naz. Jomki mocny druk, na jaki pryviazana bičoŭka. Heta capiłno biarozavaja.

Capkí ~kóŭ. Naz. Žerdački ŭ vosieci ci łaźni, na jakich stavili snapy ci lon dla sušeńnia. Źnimaj snapy z capkoŭ dy vykidaj na tok.

Capú-łapú! Kl. Hetak prykazvajuć,, kali niechta chvatajecca pry pracy. Jon cełу dzień snoŭdaŭsia, a adviačorkam, capu-łapu, ali ŭžo pozna.

Capý, ~póŭ. Naz. U benbanie małatarni da draŭnianych dyskaŭ prymacavany zializnyja blanki-capy. Jany adbivajuć zbožža z kałasoŭ i truć sałomu. U starych małatarniach byli draŭlanyja capy, ababityja blachaj.

Caŭjó, ~já. Naz. Dziaržańnie ŭ jinšych rečach, za jakija trymajuć pry ŭžyvańni. U majej łožca złamałasia caŭjo.

Cébar, ~bra. Naz. Sudzina bandarnaha vyrabu dla haspadarčaha užytku. Nasyp siečki ŭ cebar dy zamišaj karovia.

Ced, ~du. Naz. Aŭsianaje redkaje ciesta. Mama z cedu navaryła kisialu.

Cep., ~pa. Naz. Prymityŭnaja pryłada małacić zbožža. Pakul cep, patul i chleb. (Fal. Pryk.).

Cer, ~ru. Naz. Raście na hniłoj biarozie. U cer, jak i ŭ hubu siakuć ahoń.

Cétlik, ~ka. Naz. Kvit. Ty jak pojdziš u dvor na razrachunak, dyk vaźmi j maje cetliki.

Céŭka I, ~ki. Naz. Dudkavataja reč nadoŭžki z piadziu,na jakuju nasukvajucca nitki dla tkańnia krasion. Ja ceŭki sukaŭ, a mama krosny tkała.

Ceŭka II, ~ki. Naz. Častka ruki miž dałanioj i łokciem. Jej u ceŭca ruka balić.

Céŭka III, ~ki. Naz. Ceŭki ŭ šaściarni pasavoha koła, za jakija čaplajucca kułaki j kruciać pasavaje koła małatarni. U šaściarni ceŭka złamałasia.

Chábar, ~ru. Naz. Maharyč podkup. Pisar za chabar vydaŭ jamu prašpart.

Chaciá I, Prs. Zamiest chočučy. Jon heta zrabiŭ chacia (śviadoma).

Chaciá II, Złč. Pažadańnie-prośba. Chacia ty hetaha nikomu ni kažy.

Chacínka, ~ki. Naz. abo — **Chátka**, ~ki. Łaskavy nazoŭ chaty. Heta naša chacinka.

Chadá I, ~dý. Naz. abo — **Chadniá**, ~ní. 1) Pierachodka, ruch. Listanoscu šmat chady na dzień. 2) Trymańnie cieła pry pachodcy. Ja jaho pa chadzie paznaŭ.

Chadá II, ~dý. Naz. Prymityŭnaja pryłada vučyć dzicia chadzić. Jejny chłopčyk užo

chodzia ŭ chadzie.

Chadák, ~ká. Naz. Staradaŭny žanočy abutak. Babulka da śmierci chavała svaje chadaki.

Chadýka, ~ki. Naz. 1) Čałaviek zdolny da chutkaj i dalokaj chady. Voś dyk chadyka vaš Antoś, — za vosim hadzin ź Miensku pryšoŭ nia'ddychajučy. 2) Pustachod, vałačaščy čałaviek. Niejki chadyka ŭ susieda načuja.

Chálipa, ~py. Naz. Doždž, doždž ź śnieham, viecier, słota. U hetkaju chalipu dobry čałaviek i sabaki z chaty nia honia.

Chaładeča, ~čy. Naz. Vialikaja stuža. Ja kali pastajaŭ na hetaj chładečy, dyk zusim adubieŭ.

Chaładník, ~kú. Naz. Chałodnaja kvasnaja strava z baćvińnia, cybuli, śmiatany i kvasu ci ščaŭja. Nas častavali chaładnikom.

Chaładók, ~dká. Naz. Zakryćcio ad śpiakoty. Dzieci siadzieli u chaładku pad lipaj.

Chamucína, ~ny. Naz. Častka chamuta, zmajstravanaja z pučka sałomy, abšytaj juchtaj, abo splecienaja z miačeŭniku. Brat placie chamucinu ŭ chamut.

Chamút, ~tá. Naz. Snaść dla zaprahańnia kania. Voś chamut vaš i duha j ja vam boli ni słuha. (Fal. Pryk.)

Chanabérycca, ~ryŭsia. Dz. nz. Kapyžycca, nadzimacca, nizasłužana hanarycca. I heny hultaj pačynaja chanaberycca.

Chanabéryja, ~ji. Naz. Niezasłužanaja hanarlivaść. Voś nabraŭsia chanaberyji, kali nadzieŭ biełaju šapku, što j šastom hałavy ni dastać.

Chanabérysty, ~staha. Prm. Niezasłužana hanarysty. Piatruś staŭ chanaberystym, kali nadzieŭ portki navypusk.

Chapáć I, ~páŭ. Dz. nz. Chutka brać, vychvatyvać.Jon rukami chapaŭ bulbu z prysku.

Chapáć II, ~páła. Dz. nz. Stavać. Mieć dastatkam. Mnie hrošy chapała na patrebu.

Chapícca I, ~píŭsia. Dz. z. Za niešta schapicca rukami. Kali chto topicca, dyk i za brytvu chopicca. (Fal. Pryk.)

Chapícca II, ~píŭsia. Dz. z. Śkiemić, zdahadacca. Jon u darozia chapiŭsia, što doma na stale hrošy pakinaŭ.

Chárkać, ~kaŭ. Dz. nz. Vyhaniać plahnu z horła. Stary na piečy kašlija j charkaja.

Charkócina, ~ny. Naz. Plahna, vykašlanaja z rota i vyplunienaja. Charkocinu treba vyplovyvać u plivačku.

Charmazón, ~na. Naz. Čałaviek, jaki dzieje nadzvyčajnaj niečałaviečaj siłaj. Heny čałaviek musia charmazon, što ŭ cyrku hetkija dziŭnyja stuki pakazavaja.

Charmazónski, ~kaha. Prm. 1) Charmazonskija hrošy, za jakija možna ŭsio kuplać. a jany varočajucca da haspadara. Jankaŭ dzied mieŭ charmazonskaju załatoŭku. 2) Charmazonskaja šapka. Chto nadzienia charmazonskaju šapku, dyk taho nichto nia ŭvidzie. Šapka charmazinka, a Janka razińka. (Fal. Žart.)

Chatkóvy párabak. Parabak, jaki z svajej siamjoj žyvie ŭ haspadara. Paŭluk pajecaŭ u dvor za chatkovaha parabka.

Chátni, ~niaha. Prm. Naležycca ŭsiej siamji. Ty chatnich hrošy ni trać na svaje patreby.

Chatúl, ~lá. Naz. Kłumak zaviazany na plečy. Tam jišli dźvie kabieciny z chatulami.

Chaŭrús, ~sa. Naz. Supołka, tavarystva. My ŭ chaŭrusia z Matavušam kuplali les.

Chaŭrúśnik, ~ka. Naz. Udzielnik tavarystva. Jon moj chaŭruśnik pa pracy.

Chaŭścio, ~ciá Naz. Samatkanaje pałatno. nizkaj jakaści. Heta chaŭścio chiba na miachi prydasca.

Chaŭturý, ~róŭ. Naz. Pachavańnie niabośčyka z pachavalnymi abradnaściami. Tata z mamaj pajechali na chaŭtury da dziadźki: tam dzied pamior.

Chaváć I, ~váŭ. Dz. nz. Zakopavać niabośčyka ŭ ziamlu. My ŭčora chavali dzieda.

Chaváć II, ~váŭ. Dz. nz. 1) Chavać hrošy. Dziadźka chavaŭ hrošy ŭ strasie. 2) Chavać pradukty.My na zimu bulbu chavajim u jamy.

Chavaáć III, ~váŭ. Dz. nz. 1) Hadavać, dahladać statak. Susied chavaja try karovy. 2) Dahladać dziaciej . Naša ciotka chavaja dziaciej svajho dzievira.

Chcívy, ~vaha .Prm. Zajzdryvy na čužoje bahaćcie. Nia budź, čałavieča, hetkim chcivym, bo nia viedajiš ci spažyvieš svajo.

Chéŭra, ~ry. Naz Zhurtavańnie škadlivych ludziej. Cheŭra złydniaŭ napała na niavinnych ludziej.

Chíba I, Zł. Zamiesta — moža. Ja ni prydu, chiba brat prydzia.

Chíba II, ~by. Naz. Pamyłka, niedachop. U jahonaj rabocia dźvie chiby.

Chíbić, ~bíŭ. Dz. z. Pamylicca, ašukacca. Miron u hetym handli chibiŭ.

Chichíkać, ~kaŭ. Dz. nz. Śmiajacca karotkimi paŭzami. Tam dzieŭki chichikajuć.

Chinúcca I, ~núŭsia. Dz. nz. Čuła, prychilna stavicca. Jon nam nijaki nia svoj, ali tak chiniecca da našaj radni.

Chinúcca II, ~núŭsia. Dz. nz. Nahinacca. Kołas chiniecca ziarniom da ziamli. (J. Kołos).

Chíra, ~ry. Naz. Niaciažkaja, ale praciažnaja chvaroba. Chira ŭ les, a zdaroŭja u kości. (Fal. Vinš.)

Chirlák, ~ká. Naz. Słaby, chvaravity čałaviek. I moj-ža chirlak kasić pašoŭ.

Chirým, ~mu. Naz. Zmova handlaroŭ ašukancaŭ, kab tanna płacić za sialanski tavar. Kali nastaŭ hoład, dyk i chirym źnik.

Chistácca I, ~táŭsia .Dz. nz. Varušycca na

baki. Tam pjany chistajicca la płotu.

Chistácca II, ~táŭsia. Dz. nz. Nie advažacca. Ja jamu radžu kupić dom, a jon niešta jašče chistaicca.

Chitrýć, ~rýŭ. Dz. nz. Jimknucca niekaha zdurnić, ašukać. Nia treba chitryć, bo ty-ž mianie ni ašukajiš.

Chlap! Kł. Hukapierajmańnie ad udaru niečym miakkim i mokrym. Chlap! hraźziu pa ścianie.

Chlápa, ~py. Naz. Kiepskaje nadvorje: doždž, śnieh, hrazata, ściudziena. Ja u hetkaju chlapu ni advažajusia jechać u darohu.

Chlápnuć, ~naŭ. Dz. z. Vyciać, kab až plasnuła. Zašto jon tabie chlanaŭ?

Chlápy, ~paŭ. Naz. U poltach i žakietach rasprasovanyja adkłady razam z kaŭniarom. Pjanyja adzin adnaho za chlapy tuzajuć.

Chlébnica, ~cy. Naz. Žyta ź miakinaj narychtovana na čorny chleb. Siolita my nasypali chlebnicy dva zasiečki.

Chlibiastúcha, ~chi. Naz. Dziaŭčyna achvotnica da śmiechu. Chlibiastucha ty, ci jość tut z čaho śmijacca.

Chlibistáć I, ~táŭ. Dz. nz. Huk padobny chlupańniu vady. Učora naša chvoraja jašče kašliła, a siahońnia, jak pajmkniecca kašlić, dyk tolki ŭ hrudziach chlabiešča.

Chlibistáć II, ~stáŭ. Dz. nz. Z usiej ščyraści rahatać. Na vulicy dziŭčaty chlabieščuć.

Chlibtáć, ~táŭ. Dz. nz. Sabaka jazykom chlebča i vadu i stravu. Łyska chlebča zacirku.

Chlichatáć, ~táŭ. Dz. nz. Huk padobny na bulkańnie vady. Śvińnia, kali spatkaja haspadyniu, dyk chlachoča.

Chlip! I, Kl. Hukapierajmańnie, kali haśnie ahoń. Raptam ahoń, chlip! i ciomna zrabiłasia.

Chlip II, ~pa. Naz. Adarvanyja pradaŭhavatyja kavałki adzieży, jakija visiać nadoł. Chłopcy Zacharku padrali saročku, dyk tolki chlipy cilipajucca.

Chlípać I, ~paŭ. Dz. nz. Ahoń chlipaje, kali niaroŭna haryć i mitusicca. Čamu tvaja gaźnica chlipaja. Papraŭ jaje.

Chlípać II, ~paŭ. Dz. nz. 1) Kali pry dychańni duch zajmaje. Dzicia ŭ kałyscy spłakałasia, zmahłosia, dyk tolki chlipaja. 2) Kali z raptoŭnaha strachu čałaviek pradychnuć nia moža. Kali jaho z vady vychapili, dyk jon prydychnuć nia moh, a tolki chlipaŭ.

Chlúpa, ~py. Naz. Razbaŭtanaja žydkaja hraź, a časam z śnieham. A jon ubiŭsia ŭ niejkaju chlupu dy boŭtajicca.

Chlúpać, ~paŭ. Dz. nz. Boŭtacca, ciopkacca ŭ žydkoj hrazi. A jon ni vybiraja lepšaj darohi, ali chlupaja siarod vulicy ŭ kałatusia.

Chlust, ~ta. Naz. Abśmijaka, ašukaniec, prajdziśviet. Nu j chlust-ža z hetaha Baŭtruka.

Chłapčanió, ~niáci Naz. Chłopiec u niełaskavym vyrazie. Adno chłapčaniotka, dziaŭčynka — druhoja. (J. Kup.)

Chłud, ~du. Naz. Pryhatavanyja daščački dla bandarki. Pałažy chłud na atramia.

Chmýźnik, ~ku. Naz. Hajok z małych drevaŭ. U chmyźniku my uzrušyli zajca.

Choć. Zł. Choć kažuch zastaŭlu, ali na svajim pastaŭlu.

Choć-by štósia. Ničoha nie abchodzie. Usie biehajuć mitusiacca, toja-sioja chavajuć, a jamu choć-by štosia, siadzić dy śmiajecca.

Chóćki-nia-chóćki. Chočučy ci niachočučy. Choćki-nia-choćki, a treba jechać.

Choć-što. Aby što. Havary choć-što, aby ni maŭčaŭ.

Chódacca, ~daŭsia. Dz. nz. Dužycca, zmahacca. Jany doŭha chodalisia, ali Janka Adama pavaliŭ.

Chódzia na časách. Apošnija dni ciažarnaści. Jahonaja žonka chodzia na časach.

Chódyr, ~ru. Naz. Borzdy niasupynny ruch. Chodzić chodyram kameta. (J. Kup.).

Chort, ~ta. Naz. Sabaka dla palavańnia. Chorciki skohluć, palavaci chočuć. (Fal. Pieś)

Chóvaj Boža! Kl. Kažuć pry adpirańni. Chovaj Boža, ja tam nia byŭ.

Chrabastáć, ~táŭ. Dz. nz. Ćviardoje jeści z treskam. Dzieci jabłyki chraboščuć.

Chrápy, ~paŭ. Naz. Dzirki ŭ nosie. U jaho katar i chrapy załažyła.

Chrastók I, ~ká. Naz. Ślizkaje rečyva na sustavach kaściej i na asnovie vucha. U hetym miasia šmat chrastkoŭ.

Chrastók II, ~ká. Naz. Bieły karenčyk z praroššaha nasieńnia. Našy ahurki ŭžo chrastki papuskali.

Chrúmskać, ~kaŭ. Dz. nz. Tresk pry ćviardoj ježy. Koń avies chrumskaja.

Chrušč I, ~čá. Naz. Piečyva z kručanaha ciesta. Siahońnia ciotka pikła chryščy.

Chrušč II,~čá. Naz. Lasny hryb. Błahi hryb chrušč, a biz jaho pušč. (Fal. Pryk.)

Chrybt, ~tá. Naz. Samy vierch śpiny skaciaci. Ciałuška z biełym chrybtam zhubiłasia.

Chrypáty, ~taha. Prm. Taja asoba ci žyvioła, što hołas dzirkaty. Chrypaty Paŭluk pamior.

Chrýpaŭka, ~ki. Naz. Paškodžańnia horła znutry. Chłopic na vietry pakryčeŭ na vaŭka, dyk chrypaŭka napała.

Chryščéńnik, ~ka. Naz. Chłopiec davodzicca chryščeńnikam svajmu chryščonamu baćku, a dziaŭčyna chryščeńnicaj. Jon maja adnaho chryščeńnika i adnu chryščeńnicu.

Chto kudý. U roznyja baki. Jany ad strachu pabiehli chto kudy.

Chudarláavy, ~vaha. Prm. abo — **Chuda-**

ščávy, ~vaha. Chto na vyhlad pakazaŭjecca chudym. Tut prychodziŭ niejki chudarlavy mužčyna.

Chúkać, ~kaŭ. Dz. nz. Sastaviŭšy vuzka vusny dźmuć. Matka chukała na aziabšyja ruki dziciaci.

Chuścínka, ~ki. Naz. Małaja chustka. Zaviažy dzietki chuścinku.

Chútra, ~try. Naz. Ciopłaja vierchniaja adziežyna. Na jim była chutra z liśsia kaŭniarom.

Chutravány, ~naha. Prm. Padvojny. U dziadźkavym śvirnia chutravanyja dźviery.

Chutróŭka, ~ki. Naz. Padkładka, padściłka. Na chutroŭku ŭ boty šaviec pastaviŭ cilačča skurku.

Chvácki, ~kaha. Prm. Važniecki, vydatny. Moj unuk kupiŭ chvackija boty.

Chvácik, ~ka. Naz. Nieciarplivy, niavytrymany, chto chvatajecca. Niezdarma ciabie chvacikam pryzvali, bo ty ŭsiudy chvatajišsia.

Chvajt! Kl. Uschvacicca, zrabić ruch. A zajčyk chvajt! z-pad miažy.

Chvalbá, ~bý. Naz. Uschvaleńnie siabie ci jinšaha. Mnie tvaja chvalba ni patrebna.

Chvalbóna, ~ny. Naz. Pałosa zabranaj na nitku tkaniny, jakaja pryšyvajecca da spadnicy ci da sukienki. U tej spadnicy było try chvalbony.

Chvalbóny kalá rótu. Źjavilisia marščaki na tvary. U jaje ŭžo chvalbony kala rotu, a jina jašče svatoŭ čakaja.

Chvalč, ~čy. Naz. Padrob, mana, nienaturalnaść. Usio toja chvalč, što jon kaža.

Chvalčývy, ~vaha Prm. Padrobleny, sapsuty, nienaturalny, vyradkavy. Chvalčyvaju bulbu kładzicia asobna.

Chvalícca I, ~liŭsia. Dz. nz. Chvalić siabie. Jihnat chvaliŭsia svajej siłaj.

Chvalícca II, ~liŭsia. Dz. nz. Skazać sakret ci navinu. Hipolik mnie chvaliŭsia pa sakretu, što skora z Marylaj žanicca budzia.

Chvalkó, ~ká. Naz. Asoba, što uschvalaje siabie. Zatoja jaho j pryzvali chvalko, što jon sam siabie chvala.

Chváłda, ~dy. Naz. Zakładka na adziežynie. Rasiejskija kažuchi z chvałdami.

Chvarablívy, ~vaha. Prm. Niespakojny, turbotny. Chvarablivyja dumki jamu spać ni dajuć.

Chvaravíty, ~taha. Prm. Padatlivy chvarobam. Naša mama chvaravitaja. Jaje nijakaja chvaroba ni minaja.

Chvaréć, ~réŭ. Dz. nz. Mieć niejki bol. Niedamahać na zdaroŭji. Jon chvareŭ na zapaleńnia. straŭnika.

Chvastácca, ~táŭsia. Dz. nz. U łaźni ŭ vialikim duchu ściobać siabie rasparanym vienikam ź liściem. Našy silania lubiuć chvastacca ŭ łaźni.

Chvastáč, ~čá. Naz. Ručnik, u jakim pa kancoch zasukany machry. Ni durej, ato maci chvastačom vyścibaja.

Chvastavója, ~vóha. Naz. Hrašovy haścíniec pastušku, kali pradajuć raspaščany statak. Mateŭka atrymaŭ ad kupca rubla chvastavoha.

Chvaślíva. Prs. Pryhoža adziavacca. Jina chvaśliva chodzia: ustaŭnia ŭ kramnym, i nikoli na nazie łapcia nia mieła.

Chvaślívicca, ~viŭsia. Dz. nz. Strojicca, kab charašej vyhladać. Jina chvaślivicca svajej novaj sukienkaj.

Chvastúcha, ~chi. Naz. Taja žančyna, što pryhažej za jinšych ubirajecca. Pahladzi jikaja chvastucha: choć u pazyčonaja, ali dobra prybrałasia.

Chvost I, chvastá. Naz. Dadatak da zadniaj častki cieła ŭ žyviołaŭ. Pryšyŭ kubyla chvost a ŭ jaje j svoj jość. (Fal .Pryk.)

Chvost II, chvastá. Naz. Postać, dzie žniaja žnie zbožža. U jaje ŭ chvaście na kozłach visieła kałyska.

Ciáha, ~hi. Naz. Praciah, ruch pavietra. U našaj hrubca ciahi nima, dyk dym jidzie na chatu.

Ciahłó, cihłá. Naz. Poŭnaja sialiba ziamli. U kaho ziamli cełaja ciahło, toj płacia try taliry, a ŭ kaho pałavina cihła, toj płacia paŭtara talira.

Ciahłóm, Prs. Biarvieńnia voziać ciahłom, kali kamiel biarna pryviazany na saniach, a vierch ciahniecca pa śniahu. Heta biarno viazi ciahłom.

Ciáhły, ~łaha. Prm. Les ciahły, kali drevy nadta vysokija dy jany nadta pastupova taniejuć da viarcha. Tam les ciahy: z adnaho pnia vychodzia čatyry biarny.

Cialéžki, ~žak. Naz. Dva piarednija koły z vosiaj i ahłobniami. Zaprahaj cialežki, pajedzim biarvieńnia tralavać.

Cialíca, ~cy. Naz. Maładaja karova, što jašče nie cialiłasia. Baćka kaža, što treba pradać cialicu.

Cialíp! Kl. Kiŭnuć, skałychnuć. A jon, cialip, hałavoj i zaśmijaŭsia.

Cialópkacca, ~kaŭsia. Dz. nz. Boŭtacca ŭ hrazi. Niechta ŭ pacionku ŭ łužynia cialopkajicca.

Cialpúk, ~ká. Naz. Kavałak nietaŭstoha biarna na dva-try metry. Baćka pryvioz voz cilpukoŭ na łučynu.

Ciałúcha, ~chi. Naz. Łaskavy nazoŭ karovy. Jidzi, dzietki, pacyrkaj ciałuchu.

Ciałúšačka I, ~ki. Naz. abo —**Ciałúška,** ~ki. Cialo-samica i łaskavy nazoŭ karovy. My svaju ciałušačku prypojiŭjim bialonaj zacirkaj.

Ciałúšačka II, ~ki. Naz. Staradaŭny biełaruski muzyčny tvor na 24 kaleny (źmieny melodyji). Adam Silahoŭski vyjihravaŭ na jskrypca ŭsie 24 kaleny ciałušački.

Ciámicca, ~miŭsia. Dz. nz. Zrazumieć, udurupać. Kab ty ciamiŭsia hety čałaviek. Adkull u mianie buduć hrošy.

Ciámić, ~miŭ. Dz. nz. Razumieć. Ja ŭsio ciamlu, što ty kažaš.

Ciámlivašć, ~ci. Naz. Pradbačlivašć, razvažlivašć. Jahonaja ciamlivašć vyzvaliła jaho ad niščašcia.

Ciarplívy, ~vaha. Prm.Vytrymany. Voś ciarplivy hety Hipolik. Jon na nijakaju chłuśniu nia 'burycca, a vysłuchaja j dakaža, što heta chłuśnia.

Ciasiółka, ~ki. Naz. Praca pry budoŭli draŭlanych budynkaŭ i mastoŭ. Kali tata padsiejicca, dyk u ciasiołku pojdzia.

Cichačom. Prs. Cicha biaz słoŭ. Jon cichačom źlez z voza, pamoh čałavieku voz siena padniać dyj pajechaŭ.

Cichamírna. Prs. Cicha, spakojna. Hety čałaviek žyvie cichamirna z usimi.

Cichamírnašć, ~ci. Naz. Spakojstva. Dobra-b było, kab usiudy była cichamirnašć.

Cichamírny, ~naha. Prm. Cichi, spakojny. Naš narod cichamirny, jon nikomu ni nakładaŭ svajej voli.

Cichónia, ~ni. Naz. Cichi, niaśmieły čałaviek. Hety cichonia kožnamu spuścia.

Cíchu! Kl. Uspakajeńnie. Cichu! dzieci, ato małoja pazbudzicca.

Ciciaréć, ~réŭ. Dz. nz. Žaŭcieć, rudzieć, śpieć. Avies užo ciciareja.

Ciciaŭjó, ciciŭjá. Naz. Miakkaja častka buračnaha liścia. Ciciaŭjo my siačom, abmiešaŭjim mukoj dy dajom parasiatam.

Ciéliž, ~ža. Naz. Kavałak kruhłaha taŭstoha dreva. Ja pryvioz cieliž asinavaha dreva na načoŭki.

Ciémiń, ~ni. Naz. Zusim ciomna. Jak ty ni zhubiŭ darohi ŭ hetkaju ciemiń.

Cieść, ciściá. Naz. Žončyn baćka. Pajedu da ciścia naŭzdabytki.

Ciésil, ~śla. Naz. Majstra budavać draŭlanyja budynki j časać dreva. Kab nia klin dy nia moh, dyk-by ciesil zdoch. (Fal. Pryk.)

Ciéšča, ~čy. Naz. Žončyna matka. Da jaho j cieśča pirajechała.

Cihanína I, ~ny. Naz. Sudzicca, pravavacca, šukać prava. Ci vysudziš što ci nie, a cihaniny budzia mnoha.

Cihanína II, ~ny. Naz. Pierajaždžać, pieravozicca na jinšaje miesca. My mieli šmat cihaniny, kali piravozilisia na novaju sialibu.

Cikácca, ~káŭsia. Dz. nz. Tulajučysia aściarožna padychodzić, padkradacca. Voŭk cikajicca da aviečak.

Cikávašć, ~ci. Naz. Žadańnie mieć navinu, novyja vieści. Nima cikavaści słuchać jahonyja andrymony.

Cikávicca, ~viŭsia. Dz. nz. Mieć žadańnie daviedacca. Jon cikavicca palitykaj.

Cikávy I,~vaha. Prm. Kali jim cikaviacca. Jon cikavy chiba z tvaru.

Cikávy II, ~vaha. Prm. Kali jon cikavicca. Hety vučań cikavy da ŭsiaho: pra ŭsio pytajicca, da ŭsiaho pryhlidajicca.

Cilapnuć, ~naŭ. Dz. z. Źnieciaŭku skazać niedarečnaje ci brydotnaje słova. A jon kali cilapnaŭ słova, dyk usim niebałazia stała.

Cilipácca, ~páŭsia. Dz. nz. Chistacca na baki. Cilipajicca, jak varona na kałku. (Fal. Pryk.)

Cíńkać, ~kaŭ. Dz. nz. Jadučy brać tolki žyžku, a hušču pakidać. Što ty žyžku cińkajiš? Ješ hušču: tryvalej budzia.

Ciópkacca, ~kaŭsia. Dz. nz. Taptacca, miasicca ŭ žydkoj hrazi. Jon nia ŭmieja kapać kanavu, a ŭlez u hraź dy tolki ciopkajicca.

Ciópkała, ~ła. Naz. Razboŭtanaja hraź. Ja nasiłu vyjichaŭ z taho ciopkała, što razboŭtana na hrebli.

Ciópłyja vódy. Lekavyja vody. Kurorty. Naš nastaŭnik pajechaŭ na ciopłyja vody.

Ciórci I, cior. Dz. nz. Brudzić, zbytkavać adzieżu. Ty treš sukienki, a mnie myj jich.

Ciórci II, cior. Dz. nz. Raścirać kačałkaj u ciorlicy. Na kućciu ja cior mak.

Ciórci III, cior. Dz. nz. Marnavać čas. Daremna nia try času.

Ciórlica, ~cy. Naz. Hlinianaja sudzina ciorci mak. Mama kupiła ciorlicu.

Ciórłačka, ~ki. Naz. abo — **Čarópka,** ~ki. Małaja hlinianaja sudzina zvonku chormaj, jak ciorlica. Mama ŭ ciarłačca mnie jaješniu śpikła.

Cióska, ~ki. Naz. Kali dva mužčyny majuć adnolkavaje jimia, dyk adzin adnaha nazyvaje cioska. Pajdu da cioski ŭ pazyki.

Cióskacca, ~kaŭsia. Dz. nz. Časać siakieraj dreva. Stary na dryvotni cioskajicca.

Ciósły, ~łaŭ. Naz.Piarednija zuby (Vul.). Kali niechta biez patreby śmiajecca. Što ty svaje ciosły pakazaŭjiš. Kamu jany treba.

Cirabícca, ~bíŭsia. Dz. nz. Macać, drapać tam-siam pa ciele. Čamiašycca. Čaho ty ciarebišsia? — Bo muraški pad kašulu zaleźli.

Cirabíć, ~bíŭ. Dz. nz. 1) Vysiakać načysta les i kusty. My cirabili pasiku. 2) Absiakać suki na drevie, padciareblivać. Jihnat cirabiŭ jełku.

Cirašsiadziélnik, ~ka. Naz. abo — **Padpínak,** ~nka. Doŭhi syramiatny remiń, što ad pravaj ahłabni prachodzie praz baryłki padsiadziołka da levaj ahłabni. Hety cirassiadzielnik parvaŭsia.

Cirazłád. Prs. Zanadta. Nadzvyčaj. Heta vakno cirazład vialikaja.

Cirušýć, ~šýŭ. Dz. nz. Patrochi sypać. Zrańnia doždž cirušyŭ.

Cisiécki, ~kaha. Naz. Stały mužčyna ŭ viasielnaj družynie, jaki jedzie da maładoha

razam z prydankami. Za Hannaj cisieckim pajechaŭ jejny dziadźka.

Cisłá I, ciasłý. Naz. Cieślarskaje načyńnie načoŭki rabić. Kiń ciasłu pad łavu.

Cisłá II, ciasłý Naz. (Vul.). Padletak, što biez patreby śmiajecca. Cisła ty, čaho ty vyščarajišsia.

Cižyniá, ~ní. Naz. Šmat vahi. Ciažka. Pa cižyni, dyk ja vioz-by, ali kalosy słabyja — nia vytryvajuć.

Císnuć I, ~naŭ. Dz. nz. Siłaj ciažkaściu naciskać. Kamiń ciśnia syr.

Císnuć II, ~naŭ. Dz. nz. Aščadžać bahaćcie. Rabić zapasy. Kamu jon ciśnia. Jon-ža na toj śviet ni zabiare hetaha bahaćcia.

Ciuchciél, ~cilá. Naz. Niaruchlivy, miaškavaty, marudny čałaviek. Nu, i ciuchciel-ža z vašaha dziadźki: tam jihrajuć i skačuć, a jon siadzić jak miašok.

Ciúknuć, ~naŭ. Dz. z. Pamaleńku udaryć. Ja jaho nia biŭ; praŭda, raz ciuknaŭ pa kaŭniary.

Cížma,~my. Naz. ž.r. Natoŭp, navała. Heta cižma, jak uvaliłasia u viosku, dyk usio źjeła.

Ckavác, ~váŭ. Dz. nz. 1) Pasyłać, nakiroŭvać sabaku, kab brachaŭ i kusaŭ. Pastušok ckavaŭ śvińniu. 2) Ckavać błahimi ludźmi dy dobraha čałavieka. Jon ckuje niavinnaha čałavieka hetymi vyrvancami, a sam hladzić dy śmiejacca.

Cnóta, ~ty. Naz. Dobraść, cichaść, sumlennaść. Nia rybačka — płotačka. Ni dziaŭčyna cnotačka. (Fal. Pieś.)

Coch! Kl. Hukapierajmańnie mocnaha pacałunku. A jon, coch! ciešču ŭ vadnu ruku, u druhuju.

Cúgli, ~laŭ. Naz. Zialeźzia, pry vuzdečcy, što kaniu zakładajuć u zuby. Dziadźka kupiŭ cugli dy budzia sam šyć vuzdečku.

Cud, ~du. Naz. Nadpryrodnaja źjava. Heta byŭ cud, što jon zastaŭsia žyvy.

Cup! Kl. Ruch pry ustavańni j siadańni. A paničy, cup! ustali. (Pan. Jih.)

Curá, ~rý. Naz. Strava, dzie chleb nakryšany ŭ sałonaju vadu. Cura curyć, a chleb lacić. (Fal. Pryk.)

Curéć, ~réŭ. Dz. nz. Lić z šumam. Vada z kranta curyć.

Curók, ~rká. Naz. Niaŭpynnaje lićcio tonkaj rakazaj. Sok curkom lijecca ź biarozy.

Curr! Kl. Hukapierajmańnie pry niaŭpynnym lićci. Špunt z bočki vypaŭ, a piva na padłohu, curr!..

Cvet, ~tu. Naz. Kvietki pry cvycieńni dreŭ. Hety cvecia pa ŭsim śviecia. (Fal. Pryk.)

Cvycieć, ~cieŭ. Dz. nz. Tarnujecca da ŭsich raślin, kali na jich źjaŭlajucca kvietki. Užo cvycić naš sad.

Cvýkla, ~li. Naz. Klinok pałatna u vyhladzie romba, što ušyvali ŭ rukavo kašul pad pachaj. Ciapier u rukavy cvyklaŭ ni ŭšyvajuć.

Cvyl, ~li. Naz. Pleśni na vołkim rečyvie. Na chlebia źjaviłasia cvyl.

Cvyntár, ~ra. Naz. Prastora abharodžanaja kala bažnicy. Na cvyntary raśli biarozy.

Cýba, ~by. Naz. Vysokaja dy tonkaja padletak-dziaŭčyna. Jina vyrasła j vysokaja cyba, ali ni za jakaju rabotu ni biarecca.

Cybáty, ~taha. Prm. 1) Čałaviek na vysokich nahach. Jon to cybaty, a siły ni maja. 2) Žyviolina. Toj parsiučok cybaty, ali chudy. 3) Raślina. U łahčynia žyta parasło cybataja, ali radkoja j nijadránaja.

Cybiná, ~ný. Naz. (zbornaje). **Cybjó,** ~já. Bylina adnahadovaj raśliny. Cybjo słanečniku ŭžyvajuć na apał.

Cybúla, ~li. Naz. Varyva, jak ježa j pryprava da ježy. Haspadynia pasadziła hradu cybuli.

Cybúlina, ~ny. Naz. Adna hałoŭka cybuli. Ukryšy, dačuška, cybulinu ŭ bulon.

Cyhankaváty, ~taha. Prm. Čornyja vałasy j ciomnaja skura ŭ čałavieka. Jejny mužyk z tvaru cuhankavaty.

Cýla! Kl. abo — **Acýla!** Hetak kažuć na kania, kali jaho niezaprežanaha honiać. Cyla, kosia, da vady!

Cymbalísty, ~taha .Naz. Muzyka, što jihraje na cymbałach. Da nas na śviata prychodzili cymbalistyja z cymbałami.

Cymbáły, ~łaŭ. Naz. Muzyčny strunny jinstrumant raspaŭsiudžany na Biełarusi. Jazepaŭ dziadźka sam rabiŭ cymbały j sam jihraŭ na jich.

Cyn, ~nu. Naz. Biełу miakki metał. Cyn ćviardziej za vołava.

Cyrbúl, ~lá. Naz. Kavałak kija, kavałak taŭstoj cybiny, namiezłaja ladzianka pry strasie. Dniom ciok strech, dyk pry strasie namierźli taŭstyja cyrbuli.

Cýrhać, ~haŭ. Dz. nz. Vydavać huk — ccc!.. Koniki cyrhajuć u travie.

Cýrkać I, ~kaŭ. Dz. nz. Zamiesta dajić karovu. Ja Marylu pasłała cyrkać karovu.

Cýrkać II, ~kaŭ. Dz. nz. abo —**Cýrhać,** ~haŭ. Ptušynaje cyŭkańnie. Žavaranki prylacieli z vyraju, ali jašče ni piajuć, a tolki cyrkajuć.

Cýtra, ~ry. Naz. Tak łajuć rezvuju siardzituju dziaŭčynu. Cytra heta, jak prylacieła ŭ chatu, dziaciej pakryŭdziła dyj panisłasia.

Cýŭkać, ~kaŭ. Dz. nz. Vydavać kvoły ptušyny hołas. Piśklaty cyŭkajuć:ješci chočuć.

Č

Čmian, ~nu. Naz. Palavaja žoŭtaja kraska, što raście na piasku. Jana nia vianie, bo vyrastaje suchaja. Na miažy ros ćmian.

Čmiány, ~naha. Prm. Śvietły-pryciamniełу koler. A ŭsio-ž jon ćmiany ŭ tvary.

Čmieć, ćmieŭ. Dz. nz. Hareć biaz połymia.

Drovy ćmiejuć u piečy.

Ćviarózy, ~zaha. Prm. Niapjany. A pryviažu kania ja da biełaj biarozy. Sam pajdu ja da dziaŭčyny ni pjany. — ćviarozy. (Fal. Pieś.)

Ćvirdavúsy, ~saha. Prm. 1) Koń, jakoha ciažka ukiravać lejcami. Ćvirdavusaha kania treba zaŭsiody kiłzać. 2) Upartyja ludzi, jakija niedajucca jich uhavaryć. Voś ćvirdavusy heny Janka.: ja nijak nia moh jaho uprasić zajšci da mianie vypić pa čarca.

Ćvirdziniá, ~ní. Naz. abo **Ćviérdź,** ~dzi. Ćviardaja usochšaja ci udziarniełaja ziamla. Nu j ćvirdzinia! Na hetaj ćvierdzi ja sachu pałamaŭ.

Č

Čabóch! Kl. Hukapierajmańnie pry lićci vady. Čaboch! viadro vady ŭ vahoń.

Čabóchnuć, ~naŭ. Dz. z. Raptam linuć. Čabachni viadro vady na kania.

Čaćviarénia, ~ni. Naz. Jimia karovy, što ŭ čećvier radziłasia. Jidzi, dzietki, papasi na miažy Čaćviareniu.

Čaćviartók, ~virtká. Naz. Nazva dnia čećvieru. Čuŭ ad dzieda, jaki naradziŭsia kala 1830 h. a pamior ŭ 1914. Mama, čamu dzied na čećvir kaža — čaćviartok?

Čaćvirniá, ~ní. Naz. Dźvie nahi j dźvie ruki. Piatruś z karčmy čaćviarnioj papoŭz.

Čaćvirták, ~ká. Naz. Čaćviertaja častka sialiby. U jaho ziamli čaćvirtak.

Čačatá, ~tý. Naz. Samarosłaja bułava na biarozavym drevie. Z hetkaj bułavoj ujaŭlali lehendarnych razbojnikaŭ. U lesia razbojnik z čačatoj stajić.

Čačótka, ~ki. Naz. Narosty na biarozavym drevie. Na miažy rasła biaroza-čačotka.

Čad., ~du. Naz. Smurod ad niedapalenych droŭ. Čad pakaciŭsia pa chacia.

Čaléśnik, ~ka. Naz. Piaredniaja častka sialanskaj piečy. U nas uvaliŭsia čaleśnik.

Čamára, ~ry. Naz. Čornaja pałatnina, što ŭ bažnicach užyvajecca pry žałobnych nabaženstvach. Truna była pakryta čamaraj.

Čamiašyć, ~šýŭ. Dz. nz. Žlohka varušyć pa ciele pupuškami palcaŭ. Mama, čamiašy mnie plečy, dyk ja zasnu.

Čamú nié? Patakvańnie. Ty pojdziš z nami? — A čamu nie?

Čápać I, ~paŭ. Dz. nz. Pamału jišci. Trochi pasiadzim dy budzim čapać dalej.

Čápać II, ~paŭ. Dz. nz. Pavarušyć na baki. Pierš čapaj kałok, a tady vydziraj.

Čapáć, ~páŭ. Dz. nz. Ruchać, kratać. Ni čapaj jaho, bo jon nastaŭniku skaža.

Čapialník, ~ká. Naz. Kij, što asadžana čapiała. Tata zrabiŭ novy čapialnik.

Čapiłá, ~ły. Naz. Pryłada dastavać skavaradu z piečy. Čapiła stajić u kačarežniku.

Čapkaváć, ~váŭ .Dz. nz. Tupać biazustanku, chadzić pry chatniaj rabocie. Ja cełý dzień čapkuju to kala piečy, to kala statku.

Čaplácca, ~láŭsia. Dz. nz. Prystavać, leźci. Jon da kožnaha čaplajicca.

Čapurýcca, ~rýŭsia Dz. nz. Strojicca, rupicca, pryhataŭlacca. Babulka čapurycca da ŭnučki na viasiella.

Čaraŭníca, ~cy. Naz. Kabieta, što moža nasyłać chvaroby, lačyć ludziej i čałavieka pieratvaryć u vaŭka. Čaraŭnica piraviarnuła chłopca ŭ vaŭkałaku.

Čaraŭník, ~ká. Naz. Mužčyna, što moža čaravać, zamovy rabić i razrablać. Ciapier ludzi čaraŭnikam nia vieruć.

Čarépać, ~paŭ. Dz. nz. Vybirać niešta mienšaj sudzinaj z bolšaj. Chłopcy čerpali šapkami vadu z rečki.

Čarópka, ~ki. Naz. Hlinianaja małaja misačka vyhladam jak ciorlica. Mama mnie nakłała čaropku kašy.

Čarpáška, ~ki. Naz. Maleńkaja draŭlanaja sudzinka z doŭhaj ručkaj, jaje ŭžyvali zamiesta konaŭki j padlivali harški ŭ piečy. My čarpaškaj pili vadu.

Čarviatóčyna, ~ny. Naz. Dreva patočana čarviami. Heta doška z čarviatočynaj.

Čas-ad čásu. Prs. Pa niejkim časie. Čas-ad-času my j konika dahadujimsia.

Časáć I, ~sáŭ. Dz. nz. Vostraj siakieraj abčosavać baki biarna. Jon češa łaty.

Časáć II, ~sáŭ. Dz. nz. Rasčosavać vałasy. Ciotka češa vałasy.

Časámi. Prs. Radkavata. Časami j my na prystaŭleńni byvajim.

Časóva. Prs. Na karotki čas. Jon tut časova pasialiŭsia.

Časóvy, ~vaha. Prm. Karotkaterminovy. Jon tut časovy kiraŭnik.

Častaváć, ~váŭ. Dz. nz. Sadzić za stoł dy prasić jeśći j pić. Babula nas častavała jaječniaj i blinami.

Častója réšata. Rešata, što husta tkana. Ciotka prasiejiła muku na častoja rešata.

Čaścić, ~ciŭ. Dz. nz. Často dziejić. Ty, chłopic, ni čašci: hladzi jak ja małaču.

Čáška, ~ki. Naz. Jamka ŭ balca puni, kab potym u jaje stavić kaniec kozłaŭ. U vysičanyja čaški cieśli staviuć kozły.

Čáŭkać, ~kaŭ. Dz. nz. (Vul.). Niešta ćviardoje biazzuby jeść. Stary na piečy čaŭkaja skarynku.

Čaŭpścí, čoŭp. Dz. nz. Havaryć vidavočnuju chłuśniu. Što ty čaŭpieš duba smalanoha. (Fal. Pryk.)

Čchać, čchaŭ. Dz. nz.Vypyrskavać z nosu pavietra z častačkami smarkačoŭ. Chvory kašlija j čchaja.

Čéčyk, ~ka. Naz. Chłopiec padletak, jaki siabie ŭjaŭlaje dziaciukom. Hetyja čečyki viečaram usiudy dapilnujuć, što dzie robicca pazavuhollu.

Čémir, ~ru. Naz. Harčynia, atruta z raśliny čamiarycy. Chleb z padbiełam horki, jak čemir.

Čémryć, ~ryŭ. Dz. nz. Ciarpieć, pakutavać ad niedachopu ježy ci ad chvaroby. Hanniny dzieci čemruć biaz chleba.

Čékar, ~ry. Naz. ž. r. Niaźličonaje mnostva niejkich žyvych jistotaŭ, jakaja na svajim šlachu ŭsio źniščaje. Heta čekar, jak uvaliła ŭ sad, dyk nivodnaha jabłyčka ni zastałosia.

Čéladź, ~dzi. Naz. Dvornaja absłuha. Tydziń, tydziń da Kalad, a pan čeladzi ni rad. (Fal. Pryk.)

Čérap I, ~pa. Naz. Reštki ad pabitaj sudziny. Čarapy vykiń von.

Čérap II, ~pa. Naz. Kość hałavy ludziej i žyvioł. U kurhanie znašli cełу čerap čałavieka.

Čérstvy, ~vaha. Prm. abo — **Čarstvý,** ~vóha. Suchi, ćviardy, žorstki. Čarstvy chleb u rocia kolicca, dy jaho j hłytać ciažka.

Čéŭryć, ~ryŭ. Dz. nz. Sochnuć, niedamahać. Maja sistra žyvie ŭ nendzy, dyk cełу viek čeŭryja, i popraŭki ni vidać.

Čéznuć, ~naŭ. Dz. nz. Hinuć, prapadać, umirać. Ludzi čeznuć, jak muchi ŭ čužackich kacetach.

Čmucić, ~ciŭ. Dz. nz. Apaviadać niepraŭdzivyja ci žartaŭlivyja naviny. Manić. Dosja tabie čmucić: para spać kłaścisia.

Čmut, ~ta. Naz. Dzivak, žartaŭnik, maniuka. Kali hety čmut tut, dyk śmiechu budzia pa vušy.

Čmýchać, ~chaŭ. Dz. nz. Mocna z šumam dychać nosam. Niechta na piečy čmychaja, musia płača.

Čmýchaŭka, ~ki. Naz. Nos (Vul.) Michaluk na lodzia čmychaŭku raskvasiŭ.

Čmýchta, ~ty. Naz. 1) Sabaka, jaki maje dobry niuch. Čmychta zajca znašoŭ. 2) Čałaviek, jaki ŭsio padrobna vypytaŭje, razviedaŭje. Niejki čmychta pryjechaŭ, musia choča niėšta vyniuchać.

Čmýchtaryć, ~ryŭ. Dz. nz. 1) Kali sabaka niėšta vyniuchaŭje. Sabaka čmychtara: musia ŭ nare myšy jość. 2) Kali čałaviek niešta choča vyviedać. Pahraničniki čmychtaruć: musia niechta hranicu pirajšoŭ.

Čóchaŭka, ~ki. Naz. Častaje čchańnie. Na dzicia čochaŭka napała.

Čop, ~pa. Naz. Vialikaja sudzina ŭ provary, dzie braha razvodzicca. U provary pastavili novy čop.

Čúcca, čúŭsia. Dz. nz. Samaadčuvańnie. Jon čujicca zusim dobra.

Čuchmólicca, ~liŭsia. Dz. nz. Mycca z myłam plochacca. Dosia tabie čuchmolicca.

Čumadrá, ~drý. Naz. Stary biełaruski taniec. Barbucha z Darotaj u vyskryni hlinu miesiučy skakali čumadru.

Čuplavać, ~váŭ. Dz. nz. Bić puhaj, dubcom, viaroŭkaj. Baćka čuplavaŭ Ryhora lejcami, što ŭ jabłynia suk advichnuŭ.

Čuprýna, ~ny. Naz. Vałasy nad łobam. Nia leź blizka da łučynki, bo čuprynu asmališ.

Čurácca, ~ráŭsia. Dz. nz. Vyrakacca, uchilacca, stydacca. Jość takija złydni, što svajej movy čurajucca.

Čútka I, Prs. Dobra adčuvaje vyšami. Naš dziadźka nadta čutka śpić; aby što šarachnułasia, dyk jon i akažycca.

Čútka II, ~ki. Naz. Pačutaja navina, viestka. Jość čutka, što budzia vajna.

Čútki, ~kaha. Prm. 1) Dobra adčuvaje huk. U katá čutkija vušy. 2) Dobra adčuvaje pach. U sabaki čutki nos. 3) Čutkaja duša. Čutkaj dušoju ŭ hety čas pasłuchaj... (J. Kup.).

Čužák, ~ká. Naz. Jinšakrajiniec. Čužakdzikun upiŭsia kraŭju śvieżaj, zaproh ciabie ŭ niavolu, ŭ batraki. (J. Kup.)

Čužaziémic, ~mca. Naz. Čałaviek čužoj ziamli. Pisaŭ heta čužaziemic: nito Žmudziak, nito niemic... (Anonim).

Čuž-čužanica, ~cy. Naz. Zusim čužy. Nijaki nie svajak. Jahonaja prożvišča hetkaja jak i naša, ali jon nam čuž-čužanica.

Čužník, ~ká. Naz. Najomny rabotnik, (parabak ci padziońnik). Naša panienka dzieńpry-dni na poli pry čužnikach piačecca.

Čužýnic, ~nca. Naz. Jinšakrajiniec. Lepi kiravacca samimi saboj, jak čužyncami.

Čviákać, ~kaŭ. Dz. nz. Źlohka žvać. Amarakancy čviakajuć humu.

Čviáknuć, ~naŭ. Dz. z. Zvalicca, upaści. Chłopic čviaknuŭ z drabin.

Čykíl, ~lá. Naz. Małych chłapcoŭ hetak zavuć. Čamu vy, čykili, ni śpicio.

Čykiłdá, ~dý. Naz. Hetak zavuć kulhavaha čałavieka. I hety čykiłda pašoŭ na kirmaš.

Čykiłdáć, ~dáŭ. Dz. nz. Kulhajučy jiści. Jon čykiłdaja ŭ les pa hallo.

Čýły, ~łaha. Prm. 1) Niekraniony, nie pamiaty. Cełaje, nieababitaje žyta. U hetaj kaładnicy čyłaja žyta. 2) Niepamiataja sałoma. Maty viažy z čyłaj sałomy.

Čýmsia. Zł. Paraŭnańnie. Lepi svajo błahoja čymsia čužoja dobraja.

Čyn, ~nu. Naz. Dziejańnie, ad słova — čynić. Čałavieka možna pakryŭdzić nia tolki błahim čynam, ali j błahim słovam.

Čynić, ~níŭ. Dz. nz. Zamiesta rabić. Sam ni znaju, nia viedaju, što maju čynić... (J. Kup.).

Čynić kudziélu. Traści kudzielu vialikim vieracianom, słać jaje tonkimi płastami dy skručavać u kudzielinu (kruciel). Hanna čyniła kudzielu.

Čyný, ~nóŭ. Naz. Miescy, dzie stykajicca doška z doškaj ŭ bandarnaj sudzinie. Kadź rassochłasia j pacikła pa čynach.

Čýpak, ~**pka.** Naz. abo — **Čapiéc,** ~pcá. Šapka na hałavie zamužnaj žančyny. U paniadziełak rana na viasielli maładoj nadzieli čypak.

Čyrýk! Kl. Hukapierajmańnie ad rezańnia kasoj, siarpom, nažom. Tata barančyka, čyryk! nažom pa horla.

Čýrkać, ~kaŭ. Dz. nz. Zamiesta rezać, žać, kasić. Ja voś čyrkaju kasoj kala kupja (błahaja sanažać).

Čysóŭka, ~ki. Nak. Kruhłyja pasmy nitak na kłubku. Kožnaja takoja pasma zaviecca — čysoŭka. Nichto ni paliča kolki ŭ kłubku čysovak.

Čyściúsińka. Prs. Vyšejšaja stupień ad słova čysta. Vypratała čyściusińka chatu.

Čýślinka, ~ki. Naz. U našych tkallaŭ termin słova adzinka. Čyślinka — para nitak u krosnach. Ja asnavała krosny ŭ dvanancata (12 pasmaŭ) i siem čyślinak.

Čytélna. Prs. Dobra napisana, bo lohka čytać. Jon piša borzda j čytelna.

Čytélnik, ~ka. Naz. Toj, chto čytaje. Ź ciabie, chłopic, słaby čytelnik, kali kožnaja słova ślibizuješ.

D

Dabiór, dóbraha. Prm. Kali paśla chvaroby papraviŭsia ci matarjalna ažyŭsia. A jon užo dabior.

Dabrá, dóbraj. Prm. Dobra majecca. Dobra čujecca. Jikava-ž tvaja žonka ci papravi łasia? — A jina ŭžo dabra.

Dabrachvóčy, ~čaha. Prm. Niaskupy. Heta čałaviek dabrachvočy: jon astatnim padzielicca.

Dabradziéj, ~ja. Naz. Čałaviek, što zyča dobra j robie dobra. Heta moj samy lepšy dabradziej.

Dabró I, dóbraha. Prm. (karotki). Niebłahoje. Ja vam pryvioz siena. Ci spadabajicia vy jaho? A dabro budzia: koni źjaduć.

Dabró II, ~rá. Naz. Dabrość. Dobry čyn. Jon dla vas vialikaja dabro zrabiŭ, a vy na jaho jašče zvodaŭ narabili.

Dabró III, ~rá. Naz. Zbožža. My ŭžo ŭsio dabro zvazili z pola j zmałacili.

Dabryniá, ~ní. Naz. Ježa z zbožavych praduktaŭ. Ježa z dabryni smačnaja i tryvałaja.

Dabýtak, ~tku. Naz. Majemaść, bahaćcie. Chata j uvieś dabytak zhareli.

Dácca ŭ znáki. Naprykreć, upomnicca. Dasca ŭ znaki siadło heta, kab jano zhareła. (J. Koł.)

Dach, ~chu. Naz. Vierch budyniny vyšej ścien. Viecir sarvaŭ dach chaty.

Dacháty. Prs. Damoŭ, da siamji. Jon na leta pajechaŭ dachaty.

Dachód, ~du. Naz. Nielehalny prybytak. Jahonaja pensija małaja, ali jon z dachodu žyvie.

Dachódzić I, ~dziŭ. Dz.nz. Nieŭznaku chitrykami dapytvacca, vypytavać. Karniejčyk u dziaciej dachodziŭ, kudy ranicaj baćka jeździŭ.

Dachódzić II, ~dziŭ. Dz. nz. Dapasujecca. Tvoj kluč dachodzia da majho zamka.

Dać i naddáć. Dać bolej, jak treba, abo dać i dabavić. Ja jamu daŭ i naddaŭ, a jamu ŭsio mała.

Dać máchu. Uciačy. Janka bača, što nipiraliŭki, dyk jon daŭ machu.

Dać u piatú. Paviarnuć nazad u hutarcy ci čynie. Kali ja jamu staŭ płacić kolki jon prasiŭ, dyk jon daŭ u piatu ((admoviŭsia pradać).

Dać viéry. Pavieryć. Lavonu skarej možna dać viery, jak kamu jinšamu.

Dačúcca, ~čúŭsia. Dz. z. Razviedać, mieć viestki. Naš susied dačuŭsia, kudy jahonaha syna zaviaźli.

Dačyniéńnia, ~nia. Naz. Pryčyna. Ja da jaho nijakaha dačynieńnia ni maju.

Dadátak, ~tku. Naz. Prydatak, dabaŭka. Jon mnie dobra zapłaciŭ i ŭ dadatak jašče torbu muki nataptaŭ.

Dadúmacca, ~maŭsia. Dz. z. Dumkami dabicca pažadanych vynikaŭ. Narešcie ja dadumaŭsia, čaho jon ad mianie choča.

Dadumlácca, ~láŭsia. Dz. nz. Prapaminać, dumać, kab uspomnić. Kali ja jamu heta skazaŭ, dyk jon staŭ dadumlacca, kali toja było.

Dadušý! Kl. Bažba. Dadušy-ž, ja jaho tam bačyŭ.

Dahadzić, ~dziŭ. Dz. z. Zrabić łasku, dapamahčy. Voś dahadzili mnie tyja chłopcy, kali dapamahli padniać voz ź sienam.

Dahadžáć, ~džáŭ. Dz. nz. Jimknucca zrabić niekamu dabro. Dahadžaj čužym ty, słužka, dy ciarpi dziciatka. (J. Koł.).

Daharý. Prs. 1) Kali hutarka pra ludziej, dyk lažać tvaram u horu. Chłopcy ližali dahary i razhlidali zory. 2)Kali hutarka ab sudzinie, dyk lažać dnom uharu. Jany čovin abiarnuli dahary.

Dahaváravacca, ~vaŭsia. Dz. nz. Zavodzić hutarku ab niečym dalokim dy nakiroŭvać jaje da niejkaj mety. Susied dahavaravaŭsia, kab ja hrošy pazyčyŭ.

Dahétul I, Prs. Da hetaha miesca. Ty budziš kasić dahetul, dzie my stajim.

Dahétul II, Prs. Da hetaha času. Dahetul ja na vas pracavaŭ, a ciapier kožny budzia pracavać na siabie.

Dahlédzić I, ~dziŭ. Dz. z. 1) Pamyć, nakarmić i prybrać dziaciej. Jej treba zarańnia ustać, pieč vypalić, dziaciej dahledzić i na pola ź ludźmi vyjšci. 2) Nakarmić napajić i padasłać statak. Stary dahledziŭ statku j palez na pieč.

Dahlédzić II, ~dziŭ. Dz. z. Prasačyć, dapilnavać. Jej treba dahledzić chto kudy pajechaŭ, chto kudy pašoŭ, chto z kim stajaŭ dy havaryŭ.

Dahlidáć, ~dáŭ. Dz. nz. 1) Sačyć, kab dzieci u svajim časie byli pabudžany, pamytu, nakormleny j prybrany. U jich babulka da-

hlidaja dziaciej. 2) Sačyć, kab statak u svoj čas byŭ nakormleny, napojeny, padścieleny. Jichny dzied dobra dahlidaja statku.

Dajcísia I, ~šłósia. Dz. z. Vyjaviłasia, znašłosia. Ci dajšłasia-ž vaša kraža?

Dajcísia II, ~ šłósia. Dz. z. Atrymać viestku, daviedacca. Jamu dajšłosia, što my ab jim tady havaryli.

Dajéšci I, ~jéŭ. Dz. z. Skončyli jeści. Hości dajeli svoj abied.

Dajéšci II, ~jéŭ. Dz. z. Naprykryć. Vy nam, svatovia, dajeli — jačnaju miakinu pajeli. (Fal. Pieś.)

Dajmájiłam. Prs. Prystavańniem, zadavańniem niečakanych pytańniaŭ, kab toj niaŭmyśle pryhavaryŭsia. Jon u dziaciej dajmajiłam dachodziŭ, chto ŭ nas byŭ.

Dájmy. Prs. Zamiest — prykładam. Kab jon choć što zrabiŭ. Dajmy, kab jon choć vady prynios.

Dakanáć, ~náŭ. Dz. z. Damahčysia svajho, asiahnuć. Jon dakanaŭ svajho: sud vyjhraŭ.

Dakaráć, ~ráŭ. Dz. nz. Rabić vymovu. Vajciać. Baćka dakaraŭ synoŭ, što hrošy ni dajuć u haspadarku.

Dakazáć I, ~záŭ. Dz. z .Danieści ŭładam. Padkazać. Jon dakazaŭ, što susied samatužku robia.

Dakazáć II, ~záŭ. Dz. z. Udavodnić. Mała na čałavieka skazać, ali treba dakazać, što jon złodzi.

Dakazáć III, ~záŭ. Dz. z. Dahavaryć da kanca. Ciapier ty dakažy da kanca tuju kazku.

Dakazáć słávy. Praz siłu vykanać niejkuju rabotu. Ja baču, što tabie naha balić, ali dakažy słavy: papasi da viečara karovy.

Dakázavać, ~vaŭ. Dz. nz. Vydumlać čaho nia było. Zavočna łajać, źniavažać. Kab ty čuła, što na ciabie Agata dakazavała la studni.

Dakáźlivy, ~vaha. Prm. Nastojlivy, ščyry, jaki davodzie spravu da kanca. Voś dakaźlivy naš nastaŭnik, kali navažyŭ školu pabudavać, dyk pabudavaŭ.

Dakliraváć, ~váŭ. Dz. z. Abiacać. Susied dakliravaŭ hrošy pazyčyć.

Dakładna. Prs. Punktoŭna. Jon pryšoŭ dakładna a šostaj hadzinia.

Dakor, ~ru. Naz. Vymova, narakańnie. Ja ni zvažaju na tvoj dakor, bo jon bispadstaŭny.

Dakranúcca, ~núŭsia. Dz. z. Datknucca. Ja da jaho navit ni dakranuŭsia, a jon kaža, što ja jaho biŭ.

Dakučáć, ~čáŭ. Dz. nz. Rabić prykraści. Vybačajcia, što ja vam dakučaŭ.

Dakúčlivy, ~vaha. Prm. Toj, chto dakučaje. Heta Alžbieta dakučlivaja baba: kožny dzień to taho to siaho prychodzia pazyčać.

Dakúčyć, ~čyŭ. Dz. z.Zrabić niapryjemnaść svajej prysutnaściu ci dziejańniem. Voś dakučyli niaprošanyja hości.

Dakúka, ~ki. Naz. Prykraść, niavyhada. Prykra nam i samim, što my robim ludziam dakuku.

Dakúl. I, Prs. Da jakoha miesca. Dakul ty mianie padviadzieš? — Da lesu.

Dakúl II. Prs. Da jakoha času. Dakul ty budziš doma? — Tolki da paŭdnia.

Dalibóh! Kl. Bažba. Daliboh-ža, ja jaho tam bačyła.

Dáli-bóli. Prs. U dalejšym časie. Ty jamu papuścisia, dyk dali-boli jon ciabie jiz chaty vyhania.

Dalikátny, ~naha. Prm. Uvažlivy, šlachotny, łahodny. Hety novy nastaŭnik dla našych dziaciej zanadta dalikatny.

Dalipán! Kl. Bažba. Dalipan-ža pajdu za jaho, kali pasvataja.

Dałádu. Prs. Tolkam, słušna. Heta jon skazaŭ daładu.

Dałakóp, ~pa. Naz. Rabotnik, što kapaje doł dla niaboščyka. Hej, kapajcia, dałakopy, jaminu-mahiłu! (J. Kup.)

Dałázić I, ~ziŭ. Dz. nz. Užyvać fizyčnyja mažlivaści, kab daleźci da peŭnaha miesca. Adam ašłapkami dałazia až da sučča padhałaj sasonki.

Dałázić II, ~ziŭ. Dz. nz. Damahacca uprašavać. Ja nia budu dałazić, ali tolki papytajusia, kali schodna pradašć dyk kuplu.

Dałóŭ. Prs. Na doł, uniz. Zvaliłasia šapka z staŭpa dałoŭ... (Fal. Pieś.)

Damahácca, ~háŭsia. Dz. nz. Užyvać usie mahčymaści. Budu damahacca, kab jon zapłaciŭ uvieś doŭh.

Damók, ~mká. Maleńki dom. U hetym damku žyvie moj siabra.

Damóknuć, damok. Dz. z. Končyć moknuć. Naša pińka damokła ŭ kučy na daždžy.

Damóŭ. Prs. Da rodnaha prychinku, da siamji. Pajdu damoŭ da baćkoŭ.

Daniáć, ~niáŭ. Dz. z. Mocna dakučyć. Viasiellijka daniało, kab jamu dychnuć ni dało. (Fal. Pieś.)

Dapadkóvy, ~vaha. Prm. Chvaravity, słaby, jakomu ŭsio škodzie. Kali ty dapadkovy čałaviek, dyk ty aby čaho nia ješ.

Dapamóha, ~hi. Naz. Pomač. Ja paklikaŭ susiedziaŭ na dapamohu padniać voz iź sienam.

Dapášci, ~páŭ. Dz. z. Dabiehčy, daleźci, paśpieć. Kali dzie jihryšča ci viasiella, dyk jina dapadzie.

Dapikáć, ~káŭ. Dz. nz. Nazalacca, padkusavać karotkimi abraźlivymi replikami. Ab čym-by Symon ni zavioŭ hutarki, dyk Janačka na kožnym słovia dapikaŭ jamu.

Dapraŭdy. Prs. Słušna, praŭdziva. Jon skazaŭ dapraŭdy, što my ŭsie tut vinny.

Dapuskáć I, ~káŭ. Dz. nz. Dazvolić, dać zhodu. Majstra jaho nia choča dapuskać da raboty.

Dapuskáć II, ~káŭ. Dz. nz. Daviaści, kab było ščylna. Siońnia stalar budzia dapuskać vokny j dźviery ŭ škola.

Dapuskáć III, ~káŭ. Dz. nz. Padumać, pavieryć. Ja mahu dapuskać, što jon ukraŭ tyja hrošy.

Dapuścicca, ~ciŭsia. Dz. z. Niepracivicca. Jak-ža ty dapuściŭsia, kab u ciabie ukrali tyja hrošy.

Dapuščéńnia, ~nia. Naz. Pryhadvańnie. U mianie jošć dapuščeńnia, što jon schavaŭ tyja hrošy dy kaža, što ŭkrali.

Dapytácca, ~táŭsia. Dz. z. Vypytać, damahčysia adkazu. U jaho ciažka dapytacca, dzie jon byŭ i što dzie rabiŭ.

Dapytáć, ~táŭ. Dz. z. Z dapamohaj pytańnia daviedacca. Jazyk i Kijiva dapytaja.

Darabíć I, ~bíŭ. Dz. z. Pryrabić. Da hetych dźviarej treba darabić zamok.

Darabíć II, ~bíŭ. Dz. z. Dapracavać. Čaho ŭhora ni darabili, dyk musim siahońnia darabić.

Daraścí, ~rós. Dz. z. Vyraści ŭ svaju mieru. Hety chłopic, jak daraście stałych hadoŭ, dyk budzia dobra kasić.

Darašaváty, ~taha. Prm. Koler paŭšci kania, kali pieramiešana biełaja j čyrvonaja poŭść. Tut prajechaŭ čałaviek na darašavatym kani.

Daražéńki, ~kaha. Łaskavy vykaz słova — darahi. A maje-ž vy daražeńkija, ja-ž vam navinu skažu.

Darėčy. Prs. Tołkam. Jon choć raz darečy skazaŭ.

Darmá. Prs. Biaz hrošy, biez płaty. Vysialencam darma ješci dajuć.

Darmó. Prs. Ničoha błahoha. Vybačajcia, dziadźka, što my vam tut dakučali. — A darmo, jikaja tam dakuka.

Daručýć, ~čýŭ. Davieryć upaŭnavažyć. Ja daručyŭ bratu maje rečy.

Daržník, ~ká. Naz. Zaharadź z pavietkaj dla statku. Pastuchi zahnali statak u daržnik, a sami pašli na abied.

Daskanáła. Prs. Słušna, praŭdziva. Daskanała skazana pani-dziadźku.

Dasóchnuć, dasoch. Dz. z. Skončyć sochnuć. Heta siena dasochła ŭ kapach.

Dastácca, ~táŭsia. Dz. Nasiłu dabracca. My ledź dastalisia na bierah.

Dastáć, ~táŭ. Dz. z. 1) Atrymać. Jon dastaŭ list z pošty. 2) Uziać. Dziadźka dastaŭ knihu z palicy. 3) Vybrać. Našy dastali bulbu ź jamy.

Dastýryć, ~ryŭ. Dastajać, dapilnavać. Ty musia na jhryščy dastyryła da kanca, bo pozna pryšła.

Daścípny, ~naha. Prm. Rupny, starały, havorki. Heta čałaviek daścipny, jon usiudy dalezia, nihdzie nia chibia.

Dasiahnúć, ~núŭ. Dz. z. Dabicca, damahčysia. Jon dasiahnuŭ taho, čaho damahaŭsia.

Daśpiéć, ~piéŭ. Dz. z. Stacca śpiełym. Hety jačmień užo daśpieŭ.

Datúl I. Prs. Da taho času. Ja budu čytać datul, pakul naŭčusia.

Datúl II. Prs. Da taho miesca. Ja budu jechać datul, dzie my ŭčora načavali.

Datváru. Prs. Daŭspadoby, da gustu. Hladžu tavaru, što mnie datvaru. (K. Krap.)

Daŭhalícy, ~caha. Prm. Asoba z pradaŭhavatym tvaram. Moj dziadźka daŭhalicy.

Daŭhałýgi, ~gaha. Prm. Asoba z doŭhimi łytkami. Heny-ž daŭhałygi prychodziŭ kalos pazyčać.

Daŭhaviázy, ~zaha. Prm. Asoba ci žyvioła z strojnymi častkami cieła. Heta žarabia daŭhaviazaja: ź jaho moža vyšci dobry koń.

Daŭ ládu. Žartaŭlivaja zaŭvaha, kali chto chvalicca, što šmat raboty zrabiŭ. Nu, ty tam užo j daŭ ładu.

Daŭmiécca, ~miéŭsia. Dz. z. abo — **Zdaŭmiécca,** ~miéŭsia. Uciamić, zdahadacca. Ja doŭha nia moh daŭmiecca, čaho hety čałaviek ad mianie choča.

Daŭspadóby. Prs. Padabajecca, pryšło da gustu. Hety koń mnie daŭspadoby.

Daŭžník, ~ká. Naz. Čałaviek, što nia ’ddaŭ doŭhu. Heta daŭžnik biznadziejny.

Daviarónaja práŭda. Biassumliŭnaja praŭda. Heta daviaronaja praŭda, što niŭzabavia vajna budzia.

Davidácca, ~dáŭsia. Dz. nz. Prychodzić adviedać. Jon časta nas davidajicca.

Daviedacca, ~daŭsia. Dz. z. Dabyć viestki. Treba daviedacca ci jošć u młynia zavoz.

Davíer, ~ru. Naz. Daviaracca na čyjoś sumleńnie. Hety čałaviek maja davier u našych silan.

Daviérliva. Prs. Z poŭnaj vieraj. Jon davierliva stavicca da majho baćki.

Daviérlivy, ~vaha. Prm. Chto biez zaściarohi kožnamu viera. Davierlivaha čałavieka časta ašukavajuć.

Davódzicca I, ~dziŭsia. Dz. nz. Naležycca. Jon mnie davodzicca dziadźkam.

Davódzicca II, ~dziłasia. Dz. nz. Zdaracca. Ci raz mnie davodziłasia adnamu ŭ lesia načavać.

Davódzicca da viédama. Paviedamlajecca. Davodzicca da viedama, što zaŭtra škoła budzia začynina.

Davódzić I ,~dziŭ. Dz. nz. Udavadniać, dakazavać. Ahranom davodziŭ silanam, što štučnaja uhnajeńnia vielmi karysnaja.

Davódzić II, ~dziŭ. Dz. nz. Viaści da peŭnaha miesca. Jany davodzili svaje koni da samaha vozira.

Davódzić III, ~dziŭ. Dz. nz. Dapuskać, kab ščylna prystavała adna reč da druhoj. Hety Jihnat ščylna davodzia dźviery da vušakoŭ.

Davóli. Prs. Dosia, dosić, do. Davoli my naciarpielisia ździekaŭ.

Dazórca, ~rca. Naz. Hetak zvaŭsia za pryhonam načalnik nad siaianami i vajtami. Todar Nasevič byŭ doŭhi čas dazorcam.

Dazváńnia. Prs. Da rešty. U jaho zharela usio dazvańnia.

Dazvól, ~łu. Naz. Zhoda, pazvaleńnie. Ja maju dazvoł ad sudździ pradać hety dom.

Dažynki, ~nak. Naz. Chatniaje śviata ŭ čeść kanca žniva. U nas zaŭtra dažynki.

Dbać, dbaŭ. Dz. nz. Mieć na pamiaci. Kłapacicca. Baćka dbaja pra siamju.

Déńka, ~ka. Naz. Kruhłaja daščačka, što padstaŭlajuć pad skavaradu, kab stała nie zapeckała. Pastaŭ skavaradu na denka.

Déraš, ~ša. Naz. Koń, jaki maje pamiešanuju biełuju i ryžuju poŭść. Dziadźka Anton pajechaŭ na svajim deraŝy.

Dérba, ~by. Naz. abo — **Dérbina**, ~ny. 1) Chudoje staroje skacio. Janka pavioŭ pradavać svaju derbu. 2) Stary chudy čałaviek (vulh.). Derbina ty staraja, našto tabie ubory.

Dlákacca, ~kaŭsia. Dz. nz. Biaździejničać. Vy, chłopcy, ni dlakajcisia: bačycia sonca nizka, a kopy nia źniesiny.

Dnavác, ~váŭ. Dz. nz. Pravodzić dzień. My dnavali ŭ lesia, a načami jšli damoŭ.

Dniécca, ~łasia. Dz. nz. Pačynaje rabicca dzień. Užo dniełasia, kali my vyjiždžali z domu.

Dóbraść, ~ci. Naz. Dabrata, dabratlivaść. Padziakavaj mnie za maju dobraść, što ja tady ciabie nia źjeŭ. (Fal. Kaz.).

Dóchla, ~li. Naz. Pošasnaja chvaroba na žyviołu. Napała dochla na kurej.

Dóhlad, ~du. Naz. abo — **Dahlád**, ~du. Ruplivść ab siamji ci haspadarcy. Dzie błahi dohlad, tam błahaja j haspadarka.

Doł I, ~łu. Naz. Jama dla pachavańnia niabožčyka. Niabožčyka ŭpuścili ŭ doł.

Doł II, ~łu. Naz. Niz, ziamla. Chłopic ź jabłyny saskočyŭ na doł.

Dółkach Prs. U nizie na dole. U jich dołkach śmiećcia ni ažyrgnuć.

Dóńka, ~ki. Naz. Dačka. Daść Boh dońku, daść Boh i dolku. (Fal. Pryk.)

Dósia. Prs. abo — **Dosa.** Do. Dosia błaznavać, kali stali dzieci uznavać. (Fal. Pryk)

Dóstup, ~pu. Naz. Daleźci praz pryrodhuju pieraškodu. Birahi hrazkija, dyk da raki dostupu nima.

Dóśvićcia, ~cia. Naz. abo — **Dóśvitak**, ~tku. Zadoŭha da dnia. Za dośvićcia jany zmałacili vosim paścielaŭ harochu.

Dóśvita Prs. Nočy pierad dniom. Siahońnia dośvita vypaŭ śnieh.

Dóščački ~čak. Naz. Dva kijočki ŭ vasnovie krasion miž nitoŭ i pražnaha navoja. Jany utrymlivajuć zieŭ krasion. Adsuń, dzietki, doščački.

Dóŭbiła, ~ły. Naz. Niedareka. Kudy ni pašli hetu doŭbiłu, dyk jina niejkaju biadu zrobia.

Dóŭbnia I, ~ni. Naz. Buława z taŭstoha palena zabivać kolle ŭ ziamlu. Doŭbnia łažyć na dryvotni.

Dóŭbnia II, ~ni. Naz. Niraźbitny, baŭdałavaty čałaviek. Ci-ž heta doŭbnia što dobraja skaža.

Doŭž, daŭžá. Naz. Dźviery ŭ vulej, kałodu. Vyń doŭž dy vymici piatu vulla.

Drabizá, ~zý. Naz. Małyja rečy ci małyja jistoty. 1) Zbor drobnych rečaŭ. Tut buiba zastałasia tolki drabiza .2) Małyja dzieci. Što-ž jina zahadaja udavoj zastaŭšysia z hetaj drabiazoj.

Drabínka I, ~ki. Naz. Maleńki drabok. cukru. U chvoraj ciotki ni drabinki cukru.

Drabínka II, ~ki. Naz. Kalosy, dzie vierch panarada zmajstrovany z stajačych błanačak. Dziadźka pajechaŭ na kirmaš na novaj drabinca.

Drabnasłój, ~ju. Naz. Dreva, jakoje marudna raście, dyk maje drobnyja słaji. Na vierchniaju došku jiskrypki vybiraj jełku drabnasłoj.

Drabníca, ~cy. Naz. Malusieńkaja reč ci častka rečy. Ab hetaj drabnicy ni varta j havaryć.

Drabók, ~bká. Naz. Maleńki kavałačak cukru ci soli. Dzied pałažyŭ na chleb drabok cukru.

Dráby, ~baŭ. Naz. Vierchniaja častka kalosaŭ, dzie kładucca ŭsie rečy dla pieravozu. U drabach ližała try miachi bulby.

Drácca I, dráŭsia. Dz. nz. Sudzicca,, pravavacca. Jany viečna dziarucca za ziamlu.

Drácca II, dráŭsia. Dz. nz. Drać skuru paznohciami. Jon dziarecca jak u karościa.

Drácca III, dráŭsia. Dz. nz. Rviecca adzieža. Kažuch dziarecca, na novy spadziajecca. (Fal. Pryk.)

Draciák, ~ká. Naz. abo — **Dratavánka**, ~ki. Dobraja puha, źvitaja z troch stołak (aboračak). Pastušok načapiŭ novy draciak.

Drać I, draŭ. Dz. nz. Drać łazu (ździrać karu z łazy). Dziary łazu, dyk ja ciabie źviažu. (Fal. Pryk.)

Drać II, draŭ. Dz. nz. Dziorci bulbu na tarca. Hanna dziare bulbu na bliny.

Drać III, draŭ. Dz. nz. Raździrać adziežynu. Mama dziare kašulu na 'nučy.

Dráčka, ~ki. Naz. abo — **Dráka**, ~ki. Ciaślarskaja pryłada rabić ryski na biernie. Cieśli zhubili dračku.

Dráčki, ~čak. Naz. Pryłada abdzirać ci pačasavać lon. Mama pryvizała drački da stała: budzia abdzirać lon.

Dráka, ~ki. Naz Ryski na biarnie zroblenyja dračkaj pry pabudovie budynku. Tata pradziraja biarno, a dziadźka vybiraja draku na biarnie.

Draníca, ~cy. Naz. Tonkaja doška, ščapanaja (dranaja) pieravažna ź jełki. Daŭna kryli strechi pieravažna dranicami.

Draníčnik, ~ka. Naz. Majstra drać drani-

cy. Draničnik sartuja dranicy.

Dránka I, ~ki. Naz. Babka z dranaj bulby. Siońnia mama dranku varyła.

Dránka II, ~ki Naz. Admysłovyja ščepki dla nakryćcia strechaŭ. U našym dvare usie budynki kryty drankaj.

Drantviéć, ~viéła. Dz. nz. abo — **Miarćviéć,** ~viéła. Časam pry spańni ŭ choładzie na ćviardoj paścieli dyk ruka, bok ci naha robicca niačułaj. Kali jon spaŭ na kamieńni, dyk naha zdrantvieła.

Drápać, ~paŭ. Dz. nz. Čamiašyć pupuškami palcaŭ. Silanin niešta dumajučy drapaŭ patylicu.

Drapanúć, ~núŭ. Dz. z. abo — **Drópnuć,** ~nuŭ. Raptam pabiehčy, uciačy. Adam, kali adkraŭsia ad kanvoju, dyk drapanuŭ raŭkom u bałota.

Drapiéžnik, ~ka. Naz.Žviary, ryby, ptuški, što žyviacca słabiejšymi jistotami. Drapiežniki byvajuć i vialikija i małyja.

Drapiéžyć, ~žyŭ. Dz. nz. Źniščać, drać, psavać, taptać. Kury drapiežuć hrady.

Dratavác, ~váŭ. Dz. nz. Taptać nahami. Koni dratavali uschody zbožža.

Draŭlány, ~naha. Prm. Toje, što zroblena z dreva. Hety stoł draŭlany.

Dravúška, ~ki. Naz. Maładaja karova, što ni razu nie cialiłasia. Dziciaci daci ciałušku-dravušku. (Fal. Pieś.)

Drénny, ~naha. Prm. Błahi, kiepski. Drenny toj čałaviek, što ludziej kryŭdzia.

Dreń, ~ni. Naz. Reč, što ničomu niavarta. Vykiń hetu dreń na śmietnik.

Dréŭka, ~ki. Naz. Smalanyja ščepki na padpałku droŭ. Vaźmi dreŭki j padpali drovy ŭ piečy.

Dréva, ~va. Naz. 1) Adno rastučaje dreva. Pry darozia rasło dreva. 2) Draŭlany matarjał. Navazili dreva na pabudovu škoły.

Drob, ~ba. Naz. Kavałak cukru, soli ci čaho jinšaha. Tut try draby cukru.

Dróbiź, ~zi. Naz. Maleńkija małavažnyja rečy. Ja ŭsiu tvaju drobiź ukinuła ŭ pryskrynak.

Dróhka. Prs. Ad słova dryžeć. Padkidaje, dryžyć. Pa bruku drohka jechać.

Dróvy, droŭ. Naz. Dreva dla apału. Drovy ližać na dryvotni.

Dručók, ~čká. Naz. Doŭhi mocny kij. Na dručok prymacavali flahu.

Druhím rázam. Jinšym časam. Ja hetu rabotu zrablu druhim razam.

Druz, ~zu. Naz. Drabniusieńkija abłomki dreva, cegły i jinš. Duda z dubu zvaliłasia, na druzački pabiłasia. (Fal. Pieś.)

Dražníć, ~níŭ. Dz. nz. 1) Dražnić čałavieka: pierakryŭlać jahonuju movu, abo pachodku. Piatruś učora dražniŭ ciabie na vulicy. 2)Dražnić žyviołu: Uvodzić jaje ŭ złość, vyvodzić z ciarpieńnia. Chłopic dražniŭ sabaku, pakul toj nia ŭkusiŭ jaho.

Družáka, ~ki. Naz. Ščyry siabra, kunpan. Jahony družaka jaho pakinaŭ.

Družýna, ~ny. Naz. Udzielniki viasiella. Viasiella končyłasia j družyna raźjechałasia.

Dryhún, ~ná. Naz. Toj chto trasiecca (ad słova dryžeć). Dryhun ty. Čaha ty trasieššia?

Dryhvá, ~vý. Naz. Pływun, što kali pa jim chodziš, dyk jon trasiecca, dryžyć. Ni puskaj statku na dryhvu, bo palaža.

Drýnda, ~dy. Naz. 1) Niazhrabnaja karova na vysokich nahach. My svaju dryndu pradali. 2) Hetak kažuć na niastrojnuju dziaŭčynu na vysokich nahach. (Vul.) Vun Łukašova drynda pašła.

Dryndáty, ~taha. Prm. Daŭhanohi. Dryndaty statak dobra chodzia pa bałocia.

Dryvasiék, ~ka. Naz. Rabotnik, što drovy siače. Dryvasieki pašli damoŭ.

Dryvianý, ~nóha. Prm. Taja reč, što z droŭ. Dryviany vuhal užyvajuć kavali.

Dryvótnia, ~ni. Naz. Miesca, dzie siakuć drovy. Drovy złažyli na dryvotni.

Drýžyki, ~kaŭ. Naz. Dryžeńnie cieła ad choładu ci strachu. Jaho ad strachu kinuła ŭ dryžyki.

Dúbalt, ~tu. Naz. U dva razy. U hetych krosnach utkom sadzia ŭ dubalt.

Dubaltóŭka, ~ki. Naz. Strelba z dźvuma rulami. Heta bratava dubaltoŭka.

Dubaltóvy, ~vaha. Prm. Padvojny. U hetym habelku zilazka dubaltovaja.

Dúbam. Prs. Stać na zadnija nohi. Koń staŭ dubam.

Dubásić, ~siŭ. Dz. nz. Bić, łupcavać. Na kirmašy zaharancy Mikołu dubasili.

Dubélty, ~taŭ. Naz. U kašuli nakładanaja piarednia. Heta kašula z dubeltami.

Dubká. Prs. Stać na zadnija łapy. Sabaka staŭ dubka i prosia cukru.

Duć, duŭ. Dz. nz. Bić (Vul.). Duj jaho pa karku. Našto jon ciabie čapaja.

Dudá, ~dý. Naz. Staradaŭny muzyčny jinstrumant. Stary Paŭluk jihraŭ na dudzie.

Dudaváty, ~taha. Prm. Čałaviek niaspryt-ny, niepavarotlivy. Heny chłopic niejki dudavaty: dzie ni paviernicca, dyk začepicca.

Dudkaváty I, ~taha. Prm. Adziežyna, što vyhladaje vuzkaj. Heny kažuch choć i niaciesny, ali vyhladaja dudkavatym.

Dudkaváty II, ~taha. Prm. Kruhłaja pradaŭhavataja reč z dzirkaj (pustatoj) uvasiarodku. U dziahili cybina dudkavataja.

Dudúkać, ~kaŭ. Dz. nz. Uzajemna havaryć. My z svajej załoŭkaj zyšlisia, dyk uvieś viečar dudukali.

Duhá, ~hi. Naz. Snaść dla zaprahańnia kania. Voś chamut vaš i duha j ja vam boli ni słuha. (Fal. Pryk.)

Dúlka, ~ki. Naz. Drabniusieńkaje j karotkaje vałakonca, što sypiecca, kali lon trasuć. Žmiaci, dačuška, dulku dy vykiń na śmietnik.

Dumavína, ~ný. Naz. abo — **Truná,** ~ný. Jiskrynka ŭ jakoŭ chavajuć niabožčyka. Niabožčyka pałažyli ŭ dumavinu.

Duplináty, ~taha. Prm. Dreva, u jakim vyhniła nutro. Pień vialik, ali duplinat. (Fal. Pryk.).

Dupló, ~lá. Naz. U nutry dreva vyhniŭšaja dzirka. U dupli byli pčoły.

Dúr, ~ru. Naz. abo — **Durnóta,** ~ty. Jon niejki dur u hałavu puściŭ i prahojdaŭ haspadarku.

Duračýna, ~ny. Naz. Lohkaja łajanka, zamiesta — durań. Duračyna ty, kudy-ž ty leziš, heta-ž ty zvališsia.

Durnóść, ~ci. Naz. abo — **Dúraść,** ~ci. Durnyja dumki. Maładość — durność. (Fal. Pryk.).

Duraślívy, ~vaha. Toj chto časta dureje. Voś duraślivy hety chłopic, i minutki ni pasiadzić spakojna.

Duréć, ~réŭ. Dz. nz. Svavolić. Pieraškadžać jinšym. Błahija dzieci durejuć.

Durécka, ~ki. Naz. Toj durecka, chto časta dureje. Soram być dureckam.

Durníca, ~cy. Naz. Toje samaje, što j durań, ale ŭ łaskaviejšaj vymovie. Durnica ty, kudy-ž ty pabieh, ci-ž ty zajca dahoniš?

Durníć, ~níŭ. Dz. nz. Ujaŭlać niekaha durnym dy jimknucca jaho ašukać. Što-ž ty mianie durniš? Ty dumajiš, što ja durniejšy za ciabie?

Durniéć, ~niéŭ. Dz. nz. Rabicca durnym. Jon užo pačynaja durnieć.

Durníła, ~ły. Naz. Toje samaje, što j durań, ale bolej źnievažalna. Heny durniła mnie aviečki raspudziŭ.

Durýć, ~rýŭ. Dz. nz. Paturać u durnych nałohach, razduravać, raspuskać. Nia treba duryć małych dziaciej, bo paśla ciažka budzia jich advučavać.

Dušá I, ~šý. Naz. Uhare ŭ chamucie miž kleščaŭ pałačka, kab chamut byŭ peŭnaj šyryni. U hetym chamucie duša złamałasia.

Dušá II, ~šý. Naz Tonkaja pałačka, jakaja ŭstaŭlajecca ŭ vyskrypku miž dolnaj i vyšejšaj doškami. Muzyka jiskrypku ładzia, bo duša abvaliłasia.

Dušahúb, ~ba. Naz. Zabojca, kat, chto hubie niavinnych ludziej. Henamu dušahubu nia miesca miž ludziej na ziamli.

Duškuravác, ~váŭ. Dz. nz. Žartavać, śmiajacca, kpić. Jon siadzieŭ z nami da poznaj nočy, — duškuravaŭ, śmijaŭsia, žartavaŭ.

Duškuréń, ~rniá. Naz. Žartaŭnik, kamadyjan, čmut. Dzie hety daškureń, tam i śmiechu poŭna.

Dúžki, ~žak. ~kaŭ. Naz. Borki, chodańnie. Dva chłopcy schapilisia ŭ dužki.

Dúžycca, ~žyŭsia. Dz. nz. Barokacca, chodacca. Našy chłopcy dužylisia: praz plačo, upajaski, uzahrudki.

Dvajáki, ~kaha. Prm. Dvuch hatunkaŭ. U nas chleb dvajaki: bieły j čorny.

Dvajámicca, ~miŭsia. Dz. nz. Chvarablivy zrok, kali z adnej rečy vydajucca dźvie. Heta tabie ŭvačču dvajamiłasia, kali vidziŭ dvajich, bo tam ja adna była.

Dvajámisty, ~taha. Prm. Dvajamisty zrok, kali z adnej rečy — dźvie zdajucca. U starych ludziej byvaja dvajamisty zrok.

Dvajčák, ~ká. Naz. Sudzina-mierka, što ŭ sabie źmiaščaje dźvie peŭnyja adzinki. Heta garnic dvajčak. Jim za raz sypicca dva garcy.

Dvajčásty, ~taha. Prm. Składajecca z dźviuch pałavin. U nas u śviatlicy dźviery dvajčastyja, a na kuchni adzinočnyja.

Dvójčy. Prs. Dva razy. Dvojčy prychodzili da nas złađzieji.

Dvor I, dvará. Naz. Haspadarka abšarnika. Jon słužyŭ u dvare parabkam.

Dvor II, dvará. Naz. abo —**Panadvórak,** ~rka. Prastory miž chataj i jinšymi budynkami sielanina. Dvor pa bor, a varoty pa bałota. (Fal. Pryk.)

Dvórny, ~naha. Prm. Toje, što naležycca dvaru. Dvorny les.

Dýchavica, ~cy. Naz. Chvaroba lehanieŭja, kali čałaviek ci koń choć ź nievialikaj pieratuhi časta dychaje. Stary Łukaš maja dychavicu.

Dychavíčny, ~naha. Prm. Chvory na dychavicu. Hety koń dychavičny.

Dýcht, ~tu. Naz.Niespakoj, turbota, kłopaty. Budzia dychtu, budzia: pačapaŭ tupym naroham kurhanovy hrudzi. (J. Kup.)

Dyséni, ~niaŭ. Naz. Tkanyja vuzory na pałatnie. Zaściali abrus u dyseni.

Dýtka, ~ki. Drobnaja maneta. Źviažy vienik Sorca, dyk jina dytku j daść.

Dyk. Zł. Kali ja zvaliŭsia z vozu, dyk ty, dzied, mianie paniasieš.

Dýkała, ~ły. Naz. Źniavažalnaje słova na taho, chto zajikajecca, abo časta ŭžyvaje słova — dyk. Ja ni ŭciamiŭ, što heny dykała skazaŭ.

Dykštó. Prs. Zamiesta — darmo. Dykšto, kali jon na mianie hetak i skazaŭ, mnie heta ni śviarbić i ni balić.

Dýk-ža. Prs. Upaŭnieńnie. Dyk-ža jon tam byŭ.

Dylóŭka, ~ki. Naz. Taŭstaja doška. Z čatyroch dylovak budziš mieć chacinu. (J. Kup.)

Dýl-dýl! Kl. Hukapierajmańnie. ad chutkaj i lohkaj chady. Ja hladžu až niechta, dyldyl! z-pad majej kleci.

Dyléć, ~léŭ. Dz. nz. Ledź-ledź sypacca. Pačynaja dyleć śniažok.

Dýł, łu. Naz. Drabniusieńki pyłok. Dyłok muki asieŭ na stoł i łavy.

Dýni, ~niaŭ. Naz. Samy niz žyvata. Heny pjany schapiŭ Baŭtruka zahrudzi dy kalenam pad dyni.

Dýsa, ~sy. Naz. Samaje zvužanaje miesca,

dzie pavietra z kavalskaha miecha vychodzie ŭ horan. Dzie pavietra z dysy vylitaja ŭ horan, tam vuhalla haryć sinim ahniom.

Dýza, ~zy. Naz. Dziaŭčyna-padletak tonkaja dy vysokaja. A heta-ž dyza jašče biehaja za dziaćmi.

Dziacínicca, ~niŭsia. Dz. nz. Hetak kažuć, kali stary ci darosły robie ci havora padziacinamu. Hety stary pačynaja ŭžo dziacinicca.

Dziacínic, ~nca. Naz. Hetak łajuć padletka, što ź dziaćmi hulaje. Ty, dziacinic ź dziaćmi znašoŭ hulniu.

Dziacínstva, ~va. Naz. Dziciačyja hady. Dziacinstva — viasioły čas ŭ žyćci.

Dziacínstva pahaniáć. Kali darosły stavie dziciačyja patrabavańni. Ty ŭžo vyras z čałavieka, a pačynajiš dziacinstva pahaniać.

Dziacíšča, ~ča. Naz. Hramada dziaciej (u niełaskavym vykazie). A čaho tut heta dziacišča paźbirałasia? Chto jim pazvoliŭ tut być?

Dziaciúk, ~ká. Naz. Darosły chłopiec, kavaler. Dziaciuki spravili jihryšča.

Dziadúla, ~li. Naz. Łaskavy nazoŭ dzieda. Dziadula pčoł pilnuja.

Dziadý, ~doŭ. Naz. Naša staražytnaje śviata ŭ pamiać praščuraŭ. Našy papiaredniki ź vialikaj pašanaj adpraŭlali śviata Dziady.

Dziadý vadzíć. Uzajemna častavacca pierachodziačy z adnej chaty ŭ druhuju. Našy susiedzi ceły tydzień dziady vadzili.

Dziádzina ~ny. Naz. Dziadźkava žonka. Dziadzina krosny tče.

Dziadzínic, ~nca. Naz. Panadvorak u majontku. Na dziadzincy stajali vazy.

Dziádźka, ~ki. Naz. Baćkaŭ i matčyn braty j kožny darosły mužčyna. Dzieci ź dziadźkam pašli ŭ hryby.

Dziáha, ~hi. Naz. Skuranaja šyrokaja z spronžkaj padpirazka. Dziadźka padpirazaŭ kažuch dziahaj.

Dziákavać, ~vaŭ. Dz. nz. Vyjaŭleńnie ŭdziačnaści. Ciotka nam dziakavała, što my jejnaju karovu papaścili.

Dziákuj, ~ju. Naz. Heta słova vykazvajuć za zroblenuju łasku. Dziakujam ni adbyć, a treba zapłacić. (Fal. Pryk.)

Dziańhúb, ~ba. Naz. Hultaj, što marnuje pracoŭny čas. Z hetaha Michałki ni rabotnik, a dziańhub.

Dziańhúbić, ~biŭ. Dz. nz. Marnavać pracoŭny čas. Vy, chłopcy, ni dziańhubcia, bo bačycia, što sonca nizka, a raboty jašče šmat.

Dziaré nos. Chanaberycca. Hety Stalučok hultaj i durny, a jašče dziare nos.

Dziarniéŭja, ~ja. Naz. Drenna apracavanaja ziamla. Nima nadzieji, što na hetym dziarnieŭji paraście dobry lon.

Dziartúcha, ~chi. Naz. Niavysokaje dreva z hustym suččam. Kala hetaj dziartuchi pracy šmat, a karyści mała.

Dziarúha, ~hi. Naz. Paścielnaja adziežyna z radna, šytaja ŭdvoje, jak vialiki miech. Pastoj kabyła: dziaruhi zabyła. (Fal. Pieś)

Dziarún I, ~ná. Naz. Handlar, uradoviec, śviatar ci lekar, jaki vymahaje z hramadzian vialikaj płaty za svaju absłuhu. Hety dziarun zaraz i skuru ździare.

Dziarún II, ~ná Naz. Chłopiec, u jakoha skora dziarecca adzieža. Majmu dzirunu adziežy ni naparacca: lacić jak na 'hni.

Dziarzón ~na. Naz. Vulej zrableny z došak, ale nie ramovy. Małaja piravaha dziarzona nad kałodaj.

Dziaŭbścí, dzioŭb. Dz. nz. Chvatać dziubaj. Kury dziaŭbuć jačmień.

Dziaŭčo, dziŭčáci. Naz. Dziaŭčyna ŭ panižalnym vykazie. Tam niejkaja dziaŭčo aviečki pasie.

Dziážačka, ~ki. Naz. Vuzkaja skuranaja pałoska nad brylam u šapcy. Tata kupiŭ mnie šapku z dziažačkaj.

Dziáźka, ~ki. Naz. Vuzkaja skuranaja padpirazka, jakoj mužčyny padpirazaŭjuć portki. Dziadźka kupiŭ sabie novaju dziažku.

Dzichciaréń, ~ cirniá. Naz. Chvaroba dziciačaha vieku. Doktar kazaŭ, što ŭ hetaha chłapca dzichciareń.

Dzicianió, ~ciniáci. Naz. Dzicia. Niejkaja dziciano ŭ łužynia boŭtajicca.

Dzič, ~ču Naz. M. r. Zarosšaja lesam i kustami dzikaje bałota. Tata ŭ dzičy kapiak siena nakasiŭ.

Dzíčka I, ~ki. Naz. Dzikaja jabłyna ci jhruša. Na miažy rasła jihruša-dzička.

Dzička II, ~ki. Baradaŭki ŭ koni. U Jankavaj kabyły na baku dzička.

Dzied I, ~da. Naz. 1) Baćkaŭ i matčyn baćki. Dzied skazaŭ mnie kazku. 2) Starac-ubohi. Niejki dzied pašoŭ abčapaŭšysia torbami.

Dzied II, ~da. Kalučaja raślina (Čartapałoch). Napar svajmu dziciaci ad spužańnia kalučaha dzieda.

Dziédačka, ~ki. Naz. abo — **Dzidavička,** ~ki. A kali parsiučok, dyk **Dzidavík,** ~ká. Śvinčo, što karmili da Dziadoŭ na miasa. Voŭk schapiŭ dzidavičku Janki Kancavoha.

Dziédźka, ~ki. Naz. Łaskavy nazoŭ dzieda. Pahavorym dziedźka ab ludziej bo ab nas ludzi ŭžo daŭna havoruć. (Fal. Pryk.)

Dziéjić I, ~jiŭ. Dz. nz. Rabić, tvaryć, dziejničać. Tut treba nia tolki havaryć, ali j dziejić.

Dziéjić II, ~jiŭ. Dz. nz. Apaviadać, razkazvać. Stary dziejiŭ, jak daŭna žyłosia.

Dziéjkać, ~kaŭ. Dz. nz. Apaviadać niejkija nia peŭnyja naviny. Ja čuŭ na kirmašy dziejkali, što byccam maja być vajna.

Dziel, ~li. Naz. Vydzielenaja častka. Kali ty nas nia słuchajiš, dyk biary svaju dziel dy jidzi ad nas.

Dzié-ni-dzié. Prs. Vielmi redka. Dzie-ni-

dzie snapy stajać jašče na poli.

Dzień-ada-dnia. Prs. Biaskoncy praciah. dziń-ada-dnia čakaj na dapamohu.

Dzień-pry-dni. Prs. Zaŭsiody. Dzień-prydni jon hulma hulaja.

Dzień-u-dzień. Prs. Kožnaha dnia. Dzień-u-dzień jon pracuja, jak čorny voł.

Dzierć I, ~ci. Naz. Hustyja skudłošanyja vałasy. Ciažka rasčasać hetu dzierć.

Dzierć II, ~ci. Naz. Husty zaraśnik u lesie. Usie čerci z adnej dzierci. (Fal. Pryk.)

Dzierć III, ~ci. Naz. Udziarnieŭšaja kareńniem pustaziella ziamla.. Što ni pasiej u hetu dzierć, dyk prapadzie.

Dziétuchny, ~naŭ. Naz. Łaskavy nazoŭ dziaciej. Pajdziom, dzietuchny, małacić.

Dziévir, ~ra. Naz. Mužaŭ brat. Heta dzieci majho dzievira.

Dziklívy, ~vaha. Prm. Svojskaja žyvioła, što da ruk nia jdzie. U nas jość dziklivaja kuryca, što nikoli ŭ chatu ni ŭzavieš.

Dzilánka I, ~ki. Naz. Kavałak miasa, jak na raz źješci. Dziadzina mnie naliła misku kapusty i pałažyła na talerku dzilanku miasa.

Dzilánka II, ~ki. Naz. Kavałak lesu pryznačany na vysiečku. My chaŭrusam kupili dzilanku lesu na biarvieńnia j na drovy.

Dzilbá, dzialbý. Naz. Padzieł haspadarki. U našych susiedziaŭ dzilba: zbožža i pasudak užo padzialili.

Dzióran, ~rnu. Naz. Vierchni płast ziamli z muravam. Abłažy klumby dziornam.

Dziórzka. Prs. Brutalna, prydzirliva. Jon dziorzka hlanuŭ na nas.

Dziórzki, ~kaha. Prm. Čałaviek achvočy sudzicca pravavacca. Hladzi, synok, kab Macieju škody ni zrabiŭ, ato jon čałaviek dziarzki, dyk absudzia nas.

Dziraŭjó, ~já. Naz. Dreva ad razvalenych budynkaŭ. Dziraŭjom zavaliny dvor.

Dziraviáka, ~ki. Naz. Kavałak dreva. Ja ŭ bałocia na niejkaju dziraviaku nahu prabiŭ.

Dzirávy, ~vaha. Prm. Niacełу, ź dzirkami. Dziravaha miecha ni napchajiš. (Fal. Pryk.)

Dzirkáč, ~čá. Naz. Stary sadrany vienik. Dzieci dzirkačami miali dvor.

Dzirkáty I, ~taha. Prm. Taja reč dzirkataja, dzie šmat maleńkich dziračak. Nastaŭnik kazaŭ,što naša cieła dzirkataja, što praz tyja dzirački prachodzia pot.

Dzirkáty II, ~taha. Prm. Ad słova dziarecca, znača chrypaty. Niejki chłopic pieŭ dzirkatym hołasam.

Dzirván, ~nu. Naz. Pachań, jakaja hod ci bolej nie voranaja. Chłopcy na dzirvania paścili koni.

Dziržáńnia, ~nia. Naz. Asada, ručka pryłady za što trymacca pry rabocie. Dziržańnia łyžki zavuć — caŭjo.

Dzisiátak, ~tka. Naz. Lik miataha lonu. (U dzisiatku dziesiać paviesmaŭ, paviesma — dvanancać ručejak). My namiali lonu dva dzisiatki j vosim paviesmaŭ.

Dziugnúć I, ~núŭ. Dz. z. Dzieŭbanuć. Kuryca dziugnuła chłopca ŭ nahu.

Dziugnúć II, ~núŭ. Dz. z. Vypić harełki (Vulh.) Vy chłopcy ŭžo dobra dziugnuli.

Dzíva, ~va. Naz. Niazvyčajnaje, niezrazumiełaje vidovišča. Heta było dziva, što jon zvysaku skočyŭ dy zastaŭsia žyvy.

Dzivák, ~ká. Naz. Štukar, kamadyjan. Nu, i dzivak heny Symon, jon i žyvie dla śmiechu.

Dzivícca, ~víŭsia. Dz. nz. Cikava hladzieć na nad'zvyčajnyja rečy ci źjavy, dy zachaplacca jimi. Voś my dzivilisia ŭ cyrku, jak dziŭčaty pa dracinie biehali.

Dzivósny, ~naha. Prm. Nadzvyčajna dziŭny. Jon śniŭ dzivosny son.

Dzivulá, ~lí Naz. Niałaskavy nazoŭ dziaŭčyny. Hetkaja vialikaja vyrasła dzivula, a sama ni pačešycca.

Dzižá, dziažý. Naz. Sudzina bandarnaj raboty, dzie chleb rasčyniajuć. Treba viechcia j naža, kab była dobraja dziža. (Fal. Pryk)

Dzyłýngać, ~gaŭ. Dz. nz. Zvanić u zvanok. U kania pad duhoj dzyłyngaja zvanok.

Dzyn-dzyłýn! Kl. Hukapierajmańnie zvanka. Dzyn-dzyłyn! Dajcia blin choć harełу, aby cełу. (Fal. Pieś.)

Dzýndra, ~ry. Naz. Źlitki palenaha zialeza z piaskom. Kaval vykidaja z horna kavałki dzyndry.

Dźmuchać, ~chaŭ. Dz. nz. Vuzka skłaŭšy vysny, vydzimać pavietra z rotu. Dźmuchni tam na śviečku.

Džandžarácha, ~chi. Naz. Vialikaja pastuchova puha. Pastuch raspuściŭ svaju džandžarachu.

Džgać, džgaŭ. Dz. nz. Šparka jišci ci jechać. My hladzim, až i jon sledam za nami džgaja.

Džganúć, ~núŭ. Dz. z. abo — **Džyganúć,** ~núŭ. Ukusić žyhałam. Pčała džyganuła mianie ŭ vusnu.

Džgun, ~ná. Naz. Krutki, niaŭsiedlivy, duraślivy chłopiec. Heny džgun nikomu spusku ni daść: jon da kožnaha pryčepicca.

Džoch! Kl. Hukapierajmańnie ad udaru puhaj ci bizunom. Džoch! bizunom pa kani dyj paniośsia.

Džóhnuć, ~naŭ. Dz. z. Udaryć puhaj. Jon džohnaŭ trejčy puhaj pa kani, a koń ani ź miesca.

F

Facésija, ~ji. Dziva, śmiech. Voś była facesija ,kali heny pjany skakaŭ.

Facétny, ~naha. Prm. Dzivosny, śmiešny. Pahladzi, jaki facetny čałaviek pašoŭ. (Miensk, Radaškavičy, Chacienčycy).

Fájny, ~naha. Prm. Pryhožy, strojny. Ty bačyŭ, jakija fajnyja boty kupiŭ Janka za try rubli.

Fatýga, ~gi. Naz. Kłopaty, zachady. Škoda ciotka tvajej fatygi, bo tvaja karoŭka

jiznoŭ uciače z pola.

Fatygavácca, ~váŭsia. Dz. nz. Kłapacicca, turbavacca. Ni fatygujsia, dziadźka, ja j sam kania napaju.

Filáry, ~raŭ. Naz. Karotkija biarny ŭ ścianie chaty miž vakon. Ni zabudźsia paznačyć filaraŭ.

Firánka, ~ki. Naz. Pałatnina, što vakno zaviešavać. Adchini firanku, dyk my pabačym, što na vulicy robicca.

Fuz, ~zu. Naz. Śmiaććio, pustazelle, asieŭšy ŭ vadzie na dnie kavałki roznych abłomkaŭ. Nichaj fuz asiadzie na dno, dyk my tady napjomsia.

G

Gága, ~gi. Naz. abo — **Gáčka,** ~ki. Zialezny kruk na dva rahi, što hnoj z voza škidać na poli. Tata ŭ kavala zrabiŭ zialeznaju gagu hnoj škidać.

Gágać, ~gaŭ. Dz. nz. Kryk husiej. Kala rečki gagajuć husi.

Galón, ~nu. Naz. Bliskuščaja žoŭtaja ci biełaja tasiemka. Daŭna žaŭnieram padaficeram galonam abšyvali kaŭniary j rukavy.

Gałagúcki, ~kaha. Prm. Vialikija biełyja z kasmatymi nahami kury. Mama zaviła gałaguckich kurej.

Gandziúryć, ~ryŭ. Dz. nz. Viašci miž saboj spakojnuju hutarku. Babulki gandziuruć na piečy.

Gának I, ~ku. Naz. Uzvyšša, a časam i krytaje pry ŭchodzie ŭ dom. Na ganku stajali viodry z vadoj.

Gának II, ~nku. Naz. Zakładki naŭkoła spadnicy ci sukienki ŭ padale. U Marylinaj spadnicy try ganki.

Gánački, ~kaŭ. Naz. Rubčyki na abiačejcy šapki. U majej šapcy dva ganački.

Gantál, ~lá. Naz. Čviek prybivać gonty da łataŭ. U hetaj skrynca gantali.

Gardyjáka, ~ki Naz. Źniavažlivaje słova na asobu z niavyraznaj hutarkaj. Heny gardyjaka niešta kazaŭ, ali ja ni ŭciamiła.

Gardyjáčyć, ~čyŭ. Dz. nz. Niavyrazna havaryć. Što ty tam gardyjačyš?

Garlánty, ~taŭ. Naz. Štučnyja kviaty dla uboru hałavy maładoj na viasielli. Daŭna maładuju na viasielli prabirali ŭ kaśniki, a ciapier u garlanty.

Gárnic, gárca. Naz. Mierka zbožža i vadkaści. Dzieci kupili garnic višań.

Gavýlić, ~liŭ. Dz. nz. (Vul.) Hołasna płakać, jak-by niechacia. Čaho ty gavyliš na ŭsio pola. Bardziej biažy dachaty, ato puhaj zarobiš.

Gavýła, ~ły. Naz. (Vul.) Niedareka, łamaka, płaksa. Gavyła ty, jak heta ty zrabiła, što harščok kapusty ŭ piečy raźliła.

Gáza, ~zy. Naz. Naftavy alej. Jon kupiŭ try chunty gazy.

Gaźníca, ~cy. Naz. abo — **Gazóŭka,** ~ki. Maluseńkaja lampačka biaz škła, dzie palicca gaza. Na ścianie ćmieła gaźnica.

Gi! I, ~la. Naz. abo — **gilók,** ~lka. Małaja ptuška. Janka złaviŭ u siło gila.

Gil II, ~la. Naz. Kuzurka, što letam kusaje statak. Gili napali na statak.

Gilavác, ~váŭ. Dz. nz. Zygavać. Kali statak biažyć, jak šalony, kali jaho kusajuć gili. Ciažka paścić statak, kali jon giluja.

Girgitáć, ~táŭ. Dz. nz. Havaryć na niezrazumiełaj movie. Niemic niešta giargieča, a my ničoha ni ciamim.

Gírsa, ~sy. Naz. Pustazielle ŭ žycie. Dzie poznaja rallica rodzia girsa, miatlica. (Fal. Pieś.)

Glijcár, ~rá. Naz. Pryłada nabivać i čyścić strelbu. Palaŭničy zhubiŭ glijcar.

Glúga, ~gi. Naz. Dziuba ŭ ptuški. Bies-by dziatła viedaŭ, kab ni jaho gluga. (Fal. Pryk.)

Gluganósy, ~saha. Prm. Pryhniony nos. Naša babulka była gluganosińkaja.

Głúbać, ~baŭ. Dz. nz. Dziaŭbści ciasłoj, piašnioj. Tata ciasłoj głubaja načoŭki.

Gónty, ~taŭ. Naz. Admysłovyja daščački kryć strechi. Brat robia gonty.

Grádki, ~dak, kaŭ. Naz. Abharodka z krataŭ. Mahiłka abharodžana gradkami.

Gradúsy, ~saŭ. Naz. Pieraharodka u katalickaj bažnicy pierad aŭtarom. Ludziej była poŭna bažnica až pa gradusy.

Grágać, ~gaŭ. Dz. nz. Kryk varon. Nad lesam gragajuć varony.

Grúca, ~cy. Naz. Jačmień abtoŭčany ŭ stupie ci abadrany ŭ młynie. Babulka Agata varyła grucu z bobam.

Grun, ~na. Naz. abo — **Grugán,** ~ná. Vialikaja čornaja ptuška, što žyvicca padłaj. Grun grunu voka ni dziaŭbie. (Fal. Pryk.)

Gumulást, ~tu. Naz. Gumovy šnurok. Hanna kupiła dva łokci gumulastu.

Garýna, ~ny. Naz. Tonkaja čyrvonaja tkanina. I pašyła, i pamyła, i gurynaj abłažyła. (Fal. Pieś.)

Gust, ~tu. Naz. Spadoba charastva. Z Narkamziemu j Narkamjustu prychodziuć mnie chopcy da gustu. (K. Krap.)

Gustavác, ~váŭ. Dz. nz. Lubić. Padabać. Antola čyrvonaha koliru ni gustuja.

Guz, ~za. Naz. abo — **Guziák,** ~ká. Vypučanaść pad skuraj. U jaho na šyji guziak.

Guzaváty, ~taha. Prm. Taja raślina ci žyvioła, što maje guz. Pry darozia ros guzavaty dub.

Gvałt I, ~tu. Naz. Raptoŭny kryk, hałas. Dzieci spravili gvałt, kali prybieh voŭk.

Gvałt II, ~tu. Naz. Nachabnaje złačynstva, samavolstva. I Maskal tut samačynna gvałt nad nami učyniŭ. (J. Koł.)

Gvałtavác, ~váŭ. Dz. nz. abo — **Gvałcić,** ~ciŭ. Užyvać nachabnaje kryminalnaje złačynstva. Musia być srohaja kara na taho, chto budzia gvałcić ludziej.

Gvałtóŭny, ~naha. Prm. Mocny vializny, biazlitasny. Voś gvałtoŭny doždž z hrymotami ŭčora ucadziŭ.

Gvégać, ~gaŭ. Dz. nz. abo — **Kvékać,** ~kaŭ. Abrablać, zamazavać, paskudzić. Dzieci gvegajuć stoł u zacirku.

H

Ha? Kl. Pytańnie, kali niechta nie dačuŭ hutarki. Ha? što ty kazaŭ.

Habélak, ~lka. Naz. abo — **Héblik,** ~ka. Stalarskaje načyńnie. Pośla habelka dy taparom papraŭlaja. (Fal. Pryk.)

Hać, ~ci. Naz. Daroha z dreva ci łamačča praz bałota. Churmanki pajechali praz hać.

Had, ~da. Naz. Hetak zavuć błahoha biazlitasnaha čałavieka. Ty-ž had nad hadam i ŭ rocia čorna. (Fal. łaj.)

Hadáć, ~dáŭ Dz. nz. Dumać, uhadavać. Taty doma ni było, dyk my ŭsiak hadali. Navit dumali, što jaho razbojniki piraniali.

Hadaŭjó, ~já. Naz. (Zborn.) Śmat błahich ludziej. Heta hadaŭjo śmat niavinnych ludziej sa śvietu źviało.

Hadaváć, ~váŭ. Dz. nz. Vychoŭvać, karmić, dahladać. Heta nia prostaja sprava dziaciej hadavać, kab ź jich vyšli dobryja ludzi.

Hádka I, ~ki. Naz. Pahlad, vysnaŭ. Maja hadka takaja: lepi ni zajmacca z hetym handlam.

Hádka II. Prs. Zrabiłasia błaha, varacać viernie. Mnie hadka, ja vyjdu.

Haduniéc, ~ncá. Naz. Vyhadavany hadavy pacvynak. Jichnaha pacvynka hadunca voŭk schapiŭ.

Hádzina I, ~ny. Naz. Kuślivaja vužaka. Pastuch zabiŭ hadzinu.

Hádzina II, ~ny. Naz. Błahaja baba. Ci-ž heta ni hadzina, što hetak ździekvajecca nad starym dziedam.

Hádzicca, ~dziŭsia. Dz. nz. Robicca błaha ad pohladu na ahidnuju reč, źbirajecca na vanity. Ni hadźsia, kot, sytym sałam. (Fal. Pryk.)

Hadzícca I, ~dzíŭsia. Dz. nz. Rabić zhodu. Mirycca. Lepi hadzicca, jak sudzicca.

Hadzícca II, ~dzíŭsia. Dz. nz. Budzie patrebnym. Hetyja boty mnie samomu buduć hadzicca.

Hadzícca III, ~dzíŭsia. Dz. nz. Damaŭlacca na pracu. Michaś u nas budzia hadzicca za pastucha.

Hadzíć I, ~dzíŭ. Dz. nz. Damaŭlać na pracu. Susied hodzia parabka.

Hadzíć II, ~dzíŭ. Dz. nz. Dahadžać, šanavać. Jejnaj śvikryvi treba hadzić, jak błahoj skula.

Hajdamácha, ~chi. Naz. abo — **Hajdamáka,** ~ki. Nieaščedny, hulaka, chto biez razvahi marnuje srodki. Jina vyšła za hajdamachu, dyk viek haruja.

Hajíć, ~jíŭ. Dz. nz. Zalečavać ranu. Užo miesic, jak ja haju hetu bolku.

Hajsáć, ~sáŭ. Dz. nz. Sprytna lohka biehčy. Mikałaj, Mikałaj, Pranciś pa kałapniach hajsaja.

Haléc, ~lcá. Naz. Vialiki maroz, kali ziamla nie pakryta śnieham. Vialiki halec vyščyryŭssia, kab chacia bulba ni pamierzła ŭ kapcoch.

Haléć I, ~léŭ. Dz. nz. Biadnieć, rabicca hołym. Ty zhareŭ, a ja zhaleŭ.

Haléć II, ~léŭ Dz. nz. Praciažna chvareć. Naša mama ŭvieś svoj viek haleła.

Haleča, ~čy. Naz. Biednaść, nendza. Dzie tut było vučycca ŭ halečy žyvučy.

Halétnaja siratá. Biezdapamožnaja sirata. My brat z taboj haletnyja siroty.

Halétnik, ~ka. Naz. Viečny biadniak. Hety haletnik i nia rupicca pabahacieć.

Hálicca, ~liŭsia. Dz. nz. Kvapicca, jimkniecca. Chto ni žaniŭsia, toj halicca, a chto ažaniŭsia, toj kajicca. (Fal. Pryk.)

Halícca, ~líŭsia. Dz. nz. Halić baradu. Vučysia halić na svajej baradzie. (Fal. Pryk.)

Halník, ~ká. Naz. Stary ździorty vienik. Dzieci halnikami miali dvor.

Halókać, ~kaŭ. Dz. nz. Praciažna kryčeć u lesie. Pastuchi ŭ lesia halokajuć.

Halónka, ~ki. Naz. Naha nižej kalena. Łytka. Kab ty ŭ halonku śvistaŭ. (Fal. Klon.)

Hałabúrda, ~dy. Naz. Niepavabnaja pohałaska puščanaja na jazyki. Ty, Aloksa, ženišsia? — Dy dzie tam, a tolki hałaburdy narabiŭ na ŭsiu viosku.

Hałajstrá, ~trý. Naz. Raspuśnik, złydzień, razburalnik ludzkoha žyćcia j dabrabytu. Toj hałajstra prahojdaŭ ciaściovu haspadarku j sam skruciŭsia.

Hałavién, ~niá. Naz. Čałaviek z vialikaj hałavoj. Heta hałaŭniova dačka.

Hałavísty, ~taha. Prm. 1) Lon, dzie śmat hałovak. Na hałavistym lonia błahoja vałakno. 2) Kanopli, dzie taŭstyja hałoŭki. Z hałavistych kanapiel śmat zirniat.

Háłka, ~ki. Naz. Kłubavidnaja reč. Daŭna, kali vybirali staršyn vołaści, dyk kidali bielyja i čornyja hałki.

Hałamýzy, ~zaha. Prm. Mužčyna, što nia maje raśliny na tvary. Heny hałamyzy vidać nimałady čałaviek.

Háłas, ~su. Naz. Raznajakasny kryk. Končym zaraz hety hałas. (J. Kup.)

Hałasaváć I, ~váŭ. Dz. nz. Narabić kryku. Heny Janka hałasuja na ŭsio pola, što niejčy koń jahonaja žyta rastros.

Hałasaváć II, ~váŭ. Dz. nz. Padavać svoj hołas na vybarach. Silańnia hałasavali za pirachod na prysiołki.

Hałasić, ~síŭ. Dz. nz. U hołas płakać. A Vasil hałasiŭ pakul repu panasiŭ. (Fal. Pieś.)

Hałasný, ~nóha. Prm. Chto maje dobry hołas da śpievu. Vučycil vybraŭ hałasnych vučniaŭ pieć u chory.

Hałaviéška, ~ki. Naz. Niedapalenaje pa-

lena. Adsuń hałavieški dy syp bulbu na žar, nichaj piačecca.

Hałatá I, ~tý. Naz. Biednyja niarupnyja ludzi, jakija nia jimknucca pabahacieć. U časie bizładździa hałata dziejić.

Hałatá II, ~tý. Naz. Matarjalnyja niedachopy. U nas ciapier hałata, dyk ni majim za što dziŭčyniaci j čaravičonak kupić.

Hałúza, ~zy. Naz. Niaruchlivy, maciamki, uparty čałaviek. Nia klič henaha hałuzy, bo ŭsioroŭna ź jaho nijakaj karyści nia budzia.

Hałýnda, ~dy. Naz. abo — **Hałýnka,** ~ki. Błahaja paša. Ci-ž karova moža dać małaka, pasučysia na hetaj hałyndzia.

Hałýš, ~šá. Naz. Biedny mužčyna. Što ty z hetaha hałyša vysudziš.

Hałýška, ~ki. Naz. Biednaja dziaŭčyna. My nia budzim brać hetaj hałyški za svajho Antosia.

Hamanić, ~níŭ. Dz. nz. Viašci miž saboj niacichuju hutarku. Heta my z svajim susiedam hamanili, što jahonyja parasiaty łaziuć u moj harod.

Hamónka, ~ki. Naz. Uzajemnaja síabroŭskaja hutarka. Bazyl skazaŭ: — Dziakuj za hamonku, — i pašoŭ z chaty.

Hamzáty, ~taha. Prm. Asoba z defektam u horle ci papsutym padniabieńniem, što maje niavyraznuju hutarku. My z hamzatym Pilipam paścili koni.

Hanarovy, ~vaha. Prm. Pavažny, šanoŭny. My majim siońnia hanarovaha hościa.

Hanarýsty, ~taha. Prm. abo — **Hanarlívy,** ~vaha. Chanaberysty. Chto sam siabie niezasłužana vysaka stavie. Pabač, jaki jon staŭ hanarysty, kali baćkavy boty abuŭ.

Hándal, ~dlu .Naz. Kupla j prodaž tavaru z metaj zysku. Zyšoŭ handal na pyndal. (Fal. Pryk.)

Handlár, ~rá. Naz. Toj, chto kuplaje tavar dy pierapradaje ŭ jinšyja ruki, kab z hetaha mieć zysk. Časami j handlary ašukaŭjucca.

Handlavác, ~váŭ. Dz. nz. Kuplać tavary taniej, a pradavać daražej dy na hetym mieć zysk. Jon pačaŭ handlavać z ničoha, a končyŭ vialikim bahatyrom.

Hánuć, ~nuŭ. Dz. z. Zhadać, źciamić. Dzieci kažuć, što niejkaja vysokaja dzieŭka svaškaj pryjechała. Ja j hanuła, ci ni Hanulka heta ciotki Jahniešy. Až jano hetak i jość.

Haniácca, ~niáŭsia. Dz. nz. Namahacca siabroŭstva. Todar haniajicca za našaj Antolaj, ali viasiella nia budzia, bo jina jaho ni gustuja.

Haniébny, ~naha. Prm. Zhańbavany. Maje hańbu. Jon čałaviek haniebny: niekalki razoŭ siadzieŭ u viaźnicy za kraminalnyja spravy.

Hánić, ~niŭ. Dz. nz. Vyšukvać i pieraličać niejčyja niedachopy dy pavialičać jich. Tań dy tavaru ni hań. (Fal. Pryk.)

Hánba, ~by. Naz. Niedachop, zahana. Heta ni bida, kali čałaviek ci žyviolina maja adnu hańbu, a tam bida, dzie ŭsie hańby da adnaho źbiarucca.

Hańbavác, ~váŭ. Dz. nz. Vyšukavać i vytykać hańbu, abo ŭjaŭlać jaje ŭ čałavieku ci rečy. Justyn hańbuja Daminisiu za jejny doŭhi jazyk.

Harašyná, ~ný. Naz. Adno kaliva nasieńnia harochu. Kurka na śmietniku našla harašynu.

Haravác, ~váŭ. Dz. nz. Mieć ciažkaje pakutnaje žyćcio. Kamu haravać, tamu ni ŭmirać. (Fal. Pryk.)

Haravý, ~vóha. Prm. Žychar hary. Jaho pryzvali — Haravy, što jon žyvie na hare.

Harbár, ~rá. Naz. Majstra vyrablać skury. Harbary ciažka pracujuć.

Harbárnia, ~ni. Naz. Majsternia, dzie vyrablajuć skury. Za miastečkam była harbarnia.

Harčyniá, ~ní. Naz. Horkaść. Horki smak. Zakvašanaju kapustu treba mišać, kab harčynia vychodziła.

Haréza, ~zy. Naz. Duraślivy padletak. Hety hareza hatoŭ niejkija padstupki zrabić.

Haréźlivy. ~vaha. Prm. Zdolny da duraści, da padstupkaŭ, da niejkich štuk. Heny chłopic hareźlivy: ad jaho možna ŭsiaho spadzivacca.

Harhára, ~ry. Naz. abo — **Harháryna,** ~ny. 1) Vialikaje chudoje skacio. Moj Stapan kupiŭ hetu harharynu (kabyłu), dyk jej kormu ni naparacca. 2) Vialiki chudy čałaviek (Vul.) Na hetaj harharynia kožnaja adziežyna visić, jak na kału.

Hárkac, ~kaŭ. Dz. nz. 1) Zvyčajna sabaki harkajuć (vydajuć huk "Hrrr") pierad tym jak kusajuć. Sabaka na mianie harknaŭ, ali ni ŭkusiŭ. 2) Słova "harkać" (Vul.) pieranosiać na ludziej, kali niechta vykidaje siardzityja repliki. Jichnaja niaviestka ŭžo pačynaja harkać na śviakroŭ.

Harkúš, ~šá. Naz. Horki niedaśpieły jabłyk. Nia jeście, dzieci, hetych harkušoŭ, ato pachvarejicia.

Harlák, ~ká. Naz. Truba, pa jakoj prachodzie pavietra z rotu ŭ lehanieŭje. Jamu kaŭnier harlak ściskaja.

Harłáč, ~čá. Naz. Hliniany žban. Hety harłač małaka dla vas. (Barani pad Voršaj).

Harłáty, ~taha. Prm. Čałaviek, što maje taŭsty, mocny hołas. Voś harłaty naš dzied: kali kryknia na vulicy,dyk až u bałocia čuvać.

Haróch, ~chu. Naz. Palavaja pašnia. Haroch užo zacvyŭ.

Haróchaŭja I, ~ja. Naz. Pachań dzie ros haroch. Harochaŭja adarali pad žyta.

Haróchaŭja II, ~ja. Naz. abo — **Harachavína,** ~ny. Sałoma ad harochu. Harochaŭja treba zrezać na siečku.

Harúčka, ~ki. Naz. Vysoki pał pry chvarobie. Kab ciabie haručka. (Fal. Klon.).

Harýć, jak u vahní. Kali nadta vysoki pał.

Užo druhi dzień mały haryć, jak u vahni.

Haspadár, ~rá. Naz. Ułaśnik majemaści. U nas starejšy brat haspadarom.

Haspadárny, ~naha. Prym. Asoba, što rupicca, kab u haspadarcy ničoha marna nie traciłasia. Haspadarny čałaviek i na małoj haspadarcy dobra žyvie.

Haścić, ~ciŭ. Dz. nz. Być u haściach. Vučań tydziń haściŭ u dzieda.

Hatavácca I, ~váŭsia. Dz. nz. Ładzicca. Treba hatavacca da žniva.

Hatavácca II, ~váŭsia. Dz. nz. Varycca. Bulba ŭžo hatujicca. Zaraz budzim jeści.

Hatóŭ, ~vaha. Prm. (karotki). 1) Pryhatavany. Ja ŭžo hatoŭ da raboty. 2) Hatoŭ — zamiesta: moža zdarycca. Nia jdzi, chłopic, u les, ato hatoŭ tam ciabie voŭk źješci.

Hatóŭka, ~ki. Naz. Najaŭnyja hrošy. Jon za dom płaciŭ hatoŭkaj.

Haŭst, ~tu. Naz. Častka ježy, što možna za raz u rot pałažyć. Byk chapiŭ haŭst siena sa stoha.

Havareń, ~rniá. Naz. Čałaviek achvočy da hutarki j šmat havora. Toj havareń jiznoŭ pryšoŭ.

Havarkí, ~kóha. Prm. Achvočy j zdolny da hutarki. Nu j havorki hety Jihnat. Jaho tolki svatam pasyłać.

Havórka, ~ki. Naz. Hutarka, razmova. Jahonaja havorka — usia pustaja.

Hédak. Prs. abo — Hétak. Taksama. U nas hedak havoruć, jak i ŭ vas.

Hénam. Prs. Choć niablizka, ale vidać. Henam pry lesia jość krynica.

Hénamka. Prs. Toje samaje, što j henam. Henamka ja byŭ, dzie hena dreva.

Hénuny. Prs. Tudy dalej. Paŭluk pašoŭ henuny, dzie heny stoh.

Hény, ~naha. Zaj. Toj dalejšy, ale vidać. Heny čałaviek žyŭ u nas.

Hérac, ~rca. Naz. Ašukaniec, abśmiejaka, raspuśnik, krutaduch. Bo što bačyli hościki— hercy: i ziamlu, i lasy, i kilimy — ŭsio zabrali. (A. Har.)

Héstka I, ~ki. Naz. Pałoska palatna, što ušyvajecca ŭ kasulu nižej kaŭniara. U tej kašuli kaŭnier i hestka byli z prusčyny.

Héstka II, ~ki. Naz. Adrezanaja vierchniaja častka šavieckaha kapyła. Šaviec pierš vyniŭ hestku z bota, a tady staŭ vydzirać kapył.

Héta I, ~taj. Zaj. Jakaja tut. Heta dziaŭčyna naša.

Héta II, Złč. Heta ni ja pałažyŭ,ali heta dziaŭčyna, što tut stajić, pałažyła hetyja kviaty.

Héta dyk štúka. Dziŭnaja niečakanaja pryjava. Heta dyk štuka, što voŭk sam uvaliŭsia ŭ studniu.

Hétak. Prs. abo — **Hédak.** Tak jak jość. Hetak z pieśniaj, hetak.. (J. Kup.)

Hetaksáma. Prs. Paraŭnańnie. I ja hetak sama pracuju, jak i brat.

Héta rec. Vielmi dobra. Moža, dziadźka, chočyš kvasu napicca? — A heta reč, davaj jaho siudy.

Hétkava. Prs. Abyjakava. Darmo. Heta hetkava, što ty na rabotu ni pryšoŭ, ali čamu ty pierš ab hetym ni skazaŭ, što nia prydziš..

Hétta. Prs. Tutka. Siońta hetta pasiejım haroch.

Hetulki. Prs. Paraŭniańnie. Mnie hetulki hadoŭ, kolki j tvajmu bratu.

Héty, ~taha. Zjm. Toj, što kala nas. Hety koń dobry.

Hibiéć, ~bićŭ. Dz. nz. Pakutavać. Jon piać hod hibieŭ u kacecia.

Hídka. Prs. abo — **Hádka.** Błaha, viernia varacać. Ad kałychańnia mnie stała hidka.

Hidlívy, ~vaha. Prm. Asoba, što čutka reahuje na hidlivyja rečy, ci hidlivyja słovy. Heta Pruzyna nadta hidlivaja: uspomni jej pry jadzie rapuchu, dyk jina zvanituja.

Hidóta, ~ty. Naz. Hidlivaja reč, hledziačy na jakuju robicca hadka. Jon zavioŭ hutarku ab niejkaj hidocia.

Hínda, ~dy. Naz. (Ad słova — hinuć). Chvaravitaja dziaŭčyna. Maja hinda dzień chodzia, a dva dni lažyć.

Hírkać, ~kaŭ. Dz. nz. Vykidać siardztyja repliki. Našy maładyja sami miž saboj užo hirkać pačynajuć.

Hlak, ~ka. Naz. Hlinianaja sudzina z vuzkim i karotkim ryłam. Vaźmi hlak i schadzi ŭ šynok pa harełku.

Hliniánik, ~ka. Naz. Hliniany harščok. Na viačeru zvaryli hlinianik bulonu.

Hlíniśča, ~ča. Naz. Miesca, dzie kapajuć hlinu. Pryviazi voz hliny z hliniśča.

Hładamíra, ~ry. Naz. Čałaviek zajzdryvy na jadu. Ad hetaha hładamiry ničoha ni zastaniecca. 2) Zajzdryvy na bahaćcie. Hety hładamira choča ŭvieś śviet zabrać.

Hładýš, ~šá. Naz. Hlinianaja sudzina dla małaka. Žban. Mama pastaviła kisnuć dva hładyšy małaka.

Hłamazdá, ~dý. Naz. Majstra, što vyrablaje z vyhladu niapryhožyja rečy, i ciažkija na vahu. Heny hłamazda, kali j zrobia viadro, dyk jaho biz vady ni ŭźniać.

Hłamazdaváty, ~taha. Prm. Niedalikatnyja j niazgrabnyja vyraby. Maciej i skora robia j mocna, ali jahonaja rabota hłamazdavataja.

Hłómzacca, ~zaŭsia. Dz. nz. Kali koni žartujuć miž saboj byccam kusajucca. Koń mianie hłamzanuŭ za ruku, ali ni ŭkusiŭ.

Hłuchája zákrutka. Zapory ź siaredziny sianiec zamiesta zasaŭki. Zapry dźviery na hłuchuju zakrutku.

Hłuchója žýta. Kali žyta parasło j vialikaje, ale kałasy pustyja. Na tarpianiščy žyta parasło vialikaja, ali hłuchoja.

Hłum, ~mu. Naz. Marnavańnie. Zniščeń-

nie. Heta vajna narabiła šmat hłumu.

Hłumić, ~miŭ. Dz. nz. Zbytkavać. Psavać biez patreby. Kozami siena ni varta hłumić. (Fal. Pryk.)

Hłuš I, ~šý. Naz. Hłuchoje dzikaje miesca ŭ bałocie. U našym bałocia ŭ samaj hłušy zapładzilisia vaŭki.

Hłuš II, ~šý Naz. Pozny čas noču, poŭnač. Tata pryjechaŭ z młynu pozna ŭ samaju hłuš.

Hłušmáń, ~ná. Naz. Zniavažlivy nazoŭ hłuchoj asoby. Ja kryču až łopajusia, a heny hłušman nia čuja.

Hłuzd, ~du. Naz. Haława, rozum. A dzie-ž tady tvoj hłuzd byŭ, jak ty zaryvaŭsia ź jim miniać koni.

Hłuzdý adbić. Bojem paškodzić haławu, rozum. Ty nia leź da jich, ato jany tabie hłuzdy adabjuć, dyk budziš čeŭryć, dy biz pary budziš ziamlu paryć.

Hłybičyniá, ~ní. Naz. Hłybokaść. Hłybičynia studni dziesić metraŭ.

Hłynúć, ~núŭ. Dz. z. Prahłynuć. Pryniać u straŭnik. Chvory raz hłynuŭ vady.

Hłytáć, ~táŭ. Dz. nz. Jeści, pasyłać u straŭnik. Ja hłytaŭ, ali ni hłytajicca.

Hłýtaŭka, ~ki. Naz. Miesca, dzie rot miažujecca z stravachodam. U hłytaŭca załažyła, što j śliny ni prahłynu.

Hłýza ,~zy. Naz. Vialiki kamok ziamli ź dziornam. Kab razbaranavać heta hłyźzia, dyk treba šparka kania haniać u baranie.

Hnajáŭka I, ~ki. Naz. Bolka z žoŭtym viercham. U jaho na šyji uskočyła hnajaŭka.

Hnajáŭka II, ~ki. Naz. Hnojnaja žyžka. Z-pad ściany chleva ciače hnajaŭka.

Hniaścísia, hniéciŭsia. Dz. nz. Korčycca, hnucca, napinacca. U hetaj karovy zatrymańnia, ba jina časta hniaciecca, a ničoha nia vychodzia.

Hniaŭlívy, ~vaha. Prm. Toj, chto časta hnievajecca biez pavažnaj pryčyny. Nu j hniaŭlivy tvoj brat. Ci było tut za što hnievacca?

Hniaździéčka, ~ka. Naz. Maleńkaje hniazdo. Ptuški zrabili maleńkaja hniaździečka.

Hnieŭ, hniévu. Naz. Vyjaŭleńnie navonki svajej kryŭdy. Pakiń svoj hnieŭ dy jdzi ješci.

Hniévacca, ~vaŭsia. Dz. nz. Z pahardaj kryŭdzicca. Dosia tabie hnievacca.

Hniłája zimá. Zima — kali časta byvajuć adlehi dy jduć daždžy. Letaś była hniłaja zima.

Hniótka, ~ki. Naz. Rassłableńnie žyvata. Na dzicia hniotka napała. Jahony žyvatok pusty, a jano ŭsio hniaciecca.

Hóckacca, ~kaŭsia. Dz. nz. Zybacca. Dzieci lubiuć hockacca.

Hóckać, ~kaŭ. Dz. nz. Zybać uharu j ŭniz. Maci hockaja dzicia.

Hódzia. Prs. Dosić Hodzia hultajavać, treba za rabotu bracca.

Hójkać, ~kaŭ. Dz. nz. 1) Padavać hołas u lesie. U lesia pastuchi hojkajuć. 2) Vykryki pjanych. Heta pjanyja z karčmy jduć i hojkajuć.

Hójny, ~naha. Prm. Ščyry j achvočy da pavažnych čynaŭ i słavy. Marcela hojnaja kabiecina: jina z małoj misaj nia pojdzia na chreśbiny.

Hóman, ~nu. Naz. Hałasy ludzkoj razmovy. Z karčmy čuŭsia homan.

Hónam honia. Honie biez upynku. A jon honam honia mianie z chaty.

Hónar, ~ru. Naz. Pavaha, vielič. My majim honar vitać vas.

Hóni, ~niaŭ. Naz. Mierka pachani nadoŭžki (kala 50 met.) Jon siońnia uzaraŭ troja honiaŭ.

Hónicca I, hnáŭsia. Dz. nz. Dahaniaje. Silanin hnaŭsia za zładziejami.

Hónicca II, hnáŭsia. Dz. nz. Chiniecca, škaduje. Dzicia honicca za matkaj.

Hónka I, ~ki. Naz. Praciah času ad pierapynku pry małaćbie. My siońnia zmałacili siem honak jačmieniu.

Hónka II, Prs. Šparka, chutka, borzda. Heta žnija honka žnie.

Hónka III, Prs. Dobra raście. Šmat vyrastaje. Hety les honka raście.

Hónki les. Vysoki les, jaki nadta pavoli tanieje da viarcha. Hety les honki: z kažnaha pnia budzia pa čatyry budaŭlanyja birviany.

Hónkaja žnijá. Žniaja, jakaja šmat za dzień zžynaje zbožža. Honkaja žnija moža za dzień nažać čatyry kapy žyta.

Hop! Kl. Hukapierajmańnie, stuku, kali niešta zvaliłasia. Hop! vulej z jełki.

Hópnuć, ~nuła. Dz. z. Zvalicca. Dzicia hopnuła z kałyski.

Hóran, ~rna. Naz. Pryładździe ŭ kuźni, dzie kaval hreje zialeza. Kavaloŭ vučań raspaliŭ horan.

Hóry. Prs. abo — **Haréj.** Druhaja stupień prysłoŭja — błaha. Hutarka: — U vas ci vadziucca na jhryšču? — U nas nia tolki vadziucca, ali j bjucca. — Dyk u vas hory. — U nas choć i hory, ali kamieńnia nima, a ŭ vas i hory i kamieńnia, dyk u vas harej.

Hrabár, ~rá. Naz. Rabotnik, što kapaje jamy j kanavy. Nu, hrabaru, kapaj jámu łokciaŭ try bizmała... (J. Kup.)

Hrábić, ~biŭ. Dz. nz. Zhrabać siena. Zaŭtra pojdzim hrabić siena.

Hrabiélnik, ~ka. Naz. Žančyna —**Hrabiélnica,** ~cy. Rabotnik, što hrabie siena. Kali pojdzia dożdž, dyk hrabielniki pojduć damoŭ.

Hrabílna, ~na. Naz. Toj dručok, što hrabli asadžany. U hetych hrablach hrabiłna trochi nałomana.

Hrackóŭja I, ~ja. Naz. Sałoma ad hrečki. Hrackoŭjam my padściłajim statak.

Hrackóŭja II, ~ja. Naz. abo — **Hračáńnia,** ~nia. Pachań, dzie rasła hrečka. Naviažy kania na hrackoŭji.

Hradabítny, ~naha. Naz. Haspadar, u jakoha hrad pabiŭ zbožža. Hradabitny źbiraja žyta na nasieńnia.

Hramadá, ~dý. Naz. Zboryšča ludziej. Zaharancy hramadoj pašli na kirmaš.

Hramádzki, ~kaha. Prm. Naležačy hramadzie. Heta les hramadzki.

Hramádzić, ~dziŭ. Dz. nz. Zbirać u hramadu ludziej ci rečy. My siena hramadzim u stoh.

Hramazdá, ~dý. Naz. Niešta vialikaje, što šmat miesca zajmaje. Ty hetu hramazdu (sani) uciahnuŭ u chatu, dyk paviarnucca niehdzia.

Hránka I, ~ki. Naz. Piarečnaja pałka ŭ hrablach, dzie zubja nasadžany. U hetych hrablach hranka nałamana.

Hránka II, ~ki. Naz. Čmialiny vosk, dzie miod i čarva. Hranka čmialinaha vosku navielički z šapku.

Hránka III, ~ki. Naz. 1) Zrostak jahadaŭ. Hranki rabin čyrvaniali na soncy. 2) Zrostak cybulin. U hetaj hranca až dziesić cybulin.

Hrašaŭný, ~nóha. Prm. Čałaviek z hrašyma. Heta baba hrašaŭnaja: u jaje peŭna j zołata jość.

Hrazóta, ~ty. Naz. Šmat hrazi. Ty ŭ hetkaju hrazotu vyjichaŭ u darohu.

Hrébla, ~li. Naz. Nasypanaja daroha praz bałota. Na hrebli raśli prysady.

Hróžba, ~by. Naz. abo — **Pahroza,** ~zy. Karnaje papiaredžańnie. Jon nia słuchaja prośby j ni bajicca hroźby.

Hrud, ~du. Naz. Kuča. Na vulicy ližaŭ hrud biarvieńnia.

Hrúda, ~dy. Naz. Zamierzłaja hraź. Koły hručać pa hrudzia.

Hrudzísty, ~taha. Prm. Čałaviek z šyrokimi hrudźmi. Heny hrudzisty chłopic pracuja ŭ kapalni.

Hruntváha, ~hi. Naz. Pryłada vymiarać raŭnaležnaść dołu. Hruntvahaj karystajucca mulary j cieśli.

Hruzić, ~ziŭ. Dz. nz. Psavać hrazkuju sanažać, kali na jej paścić statak. Statak nahami pahruziŭ sanažać.

Hrúzny, ~naha. Prm. Syty, taŭsty, ciažki. Za stałom siadzieŭ hruzny čałaviek.

Hrýmnucca, ~naŭsia. Dz. z. Abvalicca. Chłopic bieh, začapiŭsia łapciam i hrymnaŭsia vobzimlu.

Hrymóta, ~ty. Naz. Hrom i piaruny ŭ časie navalničnaha daždžu. Učora ŭ nas pad viečar byli hrymoty.

Hrýzci I, hryz. Dz. nz. Niešta ćviardoje jeści. Dzicianio hryzła skarynku.

Hrýzci II, hryz. Dz. nz. Biazupynku łajać, vajciać, upikać. Šviakroŭ niaviestku hryzie prystupajučy. (Fal. Pryk.)

Hrýzcisia, ~źlisia. Dz. nz. Viašci łajanku, zvadku. Dzień hryzucca za harščok. (J. Koł.)

Hryźniá, ~ní. Naz. Uzajemnaja łajanka, zvadka. U jich bizupynnaja hryźnia.

Hu-u! Kl. Užyvajecca ŭ lesie pry klikańni. Janka, hu-u! Hani vały damoŭ.

Hubá, ~bý. Naz. Narost na hniłym drevie. Daŭniej u hubu siekli ahoń.

Húba, ~by. Naz. Rotavaja paražnia. Ty hetaha nikomu ni kažy navit pary z huby ni puskaj, bo śmijacca buduć.

Húdzić, ~dziŭ. Dz. nz. Hanić. Staroha chvali dy za płot vali, maładoja hudź dy nabudź. (Fal. Pryk.)

Huk I, ~ku. Naz. 1) Burlivaja pahałoska ab niekim. Padniać na jazyki. U nas padniali na huk, što naša vučycilka chacieła atrucicca. 2) Šmathałosy kryk, verchał. Dzieci na ŭvieś les spravili huk, kali zajca ŭzrušyli.

Huk II, ~ku. Naz. Małady atožałak z staroha pnia ci korania. Naša jabłynka ssochła, ali z pnia huki papuskała.

Húkać, ~kaŭ. Dz. nz. Pieraklikacca ŭ lesie. Chłopcy húkali ŭ lesia.

Hukáć, ~káŭ. Dz. nz. Viašci miž saboj hutarku. Babulki hukáli na pryźbia.

Huknúć, ~núŭ. Dz. z. Padać hołas, paklikać. Tata na nas huknuŭ, kab my vały hnali damoŭ.

Huláć I, ~láŭ. Dz. nz. 1) Zabaŭlacca. Dzieci hulajuć z cackami. 2) Hulać u karty. Chłopcy hulali ŭ karty.

Huláć II, ~láŭ. Dz. nz. Hultajavać. Jon dzień-pry-dni hulma hulaja.

Huláka, ~ki. Naz. 1) Hultaj, biaździejnik. Jon viečny hulaka. 2) Pjanica. Heta dyk hulaka, što z hrašyma z karčmy nia vychodzia.

Hulášćy, ~čaha. Prm. Volny, niezaniaty. Kali majicia hulaščy sierp, dyk pazyčcia mnie na paŭdniovik.

Húli, ~laŭ. Naz. Tancy, vypivańnie. Huli ni adnaho ŭ łapci abuli. (Fal. Pryk.)

Hulk! Kl. Šparki j lohki skok. Chłopic, hulk! na kania.

Húlknuć, ~naŭ. Dz. z. Lohkim rucham uskočyć ci saskočyć. Panienka hulknuła z voza dy davaj kraski pa łahu źbirać.

Hullívy, ~vaha. Prm. Achvotnik da hulaŭ, da žartaŭ. Hullivyja ludzi ustaŭnia viasiołyja.

Húlma hulája. Zusim ničoha nia robie. Hety Chłopic dzień-pry-dni hulma hulaja.

Húńka, ~ki. Naz. Błahaja paścilka, što nohi abcirać. Abatry nohi huńkaj.

Humnó, ~ná. Naz. Prastora miž puniaj, tokam i aziarodami. U humnie biehaja cialo.

Hup! Kl. Vyklikajuć, kali ciažar padymajuć, ci pieraskakvajuć. Kali ni piraskočyŭ, dyk ni kažy, hup! (Fal. Pryk.)

Hurt, ~tu. Naz. Zhramadžańnie ludziej ci rečaŭ. I jeści ŭ hurcia visialej.

Hurtóvy, ~vaha. Prm. Ułasnaść usiej hramady. Heta naš hurtovy vyhan.

Hurtavácca, ~váŭsia. Dz. nz. Arhaniza-

vacca. Treba hurtavacca, kab mahčy adzin adnamu dapamahčy.

Huščár, ~ru. Naz. Husty małady les. U huščary byli dva łasi.

Húta, ~ty. Naz. Majsternia, dzie z dapamohaj haračyni vyrablajuć šklanyja rečy. Brat pavioz sałomu ŭ hutu pakavać škło.

Hútarka, ~ki. Naz. Razmova, hamonka. U jaho hutarki, jak vady.

Hútarlivy, ~vaha. Prm. Achvotnik havaryć. Naš dzied byŭ hutarlivy čałaviek.

Hútaryć, ~ryŭ. Dz. nz. Apaviadać, havaryć. My ź jim doŭhi čas hutaryli.

Hutatá! Kl. Hukapierajmańnie skrypu kałyski. Hutata! hulala! Ad kusta da kusta... (J. Kup.)

Hutatácca, ~táŭsia. Dz. nz. Kałychacca. Dzieci lubiuć hutatacca na kałychanca.

Huž, ~ža. Naz. 1) Hužy chamuta, z dapamohaj jakich koń zaprahajecca ŭ voz. Kali ŭziaŭsia za huž, dyk ni kažy, što nia duž. 2) Huž cepa, heta, sšyty ŭ čatyry razy syramiatny remień, adzin kaniec jakoha pryviazan pryviazkaj da bičoŭki, druhi kaniec pryviazany hetaksama pryviazkaj da capiłna. Hužam pryčeplina bičoŭka da capiłaa.

J

Jábida, ~dy. Naz. Pomsta pa kryŭdzie ci pa zajzdraści. Napeŭna niechta pa jabidzia naš stažok siena spaliŭ.

Jábidnik, ~ka. Naz. Asoba, što honie złość, pomstuje. Heny jabidnik zajeŭsia na mianie, dyk šukaja roznych pryčepak.

Jáčańnia, ~nia. Naz. Pachań dzie ros jačmień. Na jačańni pasiejili haroch.

Jabłýk, ~ka. Naz. Płod z jabłyny .Pałažy hety jabłyk u košyk.

Jábłyna, ~ny. Naz. Sadovaja dreva. Ha hetaj jablynia jabłyki sałodkija.

Jáčnica, ~cy. Naz. Jačnaja sałoma. Jačnicu my zrezali na siečku.

Jáčny, ~naha. Prm. Ježa pryhatavanaja z jačmieniu. Jačnyja bliny.

Jádrany, ~naha. Prm. Vialiki kołas, bujnyja ziarniaty. Na pahnojku jadranaja žyta.

Jadró, ~rá. Naz. Ziarnio ŭ harechu. U hetym harechu bujnoja jadro.

Jadúk, ~ká. Naz. abo — **Jadún,** ~ná. Spažyviec ježy. Heta dyk jaduk, kali za raz čatyry chunty chleba źjeŭ.

Jahnió, ~niáci. Naz. abo —**Jihniá,** ~niaci. Maleńkaja aviečka. Heta jahnio čornaj aviečki.

Jak-by štósia. Niezasłužanaja niapryjemnaść, soram. Jon z žonkaj svarycca, a nam usim (haściam) jak-by štosia.

Jak dósia. Bolej niama mažlivaści. Padjeŭ, jak dosia. Boli ni mahu.

Jak mahá. Kolki jość siły. Jak maha, chłopčyki, starajcisia, kab stoh zaviaršyć, ato zaraz dož pojdzia.

Jak-nijâk. Prs. Što-b ni stałasia. Jak-ni-jak, a ja dumaju damoŭ jechać.

Jakráz I, Sama dobra, ni vialika ni mała. Učas. Kali tabie hetyja boty buduć jakraz, dyk ja jich kuplu.

Jakráz II, Prs. Vielmi padobny. Parał nańnie. Hety koń jakraz jak dziadźkaŭ.

Jakurátny, ~naha. Prm. Punktoŭny, biaz chibaŭ. Jakuratny čałaviek nikoli ni paźnicca.

Jak uźniáć. Vielmi ciažki. Nabraŭ viazku sałomy jak uźniać.

Jak za viétačku. Ni padumaŭšy, ni razvažyŭšy vykonvaje. Vincuk padatknuŭ jaho na kirmašy jišci bicca, a jon jak za vietačku — hatoŭ.

Jáłaŭka, ~ki. Naz. Karova, jakaja nia dojicca. Jałaŭku treba pradać na miasa.

Jáłavić, ~viŭ. Dz. nz. Adpačyć, nabracca siły. (Tarnujecca da ziamli). Hety łoh źjareŭ. Treba jaho pakinuć pad pašu jałavić, dyk moža papravicca.

Jáłavičyna, ~ny. Naz. Miasa ad stałaha statku. Pryniasi try chunty jałavičyny.

Jáłavy, ~vaha. Prm. Pusty, niadziejny. Vadu puścili na jałavyja zastaŭki.

Jałósmyč, ~ču. Naz. Jałovaja dreva, drabnasłoj z hustym suččam. Jałosmyč tryvałaja dreva.

Járac, ~rca. Naz. Pieršy sabaka u sučki. Kali jarac vyraście dy pakusaje čałavieka, dyk heta rana nia budzia hajicca. A kab jahonaja kusańnie nia škodziła, dyk treba jaho małoha pierapuścić praz kalasnuju kałodku. Dzied pirapuściŭ jarca praz kalasnuju kałodku. (Fal. Zab.)

Jaréć, ~réŭ. Dz. nz.Stacca niŭradlivym. Pałažy hnoju, dyk zimla nia budzia jareć.

Járki I, ~kaha. Prm. Hučny, prareźlivy h... łas. U hetaj jiskrypca jarki hołas.

Járki II, ~kaha. Prm. Ž vialikaj rasoj, z zamarazkami, ranica. Siahońnia była jar... kaja ranica.

Járki III, ~kaha. Prm. Śviatło, što voču reža. Jarkaja śviatło zakryvajuć zialonym abažuram.

Járki IV, ~kaha. Prm. Dreva, što dobra ščapajecca. Klon jarkaja dreva.

Jarmó, ~má. Naz. Snaść zaprahać vały ŭ sachu ci voz. Heta jarmo asinavaja.

Jásik, ~ka. Naz. Maleńkaja paduška. Pruzyna spraviła try paduški j jasik.

Jatróŭka, ~ki. Naz. Dzievierava žonka. Jatroŭka — radoŭka. (Fal. Pryk.)

Jáŭny, ~naha. Prm. Sapraŭdny, navočny. Što jon skazaŭ — heta jaŭny ździek z čałavieka.

Jáŭtar, ~ra. Naz. Žlitak toplenaha łoju, chormy tej sudziny, u jakoj jon zastyŭ. Ma-

ma natapiła try jaŭtary aviečča łoju.

Jazýčlivy, ~vaha. Prm. Chto šmat niepatrebnaha havora. Hanula jazyčlivaja baba.

Jazyčnica, ~cy. Naz. Baba lohkaja na jazyk. Jazyčnica sakretu ni trymaja.

Jédnaść, ~ci. Naz. Sužyćcio i zhoda. U hetaj siamji panuja jednaść.

Jénčyć, ~čyŭ. Dz. nz. Prasić z žalem i łačam. Jina jenča pakul nia vyprasia.

Jénk, ~ku. Naz. Pakutny, raspačlivy hołas. ahniu čulisia raspačlivyja jenki.

Jénta, ~ty. Naz. (Vul.) Žančyna, što skardzicca na svaju biednaść. Taja jenta znoŭ jidzie.

Jéści, jeŭ. Dz. nz. abo — **Jéściki** (niesp.) Prymać ježu. Ja tabie jeściki dam.

Jéža, ~žy. Naz. Jada, charčy. Tam roznaj ježy chapaja.

Jićvina, ~ny. Naz. Viazok, abo zializny prent ad hałoŭki saniej da pieršaha kapyła. Pryviažy povad za jićvinu.

Jidá I, jadý Naz. Charčy. Usia jida ŭžo na stale.

Jidá II, jadý. Naz. Čas, kali jaduć. Pry jadzie nia možna havaryć.

Jidavíty I, ~taha. Prm. Kušlivaja žyviolina. Jurčakoŭ žarabok jidavity.

Jidavíty II, ~taha. Prm. Čałaviek zdolny da łajenki. Pałanieja jidavitaja baba.

Jidavíty III, ~taha. Prm. Atrutnaja raślina. Čamiarycca jidavitaja raślina.

Jidzié jak vadá. Kali čałaviek pracuje pavoli, ale ŭ jahonaj rabocie jošć spor. U jaho rabota jidzie, jak vada.

Jidzié ŭ hóru. Raście, dužeje, razumnieje. Ty jidzieš u horu, a ja ŭ niz.

Jidzié ŭniz. Biednieje, stareje, słabieje. Ja ŭžo jidu ŭniz.

Jihlíca, ~cy. Naz. Vostry kolik z abodvuch kancoŭ, jakim bondar zmacoŭvaje doški dna sudziny. Vaźmi dno na jihlicy, dyk karabačca nia budzia.

Jihlícy, ~caŭ. Jihołki na drevach. Vaźmi chich jihlic ahoń raspalić.

Jihrýšča, ~ča. Naz. Viečar zabavaŭ i tancaŭ. Łžeš staryzna, łžeš staryzna, što ja na jihryščy była. (Fal. Pieś.)

Jijcapít, ~ta. Naz. Pahardlivaje słova na taho, chto syryja jajki pje, bo ŭ našych sialan heta było nia ŭ zvyčaji. Pajajok i jijcapit nipavažnyja ludzi.

Jikatáć, ~táŭ. Dz. nz. 1) Kali sabaka praciažna piščyć. Niešta sabaka jakoča musia chvor, ci błochi kusajuć. 2) Chvalčyvy płač i jenk (Vul.) Čaho ty jakočyš niabitaja.

Jíkać, ~kaŭ. Dz. nz. Vydavać advolny pisk hłytaŭkaj. Jon jikaŭ i płakaŭ.

Jíkaŭka, ~ki. Naz. Paŭtorny advolny pisk u hłytaŭcy, pry reakcyji straŭnika. Pryčapiłasia niejkaja jikaŭka j kanca nima.

Jilláníšča, ~ča. Naz. Pachań dzie ros lon. Dziadźka ŭzaraŭ jillanišča.

Jillány, ~naha. Prm. Pryhatavany ź lonu. Heta nitki jillanyja.

Jilić, ~líŭ. Dz. nz. Robicca jołka. U rocie jilić, kali źjeŭ pazilaniełaju bulbinu.

Jił, ~łu. Naz. Błahaja muka, što dastałasia pašla šatravańnia zbožža. Absyp jiłam siečku karovam.

Jiłaviéc, ~łaŭcá. Naz. Siarod bałota suchaziemje (vostraŭ). Z usiaho bałota kascy schodzilisia načavać na jiłaviec.

Jímaść, ~ci. Naz. Vietlivy zvarotak da ludziej. A jimaść-ža pajedziš na kirmaš.

Jimiéńnia, ~nia. Naz. abo — **Jímia,** ~mia. Nazva asoby. Jahonaja jimieńnia Paŭluk.

Jimkniéńnia, ~nia. Naz. Žadańnie niečaha dasiahnuć. Jimknieńnia našaha narodu karystacca rodnaj movaj u vusich halinach navuki j kultury.

Jimknúcca, ~núŭsia. Dz. nz. Mieć kirunak dumak i dziejić, kab ažyciavić jich. Naš narod jimkniecca da kulturnaha abjadnańnia na ŭsiej jahonaj etnahrafičnaj ziamli.

Jimpét, ~tu. Naz. Chutki ruch, razhon. Kamiń kaciŭsia dy z jimpetu prałamaŭ ścianu.

Jimpétna. Prs. Chutka, šparka. Voś jimpetna ty vyciŭ.

Jimpétny, ~naha. Prm. Chutki, borzdy. Jimpetny udar pa kani vyratavaŭ jaho ad śmierci.

Jimšára, ~ry. Naz. Zabałočanaja j zarosłaja mocham miaścina. U jimšary ros bahun.

Jimšýć, ~šýŭ. Dz. nz. Budavać z mocham draŭlany budynak. Siońnia našy mužčyny jimšyli novaju chatu.

Jimžaka, ~ki. Naz. Drabniusieńki doždž biaź vietru. Z hary supicca jimžaka.

Jimžéć, ~žyŭ. Dz. nz. Sypiecca drabniusieńki doždž. Učora cełу dzień jimžeła.

Jináčy. Prs. Nia tak jak jošć. Tak, tak, moj druža, jinačy byvała. (J. Kup.)

Jinákšy, ~šaha. Zaj. Jinšaha składu. Heta jinakšy čałaviek i z vyhlidu i z natury.

Jínija, ~ji. Naz. Naviś na halinkach drevaŭ u časie marozu pry vołkim pavietry. Naviś jiniji złamała biarozu.

Jínšy, ~šaha. Zjm. Nia hetki, jak byŭ. Jnšy viecir jim dźmie ŭ hałavie. (J. Kup.)

Jintéras, ~su. Naz. Patreba, cikavaść. Što tabie za jinteras tudy chadzić.

Jiršýć, ~šýŭ. Dz. nz. Abholavać voŭnu z aŭčynki. Kraviec jiršyŭ aŭčynku.

Jiryná, ~ný. Naz. Usia zbažyna, što siejuć viasnoj. Žnieji žnuć jirynu.

Jiržáć, ~áŭ. Dz. nz. Koń padaje hołas. Kabyła jirže, bo žarabia zastałosia.

Jiržá, ~žý. Naz. Złučeńnie pavietra z zializam. Na nažy jirža.

Jiržaviéć, ~viéŭ. Dz. nz. Pakryvacca jir-

žoj. U makracie zialeza jiržavieja.

Jiržavy, ~vaha. Prm. Pakryty jiržoj. Hety nož jiržavy.

Jiržýšča, ~ča. Naz. Častka sałomy, što zastałasia pry ziamli paśla žniva. Paśla žniva my jiržyšča uvarali.

Jisk, ~ku. Naz. Častka pčalinaha roju, što šukaje novaha vulla. U naš vulej prylacieŭ niejčy jisk.

Jiskaváć, ~váŭ. Dz. nz. Šukać novaha vulla. U našaj staŭca niejki roj jiskuja.

Jiskrýnia, ~ni. Naz. 1) Vialikaja akutaja z zamkami jiskrynka dla adzieży j uboraŭ, ź jakimi dzieŭki zamuž jišli. Baćka Hańnia kupiŭ jiskryniu. 2) Jiskrynka z došak pad młynavym kamieńniem, kudy ssypajecca zmołataja muka. Mielnik vymitaŭ jiskryniu.

Jiskrýpka, ~ki. Naz. Muzyčnaje načyńnie. Jiskrypka visić na ścianie.

Jisnaváć, ~váŭ. Dz. nz. Žyć, pražyvać. Naš narod jisnavaŭ i budzia jisnavać.

Jispód, ~du. Naz. Dolnaja častka kožnaj reču. Jispod stohu siena padmok.

Jistópka, ~ki. Naz. Ciopłaja budynina, dzie zimuje varyva i bulba. U našaj jistopca jość piečka.

Jistóta, ~ty. Naz. Usio, što jisnuje na śviecie, ci žyvoje ci ujaŭnaje. Kuzurki j ślimaki taksama jistoty.

Jistótnia. Prs. Praŭdziva, słušna. Jistotnia, jina mnie heta kazała.

Jistróp, ~pu. Naz. Vierch dachu. Snop maku visieŭ pad jistropom.

Jistúžka, ~ki. Naz. Vuzkaja pałoska kalarovaj materyji. U kasu była uplecina čyrvonaja jistužka.

Jiścí, jišóŭ. Dz. nz. Kročyć napierad. Jon pavinien jišci damoŭ.

Jiznóŭ. Prs. Užyvajecca pry paŭtareńni słova ŭ skazie. Jiznoŭ jon da mianie prychodziŭ u pazyki.

Jizrébja, ~ja. Naz. Samatkanaje pałatno, z kudzieli, što zastałosia na dračkach, kali abdzirali lon. Na jim była jizrebnaja saročka.

Jizrúb, ~bu. Naz. Zrublenyja ścieny budyniny biez strachi. Jizrub chaty my razabrali; zaŭtra budzim jimšyć.

Jókać, ~kaŭ. Dz. nz. Advolny huk u hłytaŭcy i žyvacie pry smahłym pićci vadkaści. Jon pje piva, až jokaja.

Jółup, ~pa. Naz. abo — **Jółupiń,** ~pnia. Niedareka, niaciamki čałaviek. Ach ty, jołupiń stary, dzieda baba łaja. (K. Krap.)

Jómka. Prs. Udała, vyhodna, spraŭna. Jon jomka ścibanuŭ puhaj pa kani.

Jómki, ~kaha. Prm. Zručny, spraŭny, vyhadny. Janka zrabiŭ jomki cep.

Józacca, ~zaŭsia. Dz. nz. Poŭzać, łazić, kačacca. Dzieci jorzalisia ŭ śviežym sienia.

Júcha, ~chi. Naz. Staradaŭny nazoŭ kryvi. Ja tabie jichu spuščču, kali budziš čapacca.

Júchta, ~ty. Naz. Jałavičča ci konskaja skura, vyrablenaja na kvasie. Dziadźka kupiŭ juchty na štodziennyja boty dla pracy na poli.

Juhásia, ~si. Naz. Łajanka žančyny. Ci bačyli vy juhasiu — niedaludka hetaha.

Jur, ~ru. Naz. Ruch, niespakoj, nieciarplivaść. Što heta, dzieci, na vas niejki jur napaŭ. Ni pasidzicio vy spakojna.

Jurýć, ~rýŭ. Dz. nz. Juryć śvińniej: vytvaryć jazykom i vusnami praciažny huk: "Jur-r-r-r!" Tady śvińnia biahuć, jak šalonyja. Chto nam śvińniej juryŭ?

Júška I, ~ki. Naz. Kružok z vuškami komin zakładać. Heta juška pabita.

Júška II, ~ki. Naz. abo — **Jušník,** ~kú. Padkałočanaja z prypravaj žyžka, dzie miasa varyłasia. Siahońnia my jeli jušku j miasa z blinami.

Jušýcca, ~šýŭsia. Dz. nz. Bicca da kryvi. Chłopcy na kirmašy kollam jušucca.

K

Kabiécina, ~ny. Naz. abo — **Kabiéta,** ~ty. Žančyna maładzicca ci ŭdava. Tam jišli niejkija dźvie kabieciny.

Kab. Zł. Kab nia dzirka ŭ rocia, dyk chadziŭ-by ŭ złocia. (Fal. Pryk.)

Kab prymiéŭ. Kab mieŭ siłu. Jon kab prymieŭ, dyk-by mianie ŭ łyžcy vady ŭtapiŭ-by. (Fal. Pryk.)

Kabýłka, ~ki. Naz. Padstaŭka pad struny ŭ jiskrypcy. Padstaŭ navaju kabyłku.

Kachánka, ~ki. Naz. Ulubionaja dziaŭčyna. Sieŭ na sanki, pajechaŭ da kachanki. A ŭ kachanki smalanyja łaŭki, jak sieŭ — prykipieŭ. (Fal. Žart.)

Kacícca I, ~cíŭsia. Dz. nz. Samo-saboj ruchacca. Kačułka kocicca napadskok.

Kacícca II, ~cíłasia. Dz. nz. Naradžać dziaciej. Tarnujecca da košak, trusak, zajčych, aviečak. Našy aviečki ŭžo ŭsie kacilisia.

Kaciéłka, ~ki. Naz. Krasiennyja kaciełki dapamahajuć padymacca j apuskacca nitam. Hetyja kaciełki, jašče moj pradzid rabiŭ.

Kacubá, ~bý. Naz. abo — **Kacubiéška,** ~ki. Nia'chajnaja, z raspuščanymi vałasami žančyna. I hena kacuba siudy precca.

Kačáłka, ~ki. Naz. Pryładździe kačać bializnu. U nas dźvie kačałki.

Kačán, ~ná. Naz. Taŭsty ćviardy zrostak liścia na kalivie kapusty. Kačany pałažy ŭ kašel.

Kačaréžka, ~ki. Naz. Kijočak, u vadnym kancy kruhła zahniony, jakim papirajucca ludzi kvołyja na nohi ci staryja. Heta kačarežka majho dziaduli.

Kačaréžnik, ~ku .Naz. Kutočak pry piečy la paroha, dzie stajać viłki, čapiała kačarha j vienik. Pastaŭ čapiału ŭ kačarežniku.

Kačarhá, ~hi. Naz. Samarosłaja kryvulka, abo kavałak šyny uźbity na mocny kij. Vaźmi kačarhu dy zaharni žar u kopku.

Kačúłka, ~ki. Naz. Ad kruhłaha palena adpiłavanaje kołca, jakoje dzieci kačajuć dla zabaŭki. Na vulicy chłopcy kačajuć kačułku.

Kadúk, ~ká. Naz. Čort, zły duch, niačyścik. Kab ciabie kaduk staptaŭ. (Fal. Pieś.)

Kahálić, ~liŭ. Dz. nz. (Vul.) Namačyć, zabrudzić. Dosia tabie kahalić, bo nia stolki ty pamyjiš, kolki zapłaviš chatu.

Kaháła, ~ły. Naz. Źniavažlivaje słova na taho, chto namačvaje, brudzie padłohu ŭ chacie. Bač kahała, jak ty zapłaviła chatu.

Kájicca, ~jiŭsia. Dz. nz. Narakać na samoha siabie. Jon kajicca, što pradaŭ kania.

Kájińnia, ~nia. Naz. Narakańnie na samoha siabie. Kajińnia pozna chodzia. (Fal.. Pryk.)

Kajúk! Kl. Kaput, kaniec, prapaŭ. Kali uvališsia ŭ hetu jamu, dyk tabie budzia kajuk!

Kalablízku. Prs. U niedalokaj adlehłaáci. Kalablizku ŭ nas kraŭcoŭ nima.

Kaladóŭka, ~ki. Naz. Praciah času kala dvuch tydniaŭ da Kalad i dva tydni paśla Kalad. U Kaladoŭku vaŭki vyjuć.

Kaladóvić, ~dóŭca. Naz. Daŭna našy ludzi miesiac śniežań nazyvali — Kaladoviec. Kaža marac kaladoŭcu: "Kab ja ŭ tvajim čosia byŭ, dyk-by byku-traciaku roh źbiŭ". (Fal. Pryk.)

Kalány, ~naha. Prm. Ćviardy, niahnutki. Kalanymi botami nohi pamuliŭ.

Kalaśník, ~ká. Naz. Voz siena nałožany na kalosy. Ja pryvioz dva kalaśniki siena.

Kaléna I, ~na. Naz. Zhin nahi miž halonkaj i ściehniakom. Adam udaryŭ kalena.

Kaléna II, ~na. Naz. Pataŭścieńnie na čarocinie ci sałominie. U hetaj čarocinia piać kalen.

Kaléna III, ~na. Pierachod u pieśni ci ŭ muzyčnym tvory z adnej melodyji na druhuju. U muzyčnym tvory "Ciałušačka" až dvaccać čatyry kaleny.

Kalidá, ~ladý. Naz. Śvinčo vykarmlenaje k Kaladam na miasa. A vy-ž kaladu bili?

Kalisnája kałódka. Kałodka koła, u jakuju nabivajucca śpicy koła j jakaja krucicca na vosi. Stalmach toča kalasnuju kałodku.

Kalí-ni-kalí. Prs. Vielmi redka. Kali-ni-kali j dziadźka da nas pryjiždžaja.

Kalíśta. Prs. Niekali ŭžo daŭna. Kaliśta j my mieli dobraju haspadarku.

Káliva, ~va. Naz. Kožnaja asobnaja raślinka. My pasadzili sto kaliŭ kapusty.

Kalíŭja, ~ja. Naz. (Źbor.) abo — **Bylló,** ~lá ci — **Cybjo,** ~já. Bulbianaja kaliŭja pačarnieła ad marozu.

Kalósy, ~saŭ. Naz. Voz na čatyry koły dla sielskaj jazdy. Stalmach zrabiŭ novyja kalosy.

Kalúhavina, ~ny. Naz. Raŭčaki na darozie vybityja kołami kalosaŭ. Na hetaj darozia śmat kaluhavinaŭ.

Kałacícca, ~ciŭsia. Dz. nz. Traścisia. Jon ad strachu kałocicca, jak asina.

Kałacić I, ~ciŭ. Dz. nz. Traści. Dzieci kałacili jabłynu.

Kałacić II, ~ciŭ. Dz. nz. Kałacić zacirku, — krucić kałatoŭku u haršku. Mama kałocia zacirku.

Kałacić III, ~ciŭ. Dz. nz. Upokat abšukvać. Niemcy kałociuć viosku (Zbroji šukajuć).

Kałacić másła. abo — **Bić másła.** Boŭtać śmiatanu, kab zrabić masła. Mama kałocia masła.

Kaładníca, ~cy. Naz. U kancy toku ci puni złožany snapy ŭ tarpu. U hetaj kaładnicy dziesić kop čyłaha žyta.

Kałaníca, ~cy. Naz. Zahusšy dziohać-smała. Tata kałanicaj zamazaŭ dzirki ŭ śvirnia, što myšy paprahryzali.

Kałasísty, ~taha. Prm. Zbožža z taŭstym i doŭhim kałośsiem. Voś dzie kałasistaja žyta — kałasy, jak bičoŭki.

Kałašyná, ~ný. Naz. Adna nanožnaja častka portak. Tut adna kałašyna padranaja.

Kałatóŭka, ~ki. Naz. Prymityŭnaja pryłada z sasnovaj vierchaviny kałacić zacirku. Pamyj, dačuška, kałatoŭku i pałažy na łyžniku.

Kałhás, ~su. Naz. Ahramadžanaja balšavickaja haspadarka. Dy ŭsio adno ci kałhas ci Katłas, — kazali silania. (Fal. Pryk.)

Kałhášnik, ~ka. Naz. Sielanin, jaki pracuje ŭ kałhasie. Kožny kałhašnik za pracoŭny dzień atrymlivaje płatu zbožžam.

Kałaváty, ~taha. Prm. Ćviardy, šorstki, niahnutki. Baćka nia lubia kałavatych kaŭniaroŭ u kašuli.

Kałóccia, ~cia. Naz. Kalučy bol. U jaho kašal i kałóccia ŭ pravym baku.

Kałóšy, ~šaŭ. Naz. Nižejšaja častka nahavicaŭ. Tut kałošy na kaleniach padranyja.

Kałtáć, ~táŭ. Dz. nz. Trochi pamyć u ściudzionaj vadzie. Trochi pakałtała ŭ ściudzionaj vadzie dy kaža, što pamyła.

Kałupácca, ~páŭsia. Dz. nz. Porkacca, marudna nieśta rabić. Baćka nieśta kałupaŭsia kala sachi.

Kałupanína, ~ny. Naz. Marudnaja niepadaŭkaja rabota. Hety kažuch možna pałatać, ali kala jaho śmat kałupaniny.

Kałupiéjka, ~ki. Naz. Toj, chto marudna robie. Kali hety kałupiejka što skora zrabiŭ.

Kałýska, ~ki. Naz. Odmysłovaja jiskrynka, što padviešvajuć dzicia kałychać. La łožka visieła kałyska.

Kałychánka, ~ki. Naz. Pryładździe dla kałychańnia dla darosłych. U lesia na vysokich sosnach chłopcy pryładzili kałychanku.

Kamadyján, ~na. Naz. Toj, chto štukujecca. Tam prystaŭlaŭsia niejki kamadyjan.

Kamadyjánicca, ~ niŭsia. Dz. nz. Štukavacca, vyčvarać. Naš Ściapuk usiu darohu kamadyjaniŭsia.

Kamandýtar, ~ra. Naz. Načalnik niejkaha zhurtavańnia ludziej. Chto-ž u vas byŭ kamandytaram, kali vy rabili naskok na sad? Jaki tut kamandytar znašoŭsia: jon mnie raskaža, što rabić.

Kamarý mak taŭkúć. Kali kamary słupam kruciacca to ŭhoru to ŭniz. Siahońnia nadviečar kamary mak taŭkli.

Kamarýsy, ~saha. Prm. Koler paŭści ŭ statku, kali pa čornaj ci buraj paŭści bielyja rysački ci kropilki.

Kamédyja, ~ji. Naz. Śmiešnaje vidovišča. Kamedyja, chto nia viedaja. (Fal. Pryk.)

Kamiák, ~ká. Naz. Z błahoj muki ci niaŭdała śpieečany chleb. Ci-ž možna hety kamiak u hubu ŭziać? Ad jaho-ž možna zachvareć.

Kamianók I, ~minká. Naz. Na prypiečku pry piečy miaścina, dzie raspalvajecca ahoń dla śviatła j ciapła dy niešta zvaryć. Na kamianku haryć korč.

Kamianók II, ~minká. Naz. Škło dla lampy, dzie palicca gaza. Kamianok pabiŭsia

Kamianý, ~nóha. Prm. Zrobleny z kamieńnia. Tam byŭ kamiany most.

Kamianý II, ~nóha. Prm. Mocny na zdaroŭji, ciarplivy j tryvały pa natury. Voś dyk kamiany hety chłopic: u dziravaj sirmiažcy j bosy dzień prastajaŭ na hetaj zoli.

Kamiél, ~lá. Naz. Nižejšaja častka, jak dreva (biarna), tak i kožnaj raśliny. U hetaj jełcy kamiel duplinaty.

Kamlúk, ~ká. Naz. Pieršy cielaž dreva ad pnia. Kamluk pakiń na načoŭki.

Kamlukaváty, ~taha. Prm. Kali hutarka jidzie ab čałavieku, dyk niavysoki, prysiadzisty. Kamlukavatyja ludzi dužyja.

Kamšýć, ~šýŭ. Dz. nz. abo — **Kómkać,** ~kaŭ. 1) Lapić śnieh u kamok. Vy kamšycia śniežki, a ja budu kidać. 2) Ściorci, źmiać adziežynu. Kudy-ž ty skamšyła hetu chuścinku, ci-ž jaje možna budzia na ludzi zavizać.

Kanáć, ~náŭ. Dz. nz. Dažyvać apošnija minuty, pakidać žyćcio. Hety čałaviek užo kanaja.

Kanadá, ~dý. Naz. Žančyna, jakaja umieje prasić. Kanada ty, čaho ty pryčapiłasia?

Kanádzić, ~dziŭ. Dz. nz. Vyprašavać. Jina viečna kanadzia, kab jej darma davali.

Kanavód, ~da. Naz. Złodzi, što koni kradzie. Ach ty złodzi kanavod, vadziŭ koni praz harod. (Fal. Pryk.)

Kanianió, ~niáci. Naz. Koń ahulnaha rodu (koń, kabyła, žarabia). Ja nadumaŭ kanianio ahadać.

Kaniážyna, ~ny. Naz. Koń u pavialičalnaźnievažalnym vykazie. Ci bačyŭ, dziadźka, jakuju ja kaniažynu nažyŭ?

Kant, ~tu. Naz. Miaža miž płoskimi bakami. Viarni na kant, dyk my jaho pirakulim.

Kántar, ~ra. Naz. Mocny povad pry mocnaj abryci. My svajho žarabka pryviazavajim na kantar.

Kanténtny, ~naha. Prm. Zadavoleny. Ï baćki buduć kantentny z hetaha viasieĺla.

Kań, ~nia. Naz. Paz u draŭlanaj ścianie z hary da dołu, kab u jaho ŭpuskać nutranuju ścianu miž dvuma pakojami. Hety kań treba dałatom vybirać.

Kápa, ~py. Naz. Skuranoje pakryćcio vierchu chamuta. Tata kupiŭ skury na kapu.

Kapá I, ~pý. Naz. Kuča siena vosiem płastoŭ. My nahrabili dvaccać kop siena.

Kapá II, ~pý. Naz. 1) Mierka hrošy ŭ .V K. Litoŭskim, — šeśćdziesiat grošy. Za taho kania zapłacili dźvie kapy grošy. 2) Lik snapoŭ — 60. My siolita nažali dvaccać kop žyta.

Kapáč I, ~čá. Naz. Admysłovy kolik kapać ziamlu. Dzieci kapačami kapali bulbu.

Kapáč II, ~čá. Naz. Dałakopy j jinšyja rabotniki, što kapajuć ziamlu. Dva kapačy z rydloŭkami pašli na mohalicy.

Kapaní, ~nióŭ. Naz. Kapanyja pałazy na sani. Našy sani z kapanioŭ.

Kapaníca, ~cy. Naz. Vialikaja kanava, u jakuju račnuju vadu puskajuć. Kali vadu puścili ŭ kapanicu, dyk stararečča łazoj zarasło.

Kápar, ~ra. Naz. Baba što pali ŭ ziamlu zahaniać. Kapar uvaliŭsia ŭ raku.

Kápka I, ~ki. Naz. Troški vadkaści. Niekalki kapak zvaliłasia daždžu.

Kápka II, ~ki. Naz. Kavałak skury, što pryšyvajecca na nos dziravaha bota. Na hetyja boty treba dać kapki i padnoski.

Kápla, ~li. Naz. Trochi niejkaha pitva. (małaka, harełki ci čaho jinšaha). Uli pastušku ŭ butelku kaplu małaka na połudziń.

Kaprýzić, ~ziŭ. Dz. nz. Złavać, hnievacca. Za praŭdu nima čaho kapryzić.

Kaprýzny, ~naha. Prm. Hniaŭlivy, schilny kryŭdzicca. Naš susied kapryzny čałaviek. Jamu ciažka dahadzić.

Kapšúk, ~ká. Naz. Maleńki miašok dla tabaki. Kapšuk moj byŭ dobry: dastaŭ ad babulki. (J. Kup.)

Kaptúr, ~rá. Naz. U daŭniejšyja času šyli šapki z kalarovaj tkaniny dla dziaciej i starejšych bab. Ciapier staryja baby kapturoŭ nia nosiuć.

Kapúśnišča, ~ča. Naz. Pachań, dzie rasła kapusta. Na kapuśniščy pasiejim kanapli.

Kapýł I, ~łá. Naz. Draŭlanaja chorma bota, što šaviec užyvaje pry šyćci botaŭ. Šaviec naciahnuŭ bot na kapył.

Kapýł II, łá, Naz. Draŭlanyja stanki z zavuzkami, što ŭbivajucca ŭ pałazy saniej. Na kapyłoch saniej zamacoŭvajicca viaźzia.

Kapyžýcca, ~žýŭsia. Dz. nz. Chanaberycca, nadzimacca. Nima tut kamu kapyžycca, bo nivialiki honar pasłužyć niańkaj u miastečku.

Kára, ~ry. Naz. Pakarańnie. Baćka Janku za karu pastaviŭ na kaleni.

Karabácicca, ~ciŭsia. Dz. nz. Rabicca niaroŭnym, pukatym. Treba tarčycy złažyć u kletku, kab ni karabacilisia.

Karabáty, ~taha. Prm. Pukaty. Časami vieka ŭ kufry robiuć karabatym.

Karáć, ~ráŭ. Dz. nz. Rabić spahnańni za vinu. Svaje baćki pakarajuć i paškadujuć. (Fal Pryk.)

Karačý, ~čóŭ. Naz. Vysokija draŭlanyja padstaŭki pad nohi, na jakich padletki łubiać štukavacca. Jamu balać nohi, dyk chodzia, jak na karačach.

Karadlívy, ~vaha. Prm. Čuły da bolu ci jinšych niavyhadaŭ. Naša dziadzina nadta karadlivaja, kali jej trochi niešta zabalić, dyk jina jenčycca.

Karadzícca, ~dzíŭsia. Dz. nz. Ciarpieć bol ci jinšyja fizyčnyja pakuty. Dziadźka Michaś uvieś svoj viek karadziŭsia z svajej kvołaj nahoj.

Karahadaváć I, ~váŭ. Dz. nz. Hulać u karahodzie. Nia było muzyki, dyk jany ceły viečar karahadavali.

Karahadaváć II, ~váŭ. Dz. nz. (U pieranosnym sensie) Niedasypać načej, pakutavać, płakać. Praz raspustu nahulała małoje, a ciapier karahaduj nočki.

Karahód, ~du. Naz. Kali hramada moładzi krucicca-tancuje ŭ kruzie z pieśniami. Maładziaž užo raspačała karahod.

Karahód pazyváć. Daŭna byŭ zvyčaj, kali svat usio viasiella pazyvaŭ na pačastunak. Svat Gabruś da siabie pazvaŭ karahod.

Karanísty, ~taha. Prm. Raślina, dzie šmat kareńnia. Biaroza maja karanistaja, a śviakroŭ maja naravistaja. (Fal. Pieś.)

Karańník, ~ká. Naz. Kałoda vulej. Dzied mieŭ try karańniki pčoł.

Karantýš, ~šá. Naz. Źniavažajuć nizkoha rostam čałavieka. Pahladzi, jak heny karantyš składna kosia.

Karanžaváty, ~taha. Prm. abo —**Karaváty,** ~taha. Dreva z taŭstoj patreskanaj karoj. U jimšary rasła karanžavataja sosna.

Karasí, ~sióŭ. Naz. Žałabavataje zialeza, što padbivajecca pad draŭlanuju voś. Kaval padbiŭ karasi pad vosi kalosaŭ.

Karáŭka, ~ki. Naz. Brudnaja anučyna. Vykiń karaŭku na śmietnik.

Karávy, ~vaha. Prm. Pakryty brudam. U kutku stajaŭ karavy stoł.

Karcíć, ~ciéła. Dz. nz. Nie ciarpicca, rupie. Tabie, chłopic, karcieła, što byŭ suchi kažuch, dyk ty pašoŭ dy zmačyŭ.

Kárcina, ~ny. Naz. Dźvie bačyny knihi. Tut adna karcina vydrana.

Karčakóp, ~pa. Naz. Rabotnik, što karčy kapaje. Karčakop vykapaŭ korč.

Karčavík, ~ká. Naz. Ciažki tapor, što karčy ščapać. Heta karčavik moj.

Karčéŭja, ~ja. Naz. **Karčy** — zborny lik. Jechali pa pnieŭji dy karčeŭji.

Karčýsty, ~taha. Prm. Miaścina, dzie šmat pnioŭ-karčoŭ. Na karčystaj sanažaci nima pośpichu ŭ kaśbie.

Karéły, ~łaha. Prm. Ablepleny brudam. Žaba ty karełaja. (Fal. Łaj.)

Karkavína, ~ny. Naz. Šyja j plečy nižej šyji. Kali ty tut budziš paścić, dyk Maciej tabie karkavinu skrucia.

Karkulátny, ~naha. Prm. Aščedny, ściskłivy. Ryhor čałaviek karkulatny: u jaho ničoha ni zmarnujicca.

Karlúk, ~ká. Naz. Maleńki čałaviek. Karluk nia hnučysia pad stoł pašoŭ.

Karmiéška, ~ki. Naz. Karmleńnie na miasa žyvioły. Vy, ciotka, dvoja śvińniej karmicia. Dy nivialikaja-ž karmieška: promišku ź mjakinaj dajom.

Karnáty, ~taha. Prm. abo — **Karnavúchi,** ~chaha. Žyviolina z małymi ci pakalečanymi vušami. Heta karova karnataja, bo ŭ jaje małoj vušy admierźli.

Karómisła I, ~ła. Naz. Pryłada nasić razam dva viadry vady na plačach. Vaźmi viodry na karomisła, dyk lahčej budzia niaści.

Karómisła II, ~ła. Naz. Pryłada śpieradu płuha ci barany, za jakuju čaplajucca pastronki, kali aruć ci baranujuć. Heta karomisa dubovaja.

Karpáty, ~taha. Prm. Uźniaty, zadzirysty nos. Karpaty chłopic, — heta našaha susieda syn.

Karpiéć, ~piéŭ. Dz. nz. Ciarpieć niavyhady, niastačy. Jon uvieś svoj viek karpieŭ u niastačy.

Karšél, ~šalá Naz. abo **Kark,** ~ku. Šyja j plečy la šyji. Kali budziš naruhacca, dyk dastaniš u karšel.

Kárta, ~ty. Naz. Dakumant, paśviedka. Brat maja kartu na prava vučycila.

Kartalúška, ~ki. Naz. Afiša, abviestka. Sacalistyja kartaluški padkidali, kab ludzi nia jšli ŭ dvor na pracu.

Kartaviéška, ~ki Naz. Źniavažlivaje słova na čałavieka ź niavyraznaj hutarkaj. Ja ni ciamlu, što heta kartavieška švargoča.

Kartávy, ~vaha. Prm. Čałaviek ź niavyraznaj hutarkaj. Jon ni kartavy, ali jamu ŭ hubia balić.

Karúnki, ~kaŭ, ~nak. Naz. U vazdableńnie dla sukienak i žanočaj bializny. U jejnaj sukiency palaryna z karunak.

Karúza, ~zy. Naz. Asoba, što biaz pryčyny čaplajecca, kab raspačać zvadku. Karuza ty, čaho ty čaplajišsia da mianie.

Karúzicca, ~ziŭsia. Dz. nz. Čaplacca, šukać pryčyny da zvadki ci bojki. Heny Vincuk, jak padapje, dyk da kožnaha karuzicca.

Karúźlivy, ~vaha. Prm. Čałaviek achvočy čaplacca choć da kaho, kab pačać zvadku ci bojku. Karuźlivaha čałavieka zdaloku abychodź.

Káry I, ~kar. Naz. Karotkija sani na try kapyły vazić biarvieńnie. Zaprahaj kary dy pajedzim biarvieńnia tralavać.

Káry II, ~kar. Naz. Vialikija j doŭhija dvornyja kalosy na paru koni vazić snapy i siena z pola. Z dvara pryjechali na dvoja kar pa žniej.

Karýć, ~rýŭ. Dz. nz. Ačyščać dreva ad kary. Jakub karyŭ biarvieńnia.

Kasá I, ~sý .Naz. Pryłada kasić travu. Dziadźka Antoś kupiŭ kasu.

Kasá II, ~sý. Naz. Splecienyja vałasy. Hanula placie kasu.

Kasá III, ~sý. Naz. Pramieńni sonca. Sonca z-pad chmar papuskała kosy.

Kasá IV, ~sý. Naz. U čałavieka i žyvioł u žyvacie pad levaj uzdychavinaj pradaŭhavaty vorhan. Siolita druhaja pałavina zimy budzia siardzitaja, bo zadni kaniec kasy ŭ kalady byŭ taŭsty. (Fal. Var.)

Kasahóryna, ~ny. Naz. Kali daroha ci šnur ziamli maje kosy schił. Na kasahorynia voz z sienam abiarnuŭsia.

Kasáty, ~taha. Prm. 1) Kali ŭ kania doŭhaja hryva. U Bułacha kasaty koń. 2) Dreva, kali haliny abvisajuć na doł. My adpačyvali pad kasataj biarozaj.

Kasavác, ~váŭ. Dz. nz. Abaznačyć, što peŭnaja reč ci rabota nia pryhodnaja. Nia treba kasavać usiej raboty, a tolki treba pamyłki papravić.

Kasavién, ~saŭniá. Naz. Źniavažlivy nazoŭ asoby z kosym zrokam. Heny kasavień zasiedziŭsia, a karovy ŭ škodu pašli.

Kasavóki, ~kaha. Prm. Asoba z kosym zrokam. Kasavokaja dziaŭčyna pasie karovu.

Kasiłnó, ~ná. Naz. abo — **Akóśsia,** ~sia. Mocny druk, na jaki asadžana kasa. Heta kasilno jałovaja.

Kásłaŭka, ~ki. Naz. 1) Žmuk vałasoŭ. U jaje kasłaŭkami vałasy visiać z-pad chustki. 2) Žmuk miataha lonu. Zabiary j hetu kasłaŭku lonu.

Kasmók, ~maká. Naz. Maleńkaje žušma lonu, pianki, vaty, vałasoŭ, travy. Jon skruciŭ kasmok vaty dy zatknuŭ butelku.

Kasmylí, ~lóŭ. Naz. Źniavažlivy nazoŭ nieachajnych vałasoŭ. Jidzi pačašysia i chustku zaviažy, ato raspuściła svaje kasmyli.

Kasmýl, ~lá. Naz. M. i Ž. r. Źniavažlivaja nazva asoby z nieachajnymi vałasami. Jidzi, kasmyl, pačašysia.

Kastamiážyna, ~ny. Naz. Usochłaje dreva z łukavatymi słajami, jakoje ćviardoje j nie ščapajecca. Kiń, chłopic, hetu kastamiažynu: ty jaje ni raščepiš.

Kastéra, ~ry. Naz. Źniavažlivaje słova na žančynu. A kastera ty, čaho-ž ty vyźviryłasia, ci jošć tut za što łajicca.

Kastrá, ~rý. Naz. Malusieńkija kavałački cybja ŭ miatym lonie ci piańce, a navat u samatkanym pałatnie — jizrebji. U hetaj kudzieli šmat kastry.

Kastrývy I, ~vaha. Prm. Lon, pianka ci pałatno, u jakim šmat kastry. Kastryvaja saročka plečy dziare.

Kastrývy II, ~vaha. Prm. 1) Niahł[illegible]ka apracavanyja draŭlanyja vyraby. Jah[illegible]ja ŭsia rabota kastryvaja. 2) Niapr[illegible]ž[illegible]vyhlad piśma. Jon pisaram nia budz[illegible] bo jahonaja piśmo kastryvaja.

Kasúrycca, ~ryŭsia. Dz. nz. Kosa [illegible]mać halavu. Byk kasurycca: ścirahajsia, k[illegible] nia ŭboŭ.

Kaśbá, ~bý. Naz. abo — **Sinakós,** ~su. Čas, kali kosiać siena. Kaśba ŭžo minuła, pačałosia žniva.

Kašník, ~ká. Naz. Pałoska vuzkoj kalarovaj tkaniny dla azdoby. Daŭna našy dzieŭki ŭbirali svaje hałovy kašnikami.

Kašalók, ~lká. Naz. abo — **kóšyk,** ~ka. Maleńki pryhožy kašel z dobraj rakity ci sasnovaha kareńnia. Aŭhińka ŭziła svoj kašalok dy pabiehła ŭ hryby.

Kašałá, ~łý. Naz. Niepavarotlivaja łamakavataja asoba. Kašała ty, ty-ž nia'bojdzišsia, kab ni začapicca dy škody ni zrabić.

Kaščávy, ~vaha. Prm. Čałaviek ci žyvioła, choć i niechudaja, ale ŭ jakoj vytarkajuć kości. Hety koń ni chudy, ali kaščavy.

Kašél, ~šalá. Naz. Splecienaja z łazy ci kareńnia sudzina z ručkaj dla vybirańnia ci pieranoski bulby ci harodniny. Mar[illegible]ił pavioz pradavać voz kašaloŭ.

Kašłáty, ~taha. Prm. Niahładki, kud[illegible] Z-za ŭzhorka vyhlidaŭ kašłaty les.

Kaštavác I, ~váŭ. Dz. nz. Spytavać smačna. Ja ŭžo kaštavaŭ hetyja dul[illegible]

Kaštavác II, ~váŭ. Dz. nz. Mieć [illegible] ta palto kaštuja sto rubloŭ.

Kaštóŭny, ~naha. Prm. Vartasny, darahi. Heta kniha kaštoŭnaja.

Kašúla, ~li. Naz. abo — **Saróčka,** ~ki. Samaja jispodniaja adziežyna. Novaju kašulku ja tabie pašyju. (J. Koł.)

Kat, káta. Naz. Admysłovy čałaviek katavać i zabivać ludziej. Płata ŭ káta, aby duša nia ŭ pni. (Fal. Pryk.)

Katánka, ~ki. Naz. Karotkaja ciapłaja žanočaja adziežyna. Nadzień maju katanku dy vyskač droŭ pryniasi.

Kátar, ~ru. Naz. Chvaroba ad zaziableńnia.

Katar napaŭ, dyk u nosia załažyła.

Kátni, ~niaha. Prm. Što naleža kátu. A pajdzi ty ŭ katnija ruki. (Fal. Laj.)

Katúch, ~chá. Naz. Zaharadka dla kurej. Našy kury zimujuć ŭ katuchu.

Katunók, ~ká. Naz. Kruhłaja kałodka z roŭnaj zarubkaj pasiarod. Z dapamohaj jaho zasoŭvajuć harščok ŭ pieč i vyciahvajuć z piečy. Katunok pad prypičkam.

Kaŭdérka, ~ki. Naz. Lohkaja koŭdra. (Blankiet, koc). Jon śpić pad kaŭderkaj.

Kaŭniér, ~nirá. Naz. Pałoska tkaniny ŭ vadziežynie naŭkoła šyji. U majich kašulach kaŭniary adkładanyja.

[illegible]**aŭniéryki,** ~kaŭ. Naz. Šyrakavatyja pa [illegible]i ŭ kancy rukavoŭ zamiesta mankietaŭ. [illegible]Marylinaj kašuli kaŭnierčyki vyšyvanyja.

[illegible]**aŭ**[illegible], ~ná. Naz. Daŭniejšaja chvaroba va[illegible]oŭ u našaj krajinie. Ciapier u nas chvar[illegible] kaŭtun redkaja źjava.

[illegible]**zanína,** ~ny. Naz. abo — **Ślizganína,** ~n[illegible] Kali pa abledzianiełaj ziamli nohi ślizga[illegible]cca. Ja napakutavaŭsia ad hetaj kaŭzaniny pakul damoŭ pryjechaŭ.

Kavádła, ~ła. Naz. Kavalskaje načyńnie. Kaval kupiŭ novaja kavadła.

Kavénčycca, ~čyŭsia. Dz. nz. Ciarpieć, pakutavać ad boli. Brat paŭhoda kavenčyŭsia z svajej raninaj nahoj.

Kavilá, ~viały. Naz. Pryłada z aporaj na pachi kulhavamu papiracca. Niejki starac pastulhickaŭ na kaviołach.

Kavírka, ~ki. Naz. Maleńkaja piarečnaja pałačka ŭźbitaja na kaniec dziaržańnia rydloŭki ci hnajavych viłak. Z majej rydloŭki kavirka sarvałasia.

Kazá I, ~zý. Naz. Svojskaja žyviolina. Čaho baba chacieła, toja kaza radziła. (Fal. Pryk.)

Kazá II, ~zý. Naz. Maleńkija sanki, što padstaŭlajucca pad kaniec biarna pry piera[illegible]zcy biarvieńnia. Kamiel birna pałažyli na [illegible]ry, a vierch na kazu.

[illegible]**azáty,** ~taha. Prm. Čviardaja šorstkaja [illegible]ŭna. Kazataja runo pałažy asobna.

Kazaváty, ~taha. Prm. Čviardoje vałakno [illegible] i piańki. Siolita naš lon kazavaty: jaho [illegible] i spradzieš.

[illegible]**łó,** ~łá. Naz. abo — **Kaziélka,** ~ki. Ma[illegible]enki kazioł. Heta naš kazielka.

Kaziéryć vóčy. Vyłuplivać vočy. Čaho jon kaziera vočy, što jon tut bača.

Kazínic. ~nca. Naz. Chvaroba noh, kali jany słabiejuć. Skačycia pakul kazinic ŭ nohi nia ŭbiŭsia. (J. Kup.)

Kaziół I, ~złá. Naz. Samiec kozaŭ. U staroha kazła vialikija rohi.

Kaziół II, ~złá. Naz. Staŭčyki, na jakich pilščyki piłujuć kałody. Pilščyki pałažyli piłoŭku na kazły.

Kazłý, ~łóŭ. Naz. Zasochłyja smarkačy ŭ nosie. U dziciaci z nosa kazły tarčać.

Kazłý drać. Vanitavać,varacać. My ŭčora pačadzili, dyk usie kazły drali.

Kazná, ~ný. Naz. Asoba, što šmat havora dy ŭsich abmaŭlaje. Hena kazna ŭžo ŭvieś śviet abrachała.

Kaźnić, ~niŭ. Dz. nz. Uvočy ci začy łajać, klaści, źnievažać. Jina mianie mirnarodu kaźniła. Až vušy vianuć, što jina na mianie dakazavała.

Kažamiáka, ~ki. Naz. Majstra vyrablać skury. Kažamiaka pradaŭ skuru.

Kažanáty, ~taha. Prm. Zacharačavanaje, asłabiełaje skacio. Hety kažanaty byčok, jak pašoŭ na travu, dyk vidučy staŭ papraŭlacca.

Kažanió, ~niáci. Naz. Zakidanaje maładoje skacio, a najbolej śvinčo. Heta kažanio musia na talinu nia vyjdzia.

Kažárka, ~ki. Naz. Stary padrany kažušok. Paddzień kažarku pad sirmiahu.

Kážaš-ža. Dz. nz. Prymaŭka. Kažaš-ža, siolita na ludziej niejki zvod pryšoŭ.

Kážny, ~naha. Zaj. abo **Kážan,** ~žnaha. Kažny čałaviek choča žyć.

Kažurýna, ~ny. Naz. Kavałak aŭčyny staroha kažucha. Padabuj kažurynu ŭ łapci.

Kíchać, ~chaŭ. Dz. nz. Zakryŭšysia ździeklivа vyśmiejvać. Jon vychvalajicca, a dziŭčaty ŭ kutku kichajuć ź jaho.

Kíchnuć, ~naŭ. Dz. z. Nia ŭtrymacca sa śmiechu. Jina ni ŭtrymałasia j kichnuła.

Kídać I, ~daŭ. Dz. nz. Špulać ŭ dalačyniu. Dzieci kidali kamieńniam na vaŭka.

Kídać II, ~daŭ. Dz. nz. Pakidać pracu. Ja budu kidać hetu pracu, dy pajedu damoŭ.

Kídać III, ~daŭ. Dz. nz. Składać siena ŭ stoh. Pa paŭdni budzim kidać stoh.

Kídać IV, ~daŭ. Dz. nz. Zaciahavać asnovu nitak u nit. Mama kidała ŭ nit.

Kídły, ~łaha. Prm. Starały, chto kidajecca ŭ roznyja baki, kab niešta dabyć. Lavon čałaviek kidły: za jim možna žyć.

Kidziél! Kl. Raptam kinuć. Jina, kidziel! jamu chustku na vočy, što jon kupiŭ.

Kiémić, ~miŭ. Dz. nz. Zrazumieć. Hlań vo anhlik ci niemic — jany ŭsio ŭmiejuć kiemić. (J. Kup.)

Kiémny, ~naha. Prm. Zdolny da navuki, zdolny ŭsio zrazumieć. Heta chłopic kiemny: jamu lohka dajecca navuka.

Kiémki, ~kaha. Prm. Zdahadlivy, vostry na rozum. Chto-ž tamu vinny, šta jon nia kiemki: žartaŭ nia kiemić.

Kiépik, ~ka. Naz. Žartaŭnik, kamadyjan. Dzie hety kiepik, tam i žartaŭ poŭna.

Kiépiki, ~kaŭ. Naz. Ździeklivyja žarty. Ty nada mnoj kiepikaŭ strojić nia budziš.

Kiépkać, ~kaŭ. Dz. nz. Niešta paŭhustoje nieachajna źmiešavać. Jina tam u cieście kiepkajicca, i kaža, što chleb miesia.

Kiépstva, ~va. Naz. abo — **Kpíny,** ~naŭ. Ździeklivaje vyśmiejvańnie. Ty z nas načy-

najiš strojić žyvoja kiepstva.

Kiépska, Prs. Brydka, błaha, drenna. Kala Vitebska kiepska. (Fal. Pryk.)

Kiérchać, ~chaŭ. Dz. nz. abo — **Kréchać,** ~chaŭ. Małoje dzicia nito płača, nito hołas padaje, što ješci choča. Tam u kałysca dzicia kierchaja.

Kiérpać, ~paŭ. Dz. nz. Kremzać, pisać. Bač i jina ŭžo piša. — At jakoja tam pisańnia, ali voś niejak užo sama kierpaju.

Kiéškacca, ~kaŭsia. Dz. nz. Varušycca, krucicca ŭ ciesnym miescy. Čaho tut hetyja dzieci sabralisia dy kieškajucca.

Kilčák, ~ká. Naz. Chvaroba jazyka ŭ statku, kali ŭ jazyku dzirka pravalvajecca, abo zusim jazyk adpadaje. Kab tabie kilčak na jazyk. (Fal. Klon.)

Kilíšak, ~ška. Naz. abo — **Kiélich,** ~cha. Sudzina na nožcy, što pjuć vino ci harełku. Vypjim z hora pa kilišku: lahčej budzia haravać. (J. Koł.)

Kiłzá, ~zý. Naz. Kali pavieśanaja kałyska kosa kałyšacca. Na hetaj kałysca nia možna kałychacca, bo ŭ jej kiłza.

Kiłzávać, ~váła. Dz. nz. Kosa kałychacca. Tata papraŭ nam kałysku, ato kiłzuja.

Kinucca, ~kinaŭsia. Dz. z. 1) Kinuć siabie, skočyć. Lepi ŭ prołamku kinucca, jak navysałku jechać. 2) Pabiehčy. Chłopcy kinulisia dahaniać zładziejaŭ.

Kípiciń, ~pitnia. Naz. Naraś u sabaki na jazyce ad apioku. Hety sabaka chrypata breša zatoja, što ŭ jaho kipiciń na jizyce.

Kípić, ~pcia. Naz. abo — **Kapciúr,** ~rá. Paznohci ŭ źviaroŭ i ptušak. Zajic dastaŭsia ŭ kipci savie.

Kiraŭníčy, ~čaha. Naz. Asoba, što kiruje rabotaj ci hramadoj. Chto-ž u vas byŭ kiraŭničym, kali vy hramadoj u sad łazili?

Kiravácca, ~váŭsia. Dz. nz. Trymacca kirunku. Ja ŭžo kirujusia na pola.

Kirmáš, ~šu. Naz. Zboryšča dla handlu. Tata pašoŭ na kirmaš kuplać karovu.

Kirmašóvyja zúby. (Vul.) Piarednija zuby. Kutnija zuby vysypalisia, a zastalisia tolki kirmašovyja

Kirzáć, ~záŭ. Dz. nz. Niaŭdała ci niaŭmieła plaśći łapci ci kašali. Ja ŭžo sam łapci kirzaju.

Kísnuć I, ~naŭ, kis. Dz. nz. Rabicca kisłym. Nakryj dziažu, kab chleb kis.

Kísnuć II, kis, ~naŭ. Dz. nz. Biéśsiabie, biazupynku śmiajacca. Kali Paŭluk staŭ chvalicca, jak jamu p[illegible]dziłasia ŭ varyjackim domia, dyk my kiśli ad śmiechu.

Kiślá, ~lí. Naz. Čyrvonaja vada, dzie buraki kiśli. Haspadynia varyła poliŭku z buračnaj kiśli.

Kiślácina, ~ny. Naz. Kisłaja tuchłaja hnil. Tut śmiardzić kiślacinaj.

Kiślák, ~ká. Naz. Kisłaja, niaśpiełaja sadavina. Nia ješcia, dzieci, hetych kiślakoŭ, ato pośla chleba nia ŭkusicia.

Kiśliniá, ~ní. Naz. Kvasnaść. U hetaj poliŭca nia čuć nijakaj kiślini.

Kišéć, ~šéŭ. Dz. nz. Šum ad ruchu žyvych jistot. U hetym sala červi kišać.

Kit, ~tu. Naz. Maź, što abmazavać škło ŭ voknach. U hetym aknie kit asypaŭsia.

Kíta, ~ty. Naz. Kali viazać zžaty bob, hrečku pasolu, dyk zavuć nie snapy, a kity. My siolita nažali piać kop kit hrečki.

Klaćbá, ~bý. Naz. abo —**Klónka,** ~ki. Pažadańnie niekamu niejkaj pahibieli. Sistra siastre klaćbu nosia, kab prapała Boha prosia. (Fal. Pryk.)

Klámar, ~ra. Naz. Zialezny prent z vostrymi i zahnionymi na prosty kut kancami. kali šuło stała adjiždžać ad ściany, dyk jaho prymacavali klamaram.

Klámka, ~ki. Naz. Pryłada začyniać dźviery. Kałok svoj milejšy za čužyja klamki. (F. Bah.)

Kléńčyć, ~čyŭ. Dz. nz. Stajać na kaleniach. Baby klenčyli pirad kryžam.

Klešč, kliščá. Naz. Kuzurka, što ŭpivajecca ŭ cieła svojskaj žyvioły. Na sabaku klaščy napali.

Kléščy I, ~čaŭ. Naz. Draŭlanaja častka chamuta. Tut kleščy złomany.

Kléščy II, ~čaŭ. Naz. Draŭlanyja vialikija abcuhi, što ŭ łaźni kamieńnie ŭ vadu spuskajuć. Biary kleščy dy spuskaj kamieńnia ŭ vadu.

Klíkać, ~kaŭ. Dz. nz.Zvać, zaprašać. Jak budziš jišci ŭ hryby, dyk klič i mianie.

Klipáć, ~páŭ. Dz. nz. Bić małatkom chałodnuju zialeznuju reč, kab jaje zrabić tonkaj i vostraj. Tata klipaja kasu.

Klóčny, ~naha. Prm. Taja reč ci charčy, što maje šmat pažyŭnych sokaŭ. Haroch kločny charč dla žyvioły.

Klok, ~ku. Naz. Pažyŭny sok u ježy. Sała, masła i cukar majuć šmat kloku.

Klop, ~pu. Naz. Odciahnienaje lazo kasy. U kasie klop zyšoŭ: treba jaje klipać.

Kluč, ~ča. Naz. Pryłada admykać i zamykać zamok. Brat zhubiŭ kluč ad chaty.

Klučý, ~čóŭ. Naz.Dva kančuki žerdak pry kancy źbityja hvazdom; jimi naciskajuć sałomu na strasie. Kala apuch na strachu pałažyli doŭhija klučy.

Kładka, ~ki. Naz. Praz vadu pałožana biarno ci doška. Ciraz rečku hibka kładka. (Fal. Pieś.)

Kłapatlívy, ~vaha. Prm. Asoba, što čuła stavicca da ludziej svajich i dalejšych. Uto naša ciotka kłapatlivaja, — jina pa kožnym biaduja.

Kłapatnó. Prs. Dakučnyja abaviazki. Kamu kłapatno, a papu pałatno. (Fal. Pryk.)

Kłóčyć, ~čyŭ. Dz. nz. Komkać u kłaki. Jina stała kłočyć vałasy pad chustku.

Kłópat, ~tu. Naz. Turboty, zachady. Nia

mieła baba kłopatu, dyk kupiła parasia. (Fal. Pryk.)

Kłub I, ~bu. Naz. Na ŭsie baki kruhłaja reč. Naša zimla maja chormu kłubu.

Kłub II. ~bu. Naz. Biadro. Jon słaba padpirazaŭsia, dyk pojis na kłuby źjechaŭ.

Kłúmak, ~mka. Naz. Chatul, źviazak rečaŭ, što na plačach nosiać. Poŭna daroha ludziej z kłumkami na pličach, što ź Miensku ŭcikajuć.

Kłumák, ~ká. Naz. Mały miašok. U dziadźki try miachi? — ni miachi, a kłumakí.

Kłýčyć, ~čyŭ. Dz. nz. Ciskać, tuzać, hnuć, bić. Dosia tabie jaho kłučyć. Pušci jaho žyvym.

Kłýpać, ~paŭ. Dz. nz. Niaŭpeŭniena stupajučy jišci. Kudy heta dziadula kłypaja?

Kłyšavién, ~šaŭniá. Naz. Abraźlivaja nazva čałavieka, u kaho nohi kryvyja ŭ kaleniach. Pahladzi, jak kłyšavień składna kosia.

Kłyšávy, ~vaha. Prm. Asoba z kryvymi nahami. Kłyšavy cyhan sprytna skača.

Kłýźnić, ~niŭ. Dz. nz. Niaŭdałaje mliva. Što tam, dziadźka, u młynie mielicca? Jakoja tam mliva. Dy niejak-ža kłyźnicca.

Knéchcicca, ~ciŭsia. Dz. nz. Niespakojna lažać, varušycca, varočacca, pierakačavaćca. Čaho ty knechciššia, kali loh, dyk lažy spakojna.

Knot, ~tu. Naz. Parciany skrutak ci admysłova vytkanaja pałoska, što byvajuć u lampach i gaźnicach. U lampia knot vyharyŭ.

Knut, ~ta. Naz. Skručany z vałakniny doŭhi skrutak. Z nakručanych knutoŭ dzied viŭ viaroŭki.

Knyr, ~ra. Naz. Śvinny samiec, pakinieny na plemia. Praz całuju noč knyr baraniŭsia ad vaŭka.

Kóchlik, ~ku. Naz. Dziciačaja chvaroba (Kokluš). Na ŭsich dziaciej kochlik napaŭ, dyk piaruć, jak u došku.

Kólka, ~ki. Naz. Pulsujučaja bol. U jaho kašal i kolka ŭ pravym baku.

Kómin, ~na. Naz. Słup z adtulinaj pasiarod dla prachodu dymu. Chvabryčnyja kamiany vysokija.

Kónna. Prs. Jechać na kaniovaj śpinie. U časia razvodździa my ježdzili konna.

Kóńnik, ~ka. Naz. Čałaviek, što jedzie na kaniovaj śpinie. Ja spatkaŭ końnika.

Kónaŭka, ~ki. Naz. Sudzina pić vadu. Heta konaŭka midzianaja, ali pabielina.

Kóncam. Prs. Abaviazkova. Mnie sionnia koncam patrebny hrošy.

Kópka, ~ki. Naz. Piačurka na prypiečku žar zahortvać. U kopca žar razhareŭsia.

Kóptar, ~ru. Naz. Toja, što ŭ sudzinie nasypana vyšej bierahoŭ. Tata paharełamu nasypaŭ šasnastku z koptaram žyta.

Kórab, ~ba. Naz. Vialikaja ci małaja sudzina zroblenaja z kary. Viasnoj korab vady, a koŭš hrazi. (Fal. Pryk.)

Korch, karchá. Naz. Prymityŭnaja mierka daŭžyni — na čatyry palcy. Korch, piadzia, na kancy varona siadzia. (Fal. Zam.)

Korč, karčá. Naz. Vydzierty rahaty pień z karaniami. My vydrali korč.

Kósaja dreva. Dreva ŭ jakim vałokny pakručany kosa, jak viaroŭka. Kosaja dreva dla majsterstva ni pryhodna.

Kóstački, ~čak. Naz. **(Kótki,** ~tak. Vysokaje, Brest. pav.) Vyšej piaty kaścianoje pataŭścieńnie z dvuch bakoŭ. Brat botami kostački namuliŭ.

Koš, kóša. Naz. Jiskrynka zvužanaja k dołu, ź jakoj syplacca ziarniaty ŭ viečaju młynavoha kamienia. Majo žyta ŭžo ŭsio vyšła z koša.

Košt, ~tu. Naz. Cana, vartaść. Košt hetaj knihi piać rubloŭ.

Kóšyk, ~ka. Naz. Maleńki kašalok. Tata prynios košyk śliŭ.

Kótam I, Prs. Kacić pa ziamli niejkuju reč. Miachi kotam ubavili ŭ kleć.

Kótam II, Prs. Vazić biarvieńnia kotam, kali sani staviacca pad siaredzinu biarvieńnia j tuha pryviazvajucca, a kania zaprahajuć za kaniec biarvieńnia. Jurčaki biarvieńnia vazili na chatu kotam.

Kótka, ~ki. Naz. Samica katoŭ. Kotka małaka zachacieła.

Koŭdra, ~ry. Naz. Ciopłaja paścielnaja adzieżyna dla nakryvańnia. Heta koŭdra sukonnaja.

Koŭš, kaŭšá. Naz. Sudzina vyrablenaja z całaha dreva, jak i łožka, źmiestam kala kvarty. Kaŭšami pili vadu.

Kóŭzacca, ~zaŭsia. Dz. nz. Z razhonu sunucca na nahach pa lodzie ci na sankach z uzhorka ci sumiaja. Dzieci lubiuć koŭzacca.

Kóŭzanka, ~ki. Naz. Trel na lodzie ci trel dla sanak z hary. Dzieci naładzili koŭzanku na lodzia.

Kózły I, ~łaŭ. Naz. Pryłada z troch kijoŭ, na jakich žnieji-matki viešali kałyski ŭ časie žniva. Dzicianio ŭ kozłach pračychajicca. (J. Kup.).

Kózły II, ~łaŭ. Naz. U caškach na balkach budynkaŭ zamacoŭvalisia kozły, na jakich apiraŭsia zakot. Na puni pastavili kozły.

Kóźny, ~naha. Zaj. abo — **Kóžan,** ~žnaha. Kažan honia, papichaja. (J. Kup.)

Kpić, kpiŭ. Dz. nz. Uvačavidki źłohku vyśmiejvać, Ci ty kpiš, ci darohi pytajiš. (Fal. Pryk.)

Krakacíńnia, ~nia. Naz. Kłuby zabja jikry. Tut i łužy try kłuby krakacińnia.

Kráma, ~my. Naz. Budynak, dzie pradajecca tavar. Tut ni handal, tut ni krama. (J. Kup.)

Kramáč, ~čá. Naz. Stary zrezany nož. Mama kramačom vyskrabła dziažu.

Kramiány, ~naha. Prm. Miasisty, pruh-

ki biez marščakoŭ. Skuru na boty vybiraj ni taŭstuju, ali kramianaju.

Krámnik, ~ka. Naz. Asoba, što pradaje tavary ŭ kramie. Kramnik liča hrošy.

Krámnina, ~ny. Naz. Tkanina pryhatavanaja na chvabrycy. Ciapier silania prymušany adzivacca ŭ kramninu, bo lonu ni majuć.

Krámny, ~naha. Prm. Tavary pryhatavanyja na chvabrykach, abo pryviezienyja z kalonijaŭ. I cukar, i kava, i chustki: kramnyja tavary.

Kramzanína, ~ny. Naz.. Niaŭvažlivaje, niaŭmiełaje, niavyraznaje piśmo. Jej było prykra pakazavać svaju kramzaninu.

Kramzanúć, ~núŭ. Dz. z. Zrabić znak, kresku. Hlań, tata. Jon kramzanuŭ svajim čyrvonym ałoŭkam pa majim sšytku.

Kranúć, ~núŭ. Dz. z. Dakranucca. Rušyć. Ja jaho j palcam ni kranuŭ.

Krapiáčy, ~čaha. Prm. Mocny na sile. Jon chłopic krapiačy: skora j za sachoj pojdzia.

Krápla, ~li. Naz. Adna kapka ziella. Heta ziella pi pa piać kraplaŭ za raz.

Kraplásty, ~taha. Prm. Šmat kropielak. Mama nabrała mnie kraplastaha parkalu na sukienku.

Krápli, ~laŭ. Naz. Žydkoje zielle, što ličać kapkami. Doktar prypisaŭ krapli.

Krasá I, ~sý. Naz. Čviet na žycie. doždž ababiŭ krasu, dyk žyta hłuchoja.

Krasá II, ~sý. Naz. Azdoba, charastvo. Najlepšaja krasa śvietu viasnoj.

Krasaváć I, ~váŭ. Dz. nz. Čvýšci, ale tarnujecca tolki da zbožža. Jak žyta krasuja, dyk haspadar hałasuja. (Fal. Pryk.)

Krasaváć II, ~váŭ. Dz. nz. Raskašavacca, viesialicca. A ty, dzieŭka, krasujsia, rana zamuž nia sujsia. (Fal. Pieś.)

Krasíć I, ~síŭ. Dz. nz.. Upryhožavać, dadavać azdoby. Chvaroba nikoha ni krasić.

Krasíć II, ~síŭ. Dz. nz. abo — **Krésić,** ~siŭ. Krasivom dabyvać ahoń. Dzied krasiŭ ahoń.

Krasiéńnica, ~cy. Naz. Žančyna zdolnaja rádzić roznyja modnyja krosny. Heta Michalina najlepšaja ŭ nas krasieńnica.

Krasivó, ~vá. Naz. Pryłada sa stali dabyvać ahoń. Krasivo lažyć u staŭpie.

Kráska I, ~ki. Naz. Palavaja kvietka. Na łahu cvytuć kraski.

Kráska II, ~ki. Naz. [illegible]vaść, azdoba tvaru. Jina j maładaja, ali ni maja kraski na tvary: musia niešta nidamahaja.

Kráska III, ~ki. Naz. Chvaroba statku. U majej karoŭki kraska. (Kraskaj močycca).

Krasúla, ~li. Naz. Jimia karovy, što ŭ niadzielu radziłasia. A nazaŭtra ja Krasulku pryviadu za rohi. (J. Koł.)

Krátać, ~taŭ. Dz. z. Chistać, varušyć na baki. Krataj jaho na baki, dyk skora vydziryš.

Krátany, ~naha. Prm. Rušany. Kali jamu na bulbu vykapać na kratanaj ziamli, dyk jina abryjicca.

Kraviéckaja mašýna. abo — **Švíŭnaja mašýna.** Mašyna da šyćcia. Ciotka kupiła kravieckaju mašynu.

Krémzać, ~zaŭ. Dz. nz. Niapryhoža pisać. Što jon tut kremzaja, dyk i sam ni raźbiare.

Krémzka, ~ki. Naz. abo — **Kramzół,** ~łu. Značok, ryska, kreska. Admier i zrabi na biarnie kremzku pakul adrezać.

Kréŭzy, ~zaŭ. Naz. Bryndzli, łachmany. Jon zaŭsiody kreŭzami trasie.

Króchki, ~kaha. Prm. Tyja rečy i rečyvy, što nia hnucca, ale łomiacca. Volcha krochkaja dreva.

Króchva, ~vy. Naz. Zmacovanyja bruski, na jakija prybivajuć łaty dy zasnoŭvajuć strachu. na budyninie. Na škola pastavili krochvy.

Kroj I, ~ju. Naz. Vykrajenaja skura na boty. Šaviec kroj namačyŭ. (J. Kup.)

Kroj II, ~ju. Naz. Skrojivańnie adziežy. Kožan kraviec svajim krojam, a kažny čałaviek svajim strojam. (Fal. Pryk.)

Króšku. Prs. Trochi, krychu. Krošku pasiadzim dy jiznoŭ pojdzim.

Króška, ~ki. Naz. Maleńki kavałačak niečaha. Kroški chleba vysyp ŭ karyta.

Kruchávy, ~vaha. Prm. Toje rečyva, ci suchaja ježa, što kryšycca. Suchi syr kruchavy.

Kruchmáliny, ~naha. Prm. Namočany ŭ kruchmalnaj vadzie. Hety kaŭnier kruchmaliny.

Kruchmáłki, ~kaha. Prm. Maje ŭ sabie šmat kruchmału. Heta bulba kruchmałkaja.

Kruciáka, ~ki. Naz. Amaralny čałaviek, što žyvie krutnioj. Ty ni važsia zachodzić u siabroŭstva z hetym kruciakam.

Krucíć I, ~ciŭ. Dz. nz. Krucić dubcy, knuty. Baćka krucia abaranki na baranu.

Krucíć II, ~cíŭ. Dz. nz. Manić, ašukavać. Dalej jon krucić nia budzia.

Kruciél I, ~cilá. Naz. Biessaromny ašukaniec. Boh ni cila, paznaja krucila. (Fal. Pryk.

Kruciél II, ~cilá. Naz. Skručanaja ŭ kamok mokraja biailzna. Mama zhubiła dva kruciali bializny, kali z sažałki jišła.

Kruciélstva, ~va. Naz. Krutnia, ašukanstva. Hetaha krucielstva ja nia budu ciarpieć.

Kruciółka I, ~ki. Naz. Dziciačaja cacka (vaŭčok). Dzieci hulali z kruciołkaj.

Kruciółka II, ~ki. Naz. Biełaruski nacyjanalny taniec. Daŭna ŭ nas na jihryščach tancavali kruciołku.

Krúćciu-niévaraćciu. Prs. Pažadańni błahomu čałavieku, kab jon pašoŭ u śviet dy kab nie viarnuŭsia. A pajdzi ty krućciu-nievaraćciu.

Krúčany pójis. Pojas, jaki vyrablaŭsia ad pierakručvańnia daščačak. Na styku XIX i XX vv. u nas nasili tolki kručanyja pajasy.

Krúčańnik, ~ka. Naz. Niaŭsiedlivy chłapiec, durećka. Uščuń ty hetaha kručańnika.

Kruh, ~hu. Naz. Naskurnaja chvaroba. Maleńkija śviarbiačyja bolački sadziacca ŭ vyhladzie kruha j pašyrajucca. U brata na ruce sieŭ kruh.

Kruhlák, ~ká. Naz. Kruhłaje palena. Pryviaźli voz sasnovych kruhlakoŭ na łučynu.

Krúhłaja kačáłka. Kruhłaja pałka da 5 sm. natoŭstki. Daŭžyni da 60 sm. Adzin kaniec zakruhleny. Na jaje kačajuć bializnu; jej truć mak u ciorlicy, taŭkuć bulbianuju kašu. Kruhłaja kačałka na palicy.

Kruhłavídy, ~daha. Prm. Asoba kruhłaja ŭ tvary. Naš dziadźka kruhłavidy.

Kruhłóvina, ~ny. Naz. Nieźvialikaja kruhłaja miaścina. Červi pavyjidali ruń kruhłovinami.

Krúkam stajáć. Być pilnym, pryhatavanym.. Chłopic krukam stajić pry statku.

Krupčák, ~ká. Naz. Švinčo chvoraje na trychinu. U krupčaka hołas chrypaty.

Krupérnia, ~ni. Naz. Pastaŭ u młynie, dzie krupy robiacca. Haspadar pavioz jačmień u kruperniu na krupy.

Krúpic, ~pca. Naz. Pošasnaja dziciačaja chvaroba horła. Dzicia zachvareła na krupic.

Krúpna. Prs. Mielicca krupna, kali muka niemiakkaja. U Kapcoch krupna mielicca.

Krúpnaja muká. Kali muka na vobmacak napaminaje drabniusieńkija krupy. Z krupnaj muki byvaja ćviardy chleb.

Krúpnik I, ~ku. Naz. Žydkaja strava z krup i vady. My jeli bialony krupnik.

Krúpnik II, ~ku. Naz. Alkaholnaje pitvo, pryhatavanaje ź miodu, śpirytusu dy roznych prypravaŭ. Na stale stajała butla krupniku.

Krupnója miása. Miasa zaražanaje trychinam. Krupnym miasam možna zarazicca.

Kruš, ~šy. Naz. Kruchavy metal. Kaval zrabiŭ tapor ź niejkaj krušy, dyk jon skora pavyščerblivaŭsia.

Krúšnia, ~ni. Naz. Kuča kamieńnia. Na jichnym poli krušnia la krušni.

Krúta asádžana kasá. Kali kasa pastaŭlena da kasiłna na vostry kut. Na ćviarduju travu asadžvaj kasu kruta.

Krutadúch, ~cha. Naz. Avanturnik, jaki uvodzie krutniu ŭ žyćcio. Heny krutaduch i nia ŭcierpia, kab niejkaj avantury ni padniać.

Krutaróžka, ~ki. Naz. Jimia karovy. Ciotka pradała svaju Krutarožku.

Krutniá, ~ní. Naz. Biazładździe. Heta krutnia na śviecia šmat ludziej zahubiła.

Kružník, ~ká. Naz. Skručanaja ŭ kačułku pałosa łyk ci łazy. U hetym śviaśla dvanancać kružnikoŭ łykaŭ.

Kružok, ~žká. Naz. Redkaja pleŭka na kiškach žyvioły, na jakoj pry karmieńni narastaje łoj. Kružok i čepčyk pałažy asobna ad łoju.

Kružołka, ~ki. Naz. Kruhłaja płošča, dysk. Mama kupiła chustku ŭ kružołki.

Krybóža. Prs. Zapiarečańnie. Kryboža, ja hetaha ni kazaŭ.

Krýca, ~cy. Naz. Jošć dahadki, što heta słova histaryčnaje. Jano tarnujecca da zaniapadu kryckaj kultury. Što ty tam raśsieŭsia. Kab ty krycaj sieŭ. (Fal. Klon.)

Krýksa, ~sy. Naz. Tarnujecca da kryklivaj asoby — mužčyny, žančyny i dziciaci. Jidzi zaspakoj henu kryksu.

Kryksúcha, ~chi. Naz. Kryklivaja žančyna. Ni čapaj henaj kryksuchi.

Kryksún, ~ná. Naz. Kryklivy mužčyna. Hety kryksun usiudy kryčyć.

Krýšany, ~naha. Prm. Raściorty nadrabna. Kryšany chleb vykiń u ražku.

Kryšýć, ~šýŭ. Dz. nz. Razryvać, razrazać na drobnyja častki. Mama kryša sała.

Kryŭdaváć, ~váŭ. Dz. nz. Mieć žal. Jon kryŭduja na brata.

Krýŭdzić, ~dziŭ. Dz. nz. Ašukavać, źnievažać. Našy susiedzi nas kruŭdziuć.

Kryŭlácca I, ~láŭsia. Dz. nz. Viarnucca na bok. Voz ź sienam kryŭlajicca.

Kryŭlácca II, ~láŭsia. Dz. nz. Užyvać brutalnyja repliki. Jon na žonku kryŭlajicca, a nam usim niebałazia.

Kryvapívic, ~píŭca. Naz. Biassumlenny lichviar, złačyniec, ašukaniec. Heny kryvapivic hatoŭ z čałavieka apošnija soki vyssać.

Kryváŭka, ~ki. Naz. Dyzynteryja. Kab ciabie kryvaŭka myła. (Fal. Klon.)

Kryvávicca, ~viŭsia. Dz. nz. Ablivacca kryvioj, bicca da kryvi. Pjanyja na vulicy kryvaviucca.

Kryvícca I, ~víŭsia. Dz. nz. Varočacca na bok. Tvoj voz z sienam kryvicca.

Kryvícca II, ~víŭsia. Dz. nz. Morščyć tvar ad niezdavoleńnia. Čaho ty kryvišsia: heta ja ni da ciabie skazaŭ.

Kryvińdziá I. ~dzí. Naz. Łajanka na kłyšavaha čałavieka. Heny kryvińdzia ŭsie našy łažki pa'pasavaŭ.

Kryvińdziá II, ~dzí. Naz. abo — **Kryŭláka,** ~ki. Asoba, u jakoj hutarka napoŭniena siardzitymi replikami. Kryvińdzia ty, ci jošć tut za što kryŭlacca.

Kryvúla, ~li. Naz. Skryŭlenaje dreva ci skryŭlenaja rysa. Adsiačy kij pa hetu kryvulu.

Kryž I, ~ža. Chryścijanski znak. Pry darozia stajić vysoki kryž.

Kryž II, ~ža. Naz. Zadniaja častka chrybta ŭ skaciaci. U byčka na kryžy vylizła poŭść.

Kryžavíca, ~cy. Naz. Zadniaja častka tułava nižej siaredziny. Haspadynia (zvaliła-

sia) z palicy, pabiła kryžavicu. (Fal. Pieś.)

Kryžásty, ~taha. Prm. Tkanina ŭ kryžy. Jina nabrała na sukienku kryžastaha maltanu.

Kryžavyja daróhi. Miesca, dzie adna daroha kryžujecca praz druhuju. Pry kryžavych darohach stajała karčma.

Kryžý I, ~žoŭ. Naz. Padstaŭka z dźviuch šyrokich došak pad dziažu. Pastaŭ dziažu na kryžy dy miasi chleb.

Kryžý II, ~žóŭ. Naz. Pryłada ŭ vyhladzie kryža źvivać nitki ŭ vialikija matki. Dziaŭčyna źvivała nitki z mataviła na kryžy.

Kúbak, ~bka. Naz. Sudzina pić małako, kavu, čaj. Nali kubak małaka dy vypi.

Kubiélnik, ~ka. Naz. Pasada ŭ viasielnaj družynie. Kubielnik paviez za viasiellam kubił (kufar) maładoj da maładoha.

Kúbił, ~bła. Naz. Vialikaja sudzina ź viekam bandarskaj raboty dla spratu adziežy. Adna kašula na mnie, a druhaja ŭ kubla na dnie. (Fal. Pryk.)

Kubiółak, ~łka. Naz. Siaredniaha pamieru kubieł dla spratu sałaniny i miasa. Naš susied adnej sałaniny kubiołak nakłaŭ.

Kúchar, ~ra. Naz. Majstra varyć dabruju stravu. Vastry sučka zuby: kuchar kostku daść. (Fal. Pryk.)

Kúchlik, ~ka Naz. Mały harščečak padobny na kubak. Zabiraj svaje kuchliki dy šukaj sabie jinšaha kuta.

Kúdła I, ~ły. Naz. 1) Źniavažlivy nazoŭ žančyny, što maje ŭskudłošanyja vałasy. A čaho hena kudła tudy pašła. 2) Žartaŭlivy nazoŭ mieskich žančyn, što nosiać nakarbavanyja vałasy. Užo dźvie kudły ŭ našu viosku pryjechali.

Kúdła II, ~ły. Naz. Blizkaja j dalokaja radnia. Marta ŭsiu svaju kudłu sabrała na pačostku.

Kudłamécha, ~chi. Naz. Žartaŭlivy-piaščotny nazoŭ dziaŭčyny, što maje strukavatyja vałasy. Maja kudłamecha ź lalkami hulaja.

Kudłáty, ~taha. Prm. Niepaholeny, niepačosany čałaviek. Jon ustaŭnia kudłaty, jak miadźviedź.

Kudłóšyć, ~šyŭ. Dz. nz. abo — **Kudłácić,** ~ciŭ. Rabić kudłatym, kasmatym. Čamu ty kudłošyš svaje vałasy?

Kúdły, ~łaŭ. Naz. Niepačasanyja vałasy. Što ty kudły raspuściła.

Kudý-katóry. U roznyja baki. Ja jak kryknaŭ, dyk jany: kudy-katory.

Kúfar, ~fra. Naz. abo — **Jiskrýnia,** ~ni. Vialikaja kavanaja zamčystaja jiskrynka dla spratu pałatna j adziežy. Daŭniej z kuframi dzieŭki zamuž jišli.

Kuhá! Kl. Hukapierajmańnie tolki narodžanaha maładzionka i hołasu savy. Kuha! Kuha! čuŭsia hołas savy na viežy.

Kuhákać, ~kaŭ. Dz. nz. Hetak kažuć, kali sava padaje hołas. Sava na jihrušy kuhakaja: Niehdzia blizka chreśbiny buduć. (Fal. Var.)

Kúka, ~ki. Naz. Draŭlanaja pryłada (padobnaja na mołat) hlinianuju pieč bić, ci vybivać hliniany doł. Kuki pałažy ŭ zastaronku.

Kukabáka, ~ki. Naz. Samarosłaja kryvula dla byčynaha jarma. Baćka apraviŭ dźvie kukabaki.

Kúkła I, ~ły. Naz. Skrutak vałasoŭ u žančyny na hałavie. Ciapier dzieŭki na hałavie nia nosiuć kukłaŭ.

Kúkła II, ~ły. Naz. Skručany ŭ kruciel lon ci piańka. Nidapradziny kužal mama skruciła ŭ kukły dy pałažyła ŭ kubił.

Kúksa, ~sy. Naz. Pakalečanaja ruka. Jahonaja kuksa pamahaja jamu pry pracy.

Kúkšyć, šuŭ. Dz. nz. Bić kułaččam. Ach, ty, pahanic! Zašto ty jaho kukšyš?

Kul, ~la. 1) Adkałočanaja j źviazanaja ŭ vialikija snapy sałoma dla nakryćcia strachi. My adkałacili dźvie kapy kuloŭ. 2) Abmałočanyja kanapli j źviazanyja ŭ vialikija puki. Paviažy kanapli ŭ kuli j zaviazi da raki mačyć.

Kulácca, ~láŭsia. Dz. nz. Sieŭšy dołkach pierakidacca praz hałavu, kab lehčy na plečy. Kali zahrymieŭ pieršy hrom dy pašoŭ dož, dyk dzieci kulalisia.

Kuláć, ~láŭ. Dz. nz. Doŭhuju reč pierakidać praz kaniec. My miecha z žytam ni mahli padniać, dyk ad toku až da kleci kulali jaho.

Kulavája sałóma. Bujnaja niepaciortaja, pryhatavanaja kryć strechi sałoma. Kulavuju sałomu złažyli ŭ padstrešša.

Kulháć, ~háŭ. Dz. nz. Padciahavać kvołuju nahu pry chadźbie. Tam niejki ŭbohi kulhaŭ na kaviołach.

Kulhávy, ~vaha. Prm. Toj, što kulhaje. Skača pievień kulhavy ad prypička da łavy. (Fal. Pieś.)

Kulkóm I, Prs. Spać kulkom — spać adzietym i padpierazaŭšysia. Ja na načlezia hetu noč spaŭ kulkom.

Kulkóm II. Prs. Źnimać skuru z žyvioły kulkom, kali nie razrazać jaje ni na žyvacie ni na nahach. Dziadźka źnimaŭ skuru z barana kulkom.

Kulók, ~lká. Naz. Miašok niašyty, ale kruhła tkany. Chvałka kupiŭ kulok muki.

Kulómka, ~ki. Naz. Vializny snop miataj sałomy. Tata viazaŭ sałomu ŭ kulomki.

Kulóm. Prs. Šparka sahnuŭšysia biehčy ŭciakać ci chavacca. Janačka z kaniom na dvor. Hanulka kulom pad poł. (Fal. Pieś.)

Kúlza, ~zy. Naz. Pryščep vytvarany sposabam zatykańnia pupuški sadovaha dreva za karú dzički. Siolitnija ŭsie kulzy prynialisia.

Kulzavać, ~váŭ. Dz. nz. Ustaŭlać pupušku

sadovaha dreva za karú dzički. Naš baćka sam kulzuja dreŭcy.

Kułáčnaja kóła. Koła, jakoje kruciać koni. Kułačnaja koła svajimi kułakami krucia pasavoja koła.

Kułák I, ~ká. Naz. Dałania pry ściśnienych palcach. A ja kazie kułakom, prapadaj ty z małakom. (Fal. Pieś.).

Kułák II, ~ká. Naz. Šypy kułačnaha koła, što kruciać šaściarniu pasavoha koła. Tata kupiŭ klonu na kułaki.

Kułáha I, ~hi. Naz. Strava, kali var zakałočany mukoj dy zvarany. Na śnidańnia my varyli kułahu.

Kułáha II, ~hi. Naz. Śviežaja saładucha (na Sievierščynie). Chłopcy ŭ kułahu nasypali soli, dyk jina vybihła.

Kułdóbina, ~ny. Naz. Na darozie ci na poli jamka vybitaja vadoj. Na hetaj darozia šmat kułdobin.

Kułdýkać I, ~kaŭ. Dz. nz. Pry strachu pievień padaje hołas. Pieviń kułdykaja: músia jastrab lacić.

Kułdýkać II, ~kaŭ. Dz. nz. (Vul.). Hutarka na niezrazumiełaj movie. Niejkija pany pasvojmu kułdykajuć.

Kumilhéć! Kl. abo — **Kulík!** Skoknuć. A jon, kumilheć! z vozu.

Kunpiák I, ~piká. Naz. abo — **Ścihniák,** ~ká. Naha vyšej kalena z kłubam. Jon byŭ raniny ŭ kunpiak.

Kunpiák II, ~piká. Naz. Śvinnoje miasa. Šynka. Ciotka nam naskryłała na talerku vendzanaha kunpika.

Kunpán, ~ná. Naz. Pryjaciel, siabra. Majho kunpana zabrali ŭ vojska.

Kunpanaváć, ~váŭ. Dz. nz. Siabravać, družyć. Zmałku my ź jim kunpanavali.

Kúpa, ~py. Naz. Šyrokaja bočka dla harełki. Moj dzied rabiŭ kupy ŭ dvare.

Kupíła, ~ła. Naz. (Vul.). **Srodki. Ja ŭsio** kupiŭ-by, kab było kupiła.

Kúpina, ~ny. Naz. Na łahu maleńkaje uzvyšša. Znajdzim vysokaju kupinu dy siadzim na padviačorak.

Kúpla, ~li. Naz. Sam praces kuplańnia. Heta kupla kastavała mnie hrošy j zdaroŭja.

Kuplóniki, ~kaŭ. Naz. Usio toje, što kuplajecca. Na hetyja kuploniki hrošy ni naparajišsia: lepi budzim toja nasić i ješci, što sami zrabili.

Kúrac, ~rca. Naz. Maleńki piražok ukačany ŭ muku j piečany na padú. Mama napikła torbu kurcoŭ dy panisła na ŭbohich razdavać.

Kuradým, ~mu. Naz. Maleńki ahońčyk. Chłopcy razłažyli kuradym ad kamaroŭ.

Kurávy, ~vaha. Prm. abo — **Kúrny,** ~naha. Usio toje, što daje pył. Kuravaja siena škodna dla statku.

Kurávaja cháta. Chata biez komina. Našy dziady žyli ŭ kuravych chatach.

Kurdúpił, ~la. Naz. Abraźlivaja nazva niavysokaha dy taŭstoha čałavieka. Oho! My nikoli ni dapuścim, kab naš Antoś braŭ hetaha kurdupiła.

Kuréc, ~rcá. Naz. Asoba, što pale tabaku. U našaj chacia try kurcy.

Kuréć ~réŭ. Dz. nz. Kureć moža, pył, dym, tuman, doždž. Pad lesam kuryć doždž.

Kuréł, ~ralá. Naz. 1) Raspalenaja anuča ci hniłło. Raspali kurel dy pojdzim pčoł padhlidać. 2). Błašanaja pryłada ŭ jakoj raspalvajecca dymiačyja rečy. Pčalar kupiŭ novy kureł.

Kurná I, ~ný. Naz. Katova adnatonnaje marmatańnie. Kot kurnu viadzie.

Kurná II, ~ný. Naz. Spartovy čyn, kab stupni noh pryhnuć da tvaru. Chłopcy Banichvatu zahnuli kurnu.

Kúrna, Prs. Tumanna, jimhlista. A u poli kurna dy dymna. (Fal. Pieś.).

Kurósadnia, ~nia. Naz. Šastki, na jakich kury načujuć. Kury sieli na kurosadnia.

Kúrta I, ~ty. Naz. Karotkaja žanočaja adziežyna. Heta mamina kurta.,

Kúrta II, ~ty. Naz. Biazchvostaja ci z karotkim chvastom žyviolina. Padžaraja kurta pakusała dzicia.

Kurtáty, ~taha. Prm. Usio toja, što karaciej svaho zvyčajnaha pamieru. Na bałocia les kurtaty.

Kúrycca, ~ryŭsia. Dz.nz. Uźnimajecca pył ci dym. Daroha kurycca ad pyłu.

Kurýć, ~rýŭ, Dz. nz. Palić tabaku. U nas nichto nia kura.

Kus, ~sa. Naz. abo — **Kusók,** ~ská. Kavałak niejkaj suchoj ježy. Pa łasym kusia ja j vady napjusia. (Fal. Pryk.).

Kusánka, ~ki. Naz. Kavałak chleba, ź jakoha niechta ŭžo kusaŭ. Nia ruš majej kusanki, ato kusacca budzim. (Fal. Zab.).

Kuślívy, ~vaha. Prm. Taja žyviolina, što kusajecca. Pryviažy kuślivaha sabaku.

Kušniér, ~nirá. Naz. Majstra vyrablać i sartavać aŭčynki j skurašynki. Tam za miastečkam žyvie kušnier.

Kútam žyć. Žyć u vadnej chacie z haspadarom. Jina ŭ susieda kutam žyvie.

Kutása, ~sy. Naz. Prymacavana pasma karotkich nitak dziela azdoby. U plecinych pajasoch taŭstyja kutasy.

Kútnica I, ~cy. Naz. Taŭstaja kiška. Jon chvory na zapaleńnia kutnicy.

Kútnica II, ~cy. Naz. Biazchatniaja žančyna, jakaja žyvie pry čužoj siamji. U nas žyła Hanula kutnica.

Kútnik, ~ka. Naz. Mužčyna, što žyvie pry čužoj siamji. Heta naš kutnik.

Kúzaŭ, ~zava. Naz. Sudzina ź biarozty. Jon źbiraja jahady ŭ kuzaŭ.

Kuzúrka, ~ki. Naz. Drobnyja žyvioły ad žuka da moli. Pčoły karysnyja kuzurki.

Kvač, ~ča. 1) Prymacavanaja anučka da kijočka. Zrabi kvač dy pamaž koły. 2) Nakručanaja anučka na pałačku stralać z strełki. Naśliń kvač, dyk strełka strela.

Kvakacić, ~ciéŭ. Dz. nz. Boutajecca, ciopkajecca. Hraź pad nahami kvakacić.

Kvápicca, ~piŭsia. Dz. nz. Mieć achvotu nabyć. Na dobruju reč kožny kvapicca.

Kvášanina, ~ny. Naz. Chałodnaja ježa z noh žyvioły. Kvašanina na stale.

Kvárta, ~ty. Naz. Mierka vadkaści (3/4 lit.). Ja kupiŭ kvartu małaka.

Kvartóŭka, ~ki. Naz. Butelka źmiestam u kvartu. Tut try pustyja kvartoŭki.

Kvas, ~su. Naz. Kvasnaje pitvo. U nas kvas u dziažy.

Kvásačka, ~ki. Naz. Sudzina bandarnaj raboty. Baba nakłała kvasačku masła.

Kvásić, ~siŭ. Dz. nz. Pastavić, kab ukisła. Mama pastaviła kvasić małako.

Kvatarárt, ~ta. Naz. Najomnik kvatery. U dziadźki dva kvataranty.

Kvataraváć, ~váŭ. Žyć u najomnym pamieškańni. Jon kvataruja ŭ siabry.

Kvatéra, ~ry. Naz. Pamieškańnie. Maja kvatera z troch pakojaŭ.

Kvatérka, ~ki. Naz. Mierka vadkaści kala 60 gr. Dzied vypiŭ kvaterku vina.

Kvékać, ~kaŭ. Dz. nz. Abrablać, peckać. Uvažaj, — heta ty kvekajiš rukavo.

Kviacísty I, ~taha. Prm. Kali kvietka raśliny składajecca tolki z kvietkavych listkoŭ. Tam na hradzie byli kviacistyja hvaździki j staŭbuny (hvaździki).

Kviacísty II, ~taha. Prm. Tkanina ŭ kviaty. Zaviažy kviacistaju chustku.

Kviálić, ~líŭ. Dz. nz. Razdražniać, rabić čułaj. Hojinaj rany nia treba kvialić. (Fal. Pryk.).

Kvit, ~tu. Naz. Cetlik. Papierka dakumant. Biary kvity: pojdzim na razrachunak.

Kvóły, ~łaha. Prm. Dalikatny. Čujlivy na roznyja razdražnieńni. Kali ty kvoły, dyk ustaŭnia ciopła nadzivajsia.

Kvóta, ~ty. Naz. Pracentnyja hrošy. Kolki-ž ty mnie dasi kvoty, kali ja tabie pazyču hrošy.

L

Lahtýka, ~ki. Naz. Lohki na biahu. Biahun Voś naš Symon lahtyka: usich chłopcaŭ na biahu vypiradziŭ.

Lajéstry, ~raŭ. Naz. Lista. Śpisak. Dastavaj svaje lajestry dy čytaj kolki ja tabie vinin.

Lámic, ~mca Naz. Voŭna źbitaja ŭ tuhi płast. Kupi lamca na chamut.

Lámčycca, ~čyŭsia. Dz. nz. Źbivajecca ŭ kaŭtuny. U jaje voŭna lažyć ad piaci hadoŭ, dyk lamčycca ŭ kaŭtuny.

Landoŭka, ~ki. Naz. Tvar, pyski. (Vul.). Kali lapnu ŭ landoŭku, dyk ty až abližyšsia. (Fal. Łaj.).

Lanícca, ~níŭsia. Dz. nz. Paddavacca hultajstvu, nie pracavać. Hety chłopic zdolny, ali lanicca vučycca.

Laný, ~nóha. Prm. Koń ci byk, jaki nadta marudna chodzie dy nie zvažaje na pahaniańnie puhaj ci kijam. Lanoha kania puhaj ni spužajiš. (Fal. Pryk.).

Lápa I, ~py. Naz. Hetak zavuć rot u jinšych žyviołaŭ: śvińni, sabaki, vaŭka, vužaki. Ściudzina budzia, bo śvińnia poŭnu lapu sałomy panisła. (Fal. Varaž.).

Lápa II, ~py. Naz. (Vul.). 1) Pry łajency hetak nazyvajuć źviahlivych ludziej. Lapa ty, čaho ty pražešsia na ŭsio pola. 2) Rot źviahlivych ludziej. Što ty lapu raschalapiŭ až da vušej, choć ty z kalaśmi ŭjiždžaj. (Fal. Łaj.).

Lapíta, ~ty. Naz. Majstra niešta lapić z hliny. Naš Tamaš samy lepšy lapita. Pahladzi, jakoha jon konika adcackaŭ.

Laplónik, ~ka. Naz. Niaŭdały chleb ci prasnak. Vo niejki laplonik baba śpikła.

Lápnuć I, ~naŭ. Dz. z. Vyciać, udaryć. Kab lepiej chto lapnaŭ anučaj pa mordzia, jak heta pačuci u hetkaj pryhodzia. (J. Kup.)

Lápnuć II, ~aŭ. Dz. z. Skazać niedarečnaje ci brydotnaje słova pierad hramadoj. A heny-ž boŭdziła, kali lapnaŭ słova, dyk usim soramna stała.

Láska, ~ki. Naz. Pryhožy kirmašovy kijočak. Vaźmu lasačku papiracisia. (Fal. Pieś.).

Láskać, ~kaŭ. Dz. nz. Rabić prareźlivy stuk. Pastuchi laskajuć puhami.

Lásnuć, ~naŭ. Dz. z. Vyciać. Heny viruttnik lasnaŭ chłopcu pa tvary dy pabieh.

Laščótki, ~tak. Naz. Draŭlanyja pałački ci doščački dla uviazvańnia złomanaj nahi ci ruki. Złamanaju nahu doktar uvizaŭ u laščotki.

Lašýć, ~šýŭ. Dz. nz. Pa pasiejanym zbožžy prahaniać barozny dla spusku vady. Pa paŭdni ty pojdziš lašyć žyta.

Lazó, lizá. Naz. Samaja vostraja častka tapara, naža, šabli. Jak tabie, chłopic, sobiła vuščarbić lazo tapara.

Ledź. Prs. Nasiłu. Jidzie ledź naha na nahu.

Léjcy, ~caŭ. Naz. Mocny šnur vity ź piańki ci ramienny, jakim kirujuć zaprežanaha kania. Pryviažy lejcy za chamut.

Lémih, ~ha. Naz. Piarečnaja biarno miž zakotu starych budynkaŭ. U sučasnych budynkach nima ni zakotu ni limiahoŭ.

Lépi. Prs. Vyšejšaja stupień ad słova — dobra. Lepi śmijacca, jak płakać. (Fal. Pryk.).

Lépšy, ~šaha. Prm. Vyšejšaja stupień ad słova dobry. Kupili lepšaha kania.

Léška, ~ki. Naz. Vuzki zahončyk pachani. Tut try zahony j dźvie leški.

Létca, ~ca. Naz. Łaskavy nazoŭ leta. Letca miniecca, a ŭ vočy treba hladziecca.

(Fal. Pryk.).

Létka. Prs. Stupać lohka, aściarožna. Jina jišła letka: zdavałasia, što nahami dołu ni čapała.

Létaś. Prs. Minuły hod. Letaś była dobraja uroda na sadavinu.

Lézia ŭ vóčy. Dražnicca, dakučaje, nazalajecca. Jon mnie lezia ŭ vočy, što my doma chlebnicaj dušylisia.

Léžań, ~žnia. Naz. Suśvietny hultaj. I heny ležań vyšaŭ siońnia na pracu.

Léžnia, ~ni. Naz. Biazupynnaje lažańnie. Mnie heta ležnia abrydała.

Lícca, liłásia. Dz. nz. Kali kurycca niasie jajki biez šałupiny. Haspadynia zarezała tuju kurycu, što liłasia.

Lícha I, ~cha. Naz. Ujaŭnaja jistota. Stanohaja licha brydzie. (J. Kup.).

Lícha II, Prs. Błaha, drenna, kiepska. Ja jamu licha nia zyču.

Lichadziéj, ~ja. Naz. Chto licha dziejić dla jinšych. Dabradziejam na zdaroŭja. Lichadziejam bizhałoŭja. (Fal. Pryk.).

Lichadziéjstva, ~va. Naz. Błahija dziejańni. Jahonaja lichadziejstva dla ŭsich nas viadoma.

Lichí I, ~chóha. Prm. Błahi, drenny. Lichi čałaviek hory za źviera.

Lichí II, ~chóha. Prm. Sabaka, što dobra chaty vartuje. Jahony sabaka lichi.

Lichtár I, ~rá. Naz. Padstaŭka pad śviečku. Na kamodzia stajić lichtar.

Lichtár II, ~rá. Naz. Jiskrynačka z šklanymi bakami, u jakuju ŭstaŭlajuć lampku ci śviečku. Vaźmi lichtar dy jdzi zamišaj kaniu nanač.

Lihaniéŭja, ~ja. Naz. U čałavieka j žyvichaŭ vorhan dychańnia. Maje panočki, addajcia mnie z majej karoŭki chacia pičanieŭjijka j lihanieŭjijka.

Liháry, ~raŭ. Naz. Padkłady pad padłohu. cieśli pałažyli lihary, a zaŭtra buduć padłohu kłaści.

Lihčyniá, ~ní. Naz. Lohkaść. Jakaja tut lihčynia, kali dvaccać pudaŭ na vozia.

Limantár, ~rá. Naz. Pieršaja knižka da čytańnia. Ja kupiŭ synu limantar.

Linaváć, ~váŭ. Dz. nz. Pravodzić liniejki na papiery. Vučań linuja papieru.

Linavány, ~naha. Prm. Ź liniejkami. Hety ssytak linavany.

Lípaŭka, ~ki. Naz. Sudzina zroblena z taŭstoha duplistaha dreva dla ssypańnia zbožža. Kali ni paprała Pilipaŭka, dyk papradzie lipaŭka. (Fal. Pryk.).

Lipiatlívy, ~vaha. Prm. Ludzina achvočaja da łajanki j zvadki. Nima horšaha niščaścia, jak kali udasca žonka lipiatlivaja.

Lipiéć, ~piéŭ. Dz. nz. Ledź trymajecca. Ci jość-ža ŭ vas chleb? — Jašče-ž trochi lipić, ali zaraz ŭžo nia budzia.

Lipitáć, ~táŭ. Dz. nz. Chutka łajacca ci niejkuju brydotu havaryć. Jina j sama niaviedaja, što jina lapieča.

Lipúščaja chvaróba. Chvaroba jakaja pieradajecca ad adnaho čałavieka da druhoha. Suchoty hetaksama lipuščaja chvaroba.

Lisá, lasý Naz. Samarosłyja drabiny z sukavataj vierchaviny. Cyhan pastaviŭ lasu dy pałez na borć pa miod.

Lisíca I, ~cy. Naz. Samica lisoŭ. Lis i lisica vykapali naru.

Lisíca II, ~cy. Naz. abo — **Súčka,** ki. Doščačka, što krucie vałok koła karaŭłota. Lisica adarvałasia ad topała karaŭłota.

Lisícy, ~síc, ~caŭ. Naz. Paleny z vysečkami pasiarod, u jakija uščemlivajuć doški ci dźviery, kali jich klejuć, ci kali ŭ jich špongi zahaniajuć. Uščami dźvviery ŭ lisicy.

Líštva, ~vy. Naz. 1). Patrebnaj šyryni doška. Padłoha rassochłasia, dyk my jaje pacisnuli dy lištvu ŭstavili. 2) Pałoska tkaniny. Rukavy ŭ kaftaniku źbiehlisia, dyk Maryla jich rasparoła dy lištvy ŭstaviła.

Lítar, ~ra. Naz. Adzin značok pry čytańni. Siońnia my pisali litar "a".

Litaścívy, ~vaha. Prm. Čuły, spraviadlivy, samaachviarny. Byvajuć na śviecia j litaścivyja ludzi.

Lítaść, ~ci. Naz. Čułaść, spahada, spačuvańnie da harotnych ludziej. Chto maja litaść da ludziej, taho j ludzi šanujuć.

Livandrék, ~ku. Naz. Leki-zababony ad urokaŭ u vyhladzie čornych kavałkaŭ niejkaj smały. Kali karova acialiłasia, dyk jej da roh pryviazali livandreku.

Lízgać, ~gaŭ. Dz. nz. Raz-po-razu lizać. Cialo nia ŭmieja pić zacirki, dyk tolki lizgaja.

Ližájka, ~ki. Naz. Bakavy brusok asnovy panarada. Prybi taradynku da ližajki, kab koła ni padrazała ližajki.

Ližák, ~ká. Naz. Lažačy komin na stoli. Ližaki pazarastali sažaj.

Ližánka, ~ki. Naz. Hrubka dla ciapła lažačaj chormy. Dzied lažyć na ližancy.

Loch I, ~chu. Naz. Nara ŭ ziamli pry staraśvieckich zamkach, praz jakoju znosilisia z volnym śvietam pry abłozie zamkaŭ. Pry starych zamkach byli lochi.

Loch II, ~chu. Naz. abo — **Žýła,** ~ły. Naturalnyja pad'ziemnyja nory, pa jakich płyvie vada. Adam uvaliŭsia pa kaleni ŭ loch u vadu, kali kapaŭ studniu.

Lon, ~nu. Naz. Vałaknianaja raślina. My namiali try dzisiatki lonu.

Lóstački, ~čak. Naz. Paddobravańnie, padchvalvańnie niekaha, kab potym jaho ašukać. Jon padpuskaja lostački, kab niešta vymanić.

Lóznaja, ~naj. Prm. Pustaja, lohkaja. Ci ty tady była ŭciažku, jak vioska hareła? — A nie, tady ja była ŭžo loznaja.

Lúba. Prs. Pryjemna, dobra, miła. Luba jamu ŭ rosnaju ranicu vyjšci na pola.

Lúbašć, ~ci. Naz. Uciecha, pašana. Hety čałaviek maja lubašć da ŭsiaho nacyjanalnaha, rodnaha.

Lubatá, ~tý. Naz. Uciecha, zadavaleńnie. Jamu była lubata pracavać siarod svajich ludziej i na karyść svajho kraju.

Lubiéńki, ~kaha. Prm. Vietlivy zvarotak da ludziej. A maje-ž vy lubieńkija, ja-ž vam navinu skažu.

Lubóść, ~ci. Naz. Kachańnie. Lubość, jak i karosta: čym jaje boli dziareš, tym hory śviarbić. (Fal. Pryk.).

Lubóvina, ~ny. Naz. Miasa čyrvonaha koleru biaz tłušču. U Ameryca lubovina šmat daražej za sałaninu.

Lubóvy, ~vaha. Prm. Muskuły žyvioły biaz tłušču. Jon kupiŭ lubovy vendzany kunpiak.

Lubý, ~bóha. Prm. Aby chto. Mnie-ž lubý čałaviek za hetu karovu daść sorak rubloŭ.

Lúby, ~baha. Prm. Toj, kaho lubiać, kaho škadujuć. Jej siahońnia vialikaja uciecha: jejny lúby syn viarnuŭsia z vojska.

Lúchta, ~ty. Naz. Duplistyja prachody ŭ hrubcy dla prachodu dymu j zatrymańnia ciapła. U našaj hrubca piać luchtaŭ.

Ludzína, ~ny. Naz. Asoba biaz roźnicy na rod — mužčyna ci kabieta. Mnie adna ludzina kazała, što heta daviaronaja praŭda.

Lúdzkašć, ~ci. Naz. Dalikatnašć, šlachotnašć, zvyčajovašć. Ja ni z-za najedku pašła na heta viasiella, ali dzila ludzkašci: treba-ž, kab ludzi da ludziej chadzili.

Lúdzki, ~kaha. Prm. Čałaviek vysokaj marali, sumlenny, šlachotny, zyčlivy. Ludzki čałaviek hramadzkija spravy stavia vyšej za svaje ŭłasnyja.

Ludzkí, ~kóha. Prm. Ludzki — natoŭpny. Ludzkija jazyki, ludzkija vočy. Ludzkich-ža jizykoŭ ni zaviažyš: nichaj havoruć. (Fal. Pryk.).

Lúlka, ~ki. Naz. abo —**Pípka,** ~ki. Pryłada da kureńnia tabaki. Da Pieršaj suśvietnaj vajny słavilisia Daŭhinaŭskija lulki.

Lustérka, ~ki. Naz. Šklanaja pryłada dla naziarańnia svajho tvaru. Na ścianie visieła lusterka.

Ł

Łabácina, ~ny. Naz. Samy puk łobu. Niešta mnie siońnia łabacina balić.

Łabáty, ~taha. Prm. Karova ci kaza, što roh nia maje. My pradali łabataha byka.

Łabazá, ~zý. Naz. Błahoje siena z asaki. Hetaj łabazy j karovy ni jaduć.

Łabazaváty, ~taha. Prm. Čviardoje vałakno lonu ci piańki, padobnaje na siena łabazu. Siolita naš lon łabazavaty: jaho tonka ni spradzieš.

Łabiák, ~ká. Naz. Pryrodny kurhanok na poli z žoŭtaha piasku. Na hetym łabiaku ništo nikoli raści nia choča.

Łabidúda, ~dy. Naz. Hultaj, biaździejnik. Hety łabiduda lažyć, jak prul cełý dzień, navit palic ab palic ni ŭdara.

Łáchać, ~chaŭ. Dz. nz. Hajsać, biehać biez patreby. Čaho ty łachajiš pa vulicy, biarysia vo ceŭki sukać.

Łachmóćcia, ~cia. Naz. Łachmany, łachi. Pabieh až łachamoćcia viecir razhaniaja.

Łáchi, ~chaŭ. Naz. Šmaty, tranty. Biary łachi pad pachi dy pytaj šlachu. (Fal. Pryk.)

Łáchta I, ~ty. Naz. Lohkaja sučka, što zajcaŭ haniaje. Łachta zajca złaviła.

Łáchta II, ~ty. Naz. Hetak źniavažajuć u vioscy padletka-dziaŭčynu, što pa chatach biehaje, a za rabotu nie biarecca. Naša łachta musia nivodnaj chaty ni minuła.

Łachúdra, ~ry. Naz. Źniavažlivaje słova na błaha adzietuju apuščanuju ludzinu. Heta łachudra ludziej papužaja, kali vyjdzia na vulicu.

Łacvéj. Prs. Lepiej, vyhadniej. Łacvej vam: u vas svaje rabotniki, dyk usia rabota ŭ svajim časia zrobicca.

Ład, ~du. Naz. Uzorny paradak. Pry zhodzia i ładzia ŭ nas dola zasiadzia. (J. Kup.).

Łáda I, ~dy. Naz. Pryhatavańnie. Tut boli łady da śviata, jak samoha śviata.

Łáda I, ~dy. Naz. Zhodna našaj mitalohiji vydatnaja bahinia našych praščuraŭ; žonka boha-sonca, a maci boha Jaryły. Łada vyšła z mora na bierah pa zialonyja čaravički.

Ładnaváty, ~taha. Prm. Paraŭnalna ni zusim mały. Naš byčok užo ładnavaty: zaraz budzim u sachu zaprahać.

Ładny, ~naha. Prm. Užo padros. Jon chłopic ładny: adčasu moža j za sachu bracca.

Ładzicca I, ~dziŭsia. Dz. nz. Pryhataŭlacca, rychtavacca. Jon užo daŭna ładzicca u darohu.

Ładzicca II, ~dziŭsia. Dz. nz. Pavodzicca, šancavać. Kali budzia ładzicca, dyk jon skora konča svaju rabotu.

Ładzić I, ~dziŭ. Dz. nz. Rychtavać. Sistra ładzia połudziń.

Ładzić II, ~dziŭ. Dz. nz. Ramantavać, raparavać. Šaviec ładzia boty.

Ładzić III, ~dziŭ. Dz. nz. Žyć u zhodzie. Choć Bazyl i złosny, ali jany ładziuć z Krystynaj, bo jina ŭmieja jamu paturać.

Ładziéjka, ~ki. Naz. Karotkaje dy šyrokaje karyta. U ładziejca my travu siačom śvińniam.

Łahčýna, ~ny. Naz. Pradaŭhavataja nizina na hruncie. U łahčynia žyta vylihła.

Łahódna. Prs. Spakojna, vietliva, łaskava. Jon łahodna z nami abyšoŭsia.

Łahódny, ~naha. Prm. Čuły, uvažny, łaskavy. Jichnaja matka łahodnaja kabieta.

Łahóžy, ~žaŭ. Naz. Na saniach zrobleny vyhodny voz dla pieravozu tavaraŭ. Hela poŭnyja łahožy napakavaŭ jiskrynak i mia-

choŭ.

Łájba, ~by. Naz. Vialiki račny čovien. Vialikija łajby pływuć pa Dźvinie.

Łajdák, ~ká. Naz. Raspusny amaralny čałaviek. A pjanicy łajdaki pahublali prasnaki. (Fal. Pieś.).

Łájicca, ~jiŭsia. Dz. nz. Brydkimi słovami źnievažać adzin adnaho. Hena staraja z kožnym łajicca.

Łajník, ~ká. Naz. Źnievažlivaje słova na tučnaha, sytaha čałavieka. Kab hety łajnik chacia saniej ni pałamaŭ, kali siadzia jechać.

Łajónka, ~ki. Naz. abo — **Łájinka,** ~ki. Biazupynny homan kryk z brydkich abraźlivych słovaŭ. U jichnaj chacia łajonka ni ścichaja.

Łakáza, ~zy. Naz. Nieachajnaja asoba, što myjučy, zalivaje doł u chacie. Ach, ty, łakaza: pahladzi kudy ty zapławiła chatu.

Łakázić, ~ziŭ. Dz. nz. Nalivać u chacie, rabić makratu, brud. Ni łakaź, bo narobiš makraty ŭ chacia.

Łamaččó, ~čá. Naz. Niapryhodnaje dreva: sučča, vierchaŭjo, dreva ad razvalenych budynkaŭ. Panadvorak zavaliny łamaččom.

Łamáčyna, ~ny. Naz. Niejkaja reč ci pryłada niapryhodnaja da ŭžytku. Ty za hetu łamačynu zapłaciŭ hrošy, a jina skora razvalicca.

Łamák, ~ká. Naz. abo — **Łamačók,** ~čká. Stareńkaja budynina ci sudzina. A ja jiŭ hetym łamačku (staraja chatka) vieku dažyvu.

Łamáka, ~ki. Naz. Nieŭmieka, abo niazdolny da raboty čałaviek. Choć ja j nia złomak, ali za łamaku ni pajdu. (J. Kup.).

Łamakavát y, ~taha. Prm. Nia zusim zdolny da roboty čałaviek. Jon łamakavaty: ź jaho nikoli dobraha stalara nia budzia.

Łamanína, ~ny Naz. Niedamahańnie, bol pa ŭsim ciele. Dy ja j nia chvory, ali niejkaja łamanina napała.

Łántuch, ~cha. Naz. Źniavažlivaje słova na taŭstoha, niepavarotlivaha čałavieka. Hety łantuch tolki šmat miesca ŭ chacia zajmaja, a ź jaho raboty nijakaj.

Łápami aráć. Upiracca,nie davać zhody. Ja ŭ susieda prasiŭ pazyčyć hrošy, dyk jon niešta łapami are.

Łapandá, ~dý. Naz. Źniavažlivaje słova na čałavieka, jaki pry zvadcy mocna abyšto kryčyć. Z hetaj łapandoj ni dahavoryšsia.

Łapatáć I, ~táŭ. Dz. nz. Niavyrazna j biaz sensu chutka havaryć. Što jon łapoča?

Łapatáć II, ~táŭ. Dz. nz. Kali udarajecca doždž pa karynie, pa liści, pa vaknie. Doždž łapoča pa blišanaj strasie.

Łapatúcha I, ~chi. Naz. Pierabitaje miesca na kasie pry klapańni, jakoje pry vastreńni kasy łapoča. Na jahonaj kasie poŭna łapatuch.

Łapatúcha II, ~chi. Naz. Žančyna, što šmat i biaz tołku borzda havora. Hena łapatucha j sama niaviedaja, što jina havora.

Łapatún, ~ná. Naz. Mužčyna, što šmat i borzda biaz sensu havora. Toj łapatun jiznoŭ pačynaja havaryć.

Łapciváty, ~taha. Prm. Taŭsty ahazny padobny na łapać. Tut zachodziŭ chłopic łapcivaty ŭ tvary.

Łapsardák, ~ká. Naz. Jinšakrajinnaja staraja adzieżyna. Škiń, chłopic, heny łapsardak, ato ludzi śmijacca buduć.

Łapšývy, ~vaha. Prm. Zajzdryvy. Naš susied čałaviek łapšyvy.

Łapún, ~ná. Naz. Taŭsty šurpaty blin. Mama łapunoŭ napikła z dranaj bulby.

Łapýra, ~ry. Naz. Niaciamkaja ludzina, što z rasstaŭlenymi rukami ŭsiudy suniecca. Kudy ty leziš, łapyra; ni raźviarni čaho.

Łasapéta, ~ty. Naz. abo — **Lísapeta,** ~ty. Samakat na dvuch kołach. U Niamieččynia łasapety vielmi pašyrany.

Łaskavány, ~naha. Prm. Stučna zrobleny kramianym. Hety parkal łaskavany.

Łaskavy I, ~vaha. Prm. Čałaviek dabradušny, vietły. Kali traplu na łaskavaha spraŭca, dyk skora załahodžu hetu spravu.

Łaskávy II, ~vaha. Prm. Žyvioła, jakaja niadzikłivaja, što jdzie da ruk. Łaskavaja cilatka dźvie matki ssie. (Fal. Pryk.).

Łaskávy chleb. Daremnaje utrymańnie da śmierci. Ty-ž ni na łaskavym chlebia žyvieš: kali jasi, dyk treba niešta j rabić.

Łasóniki, ~kaŭ. Naz. Łasaja ježa. Dzie tut łasonikaŭ pahaniać: aby chleb byŭ.

Łasúcha, ~chi. Naz. Dziaŭčyna pryzvyčajenaja da łasaj ježy. Ja ŭ matki łasuchaj była.

Łasún, ~ná. Naz. Mužčyna pryzvyčajeny da łasaj ježy. Hetamu łasunu ciažka ź jadoj dahadzić.

Łásy, ~saha. Prm. Chto maje paciah da ŭsiaho smačnoha. Łasym ludziam ciažka ź jadoj dahadzić.

Łaščák, ~ká, Naz. Łaskavaje žarabia, što da ruk jidzie. Susied maja paciešnaha łaščaka.

Łáščycca, ~čyŭsia. Dz. nz. Vyjaŭlać łasku. Heta słova asobliva tarnujecca da sabak. Vałačašča sabaka da kožnaha łaščycca. (Fal. Pryk.).

Łáščyć, ~čyŭ. Dz. nz. Ciešyć, hładzić žyviołu; zabaŭlacca ź jej. Chłopčyk łašča sabaku.

Łáta I, ~ty. Naz. Kavałak tkaniny, jakim załadžvajecca dzirka ŭ vadzieżynie. Łata na łacia: pasuńsia pani bracia. (Fal. Pryk.).

Łáta II, ~ty. Naz. Ačosanaja płacina, jakuju prybivajuć na krochvy, kab zasnavać strachu. Baćka cełу dzień časaŭ łaty.

Łátać I, ~taŭ. Dz. nz. Pryšyvać łatu. Łataja chałacik na ŭsłania matka. (J. Koł.).

Łátać II, ~taŭ. Dz. nz. Prybivać łaty da krochvaŭ. Dziadźka łataja puniu.

Łatašýć I, ~šýŭ. Dz. nz. Bić kijem pa sadovym drevie, kab až šum čuŭsia. Niejki chlopic łatoša kijam pa dziadźkavaj jabłynia.

Łatašýć II, ~šýŭ. Dz. nz. Rvać travu ci harodninu, kab šum čuŭsia. Niejkija dzieci na našaj asielicy travu łatošuć.

Łatóčyna, ~ny. Naz. Łahčyna z syroj ziamloj, a časam z hruntovaj vadoj. Pabač, jak łatočyna zazilaniełasia.

Łatúchać, ~chaŭ. Dz. nz. Rabić šumlivy stuk. Niechta łatuchaja ŭ varoty.

Łatúška, ~ki. Naz. Staryja kožnuju misku zvali łatuškaj. Biary łatušku dy li kapustu: pałudnavać para.

Łáźnia, ~ni. Naz. Budynina dla hramadzkaha kupańnia i sušeńnia lonu. Tata suša lon u łaźni.

Łaźniák, ~niká. Naz. Łazovy haj. Voŭk schavaŭsia ŭ łaźniak.

Łéchtar, ~ra. Naz. abo — **Łachmán,** ~ná. Vynašanaja padranaja adziežyna mieskaha vyrabu. Kali ty ŭščepiš hety łechtar, dyk ciabie ludzi zaśmiajuć.

Łep! Kl. Žlohku vyciać rukoj. A jon,łep, mianie pa plačy dy zaśmijaŭsia.

Łépnuć, ~naŭ. Dz. z. Žlohku udaryć. Praŭda, ja jamu łepnaŭ sa dva razy.

Łoh, ~hu. Naz. Miž pachani vuzki dy doŭhi kavałak sanažaci. Na łahu raście muražnaja trava.

Łoj, ~ju. Naz. Tłušč usich žyviołaŭ aprača šviniej i ptušak. Mama natapiła try jaŭtary aviačča łoju.

Łópacca, ~paŭsia. Dz. nz. (Vul.). Kryčeć na ŭsio horła pry łajancy. Čaho ty łopajišsia na ŭsio pola.

Łópacíń I, ~patnia. Naz. Vialiki j šyroki švierdzieł, što ŭ kalosnych kałodkach dzirku vykručvajuć. Stalmach navastryŭ łopacíń.

Łópacíń II, ~patnia. Naz. Nievialikaja pryłada ŭ žornach. U žornach łopacíń adarvaŭsia.

Łópacíń III, ~patnia. Naz. Asoba, što pry zvadcy biaz sensu kryčyć. Zmoŭkni ty, łopacíń.

Łópać, ~paŭ. Dz. nz. Vydavać stuk-šum. Pievień łopaja kryllam.

Łótak, ~łótaka. Naz. Draŭlanaja karytca dla ścioku vady. Z łataka lijecca vada.

Łóža, ~žy. Naz. abo — **Łóžak,** ~žka. Miesca dla spańnia. Badaj heta łoža tut zhareła. (Fal. Pieś.).

Łóžmy, ~maha. Prm. Niastromki. Na carkvie łožmaja stracha.

Łub, ~bu. Naz. abo — **Łubína,** ~ny. Taŭstaja kará ź lipy. Budka nakryta łubam.

Łubína staraja. (Vul.). Hetak źniavažajuć starych ludziej. I hetaj staroj łubinia zachaciełasia paniknuć na jhryšča.

Łúbka, ~ki. Naz. Sudzina zroblenaja z lipovaha łubu ci pašyta z sałomy. U łubku usypali žyta.

Łuciéć, łutcá. Naz. Zakručany łut. Za łucieć pryvizali kruk.

Łučácca, ~čáŭsia. Dz. nz. Papadać Dzie balić, tam i łučajicca. (Fal. Pryk.).

Łúčka I, ~ki. Naz. Miakkija j bliskuščyja kramnyja nitki. Hanna kupiła łučki na pajasy.

Łúčka II, ~ki. Naz. abo — **Łuká,** ~ki. Spłaŭnaja sanažać kala raki. My svaju łučku ŭpratali da pavodki.

Łúčnik, ~ka. Naz. U staraśvieckich takoch pryłada dla aśviatleńnia. Na łučniku paliłasia smołka.

Łučýcca, ~čýŭsia. Dz. nz. Dałučacca, prystavać da kampanii. Budzim łučycca dy razam paścić.

Łúčyć I, ~čyŭ. Dz. z. Papaści ŭ cel. Jon łučyŭ u vasiarodak celi.

Łúčyć II, ~čyŭ. Dz. z. Natrapić. Ja zajšoŭ da znajomych, až łučyŭ na balušku.

Łučýna, ~ny. Naz. Doŭhija ščepki dla aśviatleńnia. Tata ščapaja łučynu.

Łučýńnik, ~ka. Naz. Karzina z łučyny. Biary łučyńnik dy vybiraj bulbu.

Łuh, ~hu. Naz. Popieł zality varam i pracedžany dla myćcia bializny. Mama ŭłuzia namačyła adziežu, zaraz budzia adžymać.

Łúkatka, ~ki. Naz. Kryvula. (Zigzag). Niejki pjany pašoŭ u łukatku.

Łuná, ~ný. Naz. Lenaść, hultajstva, niaruchavaść. Jak prypiakło sonca, dyk na mianie niejkaja łuna napała.

Łuń, ~nia. Naz. Hultaj, maruda, niaruchlivy. Dobra zrabiŭ, što ty zastreliŭ hetaha byčka, bo jon łuń i byŭ.

Łupáč, ~čá. Naz. Mužčyna z taŭstymi vusnami. Heta toj łupač narabiŭ plotak na mianie.

Łupazvón, ~na. Naz. Biazdziejny, raziń-kavaty padletak. Hladzi, łupazvon, kali boli puściš statak u škodu, dyk tarmasu dastaniš.

Łupcaváć, ~váŭ. Dz. nz. Ściobać dubcom, puhaj, bizunom. Što ty łupcujiš biz patreby statak.

Łupcóŭka, ~ki. Naz. Bićcio puhaj, rozgaj, bizunom. Baćka Vincuku daŭ łupcoŭku što ŭ čužy sad łaziŭ.

Łupiécha, ~chi. Naz. Źnievažlivaje słova na žančynu z taŭstymi vusnami. Kamu jina patrebna hena łupiecha.

Łuská, ~ki. Naz. Vierchniaje akryćcio skury ryby. U dastatku rybku skoblić, a ŭ nistačy z łuskoj jaduć. (Fal. Pryk.).

Łúskać, ~kaŭ. Dz. nz. Treskać, łopać. Ni staŭ vazy ŭ pieč, bo ad haračyni paliva budzia łuskać.

Łústa, ~ty. Naz. Ad bułki chleba klinam adrezany kavałak chleba. Chto łustu nosia, toj ješci nia prosia. (Fal. Pryk.).

Łušajá, ~jí. Naz. Drobnaje biełaje paroš-ša, što byvaje na hałavie ŭ vałasach jinšych

ludziej. U jahonych vałasach łušaji, jak miakiny.

Łuščák, ~ká. Naz. Śpieły harech, što sam vyłuščyŭsia. Tut poŭna torba łuščakoŭ.

Łuščéć, ~čéŭ. Dz. nz. Niečaha tuha napchana, što zdajecca voś-voś łuśnie. Ja ŭčora dobra karovy napaściŭ, što zdajecca až baki łuščeli.

Łúščyć, ~čyŭ. Dz. nz. Vybirać nasieńnie z šyški, sa struka. Dzieci łuščyli pasolu.

Łut, ~ta. Naz. Taŭsty doŭhi aciarebleny dubiec. Vun lažyć tvoj łut.

Łúzać, ~zaŭ. Dz. nz. Prytykać, naprykrać słavami. Jon mnie ŭstaŭnia łuzaja ŭ vočy, što ŭ majho pjanaha baćki kania z voza ukrali.

Łyč, ~čá. Naz. Kaniec śvinnoj mordy. Śvińnia łyčam ziamlu ryja.

Łyčbán, ~ná. Naz. Źniavažlivaje słova na chłapca-padletka. Astupisia z varot łyčban.

Łýkać, ~kaŭ. Dz. nz. Prahna pić. Jon harełku łykaja jak vadu.

Łýknuć, ~naŭ. Dz. z. Raptam vypić. Jak łyknu, jak pyknu... (J. Kup.).

Łýnda, ~dy. Naz. Dziaŭčyna-padletak na vysokich nahach. Jankava łynda ŭ hryby panisłasia.

Łýndać, ~daŭ. Dz. nz. Šparka chadzić, šyraka stupajučy. Čaho henyja padšyvancy łyndajuć pa harodach.

Łýndy bić. Hultajavać, biaździejničać. Kali ludzi pracavali duchu pasłuchajučy, dyk jon tady łyndy biŭ, a ciapier siena prosia.

Łýpać, ~paŭ. Dz. nz. Mihać paviejkami. Jon ni daspaŭ, dyk łypaja vačyma.

Łýpnuć, ~naŭ. Dz. z. Raptam mirhanuć. Ja łypnaŭ vačyma. (J. Kup.).

Łys, ~saha. Naz. Nazva byka z łysinaj na hałavie. No! Łys. Stoj, Rab!

Łýsaja, ~saj. Naz. Nazva karovy z łysinaj na hałavie. Łysaju treba pradać.

Łýska, ~ki. Naz. Nazva sabaki z łysinaj na hałavie. My svajho Łysku nanač pryviazavajim.

Łýtka, ~ki. Naz. Naha miž stupniom i kalenam. Ścirahajsia, ato sabaka za łytku ŭkusia.

Łýžka, ~ki. Naz. abo — **Łóžka,** ~ki. Pryładździe dla jady. Pamyj łyžki i pałažy na łožniku.

Łýžačka, ~ki. Naz. Miesca siaredziny hrudziej, dzie pačynajecca žyvot. U chvoraha pad łyžačkaj nyja j balić.

M

Macavácca, ~váŭsia. Dz. nz. Krapicca, uzmacniać siłu, kab vykanać niejkaje zadańnie. Macujcisia, chłopčyki, kab da viečara končyć henu rabotu.

Machavíca, ~cy. Naz. Prastora na bałocie zarosšaja mocham. Na tej machavicy ni travy ni kustoŭ nima.

Machlár, ~rá. Naz. Ašukaniec, kruciel, jaki prykryvaje svajo złačynstva sumlennym handlem. Vyścirahajsia machlaroŭ.

Machlaváć, ~váŭ. Dz. nz. Krucić, manić, ašukavać, chitryć. Jon zmałku pačaŭ machlavać.

Machnáty, ~taha. Prm. 1) Reč pakrytaja pleśniami. Machnataja bočka staroha vina. 2) Tvar pakryty pieršym pucham. U henaha chłopca machnaty tvar. 3) Tkanina z paŭścinkami. Mošast — machnataja tkanina.

Machór, ~chrá. Naz. 1) Kaniec miaška la zaviazki. Biary miašok za machor. 2) Matuzki zasukanyja na ručniku. Toj ručnik byŭ z machrami.

Machráč, ~čá. Naz. Samatkany ručnik z machrami. Vytry ruki machračom.

Máci, ~ciry, máci. Naz. Rodnaja matka. Paciry ŭ maciry. (Fal. Pryk.).

Mácirki, ~rak. Naz. Matka ŭ množnym liku. Macirki musiuć sačyć za vychavańniam svajich dziaciej.

Mačaníčnik, ~ku. Naz. Baravaja raślina, što chvarbuje nitki na čorny koler. Mačaničnik raście ŭ bary.

Mačáńnia, ~nia. Naz. abo — **Mačánka,** ~ki. Kločnaja ježa štałtam vieraščaki. Mačańnia jaduć z blinami.

Mačónik, ~ka. Naz. Hryb pryznačany salić. Mačoniki adkładajcia ŭ košyk.

Mačónka, ~ki. Naz. Suchaja skarynka chleba, ukinienaja ŭ stravu ci saładuchu. Staryja ludzi lubili mačonki kidać u kapustu.

Mačúlišča, ~ča. Naz. Sažałka ci rečka, dzie piańku močać. Tata pavioz piańku ŭ mačulišča.

Mačúła, ~ła. Naz. Smurod zatochłaj vady, dzie močać piańku ci lon. Piańku pryviaźli z mačulišča, dyk usio humno śmiardzić mačułam.

Mácycha, ~chi. Naz. Niarodnaja maci, baćkava žonka. Jaje mačycha hadavała.

Madziéć, ~dziéŭ. Dz. nz. Hibieć, zapadać na zdaroŭji, pry matarjalnych niedachopach. Jon cełу svoj viek madzieja.

Mágnaść, ~ci. Naz. Paciah nieźviazany z volej čałavieka. Jaho magnaść ciahnia da harełki.

Magnés, ~su. Naz. Zialeza, što pryciahvaje da siabie jinšaje zialeza. Dziadźka mieŭ kavałak magnesu.

Maharýč, ~čá. Naz. Chabar, podkup. Dziadźka Antoś za maharyč jechaŭ na čyhunca.

Majóŭka I, ~ki. Naz. Ciomna-zielenavataha koleru miakkaja kuzurka mienšaja za biarozavaha žuka. Jaje znachodzili ŭ maji ŭ norca pad miažoj i zalivali śpirytusam, jak zielle.

Dzieci znašli majoŭku.

Majóŭka II, ~ki. Naz. Bal-pačastunak na śviežym pavietry ŭ hajku. Našy susiedzi siahońnia vyjichali na majoŭku.

Mak, ~ku. Naz. Harodnaja raślina dla ježy. Ni ŭradziŭ mak: prabudzim i tak. (Fal. Pryk).

Mákaŭka I, ~ki. Naz. Nasiennaja šyška naviersie cybiny maku. Heta makaŭka śpiełaja.

Mákaŭka II, ~ki. Naz. Kaniec chvasta ŭ karoŭ i koni. Niemcy padstryhajuć koniam chvasty roŭna makaŭki.

Mákaŭja, ~ja. Naz. Byllo, cybjo ad maku. Zharni makaŭja ŭ kuču dy spali.

Makaviéj, ~ja. Naz. Drabniusieńki doždž. Učora cełу dzień sypaŭ makaviej.

Maklák, ~ká. Naz. Pachań, dzie padychodzie hruntovaja vada. Na hetym maklaku, što ni pasiejiš, dyk prapadzie.

Makratá, ~tý. Naz. Kali zadaždžycca, dy hrazka na ziamli i syroje pavietra. Jak ty u hetu makratu puściŭsia ŭ darohu.

Makréc, ~racá. Naz. Chvaroba noh u kania. U hetaha žarabka makrec.

Makrúcha, ~chi. Naz. Płoskaja narubiastaja kuzurka, što žyvie kala pamyjnaj ražki. Kali ja padniła ražku, až tam poŭna makruch.

Malbónić, ~niŭ. Dz. nz. Prasić, uprašavać. Cyhanka malbonia, kab haspadynia dała sała.

Málicca, ~liŭsia. Dz. nz. Ujaŭlać siabie małym. Dosia malicca: hani śvińnia paścić.

Malícca, ~líŭsia. Dz. nz. Prasić, uprašavać. Jon u tych razbojnikaŭ maliŭsia j prasiŭsia, ali ŭsiaroŭna zabili.

Malimónačka, ~ki. Naz. Dziaŭčyna-padletak, jakaja prystaŭlajecca małoj. Ach ty, malimonačka, biary vienik dy chatu miaci.

Malimónicca, ~niŭsia. Dz. nz. Udavać siabie za małoha. Dosia tabie malimonicca, para ŭžo bracca za niejkaju rabotu.

Malimónčyk, ~ka. Naz. Raśpieščany chłapiec-padletak. Hety malimončyk dyk aby čaho j jeśći nia budzia.

Malochańki, ~kaha. Prm. abo — **Malúsińki,** ~kaha. ci — **Malénički,** ~kaha. Nadta mały. Tata prynios malusińkaha zajčyka.

Malógać, ~gaŭ. Dz. nz. Prasić, uprašavać. Symonavy dočki malogali mamu, kab my da jich u hošci pryjechali.

Maltán, ~nu. Naz. Ciopłaja tkanina z bavoŭny. Ja nabrała maltanu na sukienku.

Maltánka, ~ki. Naz. Ciopłaja bavaŭnianaja chustka. Jina zavizała maltanku.

Malúnak, ~nka. Naz. Usio, što namalavana. Tut usie malunki dobryja.

Mał, ~łaha. Naz. Nazva vała čornaj paŭści. Mał sviejšy za Padłasaha.

Małachólla, ~la. Naz. Razumovaja chvaravitaść. Da ciabie, Magdalena, niejkaja małacholla prystała: usie ŭžo śpiać, a ty skačyš i piaješ.

Maładziáž, ~žy. Naz. Moładź — dzieŭki j dziaciuki. Ciapier naša maładziaž na jihryščy.

Maładzíca, ~cy. Naz. Maładaja žančyna — zamužnaja ci ŭdava. Maładzicy sidziać na vulicy.

Maładzícca, ~dzíŭsia. Dz. nz. Ujaŭlaje siabie maładziejšym, čym jość. Naša susiedka da staraści maładzicca.

Maładzión, ~na. Naz. abo — **Maładziónak,** ~ka. Niadaŭna narodžanaje dzicia. Ty, dačuška, ni maładzionak: para padumać, jak u ludzi pajści.

Małajcá, ~cý. Naz. Usłaŭlenaja, zasłužanaja. Jina ŭ mianie siahońnia małajca: dvoja haniej žyta zžała.

Małatárnia, ~ni. Naz. Mašyna małacić zbožža. Heta małatarnia staraja.

Małažáva, Prs. 1) Ludzina, što z vyhladu pakazvaje na maładoha. Hety Paŭluk u hadoch, ali vyhlidaja małažava. 2) Kali raślina maje dobry vyhlad. U jaje ŭsia harodnina małažava raście, bo ŭ dahlodzia.

Małójic, ~jca. Naz. abo — **Maładziéc,** ~łajcá. Usłaŭleny, pavažany chłopiec. Jišli try małojcy z Ukrajiny, puścili pažar pa dalinia. (Fal. Pieś.).

Mámka I, ~ki. Naz. Łaskavy nazoŭ mamy. Mamka mnie lalku kupiła.

Mámka II, ~ki. Naz. Kabieta, što kormie hrudźmi čužoje dzicia. Mamki kałyšuć prypivajučy: "Učora ź viačora na śviet naradziŭsia... (Fal. Pieś.)

Mamrýć, ~rýŭ. Dz. nz. (Vul.) Jeśći, žorci. Dakul ty budziš mamryć hety chleb.

Maná, ~ný. Naz. Niapraŭda, chłuśnia. Toja ŭsio mana, što jon kazaŭ.

Manátki, ~tak, ~kaŭ. Naz. Drobnaja majemaść. Źbiraj manatki dy von z chatki. (Fal. Pryk.)

Manícca, ~níŭsia. Dz. nz. Mieć na dumcy, rychtavacca da niečaha, planavać. Dziadźka manicca ziamlu kuplać.

Manić, ~níŭ. Dz. nz. Kazać niapraŭdu. Jon maniŭ, što hrošy zhubiŭ.

Manić u vočy. Nachabna manić. Jon manić u vočy j ni čyrvanieja.

Maniúka, ~ki. Naz. Asoba, što časta manić. Maniuku nichto nia viera.

Mankiéty, ~taŭ. Naz. Zvužeńnie na kancy rukavaŭ. Tut mankiety vyšyvanyja.

Mantáč, ~čá. Naz. Ašukaniec, što vymańvaje ci vyprašvaje u ludziej słabaj voli. Heny mantač vymaniŭ u dziciaci łustu chleba j skvarku.

Maraziána. Prs. Kali stajić niaspynny maroz. Cełу tydzin było maraziana.

Marchát, ~tá. Naz. Mały j słabki kačan kapusty. Padaj heny marchat.

Mardáty, ~taha. Prm. Paŭnatvaraja aso-

ba, dzie nižejšaja častka tvaru vydajecca napierad. Heta nia toj, bo toj byŭ mardaty.

Markáč, ~čá. Naz. Baran pakineny na plemia (Smalavicki r.) Dzieci ŭstavili markaču miatłu ŭ rohi.

Markócicca, ~ciŭsia. Dz. nz. Nudzicca, smucicca. Kab-ža hety chłopic u vas ni markociŭsia.

Markótna. Prs. Nudna, sumna. Markotna stała chłopčyku miž čužych.

Markóŭja, ~ja. Naz. Liście z morkavy. Pamyj markoŭja dy śsiačy karovam.

Markótny, ~naha. Prm. Smutny, nudny. Jon ustaŭnia byŭ markotny.

Marmatáć, ~táŭ. Dz. nz. Vydavać nosam ci rotam niavyraznyja huki. A chto jaho tam viedaja, što jon marmoča.

Marmatún, ~ná. Naz.Asoba, što maje nałohu marmatać. A heny marmatun ustaŭnia bubnić sabie niešta pad nos.

Marmúl, ~lá. Naz. Całaviek marudny ŭ ruchach i słovach. Tvoj susied niejki marmul: jon pamaleńku chodzia j mała havora.

Márna. Prs. Napusta, bieskarysna Marna hinuć siły narodu.

Marnaváć, ~váŭ. Dz. nz. Zbytkavać, niščyć, bieskarysna tracić. Jon marnuja usio toja, što pradzidy nabyli.

Marniéć, ~niéŭ. Dz. nz. Žyć biaz uciechi, haravać, ciarpieć niedastatki, nudzicca. Naš narod marnieje pad čužackaj niavolaj.

Maršáłka, ~ki. Naz. Udzielnik viasielnaj družyny —piroźnik. Symon paprasiŭ Mikołu być maršałkam u viasielli.

Marščák, ~ká. Naz. Składka skury na tvary. Jina ŭžo nimaładaja, bo na tvary marščaki znać.

Marščáty, ~taha. Prm.Pakryty marščakami. U dzieda marščaty tvar.

Marúda, ~dy. Naz. Pavolny całaviek u ruchach i čynach. Ci hety maruda paroj kali skončyŭ svaju rabotu.

Marúdny, ~naha. Prm. Pavolny ŭ dumkach, ruchach i čynach. Z marudnym całaviekam ciažka pracavać.

Marúdzić, ~dziŭ. Dz. nz. Zaciahavać rabotu. Vy, chłopcy, ni marudźcia, bo sonca nizka.

Máry I, ~raŭ. Naz. Dumki pažadańni. Jahonyja dumki-mary biaskoncyja.

Máry II, ~raŭ. Naz. Admysłovyja nošy na vysokich nožkach, što niabožčyka niasuć da dołu. Dumavinu pastavili na mary.

Máryć, ~ryŭ. Dz. nz. Čakać, spadziavacca. Jon maryŭ ab lepšym žyćci.

Máryć son. Kali ad žadańnia spać całaviek nia moža stajać ci siadzieć. Kali całavieka mara son, dyk jamu j mił tolki son.

Marýć, ~rýŭ. Dz. nz. Zamoravać, nabližać śmierć. Akupanty maryli naš narod ciažkaj pracaj i koładam.

Marzáki, ~kaŭ. Naz. (Vul.) Tvar, pyski, morda. Za hetkija žarty papadzieś pa marzakach, až abližyšsia.

Maścícca, ~ciŭsia. Dz. nz. Ładzicca, rychtavacca. Zładzieji doŭha maścilisia, kab u dvare koni ŭkraści.

Maścić, ~ciŭ. Dz. nz. Słać padłohu. Zaŭtra tata budzia chatu maścić.

Maślánka, ~ki. Naz. abo — **Skałóciny,** ~naŭ. Małako, što zastałosia paśla taho, jak źbili masła. Inšyja ludzi lubiuć maślanku z bulbaj jeści.

Máślić, ~liŭ. Dz. nz. Taŭčy kanopli ŭ stupie, pakul nia stanuć mokryja ad aleju. Hanna maśliła kanopli.

Maślón, ~nu. Naz. Z tonkich nitak redkaja tkanina. Kupili maślonu na sukienku.

Maślónki, ~nak, ~kaŭ. Naz. Stoŭčanyja j zmaślenyja z cybulaj i sollu kanopli. Maślonki jaduć z bulbaj i chlebam.

Maśníca, ~cy. Naz. (Rečycki r.) Adna padłožyna. Baćka padniaŭ maśnicu.

Máta, ~ty. Naz. Sałamianaje pryładździe zimoj zaviešvać vokny znadvorku. Vokny zaviesili matami.

Matałáška, ~ki. Naz. Žančyna, što šmat havora dy biaz sensu. Jikaja była matałaška maci, takaja budzia j dačka.

Matavíła, ~ła. Naz. abo — **Vitúcha,** ~chi. Pryłada źvivać nitki sa špuli. Naš Janka zrabiŭ try mataviły.

Matóška, ~ki. Naz. Małeńki matok nitak. Tut ližać try matoški nitak.

Matúlka, ~ki. Naz. Łaskavy nazoŭ matki. Nu, matulka, budź zdarova. (J. Koł.)

Maŭčakóm. Prs. Ničoha nikomu nia kažučy. Jon maŭčakom vyšaŭ z chaty.

Maŭklívy, ~vaha. Prm. Nieachvočy da hutarki. Naš haspadar maŭklivy całaviek.

Mazgaŭniá, ~ní. Naz. (Vul.) Hałava. Ja tamu hadu mazgaŭniu paščapaju.

Mazgaváć, ~váŭ. Dz. nz. Uvažna dumać, razvažać. Jon doŭha mazgavaŭ, ali dobra ŭładziŭ hetu spravu.

Mazgavíty, ~taha, Prm. Zdolny da navuki. Hety chłopic mazgavity.

Mazgi, ~góŭ. Naz. Rečyva, što ŭ całavieka j žyvioły zapaŭniaje hałaŭny čerap. Jon chvory na zapaleńnia mazgoŭ.

Maźníca, ~cy. Naz. Sudzina dla dziohciu. Tut poŭna maźnica dziohciu.

Maždžér, ~ra. Naz. Stupka, dzie taŭkuć sol, kmin, pierac. Maždžer na palicy.

Maždžúlić, ~liŭ. Dz. nz. Niešta mokraje taŭčy ŭ stupie, kab rastaŭčy na ciesta. Dosia tabie maždžulić hetu grucu.

Méta, ~ty.Naz. Kirunak dumak, jideja. Naša meta — być volnymi ludźmi.

Métny, ~naha. Prm. Chto maje spryt u va-

čoch i rukach. Voś, dyk metnaja heta Maryla — u pacionku ŭciahnuła nitku ŭ jihołku.

Miáčka, ~ki. Naz. Žančyna, što mnie lon. Miački pašli na połudziń.

Miáćva I, ~va. Naz. Śvinny charč z siečanaj travy dy abmiešany mukoj. Ja miaćva śviňniam zamišała.

Miáćva II, ~va. Naz. Strava-varyva, pryhatavanaja ź zialonaj harodniny. Li tam miać-va — budzim pałudnavać.

Miáhnuć, ~naŭ. Dz. nz. Zvalicca. Jon miahnaŭ ź višni, što ledź ustaŭ.

Miákaš, ~ša. Naz. abo — **Miákiš,** ~ša. Miakki chleb. Miakaš źjeŭ, a skarynku pakinaŭ.

Miakína, ~ny. Naz. Drobnaja častka paciortych kałasoŭ i sałomy. Jillánaju miakinu dobra jaduć śviňnia.

Miakíńnik I, ~ka. Naz. Zastaronak, dzie ssypajecca miakina. Hrabli ŭ miakińniku.

Miakíńnik II, ~ka. Naz. (Vul.) Biadniak, što ŭ žyta na chleb prymiešvaje miakiny. U našaj viosca usie miakińniki.

Miakšýć, ~šýŭ. Dz. nz. Ćviarduju reč ciorci, hnuć, bić, kab stała miakkoj. Kažamiaka miakšyć skuru.

Miálica, ~cy. Naz. Pryłada miać lon. Mialica stajić pad pavietkaj.

Miáliňnia, ~nia. Naz. Niaźvialikija kavałki pałamanaha byłla ad lonu i piańki paśla miaćcia. Jistopku na zimu absypali mialińniam.

Miańcić I, ~ciŭ. Dz. nz. Vastryć kasu miantuškaj. Kascy mieńciuć kosy.

Miańcić II, ~ciŭ. Dz. nz. Havaryć niepatrebnaje. Jazyk biz kaśći, što choćyš toja j miańci. (Fal. Pryk.)

Miantúška, ~ki. Naz. Piaščany brusok kasu vastryć. Pavieś miantušku na kasu.

Miártvy, ~vaha. Prm. Niažyvy. Hety štukar i miartvaha raśśmiešyć.

Miasiónžka, ~ki. Naz. Maleńkaja redźka, što za miesiac vyrastaje. Jany pasiejili cełaju hradu miasionžki.

Miasísty, ~taha. Prm. Miakki, kramiany, pruhki (Tarnujecca da skury j tkaniny.) Skuru na boty vybiraj ni taŭstuju, ali miasistaju.

Miastéčka, ~ka. Naz. Pasielišča, dzie šmat ramieśnikoŭ i handlovych pradpryjemstvaŭ. Pajedu ŭ miastečka na kirmaš.

Miazdrýć, ~rýŭ. Dz. nz. 1) Bić biazupynku. Ja hladžu až heny hical miazdryć chłopca kułaččam u plečy. 2) Bić, ciorci, kab stała miakkim. Kažamiaka miazdryć skuru.

Michaváty I, ~taha. Prm. Šyroki niedapasavany da čałavieka adzietak. U jaho ŭvieś adzietak michavaty.

Michaváty II, ~taha. Prm. Niasprytny, niepavarotlivy čałaviek. Lavon michavaty čałaviek, jon da tej raboty ni nadajecca.

Mícilka, ~ki. Naz. Sprytnaja žančyna, choć i nia złodzi, ale hatova padchapić, kali niešta lažyć napajaŭku. Sprytna padchapiła rukavicy heta micilka.

Midziány, ~naha. Prm. Reč, što zroblena ź miedzi. Hety zvon midziany.

Miécca I, mieŭsia. Dz. nz. Adčuvańnie na zdaroŭji. Jon majicca dobra.

Miécca II, mieŭsia. Dz. nz. Mieć namier, manicca. Ja mieŭsia kupić dom.

Mieć, mieŭ. Dz. nz. Uładać. Toja maju, što ŭ rukach trymaju. (Fal. Pryk.)

Mieć u svajím duchú. Mieć na dumcy. Maryć. Jon jašče zmałku mieŭ u svajim duchu być za nastaŭnika.

Mieć na vóku. Nazirać, sačyć. Treba mieć na voku hetaha čałavieka, kab jon čaho ni ŭkraŭ.

Miéni. Prs. Vyšejšaja stupień ad słova — mała. Ty mieni pracavaŭ za mianie.

Miénta, ~ty. 1) Źniavažlivaje słova na taho, chto havora biaskoncuju brydotu. U hetaj mienty jazyk nikoli ni hulaja. 2) Jazyk čałavieka, jaki havora biaskoncuju brydotu. Schavaj svaju mientu, ato jina da vušej dastaje.

Miéski, ~kaha. Prm. Naleža miestu. Hetyja try damy mieskija.

Miésta, ~ta. Naz. Šmatludnaje pasielišča, dzie šmat pramysłovych, handlovych i kulturna-aśvietnych pradpryjemstvaŭ i administracyjnych ustanoŭ. Ni lublu ja miesta, — pa-ruskamu horad. (F. Bah.)

Miéšałka, ~ki. Naz. abo — **Paplíska,** ~ki. Łapatka, što miašać śviňniam charčy. Jaho adtul miešałkaj pahnali.

Miéšań, ~ni. Naz. Apošniaja arba pierad sievam zbožža. Praz miešań ni pirahaniajcia statku.

Mihaciéć, ~cieŭ. Dz. nz. Bliščeć, pieralivacca kalorami. Śnieh mihacieŭ pry śviatle miesica.

Mikkabrúch, ~cha. Naz. Žartaŭlivy nazoŭ asoby, što lubić šmat źjeści. Dva mikkabruchi, jak zasieli, dyk vialikaju bułku chleba źjeli.

Milijón, ~na. Lič. Tysiača tysiač. Na ziamli žyvie šmat milijonaŭ asobaŭ.

Miłaścívy, ~vaha. Prm. Toj, chto spačuvaje biednym i pakryŭdžanym dy matarjalna j maralna pamahaje. Miłaścivy čałaviek dapamoža kožnamu ŭ niščaści.

Míłaść, ~ci. Naz. Dabradziejstva dla biednych i niaščasnych. Zrabi miłaść, nia spahaniaj u mianie hetaha doŭhu pakul ja zažyvusia.

Míłavać, ~vaŭ. Dz. nz. Spačuvać i dapamahać biednym, niaščasnym i pakryŭdžanym. Chto miłuja biednych i niščaślivych, taho j

ludzi šanujuć i pavažajuć.

Miłta, ~ty. Naz. Ciesta z muki páranaha aŭsa. Nali vady ŭ misu dy zamišaj miłtu.

Mína, ~ny. Naz. Vyraz tvaru čałavieka. Ja ni śmiajusia. Maja hetkaja mina.

Minšyniá, ~ní. Naz. Taja častka niečaha, dzie mieniej. Mińšynia musia ličycca z balšynioj.

Mintréga, ~gi. Naz. Niečakany kłopat, pieraškoda. Heta viasella narabiła mnie mintregi ŭ rabocia; kab ni jano, dyk-by ja daŭna abmałotki zrabiŭ.

Miórci hóładam. Praciahła ciarpieć hoład. Jon paŭhodu mior hoładam.

Mirgavácca, ~váŭsia. Dz. nz. Ličycca z jinšymi, kab kaho nie pakryŭdzić. Treba-ž, dziadźka, mirgavacca, kab usim chapiła.

Mirgaváć, ~váŭ. Dz. nz. Razvažać, planavać. My z tatam mirgavali, kab za vulicaj sadok pasadzić.

Mirháć, ~háŭ. Dz. nz. Ruchać vačyma ci palcami. Prydzi da nas ahniu, ja na ciabie mirhnu. (Fal. Pieś.)

Mišáć śviń́niám. Pryhataŭlać śvińniam. charčy. Ty jdzi skaciaty napaji, a ja budu śvińniam mišać.

Mitłá, miatłý. Naz. Vialiki vienik, što pry małaćbie tok zamiatać. Novaja mitła toku ni dziare. (Fal. Pryk.)

Mizdrá, miazdrý. Naz. Błahi bok vyrablenaj skury. Hetyja boty šyty na miazdru.

Mizgá, miazgí. Naz. Viasnoj u žyvym drevie pad karoj paŭhusty płast rečyva. Sasnovaju miazgu radziuć ješci suchotnikam.

Mižá, miažý. Naz. Kraj płoščy ziamli. Miža vytknina tyčkami.

Mižavácca, ~váŭsia. Dz. nz. Žyć pobač. Razdzialacca tolki miažoj. Jichnaja zimla z našaj miažujicca.

Mižaváty, ~taha. Prm. Dreva ŭ jakim vałokny pierakručany, i jakoje ciažka ščapajecca. Mižavaty kamluk ni ščapajicca.

Mižavík, ~ká. Naz. Niavysoki, prysiadzisty, dužy čałaviek. Hety mižavik dziesić pudoŭ padymaja.

Mirnaródu. Prs. Publična. Pierad hramadoj. Jina mianie mirnarodu źniavažyła.

Mitúk, ~ká. Naz. Choć nie fachovy złodzi, ale moža padchapić, što na pajaŭku lažyć. Hety Sioch sprytny mituk.

Mitusicca, ~síŭsia. Dz. nz. Ruch u roznyja baki. Muraški mitusiacca ŭ razrytym murašniku.

Mituśniá, ~ní. Naz. Niespakoj, ruch. U vojsku stała mitusnia, musić jano abkružana.

Miz. Prn. Miz dvaich ,miz ludziej, miz nas.

Mizérny, ~naha. Prm. Nikčemny, žalu varty. Jaki mizerny jon: i sam chudy, i pohlad smutny.

Mižýpirnica, ~cy. Naz. Hłybokaje zahnajeńnie dałani ad ćviardoj raboty. U dziadźki na ruce mižypirnica, dyk až usia ruka spochła.

Mižýpirnik, ~ku. Naz. Trava, što raście viasnoj na łahu na papłavie, dzie liścina nahadvaje piać palcaŭ ruki. Mižypirnikam lečuć mižypirnycu.

Mláŭki, ~kaha. Prm. abo — **Mlávy,** vaha. Słaby na sile. Ja siahońnia zusim mlaŭki: ledź na nahach trymajusia.

Mleć, mleŭ. Dz. nz. Ad słabaści rabicca niažyvym. Siońnia mama dva razy mleła.

Mlíva, ~va. Naz. Zapas zbožža pryviezionaha ŭ młyn małoć. U hetym młynie šmat uzapašana mliva.

Mlon, ~nu. Naz. Kij, jakim ruchajecca žarnavy kamień pry mlivie. Mlon lažyć na žarnach.

Młosna. Prs. Słabašć na ciele z asłableńniem śviadomaści. Lavonu ŭ łaźni zrabiłasia młosna.

Młość, ~ci. Naz. Słabaść až da niaprytomnaści. Mamu młość achapiła.

Moc, ~cy. Naz. Siła. Alektryčnaść maja vialikaju moc.

Mócna. Prs. Krepka, silna Palaŭničy mocna vyciaŭ siakieraj miadźviadziu pa hałavie.

Mócny, ~naha. Prm. Silny, mahutny. Na vulicy pačuŭsia mocny vybuch.

Móhalicy, ~lic, ~caŭ. Naz. Miesca, dzie chavajuć niabožčykaŭ. Provad za niabožčykam pašoŭ na mohalicy.

Mókraja léta. Takoje leta,, kali šmat daždžoŭ prachodzie. Letaś było mokraja leta.

Mórkava, ~vy. Naz. Harodnina z žoŭtym sakavitym koraniem. Dzieci jeli morkavu.

Móst I, ~tu. Naz. Daroha praz raku. Voz uźjechaŭ na most.

Most II, ~tu. Naz. Padłoha (Rečycki r.). Ciesil pałažyŭ novy most u chacia.

Móšast. tu. Naz. abo — **Aksámit,** ~tu. Machnataja tkanina. U jahonaj šapca była mašastovaja abiačejka.

Mótašna. Prs. Trochi strašnavata. Kali ŭ lesie niedaloka zavyli vaŭki, dyk jamu stała motašna.

Mótuz, ~za. Naz. Šnurok skručany ci spleciony ź nitak. Pryšyj, dačuška, matuzy da majej spadnicy.

Móŭčki. Prs. Ničoha ni kožučy. Baćka moŭčki pašoŭ kania zaprahać.

Móža. Prs. Mahčyma. Moža tata viedaja, chto heta pašoŭ.

Mudrahiél, ~la. Naz. Dzivak, kamadyjan. Niejki mudrahiel kamadyjanicca.

Mudrahiélstva, ~va. Naz. Dzivactva, štukavańnie. Pakiń svajo mudrahielstva, bo jim nichto ni cikavicca.

Mudravácca, ~váŭsia. Dz. nz. Štukovacca, kryŭlacca, vykručvacca. Ni mudrujsia, chło-

pic, bo jinačy skryvišsia.

Múlić I, ~liŭ. Dz. nz. Niečym ćviardym naciskać cieła. Bot mula nahu.

Múlić II, ~liŭ. Dz. nz. (Vul.) Nastojliva prasić. Učora susied cely viečar mianie muliŭ, kab ja za śviedku za jaho pašoŭ.

Múłka. Prs. Bol, kali niešta ćviardoje ciśnie. Miakka ściela dy mułka spać. (Fal. Pryk.)

Múrava, ~va. Naz. Pa dziarnistaj ziamli maleńkaja hustaja trava. Paśla daždžu murava zazilaniełasia.

Muraváć, ~váŭ. Dz. nz. Z cegły ci kamieńnia z vapnaj rabić ścianu. Mulary muravali dom.

Múravam uziałosia. Ukaraniłasia dziernavaja trava. Taja ralla muravam uziłasia.

Muravány, naha. Prm. Zrobleny z cegły ci kamieńnia z vapnaj. U Busłavia kaścioł muravany i vysoki pabilany. (Fal. Pieś.)

Murcaváć, ~váŭ. Dz. nz. Ješci ź vialikim apetytam. (Vul.). Ja čuju, až jon upacionku chaładik murcuja.

Murcóŭka, ~ki. Naz .Strava z nakryšanaha chleba ŭ var. Na sanažaci my varyli murcoŭku.

Murłáty I, ~taha. Prm. Taŭsty, łapciavaty ŭ tvary. Murłaty Jakim prychodziŭ płuha pažučać.

Murłáty II, ~taŭ.Naz. Dva samyja vierchnija biarny na padoŭžnych ścienach budyniny, na jakich staviać krochvy. Cieśli pałažyli murłatu.

Muróh, ~rahú. Naz. Dobraje siena z suchoj sanažaci. Poŭna punia murahu.

Múrzać, ~zaŭ. Dz. nz. Peckać, brudzić. Ty nia murzaj hetaj kašuli, bo nima času myć.

Mus, ~su. Naz. Pavinnaść. Mus jaho vyhnaŭ badziacca pa śviecia.

Músia I, Prs. abo — Musić. Mahčyma. Ci pajedzia-ž dziadźka na kirmaš? Musia pajedzia, bo voz zasłany.

Músia II, ~siŭ. Dz. dapamožny, abo — **Músić,** ~siŭ. Prymušany niešta rabić. Ci pajedzia-ž vaš dziadźka na kirmaš? — Musia pajechać, bo treba chłopca pryvieźci sa škoły.

Mut, ~tu. Naz. Drabniusieńkija rečyvy ŭ vadzie, jakija robiać jaje mutnaj. Pačakaj, nichaj asiadzia mut, a tady napjomsia.

Myciócha, ~chi. Naz. (Vul.) Žančyna, što myje bializnu ci sudździo. Ci bačyš myciocha, kolki ty vady panalivała na padłohu.

Myć jizykom. Abmaŭlać, hanić, źniavažać. Jany raboty ni majuć, dyk myjuć jizykami kožnaha, chto jim ni padabajicca.

Mylácca, ~láŭsia. Dz. nz. Rabić pamyłki, ašukvacca. Toj ni mylajicca, chto ničoha nia robia. (Fal. Pryk.)

Myláć, ~láŭ. Dz. nz. Uvodzić u błud, źbivać z pantałyku. Dziadźka nastaŭnik, Vincuk mianie mylaja.

Mýlica, ~cy. Naz. Ručka z levaha boku sachi. Mylica złamałasia ŭ sasie.

Myšapór, ~ra. Naz. Hetak łajuć dziaciej, što lubiać parocca ŭ matčynych schovach. Ad hetych myšaporaŭ nihdzie ničoha ni schavajiš.

Mýślik, ~ka. Naz. Kavalskaje načyńnie, što dzirki ŭ zialezia prabivać. Niehdzia myślik zavaliŭsia.

Myšásty, ~taha. Prym. abo — **Myšaty,** ~taha. Koler poŭści ŭ kania, jak koler poŭści myšej. Myšastaha kania vaŭki pakusali.

Mýški chapíli. Chvaroba statku (Ras. koliki). Adamavaha kania myški chapili.

N

Na! Kl. Hetak kažuć pry davańni. Na, hetu knihu. Jina cikavaja.

Naastátku. Prs. Nareščie. Naapošku. Naastatku j jon źjaviŭsia.

Nábaha. Prs. Na vialikaje ščaście. Nabaha najechali chłopcy j dapamahli mnie padniać voz ź sienam.

Nabarcá chapícca. Uziacca barukacca — chto kaho pavale. Mikoła z Todaram nabarca chapilisia.

Nábirdki, ~dak. Naz. Ramiennaje pryładździe pry chamucie, što nakładajecca kaniu na tułava. Ryhor pašyŭ novyja nabirdki.

Nábilicy, ~caŭ. Naz. Krasiennaja pryłada, u jakuju ŭkładajecca bierda. Tkalla cely dzień nabilicaŭ z ruk ni vypuskała.

Nabirúščaja chvaroba. Chvaroba, što pieradajecca ad adnaho čałavieka druhomu. I kryvaŭka nabiruščaja chvaroba.

Nabíty I, ~taha. Prm. Trochi naščeleny. Hety harščok nabity.

Nabíty II, ~taha. Prm. Založany naboj. Hety pistalet nabity.

Nabivácca, ~váŭsia. Dz. nz. 1) Staracca zbyć svoj tavar. Kupiec nabivajicca svajim tavaram. 2) Jimknucca utałkavać svaju ludzinu. Katrynka dačkoj nabivajicca. (Fal. Pieś.).

Nabiváć I, ~váŭ. Dz. nz. Zakładać naboj u strelbu. Palaŭničy nabivaŭ strelbu.

Nabiváć II, ~váŭ Dz. nz. Uzhaniać abruč na sudzinu. Bondar nabivaŭ kadź.

Nabiváć III, ~váŭ. Dz. nz. Jintryhavać pakupcoŭ, kab pavialičyć canu na tavar. Handlar nabivaŭ canu na kania.

Nabój, ~ju. Naz. Adnarazovaja zakładka šrotu i porachu ŭ strelbu. Pazyč mnie porachu na try naboji.

Nabrácca, ~ráŭsia. Dz. z. Zazarazicca chvarobaj. Doktar nabraŭsia chvaroby ad

chvoraha dyj pamior.

Nabráć, ~ráŭ. Dz. z. Kupić tkaniny ŭ kramie. Dačka nabrała parkalu na sukienku.

Nabráknuć, nabrák. Dz. z. Namoknuć. Naciahnuć u siabie vady. Dźviery nabrakli, dyk ni začyniajucca.

Nabuchtóryć I, ~ryŭ. Dz. z. (Vul.) Šmat nalić. Našto ty nabuchtoryła poŭnu misku małaka. Chto jaho budzia ješci?

Nabuchtóryć II, ~ryŭ. Dz. z. Namović na drenny čyn. Susiedka nabuchtoryła maju žonku, kab jišła ŭ pročki.

Nabyváć, ~váŭ. Dz. nz. Dastać, kupić, uziać napavier. Brat dumaja nabyvać mašynu.

Nachábica, ~cy. Naz. Niapryjemny niečakany vypadak. Kali-b ni taja nachabica z tym sudam, dyk-by ja daŭna ŭsiejiŭsia.

Nachábnik, ~ka. Naz. Avanturnik, złačyniec, virutnik. Tabie pašancavała, što ŭściarahsia taho nachabnika.

Nachábnaść, ~ci. Naz. Brutalnaść, svavolstva, amaralnaść. Tolki dzikun moža prajavić hetkaja nachabstva.

Nachadzícca, ~dzíŭsia. Dz. z. Šmat chadzić. Brat nachadziŭsia kania šukajučy.

Nachilícca, ~líŭsia. Dz. z. Nahnucca. Matka nachiliłasia nad chvorym dziciam.

Nachílisty, ~taha. Prm. Napuščany, pakryŭleny. Stań pad nachilistaja dreva.

Nachíł, ~łu. Naz. Paciah, nałoha, pryzvyčajeńnie. Jon mieŭ nachił da alkaholu.

Nachlébnik, ka. Naz. Darmajed. Niaprošany hość. Jon pazbyŭsia nachlebnikaŭ.

Nachłynúć, ~núŭ. Dz. z. Raptam naleźci. Nachłynuli niaprošanyja hošci na viosku.

Nachódny I, ~naha. Prm. Adniekul pryšoŭ. Maskali-staraviery heta narod nachodny. Jany ŭ daŭnyja časy pryšli z Maskoŭščyny.

Nachódny II, ~naha. Prm. Znajdzieny. Hety nož nachodny: tata jaho našoŭ u lesia.

Nachódzić I, ~dziŭ. Dz. nz. Biazupynku prychodzić. Ludzi nachodziuć ŭ kramu, a tavaru nima.

Nachódzić II, ~dziŭ. Dz. nz. Šukać, znajšci. Nam treba nachodzić, što zhubili.

Naciahnúć I, ~núŭ. Dz. z. Raściahnuć, kab padaŭžeła ci pašyreła reč. Šaviec naciahnuŭ skuru na kapył.

Naciahnúć II. ~núŭ. Dz. z. Naniašci, navałačy. Pastuški naciahnuli halla na ahoń.

Naciańkí. Prs. Jišci prosta, nia trymajučysia daroh. Chto pojdzia naciańki, dyk prachodzia try dziańki. (Fal. Pryk.)

Nacińa, ~ny. Naz. Sušonaje liście ad repy. Daŭna ŭ Siradu Posnaju varyli nacinu.

Nacísnuć I, ~naŭ. Dz.z, Na niejkuju reč uzłažyć ciažar. Naciśni kaminiam syr, kab syrovadka vycikała.

Nacísnuć II, ~naŭ. Dz. z. Nastojliva patrabavać. Treba nacisnuć na dziadźku, kab doŭh addaŭ.

Nackaváć I, ~váŭ. Dz. z. Pasłać sabaku, kab brachaŭ i kusaŭ. Pastušok nackavaŭ sabak na śvińniu.

Nackaváć II, ~váŭ. Dz. z. Nasłać niejkich złydniaŭ, kab pakryŭdzić ci abrazić niavinnaha čałavieka. Heny abarmot nackavaŭ tych virutnikaŭ na niavinnaha čałavieka, a sam hladzić dy śmiajecca.

Načapíć, ~píŭ. Dz. z. Pryviazać. Ja načapiŭ novaju puhu: zaŭtra ŭ pola pahaniu.

Načníca, ~cy. Naz. Kazačnaja načnaja ptuška, jakaja ŭ načy źjadaje ptušaniat jakich panieaściarožnaści dzieci uspomniać pašla zachadu sonca. Majich drazdoŭ načnica pajeła. (Fal. Zab.)

Načýńnia, ~nia. Naz. Pryładździe da raboty. Jon dobry kaval, ali błahoja načyńnia maja.

Nádabra, Prs. Dobra pavodzicca. Kali pojdzia nadabra, dyk my skora ŭsiejimsia.

Nadácca, ~dáŭsia. Dz. z. Nadarycca. Nadałosia;ž mnie ź jim spatkacca.

Nadáć chvaróby. Zarazić. Jakub Banadysiu nadaŭ karosty.

Nadakúčyć, ~čyŭ. Dz. z. Naprykryć, daješci. Nadakučyli nam niaprošanyja hošci.

Nadárycca, ~ryŭsia. Dz. z. Vypadkova trapiłasia. Da nas nadarylisia hošci.

Nádaŭbiń, ~bnia. Naz. Doŭbnia, niedareka. Hety nadaŭbin nikomu nia treba.

Nadavácca I, ~váŭsia. Dz. nz. Budzie hadzicca. Hety kažuch zimoj mnie samomu budzia nadavacca.

Nadavácca II, ~váŭsia Dz. nz. Šmat davać. Ci-ž ja adzin mahu ŭsim nadavacca.

Nadbudaváć, ~váŭ. Dz. z. Budavać na viersie. Nadbudavali treci pavierch.

Nadjéšci, ~jéŭ. Dz. z. Trochi nadkusić. Trus nadjeŭ viaroŭku, dyk jina parvałasia.

Nadóŭžki. Prs. Udaŭžyniu. Toj dom nadoŭžki dziesić metraŭ.

Nadóvičy. Prs. Niekalki dzion tamu nazad. Nadovičy ŭ mianie byŭ brat.

Nádrabna. Prs. Na drobnyja častki. Hetu kapustu kryšy nadrabna.

Nádta. Prs. Vielmi, praz mieru. Nadta vialiki ŭcadziŭ doždž.

Nádubka, ~ki. Naz. Vierchniaja padoŭžnaja rama na panaradzie. (Biła). Jon pryviazaŭ lejcy za nadubku dy zasnuŭ na vozia.

Nadukúmant. Prs. Na probu. Dla cikavaści. Zapytajsia, nadukumant, kolki jon prosia za hetaha kania.

Nadvór. Prs. Vonkach pamiaškańnia. Jany z łaźni vyskačyli nadvor.

Nadvórny I, ~naha. Prm. Vonkavy. Nadvornaja rabota zdaraviejšaja za chatniaju.

Nadvórny II, ~naha. Prm. Tyja śviňnia, što pakineny na choŭlu. Nadvornaha parsiuka my kormim miakinaj z bulbaj.

Nadtačýć, ~čýŭ. Dz. z. Zrabić daŭžejšym. Maryla nadtačyła biełaju sukienku čornaj plisaj.

Nadúćka, ~ki. Naz. Asoba z panurym vyhladam tvaru abo pahnievaŭšysia. Heny nadućka nikoli ni zaśmiajecca.

Nadvósiň. Prs. U kancy leta. Nadvósiň jon pajechaŭ vučycca.

Nadyjci, ~šóŭ. Dz. z. Niečakana pryjšci. Na hetu svarku j baćka nadyjšoŭ.

Nádzić, ~dziŭ. Dz. nz. Zamańvać zvodzić. Chłopcy harocham nadzili rybu.

Nádziliń. Prs. Niazusim śpieły. My jačmień zžali nadziliń.

Na dzień zajmájicca. Dnieje. Užo na dzień zajmałasia, kali my ŭstali.

Nádziń. Prs. Jeśći na praciahu dnia. Mama nadziń ustaviła hlinianik bulonu.

Nadźmúcca, ~múŭsia. Dz. z. Pahnievacca ci ŭschanaberycca. Čaho ty nadźmuŭsia, jak myš na krupy. (Fal. Pryk.)

Nadziéžnik, ~ka Naz. Admysłovaja pałatnina, što chlebnuju dziežku nakryvać. Nakryj dziažu nadziežnikam, kab chleb kis.

Nahadaváć, ~váŭ. Dz. z. Šmat vyhadavać. Jon nahadavaŭ šmat śviňniej.

Nahádavać, ~vaŭ. Dz. nz. Napaminać. Jon z natury nahadvaja svajho baćku.

Nahałóvič, ~ča. Naz. Častka vuzdečki, što ŭ kania naviersie hałavy. Tam u nahałovičy spronžka vyrvałasia.

Naharadzić I, ~dzíŭ. Dz. z. Dać uznaharodu. Ni turbujsia, dziadzka, ja tabie naharadžu za tvaju łasku.

Naharadzíć II, ~dzíŭ .Dz .z. Zrabić vyšejšym płot. Naharadzi, Adam, zaharadku, ato cialo vyskakaŭja.

Naharavácca, ~váŭsia. Dz. z. Nažycca ŭ hory. Jon naharavaŭsia ŭ kacecia.

Náhibam. Prs. Pić ź vialikaj sudziny, nahinajučy jaje. Ja ź vidra nahibam napiŭsia.

Nahlád, ~du. Naz. Mieć na voku. Dziaciej biz nahladu nia možna pakidać.

Nahlédzić, ~dziŭ. Dz. z. Vybrać, upadabać. Ja nahledziła sabie dobraju dziaŭčynu na niaviestku.

Nahlidáć, ~dáŭ. Dz. nz. Pilnavać, sačyć. Nahlidaj, dzietki, śviňniej, kab u harod nia ŭleźli.

Náhłaja śmierć. Raptoŭnaja śmierć. Jej pisali, što baćka pamior nahłaj śmierciŭ.

Náhłucha. Prs. Mocna, nazusim. Dźviery na vulicu nahłucha zabili.

Nahóda, ~dy. Naz. Vypadak, zdareńnie. Ja mieŭ nahodu dastać cikavaju knižku.

Nahuláć I, ~láŭ. Dz. z. Hulnioj nabyć. I syty-ž ty, jak miantuz, dzie ty nahulaŭ stolki sała? (J. Koł.)

Nahuláć II, ła. Dz .z. Praz hulniu-svavolstva nabyć. Nahulała małoja, a ciapier karahaduj nočki.

Najáŭnaść, ~ci. Naz. Mieć tut asobu, reč, hrošy. Najaŭnaść churmanki dało mažlivaść jamu ŭciačy.

Najáŭny, ~naha. Prym. Jość tut. Adzin rabotnik najaŭny, a dva zaraz pryduć.

Najávia. Prs. Ni praz son, ni zdavałasia. Ja jaho najavia tut bačyŭ.

Najbóli. Prs. Vyšejšaja stupień ad słova — šmat. Najboli jon kryčeŭ.

Najci I, ~jšóŭ. Dz. z. Paprychodzić. Na prystaŭleńnia najšło šmat ludziej.

Najci II, ~našóŭ. Dz. z. Adšukać. Pastuch našoŭ svaju puhu.

Najdésa, ~sy. Naz. Kavalskaje načyńnie narazać śruby. Najdesa na palicy.

Najédak, ~dku. Naz. Taja ježa, što daje pažyvu. Harehi ni najedak.

Najézny, ~naha. Prm. Chto pryjechaŭ ź jinšaj krajiny. Šmat najeznych ludziej pasialiłasia na našaj baćkaŭščynia.

Nájidzi, ~dziaŭ. Naz. Bolki na dziasnach ad kalučaj ježy. Ad čužoha chleba najédzi (nájidzi) dziasny absidajuć. (Fr. Bah.)

Najmiéni. Prs. Vyšejšaja stupień ad słova — mała. Učora ja najmieni zarabiŭ.

Nájmitka, ~ki. Naz. Naniataja žančyna na pracu ŭ sielskaj haspadarcy. Jany trymajuć dźviuch najmitak.

Najpiarédni, ~niaha. Prm. Samy pieršy. Ustań synku najsiaredni, sidłaj kania najpiaredni. (Fal. Pieś.)

Najpiérš. Prs. Pierš za ŭsich. Najpierš palicyja pryskočyła na pažar.

Nakałóć, ~łóŭ. Dz. z. Šmat razoŭ kałoć. Šaviec nakałoŭ dziračak ŭ padešvia.

Nakapáć, ~páŭ. Dz. z. 1) Kapać rydlam dy kłaśći na voz piasok, hlinu, torp. Jedź, nakapaj i pryviazi voz hliny. 2) Navykopavać. Dzieci nakapali kašel bulby.

Nakápać, ~paŭ. Dz. z. Nakidać kapak. Dzieci nakapali zacirki na stoł.

Nakarbaváć, ~váŭ. Dz. z. Štučna zrabić vałasy strukavatymi. Hetkich samarosłych vałasoŭ nima: jany nakarbavanyja.

Nakasácca, ~sáŭsia. Dz. z. Pryčapicca, apanavać. Kab ni nakasałasia heta licha, dyk-by ja daŭna snapy źvioz.

Nakáz, ~zu. Naz. Paviedamleńnie. Da mianie vaš nakaz ni zyšoŭ.

Nakazáć, ~záŭ. Dz. z. Paviedamić. Nia moh nakazać bratu, što baćka pamior.

Naklóvavacca, — vałasia. Dz. nz. Jośc adznaka niejkaha pacatku. U našaj viosca viasiella naklovaŭjicca: Janka Alžbietu maja svatac.

Naklúnucca, ~łasia. Dz. z. Naznačycca, naščapicca. Jajco naklunułasia: zaraz piaśklotka vyjdzia.

Nakład I, ~du. Naz. Lišni vydatak. Dzie nidahlad, tam zaŭsiody nakład. (Fal. Pryk.)

Nakład II, ~du. Naz. Kali ŭ bažnicach pad čas festu nakładajuć achviary naturaj (sała, masła, lon, pałotny, voŭna). Na Spažu ŭ Chalaŭščynia vialiki nakład.

Nákryŭka, ~ki. Naz. Vieka ŭ jinbryčak. Dzieci zakinuli nakryŭku ad słojika.

Nákryž. Prs. Kali adna linija ŭpopierak lažyć praz druhuju. Akno my zabili nakryž dźviuma doškami.

Nakumý. Prs. Kali dva haspadary majuć supolnyja pčoły. U nas z dziadźkam pčoły nakumy.

Naléćcia, ~cia. Naz. Nastupny hod. Ja budoŭlu chaty pakinu da naleććia.

Naléhčy, ~lóh. Dz. z. Pastaracca. Treba nalehčy, kab da viečara zžać heta žyta.

Naléhčysia, ~lóhsia. Dz. z. Nachinucca. Jon nalohsia na stoł i zasnuŭ.

Naléta. Prs. Na nastupny hod. Naleta, ja skonču školu.

Nalėžna. Prs. Pasapraŭdnamu, jak naležycca. Heta rabota naležna zroblina.

Nalėžycca I, ~žyłasia. Dz. nz. Prychodzicca. Jamu naležycca piać dalaraŭ.

Nalėžycca II, ~žyŭsia. Dz. nz. Doŭha lažać. Jon naležyŭsia ŭ špitali.

Nalícha. Prs. Kažuć na niepatrebnuju reč, na niepatrebnuju rabotu. Nalicha nam darma pracavać.

Nalihác, ~háŭ. Dz. nz. Patrabavać, damahacca. Syn nalihaja, kab vały pradać dy hrošy padzialić.

Nálipka, ~ki. Naz. Vielmi stareńkaja adziežyna. Heta nalipka hatova ad vietru raźleźcisia.

Nalivácca, ~váŭsia. Dz. nz. Kali ŭ zbožžy źjaŭlajecca ziarniatka. Kali žyta nalivajicca, dyk haspadar umyvajicca. (Fal. Pryk.)

Nalívak, ~líŭka. Naz. Taŭstaja sytaja asoba. U majej susiedki dzieci, jak naliŭki.

Naludniéć, ~niéŭ. Dz. z. Z dzikaha stacca ludzkim, pavažnym kulturnym. Hety chlopic, kali pažyŭ miž dobrych ludziej, dyk zusim naludnieŭ.

Naláda, ~dy. Naz. Ramont. Nałada hadzińnika kaštavała piać rubloŭ.

Nałádzić I, ~dziŭ. Dz. z. Zrabić ramont. Šaviec nąładziŭ boty.

Nałádzić II, ~dziŭ. Dz. z. Narychtavać. Brat nąładziŭ voz jechać na kirmaš.

Nałamáć I, ~máŭ. Trochi nadłamać. Na zavarocia nałamaŭ ahłabniu.

Nałamáć II, ~máŭ. Šmat nazłomlavać. Jihnat nałamaŭ halla na vieniki.

Nałázić I, ~ziŭ. Dz. nz. Pry handli rabić kankurencyju, nabivać canu. Kali budziš kuplać hetaha kania, dyk kuplaj: ja nia budu nałazić.

Nałázić II, ~ziŭ. Dz. nz. Ułazić niekudy u vialikim liku. Ludzi ŭ kramu nałaziuć, a tavaru nima.

Nałažýcca, ~žýŭsia. Dz. z. Pryzvyčajicca. Naš chłopic nałažyŭsia kuryć.

Nałóbavić, ~ča. Naz. Častka vuzdečki, što ŭ kania nad vačyma. U hetaj vuzdečcy nałobavič parvaŭsia.

Nałóha, ~hi. Naz. Pryzvyčajeńnie. Kureńnia tabaki, heta nałoha.

Nałúčyć, ~čyŭ. Dz. z. Napatkać, natrapić. Ja ŭ lesia nałučyŭ na baraviki.

Namácać, ~caŭ. Dz. z. Macajučy znajści. Jon krukam namacaŭ viadro na dnie studni.

Namahácca, ~háŭsia. Dz. nz. Jimknucca, silicca. My namahalisia zavidna prajści bałota.

Namahác, ~háŭ. Dz. nz. Naciahavać, kambinavać. U nas chleba ni stavała, dyk my bulbaj namahali j da novaha daciahnuli.

Námaržnia, ~ni. Naz. Błanka na saniach, što źvierchu viazoŭ ussadžana na kapyły. Pravaja namarźnia złamałasia.

Namiér, ~ru. Naz. Zaplanavanaja dumka. Jon mieŭ namier pajechać vučycca.

Namiérycca, ~ryŭsia. Dz. z. Niešta ŭzniać, kab kinuć ci udaryć. Chłopic namieryŭsia kijam na sabaku.

Namiétka, ~ki. Naz. Vuzkaja pałatnina na hałavu z pieratykanymi čyrvonymi nitkami kancami. Na Paleśsi j da hetaha času maładzicy nosiuć namietki.

Namigí. Prs. Pakazavać ruchami ruk, vusnaŭ, vačej. Niamyja havaryć nia mohuć, ali pakazvajuć namigi.

Namítuś. Prs. 1) Viarchi z kamlami. Nadta mały byŭ jačmień, dyk mama jaho vizała namituś. 2) Hałava z zadam. Kali ściudzina, dyk śvnńnia kładucca spać u vialikaju kuču namituś.

Namórdavić, ~ča. Naz. Častka vuzdečki, što ŭ kania na mordzie. Kali koń zakiłzany, dyk namordavič niačynny.

Namúł, ~łu. Naz. Bolka ŭ kania na plačy namulenaja chamutom. Hetaha kania nia možna zaprahać pakul namuł nia sojdzia.

Nánač. Prs. Pieranačavać, noč pieraspać. Chto ŭ lesia, chto ŭ puščy? Prydzi ka mnie nanač? (Fal. Kazka)

Nánački, ~čak. Naz. Zborka chłopcaŭ i dziaŭčat dla hulniaŭ n supolnaha pačastunku. Daŭna dziŭčaty na viosca spraŭlali nanački.

Nánava. Prs. Jiznoŭ pačynać ci pierarob-

livać spačatku. Kali pavodka zmyła hrady, dyk my nanava adsadzili varava.

Nanós, ~su Naz. Uhnajeńnie, što pryniesła pavodka. Nanosu ŭ travu nahnała, dyk siena kuravaja j škodnaja dla statku.

Napád, ~du. Naz. Kali mocnyja pčoły napadajuć na słabych. Napad nalacieŭ na našy słabyja pčoły.

Napadskók. Prs. 1) Biehčy, kali praz niekalki krokaŭ padskakvać. Dzieci z hary biehli napadskok. 2) Jihrać ci pieć, kali praz peŭny čas paŭtarać vysokija noty. Muzyki jihrali napadskok.

Napahatóvia. Prs. Być pilnym na kožny vypadak. Jon stajić napahatovia.

Napajáŭku. Prs. Navidavoku. Kali lažyć reč napajaŭku, dyk jaje nie zabudzišsia.

Napakáz. Prs. kab usie bačyli, što heta reč jość. U jich chleb lažyć na stale napakaz, a jany žyviucca bulbaj dy zacirkaj.

Napakútavacca, ~vaŭsia. Dz. z. Pieražyć šmat hora. Uto-ž jon napakutavaŭsia, kali voz ź sienam abiarnuŭsia ŭ vadzie.

Napáłak, ~łka. Naz. Častka rukavicy, kudy ŭkładajecca vialiki palec. Rukavicy skončany, zastałosia napałki darabić.

Naparácca, ~ráŭsia. Dz. z. Dabyvać, dastavać na paru. Jim abutku ni naparacca, bo lacić, jak na'hni.

Napárstak, ~tka. Naz. Kravieckaja pryłada nadziavać na palec pry švivie. Kraviec zhubiŭ naparstak.

Napáść, ~ci. Naz. Vydumanaja niasłava na čałavieka. Ad napaści ni prapaści (Fal.Pryk.).

Napatkáć, ~káŭ. Dz. z. Vypadkova natrapić. Palaŭničy napatkaŭ voŭča hniazdo.

Napavidóku. Prs. Što adusiul vidać. Schavaj boty, kab ni stajali napavidoku.

Napaviér. Prs. Pradać biaz hrošy, z umovaj zapłacić paźniej. U našaj kramia dajuć usio napavier, ali nia ŭsim.

Napéŭna, Prs. Biaz sumlivu. Napeŭna zaŭtra budzim doma.

Naplósak, ~ska. Naz. Niaŭdały, prypluśnieny nos. I jon svoj naplosak uhoru zadziraja.

Naplútać, ~taŭ. Dz. z. Niavyrazna biaz sensu nahavaryć, napłaści. Ja ni ŭciamiŭ, što jina naplutała.

Na prachóŭ. Pracharčavać. Byčkoŭ addali na prachoŭ.

Napráśnia, Prs. Daremna, biespadstaŭna. Ty, dziadźka, na mianie napraśnia ni narakaj, bo ja tvajho krasiva ni braŭ.

Napratóryć, ~ryŭ. Dz. z. Napoŭnić, nakłaści. Łukaš poŭny tok žyta napratoryŭ.

Napráva I, Prs. Z pravaha boku. Tam naprava ad darohi staić karčma.

Napráva II, ~vy. Naz. Nałada, ramont. Naprava hadzinnika kaštuje try rubli.

Naprávić, ~viŭ. Dz. z. Nаładzić, adramantavać. Ja sam napraviŭ svaju kasu.

Naprúžycca, ~žyŭsia. Dz. z. Napiać ŭsie žyły (muskuły). Jon napružyŭsia j čakaŭ napadu.

Na pup brać. Kažuć, kali treba napružavać ŭsie muskuły (navat i na žyvacie) pry ciažkaj pracy. Pry hetaj rabocia treba zaŭsiody na pup brać.

Napýžycca, ~žyŭsia. Dz. z. Zazłavać, naduć tvar. Kali matka pačała jaje łajić, dyk jina napyžyłasia, dy stała adsikacca.

Narakáć, ~káŭ. Dz. nz. Kryŭdavać, hnievacca. Ty, ciotka, na mianie ni narakaj, bo ja na tvajim łažku ni paściŭ.

Naraschvát. Prs. Kožny jimkniecca hetu reč sabie nabyć. Našy bery kuplajuć naraschvat.

Náraść, ~ci. Naz. Lišniaje pataŭścieńnie na ciele ci na drevie. U Łejzara naraść na šyji ź vialiki kułak.

Náraŭnia. Prs. Hetaksama, adnolkava. Ja kašu naraŭnia sa stałymi mužčynami.

Naravíć, ~víŭ. Dz. nz. Paturać, dahadžać. Naš susied, jaki ŭžo błahi čałaviek, ali žonka ŭmieja naravić jamu, dyk žyvuć miž saboj dobra.

Naravísty, ~taha. Prm. Ubojisty, uparty. Jihnat kupiŭ naravistaha kania.

Naravý, ~vóŭ. Naz. Upartaja nałoha. Hety koń maja naravy: na most nia lezia.

Nárazna. Prs. Asobna, aproč. Jany žyvuć jašče razam, ali jaduć narazna.

Narcá dać. Apynucca z hałavoj hłybaka ŭ vadzie. Jon try razy daŭ narca.

Naréc, ~rcá. Naz. abo — Nuréc, ~rca. Kidacca hłybaka ŭ vadu. Hetyja narcy často kančajucca śmierciu.

Naredčás. Prs. Časami, redka. Naredčas i dziadźka da nas pryjiždžaja.

Naréšcia. Prs. Naastatku. Narešcia j my pryjechali.

Naróh, ~ha. Naz. Zialeznaja častka sachi. Kasoj i narohami zvoniuć i z pad kadzi von honiuć. (Fal. Vierš..)

Narubiásty, ~taha. Prm. Kožnaja reč z zarubkami. Narubiastaja kačałka na łožku.

Naruhácca, ~háŭsia. Dz. nz. Nazalacca, nadakučać. Pastuški-niesłuchi naruhajucca staromu pastuchu.

Naruhiéń, ~hniá. Naz. Asoba, što maje nałohu nadakučać, nazalacca. Hani von henaha naruhnia.

Naruhnúcca, ~núŭsia. Dz. z. Pahnievacca, stać vuparam. Chłopic naruhnuŭsia dy ni pašoŭ jeści.

Nárva, ~vy. Naz. Mocnaja błanka, što ŭźbivajecca na kapyły saniej zamiesta viaza. U tvajich saniach viaźzia, a ŭ majich narvy.

Narváć I, ~váŭ. Dz. z. Navyryvać ź ziamli travy. Hanna narvała travy śvińniam.

Narváć II, ~váŭ. Dz. z. Kali bolka zažaŭciejecca dy stanie miakkaj. Bolka ŭžo narvała: možna jaje prakałoć.

Narýca, ~cy. Naz. Bolka ŭ kania na łapatcy ad namułu. U Ryhoravaha kania naryca prabiłasia na łapatcy, dyk adtul ustaŭnia hnoj ciače.

Nasaciórka, ~ki. Naz. abo — **Danóska**, ~ki. Chustačka da nosu. Usie vučni majuć u kišeniach nasaciorki.

Nasacízna, ~ny. Naz. Zaraznaja chvaroba nosa ŭ kania. Braška kupiŭ kania z nasaciznaj.

Nasadzić I, ~dziŭ. Dz. z. Dać pasadu, dać pracu. Gabrusia nasadzili za starastu.

Nasadzić II, ~dziŭ. Dz. z. Nakłašci na taku pasad snapoŭ. Małaćbity nasadzili na taku pasad žyta dy stali małacić.

Nasadzić III, ~dziŭ. Dz. z. Pasadzić drevy. Kala darohi nasadzili prysadaŭ.

Nasadzić IV, ~dziŭ. Dz. z. Pasadzić šmat ludziej. Poŭna zastolla nasadzili haściej.

Nasátka, ~ki. Naz. Sudzina bandarnaj raboty z naskom z boku, kab dobra było vysypać zbožža. Ja pazyčyła ŭ susiedki nasatku grucy.

Nasiałó. Prs. Pajšci da susieda pahutaryć. Baćka pašoŭ da susieda nasiało.

Nasiéńnia, ~nia. Naz. Ziarniaty zbožža, što pryznačany siejać. My zbožža na nasieńnia adsypajim z vosini.

Nasikáńnia, ~nia. Naz. Ježa, dzie nadrabna pasiečany vantroby žyvioły dy padkałočana dobraj mukoj dy sasmažana. Ciotka častavała mianie nasikańniam.

Nasiłka. ~ki. Naz. Žardzinka natoŭstki z ahłabniu, a nadoŭžki kala troch metraŭ. Na dźviuch nasiłkach znosiuć siena da stoha.

Náskraź. Prs. Praz usiu taŭšciniu. Kula prajšła naskraź šciany.

Nasłáć I, ~łaŭ. Dz. z. Nakłašci, naścialić. Dzieci nasłali halla praz rudaŭku dy pirahnali koni da raki.

Nasłáć II, ~łáŭ. Dz. z. Naprysyłać. Zahadać pryšci. Načalnik nasłaŭ žaŭnieraŭ u viosku ratavać ludziej ad pavodki.

Nasłańnió, ~niá. Naz. Zhodna narodnych zababonaŭ, čaraŭnik moža nasłać na aviečki vaŭkaŭ, jakich zavuć nasłańnio. Agaciny kury, jak nasłańnio navalili na harod i zdrapiežyli hrady.

Nasparýć, ~rýŭ. Dz. z .Stała šmat, prybyło. U vas na dažynki žniej nasparyła.

Nastalić, ~liŭ. Dz. z. Nastalić tapor. Pryvaryć stali na lazo tapara. Tata tapor nastaliŭ.

Nastáła. Prs. Na doŭhi čas. Hety doktar tut pasialiŭsia nastała.

Nastójić I, ~jiŭ. Dz. z. Stajańniem nabyć, vytvaryć. Koni šmat nastojili hnoju.

Nastójić II, ~jiŭ. Dz. z. Dapilnavać, dahledzić. Haspadar nastojiŭ, kab da niadzieli było zžata j źviezina žyta.

Nastójlivy, ~vaha. Prm. Pilny, patrabavalny. Nastojlivy čałaviek dasiahaje svajej mety.

Nastroj, ~ju. Naz. Stan charaktaru ŭ peŭny čas. Hety Aloksa, kali ŭ dobrym nastroji, dyk nima lepšaha čałavieka.

Nastrójić I, ~jiŭ. Dz. z. Naładzić, adramantavać. Majstra nastrojiŭ małatarniu.

Nastrójić II, ~jiŭ. Dz. z. Narádzić. Nastroj mnie, dzie kupić dobraha kania.

Nastýrlivy, ~vaha. Čałaviek z ćviardym namieram viašci da kanca pačatuju spravu. Nastyrlivyja ludzi dasiahajuć svajej mety.

Nasúcha I. Prs. Sucha zahartavać zialeza. Hety raziec zahartuj nasucha.

Nasúcha II, Prs. Pazbavić vady. Hetu anuču vykruci nasucha.

Nasúpa, ~py. Naz. Hetak kažuć na taho, chto pahnievaŭsia. Ni čapaj hetaj nasupy, jak ješci zachoča, dyk adpuścicca.

Nasúpicca, ~piŭsia. Dz. z. Pahnievacca, zmorščyć tvar. Čaho ty nasupiŭsia: ja-ž skazaŭ praŭdu.

Násypka I, ~ki. Naz. Sudzina z małymi ščełami, što hodna tolki zbožža nasypać. Heta kadź hodna tolki na nasypku.

Násypka II, ~ki. Naz. Jispodni miašok na padušku, što pierja nasypać. Kupi tam u kramia hustoha pałatna na nasypku.

Náściž. Prs. Adčynić dźviery na ŭsiu šyryčyniu. Varoty adčyniny naściž.

Náški, ~kaha. Prm. Naš, svoj, tutejšy. Heta čałaviek naški j panašamu havora.

Našładzić, ~dziŭ. Dz. z. Narabić šladoŭ pa piasku ci śniahu. Chto heta našladziŭ kala našaha humna?

Našpiéć, ~piéŭ. Dz. z. Prybyć ŭ svajim časie. My našpieli na abied.

Našalmaká. Prs. Chvalšyva, tandetna. Zgrabnyja boty, ali zrobliny našalmaka.

Našatýrycca, ~ryŭsia. Dz. z. abo — **Pryšatýrycca**, ~ryŭsia. Prybracca, prystrojicca. Babulka našatyryłasia da ŭnučki na viasella.

Nášča. Prs. Ad učarašniaha dnia ničoha nia ješci. Siahońnia my jašče našča.

Naščapícca, ~píŭsia. Dz. z. Pačało ščapacca. Našy načovački naščapilisia.

Našuhnúć, ~núŭ. Dz. z. Raptam panachodzić. Našuhnuła vojska poŭnu viosku.

Nášynic, ~nca. Naz. Naš, tutejšy. Heta našynic, a navit i viaskovy.

Našýškacca, ~kaŭsia. Dz. z. (Vul.) Naješcisia. Dzieci našyškalisia bulby.

Natapýrycca, ~ryŭsia. Dz. z. Vyprastacca, stać nastarožana, być uvažlivym. Koń natapyryŭsia na bałota: musia tam voŭk chodzia.

Natarcá. Prs. Napružana, nastarožana. Stanavisia natarca dy ni padavajsia.

Natérmin. Prs. Na peŭny čas ŭ navuku da ramiaśnika. Chłopic pašoŭ natermin da kraŭca.

Natop, ~pu. Naz. Natoptanaja j zasochłaja hraź na padłozia ci na dola ziamli ŭ

chacie. Natopu ŭ chacia na cely korch.

Natóŭp, ~pu. Naz. Zhraja, razjušanaja hramada. Natoŭp rabuja kramy.

Natóŭstki. Prs. U taŭściniu. Toj dubok byŭ natoŭstki z taŭkač.

Natrápicca. ~piłasia. Dz. z. Nadarycca. Jamu natrapiłasia schodna kupić boty.

Natrápić, ~piŭ. Dz. z. Napatkać, sustreć. Natrapiŭ zły na pahanaha. (Fal. Pryk.)

Nátruskam. Prs. Nasypana, ale nia ŭtoptana. Ja jej garnic muki nataptała, kali pazyčała, a jina mnie natruskam nasypała, kali addavała.

Natúha I, ~hi. Naz. Chvaroba ad ciažkaj raboty. Jon chvory ad natuhi.

Natúha II. Prs. Zanadta husta. Hety chleb ja natuha zamiasiła.

Natúra, ~ry. Naz. Charaktar. Hety chłopic dobraj natury.

Natúzacca, ~zaŭsia. Dz. z. Zamarycca. Chłopic za dzień natuzaŭsia z sachoj.

Natúžycca I, ~žyŭsia. Dz. z. Napružyć muskuły. Nu, chłopcy, jašče raz natužymsia, dyk i piraviernim hety kamiń.

Natúžycca II, ~žyŭsia. Dz. z. Zachvareć ad ciažkaj pracy. Jon natužyŭsia miachi cihajučy, dyk i pamior.

Naŭbóhija. Prs. Razdavać na biednych. Jon razdaŭ naŭbohija svajo bahaćcia.

Naŭbóččy. Prs. Ubaku, voddol. Jon žyvie naŭboččy ad vioski.

Naŭcikačá. Prs. Ucikać, biehčy. Kali chłopcy na jihryščy zavialisia bicca, dyk Paŭluk kinaŭsia naŭcikača.

Naŭčóny, ~naha. Prm. abo — **Navúčany,** ~naha. Namoŭleny, padhavorany. Jon sam hetak ni zrabiŭ-by, — heta jon naŭčony.

Naŭdá, ~dý. Naz. Vypadak, navina. Mnie ni naŭda adnamu pa lesia cihacca.

Na ŭmiá. Na dumcy. Što kamu na ŭmie, toj toja j čaŭpie. (Fal. Pryk.).

Naŭmýśla. Prs. Znamieru, abdumana. Ja naŭmyśla pryšoŭ pahavaryć z vami.

Naŭpiaréjmy. Prs. Na spatkańnie. Jany pajechali naŭpiarejmy zładziejam.

Naŭpiérad. Prs. Pierš za ŭsio. Naŭpierad treba pamycca j prybracca, a potym budzim śniedać.

Naŭrécca, ~réŭsia. Dz. z. Vypadkava natrapić. Ja jišoŭ lesam i naŭreŭsia na vaŭčynaja hniazdo.

Naŭskasiák. Prs. Jišci prosta, pierachodziačy kosa mieży j darohi. Palaŭničy pašoŭ naŭskasiak praz zbožža da lesu.

Naŭskóčku. Prs. Halopam, naŭzavady. Na roŭnaj darozia pajedzim naŭskočku.

Naŭspatýčku. Prs. Na spatkańnie. Baču ja, što niejki čałaviek jidzie da mianie naŭspatyčku, až heta moj brat.

Naŭzávady. Prs. Naŭskočku, halopam. Ja ŭčora jechaŭ na kani naŭzavady.

Naŭzbóččy. Prs. Na adlehłaści. Karčma była naŭzboččy ad darohi.

Naŭzdabýtki. Prs. Kab niešta dastać. Ja pryšoŭ da vas naŭzdabytki, kab dastać nasiennaha łubinu.

Naŭzdahád. Prs. Skazać tak, kab možna było zdahadacca. Jon mnie tady skazaŭ naŭzdahad, ali ja jaho tady ni ściamiŭ.

Naŭzdahón. Prs. Kab dahnać. Pastuški pabiehli za vaŭkom naŭzdahon.

Naŭzhárdaść. Prs. Kab vyjavić pahardu da niekaha. Budzim skakać i visialicca naŭzhardaść našym voraham.

Naŭzmacniéńnia. Prs. Kab nabyć moc, siłu. Heta ziella naŭzmacnieńnia.

Náŭzy, ~zaŭ. Naz. Vaskovaja rabota pčołaŭ. Pčoły adviali naŭzy da piaty vulla.

Navalícca I, ~líŭsia. Dz. z. Biaz viny, biaz pryčyny kryŭdzić. Čaho na hetaha spakojnaha chłapca jany navalilisia.

Navalícca II, ~líŭsia. Dz. z. Napadać, nakidacca. Praz dziravaju strachu śniehu ŭ puniu navaliłasia.

Navalníca, ~cy. Naz. Ciomnaja chmara z daždžom, hrymotami j piarunami. Navalnica zachapiła nas siarod pola.

Naváła, ~ły. Naz. Nachod vialikaha natoŭpu-zbrodu. Navała złydniaŭ tvoj skarb hniacie. (J. Kup.)

Navaníty Prs. Kali robicca błaha. Jaho biare navanity.

Navarót, ~tu. Naz. Biaspryčynny napad natoŭpu. Čamu hetki navarot na hetaha čałavieka.

Navážyć I, ~žyŭ. Dz. z. Pastanavić sabie niejkuju metu dy jimknucca da jaje. Brat navažyŭ vučycca za doktara.

Navážyć II, ~žyŭ. Dz. z. Daviedacca vahu niejkaha tavaru- Ja navažyŭ lony try pudy.

Naviarnúcca I, ~núŭsia. Dz. z. Napaści j kryŭdzić dziela paciechi. Henyja vyrvancy naviarnulisia na cichaha chłopca dyj pabili.

Naviarnúcca II, ~núŭsia. Dz. z. Papravić svaje pavodziny, pakinuć šalmoŭskaje žyćcio. Hladzicia, jak jon naviarnuŭsia, kali pažyŭ miž dobrych ludziej.

Navidavóku. Prs. Napajaŭku, dzie dobra vidać. Pałažy kluč navidavoku.

Naviéličkі. Prs. Paraŭnańnie. Toj lis navieličkі z sabaku.

Naviná, ~ný. Naz. Novaja cikavaja viestka. My ni majim nijakich navinaŭ.

Náviś, ~si. Naz. Kali zimoj naviśnie jinija na drevach. Naviś złamała dulu.

Navivác krósny. Uźvivać asnovu na navoj. Mama z Hannaj navivajuć krosny.

Navizác I, ~záŭ. Dz. z.1) Naviazać kania, kab paściŭsia. Tata navizaŭ kania.2) Pryviazać sabaku pry švirnia. Jidzi, chłopic, naviažy sabaku.

Navizác II, ~záŭ. Dz. z. Naviazać naviazku (Šnurok z vuzielčykami)- Klajmon navizaŭ

navizku. (Fal. zab.)

Návizka, ~ki. Naz. Zababonnyja leki, kali znachar na šnurku naviazvaje vuzielčyki dy jaho pryviazvajuć da balučaj ruki ci nahi. Pryviažy navizku da ruki.

Navóčny, ~naha. Prm. Najaŭny čałaviek, što prysutničaŭ pry peŭnaj padzieji. Jon maja navočnaju śviedku.

Navódny, ~naha. Prm. 1) Novaje skacio ŭ statku. Piłnujcie, dzieci, kab statak ni pakałoŭ navodnaj karovy. 2) Dalokaja ludzina ŭ hetym asiarodździ. (Vul.) U nas siońnia na jhryščy jość navodnaja dziaŭčyna.

Navódšybia. Prs. Ubaku, voddal. Jon žyvie navodšybia ad vioski.

Navój, ~ju. Naz. Krasiennaje pryładździe. U krosnach dva navoji: padpražny i pałatniany. Pałažy na stavy abodva navoji.

Navókał. Prs. Kruhom. Navokał nas dobryja ludzi žyvuć.

Navónki. Prs. Vonkach svajej hramady. Toja, što ŭ nas siahońnia zdarylasia, navonki nichto ni pavinin vynosić.

Navóšta. Prs. Čamu, našto. Navošta ty jaho siudy pryvioŭ.

Navótlih. Prs. abo — **Navótliŭ.** Udaryć navotlih — udaryć nabok ad siabie. A toj doŭha niadumajučy dy, benc, jaho navotlih.

Navúčny, ~naha. Prm. Pramoŭca, chto maje zdolnaść navuku vykładać. Toj Bialevuš byŭ nadta navučny čałaviek.

Navýbar. Prs. Vybrać, jakoje chacia. Jon pradaje karovu navybar — adnu z troch.

Navýciažku. Prs. Jechać šparka, kab koń až vyciahvaŭsia na biahu. My ŭsiu darohu jechali navyciažku.

Navýdani. Prs. Dzieŭka hatovaja da zamužža. U Macieja dačka navydani.

Navýpiradki. Prs. Zmahacca za pieršaść, chto kaho pieramoža. Žnieji žali pa zahonach navypiradki.

Navýpusk. Prs. Nadzieć portki na vierch chalavaŭ. Jakub nadzieŭsia navypusk.

Navýrast. Prs. Pašyć adziežynu bolšuju, jak treba, kab jana była ŭčas tej asobie, kali jana padraście. Mnie pašyli kožuch navyrast.

Navývarat. Prs. Adziežyna błahim bokam na vierch. Na cieščy kažuch navyvarat.

Nazakáz. Prs. Rabota vykanana pa prymiercy. Hetyja boty šyty nazakaz.

Nazalácca, ~láŭsia. Dz. nz. Nadakučać, rabić prykraści. Strojić ździeki, kpiny. Dakul jon budzia mnie nazalacca.

Nazáŭtraja. Prs. Na druhi dzień. Nazaŭtraja pośla pažaru byŭ dożdž.

Na zhon zimý. Pierad kancom zimy. Na zhon zimy pamiorła maci.

Nazirác, ~ráŭ. Dz. nz. Brać pad uvahu, sačyć, uvažliva pryhladacca. Vučni nazirali pracu silan na poli.

Názirkam. Prs. Niaspuskać vačej, pilnavacca. Jon jechaŭ za nami nazirkam.

Naznáčyć, ~čyŭ. Dz. z. Zrabić znak, kab potym paznać svaju reč. Ja naznačyŭ svaje drovy ŭ lesia.

Nazóła, ~ły. Naz. Taja reč ci asoba, na jakuju prykra hladzieć. Na hetu nazołu ja hladzieć ni mahu.

Nazóŭ, ~zóvu. Naz. abo — **Názva,** ~vy. Jimia rečy. Kožnaja reč maja svoj nazoŭ.

Nazusím. Prs. Nasaŭsiody. Na kolki času ty pryjechaŭ? — Nazusim.

Nazvódzić, ~dziŭ. Dz. z. Vydumać na niavinnaha čałavieka niejkuju chłuśniu. Niechta nazvodziŭ, što Kandrat zładziejstvam zajmajicca.

Nažýć, ~žýŭ. Dz. z. Dabyć. Kali chočyš voraha nažyć, dyk hrošy pazyč. (Fal. Pryk.).

Nažyvót. Prs. Rassłableńnie straŭnika. Jamu balić žyvot i nažyvot.

Nažýcca I, ~žýŭsia. Dz. z. Šmat žyć. Jon nažyŭsia na śviecia, para j umirać.

Nažýcca II, ~žýŭsia. Dz. z. Dabyć šmat bahaćcia . Jon z taho handlu nažyŭsia.

Néndzny, ~náha. Prm. Biedny, apuščany, hultajavaty. A šlachcic nendzny šeršań. (J. Kup.)

Niabóžčyk, ~ka. Naz. Žančyna — **Niabožčyca,** ~cy. Pamioršy čałaviek. Dziadzka niabožčyk navučyŭ mianie pčoł dahlidać.

Ni'abyjákava. Prs. Nia ŭsio roŭna. Dla mianie ni'abyjakava ci jon pracuje ci nie, bo kali pracuje, dyk doŭh addaść.

Ni'achájny, ~naha. Prm. Toj, chto niarupicca ab čyścini. Da ni'achajnaha čałavieka i chvaroby bardziej čaplajucca.

Ni'adčépna. Prs. Nieadstupna. Ni'adčepna prystała da mianie maja chvaroba.

Niadéšły, ~łaha. Prm. Chvaravity niaciamki, nieraźbitny. Jany majuć adno dzicia, dyj toja niadešłaja.

Ni'adkládna. Prs. Zaraz-ža bieź nijakich zaściarohaŭ. Hetu rabotu treba vykanać ni'adkładna.

Niaciépirsia. Prs. Užo daŭna. Niaciépirsia carskaja vajna była.

Niačýścik, ~ka. Naz. Čort, kaduk. Tam byŭ namalavany niačyścik z rahami.

Ni'adtúl-ni'adsiúl. Raptam, niečakana. Ni'adtul-ni'adsiul i dożdž nalacieŭ.

Niagiégły, ~łaha. Prm. Chvaravity, biaz rostrapu, cichi. Choć majmu chłopcu hady i padyšli, ali jon siolita da škoły nia pojdzia, bo jon niejki niagiegły.

Niahódny, ~naha. Prm. Błahi, kiepski. Niahodny čałaviek hety Bublis: jon z kožnym apastylicca.

Nialúby, ~baha. Prm. Nienavisny, niepažadany. Niapryjemna być nialubym haściom.

Niamiécki vuhół. Vuhoł budyniny, dzie

kancy biarvion nie tarčać na baki. Naša škoła rublina ŭ niamiecki vuhoł.

Niamýćka, ~ki. Naz. Žartaŭlivy nazoŭ dziciaci, jakoje nia choča mycca. Soram, dzieci, być niamyćkam.

Niapéŭnaść, ~ci. Naz. Niaviedańnie pryšłaha času. Ciažka žyć u niapeŭnaści.

Niapéŭny, ~naha. Prm. Nienadziejny. Piatruś čałaviek niapeŭny: jamu niamožna chvalicca sakretaŭ.

Nia róbia róźnicy. Abyjakava. Dla mianie nia robia roźnicy ci ty hrašyma zapłaciš ci adrobiš.

Niasłúchajsia. Prs. Zamiesta — darmo. U nas hetamu chłopcu nia budzia čaho rabić. — A niasłuchajsia, choć kania papasie ci aviečki piarejmia.

Niasłúšna. Prs. Niedarečna, niepraŭdziva. Jon skazaŭ zusim niasłušna.

Niasłúšny, ~naha. Prm. Biespadstaŭny, niedarečny. Vy chłopcy ni staŭcia niasłušnych pytańniaŭ, bo bačycia času nima z pustoha ŭ parožniaja piralivać.

Niastrójny, ~naha. Prm. Niaŭdałaha składu cieła, niepavabny. Hety dziaciuk i bahaty i dobraj natury, ali dzieŭki ni gustujuć, što niastrojny.

Niašlúbny, ~naha. Prm. Nia maje aktu šlubu. Jany niašlubnyja, ali dobra žyvuć.

Niaŭčósa, ~sy. Naz. Źniavažlivaje słova na dziaŭčynu (kazačny vykaz). Jidzi niaŭčosa, jidzi niaŭmyja, vyščykni henamu panu jabłyk. (Fal. Kaz.)

Niaŭmiéka, ~ki. Naz. Źniavažlivaja nazva asoby, što niaŭmieja niečaha rabić. U niaŭmieki ruki koleki. (Fal. Pryk.).

Niaŭmýja, ~ji. Naz. Źniavažlivaje słova na dziaŭčynu (kazačny vykaz). Jidzi niaŭčosa, jidzi niaŭmyja, vyščyknii henamu panu jabłyk. (Fal. Kaz.)

Niaŭrýmścić, ~ciŭ. Dz. z. Nie ciarpicca. Ja niaŭrymšču: staju, jak na žary, bo dziaciej adnych doma pakinuła.

Niaŭrýmślivy, ~vaha. Prm. Niespakojny, nieciarplivy, biaz vytrymki. Čamu ty hetki niaŭrymślivy? Pačakaj, budziš paroj.

Niaŭschódny, ~naha. Prm. Nasieńnie, što nia maje zdolnaści ŭzyjści. Hety łubin niaŭschodny.

Niaŭstójka, ~ki. Naz. Niespakoj, ruchlivaść. U Tadevuša niejkaja niaŭstojka, bo Jazep pabieh u vadzin kaniec vioski, a Magdalena ŭ druhi.

Niaŭstrúj, ~ja. Naz. Niaŭraŭnavažany, nieciarplivy, chvacik. Hety niaŭstruj nikoli ni padumaja, kudy jon lezia j čym heta kończycca.

Niaŭšcíváha jizyká. Biessaromny čałaviek, što abyjakuju brydu havora pierad ludźmi. Nam usim budzia soram, kali naš čałaviek budzia niaŭšcivaha jazyka.

Niaŭzdólić, ~liŭ. Dz. z. Nia mieć zmohi, niazdužyć. Ja niaŭzdoliju j hałavy padniać, a nia to, što pracavać.

Niaŭzdúžyć, ~žyŭ. Dz. z. Nia mieć siły. Ja niaŭzdužaju padniać hetaha birna.

Niaviédańnia, ~nia. Naz. Nia było viedama. Niaviedańnie, što dziadźka da Miensku pajedzia, ato trebała bulby chłopcu zasłać.

Niaviéstka, ~ki. Naz. abo — **Niaviéchna,** ~ny. Syńnia žonka. Siem hod nieviestka była dy niaviedała, što sučka biz chvasta. (Fal. pryk.).

Niavínny, ~naha. Prm. Nia maje viny. Niavinna śvinka, a vinna dzirka. (Fal.Pryk.)

Niavólić, ~liŭ. Dz. nz. Prymušać. Ja jaje niavolić nia budu.

Niazbýć. Prs. Nia nadta, nia vielmi. Toj koń niazbyć vialiki.

Niazdýchacca, ~chaŭsia. Dz. z. Časta dychać. Ja niazdychajusia, bo zamaryŭsia.

Niazmóha, ~hi. Naz. Niama mažlivaści. Ni skupość, ali niazmoha. (Fal. Pryk.)

Niazvódny, ~naha. Prm. Nikoli nie kančajecca. U Janki žar u kopca niazvodny.

Nibaráka, ~ki. Naz. Nieščaślivy. Biazdolny. Treba pamahčy henamu nibaraku.

Ni brać u razhón. Nie zvažać. Jon ni biare ŭ razhon, jak ab jim havoruć.

Níby. Prs. Byccam. Nibv-ž dva vazy siena pryvioz, ali małyja.

Níčaja biaróza. Kusty nižej metra ŭvyški. Nicy biareźnik raście na błahim bałocia.

Nícaja łazá. Kusty nižej metra ŭvyški. Nicaja łaza raście na błahim bałocia.

Nícaja skúła. Skuła u jakoj dva ci bolej stryžniaŭ. Nicaju skułu lečuć nicaj łazoj.

Nícicca, ~ciŭsia. Dz. nz. Kali nit rviecca ŭ časie tkańnia krasion. A čamu ŭ majej Maruty ni nit nia nicicca, ni bierda nia bierdzicca.

Nícić, ~ciŭ. Dz. nz. Kali harodnaja raślina raście miž travy pustaziella, dyk jana byvaje kvołaja. Ci bačyła ty, haspadyńka, što buraki ŭ travie nicijuć.

Nicháj sabié I. Dazvoł. Nichaj sabie j dzieci pabuduć na prystaŭleńni.

Nicháj sabié II. Zamiesta — darmo. Heta nichaj sabie, što jon kazaŭ; ali pahladzi, što jon robia.

Nicichóta, ~ty. Naz. Tryvožnyja čutki. Nicichota čuvać na śviecia: vajna pačynajica.

Niciámlivaść, ~ci. Naz. Abmiažovanaść dumki, nierazvažlivaść. Jaho zahubiła jahonaja niciamlivaść.

Ničahúsińki. Prs. Usio dobra. Jak majišsia, dziadźka! — A ničahusińki, dziakuju.

Níčalnica, ~cy. Naz. Taŭstyja nitki. Mama ničalnicy pradzie na nit.

Niačuvány, ~naha. Prm. Redki, vialiki vypadak. Dla silan była ničuvanaja radaść, kali kałhasy končylisia.

Nidalúblivać, ~vaŭ. Dz. nz. Niazusim lubić. Ja svaju niaviestku nidalublivaju za jejny jazyk.

Nidalúdak, ~dka .Naz. Źvieravaty čałaviek niavarty ludzkoha jimia. Treba naŭkoła abychodzić taho nidaludka.

Nidałúha, ~hi. Naz. Niedareka, niaciamki. Mnie z hetym nidałuham treba viek pakutavać.

Nidałúžny, ~naha. Prm. Nieraźbitny, niaciamlivy, tupy na rozum. Kali nidałužny rabotnik, dyk i ŭ rabocia sporu nima.

Nidamaháć, ~háŭ. Dz. nz. Patrochi chvareć. Ciotka ŭžo daŭna nidamahaja.

Nidamóŭlinaść. ~ci. Naz. Nia pryšli da zhody. Heta nidamoŭlinaść spyniła ŭsiu našu dalejšaju pracu.

Nidaraváć, ~váŭ. Dz. z. Pomścicca. Hety čałaviek za svaju kryŭdu nidaruja.

Nidaréčny, ~naha. Prm .Biazhłuzdy, niasprytny na rozum. Ź nidarečnym čałaviekam ciažka da ładu dajci.

Nidaréka, ~ki. Naz. Nieraźbitny, niaciamki. Choć jon i nidareka, ali pracavity.

Nidarósły, ~łaha. Prn. Chto nia maje stałych hadoŭ. Na hetu rabotu nidarosłych ni biaruć.

Nidaŭmiéć, ~miéŭ. Dz. z. Niadobra ŭmieć. Kali jon jakoj raboty nidaŭmieja, dyk ty jamu pakažy, jak rabić.

Nidaviérliva. Prs. Padazrona. Naš narod nidavierliva hladzić na čužakoŭ.

Nidaviérlivy,~vaha. Prm. Chto nia viera niznajomym. Treba być nidavierlivym da niznajomych ludziej.

Nidbájnik, ~ka. Naz. abo — **Nidbálica,** ~cy. Chto nia rupicca ab sabie i siamji. Nia bojsia pjanicy, a bojsia nidbalicy. (Fal. Pryk.).

Nidbáły, ~łaha. Prm. Niarupny, abyjakavy. Hej, ni dzivujsia, moj druža nidbały, što ja siahońnia tak złosna šumlu. (J. Kup.)

Nidužavíty, ~taha. Prm. Słaby zdaroŭjem. Moj brat nidužavity.

Nié'a. Prs. Admoŭje. Ty pojdzieš na kirmaš? — Nié'a!

Niébałazia. Prs. Niapryjemna. Nam stała niebałazia, kali pačuli, što z našaj vioski złodzija złavili.

Niéchacia. Prs. Niachočučy. Jon niechacia jeść.

Niéchtavać, ~vaŭ. Dz. nz. Łajać, panižać, źniavažać, ździekavacca. Jon mianie niechtavaŭ, beściŭ, ź ziamloj mišaŭ.

Niédasal. Prs. Trochi mała soli. Heta viraščaka trochi niedasal.

Niégiłda, ~dy. Naz. Niadužavitaja, razduranaja dziaŭčyna. Maja niegiłda, dyk aby čaho j jeści nia budzia.

Niéhdzia. Prs. abo — **Niédzia.** Nieviadoma dzie. Hiehdzia baćka zabaviŭsia.

Niéjak I, Prs. Nieviadoma jak. Niejak jon skazaŭ, ali ja ni ŭciamiŭ što.

Niéjak II, Prs. Zamiesta — adnaho razu. Niejak jon prychodziŭ da nas, ali mianie doma nibyło.

Niéjki, ~kaha. Zjm. Nieviadoma jaki. Niejki čałaviek ciabie pytaŭsia.

Niékali I, Prs. Niama času. Jamu niekali j gazety pračytać.

Niékali II, Prs. Nieviadoma kali. I jon sam niekali sastareja.

Niékaś, ~si. Naz. Sanažać, što letaś niekasili. Pa niekasi ciažka kasić.

Niémač, ~cy. Naz. Niejkaja pošasnaja chvaroba była za pryhonam. I siało było začyniłasia, kali na niemač chvareli.

Niéma kryčýć. Dzika kryčyć, jak varjat. A jon niema kryčyć na ŭsio pola.

Niépavadź, ~dzi. Naz. Niaśmieły, niaciamki, ubojisty. Čaho ty stajiš, niepavadź; sadzisia za stoł, śniedaj dy na rabotu pojdziš.

Nipavarótlivy, ~vaha. Prm. Marudny, nieruchavy, łamakavaty. Mnie ŭ pamačniki prysłali niejkaha nipavarotlivaha chłopca, dyk ja cely dzień pakutavaŭ.

Niésłuch, ~cha. Naz. Niepasłuchmianyja dzieci. Niesłuchi błahija dzieci.

Niéšta I. Prs. abo — **Štoś.** Nieviadoma čamu. Niešta-ž dzadźka ni pryšoŭ.

Niéšta II, ~čaha. Zjm. Niavyjaŭlenaja reč. Niešta niekudy paŭzie.

Niévuk, ~ka. Naz. 1). Małady byk, jakoha nie zaprahali ŭ sachu. Jon zaproh dvuch nievukaŭ, dyk napakutavaŭsia za dzień. 2) Źniavažlivaje słova na małaadukavanaha čałavieka. Što jon moža napisać, hety nievuk.

Nigiłdaváć, , ~váŭ. Dz. nz. Tracić na vartaści (na bahacci, zdaroŭji, słavie). Jazepiška paśla chvaroby stała nigiłdavać, dyk i svaty ni stali ŭčaščać.

Nijnáčy. Prs. Napeŭna. Nijnačy jon tut niešta chacieŭ ukraści.

Nik! Kl. Zirnuć, kab padhledzić. Nik! jak sučka ŭ žban. (Fal. Pryk.)

Níkać, ~kaŭ. Dz. nz. Hladzieć, vyšukvać, sačyć. Čaho ty tut nikajiš pazavuhollu, Što tabie tut treba?

Níknuć, ~naŭ. Dz. z. Zirnuć, hlanuć. Ja niknuŭ u karčmu, až tam nikoha nima.

Nimášyka. Prs. Zamiesta nima. Nimášyka ŭ mianie hrošy.

Nimaviédama Prs. abo — **Niviadóma.** Kali čałaviek nia viedaje, što rabić. Nimaviedama, što nam rabić.

Ninažýra, ~ry. Naz. Abraźlivaje słova na taho, chto šmat moža źješci. Ad hetaha ninažyry ničoha ni zastaniecca.

Nipadalóku. Prs. Blizkavata. Jon žyŭ nipadaloku ad lesu.

Nipamáłamu. Prs. Pavažna, enerhična,

nastojliva. Jon biarecca nipamałamu za hetu rabotu.

Nipamýsnaść, ~ci. Naz. abo — **Nipamýsłaść,** ~ci. Niespakoj, usturbovanaść. Paśla tej zvadki na schodzia mianie achapiła nipamysłaść.

Nipapráŭdzia. Prs. Nie pa pravu, z manoj, z krutnioj. Nipapraŭdzia ty, moj milińki sa mnoju žyvieš. (Fal. Pieś.)

Nipiralíŭki, ~kaŭ, ~vak. Naz. Niespakoj, tryvoha, pahroza. Justyn bača, što nipiraliŭki, dyk jon skakiel praz vakno dy ŭ kusty.

Niprydátny, ~naha. Prm. Niapryhodny. Heta dreva na bandarku niprydatnaja.

Niprytómny, ~naha. Prm. Nia pry rozumie. Heny čałaviek niprytomny.

Niraŭnújučy. Prs. Nadta padobny, ale nia možna raŭnavać. U henaha čałavieka barada niraŭnujučy, jak u Pana Jazusa na abrazia.

Niraźbítny, ~taha. Prm. Biaz rostrapu ŭ hałavie. Nierazvažlivy. Niraźbitnyja ludzi časta ŭpadajuć ŭ rospač.

Nisamavíty, ~taha. Prm. Niazusim dobry. Pieśnia to dobraja, ali piajun nisamavity.

Ni sáma to. Ni nadta dobra. Ni sama to padchodziła jamu heta kazać.

Nischadziá. Prs. Nia schodziačy z miesca. Jon nischadzia daŭ try lekcyji.

Nisidžáły, ~łaha. Prm. Rupny, starały. Hety čałaviek nisidžały: jon viedaje dzie što kupić, dzie što pradać.

Nispadzivány, ~naha. Prm. Niečakany. Voś uliŭ nispadzivany doždž.

Nispadziéŭki, ~kaŭ, ~vak. Naz. Niečakany vypadak. U jaho byli nispadzieŭki, kali na vajnie spatkaŭ svajho brata.

Niśmiarótny, ~naha. Prm. Nie padlahaje śmierci. Jahonaja jimia dla nas budzia niśmiarotnym.

Nistáča, ~čy. Naz. Haleča biednaść. Jon hadavaŭsia ŭ vialikaj nistačy.

Nistráŭnaść, ~ci. Naz. Chvaroba straŭnika. Źjeŭ acieślivaha chleba, dyk stałasia nistraŭnaść.

Nit I, ~tu. Naz. Pryłada dla tkańnia krasion. Hanna j Maryla kidajuć u nit.

Nit II, ~tu. Naz. Zmacavańnie klamaram zialeznaj rečy. Vaźmi na nit skavaradu.

Nitérka, ~ki. Naz. Padkładka pad śrubu. Padłažy niterku pad šrubu.

Nitó. Zł. Užyvajecca pry paŭtareńni. Nieśta padaja nito doždž, nito śnieh.

Niuch I, ~chu. Naz. Niečaha uziać ŭ try palcy. Daj mnie niuch tabaki na lulku.

Niuch II, ~chu. Naz. Adčuvańnie nosam pachu. Moj sabaka maja dobry niuch.

Niúchaŭka. ~ki. Naz. Nos. (Vul.) Ty svaje niuchaŭki ŭsiudy nia suń.

Niŭdáła. Prs. Niadobra, niachoraša. Niŭdała vyhlidaja haj uvosiń.

Niŭdáły, ~łaha. Prm. Błahi. Hety chleb niŭdały: papałam ź miakinaj.

Ni ŭ jákim rázia. Ni pry jakich umovach. Ni ŭ jakim razia ja ź jim ni zhadžusia.

Niŭmirúŝčy, ~čaha. Prm. U chvoraha niama adznakaŭ nabliženńia śmierci. Hety chłopic niŭmiruŝčy.

Niŭpámki. Prs. Niŭściam. Mnie niešta niŭpamki, kali heta było.

Niŭpráŭka, ~ki. Naz. Adstałaść ŭ tarminovaj rabocie. U dziadźki vialikaja niŭpraŭka: ludzi kasić pašli, a jany jašče papar aruć.

Niŭpryciám. Prs. Nia pomnicca. Haspadaru niŭpryciam, kali jon vyšaŭ.

Niŭspadziéŭki.. Prs. Raptam, niečakana. Niŭspadzieŭki nalacieŭ doždž.

Niŭściám. Prs. Niapomnicca. Mnie nieśta niŭściam, kali jon byŭ u nas.

Niŭvážlivy, ~vaha. Prm. Nia ciamki. Jaki jon niŭvažlivy, kolki razoŭ jon tut jeździŭ, a nia pomnia darohi.

Niŭvážny, ~naha. Prm. Nia maje ni soramu ni ŭvahi. Jaki jon niŭvažny hety čałaviek: jon abyšto havora pry ludziach. (Časami abodva hetyja słovy — niaŭvažlivy i niaŭvažny — błytajuć: havoruć adno zamiesta druhoha).

Niŭzabávia. Prs. U chutkim časie. Niŭzabavia j žyta paśpieja.

Ni ŭziaŭ céchu. Nie papraviŭsia. Hetaha kania, jak natužyli kałody voziučy, dyk jon až da vosini ni ŭziaŭ cechu.

Niŭznakú. Prs. Kab ni było zaŭvažana. Jon niŭznaku rassoryŭ haspadarku.

Niŭžadóbu. Prs. Niama žadańnia. Jim jabłyki niŭžadobu, bo majuć svoj sad.

Niviadóma. Prs. Niama viestak. Niviadoma, kali tata pryjedzia.

Niviadómy, ~maha. Prm. Pra jaho nia viedaju. Hety čałaviek mnie niviadomy.

Nividóčny, ~naha. Prm. Čaho nia možam vidzieć. Bacyły nividočnyja jistoty.

Nivisný, ~noha. Prm. Ślapy. Kali ja nivisny, dyk mnie nima soramu j žabravać.

Nivyrázna. Prs. Niavyjaŭna, niezrazumieła. Jon havora nivyrazna.

Nivódzin, ~dnaha. Zjm. Nichto. Nivodzin čałaviek na schod ni pryšoŭ.

Nizalubíć, ~bíŭ. Dz. z. Nie ŭpadabaŭ. Jon nizalubiŭ, kali ja skazaŭ praŭdu.

Ni zapiéŭ. Nia budzie ładu ŭ žyćci: budzie jano pakutnaje. Ni zapieŭ mianie ŭziaŭšy: budziš bić pryvizaŭšy. (Fal. Pies.)

Nizažyvány, ~naha. Prm. Novaja reč, što ni była ŭ karystańni. Nizažyvanyja žbanki pastaŭ ŭ kleci na palicy.

Nizdabravác, ~váŭ. Dz. z. Niemažliva mieć dobrych dačynieńniaŭ. Kali ty i dalej hedak budziš siabie pavodzić, dyk mnie nizdabravać z taboj.

Nizdaraviáka, ~ki. Naz. Chvaravity. I moj nizdaraviaka kasu klipaja.

Nizgrába, ~by. Naz. Łajanka na łamakavataha čałavieka. Kali dzie paviernicca hata nizgraba, dyk niejkaju štuku ŭładzia.

Nizgrábny, ~naha. Prm. Niastrojny. Hety koń vialiki j dužy, ali nizgrabny.

Nizkavóki, ~kaha. Prm. abo — **Nizki na vocy.** Chto dobra bača toje, što blizka vačej. Nizkavokija ludzi majuć admysłovyja akulary.

Nízki padchód. U kaho spadyspodździa nohi płoskija. U kaho nizki padchod, taho ŭ vojska ni biaruć.

Niznáj-niaviédaj. Nia majučy ŭjaŭleńnia ab niečym ci niekim. A jon niznaj-niaviedaj za blizki śviet u svaty pajechaŭ.

Ni-z-tahó, ni-z-siahó. Biaz nijakaj pryčyny. A jon ulacieŭ u chatu dy ni-z-taho, ni-z-siaho pačaŭ łajicca.

Niźvialíki, ~kaha. Prm. Nia zusim vialiki. Toj dom niźvialiki.

Nóčy. Prs. U časie načy. Aj, vočy, maje vočy ni dali spać nočy. (Fal. Pieś.)

Nos I, ~su. Naz. Vorhan niuchu. My niuchajim nosam.

Nos II, ~su. Naz. Zašyłavačany kaniec kasy. Maja kasa ŭ nosia łopnuła.

Nos III, ~su. Naz. Piaredni vostry kaniec čaŭna. Čovin nosam udaryŭsia ŭ bierah.

Nos IV, ~su. Naz. Piaredni vostry kaniec bota. Nos u bocia prabiŭsia.

Nóski, ~kaha. Prm. Mocny. Doŭha nosicca. Hety kažuch noski: treci hod našu.

Nóška, ~ki. Naz. Niečaha pryniesiena adnarazova. Ja prynios nošku travy.

Nóšy, ~šaŭ. Naz. Pryłada z dreva ci blachi nasić piasok ci jinšy ciažar. Chłopcy nošami nasili piasok i kamieńnia.

Nudá I, ~dý. Naz. Sum. Markota. Jaho apanavała nuda.

Nudá II, ~dý. Naz. Vušyvaść. Nuda napała na cilat.

Núdna. Prs. Niaviesieła. Mnie nudna zrabiłasia.

Nudzícca, ~dziŭsia. Dz. nz. Paddavacca sumu. Jina nudzicca pa radni.

Núdzić, ~dziła. Dz. nz. Zrabiłasia błaha. Źjeŭ redźki, dyk pad łyžačkaj nudzia.

Núškać, ~kaŭ. Dz. nz. abo — **Padnúškavać,** ~**vaŭ.** Zaachvočavać, padhaniać. Haspadar nuškaja rabotnikaŭ, kab da viečara stoh śkidać.

Nutraný zamók. Zamok u nutry dźviarej. U našym śvirnia nutrany zamok.

Nutranája chvaróba. Chvaroba ŭ nutry cieła. Nutranuju chvarobu ciažka lačyć.

Nutrý I, ~tróŭ. Naz. Usio toje, što ŭ siaredzinie niejkaj rečy. U hetaj šapcy nutry šaŭkovyja.

Nutrý II, ~troŭ. Nutranyja vorhany ludziej i žyviołaŭ. Vaŭki razarvali kaniu žyvot, dyk nutry vyvalilisia.

Nyć, nýła. Dz. nz. Balučaje adčuvańnie ŭ ciele. Mnie niešta pačało nyć u hrudziach.

O

Och! Kl. Prykazvajuć u biadzie j u rospačy. Och! i ahorkli hetyja kpiny. (J. Koł.)

Ohó! Kl. Ździŭleńnie. Oho! i jon tut jość. Oho! jaki vialiki.

P

Paabápał. Prs. Z abodvuch bakoŭ. Paabapał darohi raśli prysady.

Paabiváć, ~váŭ. Dz. z. Šmat razoŭ bić. Dziadźka paabivaŭ baki lanomu kaniu.

Paabiváć paróhi. Šmat razoŭ chadzić da niekaha, nadakučać. Ja tvajich parohaŭ ni paabivaŭ i tvajej łaski ni prasiŭ.

Pabadziáj, ~ja. Naz. Badziaka hultaj. Jiznoŭ toj pabadziaj siudy pryšoŭ.

Pabiahúcha, ~chi. Naz. Dziaŭčyna, achvotnica biehać pa chatach da svajich kunpanak. Hetu pabiahuchu para ŭžo za praśnicu pasadzić.

Pabiahúški, ~kaŭ, ~šak. Naz. Biehańnie pa chatach. Jina ŭ nas cely dzień na pabiahuškach.

Pabićció, ~ciá. Naz. Materyja, što pabivajecca dumavina. Pabićcio dumaviny było z biełaj landerščyny ŭ zubački.

Pabieł I, ~łu. Naz. Płast biełaj chvarby na ścianie. Pabieł sa ściany asypaŭsia.

Pabiéł II, ~łu. Naz. Biełaja palíva u vasiarodku čyhunka. Tut pabieł adłuščyŭsia.

Pabilány. ~naha. Prm. Pachvarbavany biełaj krejdaj. Tut ścieny pabilanyja.

Pabíła na rány. Husta źjavilisia rany. U chvoraha nahu pabiła na rany.

Pabirám, ~ma. Naz. Zdarovy, ale hultaj, što chodzie pa śviecie, kab darma pražyć. Hety pabiram bliščyć u vočy, kab darma najeścisia.

Pabíŭka, ~ki. Naz. Materyja, što źvierchu abivajuć meblu. Majstry pryviaźli svaju pabiŭku na kanapu.

Pabiváć I, ~váŭ. Dz. nz. Prybivać materyju na meblu. Majstra pabivaja kanapu.

Pabiváć II, ~váŭ. Dz. nz. Časta pastukavać. Časta pabivaj špunt, bo vyłazia.

Pabiváć III, ~váŭ. Dz. z. Šmat bić. Jihnata pabivali na kirmašy, dyk jon i pamior.

Pabladziéć, ~dzieŭ. Dz. z. Stacca biez kraski na tvary. Hanna, jak pašła žyć na bieły chleb, dyk pabladzieła ŭ tvary.

Pabójič, ~ča. Naz. Bandarskaja pryłada abručy pabivać. Pabojič na atramia.

Pabracím, ~ma. Naz. Ludzi roŭnaha stanovišča miž saboj. Naš Baŭtruk lezia ŭ pabracimy da daktaroŭ i prafesaroŭ

Pabrátavacca, ~vaŭsia. Dz. z. Uvajšci ŭ

kumpaniju, jak roŭny z roŭnym. Skora ty ź jim pabratavaŭsia, ali ci padumaŭ ty, što ty jamu ni raŭnia.

Pabrydzíéń, ~dniá. Naz. Hultaj pustachod, jaki ciahajecca pa śviecie, kab darma pražyć. Jiznoŭ tut jość toj pabrydzień.

Pach, ~chu. Naz. Pryjemnaje adčuvańnie nosam. My pačuli pach hrečki.

Pácha, ~chi. Naz. Jispod plača. U dziciaci papreła pad pachaj.

Pachadziá. Prs. Chodziačy, a nie ležačy ŭ łožku. Baćka pachadzia pirachvareŭ hišpanku.

Pachadzíć, ~dzíŭ. Dz. z. Doŭha chadzić. Nu, i pachadzili-ž my koni šukajučy.

Pachádžavać, ~vaŭ. Dz. nz. Chadzić spacyrujučy. Nastaŭnik kala škoły pachadžvaja.

Páchań, ~ni. Naz. Vornaja ziamla. U nas pachani piać hektaraŭ.

Pachisnúcca, ~núŭsia. Dz. z. Ścialipnucca, zvaruchnucca. Jon pachisnuŭsia ad słabaćci.

Pachłapní, ~nióŭ. Naz. Łapci ź piańkovych knutoŭ. U jaho novyja pachłapni.

Pachniúčy, ~čaha. Prm. Toje, što pachnie. My spali na pachniučym sienia.

Páchnuć, ~naŭ. Dz. nz. Vydavać pach. Jak pryjemna pachnia zbožža. (J. Koł.)

Pachódzić, ~dziu. Dz. nz. Mieć padabienstva. Heta dziaŭčyna pachodzia na matku.

Pachraścícca, ~cíŭsia. Dz. z. Papuskać chrastki da ŭschodu. Ahurkovaja nasieńnia pachraściłasia.

Pachvát, ~tu. Naz. Miesca, što čaściej tryvožycca. Na nazie na samym pachvacia bolka, dyk ni ŭściražeš, kab ni kranuć.

Pachvína, ~ny. Naz. Miesca na nizie žyvata, dzie žyvot z ściehniakom schodzicca. Jość pravaja j levaja pachvina. Jamu ŭ pravaj pachvinia balić.

Paciáh-hu. Naz. Jimknieńnie niezaležnaje ad voli čałavieka. Jon maja paciah da viaskovaha žyćcia: pola, lesu, bałota.

Paciáhavič, ~ča. Naz. Admysłovaja pałka, što pakručavać navoj pry tkańni krasion. Pryviažy paciahavič za stavinu.

Paciarúcha, ~chi. Naz. Drabniusieńki doždž ci śnieh. Niejkaja paciarucha ź nieba sypicca.

Pácibnik, ~ku. Naz. Drovy z tonkaha lesu nie taŭściej, jak kałok. Brat pryvioz voz pacibniku.

Paciéšny, ~naha. Prm. abo — **Uciéšny,** ~naha. Usio toje, što daje ŭciechu. Pacięšnyja kuzurki hetyja pčoły.

Paciník, ~ka. Naz. Asoba, što padsłuchvaje, padhladaje. Tam niejki pacinik papadvakońniu tulajicca.

Paciúpać, ~paŭ. Dz. z. Pataŭčy, paciskać. Jon paciupaŭ bulbu, paliŭ niejkim tukam dy staŭ jesci.

Paciupiéńka, ~ki. Naz. Niaruchavaja, niaručaja dziaŭčyna. Nichaj chłopcy vybirajuć lepšych dziŭčat dy ženiucca, a niejkaja paciupieńka j mnie zastaniecca.

Pacúk, ~ká. Naz. Vializnaja myš. Pacuki padłohu ŭ kleci prahryźli.

Pacvýnak, ~nka. Naz. Maładoje śvinčo. Hetaha pacvynka treba pradać.

Pačapíć, ~píŭ. Dz. z. Pryviazać počapku. Pačapi žban dy zaniasi baćku ješci.

Pačás. Prs. Vypadkava, časam. A pačas voŭk da aviečak, dyk što jon mały zrobia.

Pačásia. Prs. Pozna. Spaźniŭsia. Pačasia ty nadumaŭ jamu pamahać: jon pamior.

Páčasavać, ~vaŭ. Dz. nz. Druhi raz abdzirać lon. Mama páčasaŭja lon.

Páčaśsia, ~sia. Naz. Kudziela, što dastałosia ad páčasavańnia lonu. My pačaśsia paprali, a ciaper pradziom kužal.

Pačésny, ~naha. Prm. Pavažny, šanavany. Pačesnych haściej pasadzili na pokuć.

Pačóstka, ~ki. Naz. Častavańnie, baluška. Dziadźka zaprasiŭ susiedziaŭ na pačostku.

Pačýnak, ~nka. Naz. Vialikaje vieraciano z napradzienymi nitkami. Babula pačynak źvivaja ŭ kłubok.

Padabácca, ~báŭsia. Dz. z. Pryšło da gustu. Mnie padabajicca heta padarožža.

Padabiénstva, ~va. Naz. Vyhład. Jina maja padabienstva da matki.

Padácca I, ~daŭsia. Dz. z .Nakiravacca. Janka padaŭsia vučycca za doktara.

Padácca II, ~dáŭsia. Pasunucca, pacisnucca. Vy chłopcy padajcisia naprava, a ja prajedu.

Pádać I,~daŭ. Dz. nz. Valicca, hublacca. Dzie pała, tam prapała. (Fal. Pryk.)

Pádać II, ~daŭ. Dz. nz. Biehać pa viosca. Ty padajiš ad chaty da chaty, a kudziela ni pradzina.

Padáć, ~dáŭ. Dz. nz. Dać u ruki. Padaj mnie henu knihu.

Padakónnik I, ~ka. Naz. Šyroki płaščak na nizie vakna. Hety padakonnik dubovy.

Padakónnik II, ~ka. Naz. Panikiel. što padhladaje pad voknami. Niejki padakonnik pad vaknom stajić.

Padáńnia, ~nia. Naz. Pierakazvańnie starych padziejaŭ. Dziadula lubia pirakazavać padańnia starych časoŭ.

Padárak, ~rka. Naz. Padarunak ad radzichi babie-pupareźnicy. Radzicha nakryła babu padarkam.

Padarvácca, ~váŭsia. Dz. z. Ad ciažkaj pracy paškodzić žyvot i chvareć. Jakub padarvaŭsia pasiku aručy.

Padarváć, ~váŭ. Dz. z. Sparaližavać ruku, nahu, kali jana nie vyprostaŭjecca j nia dzieje. Dziadźku Michasiu padarvała nahu.

Padašukáć, ~káŭ. Dz.z. Trochi ašukać. Musia ty mianie trochi padašukaŭ?

Padatknúć I, ~núŭ. Dz. z. Namović na błahi učynak. Heny hical padatknuŭ chłapca, kab u baćki tabaku kraŭ.

Padatknúć II, ~núŭ. Zatknuć za pojas padoł adziežyny. Padatkni spadnicu, ato ab-

rosiśsia.

Padatknúć ahniú. Padpalić. Niechta padatknuŭ ahniu pad dvorny stoh.

Padátlivy, ~vaha. Prm. Toj, kaho lohka ŭhavaryć. Janka čałaviek padatlivy.

Padaŭkí, ~kóha. Prm. 1)Padaŭkaja rabata. Trava była padaŭkaja, dyk šmat skasili. 2)Dobraja ježa. Stravy byli padaŭkija, dyk kruhła papaŭdnavali.

Padaváłka, ~ki. Naz. Tonkaja j doŭhaja viortka padavać snapy na aziarody. Pastaŭ padavałku pry aziarodach.

Padazróny, ~naha. Prm .Jość zaściaroha. Pirad Baŭtrukom treba ścirahacca z hutarkaj, bo jon čałaviek padazrony.

Padbaródavič I, ~ča. Naz. Tučnaje cieła pad nizam barady. Naš Janka ŭ špitali tak papraviŭsia, što až padbarodavič advis.

Padbaródavic II, ~ča. Naz. Častka abryci, što ŭ kania pad baradoj. Tata u vabryci adkinaŭ padbarodovič dy cugli pryčapiŭ.

Padbícca I, ~bíŭsia. Dz. z. Ad vialikaj chady natrudzić nohi. Kali jon prajšoŭ sto kilamétraŭ biz adpačynku, dyk zusim padbiŭsia.

Padbícca II, ~bíŭsia. Dz. z. Padleźci (Vul.) Sabaka padbiŭsia pad kleć.

Padbić I, ~bíŭ. Dz. z. Žbić z noh. Ramiźnik padbiŭ čałavieka pad sani.

Padbić II, ~bíŭ .Dz. z. Namović. Heny hical padbiŭ chłopca leźci ŭ čužy sad.

Padbić III, ~bíŭ. Dz. z. Dać podšyŭku. Vincuk padbiŭ žakietku maltanam.

Padbrýkavać, ~vaŭ. Dz. nz. Harcavać. Naša ciałušačka ŭžo padbrykavaja.

Padbuchtóryć, ~ryŭ. Dz. z. Namović.. Złačyncy padbuchtoryli natoŭp rabavać kramy.

Padbýły, ~łaha. Prm. Užo niemałady. Jina padbyłaja dzieŭka: jej skora paŭkapy stuknia.

Padchlébicca, ~biŭsia. Dz. z. Prydobrycca. Jon padchlebiŭsia ciotca, kab u jaje hrošy vymanić.

Padchlébnik, ~ka. Naz. Toj chto paddobraŭjecca, kab niešta vymanić. Padchlebnik šukaja davierlivych ludziej.

Padchlébstva, ~va. Naz. Paddobravańnie. Nia kožny čałaviek zdolny na padchlebstva.

Padcikácca, ~káŭsia. Dz. z. Aściarožna kradučysia padychodzić. Voŭk padcikaŭsia da aviečak.

Padcináć, ~náŭ. Dz. nz. Padražać, padciskać. Prybi taradynki, dyk koły nia buduć padcinać ližajak.

Padchódzić I, ~dziŭ. Dz. nz. Nabližacca da niečaha. Kali my padchodzili da raki, dyk spatkoli chłopca z vudami.

Padchódzić II, ~dzíŭ. Dz. nz. Zamiešany chleb prybyvaje. Nakryj kažuchom dzažu, kab bardziej chleb padchodziŭ.

Padčačúrak, rka. Naz. Chłopiec-padletak, jaki ŭ vioscy ŭsio padpilnuje, što pazavuhollu robicca. Ad hetych padčačurkaŭ nihdzie ni schavajišsia.

Padčyníć, ~níŭ. Dz. z. U zakvašanaje ciesta dadać muki. Mama padčyniła bliny.

Pádčyryca, ~cy. Naz. Mužava dačka, abo žončyna. Maje krasiency, maje sušency, zivajcia, jak mačycha na padčyrycu. (Fal. Pryk.)

Paddáć I, ~dáŭ. Dz. z. Dapamahčy ŭźniać na plečy. Paddaj mnie hety miech.

Paddáć II, ~dáŭ. Dz. z. Nadać zarazy, zarazić. Moj siabra paddaŭ mnie karosty.

Paddácca, ~dáŭsia. Dz. z. Spynić zmahańnie na karyść voraha. Ja paddaŭsia.

Paddóbrycca, ~ryŭsia. Dz. z. Prykinucca dobrym. Todar umieja paddobrycca, dzie čuja karyść.

Paddýbu. Prs. Žartaŭlivaje adhaniańnie preč. A jdzi ty paddybu ad mianie.

Paddziéć, ~dziéŭ. Dz. z. Nadzieć padyspad. Paddzień kažušok pad sirmiažku.

Padháły, ~łaha. Prm. Raślina biaz sukoŭ unizie. U huščary les padhały.

Padharú. Prs. Jechać z daliny na haru. Ciažka było jechać z vozam padharu.

Padhérać, ~rca. Naz. Pryłada ŭ kalosach, što ni daje ścialežycca kalosam. Zamacuj padherać na śvornia, kab kalosy ni ścialežylisia.

Padhlédzić, ~dziŭ. Dz. z. Vyviedać, padpilnavać. Chłopcy padhledzili, dzie zładzieji spynilisia na papasku.

Padhlédzić pčoły. Vynić lišni miod z vulla. Dzied padhledziŭ pčoły.

Padhrábić, ~biŭ. Dz. z. Zhrabić naciarušanaje siena ci sałomu. Padhrabi tam, chłopic, akopki.

Padjałýčyć, ~čyŭ. Dz. z. Nahavaryć, nazvodzić, padviaści. Niechta-ž padjałyčyŭ mianie baćku, što byccam ja pjany byŭ.

Padjéšci I, ~jeŭ. Dz. z. Naješcisia. Dziakuj, ciotačka, ja ŭžo padjeŭ.

Padjéšci II, ~jeŭ. Dz. z. Padtačyć. Čarviak padjeŭ korań žyta, dyk kołas pavaliŭsia.

Padkacícca I, ~cíŭsia. Dz. z. Kociučysia padleźci. Kačułka padkaciłasia pad piareklić.

Padkacícca II, ~cíŭsia. Dz. z. Padleźci, prydobrycca. Treba padkacicca da dziadźki, kab hrošy pazyčyŭ.

Padkółas. Prs. Sałamianaja stracha, dzie kałasy sałomy vypuščany navonki. Naš chleŭ nakryty sałomaj padkołas.

Padkópavacca I, ~vaŭsia. Dz. z. Kapać jamu pad ścianu, kab uleźci ŭ budynak. Złodzi padkapaŭsia pad ścianu ŭ jistopku dy chleb i šmitanu ŭkraŭ.

Padkópavacca II, ~vaŭsia. Dz. nz. Šukać pryčyny, kab zavinavacić. Kolki jon ni padkopavaŭsia pad maju rabotu, ali ŭ jej hańby ni znašoŭ.

Padkradácca, ~dáŭsia. Dz. nz. Tulajučysia padychodzić. Voŭk padkradaŭsia da aviečak.

Pádkrupja, ~ja. Naz. Muka j drabniusieńkija krupy,. što vysiajecca z dranych krup. Padkrupja zamišaj kuram.

Padkupić, ~piŭ. Dz. z. Dać maharyč uradoŭcu, śviedku, sudździ. Jon padkupiŭ i sud i śviedki.

Padléhčy, ~lóh. Dz. z. Upiorcisia, naprużycca. My padlahli pličami dy abiarnuli voz siena.

Padléhła. Prs. Zručna, vyhadna. Mnie padlehła kupić tvaju ziamlu.

Padléźci I, ~léz. Dz. z. Prystupicca, dakranucca. Kali ty padleziš da mianie, dyk pa pyskach dastaniš.

Padléźci II, ~léz. Dz. z. Uźleźci vyšej. Ty padleź vyšej, dyk dastaniš toj suk ź viśniami.

Padliháć I, ~háŭ. Dz. nz. Paddobravacca, padchleblivacca. Jon padlihaja da susieda, kab u supołku pryniaŭ razam handlavać.

Padliháć II, ~háŭ. Dz. nz. Varty, zasłuhoŭvaje. Jon padlihaja kary da dvuch hadoŭ źniavolińnia.

Pádła I, ~ły Naz. Zdochłaja žyviolina. Pałažyli padłu na prynadu vaŭkam.

Pádła II, ~ły. Naz. Łajanka. Ustavaj, padła, dy na rabotu jdzi.

Padłabúnicca, ~niŭsia. Dz. z. Zaviaści družbu. A kab ty da našaj Hanny padłabuniŭsia.

Padłapátu. Prs. Sałamianaja stracha, kali pni sałomy tarčać navonki, padraŭnianyja strychoŭkaj. Naša chata nakryta sałomaj padłapatu.

Padłáska, ~ki. Naz. Jimia karovy, kali sama čornaja ci ryžaja, a niz tułava biełу. Ciotka pradaje svaju Padłasku.

Padładzić pčoły. Zrabić paradak u vulli. Brat padładziŭ pčoły.

Padłóha, ~hi. Naz. abo — **Pamóst,** ~tu. Doški na dole ŭ chacie. Tut nima padłohi.

Padłóžyna, ~ny. Naz. abo — **Pamaściná,** ~ný. Adna doška z padłohi. Tut adna padłožyna zhniła.

Padłýžnik, ~ka. Naz. Toj, chto nachabnym čynam paddobraŭjecca, ubivajecca ŭ łasku, kab z hetaha skarystać. Hetaha padłyžnika ŭsie viedajuć.

Padmanić, ~níŭ .Dz .z. Skazać niapraŭdu. Jon vas padmaniŭ.

Padmaścícca, ~ciŭsia. Dz. z. Zrabić padmostki. Stalar padmaściŭsia, kab było zručniej akno ŭstaŭlać.

Padmúrak, ~ka. Naz. Muravany chundamant pad draŭlany budynak. Padmurak užo hatovy.

Padniabiéńnia I, ~nia. Naz. Vierchniaja častka rotu nad jazykom. Jon haračaj bulbinaj apiok padniabieńnia.

Padniabiéńnia II, ~nia. Naz. Vierchniaja častka piečy ź siaredziny, sklapieńnie. U jichnaj piecy padniabieńnia nizkoja, dyk harški skora hatujucca.

Padniácca I, ~niáŭsia Dz. z. Paŭstać zbuntavacca suproć ucisku. Narod padniaŭsia suproć prychnitalnikaŭ.

Padniácca II, ~niáŭsia. Dz. z. Vyraści. Žyta padniałosia ŭžo ŭ kalena.

Padniáli na huk. abo — **Padniáli na jizykí.** Kali natoŭpam ab niekim zahavaryli. Padniali na jizyki, što Kabačyška Hanula ŭ baćki hrošy ŭkrała dy z parabkam u Ameryku ŭcikła.

Padnúškavać, ~vaŭ. Dz. nz. Padachvočavać, prasić abo padhaniać. Aŭhińka padnuškavała babulku, kab bardziej jišci ŭ hryby.

Pa'dnym. Prs. Kožny asobna. U hryby jišli ŭsie razam, a z hryboŭ pa'dnym.

Padól, ~dałá. Naz. Samy niz adziežyny. Padoł sukienki abłožan čornaj plisaj.

Padónki, ~kaŭ. Naz. Horšaja ježa na dnie sudziny. Padonki kapusty vybir z kadzi dy addaj karovam.

Padósak I, ~ska. Naz. Pradaŭhavataje zialeza, što padbivajecca pad draŭlanuju voś. Na hetaj vosi padoski ściorlisia i povypadali.

Padósak II, ~ska. Naz. abo — **Kramáč-čá.** Stary błahi nož. Hetym padoskam navit i chleba ni adkrojiš.

Padóŭžnaja piłá. Piła, jakoj raśpiłoŭvajuć dreva na doški. Brat kupiŭ padoŭžnaju piłu.

Padóŭžnaja ścina. Ściana, što pakazvaje daŭžyniu budynku. Padoŭžnaja ścina našaj puni złukavaciłasia.

Padpałúdnavać, ~vaŭ. Dz. nz. Ješci druhoje śniadańnie. Kidajcia chłopcy kosy, pojdzim padpałudnavać.

Padpiéččyk, ~ka. Naz. Draŭlany ci muravany fundamant piečy, dzie zimavali kury. Povin padpieččyk biełych aviečak. (Fal.Zah.)

Padpiéčnik, ~ka. Naz. Hetak vyśmiejvajuć taho čałavieka, jaki dalej svajej vioski ničoha nia viedaje. Zaviadzi hetaha padpiečnika ŭ čužuju viosku, dyk jon damoŭ ni patrapia.

Padpilnaváć, ~váŭ. Dz. z. Padhledzić, prysačyć. Padpilnuj, kudy jon chodzia.

Padpirazácca, ~záŭsia. Dz. z. Abviazać kala siabie pojas ci jinšuju padpirazku. Svat padpirazaŭsia plecinym pojisam.

Padpirázka, ~ki. Naz. Pojas, dziaha j usio toje, čym padpirazvajucca. Vun lažyć tvaja padpirazka.

Padplitánka, ~ki. Naz. Pryłada padplatać łapci. U nas daŭna była jomkaja kaścinaja padplitanka.

Padpółudziń, ~dnia. Naz. Čas jady kala 10 — 11 hh. dnia. My sieli na padpołudzin, a doždž nalacieŭ dy siena zmačyŭ.

Padpóra, ~ry. Naz. Doŭhaje biarno pierapłoty padpirać. Pamacujim padporu dy budzim haroch aziaredzić.

Padpóra vačéj. Hetak kažuć na žviahlivaha padletka, jaki svajimi prytykami nadakučaje starejšym. Što ja ni skažu, dyk heny, padpora vačej, pirakryvia, piradražnia maju hutarku.

Padprálisia pálcy. Kali ŭ pralli nitka pratre skuru na palcy da kryvi. Kali palcy padpraducca, dyk jich lačyli sviežym haračym biarozavym sosam.

Padprávić, ~viŭ. Dz. z. Zrabić maleńki

ramont. Dzied padpraviŭ łapci dy staŭ abuvacca.

Padrabiázki, ~kaŭ. Naz. Drobnyja rečy. U kramie ŭsie tavary pradali, a zastalisia tolki padrabiazki: špilki, jihołki, guziki.

Padrabícca I, ~bíŭsia. Dz. z. Važniejšuju rabotu zrabić. Kali my ź siaŭboj padrobimsia, dyk brat pojdzia ŭ zarabotki.

Padrabícca II, ~bíŭsia. Dz. z. Stać padobnym nie na siabie, a na niešta druhoje. Vincuk na prystaŭleńni padrabiŭsia na čorta, dyk voś było śmiechu.

Padrabíć I, ~bíŭ. Dz. z. Zmajstravać, schvalšyvić. Piatruś padrabiŭ dakumant.

Padrabíć II, ~bíŭ. Dz. z. Zrabić daŭžej. Maryla padrabiła pančochi.

Padrašótnik, ~ka .Naz. Hryb, što raście ŭ jimšary. Padrašotnik nisamavity hryb.

Padrubíć I, ~bíŭ. Dz. z. Zrabić niz budyniny z novaha biarvieńnia. My da vakon padrubili svaju chatu novym biarvieńniam.

Padrubíć II, ~bíŭ. Dz. z. Zrabić novy rubiec. Mama padrubiła andarak.

Padrukulánic, ~nca. Naz. Prysłužnik, jaki ślepa vykonvaje volu svajho źvierchnika. Kali nia jon sam, dyk jahonyja padrukulancy zrabili heta złačynstva.

Padryžaváć, ~váŭ. Dz. z. Padłažyć kamieńnie pad draŭlanuju ścianu. Majstry padvažyli draŭlanaju ścianu, dy padryžavali kamieńniam.

Padsiadziółak, ~łka. Naz. Snaść dla zaprahańnia kania. Rymar pašyŭ novy padsiadziołak.

Padsiédzić, ~dziŭ. Dz. z. Padpilnavać, dzie lažyć reč ci hrošy dy ŭkraści. Banichvat padsiedziŭ u dzieda hrošy.

Padsilkavácca, ~váŭsia. Dz. z. Padmacavać siły, trochi źješci. Dastali torby, padsiłkavalisia dy pašli dalej.

Padsítak, ~tka. Naz. Nadta častoje vałasianaje sita siejać muku. Prasiej na padsitak muki na viraščaku.

Padsnáścicca, ~ciŭsia. Dz. z. Chitra prystupicca, kab zrabić niejkuju škodu. Niechta nočy padsnaściŭsia dy akałaciŭ našy jabłyki.

Padsóšnik, ~ka. Naz. Kryvavataja pałka, jakoj z dapamohaj padvojaŭ pryciskajecca płacha sachi da rahača. Da padsošnika prymacoŭvajecca prypołak z pravaha boku sachi.

Padstáva, ~vy. Naz. Asnova, zakon, pryčyna. Jaho zvolnili z pracy biz nijakaj padstavy.

Padstréšša, ~ša. Naz. Pad napuščanaj strachoj puni, złožanaja sałoma, snapy ci što jinšaje. Akałot złažyli ŭ padstrešša.

Padstúpki, ~kaŭ. Naz. Zrabić niekamu škodu biez karyści dla siabie. Niejkija vyrvancy nočy Symonu zrabili padstupki: u studniu ukinuli karyta.

Padsukácca, ~káŭsia. Dz. z. Prykrucicca, pryčapicca, padleźci, ubicca ŭ łasku. Jon padsukaŭsia da dziaŭčyny, kab taja ukrała ŭ baćki hrošy dy jamu addała.

Padšybáć, ~báŭ. Dz. nz. abo — **Pryšybáć,** ~báŭ. Chutka, mima voli nalacieć. Chłopcu padšybła achvota jechać vučycca.

Padšyvánic, ~nca. Naz. Chitry latučy vyrvaniec, jaki moža (jak kaža naša prykazka) stajačamu łapci padšyć. Jany na vozia siadzieli j ni bačyli, jak niejkija padšyvancy torbu z chlebam ukrali.

Padtačýć, ~čýŭ. Dz. z. abo — **Nadtačýć,** ~čýŭ. Nadstavić, kab było daŭžej. Michalina padtačyła biełaju sukienku čornaj plisaj.

Padtóčka, ~ki. Naz. Padstaŭleny dadatak, kab było daŭžej. Hetu padtočku tak zručna zrabili, što nima j znaku.

Padupáły, ~łaha. Prm. Apuščonik, abo pryciśnieny biadoj ci biednaściu čałaviek, jaki nie kłapacicca ab sabie. Padupałaha čałavieka j ludzi abchodziuć.

Padupáści, ~páŭ. Dz. z. Abiadnieć prychvareć, papsavać dobryja pavodziny. Kali čałaviek padupaŭ, dyk siabry j precili adchinulisia.

Padvarótnica, ~cy. Naz. Doška, jakaja zakładajecca ŭ pazy šułaŭ pad varotami. Załažy padvarotnicu j začyni varoty.

Padvaryć siakiéru. Nanava pierakavać siakieru i patanić lazo. Zaniasi da kavala padvaryć siakieru.

Padvážyć, ~žyŭ. Dz. z. Bomami padniać ścianu ŭhoru. Majstry padvažyli ścianu dy vymuravali novy padmurak.

Padviačórak, ~rka. Naz. Čas jady kala piaci hadź. viečara Žnieji sieli na padviačorak.

Padviačórkavać, ~vaŭ. Dz. nz. Ješci druhi mały połudzień. Žnieji padviačorkavajuć.

Padviarnúć, ~núŭ. Dz. z. abo — **Naviarnúć,** ~núŭ. Nakryć. Padviarni piśklat pad rešata, kab kot ni padušyŭ.

Padviaśćí I, ~vióŭ. Dz. z. Prajšci ź niekim. Ja padvioŭ majho znajomaha da jahonaj chaty.

Padviaśćí II, ~vióŭ. Dz. z. Udać, zavočna abvinavacić. Niechta mianie padvioŭ baćku, što ja z načlehu jeździŭ u dziadźkavy duli.

Padviéj, ~ju. Naz. Chvaroba ad praciažnaha chałodnaha pavietra (palaruš). Zababonnyja ludzi dumajuć, što z padviejam załazia ŭ čałavieka niačyścik.

Padvóji, ~jaŭ. Naz. Tankavataja viaroŭka, jakoj płacha sachi padviazvajecca da rahača. Baćka źviŭ novyja padvoji.

Padvójny I, ~naha. Prm. Toje, što składajecca z dźviuch adnolkavych častak. Na zimu my ŭstavili padvojnyja vokny.

Padvójny II, ~naha. Prm. Toje, što byvaje ŭ dvoje zvyčajnaj šyryni. Brat kupiŭ metru padvojnaha sukna na portki.

Padyjśćí I, ~šóŭ. Dz. z. Da niečaha nablizicca. Jon padyšoŭ da raki.

Padyjśćí II, ~šóŭ. Dz. z. Ciesta prybyło ŭ dziažy. Ch eb u dziažy padyšoŭ.

Padylíć, ~líŭ .Dz. z. Ledź-ledź pasypać

Nočy padyliŭ śnieh.
Padým, ~mu. Naz. Padymańnie. Heta jamu ad padymu stałasia.
Padymáć I, ~máŭ. Dz. nz. Brać z dołu. Sistra padniła knihu z padłohi.
Padymáć II, ~máŭ. Dz. nz. Uščynać zvadku,bojku, bunt. Heta jon padniaŭ zvadku.
Padýmnaja, ~naha. Naz. Staraśviecki padatak za chatu. Našy praščury u staryja časy płacili padatak — padymnaja.
Padýspadździa, ~dzia. Naz. Nižejšaja castka nejkaj hłybokaj prastory. U padyspadździ viroŭ zimujuć rusałki. (Fal. Zab.)
Pad'ziamiélnik, ~ka. Naz. Chitry, skryty vyrvaniec. Ad hetaha pad'ziamielnika ničoha ni daviedajišsia.
Pad'ziamiélny złódzi. Prapyšny złodzi, ad jakoha nihdzie ni schavaješ. Ad hetaha pad'ziamielnaha złodzija j pad ziamloj ni schavajiš.
Padziédavać, ~vaŭ. Dz. z. Uvachvotu sytna padješci. Učora my ŭ dziadźki padziedavali miodu.
Padzilácca, ~láŭsia. Dz. nz. Pa čarzie karystacca. Čatyry žniaji padzilalisia adnej łožkaj.
Padzór, ~ru Naz. Pustaja prastora nad vierchnim vušakom, jaki zabivajecca mocham. Zabi pad'zor mocham dy prybivaj šaloŭku.
Pad'zúbki. Prs. Chvaroba dziaciej, kali zuby vyrazajucca. Jon padzubki zachvareŭ.
Pad'žáry, ~raha Prm. Koler paŭści ŭ sabaki: bury čyrvanavaty. Heny pad'žary sabaka — kuślivy.
Pad'žébrysty, ~taha. Prm. Žyviolina, ato j całaviek z vypučanymi hrudźmi j padciahnienym žyvatom. Niejki achvicer pajechaŭ na pad'žebrystym kani.
Pad'žóha, ~hi. Naz. Padpałka pad drovy. Biz pad'žohi drovy ni harać. (Fal. Pryk.)
Pad'žýły, ~łaha. Prm. Užo niemałady. Jina vyšła za pad'žyłaha dziciuka.
Pahadzícca, ~dzíŭsia. Dz. z. Dajci da zhody, pamirycca. Lepi pahadzicca, čymsia sudzicca. (Fal. Pryk.)
Pahaniáć I, ~niáŭ. Dz. nz. Zaprohšy hnać žyvioŀu. Chto ciahnia taho pahaniajuć. Chto ni ciahnia, taho vyprahajuć. (Fal. Pryk.)
Pahaniáć II, ~niáŭ. Dz. nz. Damahacca, patrabavać. Dačka pahaniaja ŭboraŭ.
Pahaniáka, ~ki. Naz. Uručča, čym možna pahnać žyvioŀu: puha, bizun, dubiec. Zatoje ciabie koń nia słuchaja, što ni majiš u rukach pahaniaki.
Pahánic, ~nca. Naz. Błahi z dzikaj naturaj całaviek. Heny pahanic sirot pakryŭdziŭ.
Pahány, ~aha. Prm. Błahi, siardzity, złosny. Natrapiŭ zły na pahanaha. (Fal. Pryk.)
Pahárdliva. Prs. Žniavažliva, hanarysta. Jon pahardliva hlanaŭ na nas.
Pahárdlivy, ~vaha. Prm. Chto niekim ci niečym pahardžaje. Jahony j pahlod pahardlivy da ludziej.
Paharéły, ~łaha .Naz. Haspadar, u jakoha majemaść zhareła. Niejki paharełу žabruja.
Paharłá. Prs. Zadavoleny chlebam i jinšaj ježaj ŭ dastatkovaj miery. Mnie tam chleba i jinšaj jady było paharłá.
Paharódnik, ~ka. Naz. Chłapiec-raspusnik, što łazie pa čužych sadoch i harodach. Maciej paharodnikaŭ vyhnaŭ z ahurkoŭ.
Pahétul. Prs. Pa heta miesca. Urež hetaj viaroŭki pahetul, dzie ja trymaju.
Pahétulki. Prs. Paraŭnańnie. Pahetulki ja ŭsim daju.
Pahíbil, ~li. Naz. Śmierć, kaniec. Kab na ciabie pahibil znašłasia. (Fal. klon.)
Pahlád, ~du. Naz. Akinuć vokam. Z pahladu hety koń mnie padabajica.
Pahládnaja, ~naha. Naz. Płata za pakaz. Za hety abraz płaciuć pahladnaha.
Pahlód, ~du. Naz. Zrok. Dziejić vačyma. Jahony i pahlod panury.
Pahnójki, ~kaŭ. ~jak. Naz. Z pradviečnych časoŭ uhnojenaja ziamla. Kałhas zachapiŭ našy pahnojki.
Pahón, ~nu. Naz. Daroha hnać statak na pašu. Naš pahon abharodžany.
Pahrákać, ~kaŭ. Dz. nz. Ješci (Vul.) Dumajiš jon pahrakaja suchoha chleba na hetym zyry.
Pahrébki, ~bak, ~kaŭ. Naz. Siena, što dastałosia ad pahrabańnia sanažaci. Spłaści pahrebki dy pałažy na kapu.
Pahulánka, ~ki. Naz. U volny čas prachadzicca, prabiehacca. Vučni z vučycilam pašli na pahulanku.
Pajajók, ~jká. Naz. Złazdziuk, što jajki kradzie. Ach ty złodzi pajajok, ciabie bili, a ja ŭciok. (Fal. Pryk.)
Pajárak, ~ka. Naz. Maleńki pčaliny rajok. U dzieda vyšaŭ pajarak.
Pajaśníca, ~cy. Naz. Pałoska materyji ŭ viersie portak i spadnic, u jakija guziki ŭšyvajucca dla zašpilavańnia. Portki hatovy, ali pajaśnica ni pryšyta.
Pajšcí I, ~šóŭ. Dz. z. Chadzić pa dole. Mnie treba pajšci damoŭ.
Pajšcí II, ~šóŭ. Dz. z. Być padobnym pa vyhladu ci natury. Hety chłopic pajšoŭ pa baćku.
Pak I, ~ka. Naz. abo — **Páčka,** ~ki. ci — **Pakúnak,** ~ka. Niešta zapakovanaje i za-viazanaje. Heta pačka z Ameryki.
Pak II, ~ka. Naz. Skład małaka. U mianie ni pak, što ty małaka pryšła.
Pákałak, ~łka. Naz. Vysokaja tyčka kala jakoj stoh kidajuć. Na pakałku siadzić jastrab.
Pakarabácicca, ~ciŭsia. Dz. z. Kali pry ssychańni doški płaz jaje robicca paŭkruhłym. Złažy tarčycy ŭ kletku dy naciśni, kab ni pakarabacilisia.
Pakarabáčany, ~naha. Prm. abo — **Karabáty,** ~taha. Karabatyja doški na stalarku

ni nadajucca.

Pakarańnia, ~nia. Naz. Kara za prastupak. Jon maja pakarańnia za zładziejstva.

Pakarmiáka, ~ki. Naz. Darmajed, što chitruje, kab daremna prakarmicca. Toj pakarmiaka jiznoŭ jość.

Pakášavać, ~vaŭ. Dz. z. Niejki čas kasić. Pakašavaj mnie za tuju duhu.

Pakatý, ~tóŭ. Naz. Ślizkija roŭnyja biarny, pa jakich całuju budyninu pierakačvajuć na jinšaje miesca. Kleć z padmurka spuścili na pakaty.

Pakaŭznúcca, ~núŭsia. Dz. z. Paśliznucca. I sobiła-ž jamu pakaŭznucca.

Pakáz, ~zu Naz. Pakazać na dziva. Silanin pryvioz na pakaz vialiki burak.

Pakaziéryć **vočy,** abo — **Výkaziryć vočy.** Vyłupić vočy. Čaho ty na mianie pakazieryŭ vočy?

Pakídzišča, ~ča. Naz. Akinieny čałaviek, jakim nichto nia cikavicca. Heta dzieŭka była ŭ vioscy za pakidzišča.

Pakínuć I, ~naŭ. Dz. z. Nie brać z saboj. Jon pakinaŭ knihi tut.

Pakínuć II, ~naŭ. Dz. z. Spynić hutarku. Pakiń hetu pustuju hutarku.

Paklápnuć, ~naŭ. Dz. z. Pachiliŭsia. Aziarody paklapli na paŭdnia.

Pakóstačkach raźbiráć. Padrobiazna raźbirać (abmaŭlać) usie niedachopy charaktaru j pavodzinaŭ asoby dy panižać jaje. Viaskovyja baby jaje abmovili, pakostačkach raźbirajučy.

Pakrapíŭnik I, ~ka. Naz. Samaja maleńkaja ptušačka, što płodzicca ŭ łamaččy j krapivie. Dzieci znašli hniazdo pakrapiŭnika.

Pakrapíŭnik II, ~ka. Naz. Hetak žartam nazyvajuć dzicia, kali niaviedajuć chto jahony baćka. Kali j pamre hety pakrapiŭnik, dyk nichto płakać nia budzia.

Pakrépnuć, pakrep. Dz. z. Zrabicca ad stužy niahnutkim. Ruki pakrepli, dyk ni mahu j vuzła raźvizać.

Pakryváć, ~váŭ. Dz. z. Trymać u sakrecie, umaŭčavać čužuju vinu. Ja nia budu zładziejaŭ pakryvać.

Páktar, ~ra Naz. Haspadar małacarni. Jidzi da paktara dy kupi małaka.

Pakuláć vóčy. Hladzieć z padłobja. Čaho ty pakulaŭ vočy.

Pákulla, ~la. Naz. Zbłytanaje vałakno pianki. Dzied z pakulla viŭ puty.

Pakulštó. Prs. Śpiarša, niadoŭhi čas. Pakulšto palažym dy paśla prystupim da pracy.

Pakúta, ~ty Naz. Vialikaje hora. A snaść nia kuta — **kaniu pakuta. (K. Krap.)**

Pakútavać, ~vaŭ. Dz. nz. Žyć u vialikim hory pad ciažkim prymusam. Jon dziesić hod pakutavaŭ u kacecia.

Pakútnik, ~ka. Naz. Čałaviek, što ciažka haruje. Pakutnik loh na viečny supačynak.

Pakvápicca, ~piŭsia. Dz. z. Pazajzdravać, uzachvocicca na niešta čužoje, kab jim aŭładać. Niechta-ž pakvapiŭsia na moj pałudziń.

Palatúcha I, ~chi. Naz. Niaŭsiedlivaja dziaŭčyna. Taja palatucha palacieła, a chata nia miecina.

Palatúcha II, ~chi. Naz. Drabniusieńkaja kudziela — dulka, što na vieracianie nia trymajecca. Žbiary dačuška hetu palatuchu dy abatkni dzirki ŭ chlevia.

Pála, ~li. Naz. Taŭstoje j roŭnaje biarno, što ŭbivajecca ŭ ziamlu, kab na palach búdavać most. Navazili dreva na pali j na most.

Palarés, ~sa. Naz. Admysłovy miašečyk na hrošy. Jahony palares pusty.

Paláruš, ~ša. Naz. abo — **Paralič,** ~čá. Sparaližavańnie častki cieła. U Mikoły palaruš u nazie.

Paléhlica, ~cy. Naz. Zbujaŭšaje dy źlohšaje zbožža. Dzie ŭ zbožžy palehlica, tam kałasy hłuchija (pustyja).

Palécić, ~ciŭ. Dz. z. Leta dahadziła. Siolita ŭ nas bulba paleciła..

Pálic, ~lca. Naz. Začesany kaniec biarna, kab jon moh dajci ŭ paz vušaka. Taniej pačašy palcy, ato nia lezuć ŭ paz vušaka.

Palíca I, ~cy. Naz. Prymacavanaja doška rubam da ściany. Knihi na palicy.

Palíca II, ~cy. Naz. Stalovaja pryłada ŭ sasie, što ziamlu viernie na pravy bok. Kavał zrabiŭ novaju palicu.

Palíć I, ~líŭ. Dz. nz. Raspalivać ahoń. My cełу viečar palili hrubku.

Palíć II, ~líŭ. Dz. z. Pramačavać hrady. Dzied paliŭ hrady.

Pálić, ~líła. Dz. nz. Vialiki pał. Majho małoha cely dzień paliła, — lažyć, jak u vahni.

Paličnik, ~ka. Naz. Kryvaja pałačka, na jakuju nasadžaŭjecca palica. Tata zrabiŭ dubovy paličnik i nasadziŭ palicu.

Pálik, ~ka. Naz. Miežavy słupok. Na miežach stajać paliki.

Palíŭnik, ~ka. Naz. Handlar, što razvozić pa vioskach i pradaje hlinianaje polivanaje suďździo. Kali paliŭnik pryjechaŭ u viosku, dyk baby jaho abstupili.

Palíva, ~vy. Naz. Hlinianaje palivanaje suďździo. Paliŭnik pradaje palivu.

Páliva, ~va. Naz. Matarjał dla abahravańnia pamieškańnia. My paliva ŭzapasili na cely hod.

Palivác, ~váŭ. Dz. nz. Lić vadu na rasliny. Sistra palivała hrady.

Paliviéń, ~liŭniá. Naz. Vialiki praciahły doždž. Učora ŭcadziŭ paliveń.

Palubóŭnica, ~cy. Naz. Niašlubnaja časovaja žonka. Heta jaho paluboŭnica.

Palubóŭnik, ~ka. Naz. Časovy muž. Jejny paluboŭnik užo zusim pajechaŭ.

Pał, ~łu Naz. Vysokaja temperatura cieła. U jaho pał i hałava balić.

Pałác, ~cu. Naz. Vialiki pryhožy budynak. U grafskim pałacy źmiaściłasia ŭsia rajonnaja uprava.

Pałáci, ~łáć, ~ciaŭ. Naz. Vysaka pad stollu pałok. Dzied špić na pałaciach.

Pałáć I, ~łáŭ. Dz. nz. Pałka hareć. Drovy pałajuć: bardziej staŭ harški.

Pałáć II, ~łáŭ. Dz. nz. Zručna padkidać u načovačkach niejkaje zbožža, kab miakina ci pasieji vylatali. Mama pałaja grucu.

Pałáć vačýma. Ciarpieć soram. Ja za ciabie pałać vačyma ni chaču.

Pałánački, ~čak. Naz. Małyja načovački. Vybir grucu sa stupy ŭ pałanački.

Pałasiásty, ~taha. Prm. Tkanina ŭ šyrokija pałosy. Zaściali, dačuška, łožak pałasiastaj koŭdraj.

Pałátki, ~tak. Naz. Maleńkija pałaci. Katok palez na pałatki.

Pałatnó, ~ná. Naz. Vyrablenaja ź nitak tkanina. Dzieŭki piaruć pałatno.

Pałatnó kasý. Šyryčynia i daŭžynia kasy biaz pruda j šyjki. Heta kasa dobra kasić nia budzia, bo ŭ jej pałatno pabuchtavana.

Pałavíčny, ~naha. Prm. Adna pałavina naleža adnej staranie, a druhaja pałavina druhoj. Kažuć, što ad mišanych šluboŭ dzieci buduć pałavičnyja, jak i daŭna było.

Pałavínki, ~nak. Naz. Kryžavica, zadniaja častka tułava. Ja kali ŭžaryła trejčy rozačkaj pa pałavinkach, dyk u chłopca j naravy minulisia.

Pałavý, ~vóha. Prm. Koler paŭści ŭ statku, dzie pieramiešana ryžaja j biełaja poŭść. Dziciaci daci kania varanoha, byka pałavoha. (Fal. Pieś.)

Pałazaviná, ~ný. Naz. Ravok ad pałazoŭ na sannaj darozie. Jon spatyknuŭsia u pałazavinu, dyk nahu spryviliŭ.

Pálka I, ~ki. Naz. Apraŭleny kij, časta kantavaty. U vitusia čatyry pałki.

Pálka II, Prs. Horača. Šmat haračyni. Biarozavyja drovy pałka harać.

Pałóć, ~łóŭ. Dz. nz. Abryvać travu na hradach. Mama pałoła hradu.

Pałúdnavać, ~vaŭ. Dz. nz. abo — **Pałúdnivać,** ~vaŭ. Ješci hałoŭny abied. Pajdziom, chłopcy, pałudnavać.

Pałýsić, ~siŭ. Dz. z. Zrabić łysiny na kare **ci na šałupinie. Jany pałysili bulbu dy zvaryli** jaje z sollu.

Pałyskavácca, ~váŭsia. Dz. nz. Ziać roznymi kolerami. Rycarskija ŭbory pałyskujucca na soncy.

Pamacaváć I, ~váŭ. Dz. z. Papravić, zrabić macniej. Pamacuj padkovy ŭ kania.

Pamacaváć II, ~váŭ. Dz. z. Zhadać vahu. Pamacuj hety miech, kolki jon važa.

Pamačník, ~ká. Naz. Dapamožnik ŭ pracy. Maje pamačniki niehdzia raźbiehlisia.

Pamák, ~ká. Naz. Namokšaja kałoda, što tonie ŭ vadzie. Pamačy piańku j naciśni pamakami.

Pamálić, ~liŭ. Dz. z. Zrabić mienšym jak było treba. Šaviec pamáliŭ boty.

Pamáłu. Prs. Marudna. Jon chodzia pamału j robia pamału.

Pamaściná, ~ný. Naz. Doška maścić chatu. Heta pamaścina ŭžo zhniła.

Pamaŭzá, ~zý. Naz. 1) Dzicia ci padletak, što lubie ŭ baćkavych ci matčynych schoviščach parocca. Ad hetaj pamaŭzy nihdzie ničoha ni schavajiš. 2) Dzicia ci padletak, što lubie biez patreby chadzić pa čužych chatach. Dzie ty cichajišsia pamaŭza, siadzi ŭ svajej chacia.

Pamaŭzaváć, ~váŭ. Dz. nz. 1) Rycca ŭ baćkavych ci matčynych schoviščach. Kali boli budziš pamaŭzavać tam, dzie ničoha ni pałažyŭ, dyk łupcoŭki dastaniš. 2) Chadzić biez patreby pa čužych chatach. Kali boli budziš pamaŭzavać pa čužych chatach, dyk budziš u chacia siadzieć biz łapciej.

Pamaŭźlívy, ~vaha. Prm. 1) Pamaŭźlivaje dzicia, što załazie ŭ baćkavy ci matčyny schovičy, i što biez patreby pa chatach chodzie. Hety chłopic pamaŭźlivy. 2) Pamaŭźlivy kot, što žbanki varočaje. Zaviazi pamaŭźlivaha kata ŭ les. 3) Pamaŭźlivy koń, što z načlehu adkradajecca ŭ škodu. Pamaŭźlivaha kania putaj zialeznym putam, dyk daloka nia pojdzia.

Pamazgłaváty, ~taha. Prm. Niahładka, nieachajna, niedalikatna zroblena reč. Maciejava ŭsia rabota pamazgłavataja.

Pámazglina, ~ny. Naz. Niedalikatna, niapryhoža zroblena sudzina ci reč. Zrabiŭ to zrabiŭ, ali ci možna hetu pamazglinu ŭ ruki ŭziać.

Pamialník, ~ká. Naz. Kij, na jaki pamiało nasadžana. Pamiało z pamialnikom u kačarežniku.

Pamiałó, ~miłá. Naz. Miatła z sasnovych łapak pieč vymiatać. Antoś źviazaŭ dvanancać par pamiołaŭ.

Pamiéšany I, ~naha. Prm. Chvory na rozum. Hety pamiešany časami daładu skaža.

Pamiéšany II, ~naha. Prm. Źmiešanyja rečy. Pamiešany haroch z bobam źmielim.

Pamirgátny, ~naha. Prm. Chto dbaje j ab jinšych, jak ab sabie. Pamirgatny čałaviek nikoha ni pakryŭdzia.

Pamišáńnia, ~nia. Naz. Varyjactva. Jon ad spužańnia dastaŭ pamišańnia.

Pámitlivy, ~vaha. Prm. Chto dobra pomnie. Nipiśmiennyja ludzi — pamitlivyja.

Pámitny, ~naha. Prm. Varty uspaminu. Heta pamitny dzień ŭ majim žyćci.

Pámitušččy, ~čaha. Prm. Kiemny. Hety chłopic pamitušččy. Što jon pačuja, dyk pirakaža słova ŭ słova.

Pam[illegible] Prs [illegible]asiarod. Pamiz puniaj i tokam byli aziarody.

Pamknúcca, ~núŭsia. Dz. z. Zrabić ruch. Jon pamknuŭsia vychodzić.

Pamócnik, ~ka. Naz. U daŭnyja časy vučań pry kancylaryji vałosnoha pisara. Hety pamocnik skora vyjdzia na pisara.

Pamóst, ~tu. Naz. Padłoha. U našaha sva-

ta chata na pamościa. (Fal. Pieś.)

Pamýjnica I, ~cy. Naz. Jama, kudy źlivajuć pamyji. Vyli pamyji ŭ pamyjnicu.

Pamýjnica II, ~cy. Naz. Ražka dla pamyj. Vyli pamyji j pamyjnicu prasušy.

Pamýjnica III, ~cy. Naz. Źniavažlivaja słova na žančynu, što pracuje ŭ mieście chatniaj rabotnicaj. Vun pamyjnicy na spacar pašli.

Panadvórak, ~ku. Naz. Prastora miž chataj i jinšymi haspadarskimi budynkami. Dzieci hulali na svajim panadvorku.

Panachódzić I, ~dziŭ. Dz. z. Hramadoj pryšci. Nachłynuć.Jiznoŭ panachodzili niaprošanyja hości.

Panachódzić II, ~dziŭ. Dz. z. Usio znajšci. My panachodzili svaje koni dy pajechali damoŭ.

Panarád, ~du. Naz. Vierchniaja častka kalos z zadnimi kołami, aprača cialežak z ahłabniami. Źnimi panarad, uzłažy kresła dy pajedzim biarvieńnia tralavać.

Paniabiósnamu. Prs. Kalendar novaha stylu, kali dni hodu ličucca pavodla ruchu ziamli navokaa sonca (Pavodla zakonu nieba). Naša mama kožnaha hodu siejiła rasadu na Jurja paniabiosnamu.

Paniadziócha, ~chi. Naz. Jimia karovy, što ŭ paniadziełak radziłasia. Naša Panadziocha ŭžo acialiłasia.

Panibrácia (Panibrat), ~ta. Naz. Pan brat. Heta słova vielmi časta ŭžyvajecca jak prymaŭka. Hety čałaviek, panibracia, praŭdu kaža.

Panikiél, ~la. Naz. abo — **Panikiéj,** ~**ja.** Asoba, što pazavuhollu, pad voknami nikaje, padhladaje, padsłuchvaje, vyviedvaje. Niejki panikiel pazavuhollu tulajicca.

Paniknúć, ~núŭ. Dz. z. Zahlanuć. Ja paniknuŭ u karčmu, až tam pusta.

Panimácca, ~máŭsia, Dz. nz. Lohka usprymać navuku. Jon kali j mały chadziŭ u školu, dyk dobra panimaŭsia.

Pániuchna, ~ny. Naz. Łaskavy nazoŭ pani. Padary paniuchna, što łaska tvaja.

Panyrnúć, ~núŭ. Dz. z. Pavalicca. Niejki pjany panyrnuŭ nosam u hraź.

Papadlívy, ~vaha. Prm. Skacio, što časta ŭ škodu lezie. Ja, ciotka, tvajej karovy boli zajmać na pašu nia budu, bo jina nadta papadlivaja.

Papár, ~ru. Naz. Treciaja źmiena pola, što rychtujecca pad zasieŭ žyta. Papár my ŭžo pa'rali j paskarodzili.

Papasácca, ~sáŭsia. Dz. nz. abo — **Papásavacca,** ~vaŭsia. Adpačyvać u darozie, kali ludzi adpačyvajuć i koni charčujucca. Praz hadzinu budzim papasavacca.

Papášci I, ~páŭ. Dz. z. Dastać, atrymać. Papaŭ załatoŭku, tady j hulanka. (J. Łuč.)

Papášci II, ~páŭ. Dz. z. Łučyć. Jon ź pieršaha strełu papaŭ u vaŭka.

Papašvié. Prs. Dzie sšyta. Kažuch padraŭsia papašvie.

Papazáŭtrašniamu. Prs. Treci dzień što budzie pašla siahońniašniaha. Chiba papazaŭtrašniamu my skončym hetu rabotu.

Papiarchnúcca, ~núŭsia. Dz. z. Vypadak, kali ježa ci pitvo papadzie ŭ harlak. Jon pjučy papiarchnuŭsia j doŭha kašliŭ.

Papiarédni, ~niaha. Prm. Toje, što było pierš. Papiarednija hady my lepi žyli.

Papichác, ~cháŭ. Dz. nz. Pasyłać, hnać, prymušać. Biednaha čałavieka ŭsiudy papichajuć.

Papichác̆, ~čá. Naz. Šlapy vykanaviec čužoj voli, jaki vykonvaje navat i brudnyja zahady. Što ni zahadajuć, dyk heny papichač vykanaja.

Papiénščyna, ~ny. Naz. Płata za vysiečanaje biarvieńnie. My papienščynu za biarvieńnia zapłacili.

Papirácca, ~ráŭsia. Dz. nz. Pamahać sabie kijkom pry chadźbie. Vaźmu lasačku papiracisia. (Fal. Pieś.)

Paplámić, ~miŭ. Dz. z. Parabić plamy. Chłopic paplamiŭ alivaj žakietku.

Paplíska, ~ki. Naz. Łapatka, što śvińniam charčy miašać. Taho pramoŭcu sielskija baby papliskami pahnali až za viosku.

Paplócina, ~ny. Naz. Doŭhaja tonkaja z adnaho boku abčosanaja viortka, jakoj pryciskajecca sałoma na strasie pry nakryćci. Tata češa paplot.

Papłávina, ~ny. Naz. Łahčyna na łahu, dzie ŭ pavodku ciače vada. Na papłavinia parasła dobraja trava.

Paprasím, ~ma. Naz. Toj chto vyprašavaje padarunku ci chabaru. Jiznoŭ jidzie toj paprasim.

Papóŭnicy. Prs. Ješci z vialikim smakam pa poŭnaj hubie. Kali my uvahnali śvińnia ŭ bałota, dyk jany małady chvošč papoŭnicy jeli.

Papráŭdzia. Prs. Biaz kryŭdy, biaz krutni; pa zakonu pa pravu. Ni papraŭdzia, ty moj miliński, sa mnoju žyvieš. (Fal. Pieś)

Paprávić, ~viŭ. Dz. z. Paładzić, zrabić ramont. Šaviec papraviŭ boty.

Paprúha, ~hi. Naz. Šyrokaja i mocnaja tasiemka padviazavać padsiadziołak. Nichaj budzia papruha pry padsiadziołku.

Papsúj, ~ja. Naz. Niaŭmieka, što psuje matarjał pry rabocie. Heny papsuj pašyŭ kažuch, što ŭ jim soram na vulicu pakazacca.

Papsúty, ~taha. Prm. abo — **Papsavany,** ~naha. Zrobleny niapryhodnym da ŭžytku. Heta łasapeta papsuta: na jej nima jak jeździć.

Papuskácca, ~káŭsia. Dz. nz. Nie pracivicca, kali robiać kryŭdu. Kali staniš papuskacca, dyk jany na tabie konna pajeduć.

Papuskáć, ~káŭ. Dz. nz. Pamału patrochi puskać. Papuskaj viaroŭku, dyk my pamału spuścimsia až na doł.

Papuścícca, ~ciŭsia. Dz. z. Nie pracivicca kryŭdzie. Kali papuściššia adnamu, dyk druhi, piaty j dzisiaty buduć nałazić, kab pakryŭdzić.

Papyrsklívy, ~vaha. Prm. Nieciarplivy, niastrymany, chutki da čynaŭ. Ciažka dahadzić papyrsklivamu čałavieku.

Papytácca, ~táŭsia. Dz. z. Zrabić zapytańnie. Jon papytaŭsia darohi.

Papýtavać, ~vaŭ. Dz. nz. Často pytacca ab adnym i tym samym. Chłopic usiu darohu papytavaŭ, ci skora budzia Mienska.

Párabak, ~bka. Naz. Naniaty rabotnik na hod na sielskuju haspadarku. Kali brušnica čyrvanaboka, dyk parabak naśpić voka. (Fal. Pryk.)

Parábić, ~biŭ. Dz. z. Zrabić rabym. Michaluk parabiŭ laskovaja puhaŭjo.

Parabíć, ~bíŭ. Dz. z. Zrabić usiu rabotu. Kali ŭsio parabiŭ, dyk adpačni.

Parabláć, ~bláŭ. Dz. nz. Rabić praz doŭhi čas. Što ty ciapier parablajiš?

Parachniávy, ~vaha. Prm. Harodnina niesakaŭnaja, niajadranaja. Parachniavaju repu paskrylajcia karovam.

Parachnó, ~ná. Naz. Hnillo, parošša, śmiaćcio. U vasiarodku dupla było parachno.

Pa'ráć, ~ráŭ. Dz. z. Skončyć arać. My papar ŭžo pa'rali.

Paráda I, ~dy. Naz. Hramadzkaja śviata, kali prybraŭšysia mašyrujuć pavulicy. Žaŭniery vyšli na paradu.

Paráda II, ~dy. Naz. Kali jinšyja ludzi dapamahajuć čałavieku abdumać niejkuju spravu. U mianie starejšy brat i rada j parada.

Parádzić, ~dziŭ. Dz. z. Padać dobruju dumku. Paradź, paradź, dziaŭčynačka, jak rodnaja maci. (Fal. Pieś.)

Páranica, ~cy. Naz. Łupcoŭka rozgaj, a časami kijam. Aloksa daŭ Vinku paranicu, kali złaviŭ u sadzia.

Paránicca, ~níŭsia. Dz. z.Pryści raniej, jak naležyła. Na połudziń paraniŭsia, a na rabotu spaźniŭsia.

Parasícca, ~łasia. Dz. nz. Naradžać parasiat. Biełaja śvińnia ŭžo parasiłasia.

Parastykáć I, ~káŭ. Dz. z. Pachavać niešta ŭ roznych miascoch. Ja knih u chacia ni trymaŭ, a parastykaŭ: u sałomu, za drovy, u strechi.

Parastykáć II, ~káŭ. Dz. z. Paŭtykać tyčki. Treba mieży parastykać tyčkami, kab ni zakasicca.

Parašyná, ~ný. Naz. Malusieńki kavałačak arhaničnaha rečyva ci minerału. Parašyna papała dziciaci ŭ voka.

Paraŭnavácca, ~váŭsia. Dz. z. Stacca roŭnym u bahaćci, roście, sile, raźvićci. Ź jim ŭžo syny paraŭnavalisia ŭ rościa j sila.

Paravý, ~vóha. Prm. 1) Ni rana ni pozna. My žyta pasiejili ŭ paravuju siaŭbu. 2) Ni stary ni maładу. Piatruś paravy dziaciuk: maja dvaccać šeść hadoŭ.

Parcháty, ~taha. Prm. abo — **Paršyvy,** ~vaha. Toj chto chvory na poršy. Kali majiš paršyvaju hałavu, dyk nia treba ŭ duch leźci (Fal. Pryk.)

Parciány, ~naha. Prm. Tkanina z jillanych ci piańkovych nitak. Ranu treba zavierčavać parcianaj anučkaj.

Parénšyna, ~ny. Naz. Brus na palach zboku mostu. Chłopic z parenšyny skočyŭ u raku.

Parkán, ~nu. Naz. Sialanskaja abharodka z stajačych viortak, jakija zastaŭlajucca miž troch łat to z adnaho, to z druhoha boku. Sad abharodžan parkanam.

Parkánina, ~ny .Naz. Adna viortka z parkanu. Niejki vyrvanic vyłamaŭ try parkaniny z našaha parkanu.

Parkál, ~lu. Naz. Tonkaja bavaŭnianaja tkanina. Jeŭka kupiła try łokci parkalu.

Párnia, ~ni. Vializarnaje karyta, dzie rasparaŭjecca dreva na pałazy i na abady. Da parni było navožana šmat droŭ.

Parócca, ~roŭsia. Dz. nz. Pieramacavać, pierabirać, pierakładać niejkija rečy. Porycca jak starac u torbia. (Fal. Pryk.)

Paróć I, ~róŭ. Dz. nz. Kałoć kijem, šyłam, štycham. Sałdat paroŭ štycham u kapustu u kadzi.

Paróć II, ~róŭ. Dz. nz. Raździrać pa tym miescy, dzie było sšyta. Naša Sora šyja j pora. (Fal. Pryk.)

Paróćka, ~ki. Naz. Asoba, što nia maje pośpiechu ŭ rabocie. Nu, i paroćka hety Janka. Jon na kožnaj rabocia marudzia.

Parónki, ~nak, ~kaŭ. Naz. Drobnaja bulba j varyva, što pryznačana na charč dla śvińniej. Paronki syp u zaharadku la paroha.

Paróŭnia. Prs. Pa roŭnaj častcy dla kožnaha. Tam dajuć poraŭnia kožnamu.

Parsiúk, ~ká .Naz. Samiec śvińniej. Jany dvuch parsiukoŭ kormiuć na sała.

Partamanét, ~tu. Admysłovy miašok na hrošy. Partamanet u šupladzia.

Parubién, ~bniá. Naz. Kavałak mocnaj žardziny, što snąpy ci siena na vozie uciskać. Pałažy parubień pad kalosy.

Parućýć, ~čýŭ. Dz. z. Pašło ź lohkaj ruki. Hety koń mnie paručyŭ.

Paruháć, ~háŭ. Dz. nz. Upikać, prytykać. Ni majiš (pasahu) ty nia mieła j maja maci. Nia budzia tabie pasahaj paruhaci. (Fal. Pieś.)

Parušénic, ~nca. Naz. Ziella ad parušeńnia. Parušenic raście na miežach.

Parušéńnia, ~nia. Chvaroba z pryčyny ŭzrušeńnia žyvata. Jina padymała vialiki harščok, dyk i zachvareła na parušeńnia.

Parýcca, ~rýŭsia. Dz. z. Razburycca. Staraja chata paryłasia.

Párycca, ~ryŭsia. Dz. nz. Hrecca ŭ haračaj pary. Dzied paryŭsia ŭ łaźni.

Pas, ~sa. Naz. Skuranaja ci z mocnaj tka-

niny pałosa, što z adnaho koła da druhoha pieradaje ruch mašyny. My kupili da małatarni novy pas.

Pásak, ~ska. Naz. Šyrokaja dziavočaja padpirazka. Stepka kupiła čorny skurany pasak.

Pásačka, ~ki. Naz. Vuzieńkaja pałoska na tkaninie. Paŭlina nabrała parkalu na sukienku ŭ drobnyja pasački.

Pasačýć I, ~čýŭ. Dz. z. 1) Atrymać u spadčynu. Kali syn pasoča baćku, dyk budzia hultaj, jak i baćka. 2) Upadobnicca. Kali zima pasoča leta, dyk budzia hniłaja, bo leta było mokraja.

Pasád I, ~du. Naz. Tron vialikaha kniazia. Z volnaj družynaj kniaź na pasadzia volnamu ludu zakony pisaŭ. (J. Kup.)

Pasád II, ~du. Naz. Dziaža nakryta kažuchom, dzie maładuju na viasielli sadzili. A brat siastru na pasad viadzie. (Fal. Pieś.)

Pasád III, ~du. Naz. Nasadžanyja (nasłanyja) ŭ dva rady snapy na taku dla małaćby capami. My za dośviccia zmałacili try pasady.

Pasavója kóła. Koła, jakoja z dapamohaj pasa krucie capy ŭ pastamancia małatarni. Majstra prymacavaŭ na ścianie pasavoja koła.

Pasialénda, ~dy. Naz. Lehkaja łajenka asoby, što lubie pa viečaroh schadzić pahavaryć da susieda. Naš pasialenda ŭžo pryvałoksia damoŭ.

Pasiałúcha, ~chi. Naz. Žančyna, što chodzie pa čužych chatach, kab pravieści čas. (Muž. **Pasiałún,** ~ná.) Naša pasiałucha spaźniłasia na viačeru.

Pasiaród. Prs. U vasiarodku. Škoła była pasiarod vioski.

Pasiéji, ~jaŭ. Naz. Nierazmołatyja častki ziarniat i šałupiny ziarniat pry jich, što zastałosia na rešacie. Vyščarajicca, jak kabyła na pasieji. (Fal. Pryk.)

Pasiéviryć, ~ryŭ. Dz. z. Kali ad sonca i vietru patreskajucca vusny ci ruki. U pastuški vusinki pasieviryli da kryvi.

Pasiévy, ~vaŭ. Naz. Zasiejanaje pole. Pasievy patrabujuć daždžu.

Páskałak, ~łka. Naz. Niatoŭstaje j niadoŭhaje palena, zručnaje kinuć pošybniem. Chłopcy paskałkami kidali na vaŭka.

Paskrébak, ~bka. Naz. Apošni piražok ź dziežki ciesta, kali dziežku vyskrabali. Razłami, synok, hety paskrebak dy kiń sabakam.

Paskrébki, ~kaŭ. Naz. Astača ježy, što harščok paskrabajicca. Vincuk lubiŭ paskrebki z mačańnia.

Paskúda, ~dy. Naz. Łajanka na nieachajnuju asobu. Ja hladzieć ni mahu na hetu paskudu.

Paskúdnica, ~cy. Naz. Łajanka na nieachajnuju žančynu. Ja nia budu chleba jeści, što heta paskudnica miasiła.

Paskúdnik, ~ka. Naz. Łajanka na ahidnaha ci nieachajnaha mužčynu. Henaha paskudnika ja na svoj dvor ni ŭspuščŭ.

Paskúdny, ~naha. Prm. Niešta błahoje, niamaralnaje. Ty lepi niźviazavajsia z hetaj paskudnaj spravaj, bo j sam apaskudzišsia.

Paskúdztva, ~va. Naz. Usio niačystaje, nieachajnaje, prykraje, niasumlennaje. Ja chaču być ubaku ad hetaha paskudztva.

Pasłáć I, ~słáŭ. Dz. z. Nakiravać. Mianie mama pasłała pamahčy vam žać.

Pasłáć II, ~łáŭ. Dz. z. Paścialić. Paściali dzieciam nichaj kładucca spać.

Pasłaniéc, ~ncá. Naz. Pasłany całaviek. Pasłanca nia bjuć ni karajuć. (Fal. Pryk.)

Pasłúchać I, ~chaŭ. Dz. z. Vykanać prośbu ci zahad. Aŭhinia pasłuchała mamy.,

Pasłúchać II, ~chaŭ. Dz. z. Słuchać vušami. Ty kažy kazku, a ja pasłuchaju.

Pasłuchmiány, ~naha. Prm. Asoba, što ŭ patrebie vykonvaje prośbu jinšych ludziej. Pasłuchmianuju ludzinu ŭsiudy šanujuć i pavažajuć.

Pasłuháčy, ~čaha. Naz. Chłopiec, što pamahaje śviataru pry nabaženstvie. Śviatar i pasłuhačy padyšli da aŭtara.

Pásma I, ~ma. Naz. Kasłaŭka, pučok. U jaje pasma vałasoŭ vytarkła z-pad chustki.

Pásma II, ~ma. Naz.Dvanancać par nitak u krosnach. Ja asnavała krosny ŭ dvanancać pasmaŭ i siem čyślinak.

Pa'sóbku. Prs. Kožny asobna. Stralcy jišli da lesu pa'sobku.

Pasóka, ~ki. Naz. Zahusšaja ŭ kamki kroŭ. Z aviačča pasoki my piakli bliny-cyhany.

Pasóla, ~li. Naz. abo — **Šalbabón,** ~nu. Uviečara my łuščyli pasolu.

Pasół, ~słá. Naz. Pasłaniec. Pašoŭ pasoł dy ŭvaliŭsia ŭ rasoł. (Fal. Pryk.)

Paspýtak, ~tku. Naz. Kaštavańnie ci smačna. Ja prynios vam miodu na paspytak.

Pastajáły, ~łaha. Prym. Niaśviežy. Pastajałaja strava nizdarova.

Pastámant, ~tu. Naz. Taja častka małatarni, dzie małocicca zbožža. Majstra ŭžo pastamant prysadziŭ. Zaŭtra budzim zamałačavać.

Pastáŭ I, ~va. Naz. Adny krosny, ci jany vialikija, ci małyja. Maja Hanula za viasnu vytkała vosim pastavaŭ krasion.

Pastáŭ II, ~va. Naz. Kamień u młynie j usio abstalavańnie da jaho. U našym młynia čatyry pastvy: dva mliva, krupernia j pytloŭka.

Pástka, ~ki. Naz. Pryłada zabivać myšej, pacukoŭ, šaškoŭ i jinš. Dziadźka pastaviŭ pastku na šaška.

Pastrójić I, ~jiŭ. Dz. z. Pabudavać i abstalavać. Achrojim pastrojiŭ novy młyn na race Hajnia.

Pastrójić II, ~jiŭ. Dz. z. Paradzić. Cieść pastrojiŭ pradać vały.

Pásynak, ~nka. Naz. Niarodny syn. Mužykoŭ syn — dla mačychi. Žončyn syn — dla

vojčyma. Jahony pasynak užo are.

Pastaléć, ~léŭ. Dz. z. Stacca stałym, pavažnym.. Hannin syn, jak pastaleŭ, dyk i parazumnieŭ.

Pastarnák, ~ká. Naz. Kałočyk pry viaroŭcy, kali naviazvajuć žyviołu dla pašy. Viaroŭka z pastarnakom visić na piareklici.

Pastupóva. Prs. Pavoli, patrochi. Pastupova pačynaje ciamnieć.

Pasulíć, ~líŭ. Dz. z. Prapanavać źješci. Kab i čužy čałaviek zdaryŭsia,dyk nima čaho pasulić.

Pasú vóka. Naziraju, ciešusia. Ja pasu voka na hetu dziaŭčynu: kali vyraścia, dyk budu svatać na niaviestku.

Pásuš, ~šy. Naz. Letašniaja suchaja trava. Viasnoj vyhaniali statak na pasuš.

Paścialíć, ~líŭ. Dz. z. abo **Pasłáć.** ~łáŭ. Niešta razasłać. Paścialu ja andarak. Piatruś kaža, što ni tak. (Fal. Pieś.)

Paściél I, ~li. Naz. Miesca dla spańnia. Para vam, dzieci, jišci na paściel.

Paściél II, ~li. Naz. Paścielenaja praz uvieś tok pałosa harochu dla małaćby capami. My za dośviccia zmałacili piać paścielaŭ harochu.

Paściénak, ~nka. Naz. U vulli-kałodzie naŭzy nalityja miodam. Na talerca ližaŭ paścienak miodu.

Paścíłka, ~ki. Naz. Pałatnina zaściłać łožak. Heta paściłka kuželnaja.

Paśmiéć, ~miéŭ. Dz. z. Advažycca, nabracca śmiełaści. Ja jaho paznaŭ, ali ni paśmieŭ zapytacca.

Paśpiéć I, ~piéŭ. Dz. z. Stacca śpiełym. Naš jačmień paśpieŭ.

Paśpiéć II, ~piéŭ. Dz. z. Upravicca z rabotaj. Da daždžu my paśpieli złažyć siena ŭ kopy.

Paśpiéły, ~łaha. Prm. abo — **Śpiéły,** ~łaha. Zakončyć śpieć. Paśpieły jačmień staŭ kryšycca.

Páša, ~šy. Naz. Vyhan, dzie pasiecca statak. Statak ciapier na pašy.

Pašástać, ~taŭ. Dz. z. Padrać (Vul.) Chłopic novy kažušok pašastaŭ.

Paščapácca, ~páŭsia. Dz. z. Parabilisia ščeliny. Dziedaŭ čovin paščapaŭsia.

Paškódzić, ~dziŭ. Dz. z. Papsavać. Brat pracavaŭ ŭ pyla, dyk paškodziŭ vočy.

Pašlí z mútam. Pašli natoŭpam, stychijna. Usie baby pašli z mutam u hryby.

Pašniá, ~ní. Naz. Usie kulturnyja raśliny, što haspadar sieje na poli. Radzi, Boža, pašéńku, dzie ručkaj zasivajuć, dzie soškaj zastaŭlajuć... (Fal. Stareckaje vinš.)

Paštałtniéć, ~niéŭ. Dz. z. Nabyć strajniejšy vyhlad. Hety koń, jak pasycieŭ, dyk i paštałtnieŭ.

Patajémna. Prs. Sakretna, kab nichto nia viedaŭ. Banadysia patajemna ad baćkoŭ vyšła zamuž.

Patajéń, ~jniá. Naz. Vialiki kamień, jakoha z ziamli niavidać. Ja na hetym patajni dźvie sachi pałamaŭ.

Patarčáčyna, ~ny. Naz. Niejkaja patajemnaja abhniŭšaja dzieraviaka, što tarčyć u vadzie ci ŭ bahnie. Januk u vadzie na niejkaju patarčačynu bok probiŭ.

Patákavać, ~vaŭ. Zhadžacca z tej asobaj, ź jakoj viadziecca hutarka. Jon taki čałaviek, što kožnamu patakaŭja.

Patarabánić, ~niŭ. Niešta borzda paciahnuć z šumam i treskam. Chłopcy patarabanili kalosy da raki.

Patóla, ~li. Naz. Nieabmiežovanaja vola. Baćki jamu dali patolu, dyk jon što choča, toja j robia.

Patrabavác, ~váŭ. Dz. nz. Prymusovaja prapanova. Načalnik patrabavaŭ piać churmanak dla vojska.

Pátrachi, ~chaŭ. Naz. Vantroby. Ucikaj, bo jon ciabie z patrachami źješć.

Patrápić, ~piŭ. Dz. z. Nie zabłudzić, pryci da mety. Adhetul ja patraplu damoŭ.

Pátrašyć, ~šyŭ. Dz. nz. Vyvaračavać vantroby. Mužčyna patrašyŭ parsiuka.

Patrépja, ~ja. Naz. Kudziela, što valicca na doł, kali trapajuć lon. Z vytkanaha patrepja šyjuć dziaruhi j miachi.

Patréba, ~by. Naz. Pilnaje pažadańnie. Brat maja patrebu ŭ hrašach.

Patróchi. Prs. Pakrysie, pa małoj častcy. My ŭsie patrochi starejim.

Patrúcha, ~chi. Naz. Paciortaja sałoma ci siena. Patruchu vysyp u hnoj.

Patuláka, ~ki. Naz. Čałaviek, što tulajecca pa ciomnych zakanurkach, niešta padhladaje ci padsłuchvaje. Niejki patulaka snoŭdajicca kala vakon.

Paturáć, ~ráŭ. Dz. nz. Nie pieraškadžać u škodnych nałohah i čynach. Jina paturała małomu chłopcu, a ciapier sama ad jaho płača.

Paturýć, ~rýŭ. Dz. z. Paciahnuć, gvałtam pahnać. Chłopcy złodzija paturyli ŭ palicyju.

Patykácca, ~káŭsia. Dz. nz. Rabić probu zajšci. Ty ŭ kažuchu tudy ni patykajsia, bo abśmiajuć.

Paŭdniá I, ~niá. Naz. Paŭdniovy bok. Samalot pašoŭ na paŭdnia.

Paŭdniá II, ~nia. Naz. Čas kali prajšło pałavinu dnia. Užo paŭdnia minuła, para pałudnavać.

Paŭdniom. Prs. abo — **Apaŭdní.** U pałavinie dnia. Paŭdniom pašoŭ doždž.

Paŭdniovik, ~ka. Naz. Pałavina pracoŭnaha dnia. Ja tabie paŭdniovik pakašaŭju.

Paŭkášak, ~ška. Naz. Niahustaja kaša. Ciotka paŭkašak zvaryła na 'bied.

Paŭnatváry, ~raha. Prm. Taŭsty ŭ tvary. Niejki paŭnatvary chłopic tut byŭ.

Paŭniúsińka. Prs. Łaskavy vyraz — poŭna. Pakinuła paŭniusińka. (Fal. Pieś.)

Paŭpryca, ~cy. Naz. Zialeznaja častka ŭ žornach, na jakoj krucicca vierchni kamień. Kaval zrabiŭ novaju paŭprycu.

Paŭstáć, ~táŭ. Dz. z. Zapracivicca gvałtu. Narod paŭstaŭ suprać pryhnitalnikaŭ.

Paŭśviátak, ~tka. Naz. Niapoŭnaje śviata. Radaŭnica ŭvažałasia za paŭśviatak.

Paŭšéda, ~dy. Naz. Prastak, cham. Ty, paŭšeda, pryšoŭ u čužuju chatu, ničoha ni skazaŭ i navit šapki ni źniaŭ.

Paŭtaráka, ~ki. Naz. Asoba nia sprytnaja na razmovy, jakaja časta pierapytvaje i paŭtaraje słovy taho, z kim havora. Z hetym paŭtarakam da ładu nia dojdziš.

Páva, ~vy. Naz. Ptuška z pryhožym pierjem, jakaja časta ŭspaminajecca ŭ našym falklory. Lacić, jak pava, kładziecca, jak pani. (Fal. Zah.)

Pavadýr, ~rá. Naz. Vidušččy čałaviek, što vodzie ślapoha. Ślapy ślapomu ni pavadyr. (Fal. Pryk.)

Pavałačýsia, ~łóksia. Dz. z. Pajšci pamału, jak spacyrujučy. Baćka niehdzia na pola pavałoksia.

Pavára, ~ry .Naz. Pryłada hnuć draŭlanyja abručy. Dziedaŭskija bandarskija spadki: Spusk, pavara, struh, skobla j staluha.

Pavarušýć, ~šýŭ. Dz. z. Źlohka pakratać. Jidzi, chłopču, pavarušy siena na łahu.

Paviadzéńnia, ~nia. Naz. abo — **Pavódziny**, ~naŭ. (**Paviadziónka**, ~ki. Smałavicki raj.) Z tvary jina ni brydkaja, ali błahoha paviadzeńnia.

Paviarchóŭny, ~naha. Prm. Toje, što źvierchu. Dobra lačyć paviarchoŭnaju chvarobu.

Paviarnúcca I, ~núŭsia. Dz. z. Paviarnucca na druhi bok, kali lažaŭ. A jon paviarnuŭsia dy jznoŭ zasnuŭ.

Paviarnúcca II, ~núŭsia. Dz. z. Abchodzicca z ludźmi. A jon i paviarnucca nia moža siarod ludziej.

Paviarnúcca III, ~núŭsia. Dz. z. Zajci na karotki čas. Ja paviarnuŭsia ŭ karčmie, až tam nikoha nima.

Paviéć, ~ci. Naz. abo — **Paviétka**, ~ki. Stracha na słupach. U našaha svata ni kleci ni pavieci. — niehdzia kubła dzieci. (Fal. Pieś.)

Paviéjka, ~ki. Naz. Na viersie i dole voka skurka z vałaskami. Jahonyja vočy čystyja, ali jamu paviejki balać.

Paviésma, ~ma. Naz. Miaty lon ličuć na paviesmy, a ŭ pavieśmie dvanancać ručejak. My namiali lonu dva dzisiatki j vosim paviesmaŭ.

Pavirniásia. Prs. Tudy-siudy paviarnuŭšysia. Vy, dzieci, tudy-siudy pavirniasia dyj za chleb: uspakojcisia trochi, bo na viačeru ni chvacia.

Pavitránic, ~nca. Naz. Čałaviek-kruciaka vietram padšyty. Hety pavitranic vietram pryšoŭ, vietram pašoŭ.

Pavitránka, ~ki. Naz. Rezvaja hullivaja dziaŭčyna, jak ab jej kažuć „na pavietraji nosicca". Dzie ty zhavoryšsia z hetaj pavitrankaj: ty jej słova, a jina tabie dziesić.

Pavódka, ~ki. Naz. Raźliŭ vady ci letam u daždžy, ci viasnoj u razvodździe. Letašni hod byli vialikija pavodki.

Pavódla. Prs. abo — **Pavódłuh**. Zhodna. Pavodla jahonaj hutarki, dyk my ŭsie durni, a tolki jon adzin razumny.

Pavódzicca, ~łasia. Dz. nz. Prachodzić žyćcio. Mnie ŭsiu darohu dobra pavodziłasia.

Pavódzić I, ~dziŭ. Dz. nz. Ustanaŭlać, uvodzić. Jon chacieŭ tut svaje paradki pavodzić.

Pavódzić II, ~dziŭ. Dz. nz. Razam spacyravać. Bazyl na kirmašy niejkaju panienku pavodziŭ.

Pavódzić III, ~dziŭ. Dz. nz. Kiravać saboj. Jon u dobraja miesca dastaŭsia. Kali dobra budzia saboj pavodzić, dyk vyjdzia ŭ ludzi.

Pavódziny, ~naŭ. Naz. Maralny stan asoby. U jaho pavodziny błahija.

Pavólna I, Prs. Pamału. Jidzi pavolna, ni śpiašy.

Pavólna II, Prs. Nieabmiežavanaja vola. Ustań, ustań, małada ŭdava. Užo tabie ciomna nočka pavolna. (Fal. Piaś.)

Pavóravać, ~vaŭ. Dz. z. Niejki čas arać. Kali nimajiš hrošy, dyk tydniovik pavoravajiš mnie za toj doŭh.

Pavučýńnia, ~nia. Naz. Pavukovy krosny. Pad stollu visić pavučyńnia.

Paz, ~za. Naz. Vybrany roŭny ravok u biarnie ci došcy. Susied pryvioz z tartaka doški z pazámi.

Pazalétaś. Prs. Treci hod pierad sioletnim. Pazaletaś była dobraja uroda na jabłyki.

Pázałki, ~łak, ~kaŭ. Naz. Brudnaja vada z myłam, u jakoj myli bializnu. Pazałki vyli ŭ pamyjnicu.

Pazaryváć, ~váli. Dz. z. Karovy pierastali dajicca. Našy karovy pazaryvali.

Pazaŭtramu. Prs. Budzie druhi dzień paśla siahońniaha. Pazaŭtramu my pojdzim kasić.

Pazbýcca, ~býŭsia. Dz. z. Zbyć sa svajej hałavy. Tamaš pazbyŭsia sa svajej chaty niaprošanych haściej.

Paziábnuć, ~ziab. Pieramierznuć. Dzicia paziabła, dyk kašlija.

Paziсháć, ~cháŭ. Dz. nz. Čas-ad-času raziavacca i nabirać śviežaha pavietra ŭ hrudzi. Dzicia ŭ pála, lažyć, jak płastok dy tolki tady-siady pazichaja.

Pazić, ~ziŭ. Dz. nz. Vybirać pazy ŭ biarnie ci došcy. Tata pazić vušak.

Paziémščyna, ~ny. Naz. Padatak za ziamlu. My paziemščynu zapłacili.

Paziráć, ~ráŭ. Dz. nz. Vyhladać. Paziraja, jak myš z patrepja. (Fal. Pryk.)

Pazłačány, ~naha. Prm. Pamalavany chvarbaj padobnaj na zołata. U tej knižcy birahi byli pazłačanyja.

Pazavuhóllu. Prs. U skrytym miescy. Padšyvancy kruciucca pazavuhollu.

Pazór, ~ru. Naz. Pahlod, pozirk vačej. U henaha čałavieka pazor panury.

Pažýtak, ~tku. Naz. Pažyva dla arhanizmu. Z adnej bulby słaby pažytak.

Pažyvícca, ~víŭsia. Dz. z. Niešta karysnaje dastać. Niechta pažyviŭsia, chto maju torbu z chlebam znašoŭ.

Pchnúcca, ~núŭsia. Dz. nz. abo — **Piorcisia. Précca,** ~piorsia. Damahajecca niekudy ŭleźci. Kožny pchniecca ŭ lepša miesca. (J. Kup.)

Péckacca, ~kaŭsia. Dz. nz. Abrabicca. Dzieci peckajucca ŭ hrazi.

Péckać I, ~kaŭ. Dz. nz. Abrablać. Vun dzicia peckaja knihu.

Péckać II, ~kaŭ. Dz. nz. Niaŭmieła majstravać. (Vul.) Niechta-ž u vas jiskrypku majstruja? — A heta chłopic peckaja.

Péckal, ~la. Naz. Błahi majstra, papsuj. Ty peckal, a ni kraviec. Kudy-ž ty hety kažuch speckaŭ?

Péndzal, ~la. Naz. Kvačyk dla malavańnia. Malar kupiŭ try pendzali.

Péŭna. Prs. Upeŭnieńnie. Heta-ž peŭna, što jaho nima ŭžo na śviecia.

Péŭnia. Prs. Uhadavańnie. Heta peŭnia jon jidzie.

Péŭny, ~naha. Prm. Nadziejny. Jon maja peŭnaha śviedku.

Péŭny čas. Nieviadomy čas. U peŭnym časia heta ułada razvalicca.

Piachciél, pichcilá. Naz. Sietkavy miech dla siena, karmić kania ŭ darozie. Pałažy torbu z chlebam u piachciel u siena.

Piarýna, ~ny. Naz. abo — **Pirnát,** ~ta Vializnaja paduška z pierja na ŭvieś łožak. U niemcaŭ na kožnym łožku piaryna.

Piastúcha, ~chi. Naz. Raspieščanaja, razduranaja dziaŭčyna. Ciapier matka dahadžaja hetaj piastusia, a potym sama budzia kajicca.

Piastún I, ~ná .Naz. Spieščany, razdurany chłopiec. Treba hetaha pistuna vypravić śvińnia paścić.

Piastún II, ~ná. Naz. Pavodla narodnaha vierańnia — staryja vaŭki trymajuć pry sabie letašniaje vaŭčania małych vaŭčaniat dahladać, jakoha zavuć piastun. Na abłavia zabili troja vaŭčaniat, a piastun uciok.

Piačúrka, ~ki. Naz. Niaźvialikaja z nadvornaha boku hrubki piačurka (niša). Rukavicy pałažy ŭ piačurku, nichaj prasochnuć.

Piačúrnik, ~ka. Naz. Źniavažlivaje słova na taho, chto lubie lažać na piečy. Hety piačurnik dalej svaje piečy ničoha nia viedaje.

Piakółak, ~łka. Naz. Pry piečy prystupka nižej za pieč. Pałažy łapci na piakołku: nichaj prasochnuć.

Piakóta, ~ty. Naz. abo — **Špiakóta,** ~ty. Haračynia ad sonca. Ad piakoty trava pažaŭcieła na abmiežku.

Pialéhavać, ~vaŭ. Dz. nz. Piaścić, niańčyć. Ja-ž ciabie maleńkaha pialehavała, a ty mianie ciapier kryŭdziš.

Piarchótka, ~ki. Naz. Nievialiki, ale časty suchi kašal. Razahreŭsia dy napiŭsia, dyk niejkaja piarchotka napała.

Piaréčka, ~ki. Naz. Papiarečnyja pałki ci bruski dla zmacavańnia. U stale piarečka złamałasia.

Piaréčnaja piła. Piła, jakoj piłujuć palena popierak. Piarečnaja piła visić na ścianie.

Piaréčny, ~naha. Prm. Usio toje što pastaŭlena popierak padoŭžnaha. Piarečnaja ścina chleva zhniła.

Piaréčyć, ~čyŭ. Dz. nz. Pracivicca, suproć pastaŭlać. Jon piareča svajim słovam.

Piarédnia, ~ni. Naz. Razrez śpieradu kašuli. Zašpili piaredniu kašuli.

Piaréklić, ~ci. Naz. Šyroki ganak pierad klećciu. Na piareklici była sabačča budka.

Piáryć, ~ryŭ. Dz. nz. Bić pranikam pa pałatnie. Dzieŭki piaruć pałatno.

Piatnik, pitniká. Naz. Pryładździe, jakim dźviery prymacoŭvalisia da vušakoŭ. U našaj staroj kleci dźviery byli na pitnikoch.

Piatók, pitka. Naz. Hetak moj dzied nazyvaŭ piatnicu, jaki radziŭsia kala 1830 h. U piatok my zrabili skoski.

Piatróŭščyna, ~ny. Naz. Padarunak viaskovamu pastuchu siarod leta. Pastuchu siarod leta dajuć piatroŭščynu, što jon u časia letniaj špiakoty piatryja.

Piátryć I, ~ryŭ. Dz. nz. Sochnuć na vietry i soncy. Pastušok dzień-pry-dni piatryja na špiakocia.

Piátryć II, ~ryŭ. Dz. nz. Ciarpieć pośnicu, sochnuć na ciele. Ci ty, Vasil, nia viedajiš, što ciapier Piatroŭka, čamu ty małako jasi?— Čamu ty, baciuška, tady mianie nia vidziŭ, kali ja piać hadoŭ z małymi dziećmi piatryŭ biz karovy?

Pichnúć, ~núŭ. Dz. z. Raptam papchnuć. Niechta pichnuŭ jaho, a jon pavaliŭsia.

Piciarénia, ~ni. Jimia karovy, što ŭ piatnicu radziłasia. Naša Piciarenia pražyła ŭ nas dvaccać hadoŭ.

Picirniá, ~ciarní. Naz. Piać palcaŭ. Jon zhrob skvarku piciarnioju. (J. Koł.)

Pičájka, ~ki. Naz. Haračynia pad hrudźmi. Jaho kožnaha dnia piače pičajka.

Pičaniéŭja, ~ja. Naz. Vorhan, što vyrablaja žoŭć u čałavieka j žyviołaŭ. Mikoła pičanieŭja zhubiŭ, a prasnak zastaŭsia.

Piékna. Prs. Choraša, pryhoža. Jiŭ piekla pasiarod dyk piekna. Błaha jiŭ raji, kali na kraji. (Fal. Pryk.)

Piélišćy, ~čaŭ. Naz. Piarečnyja kancy načovak, karytaŭ i čaŭnoŭ. Jak tabie sobiła, dziaŭčyna, pielišćy ŭ načoŭkach raščapić.

Piénka, ~ki Naz. Zaśmiahšy zhustak na małace. Jina lubia z małaka pienku.

Piérad I, Prn. Śpieradu nas. Pirad nami byŭ les.
Piérad II, ~du. Naz. Piaredniaja častka niejkaj rečy. Pierad kalony ŭžo raŭniaŭsia z nami.
Piérak. Prs. Papiarok. Treba tady dzicia bić, jak pierak łaŭki lažyć. (Bić — vučyć). (Fal. Pryk.)
Piérchać, ~chaŭ. Dz. nz. Kašlać lohkim suchim kašlam. Dzied na piečy pierchaja.
Piérja I, ~ja. Naz. Akryćcio skury ŭ ptušak. Ź pierja robiuć paduški.
Piérja II, ~ja. Naz. Listy sałamianych raślin i listy cybuli i časnaku. Mama naščypała pierja cybuli na chaładnik.
Piésilnica, ~cy. Naz. Žančyna, jakaja maje dobry hołas j maje achvotu pieć. Hanula Suprejiška była dobraja piesilnica.
Piésilnik I, ~ka. Naz. Mužčyna, što maje dobry hołas j dobra piaje. Piesilniki rychtujucca pajšci pa vałačobnamu.
Piésilnik II, ~ka. Naz. abo — **Śpiéŭnik,** ~ka. Zbornik pieśniaŭ. Brat kupiŭ vialiki piesilnik z notami.
Piéstavać, ~vaŭ. Dz. nz. Piéścić, niańčyć. Časta heta słova užyvajecca ŭ advarotnym sensie — absciobać. Ja voś ciabie papiestaŭju rozgaj.
Piéścicca I, ~ciŭsia. Dz. nz. Patrabuje usłuhi. Jon staŭ nadta pieścicca, navit patrabuja, kab jamu pić padavali dy nohi myli.
Piéścicca II, ~ciŭsia. Dz. nz. Pieścić niekaha. Nieńčycca, zabaŭlacca. Jina cęły dzień ničoha nia robia, a tolki ź dziciam pieścicca.
Piéścić, ~ciŭ. Dz. nz. abo — **Piaścić,** ~ciŭ. Paturać kapryzam, błahim nałoham dziciaci. Dziaciej nia možna piaścić, a treba jich trymać u słychu.
Piétnia, ~ni. Naz. Čyrvonaja plamka na skury. Heta vam zdajecca, što jina čyrvonińkaja, a heta ŭ jaje sšylisia na tvary čyrvonyja pietni.
Pikłaváć, ~váŭ. Dz. nz. Ciažka pakutavać. Marka piać hadoŭ pikłavaŭ ŭ kacecia.
Piláka, ~ki. Naz. Pilny da pracy. Ščyrejšaha pilaki da pracy za hetaha Janku nihdzie ni znajdziš.
Pilíkać, ~kaŭ. Dz. nz. Jihrać na jiskrypca (Vul.) Nu, chłopic, papilikaj trochi.
Piliskácca, ~káŭsia. Dz. nz. Plochacca, boŭtacca ŭ vadzie. Dosia vam, dzieci, piliskacca. Nadzivajcisia dy jdzicia damoŭ.
Pílna. Prs .1) Biazupynku, zajadła. Hety chłopic pilna pracuja. 2) Koncam nieabchodna. Mnie sionńnia pilna patrebny hrošy. 3) Uvažliva. Kali chočyš navučycca pracavać, dyk pilna pryhlidajsia, jak ludzi pracujuć.
Pílnaść, ~ci. Naz. Uvažnaść, aściarožnaść. Pilnaść usiudy patrebna.
Pilnavácca, ~váŭsia. Dz. nz. Aścirahacca. Pilnujsia, synok, kab tam ciabie ŭ darozia ni abakrali.
Pilnaváć, ~váŭ. Dz. nz. Nahladać vartavać. Pinuj, chłopču, karovak.
Pílnia, ~ni. Naz. Tartak. My z bratam jeździli pa doški na pilniu.
Pílny, ~naha. Prm. Aściarožny, rupny. Heta pilny hłopic: jon statku z vačej ni spuskaja.
Pilść, ~ci. Naz. Błahaja kazavataja voŭna. Ź pilšci j lamcy błahija.
Pílščyk, ~ka. Naz. Rabotnik, što doški piłuje. Pilščyk vostra piłu.
Piłavíńnia, ~nia. Naz. abo — **Pałavíńnia,** ~nia. Krupy, što dastajucca paśla piłavańnia dreva. Žaŭniery piłavińniam myli padłohu.
Piłóŭka I, ~ki. Naz. Kałoda pryznačanaja piłavać na doški. Tut lažyć piłoŭka.
Piłóŭka II, ~ki. Naz. Rabota pa piłavańniŭ došak. Piłoŭka došak abyšłasia piać rubloŭ.
Piókać I, ~kaŭ. Dz. nz. Cepam małacić. (Vul.) Siońnia my piokali haroch.
Piókać II, ~kaŭ. Dz. nz. Haravać, pakutavać. Piokaŭ, piokaŭ svajo hora dyj treba ŭmiraci. (J. Kup.)
Piórka, ~ki. Naz. Husinaja ci kurynaja piaryná. Kali student čytaŭ, dyk jon musiŭ pakazavać piorkaj, dzie jon čytaja.
Pirabábić, ~biła. Dz. z. Adrezać pup novanarodžanamu dziciaci. Jina dzicia pirababiła, ali na chreśbiny ni pryšła i padarka ni pryniła.
Pirabávić, ~viŭ. Dz. z. Pierazvać, pieravieści, pieranieści. A jon i baćkoŭ pirabaviŭ u Ameryku.
Pirabícca, ~bíŭsia. Dz. z. Z horam pierajci. Ja zaśviet pirabiŭsia, a ničoha ni dastaŭ.
Pirabivácca, ~váŭsia. Dz. nz. Pieražyvać, biadnieć, madzieć. Jon pirabivajicca z chleba na kvas. (Fal. Pryk.).
Pirabórlivy I, ~vaha. Prm. Statak, jaki abyjakich charčoŭ nia jeść. Padłaska dobraja karova, ali na charčy piraborlivaja.
Pirabórlivy II, ~vaha. Prm. Dziaciuk, što doŭha vybiaraje dzieŭku za žonku. Vaš Mikoła nadta piraborlivy: kab jon nia vybraŭ z hurtu kurtu. (Fal. Pryk.)
Pirachlábicca, ~biŭsia. Dz. z. Ahaładać, achudać, pierapáścisia. Koń pabyŭ try dni ŭ darozia, dyk pirachlabiŭsia.
Pirachlábina I, ~ny. Naz. Upałaje miesca na ciele žyvioły. Čamu na ŭzduchavinach hetaj karovy vialikija pirachlabiny.
Pirachlábina II, ~ny. Naz. Tonkaje słabaje miesca na skury-juchcie. Skažy šaŭcu, kab hetu pirachlabinu pastaviŭ na chalavu.
Pirachlábina III, ~ny. Naz. Prypadź na ziamli-pachani, dzie padychodzie hruntovaja vada. Na hetaj pirachlabinia nikoli ničoha raści nia choča.
Pirachodny doždž. Doždž, što jdzie z pierapynkami. Užo blizka tydziń, jak jiduć pira-

chodnyja daždžy.

Piraciarpiécca, ~piéŭsia. Dz. z. Doŭha być hałodnym. Kali piraciarpieŭsia, dyk aby čaho nia ješ, bo hatova zaškodzić.

Piradáć I, ~dáŭ. Dz. z. Pieradać niejkuju reč u jinšyja ruki, kab skrucić. Jon niekamu piradaŭ tuju maju knihu.

Piradáć II, ~dáŭ. Dz. z. Dać bolej čymsia naležyła. Pry razrachunku ja niekamu piradaŭ try rubli.

Piradáć III, ~dáŭ. Dz. z. Skazać niekamu kryŭdnaje słova. Jon viek pražyŭ i nikomu słova ni piradaŭ.

Piradátna. Prs. Bolej, jak treba. Ty piradatna siena kidajiš aviečkam.

Piradniá, ~ní. Naz. Viaroŭka, što słūža z pieradu voza, kali uciskajuć na vozie siena ci snapy. Novaja piradnia parvałasia.

Piradníčy, ~čaha. Naz. Toj chto pavodzia pierad ŭ hramadzie, a asabliva ŭ natoŭpie. Chto-ž u vas byŭ piradničy, kali vy na sad naskok rabili.

Piradójka, ~ki. Naz. Karova, što sioleta nie cialiłasia, a patrochi małaka daje. Jon na zimu dla dziaciej kupiŭ piradojku.

Piradók I, ~ká. Naz. Piarедniaja čašć vozu. U piradku stajaŭ miech bulby.

Piradók II, ~ká. Naz. Piarедniaja častka miasa žyvioliny. Susiedka kupiła cełу piradok cilaciny.

Piradúmać, ~maŭ. Dz. z. Pieramianić svaje dumki. Jon piradumaŭ: domu kuplać nia budzia, a lepi pałoža svaje hrošy ŭ bank.

Piradumláć, ~láŭ. Dz. nz. Paviarnuć svaje dumki na novy ład. Dziadźka skazaŭ: — Nima čaho piradumlać: — ja ŭ kałhas ni pajdu.

Piradzísty, ~taha. Prm. Tak kažuć na kania, kali ŭ jaho šyrokija hrudzi, zgrabnaja šyja j vysoki pierad. Piradzistyja koni udajucca dužymi.

Piraharaváć, ~váŭ. Dz. z. Pieraciarpieć niejkuju pakutu. Jon try hady piraharavaŭ u kacecia.

Pirahnáć, ~náŭ. Dz. z. Praz siłu hnać. Kałhašniki pirahnali kania, dyk jon i zdoch.

Pirahúkavacca, ~vaŭsia. Dz. nz. Padavać u lesie adzin adnamu hołas. Pastuški ŭ lesia pirahukavalisia.

Pirajmáć, ~máŭ. Dz. nz. Spatkać, spynić, zaviarnuć. Pirajmi maju karovu.

Pirajmá. Naz. (Nieskłanialny). Apłata za znajdzienuju reč ci žyviołu. Ty mnie musiš płacić pirajma,što ja zatrymaŭ tvaje aviečki.

Pirajnáčyć, ~čyŭ. Dz. z. Zrabić jinačy jak było. Nastaŭnik zaniatki ŭ škola pirajnačyŭ, dyk my pojdzim u školu papaŭdni.

Pirakanácca, ~náŭsia. Dz. z. Upeŭnicca. Ja pirakanaŭsia, što ź jim da ładu nia dojdziš.

Pirakanáć, ~náŭ. Dz. z. Uhavaryć, upeŭnić. Ja jaho pirakanaŭ, što jon vinin.

Pirakídacca, ~daŭsia. Dz. z. Pieražyć pałam ź biadoj. Niejak zimku pirakidajimsia, a tam Boh bačka.

Pirakryžaváć, ~váŭ. Dz. z. Kali reč, dyk nakryž pieraviazać, kali papiera, dyk nakryž pierakreślić. Pirakryžuj hetu bačynu dy dalej nanava pišy.

Piralétak, ~tka. Naz. Žyviolina, što adno leta žyła. Sa statku jany majuć — dźvie karovy i ciałušku-piraletka.

Piralétavać, ~vaŭ. Dz. z. Pieražyć leta. Brat piraletavaŭ u viosca.

Piralík, ~ku. Naz. Ličeńnie nanova. Pry piraliku hrošy troch rubloŭ ni staje.

Piramiažýć, ~žýŭ. Dz. z. Zaspakojić, abiasčulić. Źjeŭ kavałak chleba, dyk piramiažyŭ hoład.

Piramót, ~ta. Naz. Pamyłka pry snavańni krasion. Agata narabiła šmat piramotaŭ, kali snavała krosny.

Piranósica, ~cy. Naz. Vierchniaja častka nosu miž vačej. Śviarbić piranosicca: niechta na toj śviet piranosicca. (Fal. Zab.)

Pirapałóchacca, ~chaŭsia. Dz. z. Spužacca. Chłopic pirapałochaŭsia i zachvareŭ na piarépałachi.

Pirapapáravać, ~vaŭ. Dz. z. Palažać pad paparam. Nichaj hety šnur siolita pirapaparaŭja.

Pirapialósty, ~taha. Prm. Kali ŭ čyrvonaha ci čornaha skaciaci pierak praz śpinu biełaja pałosa.Pirapialostaha byka treba pradać.

Pirapiéčka, ~ki. Naz. Maleńkaja bułačka chleba. K Pračystaj pamyj, pamiaci j pirapiečaŭ napiačy. (Fal. Pryk.)

Pirapłóty, ~taŭ. Naz. abo — **Aziaródy,** ~daŭ. Pabudova sušyć na volnym pavietry snapy ci jinšuju pašniú. Naša kaniušyna sochnia ŭ pirapłotach.

Piraprasíć, ~síŭ. Dz. z. Prasić prabačeńnia. Piraprasi vučycila, što jaho abraziŭ.

Pirarymiéć, ~miéŭ. Dz. z. Spynić chvalavańnie, zaspakojicca. Kali cila adsadzili, dyk karova rykała, ješci ni brałasia, ali ŭžo pirarymieła.

Pirapúd, ~du. Społach, strach. Musia zładziejam byŭ niejki pirapud, što zamki pałamali, a ŭ kleć ni paleźli.

Pirapúsnyja, ~nych. Prm. Dva vierchnija padoŭžnyja biarny nadpuskalisia roŭna zastreška. Ciapier pirapusnych biarvion ni byvaja.

Pirapuścić, ~ciŭ. Dz. z. Puścić biaz čarhi. Heta kabiecina prosia pirapuścić jaje biz čarhi, bo adnych dziaciej doma pakinuła.

Pirapýtavać, ~vaŭ. Dz. nz. Adno j toje samaje pytacca niekalki razoŭ. Jon mianie niekalki razoŭ pirapytavaŭ, dzie ja tyja hady žyŭ.

Pirasabáčyć, ~čyŭ. Dz. z. Biaź litaści vyciać kijem ci puhaj. (Vul.) Ja tabie kali pirasabaču voš hetym kijam, dyk budzieš viedać, jak adbrechavacca.

Pirasiéšci, ~sieŭ. Dz. z. Kali strava pry hłytańni zatrymajecca ŭ stravachodzie. Suchaja bulba pirasidaja.

Pirastárak, ~rka. Naz. Čałaviek, chto pieražyŭ peŭny peryjad vieku. Ty, dačuška, jašče ni pirastarak, tabie budzia paroj z zamužžam.

Pirastójić, ~jiŭ. Dz. z. Stajać daŭžej, jak treba. Jačmień pirastojiŭ, dyk kałośsia kryšycca pry žnivia.

Pirastúpny hod. U zvyčajnym hodzia śviatki ŭ kalendary čarhujucca, prykładam ź niadzieli na paniadziełak. Kožny čaćvierty hod pirastupny, dzie śviatki pirastupajuć čarhu praz adzin dzień,prykł: z niadzieli na autorak.

Pirasýpać I, ~paŭ. Dz. z. Pierabudavać staruju draŭlanuju budyninu, dzie hniłoje biarvieńnie zamianiajecca novym. My staruju chatu pirasypali.

Pirasýpać II, ~paŭ. Dz. Vysypać zbožža z adnej sudziny ŭ jinšuju. Treba heta žyta z zasieku pirasypać ŭ lipaŭku.

Piraściaróha, ~hi. Naz. Papiaredžańnie. Ciotka jamu zrabiła piraściarohu, kab jon ni zachodziŭ u tuju chatu, bo tam byli esesaŭcy.

Piraśpiéć, ~piéŭ .Dz. z. Prajšoŭ paravy čas śpiełaści. Hety jačmień piraśpieŭ.

Piraśpiéły, ~łaha. Prm. Minuła para śpiełaści. Piraśpieły jačmień asypaŭsia.

Piraščałýha, ~hi. Naz. Chto pieradražnivaje, pierakručvaje hutarku jinšych asobaŭ. Hety piraščałyha kožnaha vyśmija j piradražnia.

Piraškadžáć, ~džáŭ. Dz. nz. Rabić turboty. Ni piraškadžaj dziadźku ŭ rabocia.

Piraškóda, ~dy. Naz. Zabarona vykonvać rabotu ci spravu. Silania zrabili piraškodu dvaru pradavać ziamlu, pakul dvor ni admiera jim vyhanu.

Piraškódzić, ~dziŭ. Dz. z. Paškodzić vykanać niejkuju rabotu. Načležniki piraškodzili złodziejam ukrasci koni.

Piratúžycca,, ~žyŭsia. Dz. z. Pierapracavacca z škodaj dla zdaroŭja. Jon piratužyŭsia na rabocia i zachvareŭ.

Piravałakáć, ~káŭ. Dz. nz. Pasiejanuju i zabaranavanuju zbažynu pierajaždžać baranoj udoŭž zahonaŭ. Janka ŭžo piravałakaja jačmień.

Piravarótnik, ~ka. Naz. Čałaviek, što dabraachvotna ci pa prymusu pryniaŭ jinšuju vieru. Piravarotnikaŭ kazaki pahnali da spovidzi.

Piraviarnúcca, ~úŭsia. Dz. z. 1) Pryniać jinšuju nazvu ci vyhlad. Haroch piraviarnuŭsia na dzičku. (Kali haroch pasiejali u hrazkuju hlebu, dyk jon zahinuŭ, a dzička /dziki haroch/ dobra razrasłasia). 2) Pryniać jinšuju vieru. Kali Maciej skaža piraviarnucca, dyk na jaho ŭsie vioski zdaducca. (F. Bah.)

Pirazímak, ~mka. Naz. Maładoje skacio, što pierazimavała pieršuju zimu. Pirazimkabyčka addali na pašu.

Pirazimaváć, ~váŭ. Dz. z. Pierażyć zimu. Žoraŭ pirazimavaŭ u chlevia.

Pirazóvyja, ~vych. Naz. Kali baćki Maładoj zaprašajuć uhości dačku, ziacia i baćkoŭ maładoha. I naadvarot: kali baćki maładoha zaprašajuć u hości baćkoŭ maładoj. Jechali pirazovyja pa kalinavym mościa. (Fal. Pieś.)

Piražók, ~žká. Naz. Maleńkaja bułačka chleba. Mama, śpiačy mnie piražok?

Pirhiél! Kl. Raptam pirhnuć. A jon, pirhiel chłopca ŭ hraź, a sam pabieh.

Pirhnúć, ~núŭ. Dz. z. Raptam pichnuć rukami. Ja ciabie, kali pirhnu, dyk ty až nahami nakryjišsia.

Pirnát, ~ta. Naz. Paduška na ŭvieś łožak. Piaryna. U Šmyły byŭ pirnat.

Piróh I, ~rahá. Naz. Kožnaja bułka piečanaha chleba. Mama śpikła try vialikija pirahi chleba.

Piróh II, ~rahá. Pšonny bieły chleb. Kupi mnie ŭ kramia try chunty chleba j chunt piraha.

Piróžnik, ~ka. Naz. Maršałka, — pasada ŭ viasielnaj družynie. Jon byŭ pirožnikam za dziadźkam Jankam.

Piršák I, ~kú. Naz. Pieršy roj z vulla sioletniaha hodu. Piršak uciok na les.

Piršák II, ~kú. Naz. Pieršy adychod samatužki. Jon maja try litry piršaku.

Piršyná, ~ný. Naz. Navina. Pieršy vypadak. Mnie ni piršyna na 'błavu chadzić.

Piryná I, ~ný. Naz. Adzin kavałak ptušynaha pierja. Čaho praz strachu ni pirakiniš?— Piryny. (Fal. Zah.)

Piryná II, ~ný. Naz. 1) Liście sałamianych raślin. Na liściach — piorcach bliščyć rasica. 2) Liście cybuli j časnaku. Daj mnie try piryny cybuli.

Pisklávy, ~vaha. Prm. Kali hołas čałavieka napaminaje niejki pisk. Mikoła zmałku mieŭ pisklavy hołas.

Pisóha, ~hi. Naz. Vuzkaja j pradaŭhavataja čornaja plama. Choć heta saročka j myta, ali na jej pisohi znać.

Píśma, Prs. Piščučy, a lezie. Cyhanka piśma lezia, kab jej sała dała.

Piśmiénny, ~naha. Prm. Chto moža čytać i pisać. Hety čałaviek piśmienny.

Piśmó, ~má. Naz. Piśmiennaść, vučonaść. Oho! Hety čałaviek vialikaha piśma.

Píščyk, ~ka. Naz. Pryłada z taŭstoj sałomy ci čarociny dla jihry-zabaŭki. Piščyk ustaŭlajuć u žalejku dudy dla jihry.

Pitá, piatý. Naz. Zadniaja častka nahi, stupnia. Brat prabiŭ piatu na korč.

Pitá II, piatý. Naz. Kaniec kasy la zapatyłka. Pita hetaj kasy mikkaja.

Pitamálny, ~naha. Prm. Svoj ŭłasny. Jon prapiŭ majho pitamałnaha rubla.

Pitún, ~ná. Naz. Chto pje alkaholnaje pitvo. Słabyja z nas z taboj pituny.

Pižásty, ~taha. Prm. Tkanina ŭ vialikija kalarovyja pałosy ci plamy. Kali ty kupiła tu-

ju pižastaju spadnicu?

Plach! Kl. Huk ad udaru pa miakkim miescy. A jon, plach! chłopcu pa tvary.

Pláchnuć, ~naŭ. Dz. z. Udaryć pa miakkim miescy. Jon tabie plachnaŭ pa tvary, a ty tolki ablizaŭsia.

Pláha, ~hi. Naz. Pakuta, niaščaście. Vajna — heta plaha na ludziej.

Pláhna, ~ny. Naz. abo — **Smaha, ~hi.** Šlizkaje rečyva ŭ rocie chvoraha. Treba chvoramu pramačavać u rocia, kab plahna ni zasychała.

Plájstra, ~ry. Naz. Tonieńkaja plitačka. Malavidła plajstrami adstaje ad ściany.

Plaśnívy I, ~vaha Prm. Toje što zapleśniła j pasivieła. Hety chleb plaśnivy.

Plaśnívy II, ~vaha. Prm. Koler paŭści ŭ kania ci karovy, dzie źmiešana biełaja j ryžaja paŭść. Zaprahaj plaśnivaha dy pajedzim pa siena.

Plavúryna, ~ny. Naz. Ćviardoje akaścianieŭšaje miasa. U majej dzilancy tolki kostka dy plavuryna, a ješči nima čaho.

Plavúzgać, ~gaŭ. Dz. nz. Havaryć niejkuju brydu. Jon i sam nia viedaja, što jon plavuzgaja.

Pléciny pójis. Kalarovy šyroki sukonny pojas da dvuch calaŭ šyryni u kosyja kryžy, z taŭstymi kutasami. Plecinyja pajasy padpirazavali zamožnyja j pavažnyja ludzi na biasiedu, na kirmaš.

Pléšča ŭ vóčy. Havora ŭ vočy vialikija niapryjemnaści, choć moža j praŭdu. A jon plešča ŭ vočy pirad tatam, što ja na jhryščy z chłopcami skakała.

Pléŭka, ~ki. Naz. Zamiesta skury pavierchnia na nutranych vorhanach. U rocia ad apioku pleŭka ablezła, dyk balić.

Plichnúć, ~núŭ. Dz. z. Vylić, linuć. Plichni hetu harełku ŭ ražku.

Pličavién, ~čaŭnią. Naz. Dužy z šyrokimi plačyma mužčyna. Ci daŭna jon byŭ mały, a ciapier pahladzi, jaki pličavień vyras.

Plíntus, ~sa. Naz. Błanka, što prybivajecca na padłohu kala ścien. Zastałosia tolki plintusy prybić.

Plísa, ~sy. Naz. U padale spadnicy pryšyta pałosa jinšaha koleru. Hanula da śvietłaj sukienki pryšyła čornaju plisu.

Pliskáč, ~čá. Naz. Udaryć pa miakkim miescy, kab plasnuła. Za heta słova matka tabie pliskača ŭlepia.

Plítka, ~ki. Naz. abo — **Plíta, ~ty.** Šyroki dy tonki, jak doška kamień. Tut była plitka.

Plitá, ~tý. Naz. Kuchonnaja pieč, dzie z-pad taŭstoj blachi praz adtuliny ahoń padahravaje harški. Pastaŭ harščok z bulbaj na plitu.

Plitaváty, ~taha. Prm .Kamień u jakim procilehłyja baki płoskija. U našaj chacia padmurak z plitavataha kamieńnia.

Plótka I, ~ki. Naz. Splecieny z troch ci bolej stołak motuz. Piańkovaj plotkaj tata padšyvaja łapci.

Plótka II, ~ki. Naz. Vydumanaja j puščanaja ŭ natoŭp mana, kab źniavažyć čałavieka. Nichaj budzia tamu soram, chto plotki robia.

Pluchóta, ~ty. Naz. Doždž, słota, hraź. A na dvare doždž jidzie, pluchota. A našamu Janačku žanicisia achvato. (Fal. Pieś.)

Plúndra, ~dry. Naz. Stareńkaja vynašanaja sukienka. Heta-ž plundra ad vietru raźlacicca.

Plúskać, ~kaŭ. Dz. nz. Mirhać vačyma. Kali ja plusnu, dyk ty tady vyjdzi.

Plusná I, ~ný. Naz. Stupnia nahi. Koń rastaptaŭ Janku plusnu nahi.

Plúsná II, ~ný. Naz. Raspluščanyja ziarnaty ŭ muce. U hetaj muce šmat plusny.

Pluščéć, ~čéŭ. Dz. nz. Patrochi vyciakaje vadkaść. Z bolki pluščyć hnoj.

Płaciánka, ~ki. Naz. Nakrytaja pavietka, ścieny, jakoj z parkanu. Baba za leta ŭzapasiła siena poŭnu płacianku.

Płaciénka, ~ki. Naz. Samatkanaje pałatno ŭ vuzkija kratki. Baby vytkali pastaŭ płacienki na spadnicy.

Płaciná, ~ný. Naz. Doŭhaja j tonkaja žardzina płot haradzić. Baćka kupiŭ try kapy płacin pahon haradzić.

Pładzícca, ~dzíŭsia. Dz. nz. Vyvodzić dziaciej. Heta tarnujecca da źviaroŭ i ptušak. Letaś u našaj jimšary pładzilisia vaŭki.

Płáksa, ~sy. Naz. Ale ŭžyvajecca — **Płaksúcha, ~chi** i **Płaksún, ~ná.** Ab dzieciach chutkich da płaču. Čaho ty čmychajiš, płaksa. Kładzisia dy śpi.

Płáksy, ~saŭ. Naz.. Kraski, što sinim cvetam cvytuć. Jich parać dzieciam, kab nia płakali. Na našym dzirvania płaksy začvyli.

Płaskaní, ~nióŭ. Kanapli mužčynskaha rodu, jakija paśla adćvytańnia sochnuć. Baby pašli płaskani vybirać z kanapiel.

Płaskónny I, ~naha. Prm. Vytkany z płaskaniej. Heta abrusy płaskonnyja.

Płaskónny II, ~naha. Prm. Koler paŭšci kania — siva-bury. Siahońnia pajedzim na kirmaš na płaskonnym.

Płaskóńnia, ~nia. Naz. Kudziela z płaskanioŭ. My płaskońnia namiali piać paviesmaŭ.

Płáška, ~ki. Naz. Płoski kavałak taŭstoha dreva, abo pałavinka ad taŭstoha cialpuka. Z hetych płašak budzim načoŭki rabić.

Płáta, ~ty. Naz. Uznaharoda za rabotu, abo za atrymanuju reč. Płata ŭ kata, aby duša nia ŭ pni. (Fal. Pryk.)

Płatók, ~ká. Naz. Maleńki płot. Cialo piraskočyła praz płatok na hrady.

Płaz, ~za. Naz. Płoski bok doški. Złažy doški płazam adna na adnu.

Płazaváty, ~taha .Prm. Niazusim kruhły. Płazavataja biarno adkiń na bok.

Płódny, ~naha. Prm. Toje, što šmat daje prypłodu. Tarnujecca da raślin i žyvioł. Heta bulba płodnaja: la adnaho kaliva dvaccać

bulbin.

Płójma, ~ma. Naz. Vialiki ruchomy natoŭp ludziej ci žyvych jistot. Pacuki płojmam ucikali ad pavodki.

Płóskaja kačáłka. abo — **Narubiástaja kačáłka.** Niazbyć vialiki draŭlany brus źvierchu z ručkaj, a na dole zarubki. Płoskaja kačałka na łožku.

Płot, ~tu. Naz. 1) Šmat płacin. La darohi ližała kuča płotu. 2) Abharodka. Naŭkoła zaharadzi pastavili novy płot.

Płýtka. Prs. Niahłybaka. Ty ary calinu płytka, dyk mišać budzia lohka.

Płyváka, ~ki. Naz. Asoba zdolnaja da pławańnia. Hetkaha pływaki, jak vaš Adam kalablizku nima.

Płyvúcha, ~chi. Naz. Asabliva płytka nastrojenaja sacha, što dobra vyściłaje śkibu. Nu, i dobra-ž uvaračaŭja travu tvaja płyvucha.

Płyvún, ~ná. Na vadzianistaj dryhvie zybučy moch. U vierch vozira ŭsia sanažać uziłasia płyvunom.

Pniécca, pnúŭsia. Dz. nz. Namahajecca, napinajecca, kab niešta dastać ci niečaha dasiahnuć. Pniecca, jak žaba na kupinu. (Fal. Pryk.).

Pniéŭja, ~ja. Naz. Pni ŭ zbornym liku. Na pasicy šmat pnieŭja.

Póbač. Prs. Adzin la adnaho. Pobač nas žyŭ susied Matavuš.

Póblizku. Prs. Niedaloka. Poblizku šukaj sabie pracy.

Póchva, ~vy. Naz. Skurany, draŭlany, ato i metalovy futlar na nož ci šablu. Jon vyniŭ šablu z pochvy.

Póčapka I, ~ki. Naz. Puta na vušach viadra. Na viadry počapka parvałasia.

Póčapka II, ~ki. Naz. Kavałak šnura ci pojas, pryviazany za kałysku. Maci pradzie i nahoj za počapku kałyša kałysku.

Pódbałka, ~ki. Naz. Admysłovaja pałka padkładać pad sachu, kab haniacca z sachoj na pole j damoŭ. Padniasi, chłopic, pódbałku. Pahonimsia damoŭ.

Pódbić, ~ci. Naz. abo — **Pódbiŭka,** ~ki. Padchutroŭka pad adziežynu. Dyminiš kupiŭ maltanu na podbić pad žakietku.

Pódbiham. Prs. Šparka jišci z pamykańniem da biahi. A maja niaviestka ŭsio podbiham dy podbiham kala postaci.

Pódkidź I, ~dzi. Naz. Padkinienaje dzicia. Nočy kala siracinca podkidź znašli.

Pódkidź II, ~dzi. Naz. Padkinienaja reč, kab potym pryčapicca, što ŭkraŭ. Ni biary hetaj torby, bo moža heta podkidź.

Pódkidź III, ~dzi. Padkinienaja z niejkaj rečču pošasnaja chvaroba. Daŭna było vierańnie, što pošasnuju chvarobu možna padkinuć u jinšuju viosku, a dziela hetaha treba niejkuju reč uziać ad chvoraha dy pierakinuć jaje ŭ jinšuju viosku; a chto voźmie tuju reč, dyk u tuju viosku piarejdzie j chvaroba. Nichto ni biarycia tej sirmiahi, bo heta podkidź. Ajnaraŭcy nam padkidajuć chaleryju.

Pódkup, ~pu. Naz. Chabar, maharyč za chvalšyvyja śviedčańni ci chvalšyvyja dziejańni. Tut biaz podkupu ni abyšłosia.

Pódniu. Prs. Učasie dnia. Ciapier kładzisia spać: zaŭtra podniu budziš čytać.

Pódrub, ~bu. Naz. Nižejšyja viancy ŭ draŭlanaj budyninie. My staruju chatu pirasypali j dali novy podrub.

Pódściłka, ~ki. Naz. Sałoma, moch, liście, torp — što statak padściłać. Kali dasi šmat podściłki, dyk budziš mieć šmat i hnoju.

Pódtačka, ~ki. Naz. Padtočany padoł u žanočaj kašuli. Taja kašula była kramnaja, a podtačka była kuželnaja.

Póhałaska, ~ki. Naz. Sensacyjnaja navina puščanaja ŭ narod. Pašła pohałaska, sto Helava Raśka z Prancisiom uciakli ŭ Ameryku.

Póhlad, ~du. Naz. Vyraz vačej pry pozirku. U henaha Janki pohlad śmieły.

Póhłum, ~mu. Naz. Ubytak, marnavańnie napusta. Kali statku kidać charč pad nohi, dyk budzia šmat pohłumu.

Pójis I, ~sa. Naz. Padpirazka. U ciabie pojis raźvizaŭsia.

Pójis II, ~sa. Naz. Brusok dla zmacavańnia krochvaŭ na budynku. Pojis rassochsia i vyvaliŭsia z krochvy.

Pójis III, ~sa. Naz. Papiarečnyja bruski u vasnovie varotaŭ. Varoty asnovany: prybivaj doški da pajasoŭ.

Pójis IV, ~sa. Naz. Hurt žuravoŭ, kali jany latuć u vyraj ci z vyraju. Palacieła u vyraj až siem pajasoŭ žuravoŭ.

Pójiła, ~ła. n.r. Naz. Muka razboŭtanaja ŭ vadzie. Zamišaj kaniu pojiła.

Pójsavać, ~vaŭ. Dz. nz. Zmałočany j adtresieny jačmień druhi raz małacić, kab pabić aścio. My ŭžo jačmień papojsavali, — možna užo viejić.

Pókacca, ~kaŭsia. Dz. nz. Raspuskacca na liście j,ćvet. Sady užo pokajucca.

Pókarm, ~mu. Naz. Spažyva, jada. Tarnujecca da žyviołaŭ i žančyn, što kormiać małakom dziaciej. Maładaja avіečačka akaciłasia, ali pokarmu ni maja.

Pókatam. Prs. Lažać usie da adnaho. Da Todara ŭ chatu niejkaja chvaroba uvaliłasia, dyk usie da adnaho pokatam ližać.

Pókład, ~da. Naz. Jajka ŭ hniaździe, dzie kury niasucca. Pakiń u hniaździe adno jajka na pokład.

Póknuć,, ~naŭ. Dz. z. Tresnuć, łopnuć. Na cebry poknaŭ abruč.

Pókuć, ~ci. Naz. Kut u chacie za stałom. Na pokuci siadzieli hości.

Póliŭka, ~ki. Naz. Strava z hryboŭ padkišlenaja buračnaj kišloj, padkałočanaja dobraj mukoj, z cybulaj i piercam. Na Kućciu my varyli poliŭku.

Póliva, ~va. Naz. Rabota: abryvańnie travy na hradach ci ŭ zbožžy. Jina jašče poliva

nia skončyła, a ludzi ŭžo na siena pašli.

Poł, ~łu. Naz. Uzdoŭž pałovaj ściany razasłany doški dla spańnia, uvyški kala metra. Ź piečy j z połu proša da stołu. (Fal. Pryk.)

Połah, ~hu. Naz. Chvaroba žančyny ŭ časie radžańnia dziciaci. Tady ja ližała ŭ połazia pašla svajej Maryli, jak dzied pamior.

Połka, ~ki. Naz. 1) Kavałak staryzny dzicia spavivać. Mama dziare staruju kašulu dziciaci na połki. 2) Kavałak novaj tkaniny kala dvuch łokciaŭ na adnu połku spadnicy. Daŭna bahatyja dzieŭki šyli spadnicy z siami połak, a biednyja ŭ try połki.

Połudziń, ~dnia. Naz. Jeśći ŭ pałavinie dnia. Pojdzim, dzieci, na połudziń.

Pómačka, ~ki. U maleńkaj sudzinca vada, dzie pralla čas-ad-času mačaje palcy. Naša niaviestka biaz pomački ni sadzicca praści.

Pómsta, ~ty. Naz. Adpłata vorahu za błahatu błahatoj. Kožnaja pomsta jość błahi vyčyn.

Pómstny, ~naha. Prm. Toj chto pamścicca. Pomstnaha čałavieka ludzi ni šanujuć.

Pónačy. Prs. U časie načy. Ponačy, dzieci, ni vałačycisia na vulicy.

Pónaž, ~ža. Naz. Doščačka ci błanka, što tkalla naciskaje nahami pry źmienie zieva. Ad nacisku ponaža robicca zieŭ u krosnach.

Pónić Prs. Kali ŭ krosnach čarhujucca nitki: nitka praz nitku. Ja hety šarak tkała ponić: nitka sukonnaja i nitka parcianaja.

Pópradka, ~ki. Naz. Dziaŭčyna, što pryšła da svajej kumpanki z kudzielaj, kab razam praści. U mianie siahońnia try popradki.

Pópradki, ~dak. Naz. Zborka dziaŭčat u vadnu chatu praści. Siahońnia da Marty sabralisia dziŭčaty na popradki.

Pópraŭka, ~ki. Naz. Palapšeńnie zdaroŭja. Mama daŭna chvareja, a popraŭki nima, j nima.

Pórad, ~du. Naz. Radavaja spadčyna. Jon zładziejskaha poradu: jaho ad zładziejstva nia 'dvučyš.

Pórkacca, ~kaŭsia. Dz. nz. Kapać, paroć, uždzirać. Jikaja tam voranka, at niejak-ža tam porkajicca.

Pórskać I, ~kaŭ. Dz. nz. Pyrskać vadoj z vusnaŭ. Krystyna porskaja na bializnu: zaraz budzia prasavać.

Pórskać II, ~kaŭ. Dz. nz. Toj chto nia moža ŭtrymacca ad śmiechu. Heny dzivak kamadyjanicca, a dziŭčaty ŭ kutku porskajuć ad śmiechu.

Pórt, ~tu. Naz. Tkanina z jillanych ci piańkovych nitak. Uvieś port my patkali, a tolki zastałosia tkać pastaŭ sukna.

Pórtki, ~tak. Naz. Vierchnija nahavicy z samatkanaha sukna. Paścialu ja portki, Piatruś kaža šorstki. (Fal. Pieś.)

Pósiłka, ~ki. Naz. Kavałak mocnaj syramici, što čaplajecca da puhaŭja. Za posiłku čaplajuć puhu.

Póskudź, ~dzi. Naz. Łajanka. Ja na hetu poskudź hladzieć ni mahu.

Póstać I, ~ci. Naz. Vyhlad asoby. U pacionku milhanuła jak-by postać čałavieka.

Póstać II, ~ci. Naz. Taja miaścina śpiełaha zbožža, dzie žnieji žnuć. Na postaci niečaha stajaci. (Fal. Pryk.)

Póśnica, ~cy. Naz. Posnaja ježa. Z-za pośnicy jon nia moža noh cihać.

Póšaŭka, ~ki. Naz. Naŭlečka na padušku. Nadzień čystyja pošaŭki na paduški,

Póšlina, ~ny. Naz. Zaraznaja (epidemičnaja) chvaroba. Pošlina škarlatyny chodzia pa vioskach.

Póšuki, ~kaŭ. Naz. Šukańnie. Koni z načlehu zhubilisia, dyk my pašli ŭ pošuki.

Póšybniam. Prs. Kidać, šybać zdaloku. Chłopcy pošybniam kidali paleńnia. na vaŭka.

Pot, ~tu. Naz. abo **Pod,** padú. Niz, doł u piečy. U piečy pod vydraŭsia: treba piramaścić. Ja hetyja bułki pikła na padú.

Póŭcha, ~chi. Naz. Jimpetna vyciać pa vuchu ci pa ščacce kułakom. Zašto jon tabie daŭ poŭchu?

Póŭdziń, paŭdniá. Naz. Bok śvietu. Žuravy vosiniaj latuć na paŭdnia.

Poŭść, paŭścí. Naz. Vałasy na skury ŭsich žyviołaŭ aprača śvińniej i aviečak. U tej karovy poŭść była buraja.

Póvid, ~du. Naz. Vyhlad. A jidzi ty ŭ katnija ruki, kab tvajho tut i povidu ni było. (Fal. Łaj.)

Póvidnu. Prs. Tady, kall budzie śvietła. Ciapier kładzicisia spać, a zaŭtra povidnu budzicia čytać.

Póvilik. Prs. Trochi vialiki. Hetyja boty mnie poviliki.

Póvirchu I. Prs. Čytać nie ślabizujučy. Moj syn čytaja ŭžo povirchu.

Póvirchu II. Prs. Nakrycca nanač zvyš paścieli. Pa koŭdry povirchu nakryŭsia kažuchom.

Póvirchu III, Prs. Pasiejać zbožža źvierchu ralli, a nie pad sachu. My siolita jačmień pasiejili povirchu.

Pózirk, ~ku. Naz. Pohlad. Jon kinaŭ viasioły pozirk na hramadu.

Póznaja visná. Kali pozna śnieh prapaŭ. Letaś visna była poznaja.

Prabój, ~ja. Naz. Zialeznaja dužka zamykać dźviery. Zamok višić na praboji.

Prabyváć, ~váŭ. Dz. nz. Žyć, pražyvać. Jon prabyvaja ŭ dziadźki.

Pracaŭník, ~ká. Naz. Toj chto pracuje. Usie pracaŭniki karysnyja ludzi.

Pracavién, ~caŭniá. Naz. Čałaviek, što maje nadzvyčajnuju zdolnaść i pilnaść da pracy. Voś dyk pracavień hety Michaś: za dzień hektar skasiŭ.

Pracavíty I, ~taha. Prm. Pilny da pracy. Naš haspadar pracavity čałaviek.

Pracavíty II, ~taha. Prm. Matarjał, jaki ciažka apracoŭvać. Siolita naš lon nidaležyŭ,

dyk nadta pracavity.

Prachadnája, ~nój. Naz. Dakumant roŭny prašpartu. Darota ŭziła prachadnuju, zaŭtra pojdzia u Mienska na rabotu.

Prachapícca, ~píŭsia, Ahoŭtacca, ahledzicca. Narešcie jon prachapiŭsia, ali ŭžo było pozna ŭcikać.

Prachapíć, ~píŭ. Dz. z. Pryniało. Kali jaho prachapiŭ viecir, dyk jon zachvareŭ.

Praciáh I, ~hu. Naz. Nieakreśleny čas. Taja sprava pakinina na praciah.

Praciáh II, ~hu. Naz. Pavieŭ chałodnaha pavietra ŭ pamieškańni. Ad praciahu jamu raptam zabaleła hałava.

Pracivíéń, ~ŭniá. Naz. Uparty čałaviek. Z hetym praciŭniom nikoli da ładu nia dojdziš.

Pračúć, ~čúŭ. Dz. z. Daviedacca. Ci pračuŭ-ža ty, kudy tvajho syna zaviaźli.

Pradbáčlivaść, ~ci. Naz. Zahadzia zdahadacca, čym sprava moža skončycca. Jahonaja pradbačlivaść spraŭdziłasia.

Pradbáčyć, ~čyŭ. Dz. z. abo — **Praduhlédzić,** ~dziŭ. Uhadać, čym skončycca peŭnaja padzieja. Jon nia moh pradbačyć tej biady.

Pradčuváć, ~váŭ. Dz. nz. Jinstynktyŭna ŭhadavać. Jon pradčuvaŭ hetu biadu.

Prádziva, ~va. Naz. Kudziela, što treba spraści. U nas jašče šmat pradziva.

Práha, ~hi. Naz. Žadańnie pić. U jaje ad prahi pasochli vusny.

Prahadáć, ~dáŭ. Dz. z. Chibić, prajhrać. Maciej prahadaŭ, što ziamlu kupiŭ, bo hrošy prapali j samoha vyviźli na vysyłku.

Prahálina, ~ny. Naz. Nievialiki čysty plac u lesie. Siarod lesu dy prahalinka, na prahalinca pratalinka. (Fal. Pieś.)

Prahavíty I, ~taha. Prm. Vialiki achvotnik na ježu j pitvo. U prahavitaha čałavieka na stale ničoha ni zastajecca.

Prahavíty II, ~taha. Prm. Zajzdryvy na čužoje dabro. Prahavity čałaviek nijakim bahaćciam ni zadavolicca.

Prahčýsia, próhsia. Dz. nz. Prareźliva dzika kryčeć. Čaho ty pražešsia na ŭsio horla.

Prahnáć baraznú. Praarać, zrabić baraznu. Dazvol mnie prahnać baraznu.

Prahnáć smáhu. Niešta pryjemnaje aśviažajučaje vypić. Dziadźka chałodnym kvasam prahnaŭ smahu.

Prahnáć von. Vyhnać, adprečyć. Machlara prahnali von z raboty.

Práhnuć ~naŭ. Dz. nz. Mieć žadańnie, kab niešta čužoje skarystać. Chto čužoha prahnia, toj svajho ni skarystaja. (Fal. Pryk.)

Prahójdać, ~daŭ. Dz. z. Prapić, prałajdačyć. Baćka konika prahojdaŭ.

Prahón, ~nu. Naz. abo — **Pahón,** ~nu. Daroha hnać statak na pašu. Naš prahon abharodžany.

Prahuláć I, ~láŭ. Dz. z. Ničoha nie rabić. Jon cełу dzień prahulaŭ biz pracy.

Prahuláć II, ~láŭ. Dz. . Hulać u karty. Hryń prahulaŭ u karty stoh siena.

Prahuláć III, ~láŭ. Dz. z. Hulać z cackami. Chłopčyk cełу dzień prahulaŭ z cackami.

Prajáva, ~vy. Naz. Niečakanaje j niazvyčajnaje zdareńnie. Heta niejkaja prajava, što sam zajic u viosku prybieh.

Prajdák, ~ká. Naz. Byvałaja, havarkaja, vykručanaja asoba. (Časam žančynu zavuć **Prajdáčka,** ~ki). Voś prajdak heta dziaŭčyna: jina j z vady suchaja vylizia.

Prajdziśviét, ~ta. Naz. Kruciaka, ašukaniec. Hety prajdziśviet viek krutnioj žyvie.

Praklón, ~nu. Naz. Było vierańnie ŭ našych praščuraŭ, što słovy praklonu u peŭnyja časy zbyvajucca. Stražytnyja našy praščury bajalisia praklonu.

Prakvólna. Prs. Raskošna, niaciesna. Na vulicy było prakvolna.

Prálla, ~li. Naz. Žančyna, što pradzie. Pralla naprała try pačynki.

Pramudzіór, ~ra. Naz. Čałaviek zdolny na vydumki, na štuki, na chitryki. Heny pramudzior biaz štuki nikoli nia 'bojdzicca.

Prancaváty, ~taha. Prm. Chvory na prancy (syphylis). Ciapier i prancavatyja ludzi vylečvajucca.

Prány, ~caŭ. Naz. Chvaroba (syphylis). Kab ciabie prancy jeli. (Fal. Klon.)

Prapášci, ~páŭ. Dz. z. Zahinuć. Chto choča prapašci, nichaj jidzie krašci. (Fal. Pryk.)

Prarabíć I, ~bíŭ. Dz. z. Šmat času rabić. Jon tut prarabiŭ piać hadoŭ.

Prarabíć II, ~bíŭ. Dz. z. Nie zarabiŭ, a ŭtraciŭ. Na hetym handli ja prarabiŭ.

Prarakáć, ~káŭ. Dz. nz. Abiacać, prysiahacca. Ty-ž mnie prarakaŭ, što budziš viek dapamahać.

Praréźlivy I, ~vaha. Prm. Mocnaje režučaje vočy śviatło. Prareźlivaja śviatło aŭtamabila aślapiła mianie.

Praréźlivy II, ~vaha. Prm. Mocny, raptoŭny, režučy vušy kryk. Pačuŭsia prareźlivy kryk: "Gvałt! Ludzi ratujcia!".

Prarváć I, ~váŭ. Dz. z. Kali naśpiełaja bolka łopajecca. U chłopca bolka prarvała.

Prarváć II, ~váŭ. Dz. z. Kali pavodka rujnuje hreblu. Adnačasova i hreblu prarvała i most źniasło.

Prasadzíć, ~dzíŭ. Dz. z. Prakałoć. Palaŭničy dzidaj prasadziŭ miadźviedzia.

Prasiany, ~naha. Prm. Pryhatavany z prosy. Dzieci jeli prasianyja krupy.

Prasícicca, ~ciŭsia. Dz. z. Zrabicca redkim jak sita. Portki na kaleniach prasicilisia.

Prásła, ~ła. Naz. Ściah abharodki (płotu, tynu, parkanu, štakietu). Prasły byvajuć daŭžejšyja j karaciejšyja.

Prasnák I, ~ká. Naz. Piečany na skavaradzie z taho samaha ciesta, što j chleb. Na śnidańnia mama śpikła prasnak-skavarodnik.

Prasnák II, ~ká. Naz. Piečyva z dobraj muki z prypravami, jišci na biasiedu. Babula prasnakoŭ napikła na chreśbiny jišci.

Praspáć, ~páŭ. Dz. z. Doŭha spać i pra-

spać toj čas, kali treba było niešta zrabić. Jon siahońnia śnidańnia praspaŭ.

Prasták, ~ká. Naz. Nieadukavany, niavychavany viaskovy sielanin. Mužyk prastak: ńima chleba, ješć prasnak. (Fal. Pryk.)

Prastavałósy, ~saha. Prm. Biaz šapki, biaz chustki niapryčesany. A jon vyskačyŭ z chaty hoły, bosy, prastavałosy. (Fal. Pryk.)

Prastýć, ~týŭ. Dz. z. Stać chałodnym. Gruca prastyła: mažna ješci.

Práśnica, ~cy. Naz. Pryłada ŭviazavać kudzielu dla pradziva. Ciotka dzień-pry-dni siadzić na praśnicy.

Prášpart, ~ta. Naz. Dakumant asoby. Dziadźka zhubiŭ prašpart.

Pratknúcca, ~núŭsia. Dz. z. Prakałocca, prabicca. Aviečka z raźbiehu pratknułasia na kaniec płaciny.

Pratknúć, ~núŭ. Dz. z. Zrabić dzirku. Dzied pratknuŭ kalinavy prutok na cybuk u lulku.

Práŭdzić, ~dziŭ. Dz. nz. Uhadavaje, pakazavaje praŭdu. Zababonnyja ludzi vieruć, što j varožby praŭdziuć.

Praŭdzíva. Prs. Biez many. Dziadźka skazaŭ praŭdziva.

Praŭdzívy I, ~vaha. Prm. Chto nia manić. Hety čałaviek praŭdzivy: jamu možna vieryć.

Praŭdzívy II, ~vaha. Prm. Nadta padobny da niekaha. Hety chłopic — praŭdzivy baćka.

Práva I, ~va. Naz. Zakon, paradak. A jon svajo prava pravia. (Fal. Pryk.)

Práva II, Prs. Prosta. Siaku kryva, — budź prava. (Fal. Kaz.)

Pravadýr, ~rá. Naz. Čałaviek, što kiruje hramadoj. Narod słuchaja svajho pravadyra.

Pravarónić, ~niŭ. Dz. z. Praz niadbałaść prapuścić darahuju časinu. Ja zahledziŭsia na tych chłapcoŭ, i pravaroniŭ, jak aviečki pirabiehli.

Pravarýna, ~ny. Naz. Prachod u płocie, miž kustoŭ i miž hrazkaha bałota. Tam jość u płocia pravarýna, dyk śvińnia ŭ bulbu łazia.

Pravavácca, ~váŭsia. Dz. nz. Šukać prava praz sud ci pierad adminisracyjaj. Jon praz piać hadoŭ pravavaŭsia, pakul na svajim ni pasťaviŭ.

Praviaścí I, ~vióŭ. Dz. z. Ź niekim prajści. Janka pravioŭ vučyciela da čyhunki.

Praviaścí II, ~vióŭ. Dz. z. Pražyć. Todar pravioŭ leta na viosca.

Právicca I, ~viŭsia. Dz. nz. Rabicca lepšym, papraŭlajecca. Paśla daždžu žyta pravicca.

Právicca II, ~viŭsia. Dz. nz. abo — **Pravavácca,** ~váŭsia. Vykručvajecca ad viny, damahajecca prava. Pravicca, jak skurat na 'hni. (Fal. Pryk.).

Právić I, ~viŭ. Dz. nz. Ładzić, papraŭlać. Šaviec praviŭ staryja boty.

Právić II, ~viŭ. Dz. nz. Adpraŭlać nabaženstva. Švitar praviŭ jimšu.

Právić III, ~viŭ. Dz. nz. Apaviadać niapeŭnuju navinu. Maciej praviŭ, što maja być vajna.

Praviérycca, ~ryŭsia. Dz. z. Stracić da siabie davier jinšych ludziej. Kali vieruć, dyk ni pravirajsia. (Fal. Pryk.)

Pravinavácicca, ~ciŭsia. Dz. z. Zrabić vinu, prastupak. Chto pravinavaciŭsia, dyk taho karajuć.

Pravučýć, ~čýŭ. Dz. z. Dać srohaje pakarańnie za raspustu. Ja jaho kali pravuču, dyk jon dzisiatamu zakaža hedak rabić.

Právy I, ~vaha. Prm. Pravy, a nia levy. Heta pravy bot.

Právy II, ~vaha. Prm. Pravy, a nia kosy. Hety dub pravy, ź jaho buduć pałazy.

Prazivác, ~váŭ. Dz. z. Prakryčeć. Niekaha krykam pazbycca. Vy ŭsie na Hłuździka zivali, dyk i prazivali — jaho nima.

Prazplačó. Prs .Fizyčnaje zmahańnie, chto dužej. Našy chłopcy chodajucca najboli prazplačo.

Prazrýsta. Prs. Hlanuć prazrysta, jak-by kołačy vačyma. Kali my raźminalisia, dyk jon tolki hlanaŭ prazrysta, ali ničoha ni skazaŭ.

Prazrýsty, ~taha. Prm. Usio toje praz što śviatło prachodzie. U voziry Bajkala vada nadta prazrystaja.

Prážany, ~naha. Prm. Špiečany pierad połymiem. Hety haroch pražany.

Prážyć, ~žyŭ. Dz. nz. Piačy pierad połymiem. Uviečara budzim pražyć bob.

Pražýć I, ~žýŭ. Dz. z. Zrabić vydatki na pražyćcio. Jon pražyŭ usie svaje hrošy.

Pražýć II, ~žýŭ. Dz. z. Pieražyć. Jon pražyŭ svoj doŭhi viek, a biady nia mieŭ.

Précil, ~la. Naz. Pryjaciel, siabra. U tym kancy vioski našy) precili žyli.

Précilicca, ~liŭsia. Dz. nz. Choča być blizkim, prychilnym. Jon nam nijaki nia svoj, ali precilicca da nas. dyk za heta vam, dzieci, haścinca daje.

Précilka, ~ki. Naz. Siabroŭka, kumpanka. Ja chadziła da svaje precilki.

Próci I. Prs. Naproci, pierad. Dzie złodzi žyvie? — Proci licha na ŭzhoračku. (Fal. Pryk.)

Próci II. Prs. Proci niejčaj voli. Proci jaho paŭstaŭ narod.

Prócma, ~my. Naz. Niejkaja biazdonnaja prorva. Kolki jon nia kryŭdziŭ ludziej, ali svajej procmy ni napchaja.

Próčki, ~čak, ~kaŭ. Naz. Pry niazhodzie z svajimi pajšci da čužych. Stepka ad muža pašła ŭ pročki da siastry.

Prółamka, ~ki. Naz. Prasiečany lod na vialikaj vadzie. Sistra pojdzia da prołamki bializnu pałaskać.

Prómiška, ~ki. Naz. Muka dla śvińniej z błahoha hatunku zbožža. Zmałoli miech promiški.

Prójhranka, ~ki. Naz. Ubytak, strata. My

majim vialikaju projhranku, što haspadarku nabyvali.

Própašć. Prs. Vielmi šmat. Biaz liku. A kolki-ž u jich kurej? — A niaviedaju kolki, ali propošć.

Prósa, ~sy. Naz. Zbožavaja raślina. Dziadźka na pasica pasiejiŭ prosu.

Prósišć, ~ci. Naz. Miesca na krosnach, dzie pałatno miažujecca ź nitkami. Tkalla ślaźmi zmačyła prosišć.

Prótarka, ~ki. Naz. Admysłovaja kryvaja dracina pry kapšuku lulku čyścić. U jaho protarka pryviazana da kapšuka.

Prórva, ~vy. Naz. Biazdonnaja jama. Kolki jany ni biaruć padatku, ali tej svajej prorvy ni ŭtajmujuć dy ŭsio boli pahaniajuć.

Prórvina, ~ny. Naz. Niamocny hrunt na peŭnym miescy. Nia jdzi prosta da raki, bo tam u rudaŭca jošć prorvina, dyk uvališsia. Lepi abyjdzi.

Prósta. Prs. 1) Trymać prosty kirunak. Jedź prosta na darohu. 2) Prosta havaryć, havaryć abjektyŭna. Ja skažu prosta, što ŭsie my tut vinny.

Prósta asádžana kasá. Kali kasa pastaŭlena da akośsia pad prostym kutam. Na rezkaju travu kasu asadžavaj prosta.

Próstaja zákrutka. Zakrutka, što ŭžyvałasia zamiesta klamki. Daŭna u nas u sieńcach byli dźvie zakrutki: prostaja j hłuchaja.

Prósty vuhół. Naš tutejšy vuhoł, dzie kancy biarvion pa piadzi tarčać navonki. Chaty ŭ prosty vuhoł udajucca ciaplejšyja.

Próša! Kl. Uračystaje zaprašeńnie na biasiedach. Proša maładuju basłavić, na pasad sadzić i da šlubu vypravić.

Próvad, ~du. Naz. **Próvady,** ~daŭ. Kali pravodziać pavažnych ludziej, abo niabožčyka. Za ciełam jišoŭ vialiki provad.

Próvidy, ~daŭ. Naz. Pajšci praviedać, pračuć ab navinach, kab sabrać niejkija viestki. Baćka pašoŭ u providy, kab dzie kupić kania.

Próździviry. Prs. Von z chaty. Paŭluk bača, što nipiraliŭki, dyk jon proździviry dy naŭcikača ŭ les.

Prud I, ~du. Naz. Ravok u nizie bandarnaj sudziny, u jaki ustaŭlajecca dno. Tata ŭ cebry prudý vyrazaŭ, a zaŭtra budzia dno ŭstaŭlać.

Prud II, ~du. Naz. Pataŭšcieńnie źvierchu kasy ad samaha nosu da šyjki. Dobraja była koska, ali prud łopnaŭ.

Prúdzić, ~dziŭ. Dz. nz. U vialikaj haračyni hreć bializnu ci adziežu, kab źniščyć vošy, hnidy dy roznyja zaraźlivyja bakteryji. Tam pry łaźni była kamorka prudzić bializnu j adziežu.

Pruhłó, ~łá. Naz. Admysłovaja pałka zasovać kubieł, kab možna było jaho zamykać. Złodzi' złamaŭ pruhło dy pakraŭ kažuchi z kubła.

Prul, ~la. Naz. Hetak źniavažliva nazyvajuć hultajavatych ludziej. Symonavy syny, jak pruli dzień-pry-dni ližać u chaładku.

Prúščyna I, ~ny. Naz. abo — **Prúsy,** ~saŭ. Krajina. Našy płytahony pa Niomnu płyty haniali na Prusy.

Prúščyna II, ~ny. Biełaje pałatno trochi taniej za naš kužal. Z pruščyny pryšyvali kaŭniary j hestki ŭ kuželnyja saročki.

Prut, ~ta. Naz. abo — **Prutók,** ~tká. Nietaŭsty kijok. Ja mamia zrabiŭ vosim prutkoŭ dla nitoŭ u krosny.

Prutók, ~tká. Naz. Kavałak stalnoj draciny. Prutkami robiuć rukavicy.

Prybícca I, ~bíŭsia. Dz. z. Mocna ŭdarycca. Chłopic mocna prybiŭsia, kali ź jabłyny zvaliŭsia.

Prybícca II, ~bíŭsia. Dz. z. Nasiłu pryšci. Miacielica ŭ darozia zachapiła, dyk ledź prybiŭsia damoŭ.

Prybíć I, ~bíŭ. Dz. z. Nia zusim zabić. Ramana na kirmašy prybili, dyk ledź vyžyŭ.

Prybíć II, ~bíŭ. Dz. z. Prymacavać. Tablicu ćvikami prybili da ściany.

Prybíć III, ~bíŭ. Dz. z. Prymusić da raboty. A rabici ni prybici. (Fal. Pieś.)

Prybłudzić, ~dzíŭ. Dz. z. Błudziačy pryšci. Jon u miacielicu prybłudziŭ da vozira.

Prybłukácca, ~káŭsia. Dz. z. Biazmetna jišci dy niekudy prybicca. Niejki niznajomy chłopčyk u našu viosku prybłukaŭsia.

Prybóry, ~raŭ. Naz. Zachady, padrychtoŭka. Ty z svajimi pryborami pakul vyjidziš z domu, dyk ludzi damoŭ buduć jechać.

Prybudóva, ~vy. Naz. Niešta dabudovana da budyniny. U hetaj prybudovia da domu budzia kvatera dla dziadźki.

Prybycień, ~bytniá. Naz. Hultaj, darmajed. Hety prybycień sam nia vyjdzia z chaty, a treba jaho paprasić.

Prybýć I, ~býŭ. Dz. z. Stanie bolej ci bolšym. Vady ŭ race prybyło.

Prybýć II, ~býŭ. Dz. z. Pryjechać. I naš syn prybyŭ na śviata damoŭ.

Prybýčyć, ~čyŭ. Dz. z. Pryšci ci pryjechać z vialikimi ciažkaściami. Hrazata heta, dyk my ledź prybyčyli dachaty.

Prychadniéj. Prs. Lepiej padychodzie, vypadaje. Prychadniej tabie samomu ab hetym u jaho zapytacca.

Prychílna. Prs. Łaskava spačuvalna. Jon prychilna da nas stavicca.

Prychílnik, ~ka. Naz. Spačuvalnik. Silanin prychilnik ŭłasnaj haspadarki.

Prychílny, ~naha. Prm. Łaskavy, zyčlivy, čuły. Jon prychilny da našaj jideji.

Prychínak, ~nku. Naz. Skład, miesca spratu. Pavietka — prychinak dla snašci.

Prychinúcca I, ~núŭsia. Dz. z. Ščylna piaščotna pryslanicca. Dzicia prychinułasia da svaje mamy.

Prychinúcca II, ~núŭsia. Dz. z. Pryšci na dapamohu. Susiedzi prychinulisia i dapamahli ŭ biadzie, kali my chvareli.

Prychinúć I, ~núŭ. Dz. z. Dać prypynak.

Dobryja ludzi prychinuli siratu.

Prychinúć II, ~núŭ. Pastavić u naležnaje miesca suddzio. Prychini cebry z dvara, ato rassychajucca.

Prychinúć III, ~núŭ. Žlohka prycisnuć. Maci prychinuła dzicia da hrudziej.

Prýchvaściń, ~śnia. Naz. Papichač, chto ślepa vykonvaje čužy zahad za maharyč. U kožnaha avanturnika šmat znajdzicca prychvaśniaŭ.

Pry ciéla. Choć i nia syty, ali ni chudy. Toj koń byŭ pry ciela.

Prýcimna. Prs. Ciemnavata. Užo było prycimna, kali my pryšli damoŭ.

Prýcimak, ~mku. Naz. Zmrok. U prycimku ciažka było raspaznać, chto svoj, a chto čužy.

Prycísnaŭ maróz. abo — **Cíśnia maróz.** Kali pačaŭsia vialiki maroz. Prycisnaŭ maroz: treba na dzień pa dva razy ŭ pieču palić.

Prycíšyć, ~šyŭ. Dz. z. Zaspakojić. Pryciš tam, baćka, dziaciej, ato kryku narabili.

Pryćmić, ~míŭ. Dz. z. Zrabić trochi ciamniej. Pryćmi tam trochi lampu.

Prýčapka, ~ki. Naz. Biezpadstaŭnaje abvinavačańnie. I za ščepku znajdzicca pryčepka... (Fal. Pryk.)

Pryčásny, ~naha. Prm. Maje dačynieńnie. I Marcin pryčasny da hetaha handlu.

Pryčáśnik, ~ka. Naz. Udzielnik. I jon byŭ pryčaśnikam hetaj cheŭry.

Prýčča, ~ča. Naz. Dziciačaja chvaroba, kali dzicia chudoje j słaba raście. U hetaha dziciaci pryčča: treba, kab babula jamu pryčča vymiryła.

Pryčynícca I, ~níŭsia. Dz. z. Trochi pryčynić dźviery. Ja pryčyniŭsia ŭ taku dy staŭ viejić žyta.

Pryčynícca II, ~níŭsia. Dz. z. Stacca pryčynaj. I ty pryčyniŭsia majej biadzie.

Pryčyniástaja, ~taha. Prm. Šuło da jakoha pryčyniajucca varoty ci dźviery. Pryčyniastaja šuło abvaliłasia.

Pryčynić, ~niŭ. Dz. z. Niazusim začynić. Pryčyni varoty, kab viecir nia viejiŭ u tok.

Pryčýtavać, ~vaŭ. Dz. nz. Pry płačy naraśpieŭ vykazvać słovy žalu. Jina płakała i pryčytavała pa dziciaci.

Prydabýć, ~býŭ. Dz. z. Nažyć, dastać, ahadać. Ryhor pajechaŭ u zarabotki, prydabyŭ hrošy j kupiŭ sabie sialibu ziamli.

Prydácca, ~dáŭsia. Dz. z. Zhadzicca, spatrebicca. Zašanuj ślazinku, niekali prydasca. (Kal.).

Prydánka, ~ki. Naz. Pasada ŭ viasielnaj družynie. Prydanačka maładaja ŭ vakienačka pahlidaja. (Fal. Pieś.)

Prydátak, ~tku. Naz. Dapłata pry miaňiańni. Dziadźka pamianiaŭ koni j daŭ dvaccać rubloŭ prydatku.

Prydbać, ~báŭ. Dz. z. Ahadać, nabyć. Kali jon što j maje, dyk jon prydbaŭ usio svajim mazalom.

Prydóbrycca, ~bryŭsia. Dz. z. Prykinucca dobrym. Jakim prydobryŭsia da ciotki, kab taja hrošy pazyčyła.

Prydráć, ~ráŭ. Dz. z. Dračkaj zrabić ryski na biarnie. Ciesil prydraŭ biarno.

Prydúmać, ~maŭ. Dz. z. Vydumać, vynajści. Adam prydumaŭ navod na vaŭka.

Prydúrak, ~rka. Naz. Durnavaty čałaviek. Z hetaha prydurka ŭsie kpiać.

Prydzírak, ~rka. Naz. Uzarany dzirvan ci łoh. Na prydzirku lon pasiejim.

Prydźgáć, ~gáŭ. Dz. z. Šparka prybiehčy. Pilip zavidna prydźgaŭ damoŭ.

Pryhádavać, ~vaŭ. Dz. z. Prydumlać. Nachodzić vyjścia. Kožny pryhadvaje svajmu horu. (Fal. Pryk.)

Pryhałavášak, ~ška. Naz. Piarečnaja palena pad dryvami ŭ piečy. Pierš pałažy pryhałavaški, a potym pirakładaj drovy dy padpalvaj.

Pryhaniáty, ~taha. Naz. Asoba, što nahladaje, kab rabotniki dobra pracavali. Siahońnia nad žniejami stajaŭ prahaniatym laśnik Byčkovič.

Pryharaváć, ~váŭ. Dz. z. Trochi pryciarpieć hora. Łukaš pryharavaŭ pakul dzieci padnialisia.

Pryharnúć, ~núŭ. Dz. z. Blizka prysunuć. Pryharni žar da harška, dyk bardziej bulba zahatujicca.

Pryhlidacca, ~dáŭsia. Dz. nz. Pilna hladzieć. Čaho ty pryhlidajišsia: ty musia niečaha šukajiš.

Pryhlédzicca I, ~dziŭsia. Dz. z. Asłabić zrok pry čytańni ŭ pryciemku. Ja ŭžo pryhledziŭsia j ni mahu boli čytać.

Pryhlédzicca II, ~dziŭsia. Dz. z. Uvažliva hladzieć. Pryhledźsia tolki da jich pilna. (J. Koł.)

Pryhlédzić, ~dziŭ. Dz. z. Dahledzić, dapilnavać. Ja pryhledziŭ, kudy lis schavaŭsia.

Pryhłynúć, ~núŭ. Dz. z. Pryniać stravu ŭ straŭnik. Hádzina pryhłynuła myš.

Pryhón, ~nu. Naz. Prymusovaja praca. Našy silania rabili pryhon.

Pryhóńnik, ~ka. Naz. Paniavoleny sielanin, jaki pracuje na svajich pryhniatalnikaŭ. Spuści, Boža, abłačynu pryhońńiku na adpačynu. (Fal. Pieś.)

Pryhrébak, ~bka. Naz. Na łahu pry pachani ŭzvyšša. Na pryhrebku parasło łapušystaja ščaŭja.

Pryhrébicca, ~cy. Naz. Nasypanaja ściežka praz mokry łoh. Jidzi pryhrebicaj, dyk noh ni zamočyš.

Pryhrúnić, ~niŭ. Dz. z. Uhavaryć, prymusić. Ja Pryhruniła chłopca jiści da škoły.

Pryjáć, ~jáŭ. Dz. nz. Dobra zyčyć, spačuvać. Todaraŭ parabak pryjaja haspadarca, jak i svoj simianin.

Pryjázny, ~naha. Prm. Dobrazyčlivy. Jon dla nas pryjazny: my ŭ heta vierym.

Pryjéścisia, ~jéŭsia. Dz. z. Zbrydła, apra-

civieła. Heta ryba ŭžo pryjełasia.

Pryjmácca, ~máŭsia. Dz. nz. Kłapacicca, biedavać. Ni pryjmajsia, ni biary da hałavy, bo z kožnym heta moža zdarycca.

Prykaráskacca, ~kaŭsia. Dz. z. Pryčapicca, pryviazacca. Da mianie prykaraskaŭsia niejki pjany, adnoma, kab ja jaho padvioz.

Prykarchnúć, ~núŭ. Dz. z. Zamhnuć, źviaści vačyma, zadramać. Pakul vy papałudnavajicia, dyk ja trochi prykarchnu.

Prykaréć, ~réŭ. Dz. z. Kali mocna prysochnie brud. Zacirka prykareła da miski.

Prykarúzicca, ~ziŭsia. Dz. z. Nachabna pryčapicca. Heny pjany da mianie prykaruziŭsia, dyk ja musiŭ schinucca z pavidoku.

Prykasácca, ~sáŭsia. Dz. z. Pryčapicca, prystać. Čaho ty prykasaŭsia da mianie? Adkaśnisia!

Prykázy, ~zaŭ. Naz. Słovy-dadatki pry hutarcy, a časami j biezsansovyja, jak: capułapu, avoś-dy-niaboś, šejny-marejny. Jon zdatny tolki na prykazy.

Prykázavać, ~vaŭ. Dz. nz. Havaryć z prykazkami, z prymaŭkami, z prykazami. A jon i skaža j prykaža, a ŭsie až kładucca ad śmiechu.

Prykidácca I, ~dáŭsia. Dz. nz. Kali bolka hnajicca, naryvaje. Ranka była maleńkaja, ali zamačyŭ, dyk prykinułasia.

Prykidácca. II, ~dáŭsia. Dz. nz. Prystavicca niečym jinšym. Kali jahonyja chitryki stali razhadavać, dyk jon durniam prykinaŭsia.

Prykidáć I, ~dáŭ. Dz. nz. Prymušać dahladać. Čamu jany mnie adnamu prykinuli starych baćkoŭ chavać.

Prykidáć II, ~dáŭ. Dz. z. Prybudavać. Prydzicca da sianiec chleŭ prykidać.

Prykiémić, ~miŭ. Dz. z. Zaŭvažyć. Ja prykiemiŭ taho čałavieka.

Prykínucca, ~naŭsia. Dz. z. Dałažyć svaju častku. I ja prykinusia da vašaj składčyny.

Prykínuć, ~naŭ. Dz. z. Dadać, dałažyć. I Jezup Hałuška try hrošy prykinia.

Prykłádna. Prs. Vuzorna. Pakazova. Jon pracuja prykładna.

Prykłádny, ~naha. Prm. Suhučny. Kali vierš prykładny, dyk jaho lohka i napamić vučycca.

Prýkładziny, ~naŭ. Naz. Paminki pa niabožčyku j dasypańnie jahonaj mahiłki. U našych susiedziaŭ siahońnia prykładziny pa baćku.

Prykórčyć, ~čyŭ. Dz. z. Padciahnuć, sparalizavać. Michasiu prykorčyła nahu.

Prykusí jizyká. Papiaredžańnie dzicia ci padletka, kab ni vychvalvaŭsia sakretu ci pustoha nie havaryŭ. A ty, žabućka, prykusi jizyka.

Pryléhčy I, ~lóh. Dz. z. Lehčy na karotki čas. Baćka pryloh adpačyć.

Pryléhčy II, ~lihłá. Dz. z. Zacisnuć dzicia ŭ časie snu. Agata prylihła svaju dziaŭčynku. (Byvajuć takija vypadki, što matka biare na łožak pakarmić dzicia. Pry hetym sama zaśnie dy hrudździu zaduša dzicia.)

Pryléžyć, ~žyŭ. Dz. z. Doŭha lažać, prybutnieć. Heta pałatno pryležyła.

Prylíka, ~ki. Naz. Pryčyna. Tolki, kab ličyłasia. Jon tolki dla pryliki paprasiŭ mianie na viasiella, bo viedaŭ, što ni pajdu.

Pryłáda I, ~dy. Naz. Prystrojstva. Adam zrabiŭ pryładu kamieńnia ŭhoru na ścianu padymać.

Pryłáda II, ~dy. Naz. Padrychtoŭka. Ty z hetkaj svajej pryładaj siońnia z domu nia vyjidziš.

Pryłádzicca, ~dziŭsia. Dz. z. Padrychtavacca. My ŭžo pryładzilisia da śviata.

Pryłáźnik, ~ka. Naz. Sienački pry łaźni. U pryłaźniku baby lon mnuć.

Prymáčka, ~ki. Naz. Žančyna, jakaja na svaju haspadarku ŭziała muža. Naša prymačka ŭžo krosny asnavała.

Prymáka, ~ki. Naz. Mužčyna, što pryšoŭ na žončynu haspadarku. Prymacki — chleb sabacki. (Fal. Pryk.)

Prymaścícca, ~ciŭsia. Dz. z. Pryładzicca, zrabić padrychtoŭku. Stalar prymaściŭsia da ściany ŭstaŭlać vokny.

Prýmaŭka, ~ki. Naz. Pry hutarcy dadavać słovy, jakija nia majuć suviazi z tekstam movy, prykładam: značycca, jak toj kazaŭ, chłopču. My ŭsie,, jak toj kazaŭ, ni śviatyja.

Prymiéška, ~ki. Naz. Niešta prymiešana. U hetym žycia jošć prymieška pšanicy.

Prymírgavać, ~váŭ. Dz .z. Pryraŭnavać. Ciž možna prymirgavać maju siłu da tvajej.

Prymšýć, ~šýŭ. Dz. z. Pry pabudovie draŭlanaha budynku nakładać mochu na biarno dy pryciskać jaho druhim biarnom. My siońnia prymšyli dziesić viancoŭ chaty.

Prymús, ~ su. Naz. Paniavolenie. Ciažka žyć pad čužackim prymusam.

Prýmy, ~maŭ. Naz. Žanimstva z pierachodam na žanočuju haspadarku. Našamu susiedu zdarylisia dobryja prymy.

Prynáda, ~dy. Naz. Padkładajecca niešta łasaje, kab źviaści źviera ci ptušku. Vaŭku na prynadu pałažyli parasia.

Prynádzić, ~dziŭ. Dz. z. Dać źješci źvieru niašta smačnaje, kab jon na heta miesca bolej prychodziŭ. Zajca prynadzili snopam aŭsa.

Prynámsia. Prs. Zamiesta: najmieni, chacia-b. Ja ad jaho (staroha) nijakaj raboty ni chaču, kab jon prynamsia, choć chaty dahledziŭ.

Prynaravíć, ~víŭ. Dz. z. Zdarycca, vypała. I prynaraviła-ž hetamu vozu u łužynia abiarnucca.

Pryniácca I, ~niáŭsia. Dz. z. Ustrojicca na pracu. Kab nam udałosia pryniacca na pracu na chvabryku.

Pryniácca II, ~niáŭsia. Dz. z. Pryžyć, pryraści sadovym halinkam da pnia dzički. Maje ščepy ŭsie prynialisia.

Pryniáć I, ~niáŭ. Dz. z. Aharnuć, achapić. Mianie pryniaŭ strach, kali ja pačuŭ za ścianoj vyćcio vaŭkoŭ.

Pryniáć II, ~niáŭ. Dz. Uziać da siabie. Ja pryniaŭ miech z darohi.

Pryniáć III, ~niáŭ. Uziać na svoj košt. Tyja vydatki ja pryniaŭ na siabie.

Pryniasióny, ~naha. Prm. Kali žančyna jišła zamuž z dziciam ci kali jana jišła zamuž u ciažku, dyk toje dzicia zavuć pryniasionaje. Heny bolšy chłopčyk ni haspadaroŭ syn, ali pryniasiony.

Pryniátak, ~tku. Schovišča, vyhada. Nia ryjcia staroj chaty ŭsio-ž budzia svoj pryniatak na sudździo, na kudzielu.

Pryniésiny, ~naha. Prm. Toje, što prynieśli. Pryniesiny chleb pałažy na palicy.

Pryníknuć I, ~ník. Dz. z. Prytuliŭsia. Zajčyk prynik u baraziончy.

Pryníknuć II, ~ník. Dz. z. Pryhledzicca. Jina prynikła da svajho šviva.

Prynúka, ~ki. Naz. Prymus, patrabavańnie. Ciažka žyć viek pad čužoj prynukaj.

Prypádak, ~ku. Naz. Abmirańnie (Epilepsia). U hetaha dziciaci prypadak.

Prýpadź, ~dzi. Naz. Pad'zolistaja ziamla, što daždžu bajicca j sušy. Na hetaj prypadzi chiba pad hod avies paraście.

Prypáravać, ~vaŭ. Dz. nz. Kali haračynia j parnaść. Niešta stała pryparavać, ci nia pojdzia tolki doždž.

Prypás, ~su. Naz. Uručča. Pryładździe da abarony. Nočy biz nijakich prypasaŭ jechać u darohu ni advažajsia.

Prypáści, ~páŭ. Dz. z. Prytulicca. Prycisnucca. Silanin prypaŭ hrudźmi da syroj ziamli j zapłakaŭ.

Prypáści rasój. Ad rasy advilžeła. Stała miakkim. Siena prypała rasoj.

Prypáścić, ~ciŭ. Dz. z. Prypilnavać. Ja prypaściŭ, kali jon adzin hnaŭ vały dy adabraŭ svaju puhu.

Prýpičak, ~čka. Naz. Pierad piečču prymurak-placoŭka, dzie staviać harški pakul jich sunuć u pieč. Na prypičku, na trynožku pikłasia jaječnia.

Prypiórci I, ~pior. Dz. z. Prychinuć, pryłanić. Prypry miech da ściany.

Prypiórci II, ~piór. Dz. z. Šparka prybiehčy. Čamu ty tak zarańnia prypior siudy.

Prypiórci III, ~rła. Dz. z. Sobiła, nadaryłasia. Prypiorła jamu ŭ hetkaju słotu jechać u darohu.

Prypłód, ~du. Naz. Pryrost maładoha pakaleńnia. Prypłod pašoŭ za płot. (Padoch).

Prypół, ~łá. Naz. 1) Niečaha nabrać u padoł pieradnika, spadnicy, saročki. Baby prypałami vynosili travu ź lonu. 2) Nohi vyšej kaleniaŭ pryı siadzieńni. Jina na prypale mieła maleńkaja dzicia.

Prypółak, ~łka. Naz. Zialeznaja błanka ŭ sasie, pa jakoj adkidajecca dalej śkiba z sachi. Chłopic aruču zhubiŭ prypołak.

Prypráva, ~vy. Naz. Dadatak da stravy. Mama kupiła roznaj prypravy dla kiłbas.

Prýpražka, ~ki. Naz. Dapamožny koń, što pryprahajecca zboku ahłabiennaha. Bułanaha pastaŭ na pryprażku.

Pryprúdzić, ~dziŭ. Dz. z. Kali pałatno ŭ kasie łopnie, dyk ślosar pobač z prudam stavie zialeznuju łapku. Maja kasa ŭ piacie łopnuła, dyk ślosar pryprudziŭ.

Pryrámki, ~kaŭ. Naz. Daŭniej, kali šyli kašuli, dyk na plačy ad rukava da kaŭniara pryšyvali pałoski pałatna kala 4-roch cm ušyrki. Pryramki stavili najboli z pryščyny.

Pryraŭnavácca, ~váŭsia. Dz. z. Zraŭniacca, być roŭnym. Jon-ža nia moža da ciabie pryraŭnavacca ni z bahaćciam, ni ź viekam, ni z siłaj.

Prysiádzisty, ~taha. Prm. Nizki, taŭsty, mocny. Prysiadzistyja ludzi byvajuć dužymi j tryvałymi.

Prýsak, ~sku .Naz. Haračy popieł z maleńkimi raspalenymi vuhalčykami. Dzieci ŭ haračym prysku piakli bulbu.

Prysiélla, ~la. Naz. Miesca, dzie raźlahlisia sialiby. U jich ziamli mała, ali žuvuć u dobrym prysielli: pry vadzie, pry lesia j miastečka blizka.

Prysiénak, ~nka. Naz. Prybudova pierad siencami. Viadro z vadoj u prysienku.

Prysílić, ~liŭ. Dz. z. Prymusić. Jon mianie prysiliŭ hetu čarku vypić.

Prysiółak, ~łka. Naz. Zaścienak. Pasielišča z 2 - 5 chat. Naša vioska razsialiłasia na prysiołki.

Pryskóryć, ~ryŭ. Dz. z. Pryśpiašyć. Treba pryskoryć budovu domu.

Pryskrýnak, ~nka. U kancy jiskryni pad viarchom maleńkaja jiskrynačka dla padrabiazkaŭ. Jihołki, nitki, guziki ŭ pryskrynku.

Prysmáki, ~kaŭ. Naz. Łasaja, smačnaja ježa. Jina na prysmaki hrošy tracia.

Prysnáścicca, ~ciŭsia. Dz. z. Uładzicca, prydumać, znajści mažlivaść. Jak heta jon prysnaściŭsia žyvoha zajca złavić.

Pryspáć, ~páŭ. Dz. z. Spryčynicca, kab niechta zasnuŭ. Jina dzicia pryspała, a potym stała ŭ piečy palić.

Prystáć I, ~táŭ. Dz. z. Pryčapicca, pry viazacca. Čaho ty prystaŭ da mianie.

Prystáć II, ~táŭ .Dz. z. Umarycca j nie mahčy jšci. Jon zusim prystaŭ.

Prystáć III, ~táŭ. Dz. z. Prylipnuć. Hlej prystaŭ da botaŭ.

Prystáć IV, ~táŭ. Prypynicca. Płyt prystaŭ da bierahu.

Prystáć u pień. Stać nieparušnym jak pień. Ja prystaŭ u pień i ni mahu jšci.

Prystáć u prýmy. Ažanicca dy žyć na žončynaj haspadarcy. Susiedni syn prystaŭ u prymy da ŭdavy.

Prystáńnia, ~nia .Naz. abo **Prystánišča,** ~ča. Prypynak dla stałaha žyćcia. Jon šmat dzie chadziŭ, ali nidzie prystańnia ni znašoŭ.

Prystarácca, ~ráŭsia. Dz. z. Znajšci, dabyć. Treba prystaracca nasieńnia bobu.

Prýstaŭka, ~ki. Naz. Dadatak da kuplenaj rečy. Kali mama jačmieniam nasypała ciorlicu, dyk paliŭnik daŭ prystaŭki maleńkaju misačku.

Prystaŭlácca, ~láŭsia. Dz. nz. Pakazvać siabie nia hetkim, jakim jošć. A jon prystaŭlajicca durniam, što byccam jon ničoha nia viedaja.

Prystaŭléńnia, ~nia. Naz. Sceničny pakaz mastackaj dzieji. Dzieci ŭčora chadzili na prystaŭleńnia.

Prystójić I, ~jiŭ. Dz. z. Prytaptać, umiasić. Statak prystojiŭ sałomu na hnoj.

Prystójić II, ~jiŭ. Dz. z. Dahledzić, dapilnavać. Haspadar prystojiŭ, kab cieśli dobra zymšyli chatu.

Prystójny, ~naha. Prm. Pavažny, spraviadlivy, dabradušny. Hety dziadźka — čałaviek prystojny: jon kožnamu paradzia j dapamoža.

Prystrygáć, ~gáŭ. Dz. nz. abo — **Prystryháć,** ~háŭ. Upikać, prytykać. Jina mnie prystryhaja, što ja jiz žnivam pryzastałasia.

Prýstup, ~pu. Naz. Padyjšci. Ja chacieŭ zapytacca ŭ jichnaha načalnika, ali dzie tam: da jaho j prystupu nima. 2) Mahčymašć daleźci. Tut birahi hrazkija, dyk da raki prystupu nima.

Prystúp! Kl. Kryk na kania, kab da niečaha padstupiŭ. Kryčy na kania, — Prystup! — dyk jon prystupicca da płotu, a ty tady siadziš na jaho.

Prystúpak, ~pka. Naz. Vina. Chto zrabiŭ prystupak, taho j pakarajuć.

Prystúpka, ~ki. Naz. Adna doščačka na schodach ci ganku. U hetym ganku try prystupki.

Prystúpna. Prs. Lohka stupać, dobra jšci. Prystupna jšci ŭ łapciach pa zamierzłym bałocia.

Prystýć, ~týŭ. Dz. z. Prymierznuć. Viadro prystyła da lodu.

Prysvójčycca, ~čyŭsia. Dz. z. Zrabicca svojskim. Dzikaja kačka prysvojčyłasia.

Prysvójić, ~jiŭ. Dz. z. Čužuju reč nazvać svajej. Susied prysvojiŭ maju rydloŭku.

Pryśpiéć I, ~piéŭ. Dz. z. Prybyć na parú. I jany pryśpieli na viačeru.

Pryśpiéć II, ~piéŭ. Dz. z. Być vartym, daraŭniacca. Pryśpieŭ jon da Janki z rabotaj. (Jon da Janki z rabotaj nie zraŭniajecca).

Prýśvitak, ~tka. Naz. Pieraddzień vialikaha śviata. U pryśvitki rychtujucca da śviataŭ.

Prýšamić, ~ci. Naz. ž. r. Niazvyčajnaja źjava. Heta pryšamić niejkaja, kali kury stali ješci na hradach cybulu.

Pryščamíć, ~miŭ. Dz. z. Časova prymacavać. Pierš pryščami łatačku da dzirki a potym budziš pryšyvać jaje.

Pryščapíć I, ~píŭ. Dz. z. Da dzički prystavić sučok sadovaha dreva. Dziadźka ŭžo pryščapiŭ usie našy dzički.

Pryščapíć II, ~píŭ. Nałažyć na ranku vośpiennaj vakcyny. Doktar pryščapiŭ vospu ŭsim vučniam.

Pryščép, ~pa. Naz. Taja jabłynka ci jihruška na jakoj pryžyŭ prystaŭleny sučok sadovaha dreva. My ŭžo ŭsie svaje pryščepy rassadzili.

Prýščycca, ~čyŭsia. Dz. nz. Pačynaje hatavacca. Var na zacirku pryščycca.

Prýščynak, ~nka. Naz. abo — **Pryščyk,** ~ka. Maleńkaja bolka. Niejki pryščynak sieŭ na nosia.

Pryšpáryć, ~ryŭ. Dz. z. Šparka pahnać, šparka pajechać, šparka pabiehčy. Ty pryšpar kania: moža ad daždžu ŭciačom.

Pryšlí da zhódy. Damovilisia. My ź jim pryšli da zhody: ja dapłaču jamu za toj dom jašče čatyry sotki.

Pryšló da ŭspadóby. Pryšło da gustu. Mnie pryšoŭ da ŭspadoby toj dom.

Prýšvy, ~vaŭ. Naz. Da starych chalaŭ pryšyty novyja hałoŭki botaŭ. Da hetych chalaŭ šaviec daść novyja pryšvy.

Prýtačkam. Prs. Prytykajučysia na karotki čas na rabotu. Tata prytačkam zrabiŭ hetu kodź.

Prytačýć, ~čýŭ. Dz. z. Pryrabić, kab było daŭžej. Prytačy jašče dźvie kasłaŭki pianki dy vi dalej aborku.

Prytálka, ~ki. Naz. abo — **Prytálina,** ~ny. Łacina adtałaj ziamli z-pad śniehu. Na prahalinia prytalinka. (Fal. Pieś.)

Prytknúcca, ~núŭsia. Dz. z. Dakranucca. Prytknuŭsia da piečy j spaliŭ rukavo.

Prýtny, ~naha. Prm. Stromki. Tam byŭ pry darozia prytny ŭzhorak.

Prytulícca I, ~líŭsia. Dz. z. Ščylna prychinucca. Aziabły chłopčyk prytuliŭsia da piečy.

Prytulícca II, ~líŭsia. Dz. z. Najci prypynak dla žyćcia. Stary prytuliŭsia ŭ svajho bratanca.

Prytúłak, ~łku. Naz. Ustanova, dzie biezdapamožny čałaviek (stary, mały ci chvory) prypyniajecca na žyćcio. Tut prytułak dla dziaciej.

Prytykáć, ~káŭ. Dz. z. Rabić niapryjemny napamin. Jon ustaŭnia mnie prytykaja, što ja tapor zhubiŭ.

Prytykáć nos. Źviartacca za patrebaj. Treba jamu daravać hetu škodu, bo i nam da jaho treba prytykać nos.

Prytýki, ~kaŭ. Naz. abo — **Prytýčki,** ~kaŭ. Niapryjemnyja abraźlivyja zaŭvahi. Jon mnie ustaŭnia prytyčki straja, kali ja dzie pamylusia.

Pryvábić, ~biŭ. Dz. z. Źviašci, zamanić. Jon pierš pryvabiŭ zajca, a potym jaho zastreliŭ.

Pryvábliny, ~naha. Prm. Abmanieny, pryklikany. Pryvablinaju ptušku lohka zastrelić.

Pryvárak, ~rku. Naz. Krupy, bob, haroch i ŭsia muka, apračа žytniaj. Tam u vadnej canie krupy j pryvarkovaja muka.

Pryvarýć I, ~rýŭ. Dz. z. Niazusim zvaryć. Jina trochi pryvaryła krupy j pastaviła nastoł ješci.

Pryvarýć II, ~rýŭ. Dz. z. Prymacavać, prykavać zialeza. Kaval pryvaryŭ novy zavuzak da palicy.

Pryviaśćí I, ~viłá. Dz. z. Radzić. Biełaja kozočka pryviła dvoja kaziniatak.

Pryviaśćí II, ~vióŭ. Dz. z. Viaści na povadzie. Babulka pryviła z pašy karovu.

Prývizka, ~ki. Naz. Remeńčyk, što capiłno cepa pryviazana da huža i hetaksama remieńčyk, što huž cepa pryviazany da bičoŭki. U majim cepia abiedźvia pryvizki parvalisia.

Prýviź, ~zi. Naz. Łancuh, što naviazany sabaka. Sabaka stajić na pryvizi.

Pryviétlivy, ~vaha. Prm. Prychilny, łaskavy, dabradušny. My spatkali niejkaha pryvietlivaha čałavieka. Jon nam skazaŭ dzie abyjci toja bałota.

Pryviétna. Prs .abo —**Pryviétliva.** Łaskava, prychilna, dalikatna. Hety haspadar z usimi padarožnymi pryvietna abychodzicca.

Pryvykáć, ~káŭ. Dz. nz. Asvojicca, prystasavacca da novaha miesca ci novaha žyćcia. Ci dobra čorcia ŭ bałocia? — A jak pryvyk, dyk i dobra. (Fal. Pryk.)

Pryzastácca, ~táŭsia. Dz. z. Trochi zastacca. Sa žnivam my trochi pryzastalisia.

Pryźmó, ~má. Naz. Pryviazka jarma da dyšla sachi. Tvajo pryźmo parvałasia.

Pryzvólicca, ~liŭsia. Dz. z. Dać zhodu pry-niać łasku. Ja chacieła kamornika paprasić na połudzin, dyk jon ni pryzvoliŭsia.

Pryžýć I, ~žýŭ. Dz. z. Užycca, stać raści. Pirasadžany pryščep pryžyŭ i raście.

Pryžýć II, ~žýŭ. Dz. z. Dažycca. Ja na hetaj sialibia da torby pryžyŭ.

Psavácca, ~váŭsia. Dz. z. Robicca tuchłym. Žyta ŭ zasieku psujecca.

Psaváć, ~váŭ. Dz. nz. Rabić niapryhodnym. Majstra, majstra, nia psuj klin. (Fal. Pryk.)

Pstrýčka, ~ki. Naz. Udaryć z napružanaha palca. Daj jamu pstryčku.

Pstryk! Kl. Hukapierajmańnie ad udara pstryčki. Pstryk! jamu pstryčku ŭ łob.

Puchlák, ~ká. Naz. Taŭsty, puchły. Heny chłopic taŭsty, jak puchlak.

Puchlikaváty, ~taha. Prm. Taŭsty, jak spuchły. Jejnyja ruki puchlikavatyja.

Puchlína, ~ny. Naz. Spuchłaje cieła. U jaho puchlina na nahach.

Pučók I, ~čká. Naz. Źviazak halinak, ci bylla. Tam ližaŭ pučok krasak.

Pučók II, ~čká. Naz. Pataŭścieńnie na kalivie žyta, kali jano maje vypłyvać. Žyta užo ŭ pučkach, zaraz budzia vypłyvać.

Pud I, ~da. Naz. Vaha roŭna 16 kiłohram. My kupili dva pudy žyta.

Pud II, ~du. Naz. Społach žyviołaŭ. Hety koń bajicca pudu.

Púdzić, ~dziŭ. Dz. nz. Strašyć žyviołu. Antoś spudziŭ kania, dyk ja zvaliŭsia.

Púdziła, ~ła. Naz. Strašydła pužać kurej. Dzieci na hradach pastavili pudziła.

Púhać, ~haŭ. Dz. nz. Prahna pić. Dosia vam, dzieci, puhać hetu saładuchu.

Puk I, ~ku. Naz. Bylinka raśliny, ź jakoj budzie cvet. Kačany kapusty ŭ puk pašli.

Puk II, ~ku. Naz. Vialiki źviazak łučyny; rakity, zmałočanych kanapiel. Dzied naščapaŭ u zapas dziesić pukoŭ łučyny.

Puk zimý. Samaja siaredziny zimy. U pačatku lutaha puk zimy.

Pukáty, ~taha. Prm. Reč, što pasiarod taŭściejšaja, jak uhare j nadole. Tam stajaŭ pukaty stoh siena.

Pukaváty, ~taha. Prm. Sudzina, što na siaredzinie šyrej. Pryniasi pukavaty słojik.

Puláty, ~taha. Prm. Kali vočy vialikija dy naviersie siadziać. Ach, ty, ščaniotka pulataja, chto-ž ciabie navučyŭ hetkija słovy kazać? (Fal. Łaj.)

Pulzétki, ~tak. Naz. Trykatažny vyrab z ciopłych nitak, što nadziajuć na ceŭki ruk. Naš Janka zaŭsiady zimoj nasiŭ pulzetki.

Púnia, ~ni. Naz. Budynina, u jakoj składajuć snapy, siena i charč dla statku. Uviazi kalaśnik siena ŭ puniu.

Pup I, ~pa Naz. Žyłapadobny motuz ŭ novanarodžanych dziaciej i žyviołaŭ. Baba-pupareźnica adrezała pup dziciaci.

Pup II, ~pa. Naz. abo **Pupiół,** ~płá. Drevapadobnyja prutočki, jakimi sadavina prymacavana da halinki. Dzieci abirali višni z pupami.

Pupareźnica, ~cy. Naz. Baba, što prysutničaje pry rodach i adrazaje pup maładzionku. Baba pupareźnica na chreśbinach ŭ vialikaj pašanie.

Pupók, ~pká. Naz. Ručka ŭ kasie, što kasiec trymaje pravaj rukoj. Pupok u kasie musia być na vyšyni kascovaha pupa.

Pupúška I, ~ki. Naz. Bułavačka na halinca, ź jakoj viasnoj vychodziać liściki i cvet. Užo pupuški na drevach pokajucca.

Pupúška II, ~ki. Naz. Miakkaja častka kanca palca. Tata pamaroziŭ pupuški na palcach.

Pupúška III, ~ki. Naz. Bułavačka ŭ žančyny na kancy hrudzi. Ja svajho małoha ŭžo adučyła, bo zubki maja, dyk pupuški pa'bkusavaŭ.

Puskáć I, ~káŭ. Dz. nz. Dazvalać. Tata mianie puskaja jišci vučycca.

Puskáć II, ~káŭ. Dz. nz. Kidać pošybniem. Piatruś puskaja kaminiam na sabaku.

Pustabiáka, ~ki. Naz. Pusty čałaviek, što j robie pustoje j havora pustoje. Zmoŭkni ty, pustabiaka, bo brydka słuchać tvajej hutarki.

Pustabróch, ~cha. Naz. 1) Sabaka, jaki to tam to siam biez patreby zabreša. Sabakipustabrocha j haspadar nia lubia. 2) Čałaviek, jaki niejkuju manu puskaje ŭ śviet. Jon to

kazaŭ, ali chto-ž paviera hetamu pustabrochu.

Pustachód, ~da. Naz. 1) Asoba, što šmat chodzie, kab niešta dabyć, dastać abo kab załahodzić niejkuju spravu, ale niedasiahaje mety. Heny pustahod šmat chadziŭ, ali ničoha nia vychadziŭ. 2) Vałacaka, šta biaz mety vandruje pa śviecie, aby pražyć. Niejki pustachod u dziadźki načuja.

Pustacvét, ~tu. Naz. Cvet, ź jakoha nasieńnia nia ŭtvarajecca. Usie cvaty pustacvety,— adzin vasiločyk... (Fal. Pieś.)

Pustadómak, ~mka. Naz. Siemianin, jaki nia pryjaje domu, ale ciahnie z domu. Ciažka žyć tam, dzie ŭ chacia jość pustadomak.

Pustahłúm, ~ma. Naz. Chto bieskarysna marnuje hrošy ci jinšyja kaštoŭnyja rečy. Heny pustahłum praz paŭhoda rasšoryŭ haspadarku.

Pustalhá, ~hí. Naz. Asoba z niedarečnaj pustoj hutarkaj. Heny pustalha sam nia viedaja, što placie.

Pustamałót, ~ta. Naz. Čałaviek, što biaz sensu havora, kryčyć. Heny pustamałot svajim krykam usich zahłušaja.

Pustapásam I, Prs. Vypuščany statak na pašu biez pastucha. Vosianiaj u nas koni pa poli chodziuć pustapasam.

Pustapásam II, Prs. Kali dzieci puščany na volu biez dahladu starejšaha. Što heta za baćki, što dzieci pa viosca ad chaty da chaty chodziuć pustapasam.

Pustašýć, ~šýŭ. Dz. nz. Nieškadujučy źniščać. Čužyncy pustošuś našy lasy.

Pustaváć, ~váŭ. Dz. nz. Być niezaniatym. Unas adzin pakoj pustuja.

Pustéča, ~čy. Naz. Adzinoctva, biazucieśnaść. Pusteča aharnuła maju dušu.

Pustélnia, ~ni. Naz. Vialikaja j niaŭtulnaja chata. Ja ŭ hetaj pustelni ni chaču sialicca.

Pústka, ~ki. Naz. Apuściełaja sialiba. U našaj vioscy dźvie pustki.

Pustója žýta. Žyta ŭjakim nienalilisia kałasy. Za bramaj pustoja žyta.

Pustý I, ~tóha. Prm. Niezaniaty. Hety dom pusty.

Pustý II, ~tóha. Niepatrebny, niekarysny. Pakińcia vy pusty śmiech.

Pustýnia I, ~ni. Čałaviek, što pustoje havora. Što ty, pustynia, plavuzgajiš.

Pustýnia II, ~ni. Biazludnaja kraina. Pustynia nikoli nia stynia. (Fal. Pryk.).

Pušány I, ~naha. Prm. Miakki, dzirkaty. U hetaj haspadyni chleb pušany.

Pušány II, ~naha. Prm. Uhnojenaja j dobra apracovanaja ziamla. Pušanaja zimla dobra rodzia.

Puščéjšy, ~šaha. Prm. Trochi horšy. Na rabotu biary puščejšaju adziežynu.

Púza, ~za. Naz. Taŭsty žyvot. (Vul.). I jon spacyruja, puza adstaviŭšy.

Puzáty, ~taha. Prm. Z taŭstym puzam. Jidzie kaza rahataja, zbadzie dzicia puzataja. (Fal. Dzic.)

Pýcha, ~chi. Naz. Hanarystaść. Jahonaja pycha jamu samomu škodzia.

Pýkać, ~kaŭ. Dz. nz. Kuryć tabaku, puskać dym. Moj Ścipan siadzić, lulku pykaja.

Pýrskać, ~kaŭ. Dz. nz. Krapić vadoj. Doždž pačynaja pyrskać.

Pýrski, ~kaŭ. Naz. Drabniusieńkija kapki vady. Nia plochaj, ato pyrski latuć.

Pýski, ~sak. Naz. Morda ŭ statku. Karova ni piła, a tolki pyski pamačyła.

Pýšny, ~naha. Prm. Pavažny, vieličny, mahutny. Pyšnaja jalinka zichacić ahniami j cackami.

Pýza, ~zy. Naz. Strava daŭnych časoŭ, pryhatavanaja z kanaplanaha małaka. Pyzu varyli ŭ posnyja dni.

R

Rabacíńnia, ~nia. Naz. Žoŭtyja plamki pa ciele, asabliva viasnoj. U vusiej našaj siamji jość rabacińnia.

Rabaŭník, ~ká. Naz. Čałaviek, jaki z pahrozaj zabojstva zabiraje vartasnyja rečy. Adny rabaŭniki napadajuć dniom, a druhija nočy.

Rabaváć, ~bavávŭ. Dz. nz. Gvałtam zabirać ŭsio kaštoŭnaja. Chto choča, dyk i rabuja bizabaronnaja silanstva.

Rabéjka, ~ki. Naz. Hetak źniavažliva nazyvajuć vaspavataha čałavieka. Rabejka znašoŭ maju puhu dy nia 'ddaŭ.

Rabínavaja noč. 1)Vosieńskaja noč z hrymotami j burami, u jakuju, zhodna vierańnia našych sialan, hrom jidzie ŭ vyraj. Minułaja noč była rabinavaja noč. 2) Biassonnaja tryvožnaja noč. U jaje ŭčora była rabinavaja noč: jina calusieńkaju noč z chvorym dziciam nasiłasia.

Rábka, ~ki. Naz. abo — **Rábčyk,** ~ka. Nazoŭ sabaki raboj paŭści. Rabka pabieh u pola za pastuchami.

Rabócina, ~ny. Naz. Rabota kala adnej rečy. Hetu rabocinu zaraz skonču.

Rabúnak, ~nku. Naz. Gvałtam zabirańnie. Treba spynić hety rabunak silan.

Rachmány, ~naha. Prm. Cichi, spakojny, uvažny. Čyj heta chłopic hetki rachmany.

Rachúba, ~by. Naz. Ličeńnie. Pa majej rachubia jinačy vychodzia.

Račánic, ~nca. Naz. Ustanoŭleny čas. U vas, dzieci, nima nijakaha paradku u jadzie: adno kančaje, druhoja pačynaja. Treba-ž čakać ad račancu da račancu.

Ráčyć, ~čyŭ. Dz. z. Pryzvolicca, uvažyć prośbu. Ja jaho prasiła zajci na połudziń, a jon jak jišoŭ, dyk ni račyŭ i na dvor zahlanuć.

Radabódździa I, ~dzia. Naz. Redkaje pałatno. I jina svajo radabodździa vynisła na raku na ludzki śmiech. Jimža tolki ráki łavić.

Radabódździa II, ~dzia. Naz. Redkaje zbožža. Siaredzina kołam stała źbirajučy heta radabodździa.

Radniá, ~ní. Naz. Blizkija j dalokija svajaki. Radnia da paŭdnia, a jak sonca zajdzia, dyk i čort jaje znajdzia. (Fal. Pryk.)

Radkója réšata. Rešata ź vialikimi dzirkami. Žyta padsivaj na radkoja rešata.

Radnó, ~ná. Naz. Pałatno tkanaje ŭ čatyry nity. Z radna šyli dziaruhi j miachi.

Radý-ŭ-hadý. Prs. Vielmi redka. Rady-ŭ-hady i ja ŭ svaju viosku zahlidaju.

Radzícha, ~chi. Naz. Žančyna, što radžaje dzicia, abo tolki što naradziła. Doktar pajechaŭ da radzichi.

Radzić I, ~dziŭ. Dz. nz. Davać urodu. Daŭna tut žyta dobra radziła.

Radzić II, ~dziŭ. Dz. z. Redka siejać. Ty siejučy radzi, dyk nasieńnia astaniecca.

Radzić III, ~ła. Naradzić na śviet. Ni navina radzić dzicia, a hałoŭnaja sprava dać jamu dobraja vychavańnia.

Rádzić, ~dziŭ. Dz. nz. Davać paradu. Mnie susied radziŭ kupić dom.

Rádzić krósny. Ukidać u nity j bierda j zatykać. Mama radzia krosny.

Radzína, ~ny. Naz. Siamja i svajaki. Usie chmarački kučačkaj pašli da majej radzinački. (Fal. Pieś.)

Radzíny, ~naŭ. Naz. Naradžeńnia dziciaci. Śmierć i radziny ni hlidziać dobraj hadziny (Fal. Pryk.)

Radźkóŭja, ~ja. Naz. Liście z redźki. Radźkoŭja karovam ni davaj, bo małako budzia śmiardzieć redźkaj.

Raháč, ~čá. Naz. Vykapany dyšal, z samarosłymi karaniami-ručkami, dla sachi. Dzied apraŭlaja rahač.

Rahačá. Prs. Stać rahača — stać na hałavie, a nohi trymać uhoru. Chłopcy na miakkim kupji stanavilisia rahača.

Rahatáć, ~táŭ. Dz. nz. U hołas śmiajacca. Dosia tabie rahatać.

Rahatúcha, ~chi. Naz. Žančyna achvotnica da śmiechu. Tut rahatuchi sabralisia.

Rahatún, ~ná. Naz. Mužčyna achvotnik da hałasnoha śmiechu. Kali hety rahatun zarahoča, dyk zdajecca, što hrom zahrymieŭ.

Rahaviénka, ~ki. Naz. abo — **Rahaviéška,** ~ki. Draŭlanaja nadstaŭka na kaniec žalejki ŭ vyhladzie vialikaj lulki. U dudzie dźvie rahavieški.

Rahaviná, ~ný. Naz. Dreva dzie z adnaho boku bujnyja słaji, a z druhoha — drobnyja. Dreva — rahavina nadajecca tolki na drovy.

Rajóŭka, ~ki. Naz. Husty zrostak sučkoŭ na drevie. Rajoŭki viešajuć u chlevia, kab statak vioŭsia. (Fal. Var.)

Rákam. Prs. Naz. Apiracca na ziamlu dźviumia rukami j dźviumia nahami. Złodzi padpoŭzšy rakam, sypnuŭ ziella sabakam. (St. Aŭł.)

Rakamátu. Prs. Niby, byccam, likam. A kolki-ž u vas kurej? — Dy, rakamatu-ž vosim, ali ni niasucca.

Rakaravać, ~váŭ. Dz. nz. Łajać, niechtavać, znievažać, chvalšyvyja rabić zakidy. Jina mianie rakaravała, niechtavała, z ziamloj mišała.

Rakáza, ~zy. Naz. Strumienčyk vady, što nabirajecca z drabniusieńkich kapačak na šybach vakna. Ślozy ciakli rakazami pa tvary.

Raléjnik, ~ka. Naz. Žychar vioski, ziamlarob. Ralejnik u palityku nia lezia.

Raléjny, ~naha. Prm. Ralejny naroh, što užbivajicca na pravy bok płachi. Siahońnia na patajeń baćka złamaŭ ralejny naroh.

Rallá, ~lí. Naz. Uzaranaja pachań. Chadziŭ niemic pa ralli. (Fal. Pieś.)

Ramarént, ~tu. Naz. Zadoŭžanaść u sensia pomsty. Ja jamu addam ramarent (adpomščusia za kryŭdu).

Ramiéśnik, ~ka. Naz. Mieć niejki talent ŭ rukach. Kraŭcy, šaŭcy, kavali, stalary i cieśli — viaskovyja ramieśniki.

Ramíźnik, ~ka Naz. Mieskaja lohkaja churmanka dla razvozu pasažyraŭ. Vun pjany Babič na ramiźniku pajechaŭ.

Rána I, ~ny. Naz. Paškodžanaje miesca na ciéle. U pastuška na nazie rana.

Rána II, Prs. Rańni čas. Rana rosna, a ŭ dzień młosna. (Fal. Pryk.)

Rána III, Prs. Raniej umoŭlenaj pary. Ty rana pryšoŭ, bo viačera jašče ni hatova.

Ránica, ~cy. Naz. Pačatak dnia. My ranicaj da śnidańnia skasili asielicu.

Ránicca, ~niŭsia. Dz. nz. Prychodzić raniej, jak treba. Nia treba ni ranicca ni paźnicca, a prychodzić paroj.

Rańniaja visná. Kali zaŭčasu źhinie śnieh dy stanie ciopła. Letaś była rańniaja visna i ciapłaja leta.

Rapóŭja, ~ja. Naz. Liście z repy. Vysušanaja rapoŭja zaviecca nacina.

Ráptam. Prs. Chutka niečakana. Raptam blisnuła małanka j udaryŭ piarun.

Raptúch, ~chá. Naz. Miašok viazany z aboračak, jak sietka, u jaki biaruć siena ŭ darohu. Tapor i torbu z chlebam ja pałažyŭ u raptuch.

Rasacháty, ~taha. Prm. Šyrokaje dreva z doŭhimi sukami. La darohi rasło rasachataja dreva.

Raschadzícca I, ~dziŭsia. Dz. z. Raschvalavacca, uzazłavacca. Čaho jon raschadziŭsia: tut-ža ni było za što.

Raschadzícca II, ~dziŭsia. Dz. z. Niekłaścisia ŭ paściel, niapaddavacca chvarobie. Usie ŭ nas chvareli na hišpanku, a tolki ja adzin raschadziŭsia.

Raschalápić, ~piŭ. Dz. z. Šyraka rasčynić dźviery, varoty, šapu, akno. Našto ty raschalapiŭ naściž dźviery.

Raschód, ~du. Naz. Nie damovicca na canie. Ab kolki rubloŭ u jich raschod.

Raschódzicca, ~dziŭsia. Dz. nz. Jiści ŭ roznyja baki. Za lesam raschodzilisia darohi ŭ dvuch kirunkach.

Raschrystácca, ~táŭsia. Dz. z. Rasšpilicca i raschinuć adzieńnie. Niejki całaviek pašoŭ raschrystaŭšysia — pjany ci niprytomny.

Rasčýna, ~ny. Naz. Raźviedzienaje žydkoje ciesta na chleb ci bliny. Ubiŭsia, jak sučka ŭ raščynu. (Fal. Pryk.)

Rasčynić I, ~niŭ. Dz. z. Šyraka adčynić. Raščyni dźviery dy vyhań kurej von.

Rasčynić II, ~niŭ. Zrabić ciesta na chleb ci bliny. Haspadynia raščyniła chleb.

Raściruŝýć, ~šýŭ. Dz. z. Redka rassypać. Čužaja navała raściruŝyła nas pa ŭsim śviecia.

Rasić, ~siŭ. Dz. z. Pažadać źješci, dakranucca vusnami. Moj mały cały dzień lažyć, jak płastok, kab jon choć što rasiŭ.

Raskacić I, ~ciŭ. Dz. z. Paraskačavać u roznyja baki. My z bratam raskacili dźvie ślichty biarvieńnia: budzim skablić.

Raskacić II, ~ciŭ. Dz. z. Razmatać trubku pałatna. Jina raskaciła trubku kužalu dy parezała dzieciam na saročanki.

Raskapúścicca, ~ciŭsia. Dz. z. Rasšyrycca, zaniać šmat miesca. Čamu ty hetak raskapuściŭsia. Siadź ščylniej.

Raskašavácca, ~váŭsia. Dz. nz. Žyć viesieła pry ŭsich vyhadach i ŭ dastatku. Na našaj ziamli tolki čužyncy raskašujucca.

Raskazáć I, ~záŭ. Zahadać, rasparadzicca. Jon mnie ni raskaža z kim sibravać.

Raskazáć II, ~záŭ. Apaviadać. Jon mnie raskazaŭ ab svajich pryhodach.

Raskóšny, ~naha. Prm. 1) Šyrokaja adziežyna. Moj kažuch raskošny: pad jaho možna paddzieć žakietku. 2) Šyrokaja płošča. Naša kvatera raskošnaja: tam možna pastavić šmat mebli.

Raskrátacca, ~taŭsia. Dz. z. Razvarušycca. Jon byŭ chvory, ali kali ŭstaŭ i raskrataŭsia, dyk pašoŭ na pracu.

Raskudłácić, ~ciŭ. Dz. z. abo **Raskudłóšyć,** ~šyŭ. Zrabić kasmatym, kudłatym. Viecir raskudłaciŭ jejnyja vałasy.

Raskudziélicca, ~liŭsia. Dz. z. Stacca miakkim, padobnym na kudzielu. Viaroŭka raskudzieliłasia: zaraz parviecca.

Raskułážyć, ~žyŭ. Dz. z. Raźmišać u vadzie muku ci toŭčanuju bulbu na kułahu. Raskułaž bulbu dy abmišaj miaćva śvińniam.

Raskúrstacca, ~taŭsia. Dz. z. Razhłuzdacca, pryci da zvyčajnaj pamiaci. Jon nasiłu raskurstaŭsia i dahadaŭsia, što treba ŭcikać.

Raskvásić, ~siŭ. Dz. z. Raźbić. Jak heta tabie sobiła misku raskvasić.

Rasół I, ~łu. Naz. Strava, kali varyłasia miasa z roznymi prypravami i padkałočanaja dobraj mukoj. My pałudnaviali rasoł z blinami j miasa.

Rasół II, ~łu. Naz. Žyžka z kvašanaj kapusty. Kapusny rasoł vyli ŭ cebar.

Raspahódzicca, ~dziŭsia. Dz. z. Stałasia pahoda. Paŭdniom raspahodziłasia.

Raspałavínić, ~niŭ. Dz. z. Raździalić napał. (Hłuski r.), My hety arkuš papiery raspałavinim, dyk budzia mnie j jej.

Rasparóšyć I, ~šyŭ. z. Raspuścić na viecier. Viecir rasparošyŭ muku.

Rasparóšyć II, ~šyŭ. Dz. z. Marna raspuścić hrošy. Tata rasparošyŭ hrošy, što pazyčaŭ na kania.

Raspašóryć, ~ryŭ. Dz. z. Raspuścić, rastracić bahaćcie. Hetymi darohami dy pirajezdami ja raspašoryŭ svaje zapasy.

Raspaznácca ,~náŭsia. Dz. z. Paznać adno adnaho nia tolki z tvaru, ali j z natury. Užo piać hadoŭ, jak my adno z adnym raspaznaliśia.

Raspładzícca, ~dziŭsia. Dz. z. Razmnožycca ślacham prypłodu. Siolita šmat raspładziłasia zajcaŭ.

Raspłatácca, ~táŭsia. Dz. z. Pavalicca j vyciahnucca. Palaŭničy jak vystraliŭ u vaŭka, dyk jon i raspłataŭsia na śniahu.

Raspráva, ~vy .Naz. 1) praŭnaja sudovaja. Pačakaj razbojnik, ja na ciabie znajdu raspravu: pojdziš łancuhami brazgać. 2) Raspravа natoŭpu. Bandyty paźviersku raspravilisia nad niavinnym całaviekam.

Rasprávicca, ~viŭsia. Dz. z. Likvidavać spravu. Ni čapajcia jaho, ja sam ź jim raspraŭlusia.

Raspuścícca I,~cíŭsia. Dz. z. Stacca raspusnym. Vaš chłopic raspuściŭsia, jak stareckaja puha. Treba jaho uščuvać i słyšyć.

Raspuścícca II, ~cíŭsia. Dz. z Źjaŭleńnie liścia na drevie. Naš sad užo raspuściŭsia.

Raspuścícca III, ~cíŭsia. Dz. z. Rasstać, razyjścisia, źniknuć. Cukar padmok, dyk zusim raspuściŭsia.

Raspuścić I, ~ciŭ. Niepieraškadžać dziciaci ŭ błahich nałohach. Jany raspuścili svajho chłopca, a ciapier i sami jamu rady ni dadué.

Raspuścić II, ~ciŭ. Dz. z. Razmatać. Raspuści viaroŭku dy naviažy kania.

Raspústa, ~ty. Naz. Amaralnyja pavodziny. Praz jahonuju raspustu j baćkam soram na śviet vyjšci.

Raspuščónica, ~cy. Naz. abo — **Raspúśnica,** ~cy. Dziaŭčyna z drennymi pavodzinami. Ni siabruj z hetaj raspuščonicaj, bo jina navuča ciabie na pień brachać. (Fal. Pryk.).

Raspuščónik, ~ka Naz. abo — **Raspúśnik,** ~ka. Chłopic z drennymi pavodzinami. Heny raspuśnik hatoŭ niejkaju štuku padstrojić.

Rassabáčycca, ~čyŭsia. Dz. z. Stacca biezsaromnym, žyć amaralna. Ja nikoli nia dumaŭ, što našaha susieda syn hetak rassabačycca.

Rassadzíć I, ~dziŭ. Dz. z. Pasadzić u ziamłu raślinu. Rassadzi rasadu na hrady.

Rassadzić II, ~dziŭ. Dz. z. Pasadzić ludziej za stały. Rassadzi vučniaŭ za stały.

Rassadzić III, ~dziŭ. Dz. z. Raźbić sudzinu. Chto rassadziŭ hetu misu.

Rasskvárуć, ~ryŭ. Dz. z. Razahreć sałaninu na haračym ahni na tuk i skvarki. Ras-

skvar, dačuška, sała dy zapraŭ kapustu.

Rassóchnucca I, ~naŭsia. Dz. z. Kali vysachła draŭlanaja reč (bočka, dźviery, padłoha), dyk miž asobnych došak stali ščeły. Kadź rassochłasia; paciśni abručy dy nali jaje vadoj, kab zamokła.

Rassóchnucca II, ~nułasia. Dz. z. — Kažuć, kali niejkaja sprava razładziłasia. U Razmysłoviča viasiella rassochłasia: maładaja zapłaciła.

Rassupónić, ~niŭ. Dz. z. Raźviazać suponiu chamuta. Ty-ž pierš rassupoń chamut, a potym źnimaj jaho z kania.

Rassýpacca I, ~paŭsia. Dz. z. Razvalicca ŭ roznyja baki. Bulba z kašala rassypałasia.

Rassýpacca II, ~łasia. Dz. z. Hetak kažuć zamiesta — abradzicca. Stapan z nami ŭ darohu ni pajedzia, bo jahonaja baba ŭčora rassypałasia.

Rasšabuniácca, ~niáŭsia. Dz. z. Razhavarycca. Ci čujiš, jak dzied na piečy rasšabuniaŭsia.

Rasšóryć, ~ryŭ. Dz. z. Raspuścić, rastracić. Susied pazyčyŭ hrošy na karovu, ali, rasšoryŭ jich małako kuplajučy.

Rastačýć I, ~čýŭ. Dz. z. Adziežynu rasparoć dy ŭstavić lištvu. Kraviec rastačyŭ rukavo ŭ kažusie.

Rastačýć II, ~čýŭ. Dz. z. Pratačyć, prajeści šmat dziračak. Červi rastačyli jabłyk.

Rastapýrycca, ~ryŭsia. Dz. z. Rasšyrycca ŭ roznyja baki. Čaho ty rastapyryŭsia ŭ parozia: daj ludziam prajci.

Rastarópa, ~py. Naz. Biezdarožža. Razvadzianieły śnieh z vadoj. Jak heta ty ŭ hetkaju rastaropu vyjiždžajiš u darohu.

Rastałmáčyć, ~čyŭ. Dz. z. Vyjaŭna i dakładna raskazać. Jon mnie rastałmačyŭ čaho jany chacieli.

Raściaròb, ~bu. Naz. Raściareblenaja ŭ lesie palanka. Chłopcy paviali paścić koni na raściarob.

Raśkidácca, ~dáŭsia. Dz. nz. Marna tracić srodki, nie aščadžać majemaści. Kali ty hedak budziš raśkidacca, dyk skora nia budzia čym raśkidacca.

Raśkídlivy, ~vaha. Prm. Nieaščedny, marnatraŭca. Raskidlivy čaławiek nikoli ni pabahacieja.

Raśkiréčycca, ~čyŭsia. Dz. z. (Vul.) Šyraka rastavić nohi. Čaho ty raśkirečyŭsia ŭ dźvirach: daj ludziam prajšci.

Raśkiréjda, ~dy. Naz. abo — **Raśkiréka,** ~ki. (Vul.) Hetak łajuć taho, chto maje nałohu trymać šyraka nohi pry chadzie. Raśkirejda heny jiznoŭ paciahnuŭsia ŭ karčmu.

Raśpiéścić, ~ciŭ. Dz. z. Paturać dziciačamu svavolstvu, spryjać stacca piastunom. Doma chłopca raśpieścili, dyk jiŭ škola jamu trudna rady dać.

Raśpiéščany, ~naha. Prm. Razdurany, niepasłušny. Raśpieščanaja dzicia jiŭ škola ciažka da paradku pryviaści.

Raśpirazácca, ~záŭsia. Dz. z. Razviazać i źniać pojas. Ty pierš raspiražysia, a potym budziš raździvacca.

Raśsiéścisia, ~siéŭsia. Dz. z. Vyhadna sieści na doŭhi čas. Ty tut raśsieŭsia, a tam koni snapy kałociuć.

Rašacién, ~tniá. Naz. Vysoki j taŭsty słup z vysiečanymi akoncami dla zaciahavańnia žardzia. Mužčyny ukapali try rašatni.

Raščýna, ~ny. Naz. Raźviedzienaje žydkoje ciesta na chleb ci bliny. Ubiŭsia, jak sučka ŭ rasčynu. (Fal. Pryk.)

Raščyníć I, ~níŭ. Dz. z. Šyraka adčynić. Raščyni dźviery dy vyhań kurej von.

Raščyníć II, ~níŭ. Dz. z. Zrabić ciesta na chleb ci bliny. Haspadynia raščyniła ciesta na chleb.

Rašótnik, ~ka. Naz. Majstra, chto tče j pradaje rašoty (hl. rešata). Rašotnik kryčyć na vulicy: "Novyja rašoty pad staryja abiačejki!"

Ráta, ~ty. Naz. Termin niejkaj apłaty. Jak jidzie arenda, dyk syn kamenda, a jak padchodzia rata, dyk hladzi ty tata. (Fal. Pryk.)

Ratavác, ~váŭ. Dz. nz. Dapamahać u žachlivym vypadku. Rada-b była ratavaci, dy nia ŭmieju papłyvaci. (Fal. Pieś.)

Ratúnak, ~ku. Naz. Dapamoha ŭ žachlivym vypadku. Kali chłopic tapiŭsia, dyk jon padskočyŭ na ratunak.

Raŭnavác I, ~váŭ. Dz. nz. Rabić roŭnaj ziamlu. Ty raŭnuj hetyja kurhany j jamy, a paśla ja budu tut arać.

Raŭnavác II, ~váŭ. Dz. nz. Pyraŭnivać ludziej adnaho da adnaho pa vieku, sile, adukacyji j jinš. Mianie-ž nia možna raŭnavać z taboj ni pa vieku ni pa sila.

Raŭniá, ~ní. Naz. Roŭnaść miž ludźmi pa majemaści, vieku, vychavańni. Ty ź jim ni kumpanuj, bo jon tabie ni raŭnia.

Ravidavác, ~váŭ. Dz. nz. Praviarać, razhladać. Kaho ty tut ravidujiš, što tabie tut treba.

Razabrácca, ~ráŭsia. Dz. z. Razładziłasia. Pierš ładziłasia na doždž, a ciapier ni z taho ni ź siaho razabrałasia.

Razák, ~ká. Naz. Trava, što raście ŭ vadzie i da kryvi reza skuru čaławieka. Adam jak upłyŭ u razak, dyk vyhladała, što jahonaje cieła katy padrali.

Razanína, ~ny. Naz. Vostry bol pa nutroch. Chvory kryŭdzicca na razaninu ŭ žyvacie.

Razanúć, ~núŭ. Dz. z. Skazać suproć niekaha vostraja słova. Voś razanuŭ jon tabie.

Razapsiéć, ~psiéŭ. Dz. z. Razdureć, stacca amaralnym. I razapsieli hetyja handlary, kali čaławiek ni znajicca na tavary, dyk utraja ździaruć.

Razatknúć, ~núŭ. Dz. z. Pastavić tyčki na miažy. Jany dzielucca, užo žyta razatknuli.

Razazłavác, ~váŭ .Dz. z. Uvieści ŭ złość. Našto ty razazłavaŭ hetaha sabaku.

Razazłavány, ~naha. Prm. Uviedzieny ŭ

złość. Z razazłavanaha čałavieka ni žartuj.

Razbazýryć, ~ryŭ. Dz. z. Raspuścicca, stać samavolnikam. Hety chłopic razbazyryŭ: treba na jaho ŭščunak.

Razbéščanaść, ~ci. Naz. Vialikaja raspusta. U mieścia miž jinšych ludziej byvaja vialikaja razbeščanaść.

Razbéščany, ~naha. Prm. Čałaviek papsuty šałmoŭskim žyćciom. Ciažka piravychavać razbeščanaju moładź.

Raźbítny, ~naha. Prm .Razvažlivy, chto ni ŭdajecca ŭ rospač u ciažkija minuty. Raźbitny čałaviek ni paddajecca strachu.

Razburéńnia, ~nia. Naz. Rujiny, źniščeńnie. Vajna — heta razbureńnia dabrabytu, nacyjanalnych zvyčajaŭ i nacyjanalnaj kultury silan.

Razbúryć, ~ryŭ. Dz. z. Razryć, zrujnavać. Vichor razburyŭ usie budynki.

Razdabýć, ~býŭ. Dz. z. Dastać, prystaracca. Treba pierš hrošy razdabyć, a potym kania kuplać.

Razdór, ~ru. Naz. abo — **Raźmiér**, ~ru. Bandarskaja načyńnie staradaŭnych bondaraŭ ustaŭlać dno ŭ cebar. Raźmier lažyć na palicy.

Razdórka, ~ki. Naz. Doŭhaja jomkaja viortka ŭ vadnym kancy raščeplena, jakoj padajuć haroch na aziarody. Razdorka stajić pry aziarodach.

Razdražníć, ~níŭ. 1) Žyvuju jistotu ŭvodzić u złość. Našto ty razdražniŭ sabaku. Jon ciabie pakusaja. 2) Raskvialić bolku. Chłopic razdražniŭ bolku, dyk jina prykinułasia j stała naryvać.

Razdúm, ~mu. Naz. Lišniaja aściarožnaść, nieadvažnaść. Advažny pje miod, a razdum vadu. (Fal. Pryk.)

Razdúmacca, ~maŭsia. Dz. z. Pierajnačyć svaje dumki. Jon razdumaŭsia: domu kuplać nia budzia, a pałoža hrošy ŭ bank.

Razdumlácca, ~láŭsia. Dz. nz. Nie ŭdavacca ŭ rospač, praviarać svaje dumki. Jon razdumlajicca, što jamu dalej rabić.

Razduréć, ~réŭ. Dz. z. Raspuścicca. Papuścicca błahim nałoham. Hetyja dzieci žyvuć biaz słychu, dyk razdureli: robiuć što chočuć.

Razduróny, ~naha. Prm. Raspusny. Razduronyja dzieci zdolny rabić roznyja padstupki starejšym.

Razhadáć, ~dáŭ. Dz. z. Razvažać, uhadavać, prypuskać. Hultaj siem rečaŭ razhadaja. (Fal. Pryk.)

Razhádka, ~ki. Naz. Vysnaŭ u peŭnym pytańni. Jahonaja razhadka — słušnaja.

Razhamícca, ~míŭsia. Dz. z. Razyjścisia, zaspakojicca. Trochi pačakajim, nichaj ludzi razhamiacca, a tady pajedzim.

Razharnúcca, ~núŭsia. Dz. z. Pašyryć svaju pracu. Treba nam šyrej razharnucca z svajej pracaj.

Razharnúć, ~núŭ. Dz. z. Rassunuć šyrej. Treba žar razharnuć, a tady bulbu sadžać piačy.

Razhlédzicca, ~dziŭsia. Dz. z. Ujavić asiarodździe. Uvažliva razdumacca. Apynuŭšysia miž čužych ludziej, treba pierš uvažliva razhledzicca, a potym bracca za spravu.

Razhłúzdacca, ~daŭsia. Dz. z. Dajci da rozumu. Kali jon razhłuzdaŭsia, dyk paznau, što ŭ čužoj chacia.

Razhúdnica, ~cy. Naz. Žančyna, što adšukvaje hańbu ŭ maładoha ci maładoj, kab viasiella razrabić. Razhudnica na śvińni pryjechała. (Fal. Pryk.)

Razhultájicca, ~jiŭsia. Dz. z. Stacca hultajom, raźlanicca. Jina razhultajiłasia, dyk lanicca rana ustavać.

Razińka, ~ki. Naz. abo — **Raziviáka**, ~ki. Źniavažlivaje słova na niapilnaha, niedahadlivaha čałavieka. Čaho ty hladziš, razińka, vun karovy ŭ vaŭsie.

Razłázicca, ~ziŭsia. Dz. z. Paŭzie, dziarecca. Hetaha kažucha nima jak łatać, bo jon na jhołca razłazicca.

Razłažýć ahóń. Nakłaści droŭ u kuču i padpalić. Pastuški razłažyli ahoń.

Razmaźniá, ~ní. Naz. Łajanka na niaciamkaha, niaruchlivaha čałavieka. Kudy ty paŭzieš, razmaźnia. Hladzi, vun śvińnia ŭ bulbu pabiehli.

Razmaždžúlić, ~liŭ. Dz. z. Rastaŭčy na ciesta. Kali jon taŭče grucu, dyk zaŭsiody razmaždžula na ciesta.

Razóra, ~ry. Naz. abo — **Róškidka**, ~ki. Dźvie pobač barazny razhonieny ŭ roznyja baki. Razoraj pabieh zajčyk.

Raz-pó-razu. Prs. Raz paśla razu. Raz-porazu siekła bliskavica j biŭ piarun.

Razumiéc, ~mcá. Naz. Hetym słovam nazyvajuć chitraha durnia, jaki choča niekaha ašukać. Niejki razumiec nočy parkan abiarnuŭ.

Razvadzianiéć, ~niéŭ. Dz. z. Naciahnuć vadoj. U łahčynia śnieh razvadzianieŭ.

Razváha, ~hi. Naz. abo — **Razvážlivaść**, ~ci. Spakojnaja hłybokaja dumka ŭ nadzvyčajnych vypadkach. Dziakujučy jahonaj razvažlivaści, my vyratavalisia.

Razvály, ~łaŭ. Naz. Na prostych saniach zrobleny šyroki voz. Uzłažy razvały na sani, a tady budzim pakavać hetyja jiskrynki na voz.

Razvarót, ~tu. Naz. Rasstaŭleńnie zuboŭ u pile. Zrabi šyroki razvarot u pile, dyk piła lohka budzia chadzić u rezi.

Razvažáć I, ~žáŭ. Dz. nz. Dumać, pieradumlać, Chłopcy razvažali kudy zaŭtra pajšci ŭ hryby.

Razvažáć II, ~žáŭ. Dz. nz. Paciašać, davać dobruju paradu. Syn razvažaŭ matku, kab ni płakała.

Razvážlivaść, ~ci. Naz. Dumańnie, miarkavańnie. Spakojstva duchu i razvažlivaść dapamahajuć čałavieku znajšci vyjšcia ź ciaž-

koha stanoviščа.

Razvážlivy, ~vaha. Prm. Zdolny razdumlacca i ŭ dumkach rabić razumnyja vysnavy. Razvažlivy čałaviek u rospač ni ŭdajecca.

Razvódździa, ~dzia. Naz. Vialikaja pavodka ad rastavańnia śniehu. U časia razvodździa vada razburyła most kala młynu.

Razvydréć, ~dréŭ. Dz. z. Razdureć, razpuścicca. Hety chłopic razvydreŭ, biz baćki hadujučysia.

Razžálicca, ~liŭsia. Dz. z. Addacca žali. Jon razžaliŭsia i płakaŭ, jak dzicia.

Razžýcca, ~žýŭsia. Dz. z. Zabahacieć. Być bahatym i ščaálivym. Chto žyŭ na hetaj sialibia, dyk kožny razžyŭsia.

Raźbítny, ~naha. Prm. Čałaviek z razvažlivaj, spakojnaj naturaj, jaki ŭ ciažkich pryhodach nie ŭdajecca ŭ rospač. Voś raźbitnaja kabiecina heta Ryhorycha: pachavała muža, papłakała, a potym uziła małoja dy pašła žać.

Raźdźmúchać, ~chaŭ. Dz. z. Dźmučy, raspalić. Raźdźmuchaj žar u kopca dy zapali łučynku.

Razhamanícca, ~níŭsia. Dz. z. Raspačać niacichaju praciahłuju hutarku. My tut razhamanilisia j ni pačuli, jak statak z pola pryhnali. ł

Raźjárycca, ~ryŭsia. Ustupić u strašennuju złość. Byki raźjarylisia badučysia, dyk adzin adnaho ledź ni paprabivali.

Raźjéchacca I, ~chaŭsia. Dz. z. Rassunucca na baki. Siena na vozia raźjechałasia, dyk ledź voz ni paryŭsia.

Raźjéchacca II, ~chaŭsia. Pajechać u roznyja baki. Hości raźjechalisia.

Raźjéścisia I, ~jéŭsia. Dz. z. Pahnievacca, mieć złość. Maciej na majho Janku raźjeŭsia, što da jaho na tałaku nia źjeździŭ.

Raźjéścisia II, ~jéŭsia. Dz. z. Razkarmicca, pasycieć. Za vosiń karovy raźjelisia na kaniušynia.

Raźjúšany, ~naha. Prm. Razazłavany. Jon vyskačyŭ jak raźjušany źvier.

Raźlanícca, ~níŭsia. Dz. z. Razhultajicca. Ja u hetu haračyniu zusim raźlaniŭsia.

Raźléžycca, ~žyŭsia. Dz. z. Pryzvyčajicca da ležni. Jon nia chvory, ali raźležyŭsia, dyk ustavać nia choča.

Raźmiáknuć I, ~miák. Ź ćviardoha stacca miakkim. Pahrej vosk dyk jon raźmiaknia.

Raźmiáknuć II, ~miák. Dz. z. Stacca łahodnym. Gabruś kryčeŭ łajiŭsia, a kali vypiŭ čarku, dyk raźmiak choć da rany kładzi.

Raźmínak, ~nku. Naz. Pry spatkańni raźminacca. Ludziej było poŭna daroha, što j raźminku ni było.

Raźminúcca I, ~núŭsia. Dz. z. Pry spatkańni dać adzin adnamu darohu. Daroha była vuzkaja, dyk ciažka było raźminucca.

Raźminúcca II, ~núŭsia. Dz. z. Jechać adzin da adnaho dy nie spatkacco, a raźjechacca. Ja jechaŭ da Janki, a Janka da mianie, ali jechali roznymi darohami, dyk raźminulisia.

Raźniáć, ~niáŭ. Dz. z. Razbaranić bajcoŭ pry zmahańni. Hetyja chłapčuki bilisia, až pakul niejki dziadźka ni raźniaŭ jich.

Ráźnicca, ~niŭsia. Dz. nz. Kali z adnaho kaliva nasieńnia vyrastaje niekalki bylinak ci sałaminak. Kali na dobraj ziamli radka pasiejić žyta, dyk jano raźnicca: z adnaho kaliva byvaja 10 - 12 kałaskoŭ.

Raźníca, ~cy. Naz. Budynak, u jakim režuć žyviołu. Šýchalucca, jak sabaki kala raźnicy. (Fal. Pryk.)

Raźník, ~ká. Naz. Majstra, jaki reža žyviołu na miasa. Raźnik pašoŭ u raźnicu.

Raźviarnúć, ~núŭ. Dz. z. Sudzinu pavalić i niešta vylić. Chvaliś raźviarnuŭ žban małaka.

Raźvichnúć, ~núŭ. Dz. z. Razadrać viłavataje dreva. Chłopic raźvichnuŭ višniu.

Raźvidniécca, ~niéŭsia. Dz. z. Robicca vidna. Užo było raźvidniełasia, kali my pryjechali damoŭ.

Raźviaścí I, ~vióŭ. Dz. z. Razhadavać u vialikaj kolkaści raślin ci žyviołaŭ. Treba j nam raźviaści vialiki sadok.

Raźviaścí II, ~vióŭ. Dz. z. Pavyvodzić. Kaniuchi raźviali koni pa chlavoch.

Razviłásia ruká. Dz. z. Kali ad natuhi balić u sustavie ruka. Kali raźviłasia ruka, dyk treba jaje źviazać matuzkom ad vienika. (Fal. Zab.)

Raźvitácca, ~táŭsia. Dz. z. Pažadańnie ščaśliva zastavacca pry razychodžańni na daŭžejšy čas. Jon raźvitaŭsia z nami dyj pašoŭ u darohu.

Razvódy, ~daŭ. Naz. Kalosy dla vozki biarvieńnia, jakija pry patrebie možna zrabić daŭžejšymi. Zaprahaj razvody dy pajedzim biavieńnia vazić.

Rážka, ~ki. Naz. Sudzina pamyji źlivać, ci śvińniej karmić. Mama vynisła z chaty ražku z pamyjami.

Ražón, ~žná. Naz. Apaleny kijok, što žar razhortaŭjuć. Nichaj jich hetkich svajich na ražnach papiakuć. (Fal. Klon.)

Récha, ~chi. Naz. Adhałoski. U lesia čułasia recha.

Recht! Kl. Dobra. Zhoda. Kali ja prasiŭ dziadźku ŭziać mianie na palavańnia, dyk jon skazaŭ, — Recht! ali jdzi łapci abuj.

Réchva, ~vy. Naz. Mocny zialezny abruč, što ŭzhaniajuć na dreva, kab nie ščapałasia. Na kaniec pali uzahnali rechvu.

Rédźčyna, ~ny. Naz. Adna štuka redźki. Adna redźčyna važa piać kilo.

Rédźka, ~ki. Naz. Varyva. Taŭsty sakavity harkavy korań. Redźka kaža: — Ja ź miodam smačna. — Miod kaža: — A ja biaz redźki jašče smačniej. (Fal. Payk.).

Réjtac, ~taŭ. Dz. nz. Ryć, varočać, buryć. Čamu ty ŭsiady rejtajiš adziežu ŭ majim kubla.

Rémsać, ~saŭ. Dz. nz. Narakać kryŭlacca da płaču. Kali ty pazyčaŭ hrošy, dyk byŭ viasioły, a kali treba addavać, dyk remsajiš.

Répa, ~py. Naz. Varyva z taŭstym sakaŭnym sałodkim koraniem. Repu jaduć syruju zamiesta sadaviny.

Répka I, ~ki. Naz. Maleńkaja repa. U letku praz tyn dy ŭ repku. (Fal. Pryk.).

Répka II, ~ki. Naz. Kalennaja kruhłaja kostka. Abožuchny, što heta za moda, što sukienka ŭ dziaŭčyny repak ni zakryvaja.

Répka III, ~ki. Naz. U kałaŭrocia na valiku pry špulcy vytačanaja kačułka, jakaja pry pradzivie krucicca razam sa špulkaj. Pierš uzłažy špulku na valik, a potym uskruci repku.

Réšata, ~ta. Naz. Sita z drobnych łyk siejać muku. Rešata pastaŭ na palicy.

Réšta, ~ty. Naz. Astača. Kali ty hetki zajzdryvy, dyk biary j reštu.

Rézacca I, ~zaŭsia. Dz. nz. Rezać adzin adnaho. Pjanyja nažami stali rezacca.

Rézacca II, ~zaŭsia. Dz. nz. Kusacca miž saboj (Koni, sabaki, pacuki). Na vulicy sabaki schapilisia rezacca.

Rézacca III, ~zaŭsia. Dz. nz. Łajacca miž saboj z astatnich słoŭ. Pałanieja z Tepilichaj na sabak rezalisia la studni.

Rézać I, ~zaŭ. Dz. nz. Nažom rezać dreva, žyviołu na miasa. Tata reža barana.

Rézać II, ~zaŭ. Dz. nz. Adčuvać vostruju bol. Učora jaho rezaŭ žyvot.

Rézkaja travá. Trava, što lohka režycca kasoj. Na Paliku rezkaja trava.

Rézvy, ~vaha. Prm. Šustry, starały, borzdy. Na cichaha Boh naniasie, a rezvy sam nabiažyć. (Fal. Pryk.)

Reź I, ~zi. Naz. Toje miesca na drevie, dzie piła reža. Piłu ŭ rezi ściskaja.

Reź II, ~ zi.Naz. Pahałoŭnaja raźnia narodu. Reź Trubeckaha ŭ Jimścisłaŭli ŭ 1654 hodzie.

Réźgini, ~niaŭ. Naz. Pryładździe nasić sałomu. Pad strachoj visieli reźgini.

Réźnicca, ~niłasia. Dz. nz. Zdavacca ŭ śnie. Niešta reźniłasia ŭ śnie, ali zabyŭsia što.

Róbla, ~li. Naz. Błahaja rabotnica. Hena robla cełу dzień siadzić nad adnej špulaj.

Róbliny. ~naha. Trykatažny vyrab. Hanna kupiła roblinaju chustku.

Róham výpirła. Kali vada zamierzła ŭ niejkaj sudzinie, lod łopnuŭ, dy guz namierz. Kapusta ŭ kadzi roham vypirła.

Rond, ~du. Naz. Paradak, kiravańnie.Niaviestka, jak pryšła, dyk chacieła ŭ chacia svoj rond paviaści, ali śviakroŭ ni papuściłasia.

Ropa, ~py. Naz. Kroŭ, brud, što časam z rota ci nosa płyvie ŭ niabožčyka. Niabožčyka try dni ni chavali, dyk ropa z rotu pacikła

Rósły, ~łaha. Prm. Chto chutka raście. Hety chłopic małady, ali rosły.

Róssyŭka, ~ki. Naz. Kali ssyvajuć paściłki ci abrusy, dyk nia šyjuć rubcom ali piraplatajuć u vočki. Zaściali abrus u rosšyŭku.

Róstrap, ~pu. Naz. Razvažnaść, śmiełaść, spryt. Jon čałaviek i ni durny, ali rostrapu ŭ hałavie ni maja.

Róśkidka, ~ki. Naz. Kali arać u zahon, a raśkidać barozny na baki. Ja calinu aru ŭ rośkidku, a mišaju ŭ.zahon.

Róŭna I. Prs. Raŭnina. Tam było roŭna, jak na taku.

Róŭna II. Prs. Adnolkava. Jon roŭna stavicca, jak da bahataha tak i da biednaha.

Róŭnica, ~cy. Naz. abo — **Raŭniá,** ~ni. Adnolkavaha vieku, adukacyji, majemaści. Ty kidaj heta siabroŭstva dy šukaj sabie raŭni.

Rózny, ~naha. Nie padobny da jinšaha. Roznyja ludzi jość na śviecia i roznyja dumki majuć.

Róźnicca, ~niŭsia. Dz. nz. abo — **Adroźnivacca,** ~vaŭsia. Vyłučacca. Jon roźnicca ad svajho asiarodździa i rozumam, i sprytam, i advahaj.

Rózruch, ~chu. Naz. Niespakoj, chvalavańnie. Uščaŭsia rozruch miž ludziej.

Rub, ~bu. Naz. Vuzki bok doški, cegły. Pastaŭ cegłu na rub, kab sochła.

Rubíć I, ~biŭ. Dz. nz. Budavać draŭlany budynak. Tata j Janka rubiuć kleć.

Rubíć II, ~biŭ. Dz. nz. Zarublivać rubiec. Maryla rubiła spadnicu.

Rubínka, ~ki. Naz. Rubiec (Pamianšalna). Cełу dzień liŭ palivień, dyk na mnie i rubinki suchoj ni zasłałosia.

Ruchávy, ~vaha. Prm. Krutki, žvavy, rezvy. Hety konik choć słaby, ali ruchavy.

Ruchlívy, ~vaha. Prm. Rupny, starały. Naš dzied choć stary, ali ruchlivy: jon nikoli biz raboty ni pasiadzić.

Ručéjka I ,~ki. Naz. Napradzienaje vieraciano nitak. Babulka źvivaja ručejki.

Ručéjka, II, ~ki. Naz. Žmienia źmiataha lonu. Tut lonu paviesma i try ručejki.

Rúčy, ~čaha. Prm. Čałaviek zdolny da majsterstva. Ručy čałaviek znajdzia rabotu.

Ručýć, ~čyŭ. Dz. nz. Jidzie rukoj, šancuje. Jamu haspadarka ručyć.

Rudáŭka, ~ki. Naz. Prorvy ŭ hrazkim bałocie z rudoj hraźziu. Tam ścirahajsia, kab ni pravalicca ŭ rudaŭku.

Rúdka, ~ki. Naz. Nazva sabaki rudoj paŭści. Rudku pryvizali na łancuh.

Rugaváć, ~vaŭ. Dz. nz. Uzburać, zrušac z miesca. Bomba zrugavała ścianu, dyk uvieś dom pryšłosia pirasypać.

Rujína, ~ny. Naz. Hramadzkaje biezładździe, zaniapad ekanomiki. Pośla kožnaj rujiny ciažka było zažyvacca. (Termin "Rujina" starejšych časoŭ).

Rujíny, ~naŭ. Naz. Astača razburanaj pabudovy. Heta rujiny staroha zamku.

Rukavó, ~vá. Naz. Častka adziežyny, što ŭździavajecca na ruku. Antoś u kažuchu rukavo adarvaŭ.

Rukavók, ~ŭká. Naz. Maleńkija miašečki na drobny sprat. Heta rukavok na krupy ŭ darohu.

Rúki na zamók. Abiedźvie ruki złažyć tak, kab palcy adnaj ruki prachodzili miž palcami druhoj ruki. Mikoła ŭziaŭ ruki na zamok i ŭ dałoniach raścisnaŭ jajka.

Rúla, ~li. Naz. Častka strelby z duplistaha zialeza, kudy zakładajecca naboj i adkul vylataja kula. Ad vialikaha naboju rula razarvałasia.

Rum, ~mu. Naz. Skład dreva la raki dla spłavu. Nie paviazu na rum biarvieńnia: mianie rychtujuć na zarez. (K. Krap.)

Runiéć, ~niéŭ. Dz. nz. Raści ŭ liście, zielanieć. Letaś była ciopłaja vosin, dyk žyta dobra runieła.

Ruń, ~ni. Naz. abo — **Rúnija,** ~ji. Uzyšoŭšaje žyta vosieniaj i rańniaj viasnoj. Vosieniaj zamarazkami my vypuskali statak na ruń.

Runó, ~ná. Naz. Voŭna z adnej aviečki. My majim vosim runoŭ voŭny.

Rúpicca, ~piŭsia. Dz. nz. Staracca kłapacicca, kab niešta nabyć. Kamu rupia, toj chleba kupia. (Fal. Pryk.)

Rúpnašć, ~ci. Naz. abo — **Ruplívašć,** ~ci. Kłopaty, starannašć. Jon razumny čałaviek i viedaje, čaho ŭ jaho ni chapaja, ali rupnašci ni maja dabyć.

Rúpny, ~naha. Prm. abo — **Ruplívy,** ~vaha. Kłapatlivy, stararły. Rupny čałaviek choča, kab u jaho ŭsio svajo było.

Rúski pójis. Vuzkaja j doŭhaja tkanina. Rašotnik byŭ padpirazaŭšysia ruskim pojisam.

Ruštýnak, ~nku. Naz. Pryładździe da raboty, načyńnie, uzbrajeńnie. Pamažy sabrać moj ruštynak, a tady pajedzim damoŭ.

Rýchcik, ~ku. Naz. Padabienstva. Hety chlopic jiz vyhlidu, jiz natury rychcik — uvieś baćka.

Rychtavácca, ~váŭsia. Dz. nz. Ładzicca, hatavacca. Žyta pałavieja: treba rychtavacca da žniva.

Rýćvina, ~ny. Naz. Niahłybokaja jamka z vadoj na mokrym miescy. Haračym dniom śvińnia u ryćvinach kupajucca.

Rydlóŭka, ~ki. Naz. abo — **Rýdzil,** ~dla. Pryłada kapać ziamlu. Biary kielni, małatočki, dźvie rydloŭki, vinkil, šnur. (A. Har.)

Rýhać, ~haŭ. Dz. nz. Hołasna płakać z uschlipami (zachlipajučysia). Jon kali raźžaliusia, dyk płakaŭ i ryhaŭ, jak małoja dzicia.

Rýła, ~ła. Naz. Vuzkaja vierchniaja častka hlaka i plaški. U hetaj plasca ryła adbita.

Ryłáty, ~taha. Prm. Čałaviek z adtaturkšymi napierad vusnami, jak da švistu. Hety chlopic ryłaty, a hłuchi dumaŭ, što jon zaŭsiody śvišča.

Rymiéć, ~miéŭ. Dz. nz. Chvalavacca, złavać, rabicca niaŭstrymanym, nieciarplivym. Kali tolki Symon prajhrajicca ŭ karty, dyk tady cełу dzień rymić i hatoŭ aby na kaho napaści j abłajić.

Rýna, ~ny. Naz. Spusk vady ŭ młynie na koła. U rynia vada zamierzła, dyk i mliva astanaviłasia.

Rýnucca, ~naŭsia. Dz. z. Zvalicca, ci abvalicca. Hladzi, chłopic, pad nohi, ato ryniššia: gavylić budziš.

Rýpać, ~paŭ. Dz.nz. Jihrać na jskrypca. (Vul.). Tam niejkaja chłapčanio rypaja na jskrypca, a dziŭčaty-padletki skačuć.

Rypiéć, ~piéŭ. Dz. nz. Źlohka skrypieć. Jamu pośla ciažkaj raboty ruka ŭ plačy rypić.

Rýpnuć, ~naŭ. Dz. z. Raptam skrypnuć. Niechta rypnaŭ dźviaryma.

Rys, ~su. Vuzkaja dy doŭhaja hradka, dzie ŭ vadzin rad pasadžana bulba ci harodnina. Z hetaha rysu ja navybirała dziesić kašaloŭ bulby.

Rýsa, ~sy. Naz. Ujaŭnaja adznaka. U hetaha čałavieka asablivaja rysa charaktaru.

Rýsavać, ~vaŭ. Dz. nz. Hnievacca, kryŭdzicca, złavać. Baćka dziaŭčynu na jhryšča ni puściŭ, dyk jina, sieła prašci, ali maŭčyć, rysaŭja dy nosam čmychaja.

Rýska, ~ki. Naz. Vuzki pradoŭžny znak zrobleny aloŭkam ci nažom (šyłam, ćviekam ci piatoj siakiery). Ciesil dračkaj zrabiŭ rysku na biarnie.

Rýsy tváru. Asablivašci vyhladu tvaru. Jon hetki vialiki, jak i baćka, ali rysy tvaru, jak u matki.

Ryšt, ~tu. Naz. Kanava dla spusku vady. Našy silania pakapali ryšty na svajim bałocia.

Ryštaváńnia, ~nia. Naz. Pryłada pry ścienach budynku, kali budynak budujecca. Na ryštavańni stajali rabotniki-budaŭniki.

Ryzínka, ~ki. Staraja, ale čystaja anučka. Vaźmi, dzietki, ryzinku dy vytry vokny, ato hladzi jikaja sopucha na jich.

Rýzyka, ~ki Naz. Śmiełašć, advaha, zaŭziatašć. Treba mieć vialikaju ryzyku, kab na čaŭnie mora pirapłyści.

Ryzykánt, ~ta. Naz. Advažny, śmieły j peŭny ŭ svaju ŭdaču čałaviek. I ryzykanty časami prajhrajuć.

Ryzykóva, Prs. Niapeŭna, bojazna. Adnamu j uzbrojinamu čałavieku ryzykova vychodzić na hramadu vaŭkoŭ.

Ryzykóvy, ~vaha. Prm. Advažny, nadziejny na ślapoje ščaście. Ryzykovy čałaviek spadziajecca na svaju ŭdaču.

Rýźnik, ~ka. Naz. abo — **Anúčnik,** ~ka. Handlar, što skuplivaje staryja anučy. Ryźnik miniaja parkalovyja chustki na čystaja ryźzio.

Ryźzió, ~ziá. Naz. Šmat starych anuč. Źbiary, dačuška, ryźzio dy zaniasi da ryźnika, a tam voźmiš myła.

Ryž, ~žaha. Naz. Nazva byka ryžaj paŭáci. Stoj Ryž! No Mały.

Ryžérnia, ~ni. Naz. Vidnaja j ciopłaja budynina, ścieny jakoj sa škła. U ryžerni j zi-

moj rastuć sadovyja drevy, harodnina j kviaty.

S

Sabáčnica, ~cy. Naz. Vialikaja puha (vul.), jakoj sabakar bje sabak, kali jich abučaje. Kali ty, chłopic, boli budziš nazalacca, dyk dastaniš sabačnicaj pa łytkach.

Sabáčyna, ~ny. Naz. Raspusnaje amaralnaje žyćcio. Jon zámałada ŭ sabačynu puściŭsia.

Sabakár, ~ra. Naz. 1) Daŭna za pryhonam byŭ admysłovy čałaviek, što dahladaŭ sabak. Sabakar pašoŭ karmić sabak. 2) Ciapier sabakarom nazyvajuć taho, chto dražnica z sabakami. Vun niejki sabakar kidaje kamieniam na sabaku.

Sachá I, ~chí. Naz. Snašć arać ziamlu. Sacha śviet karmiła. (Fal. Pryk.)

Sachá II, ~chí. Naz. Słup u vialikaj budyninie, što krochvy padtrymlivaje. U puni pry sasie złažyła łastaŭka hniazdo.

Sačýć, ~čýŭ. Dz. nz. Nazirać, dapilnoŭvać. Dziaŭčynka sačyła kurku, dzie jina niasiecca.

Sahnáć I, ~náŭ. Dz. z. Adahnać z peŭnaha miesca niešta žyvoje. Nivialikija turboty kurycu sahnać z hrady.

Sahnáć II, ~náła. Dz. z. (biezasabovy). Zhinuć, prapaści. Sioleta nadta rana śnieh sahnała.

Sahniéj, ~ja. Naz. Źnievažlivaje słova na sahnionaha, harbavataha čałavieka. Na henaha sahnieja ŭpynku nima: jak dzień, tak noč jon pracuja.

Sahrazíć, ~zíŭ. Dz. z. Prajavić varožaść, niezdavaleńnie. Kamu ty sahraziŭ, što nia jeŭšy pašoŭ na rabotu.

Sakaŭný, ~nóha. Prm. Sadavina, u jakoj šmat soku. Heta dula sakaŭnaja.

Sakpíć, ~píŭ. Dz. z. Abmanić, ašukać, vyśmiejać Jon ni z adnaho ciabie sakpiŭ.

Sálnik, ~ka. Naz. Miasar, jaki zahataŭlaje j pradaje vyraby sa śvinnoha miasa. Chłopcy na zimu pašli ŭ Mienska da salnika na pracu.

Saluhó, ~há. Naz. abo —**Sálska,** ~ka. Roznyja hatunki miasnych vyrabaŭ. Tam raznaha saluha ŭsiudy navalina, što nichto na jaho navit hladzieć nia choča.

Sáła, ~ła. Naz. abo — **Sałanína.** ~ny. Vierchni padskurny płast śvinnoha sytaha miasa. U nas usiady piakli ješniu na sala.

Saładúcha, ~chi. Naz. Ciesta z žytniaj muki pierš usałodžana, a potym zvarana, raźviedziena vadoj dy ukvašana. Ciotka nas častavała saładuchaj.

Sałapáć, ~páŭ. Dz. nz. (Vul.). Niepatrebnaje havaryć vydavać sakrety. Ty, Adam, nikomu ni sałapaj, što ja tabie płaciŭ za siemia pa dva rubli za pud.

Sałapiáka, ~ki. Naz. Źnievažlivaje słova na asobu, što maje nałohu rot trymać adčynienym z vystaŭlenym jazykom. Raziviakaŭ-sałapiakaŭ sabrałasia mnoha. (J. Kup.).

Sałapón, ~na. Naz. Łajanka, — aznačaje: razińka, niedareka, durniła. Siadzić hety sałapon, jazyk vysałapiŭšy dy ni bača, što kury hrady dziaruć.

Sam, ~móha. **Samá,** ~mój. **Sámi,** ~mích. Zajm. Vietlivy zvarotak zamiesta: pan, pani, panovia. A sam-ža nadoŭha da nas pryjechaŭ? Čaho sama chacieła? Adkul-ža sami budzicia?

Sáma. Prs. Zamiesta: jakraz, dakładna. Sama ŭ mieru. Sama toj.

Samachóć. Prs. Pa svajej niapilnaści, pa svajim niedahladzie. Jon samachoć dastaŭsia ŭ ruki vorahaŭ tamu, što vieryŭ u svaju niavinnaść, — a jon moh-by ŭciačy.

Samadúm, ~ma. Naz. Vynachodnik. Sam vydumaŭ. Voś samadum hety Adam. Pahladzi jaki jon vydumaŭ navod na vaŭkoŭ.

Samapraŭnik, ~ka. Naz. Chto robie pa svajmu pahladu, a nie pryznaje nijakich pravoŭ ni zakonaŭ. Ja najdu prava na hetaha samapraŭnika.

Samaráz. Prs. Jakraz toje, abo takoje, što treba. Samaraz ty pryšoŭ na paru.

Samarósły, ~łaha. Prm. Naturalny. Samo vyrasła. Samarosłaja kačarežka. Samarosły muzyka.

Samasiéjka I, ~ki. Naz. Zbožža, što samo nasiejałasia. Žyta na piasku parasło błahoja j redkaja, jak samasiejka.

Samasiéjka II, ~ki. Naz. Hiraničny nazoŭ dziciaci, koli niaviedajuć, chto jahony baćka. Heta mienšaja dziaŭčynka sistryna — samasiejka.

Samastójny, ~naha. Prm. Niezaležny. Heta čałaviek samastojny: jon žyvie svaim rozumam.

Samatúham. Prs. Prymityŭnym sposabam. Jon samatuham vozia drovy z lesu.

Samatúžka, ~ki. Naz. Hetak u nas nazyvali samatužny vyrab harełki, až da 1918 h. Harelica samatužnica prachodziła praz midzianyja truby, bajałasia vialikaha kniazia, dyk-ža nia bojsia mianie błazna. Ściražysia duša, patopa jidzie! (Muzyka Viarbicki prymaŭlaŭ pierad pieršaj čarkaj ŭ 1905 h.).

Samavíty, ~taha. Prm. Biezzahanny. Samavitaja žyta.

Samíca, ~cy. Naz. Źvier, ci ptuška žanočaha rodu. Jon zabiŭ zajca-samicu.

Samiéc, ~mcá. Naz. Źvier ci ptuška mužčynskaha rodu. Na abłavia zabili vaŭka-samca.

Samléć, ~léŭ. Dz. z. Asłabieć i stracić prytomnaść. Brat učora dva razy samleŭ.

Samó-sabój. Prs. Patakavańnie. Ty-ž pilnujsia, maje dzietki, kab ciabie ŭ darozia nia 'bakrali. Samo-saboj, budu pilnavacca.

Sanažáć, ~ci. Naz. abo — **Sinažáć,** ~ci. Płošča ziamli zarosšaja travoj, dzie kosiać siena.

Kascy z kosami vyšli na sanažać.

Sanažátka, ~ki. Naz. Nievialikaja płošča zarosšaja travoj, jakaja kosicca na siena. U łahčynia miž lesu była sanažatka.

Sanlívy, ~vaha. Prm. Achvočy da snu. Sanlivaha ni dabudzišsia, a hultaja ni dašlešsia. (Fal. Pryk.)

Sánki I, ~nak. Naz. abo — **Sáni,** ~niaŭ. Snaść jeździć pa zimovaj darozie. Zaprahaj sanki, pajedzim u les pa drovy.

Sánki II, ~nak. Naz. Nižejšaja skvica. Piatruś jak tarkanuŭ Stapanu pad sanki dyk toj prykusiŭ jazyk.

Sánnaja daroha. Zimovaja daroha. Pa sannaj darozia łohka jechać.

Sápacíń, ~patnia. Naz. Brudny śled na čystaj padłozie. Mama, pahladzi, vo jakija jon sapatni pasadžaŭ na čystaj padłozia.

Sapanúć, ~núŭ. Dz. z. Parnuć, ukałoć. Pałaŭničy sapanuŭ dzidaj miadźviedziu ŭ hrudzi.

Sapráŭdny, ~naha. Prm. Praŭdzivy, niepadrobleny. Heta sapraŭdnaja zołata.

Sapráŭdy. Prs. abo — **Dapráŭdy.** Paćviardžeńie ŭ praŭdzie. Sapráŭdy, ja jaho tam bačyŭ.

Sapréć I, ~réŭ. Dz. z. Razahrecca ŭ ciaple, pierapacieć. Dzied sapreŭ na piečy.

Sapréć II, ~réŭ. Dz. z. Zhnić, raźleźcisia na hnoj. Bulbu ŭ kapcy niadobra dahledzili, dyk jina sapreła na hnoj.

Sapsóvany, ~naha. Prm. abo — **Sapsúty.** ~taha. Drenna zrobleny, nienadajecca da ŭžytku. Heta łasapeta sapsovanaja: na jej ni pajedziš.

Sapún, ~ná. Naz. Nievialikaja dudačka ŭ dudzie, praz jakuju naduvajuć pavietra ŭ dudu. Dzieci vyrvali sapun z dudy.

Saramiáka, ~ki. Naz. Taja ludzina, što biez patreby saromijecca. Hetaha saramiaku nikudy ni dašlešsia.

Saramiážlivy, ~vaha. Prm. Padletak, što saromijecca čužych ludziej. Čamu-ž ty, moj słužka, hetki saramiažlivy? Śmielinka, sadzisia za stoł dy ješ.

Saróčka, ~ki. Naz. Kašula. Pieršaja adziežyna, što nadziajecca na hołaje cieła. U kaho dočki, toj chodzia biz saročki. (Fal. Pryk.)

Sartaváć, ~váŭ. Dz. nz. Raźbirać pa hatunkach. Hety lon mama sartavała.

Sarvácca, ~váŭsia. Dz. z. Adarvacca z pryviazi. Jichny koń sarvaŭsia j raskałaciŭ našu babku snapoŭ.

Sarvíhałavá, ~vý. Naz. Hetak zavuć latučaha žulika-bandyta. Heny sarvihałava niešta ŭ našu viosku staŭ učaščać.

Sasíć, ~siła. Dz. nz. Karmić hrudźmi dzicia. Ja tady sasiła svaju Marylu, jak babakutnica pamiorła.

Sasłáć, ~łáŭ. Dz. z. Vysłać z rodnoho kraju. Jahonaha brata sasłali.

Sastanavícca, ~víŭsia. Dz. z. Spyniajecca ruch u vadkaści. Vada ŭžo sastanaviłasia j mut asieŭ. Ciapier možna jaje napicca.

Saśmiáhnuć, ~naŭ. Dz. z, Vysachnuć pakrycca smahaj. U pastuški vusinki saśmiahli.

Saščapícca, ~píŭsia. Dz. z. Abchapicca ŭzajemna rukami adzin adnaho. Pjanyja saščapilisia, stali całavacca, a potym i bicca stali.

Saščapíć I, ~piła. Dz. z. Ścisnuć. Jamu ŭ horla saščapiła, što j słova ni pramovia.

Saščapíć II, ~píŭ. Dz. z. Kiepska ssyć. Jakoja heta šviva: saščapiła jak na śmierć.

Saščapić rúki. Złažyć ruki, kab vyšli palcy miž palcaŭ. (Znača pamierci.) Budu pracavać pakul ni saščaplu ruk.

Satnúć zúby. Ścisnuć zuby. Karniej satnuŭ zuby dy skrohaja jimi.

Satryčás, ~su. Naz. Marnavańnie času. Heta ni rabota, a satryčas.

Saŭłúk, ~ká. Naz. Kruciel ź niečaha miakkoha (kudzieli, vaty, voŭny). Z jejnaj padranaj vatoŭki vata saŭłukami cilipajicca.

Savirácca, ~ráŭsia. Dz.nz. Sa złości prycišana vykrykavać na niekaha. Dziadula savirajicca na dziaciej, a jany j vuchom ni viaduć.

Sáža I, ~žy. Naz. Brud u kominie. Komin zabit sažaj dyk dym nia jdzie.

Sáža II, ~žy. Naz. Chvaroba (hrybok) kołasa zbožža. U jačmieni šmat sažy.

Sážałka, ~ki. Naz. Vykapanaja jama z vadoj. Heta sažałka ni vysychaja.

Scanavácca, ~váŭsia. Dz. z. Syjcisia na canie. Scanavalisia płacić pa rublu za aśminu bulby.

Schamianúcca, ~núŭsia. Dz. z. Schapicca za rozum, stacca uvažnym. Silanin schamianuŭsia, što handlary chočuć jaho ašukać.

Schíbić, ~biŭ. Dz. z. Pamylicca, ašukacca. Na hetym handli jon schibiŭ.

Schílisty, ~taha. Prm. Maje schił na niejki bok. Na schilistym hruncia zbožža nikoli ni vymakaja.

Schił, ~łu. Naz. Nachił, spusk na niejki bok. Tam byŭ stromki schił.

Schléba. Prs. Pracavać za ježu. Jon byŭ hod za pastuška schleba.

Schod I, ~du. Naz. Zborka narodu. Ja na toj schod ni pajdu.

Schod II, ~du. Naz. Jišci z hary na doł. Schod z hary byŭ nibiaśpiečny.

Schod III, ~du. Naz. Damovicca na canu. U jich da schodu jašče daloka.

Schod miésica. Apošniaja kvadra. Na chod miesica hatoŭ pajšci daždž.

Schódać, ~daŭ. Dz. z. Pieramahčy. Jon mianie nia schodaja abvalić.

Schódka, ~ki. Naz. Zborka ludziej. Baćka pašoŭ na schodku.

Schódna. Prs. Tanna, niadoraha. Jany schodna kupili toj dom.

Schódzicca I, ~dziŭsia. Dz. nz. Padychodzić, nabližacca. Ludzi schodziucca na kirmaš.

Schódzicca II, ~dziŭsia. Dz. nz. Abchvatavać naŭkoła. Heta dziaha mnie schodzicca.

Schódzicca III, ~dziŭsia .Dz. nz. Umirać.

Kanać. Jon užo schodzicca.

Schóvanka, ~ki. Naz. Miesca schovu. Što heta za schovanka na piačy.

Schundýtu. Prs. Usie razam hramadoj. Zabałotcy schundytu pašli kasić.

Scóhać, ~haŭ. Dz. z. Zamazać, zabrudzić. Hety kaftanik ty ŭžo scohała.

Si-i-i-i! Kl. Huk kab spynić vałoŭ ci kania. Stoj, s-i-i-i!

Sia! Kl. Huk, kab spynić hutarku. Sia! dzieci. Pra heta ni słova nikomu.

Siábra, ~ry. Naz. Precil, kumpan, druh. Heta moj stary siabra.

Siadún, siduná. Naz. Dziaŭčyna — **Siadúcha,** ~chi. Małyja dzieci, jakija doŭha nia chodziać. Maja susiedka napakutavałasia sa svajim sidunom.

Siaviéc I, siŭcá. Naz. Čałaviek, što sieje zbožža. Siaviec vyšaŭ na zahon.

Siaviéc II, siŭcá. Naz. Ptuški, što prylatajuć da nas, kali siejuć žyta. Užo siaŭcy prylacieli. Para žyta siejić.

Siarédzina I, ~ny. Naz. Nutranaja častka kožnaje rečy. Heta biarno ŭ siaredzinia hniłoja.

Siarédzina II, ~ny. Naz. Zadniaja častka tuława vyšej kłuboŭ, naraŭnie uzduchavin. Dub, dub, biarezinka. Balić maja siaredzinka. (Fal. Pieś.).

Siastrýnic, ~nca. Naz. Siastryn syn. Jejny siastrynic doktaram.

Sibírnik, ~ka. Naz. Bandyt, kryminalisty. Niejki sibirnik spaliŭ stoh siena.

Sibravác, ~váŭ. Dz. nz. Družyć, kumpanavać. Ja zmałku sibravaŭ z Antosiam.

Sić, ~ci. Naz. Reč, u jakoj poŭna maleńkich dziračak. U liścínia miačeŭniku poŭna sici.

Sičkárnia, ~ni. Naz. Mašyna rezać siečku. Sičkarniu pakiń u taku.

Siéčka I, ~ki. Naz. Maleńkaje pryładździe sieč travu śvińniam. Vytry, dačuška, siečku dy pałažy na palicy.

Siéčka II, ~ki Naz. Nádrabna zrezana sałoma. Žbiary siečku ŭ miašok.

Siédnia, ~ni. Naz. Doŭha siadzieć. Heta siednia mnie abrydała.

Siédziłka, ~ki. Naz. Častka praśnicy, na jakoj pralla siadzić ŭ časie pradziva. U hetaj praśnicy siedziłka rasčeplina.

Siéła skúła. Źjaviłasia skuła. U brata na šyji sieła skuła.

Siémia, ~mia. Naz. abo — **Siamió,** siémia. Jillanaja nasieńnie. My siemia užo pasiejili.

Siéncy, sianiéc. Naz. Pieršy pakoj pierad chataj. U siencach vialikaja pieč.

Siévir, ~ru. Naz. Suchi ściudziony viecier. Vieja ŭschodni sievir.

Siéviryć, ~ryŭ. Dz. nz. Ad sonca j vietru treskajucca vusny i skura na rukach ci nahach. U pastuški viasnoj sieviryjuć vusny j nohi.

Siháć, ~háŭ. Dz. nz. Jimknucca, žadać, damahacca. Jon sihaja da słavy.

Siláć, ~láŭ. Dz. nz. Uździavać na nitku ci šnurok. Maryla silaja pacirki.

Siladziéc, ~lidcá. Naz. Morskaja ryba. Jidzi kupi siladcoŭ u Heli.

Silazién, ~liźniá. Naz. Huk u žyvacie jinšych koni pry biahu. U Jurčakovaha žarabka silazień kochkaja pry biahu.

Silazióŭka, ~ki. Naz. Bočka ad siladcoŭ. Ciotka zakvasiła silazioŭku kapusty.

Sikáč I, ~čá. Naz. Rabotnik, što drovy siače. Sikačy pašli ŭ les.

Sikáč II, ~čá. Naz. Pryłada ŭ vyhladzie litary (S) travu sieč. Dziaŭčyna sikačom siekła travu ŭ karycia.

Sikáč III, ~čá. Naz. Kavalskaja načyńnie adsiakać haračaje zialeza. Sikač, myślik i najdesu ukiń u vyskrynku.

Silažók, ~žká. Naz. Kalitka na hrošy. (Rečycki raj.) U pana Adama dobraja žana. U siency pašła, silažok znašła. (Fal. Pieś.)

Siłó, ~łá. Naz. Vałasianyja pietli zamacovanyja na došcy ptušak łavić. Pastavili dzieci siło. (A. Har.)

Simianín, ~na. Naz. Asoba ŭ siamji. Kiepska, kali simianin ni pryjaja chacia.

Simianísty, ~taha. Prm. Haspadar, ŭ kaho vialikaja siamja. Naš susied simianisty, dyk u jaho jošć upraŭka ŭ rabocia.

Sinakós, ~su. Naz. Čas, kali kosiać sanažaci. Paśla sinakosu nastaje žniva.

Siólita. Prs. Hety hod. Siolita haračaja leta.

Siórbać, ~baŭ. Dz. nz. Ješci stravu łyžkaj. Siorbaj, siorbaj dy jdzi z torbaj. (Fal. Pryk.)

Sipiél, ~pialú. Naz. Hatunak nieŭradlivaj sivoj hleby. Na hetym sipiali ničoha raści nia choča.

Sípka, ~ki. Naz. Chvaroba horła ź pieraškodaj u hutarcy. Kali dzieci na vietry pakryčeli na vaŭka, dyk na ŭsich sipka napała.

Siradúla, ~li. Naz. Jimia karovy, što ŭ sieradu radziłasia. Jeŭčyna Siradula acialiłasia.

Sirmiáha, ~hi. Naz. Vierchniaja vopratka. Svaja sirmiažka nikomu ni ciažka. (Fal.Pryk.)

Síta I, ~ta. Naz. Pryładździe muku siejać. Heta sita ciotčyna.

Síta II, ~ta. Naz. Šapka zakryvać tvar, kab pčoły nie kusali. Dziadźka uziaŭ sita i kureł i pašoŭ pčoł padhlidać.

Sitavátaja dréva. Prytrupiechłaje dreva, jakoje maje ŭ sabie sitavinki. Sitavataja dreva dobra nadajecca na vulli.

Sitavínka, ~ki. Naz. Niezaŭvažanyja dla voka malusieńkaja dziračka, napoŭnienaja pavietram. Kažuć, što j naša cieła napoŭnina sitavinkami.

Sítnica, ~cy. Naz. Pitlavany žytni chleb. Tata pryvioz ź miastečka haścinca-sitnicy.

Siuhó-o-o-o! Kl. Hetak pastuch zavie statak u lesie. Pastuch jidzie lesam i kryčyć: "Siuho-o-o-o!" a statak za jim jidzie.

Siuhókać, ~kaŭ. Dz. nz. Mocna kryčeć u lesie. Pastuchi siuhokajuć u lesia.

Siūka, ~ki. Naz. Jimia sabaki sivoj paūšci. My majim Siūku i Łysku.
Sivák, ~ká. Naz. Sivy koń. Janka na sivaku ū młyn pajechaū.
Sivízna, ~ny. Naz. Sivyja vałasy. U našaha dzieda sivizna kala vušej.
Sivucha, ~chi. Naz. Łajanka na starejšuju dziaūčynu. Našto ty, sivucha, dziaciej pakryūdziła; nichaj-by hulali, jak sami chacieli.
Skába, ~by. Naz. abo — **Skábina,** ~ny. Kryvyja kostki, što złučajuć śpinny chrybt z hrudnoj kostkaj.
Skablić, ~līū. Dz. nz. 1) Ačyščać karu z dreva. Dziadźka skabliū biarvieńnia. 2) Ačyščać bulbu ad šałupiny. Dzieci skobluć bulbu.
Skaciáty, ~ciát. Naz. Statak. Jidzi, chłopču, skaciaty napaji.
Skació, ciáci. Adna štuka statku. U lesia adno skacio zhubiłasia.
Skacić I, ~ciū. Dz. z. Pałatno tuha skrucić u trubu. Pałatno ūžo vybiliłasia. Treba jaho skacić u trubu.
Skacić II, ~ciū. Dz. z. Zhramadzić biarvieńnie ū kuču. Biarvieńnia paskreblina j vysachła: treba jaho skacić u šlichtu.
Skacić krósny. Zaradžanyja j zatkanyja krosny źniać sa stavoū dy, razam ź nitami, bierdam i natkanym pałatnom, **skrucić na** pražny navoj. Kali mama raptam zachvareła, dyk susiedki skacili krosny dy vynieśli ū kleć.
Skahólić I, ~liū. Dz. nz. abo — **Skóhlić,** ~liū. Kali sabaki brešuć z zavyvańniem ci vyjuć. Chorciki skohluć, palavaci chočuć. (Fal. Pieś.)
Skahólić II, ~liū. Dz. nz. Hałosny płač z uschlipami. (Vul.). Čaho ty skaholiš na ūsio pola, niabitaja.
Skáki, ~kaū. Naz. Tancy. Jina tolki da skakaū i hulaū, a ni dla raboty.
Skakiél! Kl. Raptam skočyć. A voūk, skakiel! u vaviečki.
Skakúcha, ~chi Naz. Dziaūčyna zdatnaja da tancaū. Jina była dobraja skakucha, kali była maładaja
Skakún, ~ná. Naz. Dziaciuk zdolny da tancaū. Skakuny j pijuny pašli na kirmaš.
Skałatnúcca, ~núūsia. Dz. z. Strasanucca. Jon skałatnuūsia ad strachu.
Skałatnúć, ~núū. Dz. z. Strasanuć. Uskoč, chłopic, skałatni jabłynu.
Skałatnúūsia śviet. Hetak prykazvajuć pry suśvietnaj tryvozie: pry vajnie, mory, pry vysyłcy ludziej na pakutu j śmierć. Skałatnuūsia śviet ad hetaj vysyłki ludziej.
Skałóciny, ~naū. Naz. Maślanka. Małako, što astałosia paśla vyrabu masła. Na viačeru nam dali skałocinaū z bulbaj.
Skanáć, ~náū. Dz. z. Pamiorci. Vypuścić apošni duch. Jon skanaū u rańni.
Skapúcicca, ~ciūsia. Dz. z. Hetak kažuć, kali pamre nialuby čałaviek. Kažuć, što toj złodzi ūžo skapuciūsia.
Skapýcicca, ~ciūsia. Dz. z. Spatyknuūsia. Nočy koń na kamiń skapyciūsia.
Skapytaváć, ~váū. Dz. z. Staptać kapytami. Koni skapytavali uschody jačmieniu.
Skaramiáka, ~ki. Naz. Hetak zavuć taho, chto kradzie skaromninu. Za ukradzinaju kiłbasu, jaho pryzvali skaramiakam.
Skarb, ~bu. Naz. Ahramadžanyja kaštoūnaści, j hrošy. Dla čałavieka nima lepšaha skarbu, jak volnaja žyćcio j rozum.
Skarbóvy, ~vaha. Prm. Dziaržaūny ci hramadzki. Zahareūsia skarbovy les.
Skaródzić, ~dziū. Dz. nz. Baranavać uzaranuju calinu. Pajdu skarodzić papar.
Skaromnina, ~ny. Naz. Miasny j małočny charč. Starac prasiū skaromniny.
Skarýnka, ~ki. Naz. Zasochły płast chleba na bułcy. Hetu skarynku kiń sabaku.
Skasaváć, ~váū. Dz. z. Zrabić znak, što peūnaja reč niapryhodnaja. Vučań skasavaū malunak.
Skasavány, ~naha. Prm. Pryznany niapryhodnym. Skasavanaju rabotu vučań piša nanava.
Skasić I, ~siū. Dz. z. Zrezać travu kasoj. My skasili asiełačku.
Skasić II, ~siū. Dz. z. Zrabić kosym. Čamu ty krosny skasiła?
Skaūzanúcca, ~núūsia. Dz. z. Paśliznucca. Jon skaūzanuūsia dy nahu źvichnuū.
Skavytáć, ~táū. Dz. nz. Piščeć, vyć. Sabaka skavyča, musia niešta chvory.
Skáza, ~zy. Naz. Paškodžanaje miesca. Na hetaj skury nima skazy.
Sklapiéńnia, ~nia. Naz. Stalavańnie ū muravanaj budyninie ci piečy. Sklapieńnia nikoli nia ūłomicca, bo jano apirajicca na ścienach.
Sklécić, ~ciū. Dz. z. Abyjak zbudavać draūlanuju budyninu. Skleciū-by ja chatu, pastaviū-by žorny. (F. Bah.).
Skład I, ~du. Naz. Złožanyja dźvie barazny adna na adnu. Skład złažyū, kruhom abyšoū i damoū pryšoū. (Fal. Žart.).
Skład II, ~du. Naz. Pryzvyčajeńnie da raboty. Jon maja skład da raboty.
Skład III, ~du. Naz. Zhurtavańnie. Janka uvašoū u skład kamisiji.
Skład IV, ~du. Častka słova. Vučań čytaja pa składach.
Skład V, ~du. Naz. Pamieškańnie, dzie składajucca rečy. Zdaj miaški ū skład.
Składáć I, ~dáū. Dz. nz. Kłaści rečy, matarjał. My składali siena ū stoh.
Składáć II, ~dáū. Dz. nz. Składać vinu, abvinavačavać. Jon hrošy ūkraū, dy składaja na Marcina.
Składány nóžyk. Kali lazo nožyka zakładajecca ū tronki. Składany nožyk pałažy ū kišeń.
Składánaja mašýna. Mašyna, što maje šmat častak. Heta mašyna składanaja.
Składka I, ~ki. Naz. Zborka hrošy. Heta dabravolnyja składki.

Składka II, ~ki. Naz. Zakładka na adzieży. Taresa pašyła spadnicu ŭ składki.

Składna I ,Prs. Pryhoža. Tarnujecca da napisanaha ci skazanaha. Vóś składna havaryŭ heny pramoŭca.

Składna II, Prs. Tarnujecca da ruchu pry pracy. Składna kosia hety chłopic.

Składna III, Prs. Žyć u zhodzie. Žyli dzied i baba. Jany žyli składna.

Sknára, ~ry. Naz. Skupiec, žminda. Heny sknara navit sam sabieješci škaduja.

Skóbla, ~li. Naz. Bandarskaje načyńnie. Bondar skoblaj skobla kadź.

Skójicca, ~jiŭsia. Dz. z. Źniabycca, abciažarycca. Jon skojiŭsia za hetu darohu, dyk zachacieŭ adpačyć.

Skóra, Prs. Chutka, žvava, borzda. Jon skora jedzia.

Skóranka. Prs. Zmianšalny nazoŭ —skora. Biažy skorańka damoŭ.

Skóram, ~mu. Naz. Miasnaja j małočnaja ježa. Pajdu na viosku skoramu kupić.

Skósak, ~ska. Naz. Staraja skošanaja kasa. My haroch kosim skoskami.

Skóski, ~sak. Naz. Apošni dzień kaśby. Na skoski budzim drača smažyć.

Skrábać, ~baŭ. Dz. nz. Niešta skrabci, kab až huk čuŭsia. Myš skrabaja pad padłohaj.

Skrabatý, ~tóŭ. Naz. Błahija boty. U vosiń tabie skrabaty kupim.

Skrabłó, ~łá. Naz. Pryłada kania čyścić. Biary skrabło dy čyści kania.

Skrabścí, skrob. Dz. nz. Abskrabać karú z dreva, hraź ad kołaŭ. My učora cełу dzień skrabli biarvieńnia.

Skráju. Prs. Na kraju. Mały chłopic skraju spać bajaŭsia.

Skrasiénny, ~naha. Prm. Nihdzie nia stočany, sucelny. Naš dom z skrasiennaha biarvieńnia.

Skréndzić, ~dziŭ. Dz. nz. Piščeć, jenčyć, vyprašavać. Daj jej soli napovier, niachaj nia skrendzia.

Skróhać, ~haŭ. Dz. nz. Skrypieć, rypieć. Kaval skrohaja rašpilam pa zialezia.

Skroź I, Prs. Usiudy. U nas žyta skroź dobraja.

Skroź II. Prn. Kula prajšła skroź ścianu.

Skrucícca I, ~ciŭsia. Dz. z. Źvicca ŭ kłubok. Vužaka skruciłasia ŭ kłubok.

Skrucícca II, ~ciŭsia. Dz. z. Prapaści, zhinuć. Chto krutnioj žyvie. dyk toj i sam skrucicca.

Skrucícca III, ~ciŭsia. Niedzie syjci. Trebała pałudnavać, ali baćka niehdzia skruciŭsia.

Skrucíć I, ~ciŭ. Dz. z. Skłaści ŭ kružnik i zviazać viaroŭku. Skruci viaroŭku dy pryviažy za ližajku.

Skrucíć II, ~ciŭ. Dz. z. Źniać abałoń z maładoj sasonki. Antoś skruciŭ try strełki.

Skrucíć III, ~ciŭ. Dz. z. Nie zapłacić naležnaha. Jon mnie skruciŭ try rubli.

Skrýha, ~hi. Naz. Vialiki kavałak lodu ci soli. Skryhi lodu pływuć da mostu.

Skryl, ~ła. Naz. Niečaha nakrojena na tonkija płasty. Na talerca ližali skryli kumpika, kiłbasy i syra.

Skryláć, ~láŭ. Dz. nz. Rezać na tonkija płastki. Mama skrylaja bulbu.

Skryp, ~pu. Naz. Huk ad ciercia ćviardych rečaŭ adno ab adno. Čujicca dakučlivy skryp nimazanych kołaŭ.

Skrýpacca, ~paŭsia. Dz. nz. Časta prychodzić i vychodzić z chaty. Čaho tut hetyja dzieci skrypajucca dźviaryma.

Skrýpać, ~paŭ. Dz. nz. abo — **Skrypiéć.** ~piéŭ. Vydavać cierciam prareźlivyja huki. Dosia tabie skrypieć hetymi varotami.

Skrypúčy, ~čaha. Prm. Taja reč, jakaja vydaje skryp. Skrypučaja dreva doŭha skrypić. (Fal. Pryk.).

Skrýŭdzić, ~dziŭ. Dz. z. Ašukać matarjalna ci maralna. Dziadźka jaho skryŭdziŭ pry dzialbie.

Skryvávicca, ~viŭsia. Dz. z. Zalicca kryvioj. Pieŭni skryvavilisia, bjučysia.

Skryžavánnia, ~nia. Naz. Miesca, dzie kryžujucca darohi ci liniji... Na skryžavańni brusoŭ treba padporku dać.

Skudłóšyć, ~šyŭ. Dz. z. Zrabić kudłatym. Čamu ty skudłošyła vałasy?

Skukabáčycca, ~čyŭsia. Dz. z. Sahnucca, skorčycca, skryvicca. Było ściudzina, dyk jon skukabačyŭsia dyj zasnuŭ.

Skulánka, ~ki. Naz. Małaja bolka, što utvaryłasia ad zachrasańnia potavaj załozki. Uchłopca na baradzie uskočyła balučaja skulanka.

Skúła, ~ły. Naz. Bolka, jakaja ŭtvaryłasia ad zachrasańnia potavaj adtuliny. U dziadźki na pličach skuła sieła.

Skúpicca, ~piŭsia. Dz. z. Splaścisia ŭ kupinu. Jany skupilisia dy stali bicca.

Skupińdziá, ~dzí. Naz. Skupaja ludzina. Heta skupińdzia nikomu ničoha ni daść.

Skupóść, ~ci. Naz. Praźmiernaja aščadnaść. Tut ni skupość, ali niazmoha. (Fal. Pryk.).

Skupý, ~póha. Prm. Chto prazmierna aščadžaje. Skupy šyłam sytu mačaja. (Fal. Pryk.)

Skurát I, ~tá. Naz. Kavałak staroj skury. Maje łapci padšyty skuratami.

Skurát II, ~tá. Naz. abo — **Kažán,** ~ná. Latučy źviarok. Letam nočy lotajuć skuraty.

Skvápny, ~naha. Achvočy, zajzdryvy na čužoje. Jon skvapny darma brać.

Skvár, ~ru. Naz. Vialikaja haračynia. Pastušok na skvary piatryja dzień-pry-dni.

Skvárka, ~ki. Naz. Kavałak sałaniny. Hetu skvarku vaźmi na połudziń.

Skviarcísia I, skviérsia. Dz. nz. Piščeć pry smažańni. Kiłbasa na skavaradzie skviarecca.

Skviarcísia II, skviersia. Dz. nz. Kryčeć ad złości, pryciskajučy hołas. Čaho ty skvia-

rešsia, dumajiš, što ciabie niechta bajicca.

Skvirná, skviarný. Naz. Nahar, brud na knocie lampy. Ščyści skviarnu z knota, dyk lanpa lepi budzia hareć.

Skvitavácca, ~váŭsia. Dz. z. Skončycca, pamiorci. Padstreliny złodzi skvitavaŭsia.

Słabúń, ~ná. Naz. Kažuć na słaboha kania. Słabun tvoj konik: try miachi pałažyli, dyk jon i spacieŭ.

Słać I, słaŭ. Dz. nz. Niešta raśściłać. Matka słała dzieciam paściel.

Słać II, słaŭ. Dz. nz. Niekaha pasyłać. Haspadar słaŭ pasłanca pa haściej.

Słaniácca, ~niáŭsia. Dz. nz. Chistacca na baki ad słabaści. Chvory słaniaŭsia, jidučy da voza.

Słatá, ~tý. Naz. Niešta jak-by čarami nasłanaje. Hanuliny kury jak słata lezuć na hrady.

Słójik, ~ka. Naz. Vysokaja sudzina. Smažanyja višni ŭ słojiku.

Słóta, ~ty. Naz. Mokraje nadvorje, kali doždź, śnieh, syraść. Jak-ža ty u hetkaju słotu vyjichaŭ u darohu.

Słúchać I, ~chaŭ. Dz. nz. Čuć vušami. Jon słuchaja jak ptuški piajuć.

Słúchać II, ~chaŭ. Dz. nz. Być pasłušnym. Janačka słuchaja mamy.

Słúšna. Prs. Praŭdziva, dobra. Tut jon choć raz słušna skazaŭ.

Słúšny, ~naha. Prm. Dobry, adpaviedny. Dy jon chłopic słušny. (J. Koł.).

Służébnica, ~cy. Naz. Žančyna, što słuža ŭ čyžych za płatu. Našy susiedzi svaju słužebnicu adpravili damoŭ.

Słužebnik, ~ka. Mužčyna, što pracuje ŭ čužych za hrošy. Jichny słužebnik viaskovy chłopic.

Słúžka, ~ki. Naz. Daŭna na Litvie pry mahnatach na pasłuhach byli maładyja šlachcicy. Słužka słužca, a panu trasca. (Fal. Pryk.).

Słych, ~chu. Naz. Patrabavalnaja vola vyšejšych asobaŭ. U dziadźki dzieci ŭ słychu žyvuć: jany biz pytańnia jiz chaty nia vyjduć.

Słyšýć, ~šyŭ. Dz. nz. Patrabavać pasłušenstva. Dzie baćki słyšuć dziaciej, tam jany pasłuchmianyja.

Smáha, ~hi. Naz. Biełу zhustak na vusnach, ad vysachłaj śliny.

Smak, ~ku. Naz. Pryjemnaje adčuvańnie ŭ rocie ad dobraj ježy. Smaku, jak u piačonym raku. (Fal. Pryk.).

Smakanúć, ~núŭ. Niečaha žydkaha paspytać, vypić. Koń tolki smakanuŭ vady, ali nia piŭ.

Smakaváć, ~váŭ. Dz. nz. Časta kaštavać, ješci sa smakam. Jon smakavaŭ patrochi, pakul usiaho nia źjeŭ.

Smalák, ~ká. Naz. Smołnaje palena. Pakiń hety smalak na raspałku droŭ.

Smalár, ~rá. Naz. Majstra-haspadar smalarni. Smalar pradaje dziohać.

Smalník ~ká. Naz. Majstra pa vyrabu dziohciu z karčoŭ. Smalnik nakładaja karčy ŭ kacioł.

Smał, ~łu. Naz. Haračynia, dzie zdajecca ŭsio až haryć, smylić. Jon u hucia, u smála, cełу dzień pracuja.

Smarkácha, ~chi. Naz. Zasmarkanaja dziaŭčyna. Abatry nos smarkacha dy jdzi na pieč.

Smarkáć, ~káŭ. Dz. nz. Čyścić nos. Treba, dzieci, smarkać u chustačku.

Smarkáč, ~čá. Naz. 1) Źniavažlivaje słova na padletka, jaki ŭmiešvajecca ŭ hutarku starejšych. Siadź smarkač dy maŭčy. 2) Zasmarkany chłapiec. Nos utry, smarkač.

Smarkačý, ~čóŭ. Naz. abo — **Vazgračý,** ~čóŭ. Śliskaje rečyva ŭ nosie, asabliva ŭ časie kataru. Abatry, niańka, dziciaci smarkačy.

Smážyć, ~žyŭ. Dz. nz. Piačy ŭ haračaj piečy. Ciotka smažyła kurku z bulbaj.

Smok, ~ka. Naz. abo — **Cmok,** ~ka. Kazačnaja jistota. Byccam jon svajim dychańniem pryciahvaje da siabie svaju achviaru. Mianie da jaho smokam ciahnia. (J. Kup.).

Smóllu. Prs. Nieadčepna prystaje. Heny pjany smollu lezia, kab ja jamu hrošy pažyčyŭ.

Smółka I, ~ki. Naz. Dreŭka sa smolnaha palena na padpałku droŭ u piečy. Dzied naščapaŭ smołki.

Smółka II, ~ki. Naz. Palavaja kraska z čyrvonym cvetam, a cybina nižej cvetu lipučaja. Kali smołka cvycić, dyk tady karovy šmat małaka dajuć.

Smucícca, ~cíŭsia. Dz. nz. Nudzicca, biedavać. Dosia tabie smucicca: treba-ž samomu siabie razvažać.

Smuhá, ~hi. Naz. 1) Muć na vadzie. Vada naniesła smuhi na travu, dyk siena kuravaja. 2) Tumannaja dalačynia ŭ prastory. Daloki les smuhoj pakryty. (J. Koł.)

Smuród I, ~du. Kiepski, niapryjemny pach. Paciahnuła smurodam z harełaha bałota.

Smuród II, ~radá. Łajanka dziaciej. Vy, smurady, nia leźcia ŭ śćiudzionaju vadu, bo pachvarejicia.

Smuródaŭka, ~ki. Naz. Łajanka dziaŭčyny. Ty, smurodaŭka, pilnuj dziaciej, ato ja tabie kudły pavydziraju.

Smútak, ~ku. Naz. Nuda, sum, ciažkija dumki. Žoŭty les navodzia smutak na ludziej.

Smútna. Prs. Nuda, sum, niaviesieła. Smutna vyhladaja pola ŭ vosiń.

Smýčyć, ~čyŭ. Dz. nz. Biazupynku prašci kudzielu; ciahnuć nitku, ślinić. Naša staraja dzień i noč smyča kudzielu.

Smyččó, ~čá. Naz. Apraŭlenaje jałovaje vierchaŭjo na smyki. My z tatam apravili voz smyčča na smyki.

Smyčyná, ~ný. Naz. Adna štuka z apraŭlenaha smyčča. Dzieci z smyčyny zrabili sabie ŭsłončyk.

Smyhíl, ~lá. Naz. Čałaviek zabrudžany, jak smałoj zamazany. Što heta za maci, kali dzieci sidziać za stałom, jak smyhili.

Smyk I, ~ka. Naz. Snaść baranavać pole. Daŭna u nas smykami baranavali pola.

Smyk II, ~ka. Pryłada jihrać na jskrypcy. Muzyka našmaravaŭ smyk smałoj.

Smýlnuć, ~naŭ. Dz. z. Z jimpetu vyciać. Ja tabie, jak smylnu poŭchu, dyk ty až u ścianu ŭlipniš. (Fal. Łaj.)

Snaść, ~ci. Naz. Pryładździe da raboty. Jedu ni na snaści, a na ščaści. (Fal. Pryk.)

Snaváć krósny. Umieła namatavać asnovu na snujki. Mama snuje krosny.

Snópščyna, ~ny. Naz. Płata snapami ŭłaśniku pola za ziamlu. Tata advioz u dvor snopščynu, — try kapy aŭsa.

Snóŭdacca, ~daŭsia. Dz. nz. Biazmetna chadzić. Jon z biady, jak niprytomny z hadzinu snoŭdaŭsia pa darožca.

Snújki, ~jak. Naz. Pryładździe snavać krosny. Snujki prybity da ściany.

Sóbić, ~biła. Dz. z. Pryšłosia, vypała. Jak tabie sobiła viłki złamać.

Sójka, ~ki. Naz. Udaryć stoć ź vialikaha palca pry ścisnienym kułaku. Jon mnie daŭ sojku pad bok, dyk mnie až dychać zaniało.

Sóład I, ~du. Naz. Sałodki smak. U hetaj kavia sałodu nia čuć.

Sóład II, ~du. Naz. Praroščany jačmień na piva. Soład hatovy: možna piva varyć.

Sónia, ~ni. Naz. Sanlivy čałaviek. Sonia ty: heta-ž ty trascu naśpiš.

Sópucha, ~chi. Naz. Lipučy brud ad łučynnaha i gaźničnaha dymu. U jich u chacia vokny j ścieny pakryty sopuchaj.

Sóram, ~mu. Naz. abo — **Styd,** ~du. Niapryjemnaje pačućcio na sumleńni. Styd zakryt, a soramu ni vidać. (Fal. Pryk.).

Sos, ~su. Naz. Vadkaść u cybuku ad tabačnaha dymu. Sos atrutnaja rečyva.

Sóška, ~ki. Naz. Pryładździe skidać hnoj z voza. Ubi sošku ŭ hnoj na vozia.

Sóŭbil, ~la. Naz. Niedareka, jaki miašajecca ŭ čužyja spravy. Heny soŭbil sa svajim jizykom usiudy ŭtkniecca.

Sóvałka I, ~ki. Naz. Pryłada ssovać hnoj na panadvorku. Pastaŭ sovałku pad pavietku.

Sóvałka II, ~ki. Naz. Łajanka łamakavataha čałavieka, jaki pamału ruchajecca i łamakavata vykonvaje rabotu. Bardziej ciahnisia sovałka, hladzi nia 'bvalisia tolki.

Spachvacícca, ~ciŭsia. Dz. z. Zdahadacca, ahledzica. A jon spachvaciŭsia, što torby z chlebam nima, ali było pozna.

Spácyr, ~ru. Naz. Prachodka dla zabavy. Vučyciel pašoŭ na spacyr.

Spacyraváć, ~váŭ. Dz. nz. Prachodžavacca. Tata z dziadźkam spacyrujuć pa darozia.

Spácki. Dz. nz. abo — **Spátki.** Piaščotny vykaz. Pojdzim, dzietki, spatki. Ja chłopčyka spaćki pałažu.

Spačátku. Prs. Pierš za ŭsio. Špiarša. Spačatku čytali, a potym pisali.

Spačuválnik, ~ka. Naz. Toj, chto spačuvaje ŭ biadzie. U biadzie spačuvalnikaŭ šmat, a pamahčy niekamu. (Fal. Pryk.)

Spad, ~du. Naz. Schił pavierchni ziamli. Tut nima spadu: vada zatrymlivajicca, i zbožža vymakaja.

Spadabácca, ~báŭsia. Dz. z. Pryści da gustu. Mnie spadabaŭsia hety dom.

Spádak, ~dku. Naz. abo — **Spádčyna,** ~ny. Majemaść, što zastałasia paśla svajakoŭ. Ja svaju spadčynu spuściŭ bratu.

Spadciška. Prys. Cicha, padstupna. Toj sabaka nia breša, što spadciška kusaja. (Fal. Pryk.)

Spadýspadździa. Prs. Z samaha nizu. Spadyspadździa siena ŭ stozia padmokła.

Spadziviácca, ~vaŭsia. Dz. nz. Mieć nadzieju. Spadzivaŭsia dzied na mied i tak spać loh. (Fal. Pryk.)

Spádzisty, ~taha. Prm. Schilisty ŭ niejki bok. Tut zimla spadzistaja.

Spaháda, ~dy. Naz. Spačuvańnie. Pracuja, a spahady nia čuja. (Fal. Pryk.)

Spahádavać, ~vaŭ. Dz. nz. Spačuvać. Syty hałodnamu ni spahadaja. (Fal. Pryk.)

Spahádlivy, ~vaha. Prm. Dobry, čuły, litaścivy. Heta čałaviek spahadlivy: jon kožnamu dapamoža.

Spahnáć, ~náŭ. Dz. z. Viarnuć svajo praz patrabavaańnie. Ja ŭ Todara spahnaŭ doŭh.

Spahnáć achvotu. Zadavolić žadańnie. My jeli miod pakul ni spahnali achvoty.

Spałóchacca, ~chaŭsia. Dz. z. Dzicia spałochałasia j zachvareła na piarepałachi.

Spanátryć, ~ryŭ. Dz. z. Zdahadacca, śkiemić. Chłopic spanatryŭ ź lekcyji ŭcikać.

Spantyłýčycca, ~čyŭsia. Dz. z. Časova z hłuzdu źjechać. Jon spantyłyčyŭsia i nia viedaŭ, što rabić.

Spartáčyć, ~čyŭ. Dz. z. Błaha zrabić, sapsavać. Pahladzi, jak jon spartačyŭ hety kažuch.

Sparyniá, ~ní. Naz. Pryvitańnie z pažadańniem sporu. Sparynia vam, dziadźka.

Sparýš, ~šá. Naz. Dva płady zrosšysia razam. Tata nasiŭ sparyš u palaresia.

Sparyšók, ~ká. Naz. Dva harščečki razam zleplený z adnej ručkaj. Niasie žonka ješci cełý sparyšok. (J. Kup.)

Spásavacca, ~vaŭsia. Dz. nz. Razam paśció statak, čarhujučysia pastuškami. Siolita my spasaŭjimsia z Aloksam.

Spáścić, ~ciŭ. Dz. z. Pasučy, ni dahledzić: zhubić ci zmarnavać statak. Antoś paściŭ aviečki dyj spaściŭ: nima čaho damoŭ hnać.

Spatajká. Prs. Niečakana, spadciška. Jany na nas napali spatajka.

Spatákać, ~kaŭ. Dz. z. Ź vialikimi ciažkaściami nabyć. Naša susiedka j biedna žyvie, ali spatakała dziaŭčynia čaravički.

Spatkácca, ~káŭsia. Dz. z. Zyjścisia. My źjim spatkalisia vypadkova.

Spatkánnia, ~nia. Naz. Zdareńnie ubačycca. Toja naša spatkańnia było apošnim.

Spavić I, ~víŭ. Dz. z. Pry vićci uskrucić treciuju stołku. Ja puhu sam viŭ, ali paprasiŭ, kab tata spaviŭ.

Spavić II, ~víŭ. D z. z. Uviarcieć dzicia ŭ połku i abviazać pajaskom. Matka spaviła dzicia.

Spaźnícca, ~níŭsia. Dz . z. Pryści paźniej naznačanaha času. Jon na pracu spaźniŭsia.

Spažýć, ~žýŭ. Dz. z. Skarystać, źješci. Daj, Boža, svajo spažyć, a na čužoja ni razivacca. (Fal. Pryk.).

Spéckać I, ~kaŭ. Dz. z. Abrabić, zmazać. Jak heta ty speckaŭ hety kažušok.

Spéckać II, ~kaŭ. Dz. z. (Vul.). Niaŭdała zrabić. Pahladzi jakuju ražačku chłopic speckaŭ.

Splasnúć rukámi. Apynucca ŭ rospačy. Niechta splaśnie rukami, kali jaje voźmia zamuž.

Splaścísia, splóŭsia. Dz. z. Skrucicca, sčapicca. Vałasy splalisia ŭ kaŭtun.

Splážyć I, ~žyŭ. Dz. z. Śsieč, zvalić, śkidać. Dva morgi splažyli lesu.

Splážyć II, ~žyŭ. Dz. z. Pakarać, sasłać plahu. Kab ciabie piarun splažyŭ.

Spłaŭ, ~vu. Naz. Raźliŭ u pavodku vierchavodki z hnojem. Na hetaj sanažaci šmat spłavu sadzicca.

Spłáŭnaja sanažáć. Sanažać, dzie raźlivajecca vada z nanosam. Spłaŭnaju sanažać uładzili skasić i sabrać siena da pavodki.

Spóchnuć, spoch. Dz. z. Zachvareć na puchlinu. Jon spoch jak ślivina.

Spóparazku. Prs. Z nalotu, chutka, niečakana. Kali sabaki raspudzili zajca, dyk jon spoparazku ŭ puniu ŭlacieŭ.

Spor, ~ru. Naz. Prybytkovaść, tryvałaść. Jon i pracuja, ali ŭ jaho haspadarca sporu nima, bo jon błahi haspadar.

Spórna. Prs. Toja, što nia ŭbyvaje. Siolita siena sporna, bo zima była lohkaja.

Spórny, ~naha. Prm. Bahaty, biazubytkovy, tryvały. Uliŭ sporny daždž.

Spósab, ~bu. Naz. Matarjalny dastatak, srodki. Jak ja mahu pabahacieć, kali niadkul nijakaha sposabu nima.

Spracavácca, ~váŭsia. Dz. z. Asłabieć ad pracy. Jon za svoj viek spracavaŭsia, dyk i siły ni maja.

Spracavány, ~naha. Prm. Źniasileny pracaj. Spracavany całaviek rad adpačyć.

Sprachóŭ. Prs. Za charčavańnie. Haspadynia addała kania na hod sprachoŭ.

Spračácca, ~čáŭsia. Dz. nz. Zmahacca słovam ci čynam. Na schodzia silania spračalisia ab raśsialeńni na prysiołki.

Spragá, ~gí. Naz. Uvachod u harod, dzie niama varot, a założana karotkim płotam. Adłažy spragu dy zahani cilat u zaharadź.

Sprahácca, ~háŭsia. Dz. nz. Kali dva haspadary majuć pa adnym byku, dyk zaprahajuć abodvuch u vadnu sachu dy aruć pa čarzie. Daŭna my z Brytam sprahalisia.

Sprandžýna, ~ny. Naz. Pryłada z pruhkaj stali ŭ roznych rečach. U strelbia łopnuła sprandžyna.

Sprasónnia. Prs. U časie snu. Heny całaviek sprasońnia havora.

Sprat, ~tu. Naz. Miesca dla składu. Baćka zrabiŭ kubił dla spratu načyńnia.

Sprátać, ~taŭ. Dz. z. Źniščyć, uchaŭturyć. Šmat našych vydatnych ludziej spratali sa śvietu rasiejskija šavianistyja.

Spráŭdzicca, ~dziłasia. Dz. z. Uhadvańnie zbyvajecca. Dziedavy słovy spraŭdzilisia: visna udałasia ciopłaj.

Spráŭny, ~naha. Prm. Sprytny, jomki, krutki. Jon dužy j spraŭny.

Správicca I, ~viŭsia. Dz. z. Paśpieć. Jon spraviŭsia da daždžu siena ŭ kopy złažyć.

Správicca II, ~viŭsia. Dz. z. Advarotnaje słovu — papravicca, pamierci. Ci papraviŭsia-ž vaš chvory? — Dy ni papraviŭsia, a spraviŭsia — na papovy sani.

Správic, spráŭca. Naz. 1) Uradoviec V. K. Litoŭskaha. Pasyłajem spraŭca našaha. 2) Vyrvaniec, što padstupki robie. Niejkija spraŭcy nočy karyta ŭ studniu ŭkinuli.

Správić I, ~viŭ. Dz. z. Nabyć, kupić. Baćki spravili dačce ubory k viasiellu.

Správić II, ~viŭ. Dz. z. Sklikać, arhanizavać. Chłopcy spravili jihryšča.

Správić III, ~viŭ. Dz. z. Uščać kryk, gvałt. Dzieci spravili gvałt, kali ŭbačyli vaŭka.

Spravúnki, ~kaŭ. Naz. Zakupy. Baćki pajechali ŭ miastečka pa spravunki.

Sprécki, ~čak. Naz. Zmahańnie, chodańnie, jak fizyčnaje, hetak i słoŭnaje. Hetyja sprečki vyšli za pustoja.

Sprécny, ~naha. Prm. Niavyjaŭlena, kamu naleža. Heta sanažać sprečnaja.

Sprécycca, ~čyŭsia. Dz. z. Vieści zmahańnie. Voś dyk sprečylisia chłopcy. ni toj taho, ni toj taho ni piramoža.

Spryt, ~tu. Naz. Jomkaść, krutkaść, bystrynia. Dziakujučy svajmu sprytu, jon uchiliŭsia ad śmierci.

Sprýtny, ~naha. Prm. Jomki, śmieły, advažny. Sprytnyja ludzi nadajucca dla sportu.

Spryvílić, ~liŭ. Dz. z. Natužyć, zrušyć. Tata padymaŭ voz z sienam, dyk spryviliŭ siaredzinu. Jon doŭha kavenčyŭsia pakul ačuniaŭ.

Spúdzicca, ~dziŭsia. Dz. z. (Tarnujecca da žyvioły) Spužacca. Koń spudziŭsia mašyny, dyk pałamaŭ kalosy.

Spúlnik, ~ka. Naz. abo —**Supólnik** ,~ka. Udzielnik. Zapłaci składku, dyk budziš našym spulnikam.

Spúlny, ~naha. Prm. abo — **Supólny,** ~naha. Naleža hramadzie. Heta našy supolnyja hrošy.

Spúłka, ~ki. abo — **Supółka,** ~ki. Tavarystva. Ustupaj u našu supołku, dyk budzim ra-

zam pracavać.

Spusk I, ~ku. Naz. Bandarskaje načyńnie. Spusk pad atramaj.

Spusk II, ~ku. Naz. Ustupka, abačnaść. Jon nikomu spusku ni daje, a chto vinin, dyk karaja.

Spusk III, ~ku. Naz. Prachod vadzie. Pierš daj spusk vadzie, a potym kapaj kanavu.

Spúsklavy, ~vaha. Prm. Niastromki. Na spusklavym uzhorku pasiejali žyta.

Spúsklavy nos. Doŭhi nos z nachiłam na doł. U ciotki spusklavy nos.

Spuścícca I, ~cíŭsia. Dz. z. Apuścicca, sieści. Žuravy spuścilisia na hrečku.

Spúścícca II, ~cíŭsia. Dz. z. Źjechać. Ciažka było z vozam spuścicca z hary.

Spuścícca III, ~cíŭsia. Dz. z. Davierycca. Ja-ž ni mahu spuścicca, kab hety chłapčuk kiravaŭ haspadarkaj.

Spuścić I, ~cíŭ. Dz. z. Zhablavać na spusk. Spuści hetyja dźvie doški na spusk.

Spuścić II, ~cíŭ. Dz. z. Dać chod vadzie. Spuści vadu z hruntu, ato žyta vypraja.

Spuścić III, ~cíŭ. Dz. z. Adviazać z pryviazi. Nanač spuści sabaku z pryvizi.

Spuścić IV, ~cíŭ. Dz. z. Adstupić, addać. Spuści mnie hetyja kalošy, a ja tabie niešta naharadžu za jich.

Spužácca, ~žáŭsia. Dz. z. Pierapałochacca. Pastušok spužaŭsia vaŭka.

Spužáńnia, ~nia. Naz. Pierapałachi. Ad spužańnia baby paryli kalučaha dzieda.

Srébra, ~ra. Naz. abo — **Srýbra,** ~ra. Metal biełaha koleru. Srebra ni ržavieja

Srýbny, ~naha. Prm. Źrobleny z srebra. Heta srybny hadzińnik.

Ssać, ssaŭ. Dz. z. Smaktać rotam. Cialo śsie karovu.

Ssadzić I, ~dzíŭ. Dz. z. Uziać dzicia i pastavić na doł. Tata sssadzi mianie.

Ssadzić II, ~dzíŭ. Dz. z .Zvolnić z pasady. Ramana ssadzili z staršynstva.

Ssadzić III, ~dzíła. Dz. z. Ścisnuć, źlehčysia. Adleha ssadziła śnieh.

Ssadzić z noh. Pazbavić matarjalnaha dabrabytu. Toj handal ssadziŭ jaho znoh.

Ssaviérycca, ~ryŭsia. Dz. z. Złosna vykryknuć. upiknuć. Baćka. ssavieryŭsia na dziaŭčynu, kali jina stała ładzicca na jhryšča.

Ssypájucca nítki. Hetak kažuc kali nitki zvalvajucca z kłubka, napradzienych vieracion ci špul. Babiny nitki ź viracina ssypalisia.

Sšýcca, ~sšýŭsia. Dz. z. Husta pakryć. U jaho na rukach karosta sšyłasia.

Stácca, stáŭsia .Dz. z. Zdarycca. Moža stacca jašče j hory.

Stać I, staŭ. Dz. z. Astanavicca. Koń staŭ na darozia.

Stać II, staŭ. Dz. z (dapamožny). Pačaŭ. Jon sieŭ dy staŭ ješci.

Stać III, staŭ. Dz. z. Chapić. U nas siena stania da viasny.

Staćviná, ~ný. Naz. Stoć pastaŭlenaja dyloŭka dla padtrymki niejkaha ŭładžańnia. U stavach (tkackim stanku) čatyry staćviny.

Stadóła, ~ły. Naz. Vialikaja budynina pry karčmie, dzie možna zajechać na papasku z vozam. Pry haścincy stajała karčma sa stadołaj.

Stahnáć, ~náŭ. Dz. nz. Vydavać adnatonnyja praciažnyja huki, zvyčajna pry chvarobie. Kali zahavaryŭsia, dyk i stahnać zabyŭsia. (Fal. Pryk.)

Staják, ~ká. Naz. Prymityŭnaja pryłada trymać vieraciony, kali ź jich źvivajuć nitki na kłubok. Pastaŭ viraciano ŭ stajak.

Stajarós, ~su. Naz. (Žart). Kožnaja raślina ŭhoru raście. Tata, jakoja heta dreva? — Heta, dzietki, stajaros.

Stajénny, ~naha. Prm. Koń, jakoha nie biaruć na palavuju rabotu i jakoha nie puskajuć na palavuju pašu. Churman zaproh stajennych koni.

Stájna, ~ny. Naz. Chleŭ dla koni. Zarzaŭ, zarzaŭ, sivy konik na stajnia. (Fal. Pieś.)

Stajónka, ~ki. Naz. Prymityŭnaja mebla dla małych dziaciej, jakija nia chodziać, ale stajać, apioršysia pachami. Pastaŭ dzicia ŭ stajonku.

Stalaváńnia, ~nia. Naz. Rabota pa naściłańni stoli. Stalavańnia chaty abyšłosia dziesić rubloŭ.

Staléć, ~léŭ. Dz. nz. Rabicca stałym. Kali jon stania staleć, dyk parazumnieja.

Stálica, ~cy. Naz. Stałyja pavažnyja ludzi. Tam sabrałasia tolki stalica, a błaznam tam nima miesca

Stalić, ~líŭ. Dz. nz. Kłaści stol. Zaŭtra budzim stalić novaju chatu.

Stalmách, ~chá. Naz. Majstra rabić kalosy. Stalmach zrabiŭ kalosy: panarad i koły.

Stalníca, ~cy. Naz. Vierchniaja doška stała. Pamaluj stalnicu stała.

Stalúha, ~hi. Naz. Staŭčyk struhać draŭlanyja abručy dla bandarnaha sudździa. Janka prynios u chatu staluhu, budzia struhać laskovyja abručy.

Stála. Prs. Nazaŭsiody. Jon tut žyvie stała.

Stáłaść, ~ci. Naz. Pavažnaść, surjoznaść. Jon vyras, a stałaści ni maja.

Stáły, ~łaha. Prm. Darosły, pavažny. Jon pa vieku małady, a pa pavodzinach i abchodžańni z ludźmi — stały.

Stan I, ~nu. Naz. Čatyry koły na kalosy. Brat kupiŭ stan kołaŭ na kalosy.

Stan II, ~nu. Naz. Kavałak pałatna. 4 łokci. Mama dała paharełamu stan pałatna.

Stan III, ~nu. Naz. Strojnaść składu cieła. Jina stanam vysokaja j strojnaja.

Stan IV, ~nu. Naz. Siamiejnaja stanovišča, dzieŭka, udava. Jina zamuž jidzie chiba dziela taho, kab stan piramianić.

Stan V, ~nu. Naz. Hramadzkaje stanovišča: sielanin, mieščanin, šlachcic. Jakoha-ž sama stanu? — Stan doma tkan, a rukavy tata na kirmašy kupiŭ. (Było u zvyčaji u kuželnuju

kašulu ušyvać kramnyja rukavy). (Fal. Žart)

Stanaŭkí, ~kóha. Prm. Asoba z vysokim stanam i štałtnym składam cieła. Na stanaŭkoj asobia amal kožnaja adziežyna dobra lažyć.

Stanić, ~níŭ. Dz. z. Zrabić taniej, jak naležycca. Ty hetyja lejcy staniŭ.

Stárac, ~rca. Naz. Žabrak, ubohi. Starcu siało ni nakład. (Fal. Pryk.).

Staradrévina, ~ny. Naz. Dreva, što šmat hadoŭ rasło. Heta kadź z staradreviny: jej vieku nia budzia.

Starály, ~łaha. Prm. Rupny. Starały čałaviek usiudy znajdzia dla siabie rabotu j chleb.

Staraná I, ~ný. Naz. Krajina zasielena peŭnym narodam. Ach, ty dudka maja, visiałuškaj była, visialiła mianie na čužoj staranie. (Fal. Pieś.).

Staraná II, ~ný. Naz. Adzin rad nasadžanych snapoŭ praz uvieś tok dla małaćby. Za došvićcia my zmałacili try pasady i z staranoj.

Staráńnia, ~nia. Naz. Rupnaáć, kab šmat i dobra zrabić. Uahonaja starańnia dało šmat karyáci jamu j ludziam.

Staražý, ~žóŭ. Pieršyja kałasy ŭ žycie. U siaredzinia maja ŭžo byvajuć staražy ŭ žycia.

Starcavód, ~da. Naz. Pavadyr, što vodzie ślapoha starca. Starcavod źbiŭsia z darohi.

Starécki, ~kaha. Prm. Toje, što naleža starcu. Raspuściŭsia, jak stareckaja puha.

Staréńnia, ~nia. Naz. Niejkaja reč ci majemaść, što naleža tamu, chto jaho vystaraŭsia. Hety koń u padzieł nia pojdzia, bo jon majho stareńnia.

Starlína, ~ny. Naz. Pahardlivy nazoŭ staroha. Starlina ty. Tabie ŭžo para umirać, a ni pa balach chadzić.

Starýzna I, ~ny. Naz. Pahardlivy nazoŭ staroha muža. Łžeš staryzna, łžeš staryzna, što ja na jhryščy była. (Fal. Pieś.).

Starýzna II, ~ny. Naz. Znošanaja bializna z samatkanaha vyrabu. Łejzar chunt staryzny płacia pa vosim kapiejak.

Státak, ~tku. Naz. Svojskaja žyvioła — byki j karovy. Na Vialikdziń my statak puścili na pašu.

Státačnik, ~ku. Naz. Chleŭ dla karoŭ i bykoŭ. Sa statačniku hnoj užo vyviźli.

Statčéj. Prs. Bolej stoć uhoru. Pastaŭ padporu statčej.

Statčéjšy, ~šaha. Prm. Stramčejšy. U našaj škola statčejšaja stracha, čymsia ŭ vašaj

Staŭbavíšča, ~ča. Naz. abo — **Stójiła,** ~ła. Miesca adpačynku paŭdniom statku pry pašy. Pastuch pahnaŭ statak na staŭbavišča.

Staŭbún I, ~ná. Naz. Vysoki dy vuzki słojik ci kubak. Pryniasi, dačuška, małako z ystopki, što ŭ staŭbunku.

Staŭbún II, ~ná. Naz. Hvaździki staŭbuny tyja, dzie tolki kala bierahu kviaty jość vianočyk z kvietkaliścikaŭ, a asiarodak kvietki z słupkoŭ. Tam na hradzie raśli kviacistyja hvaździki i staŭbuny.

Stáŭčyk, ~ka. Naz. Da kančuka biarna prymacovany čatyry nožki. Pilščyki pałažyli kałodu na staŭčyki.

Stáŭka, ~ki. Naz. Nahatavanaja kałodavulej, kab u jaje ŭlacieŭ roj. Dzied narychtavaŭ čatyry staŭki.

Staŭpiéc, ~pcá. Naz. Draŭlany brusok, jaki užbivajecca na kaniec pajasoŭ varot. Užbi staŭpiec na kancy pajasoŭ, dy prybi jaho ćvikami.

Staŭ zapadáć. Časta staŭ chvareć, nia tym, dyk jinšym. Naš baćka časta staŭ zapadać.

Staŭ I, stávu. Naz. Zapiarečana vada, kab stałasia aziarco. U stavia płyli husi.

Staŭ II, stávu. Naz. abo — **Staviná,** ~ný. Častka stavoŭ (tkackaha varštatu). U stavoch dźvie staviny. Užo adzin staŭ dziadźka zrabiŭ.

Stavý, ~vóŭ. Naz. Asnova varštatu dla krasion. Chto stavy siače, taho žonka pamre. (Fal. Kaz.).

Stažárja, ~ja. Naz. Vymaščanaje drevam ci hallom dno pad stoh. Kascy na stažarji lahli adpačyć.

Stéchlić, ~liŭ. Dz. z. Zhubić zakinuć, prychavać. Ty ŭžo musia niehdzia stechliła moj padsitak.

Stésam. Prs. Z ympetu, vielmi šparka. Dzieci stesam kinulisia da miski.

Stoć. Prs. Prosta zhary na doł. Chłopic stoć hałavoj z mostu palacieŭ u raku.

Stójki, ~kaha. Prm. abo — **Stanóŭki,** ~kaha. Vytrymany, ciarplivy, niaŭstuplivy. Heta čałaviek stojki: jon ad svajho namieru nia 'dmovicca.

Stol, ~li. Naz. Zaścił došak na belkach uhare chaty. Naša stol z hablavanych došak, a na stol nakłali suchoha mochu.

Stólik, ~ka. Naz. Šuplada ŭ stale. Papiera lažyć u stoliku.

Stółka, ~ki. Naz. Adna častka plotki ci viaroŭki. Viaroŭku vjuć ŭ try stołki.

Stóraž, ~ža. Naz. Vartaŭnik. Skažy storažu, što vady ŭ viadre nima.

Stoŭp, staŭpá. Naz. U starych chatach stavili na rahu piečy słupok z duplom. U staŭpie kłali kramieńnia, krasivo, hubu dy ščetku j hrebiń.

Stoŭp blinoŭ. Šmat blinoŭ pałožanych adzin na adzin. Na zasłanym stale ližała dva staŭpy blinoŭ.

Stóŭpicca, ~piŭsia. Dz. z. Źmieścicca. U hetaj chacia ŭsie my stoŭpimsia.

Strachá, ~chí. Naz. Nakryćcio budyniny. Na strasie paros moch.

Strachaćció, ~ciá. Šmat strachaŭ. Jamu ŭ chvarobia roznaja strachaćcio zdavałasia.

Strakáty, ~kátaha. Prm. Raby ŭ vialikija plamy ci pałosy. Tut prachodziła niejkaja dziaŭčyna ŭ strakataj sukienca.

Strałá I, ~łý. Naz. Aśvier nad studniaj

prymacavany na viłach, za jaki čaplajecca kruk ciahać vadu. La našaj studni strała złamałasia.

Strałá II, ~łý. Naz. Admysłovaje pryładździe stralać z uku. Strała uhadziła ŭ hrudzi.

Strasáć ~sáŭ. Dz. nz. Trasučy škidać. Strasi śnieh z kaŭnira.

Strasáć II, ~sáŭ. Dz. nz. Robicca błaha. Mianie strasaja, kali ludzi ślimaki jaduć.

Strasáć III, ~sáŭ. Dz. nz. Razład nervaŭ ad niapryjemnaha šorachu. Mianie strasaja, kali tata napiłkam piłu vostra.

Strasáć IV, ~sáŭ. Dz. nz. abo — **Strasácca,** ~sáŭsia. Vytrasać z haspadarki hrošy. Jon strasaŭ haspadarku, kali ziamlu kuplaŭ.

Strašýdła, ~ła. Naz. (Pudziła). 1) Niazvyčajnaja reč, jakaja vyklikaje strach u ludziej i žyviołaŭ. Na virabjoŭ pastavili strašydła. 2) Dzivačna ci niaprystojna prybrany čałaviek. Strašydła ty! Ad ciabie buduć ludzi ŭcikać. kali vyjdziš na vulicu.

Stráva, ~vy. Naz. Pryhatavanaja zvaranaja ježa. Na stale stajali raznyja stravy.

Strech, ~chu. Naz. Kapki vady, što kapajuć sa strachi. Adleha stała, bo ŭžo strech kapaja.

Strélka, ~ki. Naz. Dziciačaja zabaŭka, skručanaja z maładoj sosny. Janka daŭ mnie strełku.

Strélki, ~łak. Naz. Pačatki pierja ŭ ptušaniat. Piśklaty byli ŭžo ŭ strełkach.

Strémka, ~ki. Naz. Niejkaja kalučka pa nieaściarožnaści zahnana ŭ cieła. Mama, miesiučy chleb, stremku zahnała pad nohać.

Strénčyć, ~čyŭ. Dz. nz. Prysłuhavać, dahadžać, pracavać. Ja cełу dzień kala haspadarki strenču, a spahady ni maju.

Stróhi, ~haha. Prm. Chto pad słycham trymaje siamju ci padparadkavanych. Naš vučycil nadta strohi.

Stroj, ~ju .Naz. Vyhlad, strojnašć cieła. Kožny kraviec svajim krojam, a kožny čałaviek svajim strojam. (Fal. Pryk.).

Strójicca, ~jiŭsia. Dz. nz. Navodzić na siabie azdobu, upryhožyvacca. Jina pirad jihryščam cełу viečar strojiłasia.

Strójicca II, ~jiŭsia. Dz. nz. Budavacca. Užo boli za hod, jak jon strojicca, a jašče ŭ chatu nia ŭlez.

Strójić I, ~jiŭ. Dz. nz. Radzić. Vučyciel mnie strojiŭ jechać vučycca.

Strójić II, ~jiŭ. Dz. nz. Ładzić. Susied stroja małatarniu. Zaŭtra małacić budzim.

Strójny, ~naha. Prm. Štałtny, dzie ŭsio ŭ mieru. Vo dzie strojny chłopic: i stanaŭki, i vysoki, i z tvaru nibrydki.

Strómki, ~kaha. Prm. Prytny spusk. Na kaplicy stromkaja stracha.

Struchléć, ~léŭ. Dz. z. Trochi padhnić. Stoł stajaŭ u syraści, dyk struchleŭ.

Struchniéć, ~niéŭ. Dz. z. Źbiedavacca, pieraciarpieć hora. Jina struchnieła pa dzieciach.

Stručný, ~nóha. Prm. Dzie šmat strukoŭ. Siolita naš bob stručny.

Struk, ~ka. Naz. Płod bobu, harochu i jinš. My varyli struki bobu.

Strukaváty, ~taha. Prm. U kaho vałasy pakručany ŭ struki. Ciapier u mieścia ŭsie dziŭčaty strukavatyja.

Strúšanka, ~ki. Naz. abo — **Trasiánka,** ~ki. Charč dla statku, dzie źmiašana sałoma ź sienam. Chłopcy traśli strušanku dla statku.

Strygór, ~ru. Naz. Šyć strygoram, kali źvierchu ŭ švie nitka kładziecca la nitki, a zyspodu nitka ŭdvaja. Ciotka i miachi šyja strygoram.

Strynóžycca, ~žyŭsia. Dz. z. 1) Kali skacio stajić na troch nahach z skryŭlenym bokam. Čamu tvoj koń strynožyŭsia? 2) Kali ludzina stajić na adnej nazie z skryŭlinym bokam. Niešta dziadźka strynožyŭsia: musia zamaryŭsia.

Strýžań I, ~nia. Naz. Asiarodak u drevie. U sośnia stryžań smołny.

Strýžań II, ~nia. Naz. Hnoj u skula. Vyciahni stryžań, dyk skuła zažyvie.

Strýžań III, ~žnia. Naz. Asiarodak stavu, kali jon zrobleny na rečcy. Hłybinia stavu na stryžani čatyry metry.

Stryžniavátaja dréva. Dreva, jakoja amal usio sa stryžnia. Heta kadź sa stryžniavataha dreva.

Stúchnuć, ~naŭ. Dz. z. Pačało hnić. Siena złažyli syroja, dyk jano stuchła.

Studzíć I, ~dziŭ. Dz. nz. Rabić ściudzionym. Studzi kapustu, bo apiačešsia.

Studzíć II, ~dzíŭ. Dz. Chukać na bolku. Što kamu balić toj toja j studzia. (Fal. Pryk.)

Stuk! Kl. Hukapierajamańnie ad mocnaha udaru. A jon, stuk! kułakom pa stale.

Stúkać, ~kaŭ. Dz. nz. Vytvarać stuk. Stukaj dyk adčyniuć.

Stulhíckać, ~kaŭ. Dz. nz. Jiści kulhajučy. Aloksa stulhickaja damoŭ.

Stupá, ~pý. Naz. Mały i marudny krok. Jany ŭsiu darohu jechali stupoj.

Stúpa, ~py. Naz. Pryłada zroblenaja z taŭstoha dreva grucu taŭčy. Tata zrabiŭ klanovaju stupu.

Styć, styŭ. Dz. nz. Rabicca chałodnym. Pustynia nikoli nia stynia. (Fal. Pryk.)

Styd, ~du .Naz. Soram. Styd nia dym, u vočy nia lezia. (Fal. Pryk.)

Stydlívy, ~vaha. Prm. Čhto biez patreby stydajecca čužych ludziej. Hety chłopic stydlivy: jaho da čužych ludziej ni dašlešsia.

Stýdnica, ~cy. Naz. 1) Łajuć dziaŭčynu ci žančynu za błahija słovy ci čyny. Studnica ty, jak ty advažyłasia kazać hetkija słovy. 2) Dziaŭčyna, što saromijicca čužych ludziej. Heta-ž stydnica ludziej bajicca.

Stýdnik, ~ka. Naz. Łajuć chłopca za błahija słovy ci błahija čyny. Uto ty stydnik, Michaś: ci možna-ž hetkija słovy kazać. 2) Chłopiec, jaki stydajecca čužych ludziej. Chavajsia, stydnik: niechta jdzie da nas.

Stýk, ~ku. Naz. Stykańnie, złučeńnie. Na styku prasłaŭ parasiaty ŭ harod łaziuć.

Stykácca I, ~káŭsia. Dz. nz. Złučacca. Dzie doški stykajucca, tam myšy padłohu prajeli.

Stykácca II, ~káŭsia. Byvać, źjaŭlacca. Brat nikoli doma ni stykajicca, a ustaŭnia ŭ razjezdach.

Stykálla, ~la. Naz. Zakančavać tkać pastaŭ krasion. Mama z Hannaj biaruć krosny na stykalla.

Stýryć, ~ryŭ. Dz. nz. Stajać, prysutničać, dyžuryć. Hanna na jihryščy ŭsiu noč styryła, a ciapier śpić bieśsiabia.

Subósia, ~si. Naz. Jimia karovy, što ŭ subotu radziłasia. Magdusia pradała Subosiu.

Subóžycca, ~žyŭsia. Dz. z. Abiadnieć, stacca ŭbohim. Ty ni subožyšsia, kali dasi rubloŭku na biednych dziaciej.

Sucélny, ~naha. Prm. Skrasienny, niastočany. U jahonych botach pryšvy j chalavy z sucelnaj skury. (vyciažki).

Suchabrázy, ~zaha. Prm. Chto vyhladaje chudym, suchim z tvaru. Adzin brat suchabrazy, a druhi paŭnatvary.

Suchalló, ~lá. Naz. Suchi bylnik, suchoje hallo. Dzieci padpalili suchallo.

Suchamá. Prs. abo — **Suchóma.** Jeści suchuju ježu. My cełу tydzin charčavalisia suchama.

Suchapárnaja łáźnia. (Žart). Haračynia biez vady. Abściobać rozgaj. Hetamu chłopcu baćka daŭ suchaparnaju łaźniu, što łaziŭ u čužy sad.

Suchapastój, ~ju. Naz. Suchi, ale stajačy na pni les. Baćka pryvioz dva vazy suchapastoju na drovy.

Suchapazłačány, ~naha. Prm. Koler chvarby na vyhlad zołata. U tej knižca birahi byli suchapazłačanyja.

Suchatá, ~tý. Naz. abo — **Súša,** ~šy. Letam biez daždžu. Užo try miesicy, jak stajić suša.

Suchaviéj, ~ju. Naz. Suchi ściudziony viecier. Spačatku marca dva tydni stajaŭ suchaviej.

Suchópirna. Prs. Myć bializnu ŭ chałodnaj vadzie, nie namačaŭjučy zahadzia. Chłopcy bializnu myli suchopirna.

Suchóty, ~taŭ. Naz. Chvaroba lehanieŭja. Jon chvory na suchoty.

Suchóŭryca, ~cy. Naz. Sochnuć ad duchovaha niedamahańnia. Na jaho napała niejkaja suchoŭryca.

Súčka I, ~ki. Naz. Samica sabak. Sučka pahnała zajca.

Súčka II, ~ki. abo — **Lisíca,** ~cy. Błanka, što krucie koła ŭ kałaŭrocie. U kałaŭrocia sučka adarvałasia.

Sudamýja, ~ji. Naz. Asoba, što jinšych abmaŭlaje. (sudzie j myje jazykom). Nima taho čałavieka, kab heta sudamyja ni abmoviła.

Sudamýjić, ~jiŭ. Dz. nz. Absudžavać. Myć jazykom. Nima raboty, dyk jany chodziuć ad chaty da chaty dy sudamyjuć.

Súdy, ~dóŭ. Naz. Dva viadry vady ci jinšaj płyni. Tata prynios dvoja sudoŭ vady.

Sudzína, ~ny. Naz. Pasudak roznaha hatunku. Daj jakoj sudziny vady začerpnuć.

Sufít, ~tu. Naz. Stol pad strachoj z nadvornaha boku domu, kab było pryhažej. Majstry zrabili zastreški i padbili pad jich sufity.

Suhłóbicca, ~biŭsia. Dz. z. Zhorbicca, skryvicca. Čaho ty suhłobiŭsia, biarysia za jakuju rabotu, dyk paciapleja.

Suhúčny, ~naha. Prm. Kali huk da huku pasuje. Kali vierš suhučny, dyk jaho lohka vučycca napamić.

Sukáć, ~káŭ. Dz. nz. 1) Nakručavać nitki na ceŭku. Mama krosny tče, a ja jej ceŭki sukaju. 2) Stryščanyja nitki skručavać, kab byli hodnyja da šviva. Hanna na kałaŭrocia nitki sukaja. 3) Ź nitak skručavać dratvu. Šaviec suča dratvu i namazvaja jaje smałoj.

Sukiénka, ~ki. Naz. Žanočaja adziežyna. Antola kupiła parkalu na sukienku.

Sukiéńnia, ~ni. Naz. Chvabryka, dzie vyrablajuć sukny. Daŭna ŭ našym kraji było šmat sukieńniaŭ.

Suklésić, ~siŭ. Dz. z. Ścisnuć piłu ŭ rezi drevam. Kali my adpiłovaŭli virchavinu śsiečahaha dreva, dyk piłu suklesiła, bo suki upiorlisia ŭ ziamlu.

Súknia, ~ni. Naz. Žanočaja adziežyna z niatonkaj i darohoj materyji. Tut prachodziła niejkaja artystka u darahoj sukni.

Suknína, ~ny. Naz. Usiakaja tkanina zroblenaja z voŭny. Choć jina j stareńkaja heta sirmiažka, ali ŭsio-ž suknina.

Sukónka, ~ki. Naz. Kavałak staroj sukonnaj tkaniny. Padabuj pad anučy sukonki, dyk nohi ni pamierznuć.

Sukrútka, ~ki. Naz. Zakrutka na nitcy. Što heta za pralla, kali ŭsie jejnyja nitki ŭ sukrutkach.

Súkravica, ~cy. Naz. Kali sa staroj rany ciače kroŭ z vadoj. Bolku prycisnaŭ, dyk sukravica pacikła.

Sułádna. Prs. Ład, paradak, zhoda. Tyja staryja žyli suładna.

Sumiécca, ~miésia. Dz. z. Spachvacicca, trochi spałochacca. Kali jon pačuŭ stuk u dźviery, dyk sumieŭsia.

Sumiéj, ~mijá. Naz. abo — **Suviéj,** ~viéja. Naniesienaja hurba śniehu. Tam za puniaj sumiej roŭny sa strachoj.

Supiaréčlivy, ~vaha. Prm .Piareča adno adnamu. Hetyja viestki supiarečlivyja.

Supiaréčyć, ~čyŭ. Dz. z. Pracivicca. Heta sprava vyraznaja, i nichto jej nia moža supiarečyć.

Sumiéžny, ~naha. Prm. Maja supolnuju miažu. Naša zimla j Maciejava — sumiežnyja.

Sumlivácca, ~váŭsia. Dz. nz. Niedaviarać. Ja sumlivajusia ŭ jahonaj praŭdzia.

Sumlénna. Prs. Ščyra, papraŭdzie. Jon sumlenna z nami abyšoŭsia.

Sumlénny, ~naha. Prm. Ščyry, spraviadlivy. Sumlennamu čaławieku ŭsie vieruć.
Sumlíŭ, ~vu. Naz. Niapeŭnaść, niedavier. Da hetaj naviny ŭ mianie sumliŭ.
Sumýśla. Prs. abo — **Zumýśla.** Z namieram, śviadoma. Jon zumyśla nahu skalečyŭ, kab u vojska ni zabrali.
Supólny, ~naha. Prm. Ahulny, što ŭsim naleža. Hety vyhan supolny.
Supółka, ~ki. Naz. Tavarystva. Arhanizacyja. Silania arhanizavali supołku dla asušeńnia bałota.
Supónia, ~ni. Naz. Žvity dratavany šnurok, abo vuzki remień, jakimi ściskajucca kleščy chamuta. U hetym chamucie nima suponi.
Suravízna, ~ny. Naz. Pryrodnaja achvarboŭka samatužnych nitak i pałatna, sivoha ci rudavataha koleru. Vada j sonca vyciahavajuć suraviznu z pałatna.
Suravý, ~vóha. Prm. Niavybielenaje pałatno sivoha ci žaŭtavataha koleru. Heta kašula z suravoha pałatna.
Susiédzkaja správa. Sprava miascovaha paradku. Što koń snapy raskałaciŭ, dyk heta susiedzkaja sprava: damovimsia.
Susłá, ~łý. Naz. abo — **Susółka,** ~ki. Daŭna dzieciam rabili susłu z zasałodžanych chlebnych žvaloŭ. Daj dziciaci susłu: nichaj ni płača.
Susmólić, ~liŭ. Dz. nz. Ślinić, ssać, absmoktavać. Dzicia stajić u stajonca i susmola bulbinu.
Susviétny, ~naha. Prm. Z usiaho śvietu. Hety čaławiek maja suśvietnaja słavu.
Sušniák, ~kú. Naz. Dreva ssochšaja na pni. Jon nasiek voz sušniaku.
Sutóki, ~kaŭ. Naz. Miesca źlićcia dźviuch rek. Jany dapłyli da sutokaŭ.
Sužéńka, ~ki. Naz. Zaručany dziaciuk. Małady sužeńka k tabie pryjechaŭ. (Fal. Pieś.)
Svaják, ~ká. Naz. Svoj pa radni. Jon nam blizki svajak.
Svajícca, ~jíŭsia. Dz. nz. Pryznavacca da svajactva. Jon choć i bahaty, ali svajicca da nas.
Svajíć, ~jíŭ. Dz. nz. Prysvojvać. Jon hetu knihu svajić.
Svárka, ~ki. Naz. Uzajemny kryk-łajanka. U jichnaj chacia biaskoncaja svarka.
Svarlívy, ~vaha. Prm. Achvotnik da zvadki. Leta svarlivaja, a zima žurlivaja. (Fal. Pryk.).
Svarýcca, ~rýŭsia. Dz. nz. Uzajemna spračacca, kryčeć. Kali mužyk z žonkaj svarycca, dyk u haršku trasca varycca. (Fal. Pryk.).
Svavóla, ~li. Naz. Nierazvažnyja drennyja dziejańni. Šmat ludziej haruja praz svaju svavolu.
Svavólić, ~liŭ. Dz. nz. Paturać svajim drennym nałoham. Dzieci pačynajuć svavolić, kali nima starejšych u chacia.
Svójski, ~kaha. Prm. Žyvioła, što ludzi hadujuć. Heta kačka svojskaja.
Svon, ~nu. Naz. Smurod. Z niabožčyka pašoŭ užo svon.
Syć, ~ci. Naz. Sytaść, prybytak na ciele. Jon dobra žyvicca, dyk i syć biare.
Sýkać I, ~kaŭ. Dz. nz. Kali vužaku patryvožyć, dyk jana vydaje syčačyja huki. Vužaka sykała, kali ja stupiŭ jej na chvost.
Sýkać II, ~kaŭ. Dz. nz. Vykazavać siardzityja repliki. Matka da jaje havora łahodna, a jina na matku sykaja.
Sýńnia, ~niaha. Prm. Naležycca synu. Heta syńnia dziaŭčynka.
Syrabójnia, ~ni. Naz. Vialikaja dvornaja budynina, dzie prysadžana małatarnia- Dvornaju syrabojniu piarun spaliŭ.
Syrakváša, ~šy. Naz. Śviežaje zakisšaje małako. Naš dziadźka lubiŭ ješci sarakvašu z bulbaj.
Syramałótam. Prs. Kali małociać snapy niasušanyja ŭ vosieci. Siolita my ŭsio zbožža zmałacili **syramałotam.**
Sýramić, ~ci. Naz. Byčynaja ci końškaja skura vyrablenaja biez kvasu. Susied vyrabiŭ skuru na syramić.
Syravór, ~ru. Naz. Śviežaja ralla, jakaja jašče nia vysachła paśla arby. My nikoli nia siejim žyta ŭ syravor.
Syréc, ~rcá. Naz. Niedaroblenaja skura, kali jaje kvas naskraź nie pramačyŭ. U vasiarodku hetaj skury šmat syrcu.
Syrjó, ~já. Naz. Usia sadavina j taja harodnina, jakuju jaduć syroj. Letam dzieci tolki syrjom i žyvuć.
Sytá, ~tý. Naz. Rassałodžany ŭ vadzie miod. Skupy j sytu šyłam mačaja. Fal. Pryk.)
Sýtny, ~naha. Prm. Spažyŭny, karysny. Haroch sytny charč, jak dla ludziej, hetak i dla žyvioły.
Sýty, ~taha. Prm. Vykarmleny, ź vialikim zapasam łoju. Z sytych śvińniej šmat byvaja sałaniny.
Sýzma, ~my. Naz. Apuščanaja ,zamazanaja, niapryčosanaja žančyna, što nia łučycca da ludziej. Syzma ty čornaja. Ad ciabie-ž buduć ludzi ŭcikać, kali vyjdziš na vulicu.

Ś

Ściać I, ściaŭ. Dz. z. Ścisnuć zuby. Chvory ad bolu ściaŭ zuby.
Ściać II, ściaŭ. Dz. z. Zrezać śsieć. Kasiec kasoj ściaŭ kraski ŭ travie.
Ściah, ~hu. Naz. Šar. Kali budynina stavicca la budyniny. Jahony šnur vuzki, dyk jon budynak stavia ŭ vadzin ściah.
Ściáhaŭja, ~ja Naz. abo — **Ściáźki,** ~žak. Kudziela ź lonu-pahrebkaŭ, što byŭ zbłytany. My ściahaŭja namiali try paviesmy j vosim ručejak.
Ściahnó, ścihná. Naz. Staradaŭnaja strava, pryhatavanaja z muki j kanaplanaha małaka. Babula ŭ posnyja dni varyła sabie ściahno.

Šciahnúć I, ~núŭ. Dz. z. Padchapić, ukraści. Niechta z dryvotni tapor ściahnuŭ.

Šciahnúć II, ~núŭ. Dz. z. Źniać z šasta adziežynu. Ściahni z šasta kažuch dy nakryjsia.

Ścialéžyć, ~žyŭ. Dz. z. Źniać panarad z cialežak. Ścialežym voz dy ŭskocim miech.

Ścialíć, ~líŭ. Dz. nz. Niešta raściłać. Chłopic ścialiŭ sabie paściel.

Ścibáć I, ~báŭ. Dz. nz. Vastryć miantuškaj kasu. Kasiec ścibaŭ kasu.

Ścibáć II, ~báŭ. Dz. nz. Šyć, šyraka kolačy jihołkaj. Ciotka kali šyja miachi, dyk na ŭsiu jihołku ścibaja.

Ścibáčka, ~ki. Naz. Miantuška, draŭlanaja łapatka, namazanaja piaskom kasu vastryć. Kasiec zhubiŭ ścibačku.

Ścibanúć , ~núŭ. Dz. z. Vyciać puhaj, dubcom. Ścibani tam majho kania.

Ścíbić, ~biŭ. Dz. z. Padchapić ukraści. Niechta ścibiŭ moj nožyk sa stała.

Ściénka, ~ki. Naz. Vuzkaja darožka praz sielskija šnury. Na vulicy było hrazka, dyk my pajechali ścienkaj kala harodaŭ.

Ściéń, ~niu. Naz. Pry jasnym śviatle ciomny adbitak niejkaj rečy ci čałavieka na ziamli. Jość ludzi, što bajacca svajho ścieniu.

Ścihácca, ~háŭsia. Dz. z. Schadzić. (Vul.) Treba ścihacca na kirmaš.

Ścihniák, ~ká. Naz. Naha vyšej kalena razam z kłubam. Chłopic z viśni zvaliŭsia, dyk mocna ŭdaryŭ ścihniak.

Ścirahácca, ~háŭsia. Dz. nz. Być uvažlivym. Ścirahajsia mašyny.

Ściražóny, ~naha. Prm. Toj, chto ściarahajicca. Ściražonaha j Boh ściraže.

Ścinácca, ~náŭsia. Dz. nz. Zamiarzać tonkim ladkom. Vada ŭ viadre ściłasia.

Ściok, ~ku. Naz. Ścikańnie vady sa strachi. U vioscy budynak staviuć tak, kab ściok vady sa strachi byŭ na svaju ziamlu.

Ściórci, ściór. Dz. z. Raścisnuć, razarvać na drobnyja častki. Jon ścior sałomu na patruchu.

Ścípły, ~łaha. Prm. Cichi, pilny. Jahonaja dapamoha ścipłaja ali ščyraja.

Ścirać, ~raŭ. Dz. nz. Zrabić čystym, suchim. Hanna ściraja stoł.

Ścírta, ~ty. Naz. Snapy, siena ci sałoma, złožanyja ŭ vialikuju kantovuju kuču. Na humnie była vialikaja ścirta sałomy.

Ścisk, ~ku. Naz. Ciesnata pry vialikim zboryščy ludziej. U manufakturnaj kramia byŭ vialiki ścisk.

Ścísklivy, ~vaha. Prm. Aščedny, jaki na marna ničoha nia puście. Ścisklivyja ludzi ni marnujuć hrošy.

Ścíšycca, ~šyŭsia. Dz. z. Zaspakojicca, zamoŭknuć. Chvory ścišyŭsia.

Ściuciúrycca, ~ryŭsia. Dz. z. Sahnucca, skorčycca. Tam siadzieli na choładzie ściuciuryŭšysia dzieci.

Škíba I, ~by. Naz. abo — **Škíbka,** ~ki. Płast adkrojenaha chleba praz ŭsiu bułku. Haspadar bułku chleba pakrojiŭ na škibki.

Škíba II, ~by, Naz. Pry arbie ŭźviernienaja dziornam uniz ziamla. Jahonaja sacha dobra vyściłaja škibu.

Škiémić, ~miŭ. Dz. z. Vynajści, zdahadacca. Hlań vun anhlik ci niemic, jany ŭsio ŭmiejuć škiemić. (J. Kup.).

Śladnó. Prs. Znać śłady pa śniehu. Było śladno, dyk brat pašoŭ na zajcy.

Śladzíć, ~dziŭ. Dz. nz. Rabić ślady pa śniehu. Niamožna śladzić u humnie, bo niechta pa hetych śladoch prydzia siena kraści.

Ślibizaváć, ~váŭ. Dz. nz. Čytać pa składoch. Kali jon čytaja, dyk kožnaja słova ślibizuja.

Ślína, ~ny. Naz. Lipučaja vadkaść u rocie. U jaho ślinu honia: musia zvanituja.

Ślínić I, ~niŭ. Dz. nz. Mačyć ślinaj. Nia śliń hetaha ałoŭka, bo jazyk achvarbujiš.

Ślínić II, ~niŭ. Dz. nz. Cicha płakać. (Vul.). Čaho ty śliniš niabitaja.

Śliňkáč, ~čá. Naz. abo — **Śliňka,** ~ki. Hetak dražniuć taho, chto ślinki puskaja, kali kryčyć. Ślinkač, abatry śliňki.

Śliňkáty, ~taha. Prm. U kaho śliňki z rotu ciakuć. Nia budź, chłopic, ślinkatym.

Ślipavóki, ~kaha. Prm. Asoba z paškodžanym vokam. Ślipavokich u vojska ni biaruć.

Ślipińdziá, ~piańdzí. Naz. Hetak łajuć taho, chto nia soča za svajej rabotaj. Pahładzi ślipindzia, kolki ŭ ciabie zzadu bulby lažyć.

Ślisák, ~ká. Naz. Zialeznaja łapatka ŭ klamcy. Ślisak z klamki vyvaliŭsia, dyk dźviery nia 'dčyniajucca.

Ślízgacca, ~gaŭsia. Dz. nz. Koŭzańnie pa lodzie. Ciažka jišci, kali nohi ślizgajucca pa lodzia.

Ślizóryk, ~ka. Naz. Mały składany nožyk. Janka na darozia našoŭ ślizoryk.

Ślizóta, ~ty. Naz. Kali pad nahami ślizka ad lodu. U hetu ślizotu bojizna jechać u darohu.

Śluhóryć, ~ryŭ. Dz. nz. Mačyć, nalivać vady na doł, rabić makratu. Ty svajim myćciom tolki ŭ chacia śluhoryš.

Śluhóta, ~ty. Naz. Doždž, hraź, mokra. U hetu śluhotu strašna z chaty vychodzić.

Śluz, ~zu .Naz. Ślizkaje hnojnaje rečyva na papsutym miasie, abo na žyvym prełym ciele. Nipasolinaja cilacina Śluzam uziłasia.

Ślúznuć, ~nuŭ. Dz. nz. Preć, hnić. Nisałonaja miasa Śluźnia.

Śmiáhnuć, ~naŭ, śmiah. Dz. nz. Piačysia na soncy, adčuvać prahu da vady, być mlaŭkim. Pastušok dzień-pry-dni Śmiahnia na Špiakocia.

Śmiardziúcha, ~chi. Naz. Łajanka na dziaŭčyny. Ty, śmiardziucha, pilnuj chaty. Kali boli pakiniš chatu adčyninaju, dyk razgača dastaniš.

Śmiardziúk, ~ká. Naz. Łajanka na chłapca.

Ty, śmiardziuk, nia leź na jabłynu, ato ja tabie vušy pa'dkručavaju.

Śmiarótnik, ~ka. Naz. Čałaviek bieznadziejna chvory, ci zasudžany na śmierć. Hety čałaviek niaviedaja. što jon śmiarotnik.

Śmiéchu várta. Tak kažuć ab niedarečnaj rabocie ci niedarečnaj hutarcy. Jahonaja hutarka śmiechu varta.

Śmichaćció, ~ciá. Naz. Śmiech ŭ zbornym liku. Tolki śmichaćcio z jahonaj movy.

Śmiértuchna, ~ny. Naz. Łaskavy nazoŭ śmierci. A śmiertuchna, a matuchna, čamuž ty zabyłasia na mianie?

Śmiéški, ~kaŭ. Naz. Žarty. U nas bida, a jon śmieški stroja.

Śmirdzijá ,~dziají. Naz. lohkaja łajanka na dziaciej. Nia leź na kraj, śmirdzija, ato zrynišsia, płąkać budziš.

Śnidáńnia, ~nia .Naz. Pieršaja rańniaja jada. U nas na śnidańnia varuć bulbu i zacirku.

Śniažníca, ~cy. Naz. Kali valicca ź nieba śnieh vialikimi kavałkami. Takuju śniažnicu, jak siońnia my daŭna bačyli.

Śnić, śniŭ. Dz. nz. Bačyć uva śnie. My śnim ab ščaści, lepšaj doli.

Śniédać, ~daŭ. Dz. nz. Ješci śniadańnie. My śniedajim a siomaj hadzinia.

Śpiakóta, ~ty. Naz. Letniaja haračynia. Heta śpiakota narabiła šmat škody.

Śpialíć, ~líŭ. Dz. nz. Sadziejničać, kab nasieńnie raśliny vyśpieła. Mama piać bolšych makavak pakinuła śpialić na nasieńnia.

Śpiech, ~chu. Naz. Pryvitańnie tkalli. Śpiech! kali natkała ź miech...

Śpiéki, ~kaŭ. Naz. Kroŭ śpiokšysia ŭ kamki. U raninaha žaŭniera ŭ bocia byli śpieki kryvi.

Śpiéradu. Prs. Na samym pieradzie. Śpieradu kalony jišli achvicery.

Śpirácca, ~ráŭsia. Dz. nz. Viašci słoŭnuju sprečku. Nima čaho śpiracca, kali abodva tam ni byli j ničoha ni bačyli.

Śpiršá. Prs. Najpierš. Śpirša siena zhrabiom, a potym kopy złožym.

Śpišácca, ~šáŭsia. Dz. nz. Šparka dziejić. Ni śpišajsia: budzim paroj.

Śsidáć, ~dáŭ. Dz. nz. Złazić. Z čužoha kania jiŭ hrazi śsidajuć. (Fal. Pryk.)

Śsiéścisia I, śsiéŭsia. Dz. z. Skisła, zhuściłasia. U staŭbunku małako śsiełasia.

Śsiéścisia II, śsiéŭsia. Dz. z. Źbiehčysia, źmienšycca. Aŭčynka, jak vyrabiłasia, dyk śsiełasia.

Śviancóny, ~naha. Prm. Apyrskany śviancona j vadoj. Babulka abkuryła chatu śviancony mi ziołkami.

Śviańcić I, ~ciŭ.Dz. nz. Apyrskavać śviancona j vadoj. Ludzi niasuć u carkvu viarbu śviańcić.

Śviakróŭ, śvikryví. Naz. Mužava maci. U majej śvikryvi strohi paradak.

Śviásła, ~ła. Naz. 1) nasilanyja na nitku abaranki. Mama kupiła na kirmašy try śviasły abarankaŭ. 2) nasilanyja na šnur kružniki łykaŭ. Dzied maja ŭ zapasia śviasła łyk.

Śviatłó, śvitłá. Naz. Vidno. Alaktryčnaja śviatło ślapiła nam vočy.

Śviatók, śvitká. Naz. Uvasableńnie śviatoha dnia. Piatrok — asieńni śviatok.

Śviatóvy, ~vaha. Prm. Chto pabyvaŭ na śviecie. Heta čałaviek śviatovy: ad jaho možna šmat čaho daviedacca.

Śvicícca, ~cíŭsia. Dz. nz. Naskroź vidać. Praz dzirki ŭ strasie nieba śvicicca.

Śviécicca, śviacíŭsia.. Dz. nz. Daje śviatło. U ciemnacie lichtaryk śviecicca.

Śviékar, ~kra. Naz. Mužaŭ baćka. Časami śviekar dzicia pakałyša.

Śviérdził, ~dła. Naz. Stalarskaje načyńnie. Jaki śvierdził, takaja j dzirka. (Fal. Pryk.).

Śviétač, ~ča. Naz. Pryłada, što trymaje łučynku. Utkni łučynku ŭ śvietač.

Śvitáć, ~táła. Dz. nz. Robicca vidna. Užo śvitała, kali my pryjechali.

Śvítka ~ki Naz. Siarmiaha. Koratki śvitki: choładna ŭ łytki.. (Fal. Pieś.)

Š

Šabuniáć, ~niáŭ. Dz. nz. Havaryć, hamanić. Tam dzied na piečy niešta šabuniaja.

Šachalló, ~lá. Naz Łabazavaty lon ci pianka, dzie kalánaja vałakno. Ciažka dajecca da apracoŭki heta šachallo.

Šachałý, ~łóŭ. Naz. Pasieji ad hrečki, kali jaje abdzirajuć na krupy. Cyhan zamiesta hrečki pasiejiŭ šachały.

Šalaníca, ~cy. Naz. Dzivak, žartaŭnik, kali dzivactva pierachodzie ŭ durnotu. Heny šalanica voz ź sienam ŭ łužynu abiarnuŭ.

Šalaniéc, ~ncá. Naz. Atrutnaja raślina (Hyasciami). Raście na hnojnaj piaščanaj hlebie. Chłopic zamiesta maku źjeŭ šalancu, dyk cełу dzień byŭ varjatam.

Šalaváć. ~váŭ. Dz. nz. Abivać doškami znadvorku ścianu. Tata šaluja chatu.

Šalavány, ~naha .Prm. Ścieny ababityja doškami. Hety dom šalavany.

Šalbabón, ~nu. Naz. Pasola. Naš dzied pasolu zvaŭ šalbabon.

Šaléć I, ~léŭ. Dz. nz. Strojić žarty, dureć. Padletki lubiuć šaleć.

Šaléć II, ~léŭ. Dz. nz. 1) Zachvareć na šalenstva. Šalejuć i ludzi, kaho pakusaja šalony voŭk ci sabaka. 2) Rabicca niaprytomnym ad złości. Joń šaleŭ sa złości.

Šálik, ~ka. Naz. Vuzkaja pradaŭhavataja pałatnina šyju ŭchutavać. Vaźmi, synok, ša--lik, ato šyju zaziabiš.

Šalló. ~lá. Naz. Babski sprat: Vuzielčyki, anučki, kłubočki, guziki. Henaha kašalka ni čapaj: tam babulina šallo.

Šalmaváć, ~váŭ. Dz. nz. Rabić niešta škodnaje, niemaralnaje. Jichny parabak užo pačynaja šalmavać: vały ŭ sasie pastavia, a

sam śpić.

Šalmaváty, ~taha. Asoba z nałoham da raspusty. Hety chłopic šalmavaty.

Šalmóŭstva, ~va. Naz. Raspusta, niemaralnaść. Kali čałaviek zmałku ŭ šalmoŭstva puściŭsia, dyk jaho ciažka piravychavać.

Šalóny, ~naha. Prm. Chvory na šalenstva. Šalony sabaka pakusaŭ śvińniej.

Šalóŭka, ~ki. Naz. Doški, jakimi ababita ściana. Staruju šaloŭku treba zamianić novaj.

Šałách! Kl. Hukapierajmańnie pry ruchu z šumam . Sabaka, šałach! praz płot.

Šałáchnuć, ~naŭ. Dz. z. Z šumam saskočyć ci ŭskočyć. Chłopic šałachnaŭ z jabłyny dy staŭ źbirać jabłyki.

Šałachvás, ~sa. Naz. Asoba nieŭraŭnavažanaja, nieadnasłoŭlivaja, zdolnaja na kpiny, na padstupki, na ašukanstva. Nia vier jamu: heta šałachvas.

Šałamét, ~ta. Naz. (Ašałamecicca) Dzivak, niedareka, durny. Nichaj hety šałamet choć śvińnia pasie.

Šałtých I, ~chá. Naz. Źnivažlivaje słova na šlachcica. Ja dumała, što niejkija šałtychi jeduć, ažno maja dačuška.

Šałtých! II, Kl. Raptam ścilipnucca. A voz ź sienam, šałtych! dy, hop! u łužu.

Šałtychácca, ~cháŭsia. Dz. nz. Traścisia na baki. Kalosy šałtychajucca pa kareńni dy pa kałodździ.

Šałudzívy, ~vaha. Prm. Asoba, što maje chvarobu skury na hałavie, šołudzi. U šałudzivych ludziej na hałavie byvajuć plachi.

Šałupína, ~ny. Naz. **Šałupjó,** ~já (zborny lik). Skurka na bulbinie, sadavinie i harodninie. Vysyp, dačuška, šałupiny ŭ siečku karovam.

Šáły, ~łaŭ. Naz. Uzajemnyja žarty svavola. Šały da dabra ni daviaduć. (Fal. Pryk.).

Šamšúra, ~ry. Naz. Hetak zvali padletka, adzietaha ŭ šmat adziežyn. Šamšura ty, ty-ž niaŭzdolijiš i paviarnulca ŭ hetaj adziežy.

Šamúl-šamúl! Kl. Zavarušycca, paśpiašyć. Kali haspadynia stała kryčeć na staroha, dyk jon šamul-šamul! za kijočyk dy za dźviery.

Šanavác, ~váŭ. Dz. nz. Dahadžać, pavažać. Zahadali mužykom žonki šanavaci. (Fal. Pieś.).

Šanújučy vas. Papiaredžańnie-pierapraśeńnie, kali treba ŭžyć niaprystojnaje słova. A jon, šanujučy vas, da nas usich zadam advaračaŭjicca.

Šapacíć, cíéŭ. Dz. nz. Niejkaja reč vydaje šapiatlivy huk, kali da jaje dakranucca. Heta ciorlica pabitaja, bo jina ŭžo šapacić.

Šápar, ~ra. Naz. Kiraŭničy rabotaj i raspłataj z rabotnikami ŭ lasnoha kupca. U skupoha čort šaparam. (Fal. Pryk.).

Šapárnia, ~ni. Naz. Lasnaja kancalaryja kupca. My pieršaju noč načavali ŭ šaparni.

Šapiarnúć, ~núŭ. Dz. z. Šapnuć na vucha. Jon mnie šapiarnuŭ pačakać.

Šapótka, ~ki. Naz. Źmierzłaja bulbina, što zazimavała ŭ ziamli. U hałodnyja hady z šapotak piakli prasnaki.

Šar, ~ru. Naz. Rad. Niešta pałažyć ci pastavić uvadnu liniju. Jahony šnur vuzki, dyk jon uvieś budynak pastaviŭ u vadzin šar.

Šarách! Kl. Huk ad skrobańnia pa niečym šurpatym. **Šarách!** kijam pa štakiecia.

Šaráchnuć, ~naŭ. Dz. z. Mocna prycisnuŭšy paciachnuć pa niečym šurpatym, kab pačuŭsia prarežlivy šum. Šarachnaŭ napiłkam pa pile.

Šarák, ~ká. Naz. Tkanina, kali pa parcianaj asnovie tkać suknom. Na jim byli šarakovyja portki.

Šaravác, ~váŭ. Dz. nz. Prycisnuŭšy ciorci. Jina šaravała brudnaju padłohu.

Šárnuć, ~naŭ. Dz. z. abo — **Žarnuć,** ~aŭ. Udaryć, vyciać, smarhanuć, razanuć. Ja tabie kali šarnu puhaj pa łytkach, dyk ty dzisiatamu zakažyš, jak sa mnoj čapacca.

Šarók, ~rká. Naz. Šar litaroŭ nabačynie knihi. Ja pračytaŭ piać šarkoŭ.

Šarścińnia, ~nia. Naz. Śvinnaja poŭść (šerść). Šarścińnia pradali šaŭcu.

Šaršátka, ~ki. Naz. Vialikaja jihołka łapci padšyvać. Pałažy šaršatku na stoł.

Šarypáć, ~páŭ. Dz. nz. Jišci kvoła stupajučy. Hetaž moj synok užo šarypaja.

Šasnástka, ~ki. Naz. Mierka zbožža, šasnancataja častka bočki (kala 22kh.) My kupili try šasnastki bulby.

Šástać, ~taŭ. Dz. nz. Huk pry varušeńni sałomy, papiery siena. Niešta ŭ puni ŭ sałomia šastaja.

Šasták, ~ka. Naz. Maneta — try kapiejki (šešć hrošy). Šešć dzion małaciła, šastak zarabiła. A za taho šastaka dy kupiła mužyka. (Fal. Pieś.).

Šášal, ~la. Naz. Kuzurka, što dreva toča. Hetu šapu šašal pajeŭ.

Šašók, ~šká. Naz. Maleńki drapiežny źviarok. Nočy šašok usich piśklat padušyŭ.

Šašúta, ~ty. Naz. Błahaja muka ź miakinaj ci pasiejami. Niejkaj šašuty pud kupiŭ.

Šatravác, ~váŭ. Dz. nz. U młynie abdzirać šałupinu sa zbožža. Baćka pavioz u młyn šatravać jačmień na bliny.

Šatravány, ~naha. Prm. Zbožža z abdziortaj šałupinaj zmołata na muku. Jany ustaŭnia chleb jaduć šatravany.

Šatýrycca, ~ryŭsia. Dz. nz. Ładzicca, prybiracca, rychtavacca. Šatyrsia kuma: u susieda biasieda.

Šáŭkać, ~kaŭ. Dz. nz. Tak kažuć na hutarku staroha biazzubaha. Tam na piečy stary niešta šaŭkaja.

Šaviéc I, šaŭcá. Naz. Majstra šyć boty. Šaviec suča dratvu.

Šaviéc II, šaŭcá. Naz. Biełaruski taniec. Staś Narejka dobra šaŭca skakaŭ.

Šaviná, ~ný. Naz. Jamka na drevie ad zaziabu. Dziacił šyšku ŭščamiŭ u šavinu dy

bje jaje mocnaj svajej glugaj.

Ščabiatúcha, ~chi. Naz. Hetak baćki nazyvajuć svaju maleńkuju dziaŭčynku, achvotnicu da hutarki. Maja ščabiatucha lubia kazki słuchać.

Ščabiatún, ~ná. Naz. Hetak baćki nazyvajuć svajho maleńkaha chłopčyka, achvotnika da hutarki. Kładzi hetaha ščabiatuna spać.

Ščabitáć I, ~táŭ. Dz. nz. Kali ptuški piajuć na roznyja hałasy. Sałaviej u haji ščabieča.

Ščabitáć II, ~táŭ. Dz. nz. Heta słova pieranosicca na dziciačuju hutarku. Heta-ž maje dzietki ščabiečuć.

Ščakiét, ~tu. Naz. abo — **Štakiét,** ~tu. Abharodka, dzie na dźvie łaty na słupkach, prybivajucca stočnyja błanki. Jankaŭ sad abharodžany ščakietam.

Ščalić, ~líŭ. Dz. nz. Jość ščelina. Heta łodka ščalić, bo vada prybyvaja.

Ščapić I, ~píŭ. Dz. nz. Pryščapić vospu. Učora doktar ščapiŭ dzieciam vospu.

Ščapić II, ~píŭ. Dz. nz. Pryščapić dreŭcy. Brat zaŭtra budzia ščapić jabłynki.

Ščapić III, ~píŭ. Dz. nz. Źviazać. Ščapi dźvie viaroŭki dy naviažy kania.

Ščapić załabnicy. Źviazać dźviuch asobaŭ vałasy. (Spravakavać dźviuch asobaŭ da zvadki). Nieścir ščapiŭ nam załabnicy, a sam śmiajecca.

Ščélipy, ~paŭ. Naz. Skivicy, sanki. Miron schapiŭ ščupaka za ščelipy dy vykinaŭ na bierah.

Ščémki, ~kaŭ. Naz. Raščepleny kijočak, ź jakoha kidajuć kamienčyki. Janka kaminčykam sa ščemak zabiŭ varonu.

Ščépacca, ~paŭsia. Dz. nz. Macacca kala niejkich rečaŭ ci kala siabie, papraŭlać adziežu. Što ty tam ščepajišsia.

Ščépliny I, ~naha. Prm. Źviazany. Ščeplinyja łapci j anučy tut ližać.

Ščépliny II, ~naha. Prm. Pryščeplenyja. Ščeplinyja jabłynki ŭžo rassadzili ŭ sadzia.

Ščétka, ~ki. Naz. Pryłada časać vałasy. Ščetku j hrebiń pałažy ŭ stoŭp.

Ščótki, ~tak. Naz. U kania na nahach zzadu kapytoŭ doŭhaja poŭść. Hrazi na darozia kaniu pa ščotki.

Ščúpły, ~łaha. Prm. Drobny, chudy, mały. Tut prachodziŭ ščupły chłopic.

Ščýkałatka, ~ki. Naz. Advarotny bok sustava palca. Chłopic źbiŭ ščykałatku.

Ščýlna, Prs. Blizka adno la adnaho. Začynajcia ščylna chatu. (J. Kup.).

Ščymiéć, ~miéŭ. Dz. nz. Adčuvajecca pavolnaja bol. Trochi ščymić zub.

Ščypáć I, ~páŭ. Dz. nz. Ściskać palcami skuru. Dziadźka ščypaŭ mianie za nos.

Ščypáć II, ~páŭ. Dz. nz. Zryvać sadavinu ci kvietki. Dziaŭčyna ščypała kviaty.

Ščýry, ~raha. Prm. Dobražyčlivy, spačuvalny. Naš haspadar ščyry čałaviek — jon kožnamu paradzia j dapamoža.

Ščyt, ~tu. Naz. Samy vierch dachu. Janka siadzieŭ na ščycia Abromavaj chaty i kryčeŭ: "Vady, vady!"

Šélma, ~my. Naz. Raspusnaja, amaralnaja ludzina. Škoda času marnavać, bo hetaj šelmy ni ŭhavoryš.

Šept, ~tu. Naz. abo — **Šópat,** ~tu. Cichaja hutarka. Šopaty chatu hubiuć. (Fal. Pryk.)

Šéraja hadzína. Źmiarkańnie. Jon šeraj hadzinaj ledź uvaliŭsia ŭ chatu.

Šérań, ~ni. Naz. Zamierzły śnieh u lod paśla adlehi. Pa viarchu šerani pajechali ź ciažkimi vazami.

Šérka, ~ki. Naz. Jimia sabaki šeraj paŭści. Zackuj svajim Šerkam henu śvińniu, što ŭ bulbu pašła.

Šétar-dy-pétar. Šum, krutnia, miatuśnia, viasioły nastroj. Zaŭtra ŭ vašaj viosca búdza šetar-dy-petar.

Škadaváć, ~váŭ. Dz. nz. Lubić, kłapacicca, žadać dabra. Kožnaja maci škaduja svajho dziciaci.

Škarpétka, ~ki. Naz. Pančocha z karotkaj halоškaj. Pasušy svaje škarpetki.

Škaradá, ~dý. Nieachajny, brydki. A pastuch škarada, čarvivaja barada. (Fal. Pieś.).

Škĺánka I, ~ki. Naz. Šklanaja sudzina pić čaj, małako. Vypi šklanku małaka.

Škĺánka II, ~ki. Naz. Kavałak škła. Sistra na šklanku nahu parezała.

Šklar, ~ra. Naz. Majstra šklić vokny. Klikni šklara zašklić akno.

Škóda I, ~dy. Naz. Ubytak strata. Nam zroblina škoda: niejčy koń snapy rastros.

Škóda II. Prs. Žal, spačuvańnie. Škoda hetaha chłopca, što biz pary zahinaŭ.

Škódnik, ~nika. Naz. 1) Čałaviek, što robie škodu. Niejki škodnik nočy naš łažok spaściŭ. 2) Dzikija žyvyja jistoty, što robiać škodu. Biarozavy žuk — škodnik.

Škódny, ~naha. Prm. Usio toje, što robie škodu. Pacuki škodnyja žyvioły.

Škódzić, ~dziŭ. Dz. nz. Rabić kryŭdu, niepryjemnaść ci zaminak. Moj pamačnik mnie ni pamahaja ŭ rabocia, ali škodzia.

Škumát, ~tá. Naz. Kavałak niejkaj tkaniny ci tonkaj skury. U švalli pad stałom valalisia škumaty.

Škumatáć, ~táŭ. Dz. nz. Rvać na škumaty. Hlań, jak pjany saročku škumataja.

Šláha, ~hi. Naz. Karotki curbałak dreva ad toŭstaha biarna ŭźbity na jomki kij. Tata šlahaj raŭniaŭ vybity hlinaj doł u taku.

Šlak, ~ku. Naz. Pałosa ŭ padale spadnicy jinšaha koleru. Na jej była čyrvonaja spadnica z tryma čornymi šlakami ŭ padale.

Šlíchta, ~ty. Naz. Kuča biarveńnia, dzie adzin rad kładziecca popierak druhoha radu. Usio biarvieńnia było paskładana ŭ šlichty.

Šlóhać, ~haŭ. Dz. nz. Bić, ściobać. Jon kali šlihanuŭ bizunom pa kani, dyk až poŭść pasypałasia.

Šlub, ~bu. Naz. Praŭny akt žanimstva. Ma-

ładyja pajechali da ślubu.

Ślubaŭnikí, ~kóŭ. Naz. Kandydaty da ślubu. Tam było piać par ślubaŭnikoŭ.

Ślúcha, ~chi. Naz. Raspuščanaja žančyna. Henam vidać niejkaja ślucha pašła.

Śłapakí, ~kóŭ. Naz. Drennyja, niedalikatnyja boty, Pasi karoŭki, a ja tabie uvosiń niejkija śłapaki kuplu.

Śłépać, ~paŭ. Dz. nz. Jiści pa hrazi, taptacca. Niejki stary śłepaje pa hrazi.

Śłépnuć, ~naŭ. Dz. z. Vyciać, udaryć. Ja jaho nia biŭ; praŭda raz śłepnaŭ pa karku.

Śłýchać, ~chaŭ. Dz. nz. Jiści, śpiašyć. I jon śłychaja nazirkam za nami.

Śłýchta,~chty. Naz. Asoba, što biez patreby biehaja pa chatach. Hetaja **śłychta musia ŭžo ŭsiu viosku abiehała.**

Śłýnda, ~dy. Naz. (Hladzi — Śłychta) (Kulnieva, Mhlinski raj.)

Šmanáć, ~náŭ. Dz. nz. Brać pad uvahu, brać u razhon. Naš haspadar na heta ni šmanaja, što sanažać zastojiła, ali pajechaŭ kania kuplać.

Šmaraváć, ~váŭ. Dz. nz. Mazać. Dziadźka zdoram šmaruja boty.

Šmaravóz, ~za. Rabotnik, što maža koły ŭ vozia. Tut sabralisia šmaravozy j vadavozy.

Šmat. Prs. Mnoha. Šmat ludziej było na kirmašy.

Šmáta, ~ty. Naz. Anuča vycirać brud. Vaźmi šmatu dy vytry boty.

Šmatáć, ~táŭ. Dz. nz. Treści, tuzać, kałacić. Viecir šmataja biarozku.

Šmat bóli. Paraŭnańnie. U nas šmat boli knižak, jak u vas.

Šmat chto. Zamiesta — niekataryja. Šmat chto ŭžo arać pašoŭ.

Šmat jakíja. Zamiesta — niekataryja. Šmat jakija ptuški zimujuć u nas.

Šmatók. Prs. Nia zusim mała. Kolki ŭ jich kurej? — A šmatok: boli za siem.

Šmótki, ~tak. Naz. Babski sprat: miašečki, vuzielčyki, kłubočki. U hetym miašečku babuliny šmotki.

Šmyk! Kl. Raptam uskočyć. A myška, šmyk! u norku.

Šmýkacca, ~kaŭsia. Dz. nz, Biez patreby uchodzić, vychodzić. A čaho tut hetyja dzieci šmykajucca?

Šnur I, ~ra. Naz. Sialanskaja pałosa ziamli. Naš šnur byŭ uhnojiny.

Šnur II, ~ra. Žvity tonki doŭhi šnurok. Pilščyki šnuram adbili piłoŭku.

Šnuróŭka, ~ki. Naz. Garset. Žanočaja vopratka. Staradaŭnyja našy žančyny nasili šnuroŭki.

Šnýryć, ~ryŭ. Dz. nz. abo — **Šnýparyć,** ~ryŭ. Biehać, łazić, vyšukavać. Niejki čałaviek tut šnyryŭ dy niehdzia schavaŭsia.

Šółudzi, ~dziaŭ. Naz. Chvaroba skury na hałavie. Šołudzi sašpecili hałavu hetamu chłopcu.

Šorach, ~chu. Naz. Strach dziejučy na nervy. Pašoŭ šorach pazaskurju, kali nidaloka chaty vaŭki zavyli.

Šórstki, ~kaha. Prym. Čviardy, kalany. Paścialu ja portki, Piatruś kaža: šorstki. (Fal. Pieś.)

Špar, ~ru. Naz. Vybrany ŭzdoŭž biarna ci doški ravok. U hetaj došca špar niadobra vybrany.

Šparák, ~ká. Naz. Načyńnie vybirać špary. Šparak lažyć na atramia.

Šparavány, ~naha. Prm. Z vybranymi šparami. Hetyja dźviery šparavanyja.

Špárka. Prs. Chutka, borzda. Jak šparka lacić čas?

Špárki, ~kaha. Prm. Chutki, borzdy. Oho! Jaki ty šparki? Jašče da viečara ni darabiŭ, a ŭžo j płatu spahaniajiš.

Špáryć, ~ryŭ. Dz. nz. Chutka jści ci jechać. Treba šparyć, kab na viačeru ni spaźnicca.

Špécić, ~ciŭ. Dz. nz. Psavać, paskudzić. Heta hniłaja doška špecia ŭsiu rabotu.

Špéntal, ~la. Naz. Zavostranaja ščepka. Ja hladžu, až jon špentalam pora ŭ vulej praz lotku.

Špień, špnia. Naz. Ubity ci pryrodny niejki kolik u drevie. Kali budzicia jimšyć chatu, dyk na hetyja špni uździvajcie vierchnija biarny.

Špétny, ~naha. Prm. Brydki, papsuty, niapryhožy. Hetki špetny staŭ jahony tvar paśla apioku.

Špik, ~ku. Naz. Kaścianyja mazgi (z halonak). Dzikuny lubiuć łasavacca kaścianym špikam.

Špil, ~la. Naz. Zavostranaja pałačka. Užyvaj hety špil zamiesta videlcaŭ.

Špiláć, ~láŭ. Dz. nz. Drabniusieńka rezać. Našto ty drobna špilajiš bulbu?

Špónga, ~gi Naz. Błanki, što ŭ hare i nizie zamacoŭvajuć prostyja dźviery. Kali dźviery rassochlisia, dyk i špongi vyvalilisia.

Špuláć, ~láŭ. Dz. nz. Kidać daloka. Pastuški na vaŭka špulali kamieńniam.

Špýrka, ~ki. Naz. Skvarka. Ja bačyŭ, što mama mnie ŭ kišeń špyrku pałažyła.

Šram, ~mu. Naz. Pradaŭhavaty znak na ciele paśla bolki ci rany. U jaho na tvary dva šramy.

Ššóra, ~ry. Naz. Niepatrebny vydatak. Heta dzicia mnie šmat ššory narabiła.

Ššóryć, ~ryŭ. Dz. z. Zakinuć, stracić, zhubić. Dzieci niehdzia ššoryli nož.

Štałt, ~tu. Naz. Vyhlad. Moža heta j dobry koń, ali štałtu ni maja.

Štúčny ~naha. Prm. Nienaturalny. Pryviaźli dva vazy štučnaha ŭhnajeńnia.

Štúka I, ~ki Naz. Adna adzinka niejkaje rečy. My mieli try štuki statku.

Štúka II,, ~ki. Naz. Dziva. Heta dyk štuka, što dziŭčaty ŭ cyrku pa drocia biehali.

Štukár, ~rá. Naz. Čałaviek, što štuki vyrablaje. Ja ŭ cyrku bačyŭ štukara, što ŭ pavietry kulajicca ni dakranajičysia dołu.

Štukavácca, ~váŭsia. Dz. nz. Kamadyjanicca, prystaŭlacca. Pakiń štukavacca, bo dla nas heta zusim ni cikava.

Šturchanúć, ~núŭ. Dz. z. Ź jimpetu pichnuć. Za što ty jaho šturchanuŭ?

Šuch! I, Kl. Raptoŭnaje źjaŭleńnie. Šuch! Svaty na dvor.

Šuch! II, Kl. Hukapierajmańnie šum ahniu. Raptam, šuch! ahoń pa strasie.

Šuháć, ~háŭ. Dz. nz. Kali ahoń z šumam haryć. Połymia šuhaja praz vokny.

Šułó, ~łá. Naz. Słup z pazami, što stavicca ŭ ścianu doŭhaha budynku dy ŭ bramie dvara. Heta šuło dubovaja.

Šumá, ~mý. Naz. Naciortaja sałoma ci siena. Parasiaty kapalisia ŭ šumie.

Šumaváty, ~taha. Prm. Kali zbožža drobnaje dy drenna vyčyščana. Siolita naš jačmień šumavaty, bo biz pary paśpieŭ.

Šúrpą, ~py. Naz. Žančyna niezgrabna adzietaja, u jakoj vałasy nia pryčosany. I hena šurpa siudy precca.

Šurpáty, ~taha. Prm. Łachmaty, niahładki. Šurpataju došku pahablujcia.

Šúram-búram. abo — **Šúra bura.** Usio razburana, paraśkidana. Kali Ja pryšoŭ u chatu, až tam usio było šuram-buram: usio raśkidana, razabrana.

Šústry, ~raha. Prm. Krutki, rezvy, spraŭny. Kab upaścić hety statak, treba šustraha chłopca.

Šváčka, ~ki. Naz. Žančyna-majstar, što šyje žanočyja sukienki j bializnu. Naša Daminisia budzia vučycca za švačku.

Švágir, ~gra. Naz. Žončyn brat ci siastryn mužyk. Moj švagir advioz mianie ŭ miesta.

Švagiérka, ~ki. Naz. Žončyna siastra. Pajedzim da švagierki na viasiełła.

Švájka, ~ki. Naz. Vialikaja jihołka. Vaźmi švajku dy padšyvaj łapci skuratom.

Šválla, ~li. Naz. abo — **Šválnia,** ~ni Majsternia, dzie šyjuć adzietak. Jahonaja sistra pracuja ŭ švalni.

Švargatáć, ~táŭ. Dz. nz. Havaryć chutka i nievyrazna, ci havaryć na čužoj movie. Ja ni ciamlu, što jon švargoča.

Švéla, ~li. Naz. Draŭlany taŭsty brus. Sa švelaŭ kładziecca pieršaje vianco vialikaha domu z usimi pierarubami. Lepšych dziesić biarvion pakińcia na šveli.

Švéndacca, ~daŭsia. Dz. nz. Biazmetna, biez patreby tudy-siudy chadzić. Jon učora cieły dzień švendaŭsia pa vulicy.

Švirháć, ~háŭ. Dz. nz. Kidać pošybniem niejkija rečy. Ja švirhnu jamu na vočy hetu sirmiahu: nichaj pirašyvaja, abo nichaj płacia za sukno.

Švirhiél! Kl. A jon razuŭsia dy , švirhel! boty pad łavu.

Švíŭnaja mašýna. abo — **Kraviéckaja mašyna.** Mašyna da šyćcia. Baćka kupiŭ Maryli šviŭnaju mašynu.

Švíŭnaja nítka. Nitki, jakija ŭžyvajucca dla ručnoha šyćcia. Jak pojdziš u kramu, dyk kupi mnie šviŭnych nitak.

Švíva, ~va. Naz. Šyćcio. Rabota pa šyćciu. U hetaha kraŭca šmat šviva.

Švo, šva. Naz. Miesca, dzie sšyty dźvie pałatniny. Kažuch padraŭsia pa švie.

Šýba, ~by. Naz. Šklanka ŭ vaknie. U našym vaknie šeść šybaŭ.

Šybácca, ~báŭsia. Dz. nz. Mocna kałychacca. Chłopcy j dziŭčaty šybajucca na kałychanca.

Šybáć, ~báŭ. Dz. nz. Daloka kidać. Chłopic šybaŭ kijok u vozira, a sabaka dastavaŭ jaho.

Šýbilnica. ~cy. Naz. Visielnia. Z-pad šybilnicy Maskoŭskaj prychodzicca pisać da vas i moža raz astatni. (K. Kalinoŭski.)

Šýbilnik, ~ka. Naz. Złačyniec, varty paviešańnia. Čaho heny šybilnik kala vuhłoŭ tulajicca.

Šýchalicca,, ~liŭsia. Dz. nz. Biehać, mitusicca. Šychalucca, jak sabaki kala raźnicy. (Fal. Pryk.)

Šýjka capiłná. Šyrokaja zarubka ŭ kancy. capiłna sa stočnymi bakami. Šyjka capiłna majho cepa złamałasia.

Šýjka kasý. Zahin kasy na vostry kut miž pałatnom kasy i zapatyłkam. Kasu ŭ šyjca adahnie dy nasadzia dy machnie. (J. Kup.)

Šýkać, ~kaŭ. Dz. nz. Rotam vydavać šyk padobny na šum, kab spudzić žyviołu. Jon šykaŭ na majho kania, kab ja zvaliŭsia.

Šykoŭny, ~naha. Prm. Hanarovy, hojny. Marcela kabiecina šykoŭnaja: jina z małoj misaj na chreśbiny nia pojdzia.

Šyk-pyk! Kl. Raptam spachvacicca, kab niešta zrabić ci skazać. Ja jamu kažu: — "Addaj nožyk!" — A jon u vadnu kišeń u druhuju dy, šyk-pyk! i nima...

Šyłaváty, ~taha. Prm. Reč z doŭhim vostrym kancom. U šyla kaniec šyłavaty.

Šyryčyniá, ~ní. Naz. Šyrynia, šyrokaść. Šyryčynia našaj klasy piać metraŭ.

Šýškać, ~kaŭ. Dz. nz. Jeśći (Vul.) Tam chudzieńkaja dziciano bulbu šyškaja.

Šýšła-výšła! Tak prykazvajuć, kali niejki praviant končyŭsia. Haspadynia pałažyła apošniaju kiłbasu j skazała: — Šyšła-vyšła.

Šyšłák, ~ká. Naz. Kamočyk kudzieli, voŭny, vaty. Łamačyna ty, jak ty ščyniła kudzielu, što kali pradzieš, dyk jina šyšłakami vyciahaŭjicca.

Šyšý, ~šóŭ. Naz. Žartaŭlivy nazoŭ dziaciej. (Mažliva ad słova — šaptać). Što-ž vy, šyšy, pacichli, čamu ničoha ni havorycia?

Šytkaváć, ~váŭ. Dz. nz. Drobna rezać kapustu. Siońnia našy baby kapustu šytkujuć.

Šytkavánaja, ~náj. Prm. Nadrabna na pradaŭhavatyja kavałki parezana kapusta. U jich vialikaja kadź šytkavanaj kapusty.

T

Tabałá, ~łý. Naz. Niedareka, źviahała, što łajecca j kryčyć. Zmoŭkni ty tabała

Tadý-siadý Prs. Časami. A tady-siady j hości byvajuć.

Tadý tója j búdzia. Hetak adkazvajuć, kali niechta ab niečym nadta zahadzia biaduje. A ŭ čym tady ludzi buduć žyć, kali lasoŭ nia budzia na chaty? — Tady toja j budzia.

Tája, ~jéj, tej. Zajm. Reč ci asoba, jakoj tut niama. A daj, Baža, zdaroŭjijka tajej majej dačusacca, što ŭ Kacialoch zamužam. Tej karovy tut nima.

Tajícca, ~jíŭsia. Dz. nz. Nie pryznavacca. Jon tojicca. Kaža, što tam nia byŭ.

Tak I,Prs. Patakavańnie. Zamiesta — hetak. Tak — ja tam byŭ.

Tak II. Prs. Zamiesta — Darma. Ty mnie tak daj, bo ŭ mianie nima hrošy płacić.

Takí-hétki, ~koha-hetkaha. Zajm. Hetkija słovy dadajuć, kali chočuć pakazać, što čałaviek maje niejkija zahany. Ab jim kažuć: Taki hetki.

Taksáma. Prs. Paraŭnańnie. Adnolkava. Jon taksama kosia, jak i stałyja mužčyny.

Tak-siak. Prs. Aby jak. Jina tak-siak pirakałtała ŭ ściudzionaj vadzie dy kaža, što pamyła

Tálina, ~ny. Naz. Miaścina, dzie rasstaŭ śnieh. Kali viasnoj žyviolina vyšła na talinu, dyk spadzivajsia, što budzia žyva.

Tálint, ~tu. Naz. Mieć zdolnaść da niejkaha majsterstva ci mastactva. Čałaviek z talintam nikoli ni zahinia.

Tálka, ~ki. Naz. Taniusieńkaja nitka, što prali za pryhonam dla dvara. U jejnaj nitca, dzie talka, dzie balka. (Fal. Pryk.)

Tałaká, ~kí. Naz. Hramadzkaja dapamoha adnamu čałavieku niešta pieravozić. Učora my byli ŭ Marcina na tałacce: piravozili biarvieńnia na chatu.

Tałakóŭja, ~ja. Naz. Pataptanyja łohvy ŭ zbožžy, ci na vialikaj travie. Žnieji dažalisia da tałakoŭja u žycia, dzie vaŭki dušyli sabaku

Tałmáč, ~čá. Naz. Asoba, što moža tałmačyć na jinšyja movy. U viosku pryjechaŭ niemic z tałmačom.

Tałmáčyć, ~čyŭ. Dz. nz. Słovy adnej movy pierakazavać na druhoj movie. Niemić havaryŭ na svajej movia, a Svirydaŭ syn tałmačyŭ na našuju movu.

Tam. Prs. abo — **Támka.** Trochi dalej. Janka tutka, Janka tamka; choć ty ŭ piekła prysia... (J. Kup.)

Tamsáma. Prs. U tym-ža miescy. Jon tamsama vučycca, dzie j moj brat.

Tam-siám. Prs. U jinšych miaścinach. Jašče tam-siam śnieh lažaŭ na poli.

Tandét, ~tu. Naz. Tannaja reč, chvalšyva na śpiech zroblena. Hetych botaŭ doŭha ni panosiš, bo jany na tandet zrobliny.

Taniniá, ~ní. Naz. Tonkaść.Advarotnaje taŭścini. Taninia tej nitki, jak pavučynina.

Tanklávy, ~vaha. Prm. Tankavaty, strojny. Heta Hanna zgrabnaja dziaŭčyna: vysokaja, tanklavaja j z tvary ni brydkaja.

Tapčák, ~ká. Naz. Małatarnia, što ruchałasia ad taptańnia vałoŭ. Za pryhonam byli małatarni-tapčaki.

Taptáć I, ~táŭ. Dz. nz. Drać, źniščać abutak. Ty topčyš łapci, a ja nie naparajusia tabie jich plaści.

Taptáć II, ~táŭ. Dz. nz. Uciskać, uščylniać nahami. Ja taptaŭ kalaśnik siena.

Tapún, ~ná. Naz. Naš nacyjanalny taniec. Daŭna u nas tancavali tapuna.

Tarabán, ~na. Naz. Muzyčny jinstrumant. Muzyka padvieśvaŭ jaho na hrúdzi. Na jim było dvaccać čatyry struny. Muzyka nadziavaŭ na palcy admysłovyja kipci dy pierabiraŭ struny. Stary Sielah jihraŭ na tarabania.

Tarabánić, ~niŭ. Dz. nz. Ciahnuć z šumam i hrukatam. Chłopcy tarabaniuć kalosy da raki.

Tarachciéć, ~ciéŭ. Dz. nz. Hručeć, barabanić. Kalosy tarachciać pa bruku.

Taradéjka, ~ki. Naz. Pryładździe rabić šum-tresk, dzie pry naŭkolnym ruchu šaściarni kaniec doščačku udarajecca pa zarubkach šaściarni i daje mocny šum tresk. Chłopcy zrabili taradejku.

Taradýnka, ~ki. Naz. Kavałak zialeza, što padbivajecca pad lažajku kalos, kab koła nia ciorła ližajki. Padbi taradynki da ližajak.

Tarałá, ~łý. Naz. Źniavažlivaje słova na ludzinu, jakaja mocna kryčyć i łajecca biez patreby. Tarała ty, čaho ty raziaješsia pa vušy. Ścichni ty.

Tarbachvát ~ta. Naz. Nievialiki zładziuk, što hatoŭ torbu z voza ŭkraści. Niejki tarbachvat u mianie pałudzin ukraŭ.

Tarbatrós I, ~sa. Naz. Biassumlenny lichviar, što samych biednych ludziej rabuje, a nat i starcaŭ. Niejki tarbatros pryjechaŭ u vołaść na našu šyju.

Tarbatrós II, ~sa. Naz. Žabrak, biadniak, što torbomi trasie. Nikoli taho nia budzia, kab maja dačka pašła zamuž za taho tarbatrosa.

Tarčýca, ~cy. Naz. Doška adpiłavanaja padoŭžnaj piłoj. My napiłavali tarčyc na stol.

Tárka, ~ki. Naz. Pryłada z blachi drać bulbu. Vaźmi novaju tarku.

Tarkanúć, ~núŭ. Dz. z. Kranuć. Jon tarkanuŭ mianie pad bok i kaža pačakać.

Tarmasá, ~sý. Naz. Traści za vałasu ci za vucha. Jidzi da dziadźki i paprasi, kab jon tabie tarmasu daŭ, što ty u jahonyja jabłyki chadziŭ. (Fal. Žart.)

Tarmasíć, ~síŭ. Dz. nz. Kałacić za vałasy ci za vucha. Za hetkaju rabotu baćka ciabie budzia tarmasić za vucha.

Tarminóva. Prs. U skorym časie. Heta rabota musia być vykanana tarminova.

Tarójkacca, ~kaŭsia. Dz. nz. Spračacca,

vałtuzicca, davodzić adno adnamu svaje pahlady. Mama z Todaram tarojkalisia cely adviačorak: Mama damahałasia, kab jon z Hanulaj braŭ šlub u kaściela, a jon kab u carkvie.

Tarpá, ~pý. Naz. Kuča snapoŭ złožanaja paradkam pry adnym miescy, kamlami navonki, a kałasami ŭ siaredzinu. My za dva dni zmałacili tarpu žyta.

Tasiémka, ~ki. Naz. Vuzkaja kalarovaja tkanina, jakoj daŭna pa sirmiazia vykładali pryhožyja vuzory. Daŭna tasiemka była ŭ modzia.

Taščúcha, ~chi. Naz. Pamyłkovaje ŭciahvańnie asnovy ŭ nit, kali radzili krosny. Ci tabie piršyna kidać u nit, što taščuch narabiła.

Tatúla, ~li. Naz. abo — **Tatúlka,** ~ki. Łaskavy nazoŭ baćki. Tatula, moj rodny, darahi. (P. Trus).

Taŭkáč, ~čá. Naz. Pryłada taŭčy grucu ci kanopli ŭ stupia. Bi j taŭkačom, aby było pa čom. (Fal. Pryk.)

Taŭpiéchacca, ~chaŭsia.Dz. nz. Pchacca, łazić miž natoŭpu. Čaho hetyja ludzi tut taŭpiechajucca, u kramia-ž tavaru nima.

Taŭstún, ~ná. Naz. abo — **Taŭstúcha,** ~chi. (žančyna). Taŭsty čałaviek. Niejku taŭstun da nas pryjechaŭ na pracu.

Taŭściniá, ~ní. Naz. Toŭstašć. Taŭścinia taho dubu była dvaccać calaŭ.

Tkálla, ~li. Naz. Žančyna, što krosny tče. Tkalla siadzić za krasnámi.

Tkány pójis. Jon šyryni kala adnaho cala. Snovany čyrvonym suknom, a tkany biellu. Pasiaredzinie jaho roznyja biełaruskija arnamenty. Bierahi ŭ maleńkija kvadraciki namituś. Tkanyja pajasy byli pašyrany.

Tki. Prs. Zamiesta — taki. Što jon ni kaža, a ja tki na svajim pastaŭlu.

Tój-siój, taho-siaho. Zaj. Što kolečy. Biz ludziej ni było: toj-sioj prychodziŭ.

Tója-sámaja, tahó-sámaha. Zaj. Toja, što j było. A jon jiznoŭ toja-samaja robia.

Tója-siója, tahó siaho. Zaj. Što kolečy. jeździli na kirmaš, toja-sioja kupili.

Tok, ~ku. Naz. Budynina dzie małociać zbožža. Našy ŭ taku małociuć.

Tókała, ~ły. Naz. Zamiesta — ty sam. Chto tabie heta kazaŭ? A tokała. Ci-ž ty zabyŭsia?

Tópała, ~ła. Naz. Doščačka u nizie kałaŭrota, na jakuju pralla naciskaje, kab kałaŭrot kruciŭsia. Tut lisica ad topała adarvałasia.

Tórhać I, ~haŭ. Dz, nz. Adčuvańnie pulsu kryvi na balučym miescy. Zastremliny palic torhaja: musia abryvać budzia.

Tórhać II, ~haŭ. Dz. nz. Vanitavać, varacać. Kata torhaja: musia doždž budzia. (Fal. Zab.)

Tož-by-to. Prs. Patakavańnie. Musia dzied niaduž? — Tož-by-to, dzietki.

Tprúla, Kl. abo — **Tprulók!** Hetak kličuć žarabia. Tprula! tprula! tprula!

Trach! Kl. Raptoŭny, dryžačy, karotki stuk. Trach! piarun u biarozu.

Trach-tararách! Kl. Biazupynnyja hrymoty ci biazupynnaja stralanina z harmatoŭ. Za lesam čuvać biazupynnaja, — Trach-tararach!

Trajáki, ~kaha. Prm. Troch hatunkaŭ. U nas chleb trajaki: čorny, biely j nijaki. (Fal. Pryk.).

Trajánka, ~ki. Naz. Z troch studniaŭ ci z troch krynic vada, jakaja uvažałasia pavažnym ziellam ad roznych chvarobaŭ. Ci rabiła-ž ty trajanku hetamu dziciaci? (Fal. Zab.).

Trajniá, ~ní. Naz. Siaredni brus asnovy panarada, jaki złučaje piaredniuju padušku z zadniaj paduškaj i zadniaj vośsiu. Dzied ačasaŭ novaju trajniu.

Tralavác, ~váŭ. Dz. nz. Ściahavać u vadnu kuču biarvieńnia. Zaprahaj kary, pajedzim tralavać ź lesu biarvieńnia.

Tránty, ~taŭ. Naz. Łachi, ryźzio. Niejkija tranty visiać na płocia.

Trapáć, ~páŭ. Dz. nz. Trapłom vybivać kastru ź miataha lonu. Ludzkija žonki krosny tkuć, a maja Tekla lon trepla. (Fal. Pryk.).

Trapiánka, ~ki. Naz. abo — **Tarapiánka,** ~ki. Atrapianiełaja baba, jakaja vyšła z raŭnavahi ad złości ci ad nad'zvyčajnych žartaŭ. Pahladzi, jakija štuki vyrablaja hena tarapianka.

Trapiatlívy, ~vaha. Prm .Ruchavy, chto biez pracy nie pasiadzić. Heta baba trapiatlivaja: jina hryboŭ i jahad nanasiła.

Trápicca, ~piŭsia. Dz. z. Zdarycca. Trapiłasia čarviaku na viaku. (Fal. Pryk.).

Trápić, ~piŭ. Dz. z. Udała pryści. Nie zabłudzić. Jon lohka trapiŭ da nas.

Traplácca, ~láŭsia. Dz. nz. Davodzicca, vypadać. Ni raz traplałasia mnie byvać na mory.

Trápna. Prs. Udała, dobra. Janka trapna adkazaŭ na pytańnia hetaha prajdziśvieta.

Trasiánka, ~ki. Naz. abo — **Strúšanka, ki.** Stresienaja sałoma z sienam statak karmić. Haspadar poŭny reźgini strušanki panios u chleŭ.

Tréba. Prs. Vyjaŭleńnie pažadańnia. Treba nam treba pierš-na-pierš chleba. (J. Kup.)

Trébała. Prs. Utvaryłasia z dvuch słoŭ: — Treba było. Trebała-b boty kupić, kab byli hrošy.

Tréjčy. Prs. Try razy. Pastuch trejčy vystraliŭ na vaŭka.

Trel I, ~li. Naz. Zimovaja daroha praz bałoty, reki i pali. Na treli poŭna vazakoŭ z drevam.

Trel II, ~li. Naz. Koŭzanka, što dzieci pryładzili na lodzie — na nahach ci na sankach z hary. Dzieci na vulicy zrabili trel.

Trépać, ~paŭ. Dz. nz. Žlohku udarać rukoj. Kraviec trepaŭ rukoj chłopcu pa plačy, kali

prymiraŭ kažuch.

Trépnuć, ~naŭ. Dz. z. Niečakana vyciać. Karova trepnuła nahoj i vybiła dajonku z małakom.

Tresk-pórask, ~ku~ku. Naz. Šum traskatnia. U lesia čuŭsia tresk-porask: tam była bura.

Tróchi. Prs. Krychu, troški, mała. Ja trochi zamaryŭsia.

Trubá I, ~bý. Naz. Pryłada na jakoj pastuch trubie. U pastucha novaja truba.

Trubá II, ~bý. Naz. Tuha skručanaja pałatno. U hetaj trubie piać hubak kužalu.

Trúchać, ~chaŭ. Dz. nz. Biehčy pamału. Dzied truchaja ŭ sadok: peŭnia roj vychodzia.

Trucić, ~ciŭ. Dz. nz. Unosić truciznu ŭ varhanizm, kab čałaviek ci žyvioła pierastali žyć. Adam truciŭ vaŭkoŭ strychlinaj.

Trucízna, ~ny. Naz. atrutnaje rečyva. Tut niejkaj kisłaj truciznaj śmiardzić.

Trud I, ~du. Naz. Paŭdniovaja błahaja chvaroba (ras. Prokaza). Kab ciabie trud jeŭ. (Fal. Klon.).

Trud II, ~du. Naz. Pakuta, ciarpieńni. Ach, trudy, trudy ni pazbytyja. (J. Kup.).

Trudnóść, ~ci. Naz. Bol (baleść). Mnie zrabiłasia trudność pad hrudźmi.

Trudzícca, ~dzíŭsia. Dz. nz. Ciarpieć bol, pakutavać. Jon užo miesic trudzicca sa svajej złomanaj nahoj.

Truná, ~ný. Naz. Dumavina. Voś trunu ja baču; kučka jdzie narodu. (J. Koł.).

Trupiéchły, ~chłaha. Prm. Trochi pryhniŭšy. Hety dub trupiechły.

Trúščany, ~naha. Prm. Pałamany, paciskany. Doktar kaža, što truščanaja kość ni zrastajicca.

Truščéć, ~čéŭ. Dz. nz. Rasciskać. Jaščar siadzić ŭ kuścia, hareški trušča. (Fal. Pieś.).

Trušók, ~šká. Naz. Marudny bieh. My praz les jechali truškom.

Tryb, ~bu. Naz. Žyćciovy šlach. Ty ničoha ni pytajiš ni ŭ mianie ni ŭ baćki, ali svajim trybam pašoŭ.

Trybúch, ~chá. Naz. Straŭnik. Jon chvareja na zapaleńnia trybucha. .s

Trybuchaváty, ~taha. Prm. Čałaviek, ci žyviolina, kali sam chudy, a žyvot taŭsty. Ni kuplaj hetaha trybuchavataha kania, bo jamu siena ni naparajišsia.

Trydnióvik, ~ka. Naz. Try dni. Ja pieršy trydniovik užo adpracavaŭ.

Trynóh, ~ha. Naz. Sudzina, jak i cebar, ale na dole try nahi. Mama našytkavała vialiki trynoh kapusty.

Tryp-tryp! Kl. Hukapierajmańnie pry chutkaj i lohkaj chadzie. A jon schapiŭ dubiec dy tryp-tryp! naŭpiarejmy aviečkam.

Trýpać, ~paŭ. Dz. nz. Lohka stupajučy jišci podbiham. Jina jdzie žać, a dziaŭčynka za jej trypaja dzicia kałychać.

Tryścić, ~ciŭ. Dz. nz. Uźvivać na kłubok ci špulu razam dźvie ci try nitki. Maci truściła nitki, a dziaŭčyna sukała jich.

Tryściéńnik, ~ka. Naz. Budynina z troch ścien, jakaja dastaŭlena da jinšaj budyniny. Jany da domu prykidali tryścieńnik. Tam budzia kuchnia.

Tryśció, ~ciá Naz. Asobnyja ščapinki dla bierda. U hetym bierdzia piać tryścinak vyłamana.

Trutnióŭka, ~ki. Naz. Pčalinaja matka, jakaja vyvodzie tolki trutni. U hetym vulli matka trutnioŭka.

Tryváć, ~váŭ. Dz. nz. Mieć ciarplivaść — čakać, kab pieražyć ciažki čas. Budy tryvać datul, pakul siły chvacia.

Tryváły, ~łaha. Prm. 1) Ciarplivy, kab pieražyć ciažkija časy. Tryvały čałaviek moža piražyć i ciažkija pakuty. 2) Tryvały koń, što moža doŭhi čas być niakormleny. Dziadźka nažyŭ tryvałaha kania.

Túchać, ~chaŭ. Dz. nz. Huk ad stuku nahami pa ziamli pry chadźbie. Čujiš? Niechta tuchaja kala chaty ŭ sadok.

Túchlić, ~ci. Naz. Asobny smurod ad vilkodnaha, zatochłaha pavietra. Tut niejkaj tuchlićciu śmiardzić.

Túchły, ~łaha. Prm. Tyja rečy, što pačynajuć hnić dy majuć ciažki pach. Heta žyta tuchłaja, bo maja tuchły pach.

Túchnuć I, ~naŭ. Dz. nz. Vołkaje arhaničnaje rečyva biaz dostupu śviežaha pavietra tuchnie i maje tuchły pach. Adzieža ŭ kufry stała tuchnuć i śmiardzić tuchlićciŭ.

Túchnuć II, ~naŭ. Dz. nz. Spać biezsiebia. Ty dzień i noč tuchniš. Heta-ž ty trascu našpiš.

Túchnuć III, ~naŭ. Dz. nz. Hasnuć. Drovy syryja, dyk sami ŭ piečy tuchnuć.

Túčny I, ~naha. Prm. Syty, ukormleny. Tarnujecca da ludziej i žyviołaŭ. Tut prachodziŭ tučny čałaviek.

Túčny II, ~naha. Prm. Uhnojeny, dobra apracavany hrunt. Na tučnym hruncia moža dobra raści ŭsiakaja zbožža.

Tudý-siudý. Prs. Daloka nie adychodzicca. A jon tudy-siudy paviernicca, dy jiznoŭ tut.

Tuk, ~ku. Naz. Tłušč ad smažańnia sała i kiłbas. My tuk mačali blinami.

Tulácca, ~láŭsia. Dz. nz. Chadzić pryhnuŭšysia dy za niešta chavajučysia. Tam niejki tarbachvat tulajicca kala vazoŭ.

Tulícca, ~líŭsia. Dz. nz. Ž lubaściu prychinacca. Dzicia tulicca da mamy.

Túmarnik, ~ka. Naz. Čałaviek, jaki ŭchilajecca ad spatkańnia ź lużmi. Jon i dobry čałaviek, ali tumarnik niejki.

Túniki ciórci. Biaździejničać, hultajavać. Dosia tabie kala vuhłoŭ tuniki ciorci, biarysia za jakuju rabotu.

Túpać I, ~paŭ. Dz. nz. Pracavać kala haspadarki. Jichnaja maci cely dzień tupaja: to kala piečy, to kala haspadarki.

Túpać II, ~paŭ. Dz. nz. Dahadžać. niekamu, usłužavacca, kab damahčysia davieru. Treba

kala jaho patupać i patupać, pakul jaho voźmiš ŭ svaje ruki.

Tupanína, ~ny. Rabota kala chaty, kala statku zimoj. U našaj mamy tupaniny ad rańnia, až da poznaj nočy.

Túpica, ~cy. Naz. Zusim tupy tapor, što mierzłuju ziamlu adsiakajuć. Vaźmi, chłopic, tupicu dy pojdzim adsiačom kapiec i pahladzim bulby.

Turbácyja, ~ji. Naz. abo — **Turbóty,** ~taŭ. Kłapatlivaść, zachady. Dziadźka z nami šmat mieŭ turbacyji, ale my dziadźku adhodzimsia za heta.

Turbavácca, ~váŭsia .Dz. nz. Kłapacicca dumać. Mama turbavałasia, jak nam budzia pavodzicca ŭ darozia.

Turčák, ~ká.Naz. Rahataja kuzurka, što ŭ ziamli turčyć. Uviečara turčać turčaki.

Turnúć, ~núŭ. Dz. z. Štyrchanuć. Heny vyrvanic turnuŭ staroha čałavieka.

Turýć, ~rýŭ. Dz. nz. Gvałtam hnać ci ciahnuć. Kali budzia boli ahryzacca, dyk treba jaho turyć von z chaty.

Tušónka, ~ki. Naz. Ježa — bulba usmažanaja z tłuščam ci miasam ŭ zaduškavanaj sudzinie. Ciotka nas častavała tušonkaj.

Tut. Prs. abo — **tútka.** Hetta, na hetym miescy. Učora my tutka adpačyvali.

Túzacca, ~zaŭsia. Dz. nz. Toj tuzajecca, chto vyryvajecca, kab uciačy, kali jaho trymajuć. Tuzajucca j uzajemna. Chłopcy tuzalisia dyj pačali bicca.

Tuzanína, ~ny. Naz. Kłopat, niespakojstva. Być doktaram —šmat tuzaniny, bo rana j pozna chvoryją dakučajuć.

Tuziél! Kl. Raptam kranuć. Ja čuju, až niechta mianie, tuziel! za plačo, až heta moj brat.

Týchać I, ~chaŭ. Dz. nz. Čuć puls serca ci žyłaŭ. Pryłažy ruku da hrudziej, dyk budziš čuć, jak tychaja serca.

Týchać II ~chaŭ. Dz. nz. Adčuvać trasieńnie ruk ad zamoranaści, słabaści ci staraści. U staroha Marcina ruki tychajuć pry jadzie.

Tydniióvik, ~ka. Naz. Pracoŭny tydzień. Jon tolki dva tydnioviki pracavaŭ.

Tynk, ~ku. Naz. Namazanaja vapna na nabituju łučynu na ścianie. U škola tynk asypaŭsia.

Tyn, ~nu. Naz. Abharodka z taŭstoha biarvieńnia, zakidanaha ŭ šulla. Dziedaŭ panadvorak byŭ abharodžany vysokim tynam.

Tyniná, ~ný. Naz. Adno biarno z tynu. Načležniki źniali tyninu z tynu na drovy na ahoń.

Týščycca, ~čyŭsia. Dz. nz. Uciskacca ŭ ciesnaje miesca: u ščelinu, u dzirku, u sałomu. Ściudzina, dyk parasiaty tyščucca miž vialikich śvińniej.

Týščyć, ~čyŭ. Dz. nz. Usporavać ziamlu. Svińnia vosiniaj tyščuć łoh.

U

Ubajácca, ~jáŭsia. Dz. z. Uścierahčysia. Jon choć i bajaŭsia samachoda, ali ni ŭbajaŭsia: papaŭsia pad jaho.

Ubakú. Prs. Naŭboččy, ustaranie. Ubaku ad vozira stajała chatka.

Ubasanóž. Prs. Abuć na bosuju nahu boty ci łapci. Baćka ŭbasanož ussunaŭ boty dy vyskačyŭ na vulicu.

Ubávić I, ~viŭ. Dz. z. Źmienšyć. Treba koniam ubavić aŭsa, bo na nasieńnia ni stanja.

Ubávić II, ~viŭ. Dz. z. Uniašci, źmiaścić. My ŭbavili ŭsie snapy ŭ tok.

Ubícca, ŭbíŭsia. Dz. z. Siłaj uleźci. Antončyk ubiŭsia za kramnika ŭ kaaperatyŭ.

Ubícca ŭ łásku. Prysłužycca, paddobrycca. Kastuś ubiŭsia ŭ łasku ciocca kab taja hrošy pažyčyła.

Ubić, ubiŭ. Dz. z. Mechaničnaj siłaj avahnać. Ubi ćviek u ścianu.

Ubivać, ~váŭ. Dz. nz. Mechanična uhaniać. Rabotniki ubivajuć palu ŭ ziamlu.

Ubóhi, ~haha. Naz. Starac, žabrak. Ubohi pašoŭ u žabraninu.

Uboj, ~ja. Naz. Uparty, naravisty. Hetaha ŭboja nikudy ni dašlešsia.

Ubójisty, ~taha. Prm. Naravisty, uparty. Uto-ž ubojisty hety chłopic: ty jamu kažy adno, a jon robia druhoja.

Ubrácca I, ~ráŭsia. Dz. z. Choraša adziecca, upryhožycca. Dzieŭki ŭbralisia jišci na kirmaš.

Ubrácca II, ~ráŭsia. Dz. z. (Vul.) Uleźci ŭ niepatrebnaje miesca. Ubraŭsia, jak śvińnia ŭ repu. (Fal. Pryk.).

Ubrácca ŭ síłu. Vyraści j stać dužym. Jon užo ŭ svaju siłu ŭbraŭsia.

Ubujáć, ~jáŭ. Dz. z. 1) Ubracca ŭ siłu i być dzikim. Kali hety byčok ubujaŭ, dyk try sachi pałamaŭ pakul naŭčyli arać. 2) Kali chłopiec vyraście dužym dy niavychavany. Hety chłopic ubujaŭ biz baćkoŭ hadujučysia, dyk na jhryščy ź jaho bojka pačynajicca.

Ubýć I, ubýŭ, Dz. z. Vytravaŭ, vycierpieŭ. Jon ubyŭ na hetaj rabocia da kanca.

Ubýć II, ubýŭ. Dz. z. Adyjšci, pakinuć. Adzin čałaviek ubyŭ z našaj hramady.

Ubýć III, ubýŭ. Dz. z. Rabicca mieniej. U race vada ŭbyła.

Ucadzíŭ doždž. Linuŭ vialiki doždž. Učora, kali ŭcadziŭ doždž, dyk na mnie suchoj rubinački ni zastałosia.

Ucéła. Prs. Biez darohi pa śniahu. Boli za milu jechali ŭceła.

Uchába, ~by. Naz. Na sannaj darozie vyślizanaja kasahoryna. Staroj babia j na piečy ŭchaba. (Fal. Pryk.).

Uchadzícca I, ~dzíŭsia. Dz. z. Pryzvyčajicca da chady. Jon kali ŭchadziŭsia, dyk paŭsotki kilametraŭ prachodziŭ na dzień.

Uchadzícca II, ~dzíŭsia. Dz. z. Skončyć

chadniu kala niejkaj raboty. Mama, kali uchadziłasia kala statku dy kala piečy, dyk prylihła adpačyć.

Uchadzícca III, ~dzíŭsia. Dz. z. Vybicca z sił, stracić zdaroŭje. Stapan byŭ dobry chadyka i skakun, ali ŭžo ŭhadziŭsia, bo praz vulicu ni piarejdzia.

Uchaváć, ~váŭ. Dz. z. Trymać pry sabie, uścierahčysia ad rastraty. Jon mieŭ hrošy, ali nia ŭmieŭ uchavać jich.

Uchilácca, ~láŭsia. Dz. nz. Uścierahacca, unikać. Jon ustaŭnia ŭchilaŭsia roznych zvadak dy sprečak.

Uchinúć, ~núŭ. Dz. z. Uviarcieć. Uchini, dzietki, chleb u vabrus dy pałažy siarod stała.

Uchmylácca, ~láŭsia.. Dz. nz. 1) Koń uchmylajecca, kali choča ŭkusić. Koń na mianie ŭchmyliŭsia, ali ni ŭkusiŭ. 2) Čałaviek uchmylajecca, kali choča zaśmiajacca. Dziadźka ŭchmylajicca, musia niešta śmiešnaja choča skazać.

Uchmýłka, ~ki. Naz. Kali naciahnienyja vusny da śmiechu. U jaho na tvary źjaviłasia uchmyłka.

Uchód, ~du. Naz. Upynak. Zamoranaść. Jon užo stary, ali na jaho uchodu nima: jon sam usiudy dahledzia, usiudy spraŭlajicca.

Uchódać, ~daŭ. Dz. z. Zmahčy, asilić, skončyć. Źješ usio, dzietki. — Nie, ciotačka, ja ŭsiaho nia ŭchodaju.

Uchódzić I, ~dziŭ. Dz .nz. Umiešavacca, pratandavać. Ja nia budu ŭchodzić u hetu spadčynu.

Uchódzić II, ~dziŭ. Dz. nz. Pačynać žyć u novaj chacie. Jany zaŭtra buduć uchodzić u novaju chatu.

Uchódziny ~naŭ. Naz. Chatniaja śviata. Pačastunak. Tadeŭščyki zaŭtra buduć spraŭlać uchodziny.

Uchútać, ~taŭ. Dz. z .Ciopła uchinuć. Jina uchutała dzicia ŭ kažuch.

Uciahnúcca, ~núŭsia.Dz. z. Pryzvyčajicca. Jon uciahnuŭsia ŭ hetu rabotu.

Uciámić, ~miŭ. Dz. z .Zrazumieć, zdahadacca. Ja ŭciamiŭ čaho jon choča.

Uciažkú. Prs. Ciažarnaja. Ja tady była ŭciažku, jak brat pamior.

Ucichamíryć, ~ryŭ. Dz. z. Uščunuć, uścišyć. Narešcia j hetaha zavadevuša ucichamiryli.

Ucikáć, ~káŭ. Dz. nz. Biehčy ź niebiaśpiečnaha miesca. Zajic ucikaŭ ad sabaki.

Ucióki, ~kaŭ. Naz. Pakidańnia niepažadanaha miesca. Ucioki kniazia K. Astroskaha z Maskoŭskaha pałonu.

Ucísk, ~ku. Naz. Prymus, pryhniečańnia. Nialohka vyzvalicca narodu z-pad čužackaha ucisku.

Uciskáć I, ~káŭ. Dz. nz. Paniavolvać, pryhniatać. Taho narodu nichto ni ŭciskaja, jaki maja svaju nizaležnaju dziržavu.

Uciskáć II, ~káŭ. Dz. nz. Uščylniać, uviazavać. Padavaj parubień, budzim uciskać kalaśnik siena.

Ucísnucca, ~naŭsia. Dz. z. Praz siłu ŭleźci. My ledź ucisnulisia ŭ vahon.

Učádzić, ~dziŭ. Dz. z. Zachvareć ad piečnaha čadu. Chłopic učadziŭ, dyk vanitavaŭ.

Učałópić, ~piŭ. Dz. Ubić sabie ŭ hałavu. Jon učałopiŭ, što byccam jaho zvalniajuć z pracy.

Učapícca I, ~píŭsia. Dz. z. Mocna uchapicca abiedźviumi rukami. Pjany Ryhor učapiŭsia za dziadźku dy ciahnuŭ jaho ŭ karčmu.

Učapícca II, ~píŭsia. Dz. z. Jedučy vośsiu začapicca za płot ci za šuło.Chłopic vioz hnoj i začapiŭsia vośsiu za vuhoł.

Učarépicca, ~piŭsia. Dz. z. Mocna abchapicca abiedźviumi rukami. Dzicia abiedźviumi rukami učarepiłasia za šyju matki.

Učas I. Prs. Jakraz u mieru, ni vialika ni mała. Pamier hetyja boty, kali jany tabie buduć učas, dyk ja jich kuplu tabie.

Učas II. Prs. U svajim časie: ni pozna ni rana. Dobra, što ty pryšoŭ učas, bo ja dla ciabie maju rabotu.

Učaščáć, ~čáŭ. Dz. nz. Časta naviedavać. Ty niešta staŭ učaščać da Supreja. Ci ni dali tabie tam źješci niešta, abniesinaja kala staŭpa. (Fal. Zab.).

Učérstvić, ~viŭ. Dz. z. Zrabicca ćviardym, čarstvym. Hety chleb učerstviŭ.

Učyníć I ,~níŭ. Dz. z. Zrabić ciesta. Haspadynia ŭčyniła chleb.

Učyníć II, ~níŭ. Dz. z. Zrabić. Maryla Vasilu nisłavu ŭčyniła. (Fal. Pieś.).

Udácca I, udáŭsia. Dz. z. Być padobnym. Heta dziaŭčyna udałasia pa matca.

Udácca II, udałósia. Dz. z. Pašancavała. Jamu udałosia zabić vaŭka.

Udáć, udáŭ. Dz. z. Abvinavacić, nahavaryć. Hanna udała mianie tatu, što ja jejnyja jihołki parassypaŭ.

Udáča, ~čy. Naz. Vypadak, zdareńnie. Heta naša hetkaja udača, što chłopic udaŭsia błahi.

Udádziny, ~naha. Prm. zavočna abvinavačany. Udadziny, jak zabity. (Fal. Pryk.)

Udahódu. Prs. Kab dahadzić. Udahodu čužyncu, jany pradajuć svoj narod.

Udakładnić, ~niŭ.Dz. z. Zrabić vyraźniej, dakładniej. Jon udakładniŭ heta pytańnie.

Udaróžycca, ~žyŭsia. Dz. z. U vadno miesca časta chadzić. Naš Adam udarožyŭsia kožnaha viečaru da Maciajonka chadzić.

Udáŭnić, ~niŭ. Dz. z. Doŭha być na adnym miescy. Lačy hetu bolku, kab ni ŭdaŭniła, ato nia vyličyš.

Udáŭniny, ~naha. Prm. Doŭha być na adnym miescy. Udaŭninaju chvarobu ciažka lačyć.

Udaváć I, ~váŭ. Dz. nz. Zavočna abvinavačavać. Ty mianie udavaŭ baćku, ali ty sam boli vinin za mianie.

Udaváć II, ~váŭ. Dz. nz. Ujaŭlać. Jon udaje siabie niejkim načalnikam.

Udavícca, ~víŭsia. Dz. z. Vypadak, kali kavałak niejkaj ježy zasiadaje ŭ horle čałavieka ci žyvioły, i jany ad hetaha umirajuć. Suprejaŭ byk udaviŭsia bulbinaj.

Udavódnić, ~niŭ. Dz. n. Račova i lahična abhruntavać niejkuju spravu. Usio možna skazać na čałavieka, ali treba ŭdavodnić, što jon złodzi.

Udóŭžki. Prs. Daŭžunioj.Naš dom udožki dziesić metraŭ.

Udrupnúć, ~núŭ. Dz. z. Adščypnuć dvuma palcami. Jina dvuma palcami ŭdrupnuła hetaha chleba na paspytak.

Udrýsk. Prs. Uščent. Zusim. Hrad žyta udrysk pabiŭ.

Udúbki stanavícca. Ustupaje ŭ sprečki, jak roŭny z roŭnym. Jon užo z baćkam udubki stanavicca.

Udurúpać, ~paŭ. Dz. z. Zrazumieć na svoj durny rozum. Jon udurupaŭ, što my jaho ašukać chočym.

Udúšlivy, ~vaha. Prm. Chvory na dychalnyja vorhany z vyłučeńniem šmat flagmy (plahny). Udušlivyja ludzi časta kašlijuć.

Udúšša, ~ša. Naz. Biazupynny kašal. Na jaho udušša napała.

Udvajá, Prs. U dva razy. My siolita płacim padatku ŭdvaja, jak letaś.

Udziarniéć, ~niéła. Dz. z. Uziałosia dziornam. Bulba ŭdziarnieła: treba abhaniać dy baranavać.

Udziaŭbśći, udzióŭb. Dz. z. Udaryć dziubaj. Pievień udzioub dzicia.

Udzień. Prs. Na praciahu dnia. My ŭdzień pracujim, a nočy śpim.

Udzirvaniéć, ~niéŭ. Dz. z. Zrabiłasia dzirvanom. Ukaraniłasia trava. Naša ralla udzirvanieła.

Udziugnúć, ~núŭ. Dz. z. Udziaŭbśći. Udaryć glugaj. Kurycca udziugnuła žabu.

Uhá! Kl. Ździŭleńnie. Uha! — jak šmat jich pryšło.

Uhaniácca, ~niáŭsia. Dz. nz. Dałazić, damahacca. Ja za jej uhaniacca nia budu, ali tolki papytajusia praz ludziej ci pojdzia.

Uhłýbki. Prs. Hłybičynia. Prakapali ŭhłybki dziesić metraŭ, a vady nima.

Uhnácca, ~náŭsia. Dz. z. Spravicca. Ja ni mahu za vami uhnacca z rabotaj.

Uhniónisty, ~taha. Prm. Kali siaredzina niejkaj rečy sahniona na doł. Na Vełmanavaj karčmie dach uhnionisty.

Uhółavia. Prs. U dumkach, u pamiaci. Ci jej uhołavia, što ty ni pałudnavaŭ.

Uhóru. Prs. Stoć u nieba. Budzia pahoda, bo dym jidzie ŭhoru. (Fal. Var.)

Uhráznuć, uhráz. Dz. z. Ujechać hłybaka ŭ hraź. Stepčyna karova ŭ bałocia ŭhrazła.

Uhuláć, ~láŭ. Dz. z. Zašanavaŭ siłu j zdaroŭje hulajučy. Jon uhulaŭ zmałada, dyk i ciapier maja siłu j zdaroŭja.

Ujéścisia I, ujéŭsia. Dz. z. Pasycieć. Kali kormnyja śvińnia ujelisia, dyk stali źjidać tolki pa garcu muki.

Ujéścisia II, ujéŭsia. Dz. z. Hłybaka ŭcisnucca. Kali abory łapciej namokli, dyk ujelisia ŭ skuru noh.

Ujidáć I, ~dáŭ. Dz. nz. Uskładać na niekaha vinu, jakoj jon nia mieŭ. Niechta mianie baćku ŭjeŭ, što ja ŭ niadzielu pjany byŭ.

Ujidáć II, ~ujidáŭ. Dz. nz. Kali sabaki brešuć na niekaha dy prystajuć da jaho. Vun niekaha sabaki na vulicy ŭjidajuć — biažy ad'zavi jich.

Ujiŭláć, ~láŭ. Dz. nz. Mieć na dumcy, mieć u svajim duchu. Jon ujiŭlaja siabie tut haspadarom.

Ujiždžáć I, ~džáŭ. Dz. nz. Uchodzić z vozam ŭ niejkuju budyninu. Ramiźnik ujiždžaja ŭ stadołu.

Ujiždžáć II, ~džáŭ. Dz. nz. Uciskacca ŭ doł. Padmurak ujechaŭ u ziamlu na piać calaŭ.

Ukapáć I, ~páŭ. Dz. z. Ustavić u jamku niešta, absypać piaskom dy ŭtaptać. Učora my z tatam ukapali vosim šułcoŭ dla abharodki sadu.

Ukapáć II, ~páŭ. Dz. z. Sadziejničać, kab niavinnaha abvinavačić i zasudzić. Heta jahonyja śviedki jaho ukapali na sudzie.

Ukaranícca, ~níŭsia. Dz. z. Umacavacca karaniami. Tut pyrnik ukaraniŭsia.

Ukaréć, ~réŭ. Dz. z. Abrabicca brudam i zasochnuć. Miska ukareła zacirkaj.

Ukaścícca, ~cíŭsia. Dz. z. Ahorknuć, naprykreć. Nu, i ŭkaściŭsia mnie hety chłopic.

Ukažéja, ~ji. Naz. Niejki nadpryrodny znak, jaki viaščuje ludziam niejkuju biadu: mor, hoład, vajnu. Heta na niejkaju ukazeju źjaviłasia na niebia miaciołka zamiesta zaranki.

Ukidácca, ~dáŭsia. Dz. nz. Patrochi prymiešavaacca. U hetym aŭsie pa kalavu ŭkidajicca bobu.

Uklipácca, ~páŭsia. Dz. z. Pamylicca, kali čužoha paličyć svajim blizkim. Prabaččia, heta ja ŭklupaŭsia: ja vas paličyŭ svajim znajomym.

Ukrádkam. Prs. Nieŭznaku, kab jinšyja nie zaŭvažyli. Pry raźvitańni jon ukradkam vyciraŭ ślozy.

Ukrucić I, ~cíŭ. Dz. z. 1) Pryviazać dy pierakrucić ahłobni ŭ sani. Brat ukruciŭ ahłobni. 2) Uviazać drovy na vozie dy pierakrucić viaroŭku ŭkrutkaj. Ukruci viaroŭku ŭkrutkaj.

Ukrucić II, ~cíŭ. Dz. z. Uviarcieć dzicia. Ukruci dzicia dziaruhaj.

Ukrucić III, ~cíŭ. Dz. z. Zmachlavać. Heny abarmot ukruciŭ mnie try rubli.

Ukrútka, ~ki. Naz. Kavałak kija, što drovy ukručavać na vozie. Adsiačy ukrutku, dy ŭkruci drovy na vozia.

Ukunóžyć, ~žyŭ. Dz. z. Uspakojić ad płaču i dahledzić dzicia. Jina dzicia ukunožyła, u piečy vypaliła i razam ź ludźmi na rabotu pašła.

Ukúryć, ~ryŭ. Dz. z. Pakrycca pyłam. Ad gazoŭki i łučyny chata ŭkuryła.

Uláhi, ~haŭ. Naz. Čas kali kładucca spać. Baćka pryjechaŭ z młynu ŭ poznyja ŭlahi.

Uléhca. Prs. Z pustym vozam. Ja damoŭ jechaŭ ulehca.

Uléhca mieć. Mieć za ništo, mieć za pakidzišča. Što ty mianie ŭlehca majiš: ty dumajiš, što ja tydziń darektarki ni pracharčuju ci hory za ciabie budu jaje charčavać.

Uléhčy I, ulóh. Dz. z. Zachapicca, udacca. Uloh u navuku, uloh u hulni.. Moj chłopic uloh u navuku, dyk i kładziecca z knihaj i ŭstaje.

Uléhčysia, ulóhsia. Dz. z. abo — **Žléžycca,** źlóhsia. Ležučy ucisnucca, uščylnicca. Ležačy samo siabie uciskaje. Siena ŭ tarpie ulahłosia.

Ulétku. Prs. U letni čas. Uletku, zrablu sabie kletku. (Fal. Pryk.).

Uléžycca„ ~žyŭsia. Dz. z. Kali kisłuju sadavinu pałažyć na doŭhi čas, dyk jana stanie miakkaj i smačnaj. Jihrušy-dzički, kali paližali doŭhi čas u sienia, dyk uležylisia.

Uléžyć, ~žyŭ. Dz. z. Zastacca lažać na svajim miescy. U jich na dvare ni tapor ni palena droŭ nia ŭleža: padchopiuć.

Uličýć, ~čýŭ. Dz. z. Pryniać pad uvahu. Pryniać u lik. Jon uličyŭ maju pracu.

Uliháć, ~háŭ. ulóh. Dz. nz. Hnacca, dahaniać. Sabaka uloh za zajcam.

Ulubióny, naha. Prm. Pryšoŭšy da spadoby. Ulubionaja jahonaja jida, heta bulba z kisłym małakom

Uládzić I, ~dziŭ. Zrabić, dapasavać. Michaś uładziŭ žorny, što samo zbožža sypicca ŭ vičaju.

Uládzić II, ~dziŭ. Dz. z. Załahodzić, damovicca, parazumiecca. Dziadźka z dvarom uładziŭ spravu: dvor na viosku nia budzia padavać na sud.

Ułóhavina, ~ny .Naz. Chvaroba noh u kania ad natuhi. Kurhaniec jakoha kania ni dastania, dyk ułohavinu kožnamu nahonia.

Ułóhavisty, ~taha. Prm. Koń chvory na nohi ad natuhi. Hety koń ułohavisty.

Ułúčyć, ~čyŭ. Dz. z. 1) Uhadzić u cel. Čarnata ułučyŭ kulaj žoravu ŭ šyju. 1) Uhadzić dobraja słova skazać. Ty tut ułučyŭ dobraja słova skazać.

Umacavácca I, ~váŭsia. Dz. z. Razraścisia. Pasadžanaja jabłynka ŭmacavałasia.

Umacavácca II, ~váŭsia. Dz. z. Nabyć siłu. Vino za try hady ŭmacavałasia.

Umacavácca III, ~váŭsia. Dz. z. Zrabić u ziamli dobryja schoviščy. Za rečkaj na uzhorku niemcy ŭmacavalisia.

Umacavać, ~váŭ. Dz. z. Zrabić mocnym, tryvałym, nieparušnym. Janka umacavaŭ strachu, kab viecir ni paździraŭ sałomy.

Umiéć, umiéŭ. Dz. nz. Viedać jak zrabić. Umieŭ zrabić, umiej i razrabić.

Umiéłaść, ~ci. Naz. Vieda j spryt u vykanańni raboty. Niachitraja umiełaść statak paścić.

Umiéły, ~łaha. Prm. Navučany. Pry vumiełym byku dyk i nievuk pojdzia ŭ sasie.

Umiéćcia, ~cia. Naz. Pustyja kałasy, paciortaja trava j sałoma pry małaćbie. Umiećcia my zaparaŭjim karovam.

Umléć, umléŭ. Dz. z. abo — **Razamléć,** ~mléŭ. Razvarycca, rasparycca, zrabicca miakkim. Dobra umleła heta miasa.

Umýsny, ~naha. Prm. Zrobleny z namieru. Hety pažar umysny.

Unádzicca, ~dziŭsia. Dz. z. Pryzvyčajicca niekudy chadzić. Unadziŭsia, jak śvińnia ŭ repu. (Fal. Pryk.).

Unajáŭnaści. Prs. Hatovyja, napahatovie. Hrošy ŭ kasia ŭnajaŭnaści.

Uniácca, uniáŭsia. Dz. z. Strymacca, zaspakojicca. Vy, dzieci, unimicisia, ato mnie małoja razbudzicia.

Unimáć, ~máŭ. Dz. z. Zaspakojvać. Staŭ dziaŭčynu unimać. (Fal. Pieś.).

Unikáć I, ~káŭ. Dz. nz. Uchilacca, aścirahacca. Ja unikaŭ spatkańnia ź jim.

Unikáć II, ~káŭ. Dz. nz. Uhladacca, cikavicca. Agata stała ŭnikać ŭ palityku.

Uníklivy, ~vaha. Prm. Udumlivy, uražlivy, zacikaŭleny. Hety vučycil całaviek uniklivy: jon usio pieradumaja, dahledzia, praviera.

Unýć, unýŭ. Dz. z. Źniknuć, zhinuć. Kali les vysikli, dyk i krynicy unyli.

Upaciéć, ~ciéŭ. Dz. z Stacca mokrym ad potu. Ja upacieŭ, jak myš.

Upaciónku. Prs. Uciemnacie. Upacionku j koń z darohi źbivajicca.

Upadabáć, ~báŭ. Dz. z. Pryšło da gustu. Pryšło da ŭspadoby. Dzieci ŭpadabali novaha vučycila.

Upacháć, ~cháŭ. Dz. z. Apracavać peŭnuju ziamlu: uzarać calinu, zaskarodzić, padmiašać, pasiejać i zabaranavać. Ja susiedu ŭpachaŭ jahonaju ziamlu.

Upahatóvia. Prs. Bolej čymsia peŭna. Kali ty ŭ jaho bahataha doŭhu ni spahnaŭ, dyk ciapier, kali jon abiadnieŭ, upahatovia ni spahoniš.

Upajáski. Prs. Bracca ŭdužki, kali adzin adnaho moža brać tolki za pojas. Łukaš z Todaram chapilisia ŭdužki ŭpajaski.

Upakład. Prs. Niejkuju reč pałažyć na dalejšy čas. Hanula pałažyła ŭpakład čatyry hubki kužalu.

Upaminácca, ~náŭsia. Dz. nz. Rabić napamin. Maciej časta ŭpaminajicca, što pažyčaŭ mnie hrošy.

Upárty, ~taha. Prm. abo — **Vupárty,** ~taha. Chto fanatyčna trymajecca svajich pahladaŭ, choć i viedaje, što jany niasłušnyja. Ni hulaj u karty nia budziš uparty, a budziš hulać, buduć skuru drać. (Fal. Pryk.)

Upáścić I ,~ciŭ. Dz. z. Zmahčy vykanać abaviazki pastuška. Hety chłopic zmoža ŭpaścić i dziesić karoŭ.

Upáścić II, ~ciŭ. Dz. z. Raspaścić, raskarmić. Voś dyk upaścili hetaha byka.
Upáščany, ~naha. Prm. Ukormleny syty. Upaščany statak režuć na miasa.
Upatajkí. Prs. Patajemna cicha.Daminik ŭpatajki ad baćki pradaŭ vały.
Upaŭnié. Prs. Zusim. Jon upaŭnie adpavidaja na hetu pasadu.
Upéŭnicca, ~niŭsia. Dz. z. Uvierycca. Ja ŭpeŭniŭsia, što jon čałaviek sumlenny.
Upéŭniny, ~naha. Prm. Abnadziejany. Maje peŭnaść. Ja upeŭnieny, što budu ŭ novaj chacia zimavać.
Upéŭnić, ~niŭ. Dz. z. Niekaha pierakanać. Siabry jaho ŭpeŭnili, što ŭ niščaści dapamohuć.
Upiačýsia I, upióksia. Dz. z. Dobra spiačysia. Hety chleb dobra ŭpioksia.
Upiačýsia II, upióksia. Dz. z. Nadakučyć, naprykreć, ahorknuć. Hety chłopic nikomu tak nia ŭpioksia, jak mnie.
Upiérad. Prs. Najpierš. Samym pieršym. Ja ŭpierad za ŭsich chłopcaŭ pryšoŭ na sanažać.
Upiradzíć, ~dzíŭ. Dz. z. abo — **Papiradzíć,** ~dziŭ. Paviedamić napierad. Ty pavinin mianie upirodzić, kali tabie buduć patrebny hrošy.
Upikáć, ~káŭ. Dz. nz.Rabić vymovu. Agata ŭ łaźniu paprasiła, ali ŭpikała, što moj Janka ni pajechaŭ za jich za śviedku.
Upirácca I, ~ráŭsia. Dz. nz. Niedavacca zrušyć ź miesca. Todar upiraŭsia rukami j nahami, kali mužčyny chacieli viaści jaho ŭ karčmu.
Upirácca II, ~ráŭsia. Dz. nz. Kali adna reč ščylna dachodzia da druhoj. Tut kancy płotu ŭpirajucca ŭ ścianu.
Upirácca III, ~ráŭsia. Dz. nz. Niedavacca uhavaryć. Kolki Juračka ni prasiŭ, ali Ryhor upiraŭsia j ni pazyčyŭ jamu hrošy.
Upiráć, ~ráŭ. Dz. nz. Stavić uporku. Upiraj płačom voz ź sienam, ato abvalicca.
Upiramiéšku. Prs. Čarhavać. Treba stravu varyć upiramiešku, bo adna moža pryješcisia.
Uplaścísia, uplóŭsia. Dz. z. Mocna ŭčapicca. Pjanyja ŭplalisia, kab dziadźku ŭ karčmu zaciahnyć.
Uplúnucca, ~naŭsia. Dz. z. Niaviedama adkul zaviaścisia. U našu chatu ŭplunaŭsia hryb, dyk dva viancy źnizu zhniło.
Upóbački. Prs. Pobač. Adzin la adnaho. Justyn usiu darohu jišoŭ upobački z kaniom.
Upókat. Prs. Usich i ŭsio biaz vybaru. Uvieś les vysikli ŭpakot.
Upómnicca, ~niŭsia. Dz. z. Adpomścicca za kryŭdu. Za maju kryŭdu ja tabie ŭpomniusia.
Upóražni. Prs. Z pustym vozam. Damoŭ ja jechaŭ uporažni.
Upóŭnia. Prs. Na poŭny pamier. Majo bierda ŭ dvanancać pasam i piać čyślinak, dyk ja ŭ hetulki j krosny asnavała, kab było ŭpoŭnia.
Uprasícca, ~síŭsia. Dz. z. Prasić datul, pakul zadavolać prośbu. Janka uprasiŭsia ŭ baćki jechać vučycca.
Uprátać, ~taŭ. Dz. z. Padčyścić, uparadkavać. Jina sama upratała ad hrazi chatu j siency.
Upratóryć, ~ryŭ .Dz. z. Źviaści, davieści da paradku snapy, siena. Bazyl za dva dni snapy žyta upratoryŭ u tok.
Upráŭka, ~ki. Naz. Spraŭnaść i paradak u rabocie. U našaha susieda nima ŭpraŭki: ludzi kasić pašli, a jon jašče paparu ni adaraŭ.
Upráŭniny, ~naha. Prm. Maje prava. Jon upraŭniny na hetu spadčynu.
Upráŭny, ~naha. Prm. Maje pośpiech. Jon to upraŭny, ali chiba z jazykom, a ni z rukami.
Upráŭšy, ~šaha. Prm. Hiraničny nazoŭ taho, chto ŭmiešvajecca ŭ čužyja spravy i daje parady tam, dzie jich nie patrabujuć. Hety ŭpraŭšy ŭsiudy ŭmišajicca.
Uprávicca, ~viŭsia. Dz. z. Sprytna j u svajim časie zrabić. Sa žnivam my ŭžo ŭpravilisia.
Uprávić I, ~viŭ. Dz. z. Pastavić na miesca źvichnienuju nahu ci ruku. Doktar upraviŭ źvichninaju nahu.
Uprávić II, ~viŭ. Dz. z. Upuścić statak u škodu. Čamu ty, chłopic, upraviŭ aviečki ŭ haroch.
Uprávić III, ~viŭ. Dz. z. Ukinuć niešta ŭ stravu. Jak heta tabie sobiła upravić łapać u dziežku z ciestam.
Upréć, ~réŭ. Dz. z. Razvarycca. Voś dobra ŭpreła gruca z bobam.
Uprósy, ~saŭ. Naz. Nadta vietłyja zaprosiny. Ja i biaz hetych uprosaŭ pryšoŭ-by, kab moh.
Upróvidy. Prs. Raźviedać, pračuć. Baćka pašoŭ uprovidy, kab dzie siena kupić.
Uprúžycca, ~žyŭsia. Dz. z. Tuha padpirazacca. Symon upružyŭsia svajej šyrokaj dziahaj.
U puk pašłó. Kali ŭ sioletniaj harodninie stała raści bylina (puk) dla cvetu. Siolita naša kapusta ŭ puk pašła.
Upuścić I, ~cíŭ. Dz. z. Niejkaje skacio puścić u budyninu. Tata kania ŭpuściŭ u chleŭ.
Upuścić II, ~cíŭ. Dz. z. Kali niejkaja reč vyvaliłasia z ruk. Jakim upuściŭ hadziňnik na padłohu.
Upylícca, ~líŭsia. Dz. z. Kali niešta pakryjecca pyłam. Kala muki chodziučy, upyliššia, a kala vady — umočyššia. (Fal. Pryk.).
Upýnak, ~nku. Naz. Astanoŭka, cichamirnaść. Upynku nima na hetaha durećku.
Uradlívy, ~vaha. Prm. Toje, što daje dobruju ŭrodu. Siolita uradlivy hod na sadavinu.
Uradzímy, ~maha. Prm. Hetkim radziŭsia. Z čaho jon ahłuch. — Jon hetkim uradzimy.
Urakáć, ~káŭ. Dz. nz. Zababonnaje vieraňnie, što z voč ci sa słova niekatorych ludziej moža zaškodzić jinšym na zdaroŭji.

Amilka urakła Šulakovu ciałušačku. (Fal. Zab.).

Uraŭnavać, ~vaŭ. Dz. z. Zrabić roŭnym. Treba ŭraŭnavać hetyja doški.

Urázia. Prs. Navypadak. Urazia patreby ŭ hrašach, dyk źviarnisia da mianie.

Urážycca, ~žyŭsia. Dz. z. Utajicca, abo prykinucca miartvym, chvorym ci sonnym. Jon ni pamior, ali ŭražyŭsia.

Urépicca, ~piŭsia. Dz. z. Mocna učapicca rukami. Na kirmašy Jahniešyny dziŭčaty ŭrepilisia za mianie, kab ja schadziła da jich u hošci.

Uréšcia. Prs. Na astatku. A ŭrešcia rabi, jak sam znajiš.

Uróčny, ~naha. Prm. Taja asoba, ad pahladu jakoj možna zachvareć. Marcela kabiecina uročnaja: jaje treba ścirahacca.

Uróda I, ~dy. Naz. Dobra ŭradziła. Siolita ŭ nas dobraja ŭroda žyta i jaryny.

Uróda II, ~dy. Naz. Rasavaja spadčynaść. Kali čornaja uroda,, dyk ni pamoža ni myła ni voda. (Fal. Pryk.)

Uróki, ~kaŭ. Naz. Chvaroba, a navat i śmierć ad błahich vačej. Ciapier u vuroki nia vieruć.

Urúčča, ~ča. Naz. Niešta mieć u rukach dla abarony. Mistačkovyja chłopcy biz uručča na kirmaš nia jduć.

Urukú. Prs. Zručna, vyhadna. Ja chaču kupić hetu ziamlu, bo jina mnie ŭruku.

Urvańnió, ~niá. Naz. Biazkoncy śmiech. Ź jahonaj hutarki tolki urvańnio.

Uryvácca, ~váŭsia. Dz. z. Nadryvać žyvot ad śmiechu. My ŭryvalisia ź jaho.

Usaładžáć, ~džáŭ. Dz. z. Papsavałasia strava; zrabiłasia sałodkaj. Hetaj grucy nima jak ješci, bo ŭsaładžała.

Uschadzícca I, ~dzíŭsia. Dz. z. Šparka chadzić, mitusicca. Što vy, dzieci, uschadzilisia, jak handlary na kirmašy.

Uschadzícca II, ~dzíŭsia. Dz. z. Raspačać zvadku, łajanku. Čaho ty ŭschadziŭsia, ci jošć tut za što łajicca.

Uschapícca, ~píŭsia. Dz. z. Raptam ustać z paścieli. Ja čuju vybuchi. Ja ŭschapiŭsia dy da vakna, až tam na vulicy ŭsio haryć.

Uschód I, ~du. Naz. Toj bok, dzie ŭschodzie sonca. My jedzim na ŭschod.

Uschód II, ~du. Naz. Vyrastańnie ź ziamli małady̆ch zbažovych raślinak. Uschod našaj pšanicy nadta dobry.

Uschódcy, ~caŭ. Naz. Admysłovy zručny ŭschod na vyšejšyja pavierchi. Chłopic pa uschodach pabieh na doł.

Uschódka, ~ki. Naz. Adna prystupka na ŭschodcach ci na ganku. U našym ganku try ŭschodki.

Uschódny, ~naha. Prm. Nasieńnie zdolnaje ŭzyjci. Hety łubin uschodny.

Uschódzić I, ~dziŭ. Dz. nz. Jišci leźci ŭ horu. My uschodzili na haru try hadziny.

Uschódzić II, ~dziŭ. Dz. nz. Pajaŭleńnie z ziamli małady̆ch raślin. Užo bulba uschodzia: para jaje abhaniać dy baranavać.

Usiadý. Prs. Zaŭsiody, ustaŭnie. Tak ni ŭsiady, jak na Dziady. (Fal. Pryk.).

Usiédlivaść, ~ci. Naz. Zdolnaść pilna siadzieć pry peŭnaj pracy. Na hetu rabotu treba ŭsiedlivaść i pilnaść.

Usiédlivy, ~vaha. Prm. Toj chto maje zdolnaść i vytrymku da siadžałaj pracy. Kraŭcy, šaŭcy — usiedlivyja ludzi.

Usiéjicca, ~jiŭsia. Dz. z. Zakončyć siaŭbu. My da Siomuchi usiejimsia.

Usié jak u búbin bjuć. Kali pra niejkuju sensacyjnuju navinu natoŭpam zahavorać. Usie jak u bubin bjuć, što jon złodzi.

Usiéŭki, ~vak. Naz. Zakančeńnie siaŭby. Daŭna na ŭsieŭki varyli śvinny chvost, kab u zbožžy byli kałasy taŭstyja. (Fal. Zab.).

Usió-adnó I Adnolkava. Niama roźnicy. Usio-adno ci tut, ci tam žyć.

Usió-adnó II, Paćviardžeńnie admoŭja. Usio-adno ja tut žyć nia budu.

Usiótki. Prs. Nia hledziačy na ŭsio. Usiotki ja pakinu ŭ vas hetyja hrošy.

Uskóčyć I, ~čyŭ. Dz. z. Raptam źjavicca. Niejkaja bolka ŭskočyła pad pachaj.

Uskóčyć II, ~čyŭ. Dz. z. Raptam uźleści. Chłopic uskočyŭ na jabłynu.

Uskóraści. Prs. U chutkim časie. Uskoraści paśla taho j baćka pamior.

Uskrasnúć, ~nuŭ. Dz. z. Žyć ščaśliva. Ciešycca žyćciom. Nichto i sam ni ŭskrasnuŭ, chto ź ludźkich śloz razžyŭsia.

Uskrucícca, ~cíŭsia. Dz. z. (Vul.). Zarańnie ŭstać. Ty sam rana ŭskruciŭsia, i nam spać ni daješ.

Uskvialíć, ~líŭ. Dz. z. Zrabić kvołym. Razdražnić. Uskvialiŭ bolku, dyk jina j prykinułasia.

Usłón, ~nu .Naz. Prymityŭnaja łaŭka na čatyry nožki. Pry stale stajaŭ usłon.

Usmážycca I, ~žyŭsia. Dz. z. Zachacieć pić. Tadevuš, kali ŭsmažyŭsia, dyk paŭbielca kvasu vypiŭ.

Usmážycca II, ~žyŭsia. Śpiačysia ŭ haračym dusie. Kurka z bulbaj užo ŭsmažyłasia: zaraz pałudniavać budzim.

Usparóć, ~róŭ. Dz. z. Prymusam razbudzić. (Vul.). Baćka nas usparoŭ a poŭnačy, kab išli małacić.

Ustáć, ~táŭ. Dz. z. Razbudzicca. My ustali dośvita.

Ustalavać, ~váŭ. Dz. z. Zrabić stałym, zaŭsiodnym. Treba ustalavać radoŭku karmić pastucha.

Ustaléć, ~léŭ. Dz. z. Daraści stałych hadoŭ. Kali jon ustaleja, dyk i parazumnieja.

Ustáŭnia. Prs. Zaŭsiody. Zimoj my ŭstaŭnia ŭstajom dadnia.

Ustáva, ~vy. Naz. Ustanoŭlenaje prava. Sojm zaćviardziŭ ustavu ab vałokach.

Ustarknúć, ~núŭ. Dz. z. Uździeć na niešta vostraje. Ustarknı miasa na videlcy.

Ustójlivy, ~vaha. Asoba, što nie chistajecca ŭ svajich pahladach i čynach, i nia daje sabie ŭhavaryć. Jon całaviek ustojlivy: jak skaža, tak i zrobia.

Ustrachú. Prs. U pierapudzie. Ustrachu całaviek na ŭsio hatoŭ.

Ustrójić, ~jiŭ. Dz. z. Uładzić, zrabić. Susied ustrojiŭ žorny, što korbaj krucić.

Ustrójić štúku. Zrabić padstupak. Padčačurki susiedu ŭstrojili štuku: sani na strachu ŭzniaśli.

Ustupícca, ~píŭsia. Dz. z. Stać u vabaronie. Kali tata na mianie svaryŭsia, dyk dziadźka za mianie ŭstupiŭsia.

Ustupíć I, ~píŭ. Dz. z. Spuścić, nie spračacca. Ustupi durniu: zbavieńnia zasłužyš. (Fal. Pryk.).

Ustupíć II, ~píŭ. Dz. z. Zaličycca ŭ niejkaje zhurtavańnie. Piatruś ustupiŭ u školu zubnych daktaroŭ

Ustupíć III, ~píŭ. Dz. z. Nastupić na niešta. Jon bosy ŭstupiŭ na šklanku, dyk nahu pakalečyŭ.

Ustupíć u varyjáciju. Zvaryjacieć. Jahonaja žonka ŭstupiła u varyjaciju.

Usúsia. Prs. U suchim miescy. Heta ziella treba trymać ususia.

Usýryć, ~ryŭ. Dz. z. Vyraści dužym dy być dzikim, niavychavanym. Jon ŭžo ŭšyryŭ. Treba jaho słyšyć dyk moža naludnieja.

Uścichamíryć, ~ryŭ. Dz. z. Uspakojić. Uścichamir tam dziaciej, ato kryku poŭna chata.

Uścíłak, ~łka. Naz. Tonkaja padešva, što kładziecca z nutry bota. U hetych botach paŭstavali ŭścilki.

Uścirahčýsia, uściaróhsia. Dz. z. Być pilnym, kab uchilicca biady. Nia kožnamu pašancuja uścirahčysia ad niščaścia.

Uścíšyć, ~šyŭ. Dz. z. Prymusić zamoŭknuć. Uściš ty henaha kryksuna.

Uścívy, ~vaha. Prm. Sumlenny, čuły, praŭdzivy. Heta chłopic uścivy: jon nikomu navit błahoha słova ni skaža.

Uśmiáhnuć, ~miáh. Dz. z. Uciahnuć vadu ŭ ziamlu. Za noč łužyna ŭśmiahła.

Uśsiardzítavacca, ~vaŭsia. Dz. z. Pahnievacca, zazłavać. Dziadźka na nas uśsiardzitavaŭsia, što my da jaho ni pryjechali na viasiella.

Uśsiéści, ~siéŭ. Dz. z. Gvałtam napaści. Dva vaŭki ŭśsieli na žarabia j zadušyli.

Uščáć, ~čáŭ. Dz. z. Pačać. Chto uščaŭ hetu zvadku.

Uščałópak, ~pka. Naz. Na roŭnym miescy pryrodny piaščany kurhanok. Na hetym uščałopku ništo nikoli rašci nia choča.

Uščapíć, ~píŭ. Dz. z. Nadzieć (Vul.). Na što ty ŭščapiła moj kaftanik.

Uščént. Prs. Zusim. Usio da astatku. Bulba ŭščent zhniła.

Uščúnak, ~nku. Napamin, pahroza, pakarańnie. Biz naležnaha uščunku hety chłopic i sam zahinia j ludziam škody narobia.

Uščuváć, ~váŭ. Dz. nz. Rabić napamin i spahnańni za prastupak. Kali baćki zmałku ŭščuvajuć dziaciej, dyk jany vyrastajuć na dobrych ludziej.

Uščyknúć, ~núŭ. Ścisnuć palcami za skuru. Jon majho brata ŭščyknuŭ.

Uščylnícca, ~níŭsia. Dz. z. Sieści ščylniej. Uščylnicisia, chłopčyki, bo tut treba jašče adnu asobu pasadzić.

Uščynácca, ~náŭsia. Dz. nz. Pačynacca. Byŭ pačatak. Ja byŭ doma, jak vajna uščynałasia.

Uščyníć, ~níŭ. Dz. nz. Troški prypadniać varoty dy prycisnuć da šuła. Uščyni varoty i zakrutku zakruci.

Ušpáryć, ~ryŭ. Dz. z. abo — **Pirašparyć,** ~ryŭ. Jomka ścibanuć puhaj ci vyciać kijam. Ty datul budziš nazalacca, pakul ni ŭšparu tabie draciakom.

Ušpilány, ~naha. Prm. Tuha uvabchvat stanu zašpileny. Na jej byŭ ŭšpilany stanik.

Ušuhnúć, ~núŭ. Dz. z. Niešta raptam źjaviłasia. Varyva na hradach ušuhnuła travoj.

Ušýrki. Prs, Šyryunioj. Heta paścilka ŭšyrki dva metry.

Utačýć, ~čýŭ. Dz. z. Ustavić lištvu. Kali rukavo ŭ kažuchu było vuzka, dyk kraviec rasparoŭ jaho dy ŭtačyŭ lištvu.

Utajícca, ~jíŭsia. Dz. z. Zaspakojicca, ścišycca, schavacca. Zajčyk utajiŭsia u barazionca.

Utałkaváć I, ~váŭ. Dz. z. Uładzić, dać tolk. Na, mama, miašok: ja žyta ŭtałkavaŭ.

Utałkaváć II, ~váŭ. Dz. z. Tołkam lahična raskazać, rastałmačyć, upeŭnić. Jamu niejki durań utałkavaŭ, što jaho chočuć zabić.

Utamaváć, ~váŭ. Dz. z. Spynić, zaspakojić, strymać. Doktar utamavaŭ raninamu kroŭ.

Utaptáć, ~táŭ. Dz. z. Nahami uščylnić ziamlu. Zakapaj jamu j ŭtapčy piasok.

Utarópicca, ~piŭsia. Dz. z. Pilna uhledzicca. Vyzirycca. Čaho jon utaropiŭsia, jak baran na novyja varoty. (Fal. Pryk.)

Utknúcca I, ~núŭsia. Dz. z. Uvajšci na karotki čas. Ja utknuŭsia ŭ karčmu, až tam poŭna ludziej, jak začynić.

Utknúcca II, ~núŭsia. Dz. z. Biez razvahi ŭmiašacca ŭ niepatrebnuju spravu. Utknuŭsia, jak sučka ŭ žban. (Fal. Pryk.)

Utkóm sádzia. Bierda patrabuje šmat utku. Heta bierda ŭtkom sadzia.

Utók, utkú. Naz. Nitki, što praciahvajucca miž asnovy, pry tkańni krasion. Lacieła saroka ciraz tok; što astaniecca ad asnovy, toja na ŭtok. (Fal. Pryk.)

Utó. Złč. Uto ty tata, ci tabie trebała kazać heta. — Uto ty durny, chłopic.

Utóŭpić, ~piŭ. Dz. z. Źmiaścić. U hetu kaładnicu my ŭtoŭpili piać vazoŭ žyta.

Utrancácca, ~cáŭsia. Dz. nz. Umiešavacca, uchodzić. Ja nia budu utrancacca ŭ jichny prybytak.

Utrapiénic, ~nca. Naz. Atrapianieŭšy mužčyna, u jakoha žarty j dzivactva pierachodziać ŭ varjactva. U henaha utrapienca žarty končylisia varjactvam.
Utrapióna. Prs. Zajadła, nastyrliva ,biezrazvažna. Heny chłopic utrapiona skača.
Utrapióny, ~naha. Prm. Biézrazvažlivy dzivak-šalanica. Utrapiony Michałka kapu suchoha siena ŭtaptaŭ u łužynu.
Utraviéć, ~viéŭ. Dz. z. abo — **Utravianiéć,** ~niéŭ. Kali siarod pasiejanaj pašni parasło šmat travy. Naša bulba utravieła: treba jaje baranavać.
Utulícca, ~líŭsia. Dz. z. Uzniać plečy, sahnucca, zhorbicca. Jon utuliŭsia i laskaŭ zubami ad choładu.
Utúlisty, ~taha. Prm. Asoba z karotkaj šyjaj, uźniatymi plačyma, abo harbaty. Tam siadzieŭ stary ŭtulisty čałaviek.
Utykácca, ~káŭsia. Dz. nz. Umiešvacca ŭ čužuju razmovu ci spravu. Tabie nia trebała ŭtykacca ŭ razmovu pjanych.
Uvaččú mitusícca. Byccam ruchajucca rečy pierad vačyyma. Jamu ŭvačču mitusicca, dyk nia moža pračytać.
Uvačavídki. Prs. Na vačoch. Hety machlar uvačavidki ašukavaja.
U vadzín duch. Biazupynku paŭtarajučy adno j toja słova. Dzicia ŭ vadzin duch kryčyć "Chleba."
Uvadzináncata. Prs. Bierda ŭ vadzinancać pasmaŭ. Heta bierda uvadzinancata.
Uvaráć I, ~ráŭ. Dz. z. Niešta zakryć baraznoj. Ja łubin uvaraŭ.
Uvaráć II, ~ráŭ. Dz. z. Mieć siłu arać. Ci-ž jon mały ŭvare hety dzirvan?
Uvatávić, ~viŭ. Dz. z. Parasła trava na ralli. Ralla uvatavіła: para jaje skarodzić.
Uvazdóbić, ~biŭ. Dz. z. Zrabić pryhožym. Dziŭčaty uvazdobili chatu.
Uvazdóbliny, ~naha. Prm. Ubrany, upryhožany. Napokuci stajaŭ uvazdobliny snop žyta.
Uvaziarédzić, ~dziŭ. Dz. z. Zbožža ci kaniušynu ŭładzić na aziarodach, kab sochła. My svaju kaniušynu ŭžo uvaziaredzili.
Uvažáć, ~žáŭ. Dz. z. Pryhladacca, być aściarožnym, uvažlivym. Uvažaj, chłopču, kab voššiu za vuhol ni začapicca.
Uvážlivy, ~vaha. Prm. Pilny, što soča za saboj i za asiarodździem. Uvažlivy čałaviek nihdzie nia chibia.
Uvážny, ~naha. Prm. Asoba, što prystojna trymaje siabie ŭ svaim asiarodździ, kab lišniaha słova ni skazać, kab svajimi pavodzinami nie źniavažyć ni siabie ni jinšych. Kali čałaviek uvažny, dyk jaho j ludzi šanujuć.
Uvážyć, ~žyŭ. Dz. z. Zrabić niejkaju ustupku pry handli. Uvaž choć piać rubloŭ na baryš.
Uviarciéć, ~ciéŭ. Dz. z. Uchinuć. Uviarci dzicia, ato viecir vieja.
Uviéčara. Prs. Pa zachadzie sonca. Uviečara my pojdzim damoŭ.
Uviédać, ~daŭ. Dz. z. Daviedacca. Jon uviedaŭ, dzie ŭ lesia baraviki rastuć.
Uviéś śviet. Usia prastora ziamli. Adkul-ža hety jahomaść, što susiedku svataja? — Dy z usiaho śvietu.
Uvóhula. Prs. Dla ŭsich. Heta ja kažu ni na ciabie, ali ŭvohula dla ŭsich.
Uvóhuł. Prs. Biaz vybaru.Ja pradaju aviečki ŭvohuł pa try rubli za štuku.
Uvýški. Prs. Vysačynia. Naša chata ŭvyški amal try metry.
Uzachvócicca, ~ciŭsia. Dz. z. Mieć achvotu. Moj chłopic uzachvociŭsia jišci ŭ škołu.
Uzačópia. Prs. Suviaź siabroŭstva miž radzinami (radniami), jakija jak-by źviazany, sčepleny družbaj miž saboj. Papraŭdzia skazać, ja da jaje na votpaty ni pašła-b, kab my ź jimi ni byli ŭ začopia.
Uzadzióry. Prs. U zvadcy. Jon z nami ŭzadziory žyvie, dyk my da jich nia chodzim.
Uzahnáć I, ~náŭ. Dz. z. Zmusić ustać (Vul.) Tata nas dośvita uzahnaŭ małacić.
Uzahnáć II, ~náŭ. Dz. z. Padahnać statak. Uzhani, chłopic, karovy na atavu. kaniušyny.
Uzáhrudki. Prs. Fizyčnaje chodańnie, kali adzin adnaho biare za adziežu na hrudziach, kab abvalić. Adam z Antosiam chapilisia ŭ zahrudki.
Uzáłabki. Prs. Adno adnaho schapić za vałasy. Baby pierš łajilisia, a potym i ŭzałabki chapilisia.
Uzbúrycca, ~ryŭsia. Dz. z. Paŭstać. Silania ŭzburylisia suproć vialikich padatkaŭ.
Uzdólić, ~liŭ. Dz. z. Zmahčy. Jon chvory i ledź uzdoliŭ ustać.
Uzdúchavina, ~ny. Naz. Bok žyvata miž biadrom i skabami. Jošć dźvie uzduchaviny— pravaja j levaja.
Uziáć, uziáŭ. Dz. z. Zabrać da siabie. Jon uziaŭ svaje cacki dy pašoŭ damoŭ.
Uziáć da hałavý abo — **Uziáć ŭ hałavú.** Addacca ciažkim dumkam, jakija mohuć adbicca na zdaroji. Ni biary da hałavy. (Fal. Pryk.).
Uziáć krósny na stykálla. Kali ad padpražnaha navoja advalicca kijočyk, dyk asnovu źnimajuć z navoja, a daščački adsovajuć na samy kaniec. Da doščačak pryviazvajuć aborki dy uskručvajuć jich na navoj. Maryla pamahała mamia uziać krosny na stykalla.
Uziáć na antáby. Łajać, dakarać Maci z ciotkaj uziali Daniłu na antaby.
Uziałó za bakí. Vyšaŭ z raŭnavahi: staŭ łajicca. Kaho-ž tam uziało za baki?
Uznaharadzíć, ~dzíŭ. Dz. z. Zapłacić za dapamohu ci za pracu. Ja tak ni chaču, ja uznaharadžu za vašu łasku.
Uznaharóda, ~dy. Naz. Padarunak, płata. Najlepšaja uznaharoda dobraja pamić.
Uznaravícca, ~víŭsia. Dz. z. 1) Čałaviek, kali uznaravicca (pahnievajecca), dyk nie havora, nia jdzie ješci i niajdzie na rabotu. Jich parabak uznaraviŭsia i ni pašoŭ na rabotu.

2) Byk, kali ŭznaravicca, dyk stanavicca ci kładziecca na darozie. Byk uznaraviŭsia i łoh na baraźnie.

Uzvałačýsia, ~łóksia. Dz. z. Ledź ustaŭ. Baćka chvory uzvałoksia z paścieli dy pašoŭ statak pajić.

Uzvážyć, ~žyŭ. Dz. z. Dobra pradumać. Ty sam dobra ŭzvaž jak majiš rabić.

Uzýčyć, ~čyŭ. Dz. z. Dać z łaski, daremna. Susied uzyčyŭ nam torbu sałodkich jabłykaŭ. Brat uzyčyŭ bobu na nasieńnia.

Uzžéhrycca, ~ryŭsia. Dz. z. Raptam i pilna zažadać. Sionnia my kasić nia pojdzim, bo chłopcy uzžehrylisia jechać na kirmaš.

Uźbiaréžža, ~ža. Bierah raki, voziera, mora. Na uźbiarežžy vozira stajali chatki.

Uźbiéhła na dúmku. Źjaviłasia na dumcy. Uzdumałasia. Jamu ŭźbiehła na dumku žyćcio na baćkaŭščynie.

Uździabúryć, ~ryŭ. Dz. z. Nadzieć. (Vul.) Ty čamu maju sukienku ŭździaburyła?

Uźjéścisia, ~jéŭsia. Dz. z. Razazłavacca. Nadta jon uzjeŭsia na majho Adama.

Uźmiéžak, ~žka. Naz. Pry miažy nieŭzaranaja ziamla. Papasi kania na ŭźmiežku.

Uźniáć I, ~niáŭ. Dz. z. Padniać niešta ciažkoje. Heta-ž tolki łapciej jak uźniać.

Uźniáć II, ~niáŭ. Dz. z. Raspačać svarku ci bojku. Chto ŭźniaŭ hetu svarku.

Užáryć, ~ryŭ. Dz. z. Ścibanuć puhaj, bizunom. Užar kaniu puhaj, dyk paciahnia.

Užón, ~nu. Naz. Kolkaść nažatych snapoŭ. Jaki ŭžon, taki i ŭmałot. (Fal. Pryk.).

Užýcca I, užýŭsia. Dz. z. Pierasadžnaje dreŭca pryžyło. Hety ščep užyŭsia.

Užýcca II, užýŭsia. Dz. z. Ładzić, ni svarycca. Jak ty moh užycca z tym susiedam.

Užyvácca, ~váŭsia. Dz. nz. Žyć u zhodzie. Dobryja ludzi z błahimi ŭžyvajucca.

Užyváć I, ~váŭ. Dz. nz. Charčavacca. Maciajonki dobra ŭžyvajuć, bo simja małaja.

Užyvać II, ~váŭ. Dz. nz. Vykarystoŭvajuć na niejkaju patrebu. Smału ŭžyvajuć na absmalavańnia čaŭnoŭ i mazańnia kołaŭ u kalosach.

Užyvány, ~naha. Prm. Reč, što była ŭ karystańni. Mama kupiła ŭžyvanaju šapu.

V

Vábić, ~biŭ. Dz. nz. Zvodzić, vyklikać. Palaŭničy vabiŭ vaŭčaniat.

Váda, ~dy. Naz. Hańba, chvalš, chiba. Hety koń biz nijakaj vády.

Vadziána. Prs. Šmat vady. Na darozia vadziana, dyk ja ledź pryjechaŭ.

Vadzianý I, ~nóha. Prm. Vadziany prastor. Vadziany prastor pakryŭ kruhavid.

Vadzianý II, ~nóha. Prm. Vadziany ruchavik. U nas vadzianaja małatarnia.

Vadzianý III, ~nóha. Prm. Vadzianaja žyvioła. Vun papłyŭ vadziany pacuk.

Vádzicca, ~dziŭsia. Dz. nz. Viaści zvadku. Našy susiedzi miž saboj časta vadziucca.

Vadzícca I, ~dzíŭsia. Dz. nz. Vadzić niekaha. Ty boli ni vadzisia z čužymi dziaćmi pa svajim sadku i harodzia.

Vadzícca II, ~dzíŭsia. Dz. nz. Pry zmahańni ciahacca. Jany jak chapilisia nabarca, dyk boli hadziny vadzilisia.

Vajaŭníčy, ~čaha. Prm. Achvočy da bojki, sprytny j advažny. Hladzi, jaki vajaŭničy hety Mikoła: adzin lezia bicca da hramady.

Vajciáć, ~ciáŭ. Dz. nz. Rabić vymovu, upikać. Mnie Darota vajciała, što žać ni pamahła.

Vajnú tačýć. Biazupynku svarycca łajicca, ato j bicca. Ja z taboj vajny tačyć nia budu, a kali budziš čapicca, dyk ja prava znajdu.

Vajóŭny, ~naha. Prm. Zdolny da vajny, umieła vajuje i pieramahaje. Daŭna Švedy byli vajoŭnym narodam.

Válinki, ~nak. kaŭ. Naz. Valeny z voŭny abutak. Prasušy svaje valinki.

Valónka, ~ki. Naz. Valenaja z voŭny zimovaja šapka. Našy praščury zimoj nasili biełyja valonki.

Valuháć, ~háŭ. Dz. nz. Pry chadźbie kivaca na baki. U jich usia simja valuhaja.

Vałacáka, ~ki. Naz. abo — **Vałacúcha,** ~hi. Asoba, što biez patreby vałočycca pa śviecie. Toj vałacaka jiznoŭ pryšoŭ da nas.

Vałačáščy, ~čaha. Prm. 1) Asoba, što nia maje peŭnaha miesca žyćcia j pracy. Vałačaščyja ludzi nia lubiuć pracy. 2) Vałačaščy sabaka, što adbiŭsia ad haspadara, abo haspadar jaho źvioŭ z domu. Vałačaščy sabaka da koždaha łaščycca. (Fal. Pryk.)

Vałačóbniki, ~kaŭ. Naz. Hrupa vandroŭnych piesielnikaŭ, što na Vialikdzień admysłovymi pieśniami vitajuć haspadara j jahonuju siamju. Jišli, pašli vałačobnički. (Fal. Pieś.)

Vałaknína, ~ny. Naz. Miaty lon i płaskani. My ŭžo ŭsiu vałakninu paprali.

Vałasién, ~śniá. Naz. Chvaroba palca, kali nohać zhanioje. Vałasień lečuć palivańniem varu na boluču palic.

Vałavódzicca, ~dziŭsia. Dz. nz. Tracić čas na biezkarysnyja sprečki. Nima čaho tut ź jim vałavodzicca; kali ni da schodu, dyk pojdzim.

Vałtúzicca, ~ziŭsia. Dz. nz. Spračacca, łajacca. Ja ni dzila taho siudy pryšoŭ, kab tut z vami vałtuzicca, ali kab ab spravia pahavaryć.

Vałtuźniá, ~ní. Naz. Sprečka, zvadka. Heta vałtuźnia praciahvałasia praz cełу viečar.

Vancáž, ~žu. Naz. Chvaroba j raptoŭnaja śmierć u koni, ale, jak klonka, tarnujecca j da ludziej. Kab ciabie vancaž kinaŭ. (Fal. Klon.)

Vandzónka, ~ki. Naz. Vendzanaja śvińnina. Ciotka častavała nas vandzonkaj.

Vanitaváć, ~váŭ. Dz. n . Kazły drać, varacać. My uhareli, dyk ŭsie vanitavali.

Vantróby, ~baŭ. Naz. Usie nutranaści u ludziej i žyviołaŭ. Kab ź ciabie vantroby vyhnała. (Fal. Klon.)

Varachópki, ~pak, ~kaŭ.Naz. Staryja małavartasnyja rečy. Zabiraj svaje varachopki dy jdzi von z chaty.

Varacáć, ~cáŭ.Dz. nz. Kazły drać, vanitavać. Jamu žyvot balić i varacaja.

Varacáki, ~kaŭ. Naz. Vyvaracanaja nazad byłaja ježa. Lis palizaŭ varacaki atručanaha vaŭka, dyk i sam zdoch.

Varavácca, ~váŭsia. Dz. nz. Vyścirahacca, pabojavacca. Hety chłopic nikoha ni bajicca, ali trochi baćki varujicca.

Varažbít, ~tá. Naz. (**Varažbítka**, ~ki Žančyna). Asoba, što jimkniecca uhadavać budučyniu. Varažbity sabie ni varožuć, a tolki jinšym.

Varažýć, ~žýŭ. Dz. nz. Uhadavać budučyniu. Tamu dobra žyć, čyja žonka ŭmieja varažyć. (Fal. Pryk.)

Varchólicca, ~liŭsia. Dz. nz. Patrochi vadzicca, svarycca. Jany miž saboj časta varcholucca.

Var, ~ru. Naz. Haračaja vada, što hatujecca. Var hatujicca: zasypaj krupy.

Var-váram. Vialikaja haračynia. Ja dakranułasia da chvoraha, až jon var-varam.

Varhán, ~ná. Naz. Niejki bałvan naduty. Chvory azyzšy siadzić jak varhan.

Varjaciéć, ~céŭ. Dz. nz. Rabicca varjatam. A jon až varjacieja sa złości.

Varját, ~ta. Naz. Chvory na rozum. Varjataŭ pasyłajuć ŭ varjacki dom.

Varóčacca I, ~čaŭsia. Dz. nz. Jišci nazad. Jon varočajicca damoŭ z pracy.

Varóčacca II, ~čaŭsia. Dz. nz. Valicca na doł. Voz ź sienam varočajicca.

Varóčacca III, ~čaŭsia. Dz. nz. Być krutkim spraŭnym pry pracy. Mnie moładzia niachočacca kala piečy varočacca. (Fal. Pieś.)

Varóčać I, ~čaŭ. Dz. nz. Addavać nazad pazyčanaje. Vo, ja varočaju tabie doŭh.

Varóčać II, ~čaŭ. Dz. nz. Stavić sudzinu dnom uhoru. Mama varočaja misu.

Varóčać III, ~čaŭ. Dz. nz. Abvalavać na doł. Voz z sienam varočajicca.

Várta I, ~ty. Naz. Uzbrojenyja ludzi. Varta achoŭvaja skład.

Várta II, Prs. Naleža, treba. Varta pahladzieć taho prystaŭleńnia.

Vártasny, ~naha. Prm. Karysny. Heta vartasnaja kniha: kupi jaje.

Vártaść, ~ci. Naz. Kaštoŭnaść. Hałoŭnaja vartaść našaj krajiny — heta lasy i nafta.

Vartavý, ~vóha. Naz. abo — **Vartaŭnik**, ~ka. Toj chto vartuje. Vartavy zatrymaŭ złodzija.

Várty, ~taha. Prm. Zasłužany, pavažny. Jon varty pašany.

Varušýcca, ~šýŭsia. Dz. nz. Ruchacca, kratacca. Niešta varušycca pad lesam.

Varyŭniá, ~ní. Naz. Budynina, dzie zimuje varyva. Bulbu vysyp u varyŭni.

Váryva, ~va- Naz. Harodnyja raśliny, što užyvajucca da stravy. U nas usio varyva svajho harodu.

Varýzgać, ~gaŭ. Dz. Havaryć biaz sensu j niedarečna. Tam pjany niešta varyzgaja, ali jaho nichto nia słuchaja.

Vaskažácina, ~ny. Naz. Niatopleny vosk. Pčalar pradaŭ vaskažacinu.

Váspan, ~na. Naz. Vietlivy zvarotak, jak "sam", ci "pan". A vaspan na kirmaš pajedziš?

Vaspaváty, ~taha. Prm. Asoba u jakoj vospa paškodziła tvar. Čyj heta vaspavaty chłopčyk.

Vaśminítny, ~naha. Prm. Pałatno tkanaje ŭ vosim nitoŭ. Sistra zaradziła pastaŭ vaśminitnych abrusoŭ.

Vašaprúd, ~da. Naz. Łajanka nia tolki na vašyvaha čałavieka, ale j na kožnaha, kaho chočuć źniavažyć. Niejkija vašaprudy nočy parkan abiarnuli.

Vašaŭniá. Naz. Viaźnica, vastroh. (Vul.), Jon paŭhoda za złodziejstva u vašaŭni siadzieŭ.

Vašaváć I, ~váŭ. Dz. nz. Mocna kałychać. Adno małoja, a druhoja zachvareła, dyk jamu načoŭki paviesiła. Abajich u dźvie ruki vašuju calusińkuju noč.

Vašaváć II, ~váŭ. Dz. nz. Biazupynku kidać pošybniam. Jina nabrała prypoł kamieńnia dy vašuja na susieda, kali toj chacieŭ miažu vyprastać.

Vaščýńnia, ~nia. Naz. Astača ad vyciśnienaha toplenaha vosku. Vaščyńnia vykiń na śmietnik.

Váški, ~šak. Naz. Niejkija nitki, što daŭ na za pryhonam baby prali z dvornaj kudzieli. Dazorac kinaŭ praz paroh paścilku kudzieli, kab baby vaški prali.

Vaŭkarézina, ~ny. Naz. Łajanka na statak. Padłaska, vaŭkarezina, damoŭ ucikła.

Vaŭkaŭniá, ~ní. Naz, Jama vaŭkoŭ łavić. Čałaviek uvaliŭsia ŭ vaŭkaŭniu.

Vaŭkaváty, ~taha. Prm. Asoba, što da ludziej nia chiniecca j stydajecca. Čamu ty, dzietki, hetki vaŭkavaty, kali ciotka chacieła za stoł pasadzić i pačastavać, dyk ty prozdźviry ŭciok.

Vaŭnačóska, ~ki. Naz. Mašyna voŭnu časać. Naš susied zrabiŭ vaŭnačosku.

Vazák, ~ká. Naz. Rabotnik, što dreva vozie. Vazaki pajechali ź bierahu.

Vazgračý, ~čóŭ. Naz. abo — **Smarkačý**, ~čóŭ. Ślizkaje rečyva, što vyłučajecca z nosa. Jon rukavom vazgračy abciraja.

Vaziúr, ~rá. Naz. Miastovy churman, što ciežary pieravozia. Vaziur ź Miensku pryvioz młynavy kamiń u naš młyn.

Vážgacca ~gaŭsia, Dz. nz. Hajdacca. Dzieci ŭsunuli došku ŭ płot dy važgalisia.

Vážgacca II, ~gaŭsia. Dz. nz. Nie advažac-

ca, razdumlacca. Janka doŭha važgaŭsia ci kuplać dom.

Vážka. Prs. Ciažka. Ja kali heta pačuŭ, dyk stała važka na sercy.

Vážycca I, ~žyŭsia. Dz. nz. Praviarać svaju vahu. Ja učora važyŭsia, dyk zavažyŭ siemdzisiat kilahramaŭ.

Vážycca II, ~žysia. Dz. nz. Mieć advahu. Jak ty važyŭsia heta rabić.

Vážyć I, ~žyŭ. Dz. nz. Daviedvacca vahu. Tam važuć tolki zbožža.

Vážyć II, ~žyŭ. Dz. nz. Mieć namier. Kali važyš kuplać hetaha kania, dyk kuplaj: jon biz hańby.

Védzgacca, ~gaŭsia. Dz. nz. Peckacca, abrablacca. Vun dzicia vedzgajicca ŭ mačańni, a ty tut siadziš i nia vidziš.

Véndzać, ~dzaŭ. Dz. nz. Prakuravać na dymie miasa. Usie našy susiedzi buduć vendzać kumpiaki j kiłbasy ŭ Maciejavaj łaźni.

Véndzany, ~naha. Prm. Prakurany dymam. U vendzany kumpiak červi nia ŭplunucca.

Vérchał, ~łu. Naz. Homan, małaja zvadka. Li karčmy čuŭsia verchał.

Viačéra, ~ry. Naz. Spažyvańnie ježy pierad nočču. Ja śpiašu na viačeru.

Viačérać, ~raŭ. Dz. nz. Ješci ŭviečara. Zaraz budzim viačerać.

Viadóma. Prs. Nie navina. Usie viedajuć. Heta viadoma, što lod ściudziony.

Viálik, ~ka. Prm. Bolšy jak treba. Hetyja boty mnie viáliki.

Vialíkaha piśmá. Vučony. Hety čałaviek nia prosty: jon vialikaha piśma.

Viancó, vincá. Naz. Pa adnamu biarnu z čatyroch bakoŭ ŭ draŭnianaj budyninie. Naša chata ŭ vyški na čatyrnancać viancoŭ.

Viárkać, ~kaŭ. Dz. nz. Słaba kryčeć na roznyja hałasy. Ja čuju — dzieci viarkajuć, až heta jany na vaŭka kryčać.

Viaršók I, viršká. Naz. Adtulina ŭ stoli ci ścianie pry stoli dym spuskać u kuravych chatach. Adatkni viaršok nichaj dym sojdzia.

Viaršók II, viršká. Naz. Samy vierch u vialikaj ci małoj raślinie. Niechta złamaŭ viaršok u majej jabłynca.

Viaršýnka, ~ki. Naz. abo — **Śmitána,** ~ny. Tłustaje małako źvierchu hładyšyka. Źbiary, dačuška, viaršynku z šyrokaha hładyšyka.

Viarziécca, ~złósia. Dz. nz. Snujecca niavyraznaja dumka. Mnie niešta ŭ śnie viarzłosia, ali sam ni raźbiaru.

Viarźcí, viorz. Dz. z. Niavyraznaja, biaz sensu, hutarka. Što jon viarzie? Jon musia sprasońnia havora.

Viasiónka, ~ki. Naz. Viasna ŭ łaskavaj vymovie. Prydzia viasionka, budzia ciopliŃka, budzim hulać na dvare.

Viaścísia I, vióŭsia. Dz. nz. Ciahniecca patrochi. U nas chleb jaśče viadziecca, ali zaraz nia budzia,

Viaścísia II, vióŭsia. Dz. nz. Šancuje ŭ žyćci. Kali viadziecca, dyk i na ščepačku pradziecca. (Fal. Pryk.).

Viaścísia III, vióŭsia. Dz. nz. Dobra hadujecca statak, nia zvodzicca. Kali statak dobra dahlidać, dyk jon budzia dobra j viaścisia.

Viaśćí złość. Doŭhi čas hnievacca, złavać, pomścicca.. Jon na mianie zdaŭnoŭ viadzie złość.

Viaśníšča, ~ča. Naz. Hałodny čas viasnoj, kali zapasy vyšli, a da novych daloka. U Lisoŭ viaśnišča: "Ci ty mianie, ci ja ciabie (źjem)". (Fal. Pryk.)

Viaz I, ~zu. Naz. Častka saniej. Viazami abhinajuć sani. U saniach viaz złamaŭsia.

Viaz II, ~zu. Naz. Lasnoje dreva. A z-pad dubu, a z-pad viazu. (Fal. Pieś.)

Viázgać, ~gaŭ. Dz. nz. Paŭtarać niejkaje brydotnaje słova. A jon, jak papadzie na zuby niejkaju dreń, dyk viazgaja biz kanca.

Viázgała, ~ły. Naz. Asoba, što viadzie brydotnuju hutarku. Zmoŭkni ty, viazgała, bo słuchać brydka.

Viázka, ~ki. Naz. Vialiki źviazak sałomy, siena ci halla, što na plečach nosiać. Jany siena z bałota vynosili viazkami.

Viaź, ~zi. Naz. Viazańnie snapoŭ. My nažali dvaccać kop žyta vialikaj viazi.

Vichlíć, ~líŭ. Dz. nz. 1) Sabaka vichłić chvastom, kali łaščycca. Sabaka vichlić, musia ješci choča. 2) Kažuć čałaviek vichlić, kali paddobraŭjecca. Jon ni pirad kim ni vichliŭ.

Vichór I, ~chrá. Naz. Raptoŭny zakrut vietru. Vichor ździor strachu.

Vichór II, ~chrá. Naz. Zakrut vałasoŭ u čałavieka na hałavie. U jinšych ludziej byvaja pa dva vichry.

Vichraváty, ~taha. Prm. Hetak kažuć na ludziej u kaho pa dva vichry na hałavie, abo vichor ni na svajim miescy. U vichravataha Julika vichor byŭ nad łobam.

Vić, viŭ. Dz. nz. Skručavać dźvie stołki ŭ aborku. Dzied viŭ abory.

Vičajá, ~jí. Naz. U viarchniku žornaŭ i viarchniku młynavoha kamienia kruhłaja dzirka. Mama žmieniaj sypała zbožža ŭ vičaju žaron i małoła.

Vidáć I, ~dziŭ. Dz. nz. Na vačoch. Vidać dy daloka dybać. (Fal. Pryk.).

Vidáć II. Prs. Uhadavańnie. Vidać jon chacieŭ viosku abyjci.

Vidavóčna. Prs. abo — **Vidóčna.** Śviadoma. Dla ŭsich vidać, što hety čałaviek vidavočna ŭ pastku lezia.

Vidélcy, ~caŭ. Naz. Pryładździe dla jady. Na stoł pałažyli videlcy j nažy.

Vídna. Prs. Niaciomna. Ad pažaru stała vidna, choć ty jihołki źbiraj.

Vidniécca, ~niełasia. Dz. nz. Rabicca vidna. Zaraz budzia vidniecca, bo ŭžo zory ŭ šary stanaviacca. (Fal. Vier.)

Vidnó, ~ná. Naz. abo — **Śviatło,** ~łá. Dzie nia ciomna. Jidzi na vidno dy čytaj bo tam

voču papsujiš.

Vidóčny, ~naha. Prm. Najaŭny. Niaŭchilny. Pry hetaj rabocia vidočnaja śmierć.

Víduču. Prs. Chutka, uvačavidki. Hety chłopic viduču raście.

Vidúk, ~kú. Naz. Harodny mak, šta sam nasiajecca. Viduk žnuć nadziliń.

Viéchać, ~chcia. Naz. Skrutak sałomy, travy, anuč šaravać brudnyja reču ci sudździo. Treba viechcia j naža, kab była dobraja dziža. (Fal. Pryk.),

Viéda I, ~dy. Naz. Viedańnie. Vynik vučeńnia. Jon uzbahaciŭsia viedami.

Viéda II, ~dzi. Naz. abo — **Viédama,** ~ma. Dazvoł, vola. Ty biz majej viedzi ničoha ni pavinna rabić, a ŭsiady musiš u mianie pytacca.

Viédańnia, ~nia. Naz. Viestka. Kab viedańnia, što brat nia viernicca, dyk trebała haspadarku zbyvać.

Viékać, ~kaŭ. Dz. nz. Vydavać asobnyja huki pry vanitach. Kali jamu pry jadzie žabu ŭspomnić, dyk jon viekać pačynaja.

Viélič, ~ču. Naz. Vieličynia ŭ sensie hihant. Kastuś Kalinoŭski — heta vydatniejšaja vielič miž našych zmaharoŭ za pravy našaha narodu.

Viérask, ~ku. Naz. Šum z treskam. Ja čuju niejki vierask, až heta mama kiłbasu piače ŭ piečy.

Vierch I, ~chu. Naz. Vyšejšaja častka kožnaj reču. Vierch domu — heta stracha.

Vierch II, ~chu. Naz. Pieramoha. A budzia tvoj vierch, tvajo prava ŭsiady. (J. Kup.).

Viétka, ~ki. Naz. 1) Kali zrosšysia razam kolki kvietak. Na maładoj jabłyncy piać vietak cvetu. 2) Na halinca pobač niekalki jahad. Brušnicy pa kupji vietkami čyrvaniejuć.

Viéža, ~žy. Naz. Na budynkach (pieravažna na bažnicach) vysokija zbudavańni. Na viežy zazvanili zvany.

Vikóŭja I, ~ja. Naz. Sałoma ad viki. Vikoŭja my zrezali na siečku.

Vikóŭja II, ~ja. Naz. Pachań, dzie rasła vika. Vikoŭja adarali pad žyta.

Viláć, ~laŭ. Dz. nz. Uchilacca, vykručvacca, kab ni skazać praŭdy. Čałavieča, što vilajiš, kaho za nos vodziš? (J. Koł.).

Viléja, ~ji. Naz. Apošni dzień pierad śviatam ci niejkim zdareńniem. U vileju pirad Spažoj u nas byli dažynki.

Vílhać, ~ci. Naz. Syraść. Makrata. U jichnaj chacia šmat vilhaci.

Vilúha, ~hi. Naz. Pryčyna, abaviazak. Treba źjeździć pa drovy dla vołaści. Hetaj biezdarožžu šmat ni pryviazu, ali choć viluhu adbudu.

Víłački, ~čak. Naz. Častka kałaŭrota dla pradziva. U viłački ŭkładajecca špula dla nitak. U Hanninym kałaŭrocia viłački raščapilisia.

Víłačnik, ~ka. Naz. Taŭsty kij, na jakim viłki asadžany. stary viłačnik złamaŭsia.

Víłki, ~łak .Naz. Viłki byvajuć roznyja: 1) Harški stavić u pieč. Viłki pastaŭ u kačarežniku. 2) Hnoj kapać u chlevie. Padbivaj viły dy biary na ŭsie žyły. (Fal. Pryk.) 3) Sałomu trešci. Biary viłki dy trasi strušanku.

Víły I, ~łaŭ. Naz. Anatamičnaje miesca na ciele čałavieka: razdvajeńnie noh. Lod prałamaŭsia i jon uvaliŭsia ŭ vadu pa viły.

Víły II, ~łaŭ. Viłavaty słup la studni, na jakim zamacoŭvajecca aśvier. Susied pastaviŭ la studni novyja viły.

Víły III, ~łaŭ. Naz. Razdvajeńnie darohi. Ludzi ŭ viłach čakajuć mašyny.

Vínny I, ~naha. Prm. Chto maje doŭh. Kali vinin, dyk addać pavinin. (Fal. Pryk.)

Vínny II, ~naha. Prm. Maje prastupak. Chto vinny, dyk taho karajuć.

Vínny III, ~naha Prm.Smak jabłykaŭ. Ciotka kupiła vinnych jabłykaŭ.

Vínnik, ~ka. Naz. Majstra pa vyrabu harełki. Jahony dzied/byŭ vinnikam.

Viortka, ~ki. Naz. Doŭhi hnutki łut. Jon adhetul vas viortkaj pahonia.

Vir, ~ru. Naz. Hłybokaje miesca ŭ race, dzie vada zakručvajecca. A pajdzi ty ad mianie choć ty ŭ vir hałavoj. (Fal. Klon.)

Virociéjka, ~ki. Naz. Vadzianaja vužaka. Kažuć viraciejka ni kusajicca.

Virajá, ~jí. Naz. Šuło ŭ budyninie ci bramie, u jakoje varoty ŭstaŭlajucca. Tut u bramia viraja dubovaja.

Virasavík, ~ká. Naz. Žarabia, što radziłasia ŭ vieraśni miesiacy. Z virasavikoŭ udajucca dobryja koni.

Viraščáka, ~ki. Naz. Naša sielskaja strava. My jeli viraščaku z blinami.

Viraščéć, ~čéŭ. Dz. nz. Šumieć z treskam. U piečy viraščeli skvarki.

Viraváć, ~váŭ. Dz. nz. Kažuć kali ŭ pavodku na race vada zakručvajecca ŭ lejki. U pavodku vada ŭ našaj race viravała.

Virchaŭjó I, ~já. Naz. Hniłoje siena z vierchu stoha. Virchaŭjo kidaj u hnoj.

Virchaŭjó II, ~já. Naz. Viarchi drevaŭ, dzie šmat sučča. Virchaŭjo pasiaču na drovy.

Virchavína, ~ny. Naz. Vierch adnaho dreva. Virchavinu adkiń na bok.

Virchavód, ~vóda. Naz. Čałaviek, što kiruje hramadoj, a asabliva natoŭpam. Jichnym virchavodam byŭ Rudy Paŭluk.

Virchavódka, ~ki. Naz. Vada što dastałasia ad daždžu i tałaha śniehu.Poŭnu studniu napłyło virchavodki.

Virchavódzić, ~dziŭ. Dz. nz. Kiravać. Vybrany kamitet virchavodzia rabotaj.

Virstá, viarstý. Naz. Parezanyja i paščapanyja, jak u pieč pałažyć ścirta droŭ. Dla leta my uzapasili try viarsty droŭ.

Virútnik, ~ka. Naz. Złačyniec: złodzi, razbojnik. Nareščie j hetaha virutnika złavili.

Virýtam. Prs. Hramadoj, natoŭpam. Chłopcy virytam pašli ŭ harechi.

Visiáčy, ~čaha. Prm. Toje, što visić. U visiačym švietačy tarčeła łučynka.

Visiałúcha, ~chi. Naz. Žančyna, što viesialić hramadu. Naša visiałucha ŭsich nas visialić.

Visiéć, ~séŭ. Dz. nz. Prysutničać tam, kudy nia byŭ zaprošeny. (Vul.) Čaho tabie tam trebała visieć, kali ciabie ni prasili.

Vísilnia, ~ni. Naz. abo — **Šýbilnica,** ~cy. Pryładździe viešać ludziej. Ja praz ciabie na visilniu ni pajdu.

Vísilnik, ~ka. Naz. Asoba, jakaja pamiorła praz paviešańnia. Visilniki na Dziady prychodziuć u hošci da svajakoŭ praz komin. (Fal. Vier.)

Visná ŭ vóčy lézia. Viasnoj pabyŭšy doŭha na dvare pry śniahu i soncy, dyk pryšoŭšy ŭ chatu ničoha nia vidać. Visna ŭ vočy lezia: ja ničoha ni baču.

Vitácca, ~táŭsia. Dz. nz. Vyjaŭleńnia dobraha zyčeńnia pry spatkańni. Novy načalnik z usimi nami vitaŭsia.

Vitašók, ~šká. Naz. abo — **Viétach,** ~cha. Apošniaja kvadra miesiaca. Z hetaha vitaška — kožny z svajho miška. (Fal. Pryk.)

Vítka, ~ki. Naz. Vialikaja halina na viersie zakručanaja ŭ vuzioł. Kali zabaraniŭ hety łažok, kab ni paścili na jim, dyk zatkni vitku.

Vitúcha, ~chi. Naz. abo — **Matavíła,** ~ła. Pryłada, što na jaje zvivajuć napradzienyja nitki, kab sochli. Maładzica z vituch snavała krosny.

Vizaváty, ~taha. Prm. Dreva, što słaji łukavatyja, jakoje ciažka ščapajicca. Hetaha vizavataha kamluka ja ni paščapaju.

Vižaváć, ~váŭ. Dz. nz. Vyhladać padsłuchavać. Čaho ty tut chodziš, kaho ty tut vižujiš. (Baran. akruha.).

Vo. Prs. Tutka. Hlań, vo nožyk lažyć.

Vóbad, ~da. Naz. Draŭlany kruh, što naciahavajuć na koły kalosaŭ. Brat kupiŭ čatyry abady na stan kołaŭ.

Vóbmackam. Prs. Macajučy rukami. Było tak ciomna, što my tolki vobmackam znašli dźviery ŭ chatu.

Vóbmal. Prs. Małavata. Siolita ŭ nas bulby vobmal.

Vóbmiška, ~ki. Naz. Muka, bulba j usio toje, čym papraŭlajuć charčy statku, kab lepiej jelisia. Lepšaja vobmiška — heta bulba j muka.

Vóbrub, ~bu. Naz. Płošča ziamli ŭ vadnym kavałku. Ja chaču kupić vałoku ziamli, ali kab jina była u vadnym vobrubia.

Vóchkać, ~kaŭ. Dz. nz. Uzdychać, pazichać. Tam stary vochkaja na piečy.

Vódal. Prs. abo — **Vóddal.** Nia zusim blizka. Vodal vioski było vozira.

Vódpaty, ~taŭ. Naz. abo — **Vódpyty,** ~taŭ Kali baby chodziać da svajich susiedak ci svajačak radzich, kab praviedać pra jichnaje zdaroŭje. Mama da Marceli ŭ vodpaty pašła.

Vódsiŭ, ~sivu. Naz. Pasiejenaje žyta pašla jinšaj niejkaj paśni. My najboli robim vodsiŭ žyta pa harochaŭji j baboŭji.

Vódra, ~ry. Naz. Dziacinaja chvaroba. Vučań zachvareŭ na vodru.

Vódzia. Prs. Tut. Hetta. Vodzia lažyć zajčyk u barazionca.

Vóhnik, ~ku. Naz. Naskurnaja chvaroba, kali strupy absiadajuć tvar, asabliva kala rotu. U dziciaci na tvary vohnik.

Vójčym, ~ma. Naz. Matčyn muž. Pasynak vojčyma pabiŭ.

Vójkać, ~kaŭ. Dz. nz. Stahnać. Baćka haspadarku nažyvaŭ vojkajuču.

Vókrapna. Prs. Trochi bojazna. Ja niabožčykaŭ ni bajusia, ali nočy na mohalicy jiści trochi vokrapna.

Vóla I, ~la. Naz. abo — **Valák,** ~ká. Piaredniaja častka tułava ptuški. Spažyva ptušak piratraŭlajicca ŭ voli.

Vóla II, ~li. Naz. Svaboda, volnaść. Volnamu vola, a šalonamu pola. (Fal. Pryk.).

Vółki, ~kaha. Prm. Syry vilkodny. Heta siena vołkaja: treba prasušyć.

Von. Prs. abo — **Vónki.** Jiści z pamieškańnia. Dzieci kinulisia von z chaty.

Vónkach. Prs. Na dvare. Vonkach ściudzina. maroz kusaja.

Vóranka, ~ki. Naz. abo — **Arbá,** ~bý. Uźnimańnie ziamli. My voranku končyli.

Vósić, ~ci. Naz. Budynina z piečkaj, dzie sušyli snapy dla małaćby. Ciapier vosiciaŭ ni budujuć.

Vóspa, ~py. Naz. Pošasnaja chvaroba, jakaja pakidaje na tvary jamki. Pahladzi, jak vospa sašpeciła hetu dziaŭčynu.

Vóstup, ~pu. Naz. Hramada ludziej na abłavie, jakaja padymaje šum i kryk, kab vaŭki biehli na stralcoŭ. Laśnik Žardecki pavioŭ vostup.

Voś I, ~si. Naz. Pad nizam kalos dźvie vosi. Na vosi nadzivajuć koły.

Voś II, Prs. Často užyvajecca, jak prymaŭka. Vaś i jon tut jość.

Voś tabié j na! Klič pry niečakanaści. Voś tabie j na! užo j z chaty honiuć.

Vóści, ~ciaŭ. Naz. Pryłada z čatyrma zubami z zazubniami, jakaja ussadžana na tonki šastok. Adam vościami zabiŭ čatyry ščupaki.

Vótak, ~ku. Naz. Vadkaść, što vyciakaje z zastarełych ran. U Marcisi puchlina łopaja, a z ran votak ciače.

Vóŭna, ~ny. Naz. Aviačča poŭść. Z voŭny tkuć sukno i valuć šapki.

Vuchóm ni viadzié. Nie biare pad uvahu. Jon vuchom ni viadzie, što jamu kažuć, a robia svajo.

Vučýcil, ~la. Naz. Nastanik. Da nas pryjechaŭ małady vučycil.

Vučýcilka, ~ki. Naz. Nastaŭnica. Maja plamienica vučycielka.

Vudýr, ~ra. Naz. Bolka pry apioku ci na-

ciśnieny mazol. Na zmarožanaj rucce panaskakavali vudyry.

Vuhół, ~łá. Naz. Kancy biarvion, što vytarkajuć navonki ŭ draŭlanych budynkach. U našaj chacia prostyja vuhły.

Vúłačka, ~ki. Naz. abo — **Vúłka,** ~ki. Vuzkaja darožka abharodžanaja z dvuch bakoŭ. U jich praz sad na panadvorak vyharadžana vułačka.

Vun. Prs. Tam trochi dalej. Vun niejki čałaviek pajechaŭ.

Vúndzia. Prs. Tam dalej, ale vidać. Jina vundzia la lesu.

Vun jak. Zamiesta nadta. Mnie j vun jak jaho škoda, ali ni mahu pamahčy.

Vúpar, ~ra .Naz. Uparty naravisty čałaviek. Heny vupar nikoha nia słuchaja.

Vurčéć, ~čéŭ. Dz. nz. Zvyčajna vurčać sabaki. Sabaka vurčyć: musia niechta blizka chodzia.

Vústaŭka, ~ki. Naz. U kašuli ad kaŭniara da rukava ustaŭlałasia pałoska pałatna, a navat lepšaha. Dziadźka Pranuk nasiŭ kašuli z vustaŭkami.

Vúści, ~ciaŭ. Naz. Miesca dzie raka ŭ raku ŭlivajecca, abo kanava ŭ raku. Chłopcy paviali u Vušci koni paścić.

Vušák, ~ká. Naz. Słupok z pazami, što ŭstaŭlajecca ŭ vokny j dźviery, kab ściana nie łukavaciłasia. U chacia jość vušak, uchacia byvaja ŭsiak. (Fal. Pryk.).

Vušývy, ~vaha. Prm. Taja asoba, što maje šmat vošy. Na vajnie ŭsie sałdaty byli vušyvyja.

Vužáčča výpaŭziny. Vužačča skura pośla linańnia. Daŭna vužačča vypaŭziny uvažali za ziella dla śvińniej.

Výbavić, ~viŭ. Dz. z. Vyratavać. Dziakuj tabie, što mianie vybaviŭ ad hetkaj biady.

Výbicca z sił. Utracić siłu, asłabieć. Jon vybiŭsia z sił, i nia moža trymacca na nahach.

Výbić I, ~biŭ. Dz. z. Nasypać hliny na dole chaty ci toku, razraŭniać jaje dy ŭmiasić i zahładzić. My vybili tok hlinaj.

Výbić II, ~biŭ. Dz. z. Mocna udaryć častku cieła i zastacca kalekaj. Chłopic zvaliŭsia z višni j vybiŭ ruku.

Výbić III, ~biŭ. Dz. z. Udaryć pa ruce, kab niešta vypała. Heny-ž vyrvanic vybiŭ u chłapca jabłyk z ruki.

Výbiłasia kryníca. Źjaviłasia novaja krynica. Kali pravodzili novaju darohu i skapali uzhorak, dyk tam vybiłasia krynica.

Výbiłasia skúła. Źjaviłasia skuła. Pierš naha baleła, a potym na tym miescy skuła vybiłasia.

Vybiráć I, ~ráŭ. Dz. nz. Z hurtu vybirać lepšuju reč. Dziadźka Antoś vybiraja ŭ kramia kasu.

Vybiráć II, ~ráŭ. Dz. nz. Brać (vysypać) pakul budzie ŭsio. Ty siońnia budziš vybirać z zasieka žyta dy sypać u miaski.

Vybiráć búlbu. Vosieniaj vykopavać bulbu z barazion dy źbirać jaje. Siońnia małyja j staryja na poli vybirajuć bulbu.

Vybój, ~ja. Naz. Jama na śnieżnaj darozie. U vyboji voz abiarnuŭsia.

Vybóry, ~raŭ. Naz. Pryhatavańnie da vychadu. Nadta doŭhija tvaje vybory.

Výbryndzicca, ~dziŭsia. Dz. z. Kali ŭpadale adziežyny rubiec adabjecca dy nitki cilipajucca. Tvoj andarak vybryndziŭsia. Padrubi jaho.

Výbyć I, ~byŭ. Dz. z. Pieražyć, vycierpieć. Jon vybyŭ piać hod ŭ kacecie.

Výbyć II, ~byŭ. Dz. z. Adyjci z peŭnaha miesca. Jon vybyŭ z našaj arhanizacyji.

Výchadzicca, ~dziŭsia. Dz. z. Ačuniać, papravicca paśla chvaroby. Kali Stalmašonka na kirmašy pabivali, dyk jon nasiłu vychadziŭsia.

Výchadzić I, ~dziŭ. Dz. z. Pierachitryć, ašukać. Ty małady dy choćyš jaho staroha vychadzić.

Výchadzić II, ~dziŭ. Dz. z. Šmat razoŭ chadzić, prasić, damahacca. Choć šmat razoŭ chadziŭ, ali vychadziŭ lesu na chatu.

Vychavánic, ~nca. Naz. Chłopiec, jakoha hadavali čužyja ludzi, biez prava na spadčynu. Jichny vychavanic pašoŭ u miesta na pracu.

Vychavánka, ~ki. Naz. Dziaŭčyna, što hadavałasia ŭ čužych ludziej. Marcelina vychavanka zamuž vychodzia.

Výchilić, ~liŭ. Dz. z. Vyciahnuć skuru j nadać jej peŭnuju chormu. Šaviec užo vychiliŭ pirady. Zaraz budzia boty šyć.

Výchiłki, ~łak. ~kaŭ. Naz. Vyśmiejvańnie i pieradražnivańnie čužych słoŭ. Jon mnie źnilubieŭ za svaje vychiłki.

Výchitryć, ~ryŭ. Dz. z. Abmanić, ašukać. Unuk vychitryŭ dzieda: ukraŭ hrošy.

Vychódzić I, ~dziŭ. Dz. nz. Nakiroŭvajecca. Brat vychodzia na pracu.

Vychódzić II, ~dziŭ. Dz. nz. Vypuskajecca. Gazeta vychodzia raz na tydzin.

Vychódzić III, ~dziŭ. Dz. nz. Vyjaŭlajecca. Z jahonych słoŭ vychodzia, što tolki jon adzin razumny, a my ŭsie durni.

Vychvaláćca, ~láŭsia. Dz. nz. Chvalić siabie. Jon vychvalaŭsia svajej siłaj.

Výchvalicca, ~liŭsia. Dz. z. Pryznacca pa sakretu. Jon vychvaliŭsia, što na darozia hrošy znašoŭ.

Výčarpać, ~paŭ. Dz. z. Čerpajučy vybrać. Žaŭnery vyčarpali kavu z katła.

Vyčuváć, ~váŭ. Dz. nz. Ujaŭlać, uhadavać. Ja vyčuvaŭ nidavier da hetaha čałavieka.

Vyčvaráć, ~ráŭ. Dz. nz. Viaści žartoŭlivuju hutarku, udajučysia ŭ fantaziju. Jany siadzieli, vyčvarali, piralivali z pustoha ŭ parožniaja.

Vyčvaráka, ~ki. Naz. abo — **Vyčvaréń,** ~rniá. Dzivak, majstra na słovy, na smiachotnyja anekdoty, dalokija ad sapraŭdnaści. Ka-

li pryšoŭ hety vyčvareń, dyk śmiechu budzia pa vušy.

Vydavácca I, ~váŭsia. Dz. nz. Zdavałasia. Heta tabie vydavałasia, što jon małady.

Vydavácca II, ~váŭsia. Dz. nz. Vyłučacca, adroźnivacca. Jahony hołas vydavaŭsia z usiaho choru.

Výdumać I, ~maŭ. Dz. z. Zrabić zvody. Jon na mianie vydumaŭ, što ja hrošy znašoŭ.

Výdumać II, ~maŭ. Dz. z. Vynajści, zrabić adkryćcio. Chto vydumaŭ mašynu da pisańnia?

Výdumka I, ~ki. Naz. Mana. Heta vydumka, što niaboščyki ŭstajuć z mahiłak.

Výdumka II, ~ki. Naz. Vunachodztva. Cikavaja vydumka heta radyjo.

Výdzilić, ~liŭ. Dz. z. Addzialić, vyłučyć. Kali jon nas nia słuchaja, dyk treba vydzilić jahonaju častku dy nichaj sabie jdzie kudy choča.

Vydziéł, ~łu. Naz. Vydzialać pad mierku, ci vahu. U našym dvare strava parabkam ahulnaja, a chleb dajuć pad vydzieł.

Výhadać, ~daŭ. Dz. z. Mieć vyhranku. Anton vyhadaŭ, što haspadarku prapiŭ, ato j jaho-b vysłali.

Výhalicca I, ~liŭsia. Dz. z. Čysta padhalicca. Dziadźka čysta vyhaliŭsia.

Výhalicca II, ~liŭsia. Dz. z. Nie zakryć hołaha cieła. Ludzi na rabotu pašli, a jon lažyć vyhaliŭšysia.

Vyhlády, ~daŭ. Naz. Kali zasvatanaja dzieŭka pryjaždžaje hladzieć haspadarki maładoha. Da Antosia pryjechała dzieŭka ŭ vyhlady.

Vyhlidáć I, ~dáŭ. Dz. nz. Pazirać. Chłopic vyhlidaja na vulicu: musia niekaha čakaja.

Vyhlidáć II, ~dáŭ. Dz. nz. Pakazavacca na voka. Jon vyhlidaja na sorak hadoŭ.

Vyhoda, ~dy. Naz. Dastatak, zadavaleńnie. Chto ŭ vyhodzia uzhadavaŭsia, dyk tamu j małoja hora strašna.

Vyhónščyna, ~ny. Naz. Padarunak viaskovamu pastuchu viasnoj. Ciotka addała pastuchu vyhonščynu.

Výhranka, ~ki. Naz. Dabytak, karyść, zadavaleńnie. Nima nijakaj vyhranki z hetych zarabotkaŭ, bo boli prarobiš, jak zarobiš.

Výjaśnicca, ~niŭsia. Dz. z. Kali nieba stanie biez chmar. Zrańnia było chmarna, a paśla paŭdnia vyjaśniłasia.

Vyjáŭna. Prs. Vyrazna, zrazumieła. Jon to skazaŭ vyjaŭna, ali niviadoma kaho jon tut dakaraja.

Vyjáŭny, ~naha. Prm. Dobra vyznačajecca. Naša hara vyjaŭnaja: zdaloku vidać.

Výjavicca, ~viŭsia. Dz. z. Vykrycca. Naša pakraža ŭžo vyjaviłasia.

Výjavić, ~viŭ. Dz. z. Vykryć. Jon vyjaviŭ dva złačynstvy.

Výjcisia, výšłasia. Dz. z. Samo-saboj stałasia. Pakazavała na doždž, až vyjšłasia dobraja pahoda.

Výjinčyć, ~čyŭ. Dz. z. Jenkam, žalboj vyprasić. Niejak-ža jina vyjinčyła kania da doktara źjeździć.

Výkačacca, ~čaŭsia. Dz. z. abo — **Pirakačácca,** ~čáŭsia. Vyhadavacca, vyžyć. Tarnujecca dla maładych žyviołaŭ i dziaciej. Niejak-ža heta parasio vykačałasia na viasnu.

Výkanać, ~naŭ. Dz. z. Zadavolić patrabavańnie. Ja padatak vykanaŭ.

Výkanadzić, ~dziŭ. Dz. z. Vyprasić biazupynnaj prośbaj. Jihnat vykanadziŭ u maciry hrošy na boty.

Vykidáć na vóčy. Upikać. Vykazvać u vočy vialikija niapryjemnaści. Jina mnie vykidała na vočy pavodziny majich dziadźkoŭ.

Výkinucca I, ~naŭsia. Dz. z. Niečakana źjavicca. Siońnia vykinułasia dobraja pahoda.

Výkinucca II, ~naŭsia. Dz. z. Zvalicca, vyvalicca. Dzicia vykinułasia z kałyski.

Výkiravacca, ~vaŭsia. Dz. z. Dobra vyjechać pa drennaj darozie. Piatruś z ciažkim vozam vykiravaŭsia miž pnioŭ i jam pa drennaj darozia.

Výkrucić I, ~ciŭ. Dz. z. Dabyć, dastać manoj krutnioj, ašukanstvam. Vykacili, vykacili midavuju bočku. Vykrucili, vykrucili u Symona dočku. (Fal. Pieś.)

Výkrucić II, ~ciŭ. Dz. z. Śvierdłam zrabić dzirku. Tata śvierdłam vykruciŭ dźvie dzirki ŭ ścianie, ubiŭ kałočki dy pałažyŭ došku na palicu.

Výkrucić III, ~ciŭ. Dz. z. Kruciačy vycisnuć vadu z mokraj pałatniny. Sistra vykruciła mokry ručnik dy paviesiła sušyć.

Výkručany I, ~naha. Prm. Vycisniena vada. Heta kašula vykručana, možna razviešavać sušyć.

Výkručany II, ~naha. Prm. Skalečana naha ci ruka. Jon vykručanaj nahoj bokam stupaja.

Výkručany III, ~naha. Prm. Čałaviek, jaki roznaje žyćcio pieražyvaŭ — dobraje i błahoje. Heta vykručany čałaviek: jon byŭ na kani i pad kaniom.

Výkryć, ~kryŭ. Dz. z. Vyjavić, vynajci. Palicyja vykryła złačynstva.

Výkryšycca, ~šyŭsia. Dz. z. Patrochi adValvacca, vysypacca. U jaho ŭsie zuby vykryšylisia.

Výkryty, ~taha. Prm. Vyjaŭleny. Vykrytaja złačynstva pašło u sud.

Výkurkulavacca, ~vaŭsia. Dz. z. Umieła vydatkavacca, kab źvaści kancy z kancami. U nas siena ni stavała, ali stary niejak vykurkulavaŭsia.

Výkurstać, ~taŭ. Dz. z. abo — **Výkuryć,** ~ryŭ. Vysielić, vyhnać. Stary nasiłu vykurstaŭ cyhanoŭ z chaty.

Vylihácca, ~háŭsia. Dz. nz. Vyspaŭšysia kačaccca, lažać u paścieli, pieścicca. Dosia vam, dzieci, vylihacca, para ustavać dy za rabotu bracca.

Výližać, ~žaŭ. Dz. z. Dastatkova lažać. He-

ty lon vyližaŭ: para padymać.

Výližycca, ~žyŭsia. Dz. z. U vachvotu naležycca. Jak vyližyŭsia, dyk sam ustaŭ.

Vylúdździa, ~dzia. Naz. Lepšaja adzieža, što na śviata nadziajuć. I jon svajo vyludździa panios vyvietravać.

Výłatać, ~taŭ. Dz. z. Dabyć najci, vyprasić. Niehdzia-ž i jon dzisiatku vyłataŭ, kab na jhryšča prykinucca.

Výłupak, ~pka. Naz. Źniavažlivaje słova na padletka, jaki ahryzajecca j damahajecca pravoŭ stałaj asoby. Ach ty, vyłupak, ty ŭžo zachacieŭ botaŭ.

Výłuščyć, ~čyŭ. Dz. z. Vynić ziarniaty z šałupiny. Vyłuščy jamu harechi z šyški.

Výmacać, ~caŭ. Dz. z. Macać, kab znajści. Palicyjant vymacaŭ padbić u žakiecca.

Vymaháć, ~háŭ. Dz. nz. Prasić patrabujučy j pahražajučy. Upaŭnavažany vymahaŭ u silan padpisacca na ablihacyji.

Vymaháńnia, ~nia. Naz. Vyprašavańnie z patrabavańniem i pahrozaj. Vymahańnia hory za prymus.

Vymakáć I, výmak. Dz. nz. Kali pašnia hinia ad lišniaj vady ŭ hlebie. Naš haroch siolita vymak.

Vymakáć II vymak. Dz. nz. Dastatkova moknuć. Heta pińka ŭžo vymakła: para jaje vyciahavać.

Výmantačyć, ~čyŭ. Dz. z. Vymanić, vykrucić ašukanstvam. Heny-ž hical vymantačyŭ u chłopca dziažku.

Výmirgavać, ~vaŭ. Dz. z. Aščadzić z'akanomić. Moža dziadźka vymirgaŭjiš mnie sa dva pudy łubinu na nasieńnia.

Výmknucca I, ~naŭsia. Dz. z. Niaŭmyśla skazać słova suproć svajej voli. Jon pierš u hutarca vymknaŭsia, što dziedavy hrošy znašoŭ, a potym zroksia.

Výmknucca II, ~naŭsia. Dz. z. Vyrvacca z rubca bryža. Pabač jikaja rabota: bryž vymknaŭsia z rubca.

Vymóha, ~hi. Naz. Prośba z pahrozaj. Vymoha nia jość dabrachvotny zbor achviar.

Vymóva, ~vy. Naz. Vajciańnie. Jamu zrabili vymovu za niasumlennaju pracu.

Výmusić, ~siŭ. Dz. z. Patrabavać, kab niechta niešta zrabiŭ ci skazaŭ suproć svajej voli. Jaho vymusili pryznacca da tej viny, jakoj jon nia mieŭ.

Výnić I, ~niŭ. Dz. z. Uziać reč z peŭnaha miesca. Ja vyniŭ knihu z šapy.

Výnić II, ~niŭ. Dz. z. Atrymać. Brat vyniŭ hrošy z banku.

Výnik, ~ku. Naz. Vysnaŭ, razultat. Taja sprava zastałasia biaz vyniku.

Vynikáć, ~káŭ. Dz. nz. Niečakana źjaŭlacca. Jak z ziamli stali vynikać niznajomyja ludzi.

Výnitak, ~tku. Naz. Vybar, vykliučeńnie. Zahadali ŭsim biaz vyniatku jišci na darohu (Papraŭlać darohu).

Vypadáć I, ~dáŭ. Dz. nz. Zdaracca. I vypała-ž mnie ź jim spatkacca.

Vypadáć II, ~dáŭ. Dz. nz. Vyvalicca. Torba z chlebam vypała z voza.

Vypádak, ~dku. Naz. Zdareńnie. Dziadźka mieŭ nipryjemny vypadak u Miensku z pakišeńnikami.

Výpaŭnić birahí. Nasypać ci nalić niečaha poŭna, kab było roŭna z bierahami. Kali reki nia vypaŭnili birahoŭ viasnoj. dyk vypaŭniuć letam. (Fal. Pryk.)

Výpiradki, ~kaŭ. Naz. Spabornictva ŭ biahu. U hetych vypiradkach našy chłopcy uziali vierch.

Výpładzicca, ~dziŭsia. Dz. z. Vyvieści maładoje pakaleńnie. Siolita ŭ našaj jimšary vaŭki vypładzilisia.

Vypłyváć I ,~váŭ. Dz. nz. Źjavicca na pavierchni vady. Hładzi vun babior vypłyŭ.

Vypłyváć II, ~váŭ. Dz. nz. Źjaŭleńnie kałaskoŭ u zbožžy. Žyta ŭžo vypłyvaja.

Výpracavacca, ~vaŭsia. Dz. z. Źniasileć ad pracy. Čaho boli ad jaho chacieć: jon ŭžo vypracavaŭsia.

Výpracavany, ~naha. Prm. Źniasileny pracaj. Čamu niaduž? — Bo vypracavany.

Výpravicca, ~viŭsia. Dz. z. Pajšci, nakiravacca. Kudy-ž, dziadźka, vypraviŭsia, ci ni na kirmaš? — A dumaju-ž ścihacca, raziňku pradać.

Výpravić I, ~viŭ. Dz. z. Pasłać. Mama vypraviła mianie pamahčy vam žać.

Výpravić II, ~viŭ. Dz. z. Z kryvoha zrabić prostaja. Cieśli vypravili došku.

Vypýtavać, ~vaŭ. Dz. nz. Dapytavacca, dachodzić. Svat źlohku vypytavaŭ, kolki Maryla budzia mieć pasahi.

Výrabicca I, ~biŭsia. Dz. z. Vyrvacca, uciačy. Kali Mikołu na kirmašy abkružyli niejkija hicli, dyk jon nasiłu vyrabiŭsia ź jichnych ruk.

Výrabicca II, ~biŭsia. Dz. z. Zrobicca, staniecca. Nichto ni spadzivaŭsia, što z hetaha chłopca vyrabicca hetki pavažny čałaviek.

Výrabicca III, ~biŭsia. Dz. z. Apracavacca. Heta aŭčynka, jak vyrabiłasia, dyk źmienšyłasia.

Vyrabláć I, ~láŭ. Dz. nz. Prystaŭlacca, štukavacca. Ryhor na prystaŭleńni vyrablaŭ roznyja štuki.

Vyrabláć II, ~láŭ. Dz. nz. Apracoŭvać aŭčyny ci skury. Jon tyja skury na padešvy vyrablaŭ blizka hod.

Výradak, ~dka. Naz. Čałaviek z takimi ci hetkimi pryrodnymi nidachopami (razumovymi ci fizyčnymi). Rod biaz vyradku ni byvaja. (Fal. Pryk.)

Výraj I, ~ju. Naz. Daloki nieviadomy, ciopły kraj, kudy vosieniaj uciakajuć ptuški na zimu. Žuravy palacieli ŭ vyraj.

Výraj II, ~ju. Naz. Kožnaja viasnovaja novaja źjava — vyraj: pieršy matyl — vyraj, pieršaja pliska — vyraj, pieršy hrom — vyraj, pieršy raz viasnoj ubačyć artaja — vy-

raj. Ja bačyŭ vyraj: čałaviek pajechaŭ na kalosach.

Vyrakácca, ~káŭsia. Dz. nz. Adčuracca. Jon vyraksia siamji j pašoŭ u śviet.

Vyrandžáć, ~džáŭ. Dz. nz. Vyrablać ci vykazvać niešta štučnaje, śmiešnaje. Pjanyja na vulicy roznyja štuki vyrandžali, ledź na hałavach ni chadzili.

Vyrazáć krósny. Kali niaŭdała zaradžany krosny, dyk asnovu ad pałatna adrazajuć dy nanava radziać. Hanula vurazała krosny.

Vyrázna. Prs. Vyjaŭna. Treba kazać vyrazna, kab usie ściamili.

Vyraźniácca, ~niáŭsia. Dz. nz. Vyznačacca, być nie padobnym na jinšych. Heta Maryla vyraźniajicca ad jinšych dziŭčat i rozumam i azdobaj.

Výraźginicca, ~niŭsia. Dz. z. Kali ŭ padale adzieży adabjecca rubiec i nitki cielapajucca. Hanulin andarak u padale vyraźginiŭsia.

Vyrvánic, ~nca. Naz. Razbeščany małady čałaviek, što moža ŭvačavidki z ruk niešta vychaŭić. Niejki vyrvanic dziežku z masłam z vozu ŭchapiŭ.

Vysačyniá, ~ní. Naz. Vysokaść. Vysačynia našych aziarodaŭ vosim metraŭ.

Výsadki, ~dak. Naz. Varyva pasadžanaje na nasieńnia. Hetyja try kačany pakiń na vysadki.

Výsadnik, ~ka. Naz. Miaścina ŭ harodzie, dzie sadzić vysadki. U vadnym vysadniku kapusty z bručkaj ni sadziuć.

Výsałapicca, ~piŭsia. Dz. z. Razinucca i vysunuć jazyk. A jon siadzić vysałapiŭšysia i ni zvažaja, što ludziam treba spać kłaścisia.

Výsałapić, ~piŭ. Dz. z. Vysunuć. U haračyniu sabaka vysałapiŭ jazyk.

Vysialéncy, ~caŭ .Naz. Ludzi vysielenyja z rodnaj ziamli. Našy vysialency pomniuć pra svaju baćkaŭščynu.

Vyskalácca I, ~láŭsia. Dz. nz. Pakazavać zuby. (Vul.) Biez patreby śmiajacca. Čaho ty vyskalajišsia, jak kabyła na pasieji. (Fal. Pryk.)

Vyskalácca II, ~láŭsia. Dz. nz. Sabaka pakazvaje zuby, kali ŭkusić choča. Sabaka vyskalajicca, kab chacia jon ni ŭkusiŭ.

Výsnaŭ, ~vu. Naz. Razhadka, padahulnieńnie niejkaj spravy. Vysłuchaŭšy jaho, ja zrabiŭ vysnaŭ, što j jon zamiešan u hetu brudnaju spravu.

Vysóki padchód. Vysokaja stupnia (vysoki vyhin nahi.) U jahonych nahach vysoki padchod. Jamu boty treba šyć na zakaz.

Vysókaha kaléna. Tarnujecca da žarabiat. Heta žarabia vysokaha kalena, ź jaho vyraście dobry koń.

Výstaracca, ~raŭsia. Dz. z. Starańniem dabyć. Baćka vystaraŭsia nasieńnia kaniušyny.

Výstrajicca, ~jiŭsia. Dz. z. Pryładzicca. Brat vystrajiŭsia jechać na kirmaš.

Výsulić, ~liŭ. Dz. z. Prapanavać svaju canu. Jon vysuliŭ sorak rubloŭ i pašoŭ.

Výśliznucca, ~naŭsia. Dz. z. Panieaściarożnaści vypuścić z ruk niejkuju reč. Piarścionak vyśliznaŭsia z ruk i prapaŭ.

Výśmihnuć, ~mih. Dz. z. Vada vyšła paraj u pavietra. Za dzień na soncy vialikaja łužyna vyśmihła.

Výśvincicca, ~ciŭsia. Dz. z. Pryniać duchoŭny stan. Naš surodzič vyśvinciŭsia na śvitara.

Výšastać I, ~taŭ. Dz. z. Vysušyć, pravietryć. Viecir vyšastaŭ paścilki.

Výšastać II, ~taŭ. Dz. z. Vydrać, vyłupić. Chłopic vyšastaŭ rukavo ŭ kažuchu.

Vyščarácca, ~ráŭsia. Dz. nz. Biez patreby śmiajacca (Vul.) Čaho ty tam vyščarajišsia ci jość tut z čaho śmijacca.

Výščarak, ~rka. Naz. Padletak, što biez patreby śmiajecca. Hety vyščarak ustaŭnia chichikaja.

Vyščarásty, ~taha .Prm. Asoba, što maje nałohu časta być razinienaj. Niejki vyščarasty chłopic tut učora nazalaŭsia.

Výšturchnuć, ~naŭ. Dz. z. Šturškom vykinuć. Jaho adtul vyšturchnuli.

Výtarapak, ~pka. Naz. Kalučaja šyšačka palavoj kanapielki. Žnieji pakałoli ruki vytarapkami pry žnivia žyta.

Vytarkáć, ~káŭ. Dz. nz. Vysoŭvajecca, prałazie. Šyła ź miška vytarkaja. (Fal.Pryk.)

Výtaŭchnuć, ~naŭ. Dz. z. (Vul.) Vyssać, vyrvać pry handli trochi hrošy. Ty, Adam, dziaržysia cany, dyk my źjaho vytaŭchnim piać rubloŭ.

Výtnuć, ~naŭ. Dz. z. Udaryć. Ja tabie, jak vytnu pa marzakach, dyk ty až abližyšsia.

Výtralavać, ~vaŭ. Dz. z. Vyciahnuć biarvieńnia ź lesu. My biarvieńnia užo vytralavali.

Výtravać, vaŭ. Dz. z. abo — **Výtryvać, ~vaŭ.** Vyciarpieć. Hora vytravaješ, a roskašy nie. (Fal. Pryk.)

Výtuchnucca, ~naŭsia. Dz. z. Vyspacca. (Vul.) Ustavaj. Ci vytuchnišsia ty kali.

Vytvaráć, ~ráŭ. Dz. nz. Tvaryć, vyrablać, kamadyjanicca. Tam pjanyja roznyja štuki vytvarali.

Výturyć, ~ryŭ. Dz. z. Siłaj prahnać. Karčmar pjanych vyturyŭ na vulicu.

Vytychácca, ~cháŭsia. Dz. nz. Kali vychodzie z niejkaha rečyva pach ci moc. Kali śpirytus słaba zatkniony, dyk jon vytychajicca.

Vytykácca, ~káŭsia. Dz. nz. Vyłazić, pakazavać siabie. Ja zmoh-by henamu prajdziśvietu adkazać, ale ni chacieŭ vytykacca.

Vytykáć I, ~káŭ. Dz. nz. Torkać tyčki ŭ ziamlu. Baćka palikami vytykaja miažu.

Vytykáć II, ~káŭ. Dz. nz. Pakazvać palcami. Ty jak vyraściš, zładziucha, dyk ludzi ciabie buduć palcami vytykać.

Vytulíngavać, ~vaŭ. Dz. nz. Vydavać melodyju pieśni ni słovami, ale hukami. Dziŭčaty pierš pieli, a potym stali na jizyki vytylin-

gavać pieśniu.

Vývajcić, ~ciŭ. Dz. z. Zrabić vymovu. Jon mnie hrošy pažyčyŭ, ali vyvajciŭ.

Vývirnucca I, ~naŭsia. Dz. z. Kali voz abierniecca. Kali voz udaryŭsia na uchabu, dyk my vyvirnulisia ŭ śnieh.

Vývirnucca II, ~naŭsia. Dz. z. Lehčy spać biez pary (Vul.) i nie na svajim miescy. Čaho ty vyvirnaŭsia biz viačery, a što ty budziš nočy rabić.

Výzirycca, ~ryŭsia. Dz. z. Złosna hlanuć. Razminajučysia, jon tolki vyziryŭsia na mianie dy pašoŭ dalej.

Výzvalicca, ~liŭsia. Dz. z. Stacca volnym. Chto vyzvaliŭsia, toj volny.

Výźvirycca, ~ryŭsia. Dz. z. Vykazać žorstkuju repliku. Čaho jon vyźviryŭsia?

Výžyć, ~žyŭ. Dz. z. Pieražyć chvarobu ci vialikaje hora dy zastacca žyvy. My dumali, što naš dziadźka pamre, až vyžyŭ.

Z

Zabadziány, ~naha. Prm. Trochi zamazany. Hety kažuch užo zabadziany.

Zabajácca, ~jáŭsia. Dz. z. Pačać bajacca. Śvińnia kali ŭzburylisia hramadoj, dyk voŭk zabajaŭsia dy ŭciok.

Zabaranić, ~níŭ. Dz. z. Nałažyć zabaronu. Kali ty zabaraniŭ łažok, dyk trebała vitku zatknuć.

Zabarona, ~ny. Naz. Zrabić pieraškodu. Kupiec nałažyŭ zabaronu dvaru pradavač ziamlu pakul nia źviernia jamu doŭhu.

Zábarsnia, ~ni. Naz. Zamacavańnie łapcia na nazie. Zaciahni zabarśni.

Zabávicca, ~viŭsia. Dz. z. Zapaźnicca. Niešta tata zabaviŭsia ŭ miastečku.

Zabíć I, ~bíŭ. Dz. z. Pazbavić žyćcia. Palaŭničy zabiŭ zajca.

Zabíć II, ~bíŭ. Dz. z. Załadzić dzirku. Heta vakno treba zabić doškami.

Zabidavácca, ~váŭsia. Dz. z. Dumać, kłapacicca. Jina zabidavałasia pa synu.

Zablízki śviet. Daloka, u čužy śviet. Zablizki śviet pajechaŭ u młyn.

Zabójič, ~ča. Naz. Pryłada cisnuć alej z kanapiel. Zabojič pastaŭ na piareklić.

Zabráknuć, ~naŭ. Dz. z. Zamoknuć. Nali vady ŭ kadź, kab zabrakła.

Zabudavánnia, ~nia. Naz. Na praciahu peŭnaha času pabudavać budynki dla haspadarki i raspachać ziamlu. Dziadźka uziaŭsia na zabudavańnia.

Zaburéńnia, ~nia. Naz. Niespakoj, rozruch, paŭstańnie suproć pryhniatalnika. Tam było zabureńnia suproć čužyncaŭ.

Zabuzány, ~naha. Prm. Zamazany, abrobleny. Hety kaftanik zabuzany.

Záchady, ~daŭ. Naz. Starańni, kłopaty. Ja tut nijakich zachadaŭ ni rabiŭ.

Zachapícca, ~píŭsia. Dz. z. Zaŭziata ŭściešycca, addać svaju ŭvahu. Jon zachapiŭsia charastvom pryrody.

Zachapíć, ~píŭ. Dz. z. Gvałtam prysvojić. Kałhas zachapiŭ našy pahnojki.

Zachapléńnia, ~nia .Naz. Zaŭziataje uzachvočavańnie. Da jaho borzda padstupaja zachapleńnia i borzda adpadaja.

Zacharčavány, ~naha. Prm. Asłableny ad niedachopu charčoŭ ci błahich charčoŭ.. Hety koń zdarovy, ali zacharčavany.

Zachinúcca I, ~núŭsia. Dz. z. Załažyć kryło na kryło (kryso) adziežyny. Jon zachinuŭsia i padpirazaŭsia, a ŭsio trasiecca ad chaładu.

Zachinúcca II, ~núŭsia. Dz. z. Zatulicca, schavacca. Zachinicisia chłopcy ato palicyja jedzia.

Zachlipácca, ~páŭsia. Dz. nz. Kali pry nervovym płaču robiacca paŭzy ŭ dychańni. Jina zachlipajicca płačučy.

Zachlúpacca, ~paŭsia. Dz. z. Abrabić u hraź niz adziežy. Jon jišoŭ pa hrazi za vozam, dyk zachlupaŭsia.

Zachłynúcca, ~núsia. Dz. z. Zalicca vadoj. Karova ŭ bałocia uhrazła dyj zachłynułasia vadoj.

Zachmýlisty, ~taha. Prm. Adchonavaty, spusklivy. U jaho zachmylisty łob.

Zachódlivy I, ~vaha. Prm. Dreva z chvalistymi słajami, jakoja ciažka ščapajecca. Zachodlivaja dreva ciažka raščapić.

Zachódlivy II, ~vaha. Prm. Pieraborlivy statak, jaki z zimy vychodzie chudym. Padłaska dobraja karova, ali zachodlivaja.

Zachódzicca I, ~dziŭsia. Dz. nz. Časami pry vialikim płačy šmat pavietra nabirajecca ŭ hrudzi, što až duch zajmaje. Jina z płaču až zachodzicca.

Zachódzicca II, ~dziŭsia. Dz. nz. Naviedvaje kožnuju chatu. Niejki čałaviek u kožnuju chatu zachodzicca, — musia žabruja.

Zachrasáć, ~sáŭ. Dz. z. Truba robicca nieprachodnaj dla vady. Padziamielnaja truba zachrasła, i brudnaja vada raźlilasia pa vulicy.

Zachvéndacca, ~daŭsia. Dz. z. Abrabicca lipučym brudam. Tam stajaŭ kažamiaka, zachvendaŭšysia skuranym brudam.

Za'chvóčavać, ~vaŭ. Dz. nz. Paddavać achvoty. Vučycil za'chvočavaŭ vučniaŭ da pilnaści.

Zachvóstavaty, ~taha. Prm. Tupa zavostrany. Na bałocia les zachvostavaty.

Zaciácca, ~ciáŭsia. Dz. z. Złavać, hnievacca, pamiatać kryŭdu. Dziadźka zaciaŭsia na Aloksu, što toj pry dzialbie jaho ašukaŭ.

Zacihácca, ~háŭsia. Dz. z. Zamarycca, vybicca z sił ad biezupynnaj ciažkaj pracy. Naš backa za sinakos čysta zacihaŭsia.

Zaciórci, ~iór. Dz. z. Sčyścić. Źniščyć plamu. Pluń dy nahoj zatry. (Fal. Pryk.)

Zacírka, ~ki. Naz. Žydkaja strava: drobnyja klocki. Na śnidańnia my varym zacirku.

Zacíšak, ~šku. Naz. Dzie viecier nia vieje.

U zacišku my hrelisia na soncy.

Zacižáryć, ~ryła. Dz. z. abo — **Zataŭšcieć,** ~cieła. **Zabruchácić** ~ciła (Vul.) Stacca cižarnaj. Užo dva miesiacy, jak jina zacižaryła.

Zacóhać, ~haŭ. Dz. z. Zanasić, zamazać. Čamu ty zacohała hety kaftanik.

Začapialić, ~liŭ. Dz. z. U kancy biarna vybić ščerbinu ŭ vyhladzie čapiały, kab jaho možna była stačyć z palcam druhoha biarna. Začapiali heta biarno.

Záčy. Prs. Zavočy. Uvočy ty mianie chvališ, a začy haniš.

Začynić, ~niŭ. Dz. z. Ščylna prycisnuć dźviery da vušaka. Začyni chatu.

Zadaŭžýcca, ~žýŭsia. Dz. n. Nabyć doŭh. Ja zadaŭžyŭsia kuplajučy ziamlu.

Zadaždžýcca, ~džyłasia. Dz. z. Kali časta prachodziać daždžy. Zadaždžyłasia na cełу tydzin.

Zadéčyć, ~čyŭ. Dz. z. Zakinuć ci piradać na schovy ŭ jinšyja ruki pazyčanuju reč, kab potym jaje skrucić. Jina niehdzia zadečyła chustku, a kaža — zavaliłasia.

Zádnica, ~cy. Naz.Doŭhaja j mocnaja viaroŭka, što snapy ci siena na vozie uciskajuć. Začapi zadnicu za pravaju ližajku.

Za 'dnym záchadam. Zrazu, kab nie rabić novych turbataŭ. Za 'dnym zachadam pryniasi j mnie myła z kramy.

Zadók, ~dká. Naz. Zadniaja častka miasa całaj žyvioliny. Jon kupiŭ zadok cilaciny.

Zadráć I, ~ráŭ. Dz. z. Dziorci kipciami da śmierci. Jastrab zadraŭ kurycu.

Zadráć II, ~ráŭ. Dz. z. Padniać uhoru adzietuju vopratku. Jon zadraŭ kažuch na hałavu, i spudziŭ mnie kania, kab ja zvaliŭsia.

Zadratavácca I, ~váŭsia. Dz. z. Kali koń vostrym hakam padkovy prabje kapyt druhoj nahi. Jechaŭ z vozam pa hłybokim śniezia, dyk koń zadratavaŭsia.

Zadratavácca II, ~váŭsia. Dz. z. Kali całaviek zaniamoh ad niepasilnaj pracy. Janka dva tydni dzień i noč pracavaŭ, dyk zadratavaŭsia.

Zadrót, ~tu. Naz. Kali koń vostrym hakam pakaleča kapyt. U majho kania zadrot.

Zaduškavać, ~váŭ. Dz. z. Ščylna začynić, kab pavietra nie prachodziła. Kali varanaju sadavinu ŭ puškach zaduškavać, dyk jina ni papsujicca.

Zadýchacca, ~chaŭsia. Dz. z. Ad zamoranaści ciažka dychać. Jon kali honi prabieh, dyk i zadychaŭsia.

Zadzíra, ~ry. Naz. Całaviek, što maje nałohu čaplacca da jinšych, kab raspačać zvadku ci bojku. Vyścirahajsia, kab ni spatkacca z henym zadziram.

Zadzírasty, ~taha. Prm. Całaviek, što šukaje nahody raspačać zvadku ci bojku. Nia treba ustupać u hutarku z zadzirastymi ludźmi.

Zadzirásty nos. Kali kaniec nosu padniaty uhoru. Zadzirasty nos zavuć karpatym.

Zagaviéryć, ~ryŭ. Dz. z. Začerpnuć poŭnuju sudzinu (ci łyžku) z koptaram. Pahladzi mama, — jon poŭnaju łyžku zagavieryŭ, a mnie ničoha ni zastałosia.

Zagvégacca, ~gaŭsia. Dz. z .Abrabicca, zapeckacca. Dzicia zagvegałasia zacirkaj.

Zagvégać, ~gaŭ. Dz. z. Zapeckać, razmazać. Niejak zagvegała chleb i kaža zamiasiła.

Zahacić, ~ciŭ. Dz. z. Zasypać, zavalić raku, kanavu. Grabary zahacili raku dy čyścili jejnaja dno j birahi.

Zahadáć I, ~dáŭ. Dz. z. Patrabavać. Byli ŭ baćki try syny na radu. Zahadali usim trom na vajnu. (Fal. Pieś.)

Zahadáć II, ~dáŭ. Dz. z. Źnajšci vyjšcia, budu rabić. Što ja biednaja ŭdava zahadaju z małymi dziaćmi.

Zahadáć III, ~dáŭ. Dz. z. Zahadać zahadku. Dzieci zahadvali zahadki.

Záhadzia. Prs. Zaŭčasu. Stary zahadzia zrabiŭ sabie damavinu.

Zahadzić, ~dziŭ. Dz. z. Padkupić, zamaharyčyć. Tut śviedkaŭ i sudździaŭ zahadzili zahadzia.

Zahadaváć, ~váŭ. Dz. z. Raźviašci. Susied zahadavaŭ zavodnych śvińniej.

Zahádavać, ~vaŭ. Dz. z. Kazać što rabić. Mnie nia treba zahadavać: ja sam viedaju, što mnie rabić.

Zahalícca, ~líŭsia. Dz. nz. Padnimać adzieńnie. Apušci kašulku. Niamožna, dziedki, zaholavacca.

Zahamaváć, ~váŭ. Dz. z. Spynić ruch, supakojicca. Statak zazygavaŭ dy bieh damoŭ. Pastuch nasiłu zahamavaŭ.

Zahána, ~ny. Naz. Hańba. Hety koń biaz nijakaj zahany.

Zahaniáć I, ~niáŭ. Dz. nz. Niešta žyvoje hnać. Para zahaniać statak ŭ chleŭ.

Zahaniáć II, ~niáŭ. Dz. nz. Kryŭdzić. Śviakroŭ zahaniaja niaviestku.

Záharadź I, ~dzi. Naz. Pasielišča za ścianoj zamka. My žyviom u zaharadzi.

Záharadź II, ~dzi. Naz. Harod dla varyva voddal ad vioski. U zaharadzi dobraja kapusta parasła.

Zahaviéć, ~viéŭ. Dz. z. Spynić skaromnuju ježu. Učora jany zahavieli.

Zahaviéć dušoj. Pamierci. Jon pracavaŭ staraŭsia, a narešcie dušoj zahavieŭ.

Zahłušáć I, ~šáŭ. Dz. nz. Kali macniejšy huk robie niačutym słabiejšy. Vaša hutarka zahłušaja mnie telefonnaju razmovu.

Zahłušáć II, ~šáŭ. Dz. nz. Kali adna raślina pieraškadžaje rostu druhoj raślinie. Pustaziella zahłušyła buraki na hradach.

Zahnány I, ~naha. Prm. Pakryŭdžany. Naš narod zahnany našymi susiedziami.

Zahnány II, ~naha. Prm.Uvahnany. Uvieś statak zahnany na svaje miescy.

Zahniéd, ~du. Naz. Vyharnieny žar da čaleśnika dy na jaho nakładziena dreŭki. Zah-

nied założany, možna chleb sadzić.

Zahón I, ~nu. Naz. Niekalki barazion uzoranych u skład. Naš šnur maja piać zahonaŭ.

Zahón II, ~nu. Naz. Kryŭda. Naša dačka u zahonia ad śvikryvi.

Zahramáździć, ~dziŭ. Dz. z. Zaniać šmat miesca. Ty svajimi saniami zahramaździŭ usiu chatu.

Záhrudzi. Prs. Schapić za vopratku na hrudziach. Pjany Haračka schapiŭ zahrudzi Michasia j kryčyć: "Ty vieryš mnie.."

Zahubić, ~biŭ. Dz. z. abo — **Zhubić,** ~biŭ. Źniščyć sa śvietu. Akupanty šmat zahubili niavinnych našych ludziej.

Zahúsnuć, ~hus. Dz. z. Stacca hustym. Kisiel, kali astyŭ, dyk i zahus.

Záhvazdka, ~ki. Naz. Admysłovy zializny kolik, što zatykajecca ŭ voś, kab nie zvaliłasia koła z vosi. Ni zabudźsia zahvazdki zatknuć.

Zajádła. Prs. Nastojliva, uparta. Piatruś zajadła pracuja.

Zajádły, ~łaha. Prm. Uparty nastojlivy. Jon zajadły da ŭsiaho: i da pracy, i da hulaŭ, i da bojki.

Zajéścisia I, ~jéŭsia. Dz. z. Pahnievacca j nie adpuskacca. Michaś na dziadźku nadta zajeŭsia, što u jaho ziamlu adsudziŭ.

Zajéścisia II, ~jéŭsia. Dz. z. Nadaŭha najeścisia, pasycieć. I toj ni zajeŭsia, chto ŭkraŭ maju łuštu, i ja ni pachudaŭ.

Zajéździć, ~dziŭ. Dz. z. Jeździačy zahaniać kania da niapryhodnaści. Za paŭhoda kałhaśniki zajeździli našaha kania.

Zajhrány I, ~naha. Prm. Apłodnieny. Heta jajka zajhranaja: z jaho moža vyjści piaśklo.

Zajhrány II, ~naha. Prm. Jihroj zarobleny. Hetyja kalosy ŭ padzieł nia pojduć, bo jany zajhranyja. Ja za jich stalmachu viasiella jihraŭ.

Zájidna. Prs. Paradkam, biaz vybaru. Ni kapajcisia, dzieci, u misia, jak śvińnia ŭ karycia, ali jeścia zajidna lepšaja j horšaja.

Zajmácca, ~máŭsia. Dz. nz. Uchodzić u supolstva, supolna dziejić. Ja tabie kazaŭ, kab ź jim ni zajmaŭsia, bo jon ciabie ašukaja.

Zajmácca na dzień. Kali pačynaje vidniecca. Užo zajmałasia na dzień, kali my pryjechali damoŭ.

Zajmácca na zarú. Pačynaje zareć. Zaraz budzia dzień, bo ŭžo zajmajicca na zaru.

Zajúcha, ~chi. Naz. Rabotnik, što praz siłu pracuje. Praŭda: hety zajucha šmat skasiŭ, ali zaheta dva dni chvareć budzia.

Zajzdraváć, ~váŭ. Dz. nz. Prahnuć na vialikaje bahaćcie, kab i čužoje bahaćcie pierabavić sabie. Chto zajzdruja na čužoja, toj j svajo ŭtracia.

Zajzdróny, ~naha. Prm. abo — **Zajzdrývy,** ~vaha. Čałaviek jaki jimkniecca mieć šmat bahaćcia. Zajzdryvy čałaviek nikoli svajej zajzdraści nie ŭtamuja.

Zakabłúk, ~ká. Naz. Častka bota zzadu piaty. U majich botach zakabłuki vysokija, dyk kostočki panamulvaŭ.

Zakacić I, ~cíŭ. Dz. z. Niešta kotam pierabavić ŭ jinšaje miesca. My miašok žyta kotam zakacili z toku až da śvirna.

Zakacić II ,~cíŭ. Dz. z. Pałažyć zakot na budyninu. My svaju kleć zakacili.

Zakaklúka, ~ki. Naz. Kali pachań vuzkaj pałosaj zachodzia miž łohu ci bałota. Siolita na hetaj zakaklucca pasiejim lonu.

Zakálic I, ~lca. Naz. Nad jispodniaj skarynkaj płast lipkaha j tuhoha chleba-miakiša. U jejnym chlebia zakalic na palic.

Zakálic II, ~lca. Naz. abo — **Zakáła,** ~ły. Hniaŭlivy pomstny čałaviek. Nia treba być takim zakalcam, a treba adpuścicca.

Zakałupić I, ~píŭ. Dz. z. Kab niešta ćviardoje adarvać, dyk treba ukałupić nažom ci dałatom dy adviarnuć. Zakałupi nažom dy addziary hetu karynu.

Zakałupić II, ~píŭ. Dz. z. Zaprasić vialikuju canu. Jon za hetaha kania zakałupiŭ až sto rubloŭ.

Zakamándavać, ~vaŭ. Dz. z. Zahadać. Maciej zakamandavaŭ, kab pastuch statak hnaŭ damoŭ.

Zakamianiéłasia na dušý. Ź vialikaha žalu ci kryŭdy, jak-by drantvieje serca. Kali jon mnie heta skazaŭ, dyk mnie zakamianiełasia na dušy.

Zakanúrak, ~rka. Naz. Zakutak. Skryty kutok. Jon zamiesta pakoju žyvie ŭ niejkim zakanurku.

Zakasácca, ~sáŭsia. Dz. z. Padkrucić rukavy, kałošy nahavicaŭ, ci padoł adziežyny. Grabary, zakasaŭšysia, čyścili kanavu ŭ bałocia.

Zakasavác I, ~váŭ. Dz. z, Napisanaje pryznać niapryhodnym i pierakryžavać jaho. Nastaŭnik zakasavaŭ vučniavu rabotu.

Zakasavác II, ~váŭ. Dz. z. Pazbavić vartaści. Heta Maryla svajim rozumam i azdobaj zakasavała ŭsich dziŭčat u viosca.

Zakazáć I, ~záŭ. Dz. z. Zabaranić, zahadać. Laśničy zakazaŭ, kab nichto biaz kvita ni zachodziŭ u les ni pa hryby ni pa jahady.

Zakazáć II, ~záŭ. Dz. z. Zamović. Ja zakazaŭ u šaŭca novyja boty.

Zakaziéryć, ~ryŭ. Dz. z. Zadušyć (Vul.). Voŭk zakazieryŭ kabyłu.

Zakažanácić, ~ciŭ. Dz. z. Achudać, zakasmacieć, spynić rost. Hetyja parasiaty zakažanacili, niviadoma ci vyjduć na talinu.

Zakidáć I, ~dáŭ. Dz. nz. Abvinavačyvać, upikać. Jamu zakidali, što byccam jon niasumlenna stavicca da svajich abaviazkaŭ.

Zakidáć II, ~dáŭ. Dz. nz. Zasypać, zavalvać. Baćka skazaŭ zakidać staruju studniu.

Zakídany, ~naha. Prm. Apuščany, niedahledžany, zacharčavany. U niaŭdałaj haspadyni dzieci zakidany j statak zakidany.

Zakiłzáć, ~záŭ. Dz. z. Załažyć cugli ŭ

zuby. Zakiłzaj kania.

Zakínuć, ~naŭ. Dz. z. Prychavać, kab napajaŭku nie lažała. Biažy chłopic kiłbasy zakiń za drovy, ato vojska jedzia.

Zakínuć słóva. Skazać słova ŭ niejčuju abaronu. Pry nahodzia zakiń tam słova za mianie.

Zaklikáć, ~káŭ. Dz. nz. Klikać da siabie. Dziŭčaty zaklikajuć viasnu.

Zakłád, ~du. Naz. Kali dźvie asoby śpirajucca j kładuć zastavu. Pieramožca zabiraje abiedźvie zastavy. Ja mahu pajšci ŭ zakład, što zaŭtra budzia dožđž.

Zakładziny, ~naŭ. Naz. Pačatak pabudovy niejkaj budyniny. Zaŭtra u nas buduć zakładziny novaj škoły.

Zakócina, ~ny. Naz. Taŭstaja žardzina, jakaja daŭna ŭžyvałasia zamiesta łaty ŭ strasie. Tam lažyć dziesić zakocin.

Zakóśnik, ~ka. Naz. Pasada ŭ viasielnaj družynie z boku maładoj. Na Jeŭčynym viasielli Adam i Antoś byli zakośnikami.

Zakrása, ~sy. Naz. Skaromnina, zaprava. I da miasa treba zakrasa. (Fal. Pryk.).

Zakráścisia, ~ráŭsia. Dz. z. Schavacca, zatulicca. Jon zakraŭsia ŭ kustach dy ŭciok damoŭ.

Zakrucíć I, ~ciŭ. Dz. z. Zaviazać na hałavu chustku. Babula zakruciła ciopłaju chustku dy pašła u hryby.

Zakrucíć II, ~ciŭ. Dz. z. Začynić dźviery na zakrutku. Zakruci dźviery na hłuchuju zakrutku.

Zakrucíć duchámi. Zrabić niejkuju avanturu. Jihnat zakruciŭ duchami, kab śvińniej ni puskali na vyhan na pašu.

Zákrutka, ~ki. Naz. Daŭniejšyja zapory ŭ našych sialan. Zapry dźviery na hłuchuju zakrutku.

Zakúcnik, ~nika. Naz. Za karu pastaŭleny čałaviek na kvatery, kab jaho karmili j pajili. Vybačaj ciotka, što my jak zakucniki dakučajim vam.

Zakúcyja, ~ji. Naz. Kara za nieapłatu padatku, kali haspadar byŭ prymušany karmić i pajić uradoŭca. U staraśvieckija časy praktykavałasia zakucyja.

Zakuréć, ~réŭ. Dz. z. Pakrycca pyłam. Ad dymu łučyny chata zakureła.

Zakúryć, ~ryŭ. Dz. z. Zapalić lulku. Zakurym, kab doma ni žurylisia. (Fal. Pryk.)

Zakútak, ~ka. Naz. Zakrytaja ad vačej miaścina. U zakutku byŭ cebar z kvasam.

Zaléhłaść, ~ci. Naz. Niedapłata padatku. Prašu adtarminavać maju zalehłaść.

Zalétaś. Prs. Treci hod tamu nazad. Zaletaś była ciopłaja vosiń.

Zalétavać, ~vaŭ. Dz. z. Zastacca da leta. Stoh siena zaletavaŭ na bałocia.

Zaléžnaść, ~ci. Naz. Padparadkavańnie. Dzieci žyvuć u zaležnaści ad baćkoŭ.

Zaléžyć I, ~žyŭ. Dz. nz. Maje dačynieńnie. Heta budzia zaležyć ad nas samich.

Zaléžyć II, ~žyŭ. Dz. nz. Doŭha lažyć biaz ruchu. Hety tavar zaležyŭ tamu, što na jaho popytu ni było.

Zalicácca, ~cáŭsia. Dz. nz. Rabić zachady, kab spadabacca kachanaj dziaŭčynie. Vaźmu lasačku papiracisia. Pajdu k dzievačkam zalicacisia. (Fal. Pieś.).

Załá, ~ły. Naz. Brudnaja vada ad myćcia bializny. Zału vyli von.

Záłab. Prs. Za vałasy. Dziadźka taho hicla schapiŭ załab.

Záłabnica, ~cy. Naz. Vałasy na łobie nad vačyma. Kali chočaš uziacca za čužuju załabnicu, dyk i svaju musiš padstavić. (Fal. Pryk.).

Załacieńki, ~kaha. Prm. Vietlivy zvarotak. A maje-ž vy załacieńkija, ja-ž vam navinu skažu.

Załádzić, ~dziŭ. Dz.z. Zrabić ramont. Treba załadzić dzirku ŭ płocia.

Załamáć I, ~máŭ. Dz. z. Zasiejanaje zbožža pierak zabaranavać. Avies ja ŭžo załamaŭ i piravałok.

Załamáć II, ~máŭ. Dz. z. Tuha upchnuć prutok u dzirku i złamać. Chłopic załamaŭ dzirku ŭ zamku, dyk treba vypikać.

Załáž, ~žu. Naz. Rad zamacovanych na aziarodach znizu da vierchu snapoŭ ci jinšaj pašni kab sochła. Tamaš na 'ziaredziŭ try załažy viki.

Załažýcca, ~žýŭsia. Dz. z. Pajšci ŭ zakład. Chłopcy załažylisia na puhi, chto z jich bardziej dabiažyć da raki.

Załažýć I, ~žýŭ. Dz. z. Pałažyć u zastavu. Cimoch za doŭh załažyŭ hadzińnik.

Załažýć II, ~žýła. Dz. z. Pavietra praz nos nie prachodzie. U jaho katar, dyk nos zusim załažyła.

Załóŭka, ~ki. Naz. abo — **Załvíca,** ~cy. Mužava siastra. U jaje try załoŭki.

Załóza I,~zy. Naz. Kruhłyja kłubočki ŭ ciele čałavieka. U jaho skuła na płačy, dyk pad pachaj załoza advaliła.

Załóza II, ~zy. Naz. Pałačka ŭ jarmie pry kukabacy, kab šyja vała nie vychodziła z kukabaki. Vyń załozy dy vyvidzi vałoŭ ź jirma.

Zamacavácca, ~vásia. Dz. z. Mocna trymacca na peŭnym miescy. Jon dobra zamacavaŭsia na hetaj pracy.

Zamacaváć, ~váŭ. Dz. z. Zrabić nieparušnym. Heta šuło treba zamacavać u ziamli, kab ni chistałasia.

Zámačka, ~ki. Naz. Skrutak kudzieli, jaki ciažka raściahnuć u nitku. U hetaj kudzieli šmat zamačak.

Za majéj hałavój. Pry majim žyćci. Ja chacieŭ za majej hałavoj pryniać dačce prymaku.

Zamakrécca, ~kréŭsia. Dz. z. Stacca mokrym. Adleha budzia, bo ścieny zamakrelisia.

Zamalínačku. Prs. Z achvotaj sa smakam. Ja čornaha chleba nia jem. — A kali vyhaładajišsia, dyk źjasi zamalinačku.

Zámałada. Prs. Zaŭčasu, za rana. Ty zamałada staŭ u hulni ŭlihać.

Zamaníca, ~níłasia. Dz. z. abo — **Zamanúcca,** ~łasia. Raptam padpała achvota, žadańnie. Chłopcu zamaniłasia schadzić pakupacca.

Zámarazki, ~kaŭ. Naz. Načnyja maroziki vosieniaj i viasnoj. Načami jašče zamarazki, a dniom cvytuć praleski.

Zamardácić, ~ciŭ. Dz. z. Tupa zavastryć kоł ci palena. Jon kali vostra kałok, dyk ustaŭnia zamardacia.

Zamarkócicca, ~ciŭsia. Dz. z. Zanudzicca, zasumavać. Chłopčyk zamarkociŭsia pa baćkoch.

Zamaŭláć, ~láŭ. Dz. nz. Šeptami, zababonami lačyć. Ty mnie zuboŭ ni zamaŭlaj, kali jany ni balać. (Fal. Pryk.).

Zamčýsty, ~taha. Prm. Ščylnyja dźviery ci varoty z zamkom. Naš panadvorak zamčysty.

Zamhnúć, ~núŭ. Dz. z. Prykarchnuć. Na karotki čas zasnuć. Ja tolki zamhnuŭ i sašniŭ dziŭny son.

Zamiésta. Prs. Uzamien. Zamiesta dziaruhi jon sirmiahaj nakryŭsia.

Zamináć, ~náŭ. Dz. nz. Zajmać miesca i hetym škodzić. Jidzicia adhetul, bo vy mnie zaminajicia.

Zamínak, ~nku. Naz. Zajmańnie patrebnaha miesca. Pieraškoda. Heta vialikaja šapa tolki zaminak u chacia.

Zamínišča, ~ča. Naz. Toje, što zajmaje patrebnaje miesca. Hetyja krosny vialikaja zaminišča ŭ chacia.

Zamknúć I, ~núŭ. D z. Zapiorci dźviery na zamok. Zamkni za mnoj dźviery.

Zamknúć II, ~núŭ. Zahnać stremku ŭ cieła. Hanna zamknuła palic.

Zamók I, ~mká. Naz. Pryłada zamykać dźviery. Zamok visić na praboji.

Zamók II, ~mká. Naz. Vyrazki na kancy doški dla zmacavańnia jiskrynki. Heta jiskrynka roblina ŭ zamki.

Zamóknuć I, zamók. Dz. z. Vypadkova stała mokrym. Vichor strachu ŭ puni sadraŭ, dyk siena zamokła.

Zamóknuć II, zamók. Dz. z. Nia stała ščeliny ŭ draŭlanaj sudzinie. Kali nalili vady ŭ ciakučuju kadź, dyk ščeliny praz noč zamokli.

Zamórak, ~rka. Naz. Zamiorłaje piaśklo ŭ jajku. U hetym hniaździe až try zamorki.

Zamórkavaty I, ~taha. Prm. Drobnaje biez pary paśpiełaje zbožža. Siolita naš jačmień zamorkavaty.

Zamórkavaty II, ~taha. Prm. Chudoje, niarosłaje, astarkavataje dzicia. Maja sistra žyvie ŭ hory j nistačy, dyk dzieci vyhlidajuć zamorkavatymi.

Zamóva, ~vy. Naz. Lačeńnie šeptami-zababonami. Daŭna u našaha narodu byli zamovy na kožnaju charobu, na kožnaju pryhodu.

Zamóžny, ~naha. Prm. Bahaty. Naš susied zamožny čałaviek.

Zaniáć I, ~niáŭ. Dz. z. Dałučyć niejčy statak da svajho. Zajmi, dzietki, maju karovu da viečara.

Zaniáć II, ~niáŭ. Dz. z. Zaŭładać. Hety dom zaniali vajskoŭcy.

Zaniáć III, ~niało. Dz. z. Niemahčy havaryć. Chvoramu zaniało movu.

Zaniadúžyć, ~žyŭ. Stacca słabym, chvorym. Naš stary zaniadužyŭ.

Zaniátak, ~tku. Naz. Praca fizyčnaja ci razumovaja. Jahony zaniatak lohki.

Zanidbáć, ~báŭ. Dz. z. Abnichajić, akinuć. Jon zanidbaŭ hramadzkaju pracu.

Zaniкáć, ~káŭ. Dz. nz. Pierastavać jisnavać. Našy spradviečnyja zvyčaji j abradnaści stali zanikać.

Zanimaháć, ~háŭ. Dz. nz. Słabieć. Naša staraja stała zanimahać.

Zanipadáć, ~dáŭ. Dz. nz. Jiści na ŭbytak, słabieć, zamirać. Žyvučy pad čužackim zahadam, samabytnaja kultura našaha narodu zanipadaja.

Zapadáć, ~dáŭ. Dz. nz. Niedamahać, chvareć. Jichnaja maci časta zapadaja.

Zapádły, ~łaha. Prm. Akinieny, zabyty, hłuchi. Daŭniej Biełaruś nazyvali zapadłym krajam.

Západź, ~dzi. Naz. Ciažki hrunt na paŭnočnym baku ŭzhorka. Na hetaj zapadzi, dyk chiba moža avies kali paraście.

Zapálčyć, ~čyŭ. Dz. z. Zasieč palcy ŭ biarnie, kab jano ŭvachodziła ŭ paz ci čapiału druhoha biarna. Ja ścianu zapalčyŭ: možna ŭstaŭlać vušaki.

Zapałaviécca, ~viésia. Dz. z. Źmianicca ŭ tvary ad złości. Čaho-ž ty zapałavieŭsia: ja-ž tut navit błahoha słova ni skazaŭ.

Zapamaháć, ~háŭ. Dz. nz. Časta davać matarjalnuju dapamohu. Kak cieść ni zapamahaŭ, dyk-by jon nikoli ni zažyŭsia.

Zapamóha, ~hi. Naz. Matarjalnaja ci hrašovaja padtrymka. Jon maja zapamohu ad dziadźki z Ameryki.

Zápar. Prs. Raz za razam. Palaŭničy vystraliŭ zapar dva razy.

Zaparóšyć, ~šyŭ. Dz. z. Dapuścić parašynie ulacieć u voka. Jon navit nikomu i voka ni zaparušyŭ. (Fal. Pryk.)

Zapásavać, ~savaŭ. Dz. nz. Viasnoj pieršy raz vyhaniać na pašu. Daŭna najboli zapasaŭli na Jurja.

Zapáślivy, ~vaha. Prm. Čałaviek, jaki choča mieć zapasy, jak dla siabie hetak i dla jinšych. Naš dziadźka zapaślivy čałaviek.

Zapášnik, ~ka. Naz. Ziemlarob, chto svajej snaściu apracoŭvaje haspadarovu ziamlu, a ŭrodu dzielać papałam. Naš susied prapytvaja dobraha zapašnika.

Zapatýłak, ~łka. Naz. Klinok, što zabivajecca za bańku kasy, kab jana mocna trymałasia. Pabi zapatyłak, kab kasa ni čapałasia.

Zapaviétrycca, ~ryŭsia. Dz. z. Zachvareć na pošasnuju chvarobu. Ach, kab ty zapavietryŭsia! (Fal. Klon.).

Zapéckać, ~kaŭ. Dz. z. Abrabić. Vučań zapeckaŭ sšytak.

Zapiaréčyć I, ~čyŭ. Dz. z. Zaharadzić redkim płotam. Kab ty, Adam, choć ad biahučaha zapiarečyŭ hety haroch.

Zapiaréčyć II, ~čyŭ. Dz. z. Skazać suproć. Nichto ni advažycca zapiarečyć majim słovam, bo heta daviaronaja praŭda.

Zapiátak, ~tka. Naz. Nabitaje uzvyšša pad piatoj bota. Daŭna pad zapiatki padbivali padkoŭki.

Zapiéčak, ~čka. Naz. Łaŭka pry piečy, praz jakuju łaziać na pieč. Łapci j anučy ližać u zapiečku pad staŭpom.

Zapiéčnik, ~ka. Naz. Hiraničny nazoŭ niabyvałaha sielanina. Ci-ž hetaha zapiečnika možna dzie dalej pasłać?

Zapiénicca, ~niŭsia. Dz. z. Zazłavać da niaprytomnaści, kab až pienu puścić. Čaho-ž ty zapieniŭsia, chto-ž tut ciabie spužaŭsia?

Zapładzícca, ~dzíŭsia. Dz. z. Zaviaści hniazdo. Siolita ŭ našych horach lisy zapładzilisia.

Zapłáta, ~ty. Naz. Płata za pracu. Jikaja zasłuha, takaja j zapłata. (Fal. Pryk.).

Zapłávić, ~viŭ. Dz. z. Zalić vadoj. Pavodka zapłaviła sanažać.

Zapójiny, ~naŭ. Naz. Pieršyja umovy suženstva, kali svaty prychodziać z harełkaj, a dzieŭka zhadžajecca jiści zamuž. Siońnia ŭ susieda zapojiny.

Zapóry, ~raŭ. Naz. Umacavańni zapirać chatu ci jinšyja budynki. U jich u chacia dobryja zapory: i zasaŭka i zavała.

Zapracavácca I, ~váŭsia. Dz. z. Źniasileć ad pracy. Jon zapracavaŭsia, što ledź trymajicca na nahach.

Zapracavácca II, ~váŭsia. Dz. z. Zachapicca pracaj. Ja jak zapracavaŭsia, dyk ni zaŭvažyŭ, jak viečar naśpieŭ.

Zapracavány I, ~naha. Prm. Zamorany pracaj. Zapracavanamu čałavieku treba adpačyć.

Zapracavány II, ~naha. Prm. Nabyty pracaj. Ja jem chleb zapracavany svajim mazalom.

Zaprašáć, ~šáŭ. Dz. nz. Uračysta zaklikać. Nas zaprasili na viasiełla.

Zapratóryć, ~ryŭ. Dz. z. Dobra schavać. Jon kiłbasy dobra zapratoryŭ, kab sałdaty ni znašli.

Zapráva, ~vy. Naz. Skoram, što kładziecca ŭ stravu, kali jaje staviać na stoł. U hetaj kašy nijakaj zapravy nia čuć.

Zaprávić, ~viŭ. Dz. z. Ukinuć u kašu niejkaha skoramu ci aleju. Haspadynia kašu zapraviła masłam.

Zapryhónić, ~niŭ. Dz. z. Zrabić niavolnikami. Rasiejskaja caryca Kaciaryna zapryhoniła našych silan.

Zapuścíć I, ~círŭ. Dz. z. Drenna dahladać statak. Jany statak zapuścili zatoja, što nibyło čym karmić.

Zapuścíć II, ~círŭ Dz. z. Spynić dajić karoŭ. Ad Dziadoŭ mama zapuściła karoŭ.

Zapuścíć III, ~círŭ. Dz. z. Drenna apracoŭvać ziamlu. Čamu ty ziamlu zapuściŭ?

Zapúščany I, ~naha. Prm. Spynieny apracoŭvacca. Heta sanažać zapuščana na pašu.

Zapúščany II, ~naha. Prm. Niedahledžany. Hety koń dobry, ali zapuščany.

Zará, ~rý. Naz. Blask na niebie pierad uschodam sonca,, ci pašla zachadu. Zara pieraharaja: zaŭtra doždž budzia. (Fal. Vier.).

Zarabícca I, ~bíŭsia. Dz. z. Zajadła pracavać. Ty ŭžo tak zarabiŭsia, što i na viačeru zabyŭsia.

Zarabícca II, ~bíŭsia. Dz. z. Abrabicca. Ty ŭ hetaj kanavia ŭvieś zarabiŭsia.

Zarabláć I, ~bláŭ. Dz. nz. Pracavać, kab mieć hrošy. Jon zarablaja na chleb.

Zarabláć II, ~bláŭ. Dz. nz. Rabić prudkami. Ja pahladžu, jak ty budziš zarablać piatu ŭ pančosia.

Za'ráć, ~ráŭ. Dz. z. Zasypać ziamloj u baraznu. Dziadźka za'raŭ łubin pad žyta.

Zaradzíć, ~dzíŭ. Dz. z. Dabra ŭradzić. Siolita ŭ jich bulba zaradziła.

Zarádzić krósny. Asnovu krasion ukidać u nity j ŭ bierda, paviazać i zatkać. Jina ŭžo sama zarádziła krosny.

Zarakácca, ~káŭsia. Dz. nz. Davać abiacańni nie rabić niečaha błahoha. Zarakałasia śvińnia ŭ harod łazić. (Fal. Pryk.).

Záraść, ~ci. Naz. abo — **Zárašnik,** ~ku. Małady husty les ci kusty. Tam takaja zaraść, što i nosu nia ŭbić.

Záraŭnia. Prs. Adnolkava. Jon zaraŭnia stavicca da svajich i čužych.

Zaraŭniáć, ~niáŭ. Dz. z. abo — **Zaraŭnaváć,** ~váŭ. Zakapać jamu, kab było roŭna. Zaraŭniaj hetyja jamy j kupja.

Záraz. Prs. Vielmi chutka. U hety čas. Ja zaraz prydu.

Zaréć, ~réła. Dz. nz. Pačynajecca dzień. Užo zareja: zaraz dzień budzia.

Zaróčny, ~naha. Prm. Asoba, što dała niejkaje abiacańnie. Maja babula była zaročnaja u siradu ni praści.

Zarubíć I, ~bíŭ. Dz. z. Zrabić zarubku. Aŭčyńnik zarubiŭ zarubku na birca.

Zarubíć II, ~bíŭ. Dz. z. Zrabić rubiec. Zarubi, dzietki, rubčyk u spadničcy.

Zarváć I, ~váŭ. Dz. z. Kali parviecca nitka na špuli ci vitusia i kaniec zhubicca. Našto ty zarvała nitku? Što ja budu rabić z hetaj špulaj.

Zarváć II, ~vála. Dz. z. Karova spyniła davać małako. Naša karova ŭžo zarvała.

Zaryvácca I, ~váŭsia. Dz. nz. Śpiešna chapacca da niejkich čynaŭ. Michaś zaryvajicca z Jankam koni miniać.

Zaryvácca II, ~váŭsia. Dz. nz. Kali nitki

ŭ matku ci na vitusia časta rvucca. Čamu ŭ ciabie časta nitki zaryvajucca?

Zasádka, ~ki. Naz. Zaharadka ŭ chlevie, kudy zasadžvajuć karmić śvińniej. Naš susied adsadziŭ u zasádku dvoja śvińniej karmić na sała.

Zasiék, ~ka. Naz. Vialikaja mocnaja zaharadka ŭ śvirnie, kudy ssypajuć zbožža. Siolita my nasypali povin zasiek žyta.

Zasiéšci, ~siéŭ. Dz. z. abo — **Pirasiéšci,** ~siéŭ. Kali pry jadzia strava zatrymajecca ŭ stravachodzie. Pastukaj mnie ŭ plečy, bo bulbina zasieła.

Zasiéŭki, ~vak. Naz. Pieršy dzień siaŭby. Na zasieŭki my varyli grucanuju kašu z sałam.

Zaskałúbina I, ~ny. Naz. Niaroŭnaść na hładkaj paviarchni. Na hetaj došcy dźvie zaskałubiny jość.

Zaskałúbina II, ~ny. Naz. Niaroŭnaść, paškodžańnie na paviarchni cieła (vierad). Da zaskałubiny na ciela barździej moža zaraza ŭplynucca.

Zaskarúbnuć, ~bnaŭ. Dz. z. Uziacca askarubkam, zasochnuć ci zamierznuć. Nočy byŭ marozik, dyk hraź zaskarubła.

Zaskarúzły, ~łaha. Prm. Złopomny, nieprabačlivy, niaŭstupny. Hety Raman zaskaruzły čałaviek: jaho ni ŭhavaryć, ni ŭprasić, ni zastrašyć.

Zasklapíć, ~píŭ. Dz. z. Vymuravać sklapieńnie u piečy, u sklepie ci muravanaj budyninie. Mulary zasklapili bažnicu.

Zaskók, ~ku. Naz. Zavusak, pataŭšcieńnie. U hetym zamku serca z zaskokam.

Zasłanić, ~níŭ. Dz. z. Zakryć ad sonca, ad vietru ci kab duch nia vychodziŭ. Zasłani pieč zasłankaj, kab chleb zapikaŭsia.

Zásłanka, ~ki. Naz. Draŭlanaja ci blašanaja doška pieč zasłaniać. Zasłanku pastaŭ padprypičak.

Zásłanki, ~nak. Naz. Kamplekt peŭnaha pamieru došak, jakija ŭžyvajucca, kali bjuć pieč z hliny. Zasłanki ŭžo pastaŭliny: zaŭtra budzim bić pieč.

Zasmáłak, ~ka. Naz. U jałovym ci sasnovym drevie ŭrosšaja šavina z smałoj. Palena z zasmałkami pałažy na ahoń.

Zasmarhnúć, ~núŭ. Dz. z. Zacisnuć piatlu. Zasmarhni viaroŭku za ližajku.

Zasméndryć, ~ryŭ. Dz. z. Zapravić stravu skaromninaj (Vul). Haspadynia kaža, što kapustu zasmendryła, ali ničaha ni čuvać.

Zastáć, ~táŭ. Dz. z. Napatkać, ubačyć. Vučni zastali nastaŭnika ŭ klasia.

Zastarónak, ~nka. Naz. Katuch ŭ chlevie, puni, pad paviétkaj. U zastaronku stajali cebry, načoŭki, kašali.

Zástaŭka, ~ki. Naz. Pryładździe ŭ młynie zastaŭlać vadu ŭ rynie. Mielnik puściŭ vadu na ŭsie zastaŭki.

Zastaŭník, ~ká. Naz. Admysłovyja drabinki, što zastaŭlać zad i pierad drabaŭ kalos. Źnimaj zastaŭniki dy pajedzim ŭ les pa drovy.

Zastaŭný, ~nóha. Prm. Reč ci ziamla zdana za doŭh. Heta sanažać zastaŭnaja, bo my jaje kosim za doŭh.

Zastáva, ~vy. Naz. Pałožanaja reč ci hrošy ŭ zastavu (załoh, kaŭcyja). Michaś pałažyŭ załaty hadzinnik u zastavu, kali pazyčaŭ hrošy.

Zastávić I, ~víŭ. Dz. z. Addać u zastavu za pazyčanyja hrošy. Muzyka zastaviŭ Macieju čatyry margi sanažaci za doŭh.

Zastávić II, ~viŭ. Dz. z. Šmat nastavić. Jina stoł zastaviła misami.

Zastávić vadú. Apuścić zastaŭku ŭ rynie pry młynie, kab vada na koła nie liłasia. Mielnik zastaviŭ vadu dy staŭ lod na kola absikać.

Zastojić, ~jiŭ. Dz. z. Zastacca na poli zimavać niazžataje ci niaskošanaje. U dvare zastojiła dziesić hektaraŭ sanažaci.

Zastólla, ~la. Naz. Miesca na łavach kala stała. Poŭna zastolla ludziej.

Zastramíć, ~míŭ. Dz. z. Zahnać stremku ŭ cieła. Ciotka zastramiła palic.

Zastréšak, ~ška. Naz. Streška z frontu ściany, kab dożdź ściany nie zabivaŭ. Dzieci schavalisia ad daždžu pad zastrešak.

Zastupácca, ~páŭsia. Dz. nz. Spačuvać niekamu, abaraniać. Kali baćka na mianie svaryŭsia, dyk dziadźka za mianie zastupaŭsia.

Zastupáć I, ~páŭ. Dz. nz. Ustupać na nieŝta. Koń zastupiŭ pastronak.

Zastupáć II, ~páŭ. Dz. nz. Zajmać miesca. Kali pamior baćka, dyk syn zastupiŭ haspadarom.

Zástupać, ~paŭ. Dz. nz. Zaciamniać. Adchinisia, chłopic, ad lampy, ato zastupajiš.

Zastúpnik, ~ka. Naz. Čałaviek, što abaraniaja jinšaju asobu słovam ci čynam. Bač kolki zastupnikaŭ maja hety hical.

Zastýć, ~týŭ. Dz. z. Stacca ćviardym. Łoj užo zastyŭ.

Zastýryna, ~ny. Naz. Dreva, što raście na bałocia kala rek, padobnaja na ślivu, ali płady drobnyja. Jon z zastryny zrabiŭ puhaŭjo.

Zasupónić, ~niŭ. Dz. z. Zaprahajučy kania ścisnuć suponiaj kleščy chamuta. Słaby ź ciabie, chłopic, churman, kali ni majiš siły chamuta zasuponić.

Záścižka, ~ki. Naz. Jistužka, matuzok, žyčka, čym zaviazvajuć kaŭnier saročki. Jon ustaŭnia nasiŭ zaścižku z čyrvonaj žyčki.

Zaślúznuć, ~lúz. Dz. z. Pačynaje preć, hnić. Taja cilacina ŭžo zaśluzła.

Zaśmiérdnuć, ~miérd. Dz. z. Stała hnić, śmiardzieć. Heta miasa zaśmierdła.

Zaśvídnuć, ~vid. Dz. z. Zapleśnić, pakrycca mocham. Kvas u bočca pirakis i zaśvidnaŭ.

Zaśviét. Prs. Vięlmi daloka, u jinšy śviet. Jak heta ty nadumaŭsia, — niznaj, niaviedaj zaśviet u svaty pajechać.

Zašaraniéć, ~niéŭ. Dz. z. Kali paśla vialikaj adlehi śnieh zamierźnie, jak kamień. Kali za-

šaranieŭ śnieh, dyk daroha stała, jak tok choć ty harmatu viazi.

Zaškódzić, ~dziŭ. Dz. z. Papsujecca zdaroŭje. Nia pi ściudzionaj vady, bo hatova zaškodzić.

Zašłépacca, ~paŭsia. Dz. z. Prystać ad biazupynnaj chadni. Dva tydni adpaściŭ radoŭki, dyk zusim zašłepaŭsia.

Zašmalcavány, ~naha. Prm. Zapeckany roznymi tłuščami, alivaj. Čałaviek u zašmalcavanym adzieńni čyściŭ mašynu.

Zášmarška, ~ki. Naz. Vuzioł, jaki lohka razviazvajecca, kali paciahnuć za kaniec šnurka. Tam zaviazana zašmarškaj: paciahni za šnurok, dyk raźviažycca.

Zašpilić, ~liŭ. Dz. z. Załažyć guzik u piatlicu. Zašpili, chłopic, sirmiažku.

Zašyłavácić, ~ciŭ. Dz. z. Zrabić vostrym, jak šyła. Našto ty hetak vostra zašyłavaciŭ hetu palu.

Zatajić, ~jiŭ. Dz. z. Niešta čužoje schavać i nie pryznacca, što bačyŭ. Jon zatajiŭ maju puhu.

Zatarnaváć, ~váŭ. Dz. z. Spynić na niejki čas śmierć čałavieka. Jość vierańnie, što kali čałavieka ŭ časie śmierci ŭvieści ŭ vialiki žal, dyk jon praciahnie žyćcio jašče paŭdnia. Kali ŭčora ŭviečara Gabryś umiraŭ, a žonka j dzieci stali hałasić, dyk zatarnavali. I jon pamior tolki siońnia paŭdniom.

Zátaŭka, ~ki. Naz. Zdor, sałanina ci miasa, što kidajuć u harščok, kab strava była smačniejšaja. U nas užo zataŭka vyšła.

Zataŭściéć, ~cieła. Dz. z. Stacca ciažarnaj. Jina zataŭścieła druhim dziciam.

Zátkała, ~ła. Naz. Vialiki skrutak anuč zatykać komin ci vybituju šybu ŭ vaknie. Niechta nočy zatkała vydzir z vybitaha vakna.

Zatóchnucca, ~naŭsia. Dz. z. Zaśmierdnuć tuchlíćciu. Miesic vady z studni ni brali, dyk zatochłasia.

Zatórač, ~ča. Naz. Bandarskaje načyńnie, što prudy ŭ sudzinie vyrazać. Ja pałažyŭ zatorač na atramia.

Zatrudzícca, ~dziŭsia. Dz. z. Ad ciažkich dumak vyklikać chvarobu nervaŭ ci serca dy pakutavać, ciarpieć. Jina pa dačce zatrudziłasia i chvareja.

Zatrudzić, ~dziŭ. Dz. z. Spryčynicca, kab niechta chvareŭ dušoj. Našu susiedku syn zatrudziŭ, kali prahojdaŭ haspadarku j sam skruciŭsia.

Zatrymáńnia, ~nia. Naz. Chvaroba, kali ludzina na svaju patrebu nia moža jišci. Doktar daŭ ziella ad zatrymańnia, dyk chvory j papraviŭsia.

Zatrasaváć, ~váŭ. Dz. z. abo — **Zatarasaváć,** ~váŭ. Pieraškoda, kali rečka spyniaje svaju płyń dy raźlivajecca na baki. Rečka ŭ admiela zatrasavałasia, i vada padpiorła pad koła ŭ młynia.

Zatulícca, ~liŭsia. Dz. z. Nie stajać napavidoku. Zatulicisia, chłopcy, za varoty: nichaj aviečki na dvor zajduć.

Zatykáć I, ~káŭ. Dz. nz. Pačynać tkać krosny. Mama ŭžo zatykaja krosny.

Zatykáć II, ~káŭ. Dz. nz. Zapichać zatyčku ŭ ryła butelki, hlaka, špunt u bočku, zatkała ŭ komin. Zatykaj, dzietki, hlačok z kvasam dy niasi žniejam.

Zatýčka, ~ki. Naz. abo — **Zátačka,** ~ki. Korak, abstruhanaja pałačka, skrutak anuč. Pryhatuj, dzietki, zatýčki dy pazatykaj butelki.

Zaŭdaviéć, ~vieŭ. Dz. z. abo — **Aŭdaviéć,** ~vieŭ. Kali pamre mužyk ci žonka. Naš dziadźka zaŭdavieŭ: zastaŭsia z małymi dziećmi.

Zaŭčéśnia. Prs. abo — **Zaŭčásu.** Raniej čymsia było patrebna. Zahadzia. Nima hadzińnika, dyk ustaŭnia zaŭčeśnia ustaju, kab ni spaźnicca na pracu.

Záŭšanica, ~cy. Naz. 1) Pošasnaja chvaroba ŭ śviniej, kali ŭ jich šyja puchnie dy dochnuć. U jich śvińnia zachvareła na zaŭšanicu i zdechła. 2) Lohkaja chvaroba ŭ ludziej, kali šyja pochnie. Kab ciabie zaŭšanica abłažyła. (Fal. Klon.).

Zaŭziácca,, ~ziáŭsia. Dz. z. Nastyrliva dziejić. Zaŭziaŭsia ni pamałamu: kali stania na rabotu, dyk i ješci nia pojdzia.

Zaŭziáty, ~taha. Prm. Nastyrlivy, ščyry. Hety chłopic da ŭsiaho zaŭziaty: da pracy, da navuki j da hulaŭ.

Závad, ~du. Naz. Byćcio, uspamin, prysutnaść. Jidzi adhetul, kab tvajho tut i zavadu ni było. (Fal. Łaj.).

Zavadévuš, ~ša. Naz. Achvotnik pačynać zvadku ci bojku. Tut najboli vinin heny zavadevuš.

Zavalícca I, ~liŭsia. Dz. z. Lehčy niadobra dyj nie mahčy ŭstać. Tarnujecca da statku. Pruzynina karoŭka ŭ chlevia zavaliłasia, dyk i zdochła.

Zavalícca II, ~liŭsia. Dz. z. Niešta zakinułasia, zhubiłasia. Šyła niehdzia zavaliłasia.

Zavalícca III, ~liŭsia. Dz. z. Časova prylehčy adpačyć. (Vul.). Pakul toja jihryšča, dyk zavalisia dzie, chłopču, dy trochi zamhni.

Zavalić I, ~liŭ. Dz. z. Zapiorci dźviery zavałaj. Jidzi zavali dźviery: budzim spać kłaścisia.

Zavalić, II, ~liŭ. Dz. z. Zakidać, zasypać niejkuju jamu. Jidzicia, chłopcy, zavalicia tuju jamu kamieńniam i piaskom.

Závalić, ~lnia. Naz. Biessaromny hultaj. Jak pryšoŭ hety zavalić, dyk tolki chatu zavaliŭ, a raboty ź jaho nijakaj.

Zavála, ~ły. Naz. Mocnaja daŭhavataja palena, što dźviery z siaredziny zavalavać. Zavała ŭ kutku za dźviaryma stajić.

Zavarchólicca, ~liŭsia. Dz. z. Pačać kryk, zvadku. Niešta našy susiedzi miž saboj zavarcholilisia.

Zavarłýžyć, ~žyŭ. Dz. z. Padvažyć, paviarnuć. Voz z sienam varočaŭsia, dyk ja kali

ŭpiorsia, dy zavarłyžyŭ, dyk na druhi bok abiarnuŭ.

Zavarónicca, ~niŭsia. Dz. z. Zahledzicca, zadumacca. Ja niešta zavaroniŭsia j niaŭhledziŭ, jak doždž nalacieŭ dy siena zmačyŭ.

Zaviarúcha, ~chi. Naz. Šumlivaja zborka, jihryšča. Pojdzim ŭ toj kaniec vioski, — kazali tam jošć niehdzia zaviarucha.

Zaviašći hałavú. Zaniać hałavu niejkaj niadčepnaj dumkaj. Ja zaviła hałavu pa svajej dziaŭčynia.

Zaviašći I, ~vióŭ. Dz. z. Nabyć jinšy zavod svojskaj žyvioły. Susied zavioŭ angielskich šviniej.

Zaviašći II, ~vióŭ. Dz. z. Pačać špiavać. Jina zaviła novaju piešniu.

Zaviašcísia I, ~vióŭsia. Dz. z. Stali jisnavać. U sala zavialisia červi.

Zaviašcísia II, ~vióŭsia. Dz. z. Pačać zvadku. Jany zavialisia za pustoja.

Závidna. Prs. Jašče było vidna. Jašče zavidna my pryjechali damoŭ.

Zavinavácicca, ~ciŭsia. Dz. z. Stać vinnym. Jon zavinavaciŭsia kramia try rubli.

Zavinavácić, ~ciŭ. Dz. z. Pryznać vinnym. Jaho zavinavacili za padrob papieraŭ.

Zavinúcca I, ~núŭsia. Dz. z. Pašpiašyć z rabotaj. My kali zavinulisia, dyk da viečara skasili svaju sanažać.

Zavinúcca II, ~núŭsia. Dz. z. Uviarciecca, ukrucicca. Chvoraha zavinuli ŭ koŭdru.

Závircin, ~rtnia. Naz. Puta, što pryviazana ahłabnia da saniej. U mianie zavircin parvaŭsia.

Zavitáć, ~táŭ. Dz. z. Žjavicca, prybyć, adviedać. Da nas zavitaŭ syn z vojska.

Zavivácca, ~váŭsia. Dz. nz. Špiašyć, staracca z rabotaj. Budzim zavivacca, kab da daždžu pašpieć škidać stoh.

Závizka, ~ki. Naz. Motuz zaviazvać miašok. Dzie ty zaviazki pałažyŭ

Zavód I, ~du. Naz. Plemia. Heta karova dobraha zavodu.

Zavód II, ~du. Naz. Pryčyna sprečki. Za što ŭ jich zavod byŭ.

Zavórki, ~kaŭ. Naz. Pieršy dzień arby. Na zavorki haspadar razuvaŭsia na pryźbia, a sam bosy jišoŭ u chatu.

Zavóšta. Prs. Zamiesta zašto. Zavošta ty jaho udaryŭ?

Zavóz, ~zu. Naz. Čarha z vazami na mliva. U młynia vialiki zavoz.

Zavózna. Prs. Šmat ludziej na čarzie z mlivam. U vosiń u młynia zavozna.

Zavóźnik, ~ka. Naz. Haspadar, što čakaje čarhi ŭ młynie ci kuźni. U młynie zavoźniki kazki apaviadajuć.

Zavuhólla, ~la. Naz. Zakutki kala budynkoŭ. Nejki panikiel tulajicca pa zavuhollu.

Zavúsak, ~ska. Naz. Zahin u zialeznaj rečy. U palicy sachi zavusak zmyliŭsia, dyk palica zvalvajicca.

Zavušníca, ~cy. Naz. Uvazdableńnie, što viešajuć na vušach. U jaje załatyja zavušnicy.

Zaziáb, ~bu. Naz. Paškodžańnie na kare dreva ad marozu, kali toje miesca zarastaje. U hetaj jabłynia šmat zaziabaŭ.

Zaziábicca, ~biŭsia. Dz. z. Pieramierznuć. Naš haspadar zaziabiŭsia, dyk chvareja..

Zaziabléńnia, ~nia. Naz. Chvaroba vyklikana chaładam. Ad zaziableńnia byvaja praciažnaja chvaroba.

Zazilazícca, ~zíŭsia. Dz. z. Pakrycca płastam zialeza. Hety brusok zazilaziŭsia.

Zazimaváć, ~váŭ. Dz. z. Zastała zima. U kałhasia bulba zazimavała na poli.

Zazímak I, ~mka. Kali vosieniaj zaŭčasu zachaładaje j vypadzie śnieh, abo viasnoj paśla doŭhaha ciapła vypadzie śnieh dy statak treba karmić u chlevie. Nia bojsia zimy, a bojsia zazimka. (Fal. Pryk.)

Zazímak II, ~mka. Naz. Biełaja plama na pieradviasnovym jajku. Siolita viasnoj budzia zazimak, bo žoŭtaja kurka źnisła pieršaje jajka z zazimkam.

Zaziráć, ~ráŭ. Dz. nz. Jak-by nieŭznaku zahladać. Jon zaziraja kožnamu u vočy.

Zazłaváć, ~váŭ. Dz. z. Ustupić u złość, Dziadźka zazłavaŭ na syna, što jamu ni pamahaja.

Zaznáčany, ~naha. Prm. Zrobliny znak. Maja šlichta biarvieńnia zaznačana: ja jaje paznaju.

Zázubin, ~bnia. Naz. Vostry zaskok i adtaturkšy nazad i nabok. Zazubni byvajuć u vudzia jiŭ vošciach.

Zažałabić, ~biŭ. Dz. z. Zrabić bok paŭkruhłym, jak žołab. Jon kali stania doški piłavać, dyk kožnaju došku zažałabić.

Zažáłavać, ~vaŭ. Dz. z. Addaca žali. Zakryŭdavaać. Baćka zažałavaŭ, što syn ni paradziŭšysia ź jim dy vały pradaŭ.

Zažurýcca, ~rýŭsia. Dz. z. Addacca biadullivym dumkam. Zažuryłasia maci pa dzieciach.

Zažýcca, žýŭsia. Dz. z. Pabahacieć. Na hetaj sialibia kožny zažyŭsia.

Zažydáć, ~dáŭ. Dz. z. Kali kamu pilna zažadałasia niešta źješci. Chvory zažydaŭ paranaha małaka.

Zažýnki, ~nak. Naz. Pieršy dzień žniva. Chatniaje śviata. U jich siońnia zažynki.

Zažyvány, ~naha. Prm. Byŭšy ŭ karustańni. Mama kupiła zažyvany słojik.

Zažyvóściu. Prs. Pry žyćci. Baćka zažyvościu raździaliŭ haspadarku synom.

Zbałchvícić, ~ciŭ. Dz. z. Raptam źmianić kirunak hutarki, vykručavacca, manić. Tut jon vidavočna zbałchviciŭ: hetaha ni było, što jon kaža.

Zbantéžycca, ~žyŭsia. Dz. z. Źbicca z hłuzdu. Kali ja jaho zastaŭ u svajej chacia, dyk jon zbantežyŭsia i ničoha ni havaryŭ.

Zbéšcić I, ~ciŭ. Dz. z. Adziežynu šciorci zabrudzić. Nastaŭnica zbeściła vaŭnianuju sukienku, ŭ kałhasia jačmień składajučy.

Zbéšcić II, ~ciŭ. Dz. z. Kali vydumać na ludzinu plotki ci niavinnaha publična abłajić. Jak jany advažylisia zbešcić niavinnaha čałavieka.

Zbéščany, ~naha. Prm. Abniasłaŭleny, pazbaŭleny ludzkoha honaru čałaviek. A vy, jak zbeščanyja hošci praklaćciam stali tej ziamli. (J. Kup.)

Zbłócić, ~ciŭ. Dz. z. Utaptać u hraź, spaskudzić. Śvińnia zbłociła travu.

Zbój, ~ju. Naz. Miaścina, dzie vytaptaŭ statak ci ludzi. Dzie tut na hetym zboji budzia raści trava.

Zbóĺšaha. Prm. Bolej-mieniej zroblena. Zbolšaha my padžalisia.

Zbórka, ~ki. Naz. Zboryšča ludziej. U Hanuli časta byvaja zborka maładziažy.

Zbórnia, ~ni. Naz. Vialikaja sala, dzie adbyvajucca zborki. Pisar vyšaŭ na zborniu dy staŭ čytać abjavu.

Zbradlívy, ~vaha. Prm. Škadlivy. Zbradlivamu katu chvost ucinajuć. (Fal. Pryk.)

Zbratdziéci, ~dziaciéj. Naz. Bratnija j siastryny dzieci miž saboj. My ź jimi blizkija svaje: zbratdzieci.

Zbródziń, ~dnia. Naz. Čałaviek, što šmat naškodziŭ ludziam dy j dalej škodzie. Hetaha zbrodnia niamožna na volu puskać.

Zbuchtaváć, ~váŭ. Dz. z. Złukavacić piłu ci pałatno kasy. Choć jon łapatuchi na kasie pavyhaniaŭ, ali zbuchtavaŭ pałatno kasy.

Zbućviéły, ~łaha. Prm. Trupiechły, pryhniŭšy. Pry darozia stajaŭ zbućviely kryž.

Zbúrycca, ~ryŭsia. Dz. z. Zbuntavacca. Zburyłasia vioska dy ni pašła ŭ dvor na pracu.

Zbyć, zbyŭ. Dz. z. Pierastaŭ mieć. Jany rady, što zbyli niaprošanych haściej.

Zbytkaváć, ~váŭ. Dz. nz. Zvyš patreby tracić srodki. Jamu lohka zbytkavać čužoja bahaćcia.

Zbýtki, ~kaŭ. Naz. Prazmiernyja vydatki. Našto takija zbytki pa try hryby ŭ kapustu. (Fal. Pryk.)

Zbytkóŭna žyć. Rabić bieskarysnyja vydatki. Zbytkoŭna žyć — toja samaja, što j vykidać hrošy na viecir.

Zbytkóŭny, ~naha. Prm. Tyja vydatki, jakija haspadaru nie dajuć karyści. Hety koń dla mianie zbytkoŭny, bo jahonaja charčavańnia abchodzicca daražej, čymsia na jim zarablu.

Zdahádlivy, ~vaha. Prm. Chto maje spryt uhadavać. Voś dyk zdahadlivaja naša ciotka. Adrazu uhadała, što my ješci chočam.

Zdań, ~ni. Naz. Prystaŭleńnie ŭvačču niajisnujučaj rečy ci jistoty. Jinšyja ludzi kažuć, što bačyli zdań.

Zdaraviáka, ~ki. Naz. Zdarovy j dužy čałaviek. Voś,dyk zdaraviaka hety Michaluk: u jaho siły, jak u kania.

Zdaréńnia, ~nia. Naz. Cikavy vypadak. Hetkija zdareńni byvajuć redka.

Zdaróžycca, ~žyŭsia. Dz. z. Zmarycca, źniabycca pry padarožžy. Jon zdarožyŭsia, dyk choča adpačyć.

Zdárycca, ~ryŭsia. Dz. z. Vypała, pryšłosia. Zdaryłasia čarviaku na viaku.(Fal.Pryk.)

Zdátny, ~naha. Prm. Maje spryt i nahił da niečaha. Jon zdatny da tancaŭ i hulaŭ, ali ni da raboty.

Zdaŭmiécca, ~miéŭsia. Dz. z. Zdahadacca. Ja tolki ciapier zdaŭmieŭsia, što jon da mianie zabihaŭsia hrošy pažyčyć; ali ni paśmieŭ napaminać.

Zdaŭnóŭ. Prs. Z daŭnych časoŭ. Hetyja zvyčaji ŭ nas zdaŭnoŭ mieli miesca.

Zdavólicca, ~liŭsia. Dz. z. Spahnać achvotu. Dzieci jeli miod až pakul zdavolilisia.

Zdólić, ~liŭ. Dz. z. Zmahčy, asilić. Jon ledź zdoliŭ dapracavać da viečara.

Zdólnik, ~ka. Naz. Čužy chłopiec uziaty ŭ siamju za svajho z pravam na spadčynu. Mikoła pašoŭ da dziadźki za zdolnika.

Zdólny, ~naha. Prm. Chto ad pryrody maje achvotu, nachił i lubaść da niejkaj pracy. Nichto nia dumaŭ, što hety chłopic budzia zdolny da muzyki.

Zdor, ~ru. Tłušč z śvinnoha nutra. Zdoram zataŭkajuć stravu, a asabliva varyva.

Zdrapiéžyć, ~žyŭ. Dz. z. Źniščyć uščent. Śvińnia zdrapiežyli honi bulby.

Zdryhanúcca I, ~núŭsia. Dz. z. Strasanucca. Ja ni pabiŭsia, kali zvaliŭsia z ryštavańnia, ali tolki zdryhanuŭsia.

Zdryhanúcca II, ~núŭsia Dz. z. Ustryvožycca, zžychanucca. Zrdyhanuŭsia śviet ad hetaj vysyłki niavinnych ludziej.

Zdúmać, ~maŭ. Dz. z. Vydumać, vynajści. Nia durań zdumaŭ prykazku. (Fal. Pryk.).

Zduréć, ~réŭ. Dz. z. Padacca drennaj nałozie. Dzicia zdureła, kab jaho nasili na rukach.

Zdurniéć, ~niéŭ. Dz. z. Pazbavicca rozumu. Ja na toj čas byŭ zdurnieŭ, kali kuplaŭ taho kania.

Zdurníć, ~níŭ. Dz. z. Uvažać niekaha za durnia dy jimknucca jaho ašukać. Ty mianie chočyš zdurnić? Ty dumajiš, što ja durniejšy za ciabie?

Zdvajić, ~jiŭ. Dz. z. Dźvie rečy złučyć u vadno. Ty pierš zdvaji kažušok z sirmiažkaj a potym budziš nadzivać.

Zdýchacca, ~chaŭsia. Dz. z. Časta dychać. Ja nia moh zdychacca, kali prabieh z paŭkilametra.

Zdychlák ~ká. 1) Naz. Chudaja niedužavitaja žyviolina. Jak ty advažyŭsia na hetym zdychlaku ŭ darohu jechać. 2) Časami hetu nazvu pieranosiać na ludziej. Jak heta tvoj zdychlak (muž) dy pabiŭ ciabie dužaju?

Zdychlína, ~ny. Naz. Zdochłaja žyviolina. Grugan kormicca zdychlinaj.

Zdýchła, ~ły. Naz. Hiraničny nazoŭ niedužavitaj śpieščanaj dziaŭčyny. Maja zdychła, dyk aby čaho ješci nia budzia.

Zdýrdzicca, ~dziŭsia. Dz. z. Skončycca, pamierci (Vul.) Kazali toj złodzi ŭžo zdyrdziŭsia.

Zgrabnóta, ty. Naz. Hiraničny vykaz na niedalikatnaje łamakavataje abychodžańnie. Voś dyk dzie zgrabnota: kapustu na stale raźliła, chleb pałažyła na kancy stala.

Zgrábny, ~naha. Prm. Strojny, pryhožy, umierkavany. Heta Hanna zgrabnaja dziaŭčyna, a ŭ dadatak razumnaja j zdolnaja.

Zgrája, ~ji. Naz. Vialikaja hramada dzikaha natoŭpu. Zgraja złačyncaŭ zapanavała nad našym krajam.

Zhadáć, ~dáŭ. Dz. z. Zrabić vysnaŭ. Ja zhadaŭ čaho jany chacieli.

Zhadzícca, ~dzíŭsia. Dz. z. 1) Dajci da zhody, umovicca. Chłopcy zhadzilisia pačarzie paścić statak. 2) Umovicca na pracu. Jon zhadziŭsia ŭ dvor za churmana.

Zhádzicca, ~dziŭsia. Dz. z. Stała błaha. Janka zhadziŭsia, kali pry jadzie jamu uspomnili rapuchu.

Zhaléć, ~léŭ. Dz. z. Nie stać, nie chapić. Ci ŭ ciabie, chłopic, stydu zhaleła z sabakam dražnicca.

Zhaniáć I, ~niáŭ. Dz. nz. Adhaniać statak. Zhani, chłopic, statak z łohu.

Zhaniáć II, ~niáŭ. Dz. nz. Vyhaniać na pracu. Niemcy zhaniajuć ludziej les sieč.

Zhánić, ~niŭ. Dz. z. Pryznać błahim ci nia zdolnym. Daminisia tuju švačku zhaniła, što jej sukienku šyła.

Zharnúcca, ~núŭsia. Dz. z. Užyć usie zachady, kab hrošy sabrać. Jakub adtul-adsiul zharnuŭsia dy kupiŭ dom.

Zharý I. Prs. Z vyšyni z nieba. Niešta z hary valicca: doždž ci śnieh.

Zharý II. Prs. Płacić adrazu hatoŭkaj. Jon zhary zapłaciŭ usie hrošy.

Zharý III. Prs. Uhadavać, kazać. Ja zhary kazaŭ, što z hetaj raboty ničoha nia budzia.

Zhłamáździć, ~dziŭ. Dz. z. Niedalikatna zmajstravać. Voś zhłamaździŭ sudzinu, kab było, što u ruki ŭziać.

Zhłumić, ~míŭ. Dz. z. Sapsavać, biezkarysna ŭžyć. Statak šmat siena zhłumiŭ (padtaptaŭ pad nohi).

Zhnajić, ~jíŭ. Dz. z. Spryčynicca, kab hniło. Kvataranty zhnajili padłohu ŭ chacia.

Zhnóju. Prs. Karmić skacio tolki zatoje, što ad jaho hnoj zastniecca. My byčka-traćciaka addali na zimu zhnoju.

Zhóniny, ~naŭ. Naz. Poŭnyja kałasy, badyli pustaziella — zhornienyja z niaviejanaha zbožža. Aŭsiannyja zhoniny vysyp kaniu.

Zhruzíć, ~zíŭ. Dz. z. Sapsavać bałotnuju sanažać nahami žyvioły, kali na joj paścić statak. Statak zusim zhruziŭ tuju sanažać.

Zhrúžany, ~naha. Prm. Paprabivanaja nahami statku bałotnaja sanažać. Heny kavałak sanažaci zusim zhružany.

Zhúba, ~by. Naz. abo — **Zahúba,** ~by. Kali zahublena žyćcio čałavieka .Paviali, paniaśli na zahubu. (J. Kup.)

Zhubíć I, ~bíŭ. Dz. z. abo — **Zahubić** ~bíŭ. Źvieści sa śvietu. Šmat lepšych našych ludziej čužyncy zhubili sa śvietu.

Zhubić II, ~bíŭ. Dz. z. Niaŭpryciam vypuścić z ruk. Chłopic zhubiŭ puhu.

Ziać I, ziaŭ. Dz. nz. Bliščeć roznymi kolerami. Ziaja, ziaja dyj bliś (Fal. Pryk.).

Ziać II, ~cia. Naz. Daččyn muž. Ciešča k ziaciu ŭ hości pašła. (J. Koł.).

Zialépucha, ~chi. Naz. Niedaśpiełaja jahada. Musia z paŭkošyka dziaŭčyna prynisła zialepuch (bruśnic jahad).

Zialézy, ~zaŭ. Naz. Pružynistaja pryłada zabivać myšej, pacukoŭ, šaškoŭ. Kali Adam pastaviŭ zialezy na šaška, dyk kot złaviŭsia.

Ziałó, ziłá. Naz. Nasieńnie pustaziella, što vysiajecca sa zmałočanaha zbožža. Ziało my vysypajim virabjom.

Zichacić, ~cióŭ. Dz. nz. Ziaje, bliščyć, piralivajecca. Ziajuć zory dabradziejna zichaciać. (J. Kup.).

Zieŭ, ~va. Naz. Prastora miž asnovy nitak u krosnach, miž jakich prachodzia čaŭnok. Kali zieŭ šyroki, dyk i krosny dobra tkucca.

Zikráty, ~taha. Prm. abo — **Zirkáty,** ~taha. Hetak kažuć na čałavieka, kali vočy vialikija j zorkija. Zikrataja Valerka ŭ Ameryca zamuž vyšła.

Zilankí, ~kóŭ. Naz. Zamorki nasieńnia kanapiel. Zilańki pakiń na nasieńnia.

Zilazíńnia, ~nia. Naz. Zialeznaja jirža raspuščanaja ŭ vadzie. Pabilany harščok vydraŭsia, dyk gruca čornaja i zilazińniam śmiadzić.

Zimaváć, ~váŭ. Dz. nz. Pravodzić zimu. Dzie ty, chmielu, zimavaŭ? (Fal. Pieś.).

Zímka, ~ki. Naz. Łaskavy nazoŭ zimy. U letku praz tyn dy ŭ repku, a ŭ zimku chacia-b i nacinku. (Fal. Pryk.).

Zir! Kl. Kinuć vokam. A jon, zir! mnie ŭ vočy.

Zirnúć, ~núŭ. Dz. z. Hlanuć. A jon, jak zirnuŭ na hetaha kania, dyk i paznaŭ byłoha svajho kania.

Ziuziúk, ~ká. Naz. Hetak rasiejcy zvali biełarusaŭ u carskija časy. U našu bryhadu ešalon ziuziukoŭ pryviaźli.

Ziuziúkać, ~kaŭ. Dz. nz. Spakojna cicha havaryć, adznačajučy dziekańnie j ciekańnie. My spatkalisia z svajim daŭnym siabram i paziuziukali pra daŭnyja maładyja hady.

Ziváć, ~váŭ. Dz. nz. Mocna na ŭsio horła kryčeć. Čaho ty tam zivajiš na ŭsio pola?

Ziziulásty, ~taha. Prm. Koler padobny na koler pierja ziaziuli. Na jej była ziziulastaja sukienka.

Z kruhóŭ śviatóŭ. Z roznych miaścin z usiaho śvietu. Z kruhoŭ śviatoŭ źjechalisia ludzi na kirmaš.

Złačýnic, ~nca. Naz. Chto robie kryŭdu ludziam. Złačyncaŭ pryciahavajuć da sudovaj

adkaznaści.

Złačýnstva, ~va. Naz. Škodny čyn dla hramadztva. Kab ni było błahich ludziej, dyk ni było-b i złačynstva.

Złádzić I, ~dziŭ. Dz. z. Spravić. Jon choć i biedna žyvie, ali zładziŭ dačce viasiella.

Złádzić II, ~dziŭ. Dz. z. Ładziačy papsavać. A jon ładziŭ, ładziŭ hadzinnik dy zładziŭ na astatni kanic: nima čaho ŭ ruki ŭziać.

Złaślívy, ~vaha. Prm. abo — **Złosny,** ~naha. Chto ad małoj abrazy, abo kryŭdy hublaje ciarplivaść. Čamu jon hetki złaślivy.

Złázić I, ~ziŭ. Dz. nz. Schodzić na doł. Jon źvichnuŭ nahu kali złaziŭ z voza.

Złázić II, ~ziŭ. Dz. nz. Zhinuć, prapaści. Złazia śnieh. Złazia skuła.

Złažýcca I, ~žýŭsia. Dz. z. Sabrać rečy ŭ darohu. Ja ŭžo złažyŭsia, zaŭtra pajedu.

Złažýcca II, ~žýŭsia. Dz. z. Aŭładać rabotaj. Jon choć mały, ale kasić złažyŭsia.

Złažýcca III, ~žýŭsia. Dz. z. Zbolšaha padješci. Čamu-ž ty, moj słužka, ni jasi? — Dziakuj, ciotačka, ja ŭžo złažyŭsia.

Złómak I, ~mka. Naz. Stareńkaja niejkaja snaść ci načyńnie. Na hetym złomku (kalosach) u dalokaju darohu ni važsia jechać.

Złómak II, ~mka. Naz. Kaleka ci hultaj, chto niazdolny samastojna pražyć. My nia złomki, my nia znoski, my narod mahučy. (J. Kup.)

Złosnaja zimá. Kali zimoj niaŭpynnyja marazy j miacielicy. Nichto nia pomnia hetkaj złosnaj zimy, jak siolita.

Złóśnik I, ~ka. Naz. Vorah. Ja svajej doli navit svajmu złośniku nia zyču.

Złóśnik II, ~ka. Naz. Asoba u kaho nadta chutka prajaŭlajecca złość. Złośnik ty, adumajsia, čaho ty zapałavieŭsia?

Złýbida, ~dy. Naz. Nadta drennaja reč. Ci dastaŭ-ža tata sanažaci? — Dy niajakaj-ža złybidy dastaŭ. Raboty budzia pa vušy, a siena, jak Boh daść.

Złýdzíń, ~dnia. Naz. Błahi čałaviek. Puści złydnia na try dni, a jon i za tydziń nia vyjdzia. (Fal. Pryk.)

Zmadziéć, ~dzieŭ. Dz. z. Słabieć, słabieć dyj končyć žyćcio. Marylina karoŭka zmadzieła.

Zmahácca, ~háŭsia. Dz. nz. Viaśći baraćbu. Dziejić. My zmahajemsia za pravy našaha narodu na žyćcio.

Zmahác, zmóh. Dz. z. Zdužyć, asilić. Jon zmoh vykanać svaju rabotu.

Zmahčýsia, zmohsia. Dz. z. Stracić siły pry zmahańni. Jon zmohsia j niaŭzdolija ŭstać.

Zmaładá. Prs. Z maładych hadoŭ. Zmałada j jon dobra kasiŭ.

Zmáłku. Prs. Z małych hadoŭ. Jon zmałku paściŭ statak.

Zmamrýć, ~rýŭ. Dz. z. Sa smakam źješci. (Vul.) Jany ŭdvuch paŭbułki chleba zmamryli.

Zmaníć, ~níŭ. Dz. z. Skazać niapraŭdu. Jon zmaniŭ, što bačyŭ vaŭka ŭ sadzia.

Zmarnavácca, ~váŭsia. Dz. z. Biazmetna niavinna zahinuć. U hetu vajnu šmat zmarnavałasia našaha narodu.

Zmóha, ~hi. Naz. Mahčymaść. Padarycia, što zmoha vaša, — prosia starać.

Zmok, jak chłušč. Pramok naskraź. Dzień pastajaŭ na paliŭni, dyk zmok, jak chłušč.

Zmółak, ~łka. Naz. Zmałoŭšysia młynavy kamień. Jon niejkija zmołki asadziŭ dy kłyžnia pamału.

Zmóŭčyć, ~čyŭ. Dz. z. Ucierpieć, kab nia vykazać svajej kryŭdy. Ja ni mahu zmoŭčyć, kali chto havora nipraŭdu.

Zmóŭknuć, zmóŭk. Dz. z. Spynić hutarku. Zmoŭkni ty, śćichni pieśnia pakuty. (J. Koł).

Zmóŭnik, ~ka. Naz. Udzielnik zmovy. Zmoŭniki byli vykryty.

Zmóva, ~vy. Naz. Patajemnaja damoŭlenaść suproć arhanizacji ci asoby. Niamieckija vajskoŭcy rabili zmovu suproć Hitlera.

Zmóviny, ~naŭ. Naz. Druhaja harełka, abo — Ješci pirahi. Tut kančatkova damaŭlalisia svaty ab viasielli. Tatu j mamu zaprasili na zmoviny.

Z mútam pašlí. Pašli natoŭpam, stychijna. Maładziaž z mutam pašła na kirmaš.

Zmylícca, ~líŭsia. Dz. z. Zrabić ci skazać nia toje, što było patrebna. Jon zmyliŭsia, kali ŭpisaŭ Mikołu ŭ hetu cheŭru, bo pirabłytaŭ proźvišč̌y.

Zmýłak, ~łka. Naz. Maleńki kavałak zmylinaha myła. Zmyłak vykiń von.

Zmýłki, ~łak. Naz. Vada, što myli bializnu. Zmyłki vylivaj u jamu.

Zmysaváć, ~váŭ.Dz. z. Tupa zavastryć. Zmysuj kanty ŭ pali.

Znáchar, ~ra. Naz. Asoba, jakaja razhadvaje žyćciovyja źjavy, dy daje parady ad niebiaśpieki, hetaksama j leča. Daŭna našy praščury vieryli znacharam.

Znachódka, ~ki. Naz. Znajdzienaja reč. Dobraja znachodka tapor za ławaj. (Fal. Pryk.).

Znáčany, ~naha. Prm. Na rečy ci na žyviolinie zrobleny znak. Našy aviečki značany.

Znáčycca, ~čyłasia. Dz. nz. (biezas.). Heta słova najbolej užyvajecca, jak prymaŭka, i aznačaje: tak jano jość. Značycca, ty nas choćyš pakinuć.

Znáčyć, ~čyŭ. Dz. nz. Rabić na rečy svoj znak. Jon znača svajo biarvieńnia.

Značýć, ~čýła. Dz. nz. Padaje papiaradžalny znak. Jichnaja karova ŭžo značyć, zaraz cialicca budzia.

Znak, ~ku. Naz. Navočnaja prykmieta na rečy, kab jaje adroźnić ad jinšaj čužoj rečy. Jon na svajim kapilušy zrabiŭ znak z siaredziny.

Znavá. Prs. Z času, kali heta reč była novaja. Znava hety kažuch byŭ ciopły.

Z noh ssadzić. Zrabić vialiki matarjalny

ŭbytak. Toj handal mianie z noh ssadziŭ.

Znórki, ~kaŭ. Naz. Staryja z'aranyja narohi. Uviečora, chłopču, nia kidaj sachi na poli, ato niechta hatoŭ znorki paźbivać.

Znos I, ~su. Naz. Pryniać niejkuju budyninu z dadzienaha miesca. Jon pradaŭ tuju chatu na znos.

Znos II, ~su. Naz. Znošavańnie adziežyny, psavańnie ad užytku. Hetamu kažuchu znosu nima.

Znósak, ~ska. Naz. Vosienskaje apošniaje jajka ŭ kurycy, (vyradkavaje: małoje z toŭstaj šałupinaj), jakoja kurycca hublaje pad płotam u krapivie. Lavon znosak schavaŭ da Vialikańnia.

Znóski, ~kaŭ. Naz. Ryzmany. Hetyja znoski chiba na zatkała ŭ komin zhodziacca.

Zol, ~li. Naz. Śnieh z daždžom, choład, makrata. Jon dzień na zoli prastajaŭ.

Zółka. Prs. Choładna, mokra. Mnie zołka ŭ nohi. Pajdu damoŭ.

Zórka I, ~ki. Naz. Niabiesnaje cieła. Užo zorka Zaranka ŭzyšła.

Zórka II, Prs. Uvažna, pilna hladzieć. Vy chłopcy zorka hladzicia, kab statku ŭ bałocia ni pakinuli.

Zrádna. Prys. Niebiaśpiečna: možna pavalicca. Pa lodzia Śniažok padyliŭ, dyk zradna jiści.

Zrakácca, ~káŭsia. Dz. nz. Adrakacca ad svajich słovaŭ, čynaŭ, rečaŭ. Jon zrakajicca svajich słovaŭ.

Zredź. Prs. Radkavata. Kali-ni-kali. Choć i zredź, ali prachodzili daždžy.

Zrénka, ~ka. Naz. Samy asiarodak voka. U jaho na zrenku bialmo.

Zrépicca, ~piŭsia. Dz. z. Mocna ŭčapicca. Jany zrepilisia ŭzahrudki, ali ni toj taho, ni toj taho ni pavala.

Zrépić, ~piŭ. Dz. z. Mocna schapić. Ja zrepiŭ jaho za ruku dy trymaju.

Zrézacca I, ~zaŭsia. Dz. z. Nož ad doŭhaha ŭžytku staŭsia niapryhodnym. Hety nož užo zrezaŭsia: treba kuplać novy.

Zrézacca II, ~zaŭsia. Dz. z. Schapicca łajacca. Voś zrezalisia hetyja baby, ledź bycca ni schapilisia.

Zrézać I, ~zaŭ. Dz. z. Śpiłavać z pnia dreva. My zrezali sosnu na piłoŭku.

Zrézać II, ~zaŭ. Dz. z. Pieramahčy ŭ zvadcy. Jon-ža ciabie na siečku zrezaŭ.

Zrézki, ~kaŭ. Naz. Halinki z sadovych drevaŭ dla ščapleńnia dzičak. My zrezki ŭžo pryrychtavali.

Zróstvina, ~ny. Naz. Miesca na drevie, dzie zrastajucca viły dreva ci taŭstyja suki. Zrostvinu ciažka ščapać.

Zrugaváć, ~váŭ. Dz. z. Zrušyć z svajho miesca. Bomba zrugavała ścianu domu, dyk pryšłosia uvieś dom pirasypać.

Zróčča, ~ča. Naz. Vyhlad čałavieka na voka, jahony skład cieła. U jaho zročča małoja, a licha poŭna.

Zrúčna. Prs. Vyhadna. Z hetaj kvatery mnie zručna chadzić na pracu.

Zrýnucca, ~naŭsia. Dz. z. Zvalicca. Nia leź na kraj, ato zrynišsia: gavylić budziš.

Zrýŭki I, ~kaŭ. Naz. abo — **Tarhuný,** ~nóŭ. Apošni dzień pracy rvać lon ci kanapli. U nas zaŭtra zryŭki buduć.

Zrýŭki II, ~kaŭ. Naz. Parvanyja viaroŭki. Jon niejkija zryŭki paźviazvaŭ dy navizaŭ kania.

Zryzykaváć, ~váŭ. Dz. z. Advažycca. Jon zryzykavaŭ źjeździć na kirmaš.

Zúby ŭ žýcia. (Secali Cornuti) Čornyja vializnyja ziarniaty. Zuby z žyta kuplajuć u vaptecca.

Zúbački I, ~čak. Naz. Vyrazanyja zubki na dziavočych uborach. Marylina spadnica z zubačkami ŭ padale.

Zúbački II, ~čak. Naz. Stalarskija uvazdableńni ŭ gankach ci bramach. U hare našaha ganku jość zubački.

Zubíšča, ~ča. Naz. Dziciačaja chvaroba, kali vyrazajucca zuby. U hetaha dziciaci zubišča.

Zusím. Prs. Biazumoŭna. Dapraŭdy. Ty zusim dobra skazaŭ.

Zvádka, ~ki. Naz. Kryk, łajanka. Nima tej chatki, kab nibyło zvadki. (Fal. Pryk.).

Zvadlívy, ~vaha. Prm. Toj chto vydumlaje zvody. Treba vyścirahacca zvadlivych ludziej.

Zvadyjáš, ~ša. Naz. Asoba, što zvodzia ludziej da łajanki i bojki. Nia słuchajcia, dzieci, hetaha zvadyjaša.

Zváńnia, ~nia. Naz. Nazva,jimia. Jidzi, kab tvajho tut i zvańnia ni było.

Zvarótak, ~tku. Naz. Biahučyja vydatki. Pažyč mnie hrošy na zvarotak, a ja uskoraści addam tabie.

Zvažna. Prs. Vielična, uračysta. Zvažna prachodziŭ haspadar kala śpiełaha žyta.

Zvod, ~da. Naz. Achvotnik zvody rabić (zvodzić). Nia vier hetamu zvodu: jon nima viedama, što hatoŭ na plaści.

Zvódy, ~daŭ. Naz. Plotki. Vydumanaja na niekaha mana. Jany sami zvodaŭ narabiili, a ciapier šukajuć vinavajcy.

Zvódzić I, ~dziŭ. Dz. nz. Rabić plotki. Ty sam zvodziŭ, a ciapier tojišsia.

Zvódzić II, ~dziŭ. Dz. nz. Spynić hadavać plemia žyvioły ci nasieńnie raślin. My źviali plemia prostych śvińniej, a zaviali angielskich.

Zvódzić III, ~dziŭ. Dz. nz. Advodzić žyviołu ad niejkaha miesca. Treba zvodzić koni z dźadźkavaha łohu, ato jon hatoŭ svarycca.

Zvyš. Prs. Boli. My siolota namałacili žyta zvyš troch bočak.

Zyć, zyŭ. Dz. nz. Ziać, jasna śviacić. U Ramana ahoń zyja ŭ voknach.

Zyčéć, ~čéŭ. Dz. nz. Vydavać huk biaz słoŭ. Baba ŭ kryk, baba ŭ zyk, adčapisia aplik. (Fal. Pieś.)

Zyčéńnia, ~nia. Naz. Pažadańni. Jaho zyčeńnia dla ŭsich nas było dobraja.
Zyčlivy, ~vaha. Prm. Toj chto dobra zyča jinšym. Jon całaviek dobry j zyčlivy.
Zýčny, ~naha. Prm. Mocny prareźlivy krykhołas. Na vulicy pačuŭsia zyčny kryk.
Zýčyć, ~čyŭ. Dz. nz. Žadać. Vynosić pažadańni. A ja svajej doli nia zyču nikomu: ni bratu radnomu, ni źvieru lasnomu. (Fal.Pieś.)
Zyg, ~gu. Naz. Letni čas, kali gili kusajuć statak, a jon biažyć, jak šalony. U časia zygu ciažka statak paścić.
Zygaváć, ~váŭ. Dz. nz. Statak zyguje, kali biažyć jak šalony. Statak zyguja tamu, što kusajuć gili.
Zýgza, ~zy. Naz. Žartaŭlivy nazoŭ rezvaj biaz stałaści dziaŭčyny. Zygzy hetyja ŭsiudy dabiahuć, dapilnujuć, dahledziuć, a potym chichikajuć.
Zyjcísia I, zyšóŭsia. Dz. z. Pamierci, skanać. Jina zyšłasia uschodam sonca.
Zyjcísia, II, zyšóŭsia. Dz. z. Spatkacca. Syšlisia staryja siabry.
Zyjcísia III, zyšóŭsia. Dz. z. Kali kaniec da kanca dajšoŭ niejkaha šnura. Heta dziaha mnie zyšłasia.
Zyjcísia IV, zyšóŭsia. Dz. z. Scanavacca. Ja spuściŭ, a jon nabaviŭ, dyk my j zyšlisia na canu.
Zyk, ~ku. Naz. Prareźlivy zyčny hołas. Na poli čuŭsia adnatonny zyk žnijarki.
Zýmsa, ~sy. Naz. Uhare słupa, hrubki, šapy patoŭščanaje uvazdableńnie. U tej šapia zymsy adklejilisia.
Zyr,~ ~ru. Naz. Haračynia, śpiakota. Chłapčanio na zyry cely dzień piačecca.
Zýrki, ~kaha. Prm. Haračy, jasny. Zyrkaja sonca piače nam u tvar.
Zýryć, ~ryŭ. Dz. nz. Trymać u słychu. Aloksa pastuch dobry, ali pastuškoŭ nadta ŭžo zyra: jany jaho bajacca, jak ahniu.
Zysk, ~ku. Naz. Prybytak. Mnie, babačka, treba nia tvoj vosk, ali zysk. (Fal. Pryk.)
Zyskácca, ~kaŭsia. Dz .z. Prybyć, viarnucca. I naš susied na śviata zyskaŭsia damoŭ.
Zzaśviétu. Prs. Vielmi zdaloku. Ź jinšaha śvietu. Zzaśvietu pryjiždžali da nas ludzi na kirmaš.
Zžábicca, ~biŭsia. Dz. z. Pry zhinańni trochi nadłomlivajecca zyspodu. Dobraja była-b dužka, kab ni zžabiłasia.
Zžálicca, ~sia. Dz. z. Mieć litaść nad niaščasnym i dapamahčy jamu. Nichto i nikoli ni zžaliŭsia nad pakutami našaha narodu.
Zžýcca I, zžýŭsia. Dz. z. Abiadnieć. Tamaš na hetaj sialibia zžyŭsia.
Zžýcca II, zžyŭsia. Dz. z. Źsiabravacca. Stać žyć supolnym žyćciom. Voś hetyja dziŭčaty zžylisia: lepi žyvuć miž saboj, jak siostry.
Zžychanúcca, ~chanúŭsia. Dz. z. Skałatnucca ad spužańnia. Jon zžychanuŭsia, kali pačuŭ hrukat piruna.

Ź

Źbiajódać, ~daŭ. Dz. z. Źniščyć, zahubić. Kali navažyli całavieka źbiajodać sa śvietu, dyk źbiajodali.
Źbicca, źbíŭsia. Dz. z. Zhubić kirunak darohi, ci kirunak dumak. Laśnik źbiŭsia z darohi.
Źbiédnicca, ~niŭsia. Dz. z. Zrabić vyraz tvaru, jak-by całaviek pieražyvaje biadu. Jon źbiedniŭšysia adzin siadzić u kutočku.
Źbiéhacca, ~haŭsia. Dz. z. Zamarycca biehajučy. Jina źbiehałasia raznosiučy naviny pa viosca.
Źbihácca I, ~háŭsia. Dz. nz. Pa adnym prybiahać. Ludzi źbihajucca na pažar.
Źbihácca II, ~háŭsia. Dz. nz. Rabicca mienšaj. Skura źbihajicca, kali vyrabicca.
Źbiéhčy, źbieh. Dz. z. Pabiehčy dy nie viarnucca. Michałkavy aviečki źbiehli.
Źbihlák, ~ká. Naz. Uciokšy adniekul całaviek. Niejki źbihlak z niamieckaha pałonu prybiŭsia ŭ našu viosku.
Ździacínicca, ~niŭsia. Dz. z. Rozumam dajšci da rozumu dziciaci. Heny stary ŭžo zusim ździaciniŭsia.
Ździčéć, ~čéŭ. Dz. z. Hetak kažuć na sanažać, kali na jej stanie raści błahaja trava j moch. Łoh ździčeŭ: treba jaho zapuścic na pašu.
Ździéjić, ~jiŭ. Dz. z. Prydumać chvalšyvuju navinu dy puścić jaje ŭ śviet. Niechta ździejiŭ, što vajna pačynajicca.
Ździek, ~ku. Naz. Čynić svavolstva j gvałt nad całaviekam. Śviadoma abvinavacić niavinnaha całavieka, dyk heta vidavočny ździek.
Ździékavacca, ~vaŭsia. Dz. nz. Źniavažać niavinnaha całavieka i čynić jamu pakuty. Jany nada mnoj ździekaŭlisia, jak sami chacieli.
Ździékliva. Prs. Źniavažalna, pahardliva. Jon ździekliva da mianie stavicca.
Ździélnica, ~cy. Naz. Žančyna, što kiemnaja da roznaha ručnoha majsterstva. Heta Hanna vydatnaja ździelnica — i da krasion i da śviva.
Ździrstva, ~va. Naz. Bizpraŭny lichviarski vyzysk. Heta nijaki padatak, a vidavočnaja ździrstva.
Źhínuć I, ~naŭ. Dz. z. Prapaści. Hety całaviek za nivošta zhinaŭ.
Źhínuć II, ~naŭ. Dz. z. Zdochnuć. (što da žyvioły). Jaho karova źhinuła.
Źjaréć, ~réŭ. Dz. z. Spuściec. Tut kožny hod siejim, a hnoju nikoli ni kładziom, dyk zimla źjareła.
Źjed, ~du. Naz. Vydatki na ježu. Dzie simja małaja, tam i źjed mały.
Źjóckać, ~kaŭ Dz. z. Sapsavać ci źniščyć. Kolki tabie, Agata, kaštavała heta rešata? — Čamu? Ty musia jaho ŭžo źjockała?
Źléhčysia I, źlóhsia. Dz. z. Zžycca, zsiabra-

vacca. Jon źlohsia z Łukašom, razam vypivajuć, a ludzi kažuć, što razam i kraści chodziuć.

Źléhčysia II, źlósia. Dz. z. Ulahłosia, uščylniłasia. Siena miakkoja złažyli, dyk jano źlahłosia i kureć pačynaja.

Źlézła skúła. Źhinuła, prapała. U mianie skuła źlezła ŭžo.

Źlítavacca, ~vaŭsia. Dz. z. Mieć spačuvańnie j achviarnaść, kab pamahčy biednamu. Nia kožny bahaty moža źlitavacca nad biednym.

Źmiáknuć, źmiak. Dz. z. Stacca dabradušnym, ustuplivym. Spačatku jon byŭ srohi, a potym jak vypiŭ čarku, dyk źmiak, choć ty jaho da rany kładzi.

Źmikícicca, ~ciŭsia. Dz. z. Źbiednica, vyjavić harotlivy vyhlad tvaru. Čaho ty źmikiciŭsia: tut-ža ciabie nichto ni paškaduja.

Źmikícić, ~ciŭ. Dz. z. Zdahadacca, schitryć. Jon źmikiciŭ, što jaho naŭkoła abstupajuć, dyk jon zadam, zadam dy naŭcikača.

Źmiłavacca, ~vaŭsia. Dz. z. Paškadavać biednaha j dapamahčy jamu. Janka źmiłavaŭsia nad paharełym Ryhoram dy pazyčyŭ jamu na nasieńnia žyta.

Źniabýcca, ~býŭsia. Dz. z. Skojicca, źnieciarpiecca. Ja na hetym viasielli źniabyŭsia, dyk chočacca adpačyć.

Źniamóha, ~hi. Naz. Upadak sił i ducha. Niejkaja źniamoha napała na mianie: zdajecca abvaliŭsia-b i ližaŭ, jak palena.

Źniavéčyć, ~čyŭ. Dz. z. Prynizić, źniavažyć. Zašto jon ciebie hetak źniavečyŭ?

Źniaviérycca, ~ryŭsia. Dz. z. Toj źniavieryŭsia, kamu pierastali vieryć. Heny Łukaš usim nam źniavieryŭsia, bo jon ustaŭnia manić.

Źnícić, ~ciŭ. Dz. z. Stacca tonkim jak nitka.(Tarnujecca da raślin). Ci vidziła ty, haspadyńka, što buraki ŭtravie źnicili.

Źničémryć, ~ryŭ. Dz. z. Zmarnieć, źmizarnieć, pachudzieć. Jon kaža, što jamu tam dobra było, ali pahladzi, jak jon źničemryŭ.

Źniéciŭku. Prs. Raptam, niečakana. Źnieciŭku voŭk ulacieŭ u vaviečki.

Źníknuć, źnik. Dz. Pierastać jisnavać. U našych rekach raki źnikli.

Źnilubiéć, ~bieŭ. Dz. z. Uźnienavidzieć, stacca praciŭnym. Jon mnie źnialubieŭ za svajo pjanstva.

Źnilubiéły, ~łaha. Prm. Apracivieły. Nia tolki tabie jon źnialubieły, ali j dla ŭsich nas.

Źnimahčýsia, źniamóhsia. Dz. z. Asłabieć stracić siłu. Dzicia ad płaču źnimahłosia, dyk tolki krekča.

Źniváha, ~hi. Naz. Panižeńnia, kryda. Jon ni zasłužyŭ na hetkaju źnivahu.

Źniváźyć, ~žyŭ. Dz. z. Unizić na honary. Nizašto źnivažyli čałavieka.

Źniváźany, ~naha. Pakryŭdžany na honary. Niavinna źnivažany čałaviek honaru ni tracia.

Źviáha, ~hi. Naz. Kryk, łajanka, chvalšyvaje narakańnie. Voŭk sabaki ni bajicca, ali źviahi nia lubia. (Fal. Pryk.)

Źviáhać I, ~haŭ. Dz. nz. Tak kažuć, kali sabaka biez patreby breša. Haspadar nia lubia taho sabaki, što biz patreby źviahaja.

Źviáhać II, ~haŭ. Dz. nz. Kryčeć, łajacca, klaścisia, niespraviedliva žalicca. Nichto słuchać nia choča, što jina źviahaja.

Źviahała, ły. Naz. Taja asoba, što źviahaje. Kali jon zmoŭknia heny źviahała.

Źviahlívy I, ~vaha. Prm. Sabaka, što biaz patreby breša. Haspadar nia lubia źviahlivaha sabaki.

Źviahlívy II, ~vaha. Prm. Čałaviek, što biazupynku kryčyć, łajecca, skardzicca, byccam jaho kryŭdziać. Źviahlivaha čałavieka ŭsie abchodziuć.

Źviarnúcca I, ~núŭsia. Dz. z. Skiravacca za patrebaj. Nastaŭnik źviarnuŭsia da silan kab drovy da škoły vyviźli.

Źviarnúcca II, ~núŭsia. Dz. z. Zrabić hrašovy zvarot. Ciažkavata źviarnucca z hrašyma pakul žyta pradam.

Źviarnúć uváhu. Mieć nadumcy. Treba źviarnuć uvahu na vychavańnia moładzi

Źviarnuć doŭh. Zapłacić doŭh. Treba źviarnuć doŭh, ato boli ni pažyčuć hrošy.

Źviarnúć siéna. Skinuć siena. Źviarni siena z voza i rastrasi jaho.

Źviaści I, źvióŭ. Dz. z. Zaviaści daloka, kab nie viarnuŭsia. Błahoha sabaku haspadar źvioŭ z domu.

Źviaści II, źvióŭ. Dz. z. Namović na drenny šlach žyćcia. Jina była dobraja dziaŭčyna, ali toj achłyścik jaje źvioŭ.

Źviaści vačýma. Zamhnuć. Ja tolki źvioŭ vačyma, dyk sašniŭ jaho.

Źviaścísia, źviósia. Dz. z. Skončyłasia patomstva ci nasieńnia pašni. Bulba paśpieška u nas źviłasia.

Źviaśniéć, niéŭ. Dz. z. Asłabieć ad niedachopu charčoŭ viasnoj. I koń źviaśnieŭ i haspadar źviaśnieŭ, dyk i mała ŭzarali.

Źvichnúć, ~núŭ. Dz. z. Sustaŭ zrušyć z svajho miesca. Kali chłopic na lodzia valaŭsia, dyk nahu źvichnuŭ.

Źvinčakí, ~kóŭ. Naz. Daŭnyja kalosy, dzie koły byli nia hnionyja, a źbityja z źvieńniaŭ. Źvinčaki prajisnavali da našych dzion.

Źviraváty, ~taha. Prm .Čałaviek, jaki z svajim abychodžańniem padobny na źviera. Źviravaty čałaviek hory za samoha źviera.

Źviruhó, ~há. Naz. Hiraničny nazoŭ siardzitaha čałavieka. Ucikaj, ato heny źviruho ciabie źješć z kiškami.

Ž

Žába I, ~by. Naziemna-vodnaja žyviolina. U sažałca žaby kvokčuć.

Žába II, ~by. Naz. Pieramot na aborca ci viaroŭca. Na hetaj puzia šmat žab.

Žába III, ~by. Naz. Bolka ŭ karavy na jazyce. U hetaj karovy žaba.

Žába IV, ~by. Naz. Łaty redkaha pałatna pry tkańni krasion. Błahaja ź ciabie tkalla: pahladzi kolki žab na tvajim pałatnie.

Žabrák, ~ká. Naz. Starac, ubohi. Tam niejki žabrak pašoŭ.

Žabranína, ~ny. Naz. Chadzić ad chata, da chaty i źbirać padarunki. Ślapy Antončyk u žabraninu puściŭsia.

Žabúćka, ~ki. Naz. Piaščotnaja łajenka dziaciej. Kładzisia spać žabućka.

Žaburýńnia, ~nia. Naz. abo — **Krakacíńnia,** ~nia. Žabja jikra. U łužynia šmat žaburyńnia.

Žach, ~chu. Naz. Strach. Nas usich aharnuŭ žach, kali ŭbačyli, što nočy stała vidna, jak u dzień.

Žachlívy, ~vaha. Prm. Strašny. Žachlivyja jenki niaślisia z domu, achoplinaha ahniom.

Žáčyk, ~čka. Naz. Dzicia, što na druhi dzień Vialikadnia prychodziła vinšavać haspadara. Ja mały žačyk paŭzu, jak račyk... (Fal. Pryv.)

Žadzión. Prs. Maje žadańnie, patrabuje. Jon ustaŭnia byŭ žadzion kavałku chleba.

Žakiétka, ~ki. Naz. Karotkaja adziežyna (marynarka). Na jim była šaračkovaja žakietka na kažušku.

Žal, ~lu. Naz. abo — **Žáłašć,** ~ci Nervovaje pačućcie ad kryŭdy ci utraty niekaha blizkaha z ludziej. Jaho apanavaŭ žal i jon zapłakaŭ.

Žaléjka, ~ki. Naz. 1) Dudka, na jakoj jihrajuć viaskovyja chłopcy. Na žalejca-dabradziejca dumku dum jihraju. (J. Kup.) 2)Častka dudy, dzie ustaŭlajecca piščyk dy dudar pierabiraje palcami pa dziračkach. Na žalejku uździajecca rahavieška.

Žálicca, ~liŭsia. Dz. nz. Apaviadać ab svajim niaščaści ci kryŭdzie. Kali čałaviek pažalicca ab svajej kryŭdzia, jamu na dušy lahčej stania.

Žálsia Bóža! Zamiesta, — Heta pakuta. Žalsia Boža, hetyja zarabotki.

Žálu várta. Niedarečna,biezvartasna, nikčemna. Jon to šmat pracavaŭ, ali žalu varta jahonaja rabota.

Žałabaváty, ~taha. Prm. Paŭkruhłaja łahčyna ŭzdoŭž doški. Heta doška žałabavataja: jina na stalarku ni hadzicca.

Žáłaślivy, ~vaha. Prm. Miłaserny. **Čuły** da hora ludzkoha. Žałaślivy čałaviek hatoŭ kožnamu harotniku dapamahčy.

Žáłasna. Prs. Smutna, markotna, nudna. Siadzieła pry sośnia i płakała žałosna (rusałka). (FaL. Pieś.)

Žáłaśnik, ~ka. Naz. Toj chto škaduje. U biadzie žałaśnikaŭ šmat, a pamahać niekamu. (Fal. Pryk.)

Žáłavać, ~vaŭ. Dz. nz. Kryŭdavać. Baćka na syna žałaŭja, što jamu ni pamahaja.

Žałybáć, ~báŭ. Dz. z. Pamału jeści, žvać (Vul.) Dzied žałybaja suchi chleb.

Žamiéryny, ~naŭ. Naz. Hušča ad stoŭčanych, ściortych i vypałaskanych kanapiel. Žamieryny vykiń kuram.

Žamirá, ~rý. Naz. Bieźlič drobnych jistot. U jich pisklat jak žamiary: lezuć pad nohi.

Žamók, ~mká. Naz. Ściśnienaja masa kanapiel ci siemia paśla vyciskańnia aleju. Žamki dobry charč dla statku.

Žanícca napaviér. Žyć faktyčnym šlubam. Jany žyvuć napavier, ali družna žyvuć.

Žár, ~ru. Naz. Raspalenaje vuhalle. Čužymi rukami dobra žar zahrabać. (Fal.Pryk.)

Žarabícca, ~biłasia. Dz. nz. Naradžać žarabia. Jichnaja kabyła ŭžo žarabiłasia.

Žarabóčyk, ~čka. Naz. Žarabia samiec. Hety žarabočyk łaskavy: da ruk jidzie.

Žarabók, ~bka. Naz. Małady koń pakinieny na plemia. Kamocki svajho žarabka nikoli na travu ni puskaja.

Žarałó, ~łá. Naz. Dzirka (adtulina) u duplo duplistaha dreva. Z žarała vyliciła sava.

Žárki I, ~kaha. Prm. Čyrvony, jak žar. Tonkaja, jak bylinačka, žarkaja jak malinačka. (Fal. Pieś.)

Žarki II, ~kaha. Prm. Nadta žvavy. Tarnujecca da kania. Hety koń žarki: jamu puhi ni pakazavaj.

Žarnaklóŭ, ~va. Naz. Majstra kavač žorny. Jišli dva žarnaklovy z małatkami.

Žárnuć, ~naŭ. Dz. z. Vyciać puhaj. Ja tabie kali žarnu puhaj pa łytkach, dyk vyskalacca nia budziš.

Žaróbka, ~ki. Naz. Žarabia samica. Hetu žarobku voŭk źješć, bo jina zachadam sonca harcuja. (Fal. Var.)

Žarstvá, ~vý. Naz. Žvir. Maleńkija kamienčyki ad harašyny da babiny. Darohu vysypali drobnaj žarstvoj.

Žaŭnier, ~ra. Naz. Vajskavik staradaŭnaha vojska VKL. Heta słova zachavałasia ŭ našym falklory j u proźviščach: Viazuć mianie ŭ haradziec, bo ja słaŭny maładziec. Pastvili pad mieru, bo ja słaŭny žaŭnieru. Proźviščy ŭ Mienščynie Žaŭniarovič, Žaŭniarkievič. U Mahileŭščynie: Žaŭniaroŭ.

Žavólić, ~liŭ. Dz. nz. Niešta marudna žvać. Što ty tam žavoliš?

Žéhryć, ~ryŭ. Dz .nz. Uparta žadać. U susiedziaŭ zvadka: syn žehra žanicca, a baćki praciviucca.

Žéŭžyk, ~ka. Naz. Duraślivy chłopiec padletak. Žeŭžyki ababrali duli.

Žéžal, ~la. Naz. Apaleny kijok, jakim miašajuć žar. Biarycia, chłopcy, žežali rassovajcia žar dy sadžajcia bulbu piačy.

Žłúkcić, ~ciŭ. Dz. nz .Prahna pić. Jany žłukciuć harełku, jak vadu.

Žmáka, ~ki. Naz. Kali na mokrym łahu z-pad noh vada pluščyć. Tut na łahu žmaka: pojdzim siadzim na kapcy.

Žmínda, ~dy. Naz. Skupy, sknara. Hety žminda j sabie chleba škaduja.

Žmiénia, ~ni. Naz. Pryrodnaja mierka: kolki zatrymajecca ŭ piaci palcach. Daj jamu žmieniu jahad.

Žmuk, ~ka. Naz. Źviazak, puk. Pastuch źvizaŭ žmuk rakity na kašali.

Žółub, ~ba. Naz. abo — **Žółab,** ~ba. Karyta z kruhłaj kałody dla kania.

Žórstki, ~kaha. Prm. Złosny, drapiežny. Heta nadta žorstki zakon, kali za spaźnieńnia na dvaccać minut na pracu, davali piać hadoŭ kacetu.

Žudá, ~dý. Naz. abo — **Žúdaść,** ~ci. Strachaćcio. Voś dzie była žuda, kali niemcy palili žyvych ludziej u chatach.

Žur, ~ru. Naz. Strava. Kisłyja jahady, padkałočanyja mukoj dy zvarany. Našy praščury lubili kalinavy žur.

Žurbá, ~bý. Nuda, smutak, narakańnie. A mnie maładziusieńkaj žurba dy nuda. (Fal. Pieś.)

Žurýcca, ~rýŭsia. Dz. nz. Dumać, kłapacicca, narakać. Žuryłasia Darota, što nia košana bałota. (Fal. Pieś.)

Žúšma, ~ma. Naz. Skrutak, žmuk niečaha miakkoha. Hanula adarvała ad kudzieli žušma voŭny dyj kaža: "Na tabia na pančochi.."

Žúžal, ~li. Naz. Žydkaja razboŭtanaja hraź. U jich kala samaj chaty jama śmiardziučaj žužali.

Žvać, ~žvaŭ. Dz. nz. Rasciskać zubami ćviarduju stravu. Chłopic žvie bob.

Žváka, ~ki. Naz. Kali statak pieražoŭvaje źjedzieny charč. Karovo žvie žvaku.

Žval, ~lu. Naz. Sažvanaja ježa dy vykinienaja z rotu. Daŭna z chlebnych žvałoŭ rabili dzieciam susłu.

Žvávy, ~vaha. Prm .1) Ruchavy, žarki koń. Žvavamu kaniu puhi ni pakazvaj. (Fal. Prk.) 2) Ludzina achvočaja da hutarki j da čynaŭ. Voś žvavaja dziaŭčyna: — Try bočki aryštantaŭ nahavaryła. (Fal. Pryk.)

Žvir, ~ru. Naz. Drabniusieńkaje kamieńnie navielički da babiny. My ŭčora vazili žvir na darohu.

Žych! Kl. Hukapierajmańnie ad šumu ahniŭ. Ahoń, žych! i aśviaciŭ ŭsiŭ viosku.

Žýcica, ~cy. Naz. Pustazielle ŭ lonie. Žycica lon zahłušyła.

Žýčka, ~ki. Naz. 1) Tasiemka čyrvonaha koleru, jakuju našy praščury ŭžyvali na zaściažki saročak i na ŭvazdableńnie biełaj adziežy. Mama kupiła dva łokci žyčki. 2) Žyčku ŭžyvali, jak lekavy srodak, kab papiaredzić pošasnuju chvarobu horła. Kali ŭ vioscy źjaviłasia škarlaatyna, dyk matki ŭsim dzieciam na šyji pazaviazvadi žyčku. (Fal. Zab.)

Žydáć, ~dáŭ. Dz. nz. Mocnaje žadańnia chvoraha niečaha choć pakaštavać. Chvoraja žydaja paranaha bobu.

Žyhún, ~ná. Naz. abo — **Džgun,** ~ná. Čałaviek borzdy da čynaŭ. Chvacik. Džgun siudy biažyć, niešta novaja skaža.

Žykaŭka, ~ki. Naz. abo — **Vúrkaŭka,** ~ (Parecki paj. Smalenščyna). Zabaŭka dziaciej, zroblenaja z kości śvinnoj na Chłopcy zabaŭlajucca žykaŭkami.

Žyláć, ~láŭ. Dz .nz. Ciažka pracavać, napinajučy žyły. Siahońnia my z bratam cełyj dzień miachi žylali.

Žyléc, ~lcá. Naz, Žychar. Usim žylcam vioski zahadali na schod.

Žýła I, ~ły. Naz. Kravianyja prachody ŭ ciela pa jakich ciače kroŭ. Jon znać žyłu pirasiek, bo curkom poliłasia kroŭ.

Žýła II, ~ły. Naz. Prosty narod muskuły cieła zavie žyłami. Padbivaj viły j biary na ŭsie žyły. (Fal. Pryk.)

Žýła III, ~ły. Naz. Padziamielnyja vadzianyja rakazy j ručaji. Mužčyny kapali studniu, dyk natrapili na vadzianuju žylinu.

Žýrgać, ~gaŭ. Dz. nz. Pierastupać nahami praz niešta. Ja tvajich parohaŭ ni žyrgaŭ i žyrgać nia dumaju.

Žyr, ~ru. Naz. Ježa, charčy. Žuravy palacieli na pola na žyr.

Žyraváć, ~váŭ. Dz. nz. Jeści, abjadacca, syciec. Nadvosiń žuravy žyrujuć pa hrečkach i harachoch.

Žýrny, ~naha. Prm. Niepieraborlivy na ježu dy ad błahoj ježy sycieje. My zaviali žyrnych śviniej.

Žýtni, ~niaha. Prm. Charčy vytvarany z žyta. Žytni kołas viadzie hołas. (Fal. Pryk.).

Žýŭnaść, ~ci. Naz. Kožnaja ježa, što padtrymlivaje žyćcio. Jany žyŭnaści nazapasili na cełyj hod.

Žyvadzór, ~ra. Naz. Biazlitasny žorstki lichviar, drapiežnik. Kali dastaŭsia ŭ ruki hetamu žyvadzioru, dyk ličy, što prapaŭ.

Žyvasíllu. Prs. Vymahańniem, pahrozami. Jon žyvasillu vyrvaŭ ź mianie hetu sotku dalaraŭ.

Žyvíca I, ~cy. Naz. Žydkaja smała, što ciače z žyvoha dreva, — jełki ci sosny. My naźbirali jałovaj žyvicy; budzim trapatynu rabić.

Žyvíca II, ~cy. Naz. Taŭstaja nitka, na jakuju nit viažycca dla krasion. Kali žyvica parvałasia dyk i nit razrobicca.

Žyvícca, ~víŭsia. Dz. nz. Charčavacca. Bahatyr dzivicca, čym biedny žyvicca. (Fal. Pryk.).

Žyvúčaść, ~čaści. Naz. Adpornaść śmierci. Naš narod maja nadzvyčajnaju žyvučaść. Kolki jaho nia niščyli złydni-susiedzi, a jon žyvie.

Žyvúščy, ~čaha. Prm. U kaho mocna trymajecca žyćcio. Voś dyk žyvuščy hety sabaka. Jaho zabili j za płot vycihnuli, a jon adžyŭ dyj pašoŭ.

Žyžka, ~ki. Naz. Vadkaść u stravie. My hušču źjeli, a žyžku pakinui.